

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
2001/C 62 E/01	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meet-instrumenten (COM(2000) 566 def. — 2000/0233(COD)) ⁽¹⁾	1
2001/C 62 E/02	Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van controlemaatregelen voor de visserij op bepaalde bestanden van over grote afstanden trekkende vissoorten (COM(2000) 619 def. — 2000/0253(CNS)) ⁽¹⁾	79
2001/C 62 E/03	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het Protocol tot vaststelling, voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003, van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Ivoorkust inzake de visserij voor de kust van Ivoorkust (COM(2000) 629 def. — 2000/0257(CNS))	87
2001/C 62 E/04	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging (COM(2000) 624 def. — 1999/0258(CNS))	99
2001/C 62 E/05	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de toekenning van middelen aan Griekenland ter verlichting van de rentelast als gevolg van EIB-leningen voor de wederopbouw van de regio die door de aardbeving van september 1999 is verwoest (COM(2000) 632 def. — 2000/0255(CNS))	112

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2001/C 62 E/06	Gewijzigd voorstel voor richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot tweede wijziging van Richtlijn 89/655/EEG betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats (2e bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16 van Richtlijn 89/391/EEG) (COM(2000) 648 def. — 1998/0327(COD)) ⁽¹⁾	113
2001/C 62 E/07	Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bestrijding van discriminatie 2001-2006 (COM(2000) 649 def. — 1999/0251(CNS)) ⁽¹⁾	119
2001/C 62 E/08	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de bijstand aan Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3906/89, Besluit 97/256/EG en Verordening (EEG) nr. 1360/90 (COM(2000) 628 def. — 2000/0111(CNS))	131
2001/C 62 E/09	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende het Europees Bureau voor wederopbouw (COM(2000) 628 def. — 2000/0112(CNS))	135
2001/C 62 E/10	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 94/25/EG inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten met betrekking tot pleziervaartuigen (COM(2000) 639 def. — 2000/0262(COD)) ⁽¹⁾	139
2001/C 62 E/11	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep (COM(2000) 652 def. — 1999/0225(CNS)) ⁽¹⁾	152
2001/C 62 E/12	Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in sommige uitgaven voor de tenuitvoerlegging van bepaalde beheersmaatregelen met betrekking tot over grote afstanden trekkende visbestanden (COM(2000) 651 def. — 2000/0268(CNS)) ⁽¹⁾	164
2001/C 62 E/13	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 92/118/EEG van de Raad met betrekking tot de gezondheidsvoorschriften voor dierlijke bijproducten (COM(2000) 573 def. — 2000/0230(COD)) ⁽¹⁾	166
2001/C 62 E/14	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de Gemeenschap en de Republiek Cyprus tot vaststelling van de voorwaarden voor de deelname van Cyprus aan de programma's van de Gemeenschap op het gebied van beroepsopleiding, onderwijs en jeugd (COM(2000) 661 def. — 2000/0270(CNS))	168
2001/C 62 E/15	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende Gemeenschapsmodellen (COM(2000) 660 def. — 1993/0463(CNS))	173
2001/C 62 E/16	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (COM(2000) 578 def. — 2000/0238(CNS)) ⁽¹⁾	231
2001/C 62 E/17	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (COM(2000) 689 def. — 1999/0154(CNS)) ⁽¹⁾	243

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2001/C 62 E/18	Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in bepaalde uitgaven van de lidstaten voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen (COM(2000) 684 def. — 2000/0273(CNS)) ⁽¹⁾	276
2001/C 62 E/19	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Equatoriaal-Guinea inzake de visserij voor de kust van Equatoriaal-Guinea (COM(2000) 690 def. — 2000/0284(CNS))	288
2001/C 62 E/20	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van het Financieel Reglement van 21 december 1977 en tot scheiding van de functie van interne controle en de functie van financiële controle vooraf (artikel 24, alinea 5, van het Financieel Reglement) (COM(2000) 693 def. — 2000/0135(CNS))	294
2001/C 62 E/21	Gewijzigd voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten voor 2001 (COM(2000) 735 def. — 2000/0225(CNS)) ⁽¹⁾	296
2001/C 62 E/22	Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor 2001 voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse zee (ICES-sector VIIa) (COM(2000) 745 def. — 2000/0292(CNS)) ⁽¹⁾	311
2001/C 62 E/23	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake ontbundelde toegang tot het aansluitnet (COM(2000) 761 def. — 2000/0185(COD)) ⁽¹⁾	314
2001/C 62 E/24	Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad inzake de bestrijding van mensenhandel (COM(2000) 854 def./2 — 2001/0024(CNS))	324
2001/C 62 E/25	Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie (COM(2000) 854 def./2 — 2001/0025(CNS))	327

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meetinstrumenten

(2001/C 62 E/01)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 566 def. — 2000/0233(COD)

(Door de Commissie ingediend op 15 september 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE
EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een aantal meetinstrumenten valt onder bijzondere richtlijnen die zijn aangenomen op basis van Richtlijn 71/316/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende voor meetmiddelen en metrologische controlemethoden geldende algemene bepalingen⁽¹⁾. Bijzondere richtlijnen die technisch verouderd zijn, zouden moeten worden ingetrokken en vervangen door een onafhankelijke richtlijn, die geënt is op de resolutie van de Raad van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie⁽²⁾. Bijzondere richtlijnen die niet verouderd zijn, zouden op Richtlijn 71/316/EEG gebaseerd moeten blijven.
- (2) Meetinstrumenten kunnen voor een verscheidenheid van metingen worden gebruikt. Als deze metingen worden verricht om redenen van openbaar belang en op vele wijzen direct en indirect van invloed zijn op het dagelijkse leven van de burgers, is het noodzakelijk dat wettelijk gecontroleerde meetinstrumenten worden gebruikt.
- (3) Wettelijke metrologische controle mag niet tot belemmering van het vrije verkeer van meetinstrumenten leiden. De desbetreffende bepalingen moeten in alle lidstaten dezelfde zijn en certificaten van overeenstemming moeten overal in de Gemeenschap worden aanvaard.
- (4) Wettelijke metrologische controle verlangt dat aan bepaalde prestatie-eisen wordt voldaan. De prestatie-eisen waaraan de meetinstrumenten moeten voldoen, moeten een hoge graad van bescherming bieden. De overeenstemmingsbeoordeling moet een hoge graad van betrouwbaarheid bieden.
- (5) De prestaties van meetinstrumenten zijn vooral gevoelig voor de elektromagnetische omgeving. De immuniteit van meetinstrumenten voor elektromagnetische storingen vormt een integraal deel van deze richtlijn en de bepalingen aangaande immuniteit van Richtlijn 89/336/EEG van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de

wetgevingen van de lidstaten inzake elektromagnetische compatibiliteit⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG⁽⁴⁾, zijn derhalve niet van toepassing.

- (6) In de wetgeving moeten essentiële eisen worden vastgelegd, die de technische vooruitgang niet in de weg staan. De wettelijke voorschriften moeten derhalve bij voorkeur prestatie-eisen zijn. Bij voorschriften om technische handelsbelemmeringen weg te nemen, moet de nieuwe aanpak worden gevolgd van de Resolutie van de Raad van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie.
- (7) Daarom moeten Europese technische normen worden opgesteld waarvan de technische en prestatie-eisen aan de in deze richtlijn vastgelegde essentiële eisen voldoen. Wanneer overeenstemming met de specificaties van die normen bestaat, moet dit tot het vermoeden leiden dat overeenstemming bestaat met de essentiële eisen in deze richtlijn. Op Europees vlak worden geharmoniseerde normen opgesteld door particuliere instanties en deze moeten hun niet-verplichte status behouden. Hiertoe zijn de Europese Commissie voor normalisatie (CEN) en het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (Cenelec) erkend als de instanties die bevoegd zijn om geharmoniseerde normen vast te stellen overeenkomstig de op 13 november 1984 ondertekende algemene richtsnoeren voor samenwerking tussen de Commissie en deze twee instanties.
- (8) De opstelling door het CEN of het Cenelec van geharmoniseerde normen moet op verzoek van de Commissie gebeuren overeenkomstig Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij⁽⁵⁾, gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG⁽⁶⁾. In verband met de normalisatie verdient het aanbeveling dat de Commissie door het bij Richtlijn 98/34/EG ingestelde comité wordt bijgestaan. Dit comité raadpleegt zo nodig technische deskundigen.
- (9) Op bepaalde gespecialiseerde gebieden kunnen de technische en prestatiespecificaties van internationaal overeengekomen normatieve documenten eveneens geheel of gedeeltelijk overeenstemmen met de productspecificaties in de wettelijke regeling. In die gevallen kan het gebruik van deze internationaal overeengekomen normatieve documenten een alternatief zijn voor het gebruik van Europese technische normen. Het gebied van de wettelijke metrologie is een dergelijk gespecialiseerd gebied.

⁽¹⁾ PB L 202 van 6.9.1971, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 136 van 4.6.1985, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 139 van 23.5.1989, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 220 van 30.8.1993, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37.

⁽⁶⁾ PB L 217 van 5.8.1998, blz. 18.

- (10) Er kan ook voor overeenstemming met de essentiële eisen van deze richtlijn worden gezorgd door specificaties die niet in een Europese technische norm of een internationaal overeengekomen normatief document zijn vastgelegd. Het gebruik van Europese technische normen of internationaal overeengekomen normatieve documenten moet derhalve facultatief zijn.
- (11) De stand van de meettechnologie is aan voortdurende verandering onderhevig wat tot veranderingen in de behoeften ten aanzien van de overeenstemmingsbeoordeling kan leiden. Daarom is voor elke meetcategorie een toereikende procedure of keuze uit verschillende, even strenge procedures nodig. De vastgestelde procedures worden genoemd in Besluit 93/465/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures en de voorschriften inzake het aanbrengen en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming ⁽¹⁾, die bedoeld zijn om te worden gebruikt bij de technische-harmonisatierichtlijnen.
- (12) Overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾ moeten maatregelen tot uitvoering van deze richtlijn worden goedgekeurd door middel van de raadplegingsprocedure van artikel 3 van dit besluit.
- (13) De lidstaten moeten actief toezicht houden op hun markt en alle passende maatregelen nemen om te voorkomen dat niet overeenstemmende instrumenten in de handel worden gebracht of worden gebruikt. Een toereikende samenwerking tussen de instanties voor het toezicht op de markt in de lidstaten is derhalve noodzakelijk om markttoezicht met werking in de gehele Gemeenschap te verzekeren.
- (14) De lidstaten moeten alle passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat meetinstrumenten waarop de CE-markering van overeenstemming en andere merktekens zijn aangebracht, op de juiste wijze in de handel worden gebracht. Aan de fabrikanten moeten de gronden worden meegedeeld waarop negatieve besluiten ten aanzien van hun producten zijn genomen alsmede de juridische mogelijkheden tot beroep die hun ter beschikking staan.
- (15) Bij deze richtlijn wordt de communautaire wetgeving inzake meetinstrumenten ingetrokken, die bestaat uit de volgende richtlijnen van de Raad:
- Richtlijn 71/318/EEG van 26 juli 1971 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake gasmeters ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 82/623/EEG van de Commissie ⁽⁴⁾;
 - Richtlijn 71/319/EEG van 26 juli 1971 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake vloeistofmeters, watermeters uitgezonderd ⁽⁵⁾;
 - Richtlijn 71/348/EEG van 12 oktober 1971 betreffende de onderlinge aanpassing der wetgevingen van de lidstaten inzake hulpinrichtingen voor vloeistofmeters, watermeters uitgezonderd ⁽⁶⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden;
 - Richtlijn 73/362/EEG van 19 november 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake stoffelijke lengtematen ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/146/EEG van de Commissie ⁽⁸⁾;
 - Richtlijn 75/33/EEG van 17 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake koudwatermeters ⁽⁹⁾;
 - Richtlijn 75/410/EEG van de Raad van 24 juni 1975 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake continu totaliserende bandwegers ⁽¹⁰⁾;
 - Richtlijn 76/891/EEG van 4 november 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake kilowatt-uurmeters ⁽¹¹⁾;
 - Richtlijn 77/95/EEG van 21 december 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake taxameters ⁽¹²⁾;
 - Richtlijn 77/313/EEG van 5 april 1977 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake meetinstallaties voor andere vloeistoffen dan water ⁽¹³⁾, gewijzigd bij Richtlijn 82/625/EEG van de Commissie ⁽¹⁴⁾;
 - Richtlijn 78/1031/EEG van 5 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake automatische weegwerktuigen, uitgevoerd als gewichtscontrolemachines en gewichtsortermachines ⁽¹⁵⁾;
 - Richtlijn 79/830/EEG van 11 september 1979 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake warmwatermeters ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁾ PB L 220 van 30.8.1993, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 202 van 6.9.1971, blz. 21.

⁽⁴⁾ PB L 252 van 27.8.1982, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB L 202 van 6.9.1971, blz. 32.

⁽⁶⁾ PB L 239 van 25.10.1971, blz. 9.

⁽⁷⁾ PB L 335 van 5.12.1973, blz. 56.

⁽⁸⁾ PB L 54 van 23.2.1985, blz. 29.

⁽⁹⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 183 van 14.7.1975, blz. 25.

⁽¹¹⁾ PB L 336 van 4.12.1976, blz. 30.

⁽¹²⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 59.

⁽¹³⁾ PB L 105 van 28.4.1977, blz. 18.

⁽¹⁴⁾ PB L 252 van 27.8.1982, blz. 10.

⁽¹⁵⁾ PB L 364 van 27.12.1978, blz. 1.

⁽¹⁶⁾ PB L 259 van 15.10.1979, blz. 1.

(16) Fabrikanten moeten de mogelijkheid krijgen gedurende een redelijke periode van hun vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn verkregen rechten gebruik te blijven maken. Overgangsmaatregelen zijn derhalve noodzakelijk,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

WERKINGSFEER EN VOORWERP

Artikel 1

Werkingsfeer

Deze richtlijn is van toepassing op de in de instrument-specifieke bijlagen MI-001 tot MI-011 omschreven apparaten en systemen met een meetfunctie.

Artikel 2

Voorwerp

Deze richtlijn stelt de essentiële eisen vast waaraan de in artikel 1 bedoelde apparaten en systemen moeten voldoen wanneer zij in een lidstaat aan een wettelijke metrologische controle worden onderworpen, en beschrijft de overeenstemmingsbeoordeling die in dat geval moet worden verricht voordat zij in de handel worden gebracht en in gebruik worden genomen.

Deze richtlijn is een specifieke richtlijn in de zin van artikel 2, lid 2, van Richtlijn 89/336/EEG.

HOOFDSTUK II

WETTELIJKE METROLOGISCHE CONTROLE

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „meetinstrument”: een apparaat of systeem met een meetfunctie dat binnen de in de artikel 1 omschreven werkingssfeer en het in artikel 2 omschreven voorwerp van deze richtlijn valt;
- b) „onderdeel”: een apparaat dat onafhankelijk functioneert en samen met andere compatibele onderdelen een meetinstrument vormt;
- c) „wettelijke metrologische controle”: de controle op de meettaken van een meetinstrument die de lidstaten heeft voorgeschreven uit overwegingen van volksgezondheid, openbare veiligheid, openbare orde, milieubescherming, heffing van belastingen en andere heffingen, consumentenbescherming en eerlijke handel;
- d) „Fabrikant”: de natuurlijke of rechtspersoon die:
 - het technische ontwerp van een meetinstrument maakt of in zijn opdracht laat maken, en

— het meetinstrument vervaardigt of in opdracht laat vervaardigen, en

— het rechtmatig onder eigen naam in de handel brengt;

dan wel

de natuurlijke of rechtspersoon die:

— de verantwoordelijkheid voor de overeenstemming van het meetinstrument met de daarop van toepassing zijnde eisen van deze richtlijn op zich neemt, en

— alle nodige maatregelen heeft genomen om die verantwoordelijkheden te dragen, en

— het meetinstrument rechtmatig onder eigen naam in de handel brengt;

e) „in de handel brengen”: de eerste overgang van een product van de fabricagefase naar de distributie- en/of gebruiksfase op de gemeenschappelijke markt;

f) „in gebruik nemen”: het eerste gebruik door een eindgebruiker van een product voor het doel waarvoor het was bestemd;

g) „gemachtigde”: de natuurlijke of rechtspersoon die schriftelijk door een fabrikant is gemachtigd namens deze voor specifieke taken op te treden. Een gemachtigde moet, wanneer hij uit hoofde van deze richtlijn optreedt, in de Gemeenschap zijn gevestigd;

h) „geharmoniseerde norm”: een door het Europees Comité voor normalisatie (CEN) of het Europees comité voor elektrotechnische normalisatie (Cenelec) of door beide gezamenlijk op verzoek van de Commissie op grond van Richtlijn 98/34/EG vastgestelde en overeenkomstig de door de Commissie en de Europese normalisatieorganisaties overeengekomen Algemene Richtsnoeren voorbereide technische specificatie.

i) „normatief document”: een document met normatieve elementen dat door de Internationale Organisatie voor Wettelijke Metrologie is opgesteld.

Artikel 4

Essentiële eisen en overeenstemmingsbeoordeling

1. Een meetinstrument voldoet aan de in bijlage I en de desbetreffende instrument-specifieke bijlage vermelde essentiële eisen.

2. De overeenstemming van een meetinstrument met de essentiële eisen wordt beoordeeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.

3. Wanneer een meetinstrument uit verscheidene onderdelen bestaat en een specifieke bijlage bestaat waarin de essentiële eisen voor alle onderdelen die samen het meetinstrument vormen, zijn vastgelegd, zijn de bepalingen van deze richtlijn van overeenkomstige toepassing op elk van deze onderdelen;

Artikel 5

Overeenstemmingsmarkering

1. De overeenstemming van een meetinstrument met alle in deze richtlijn vervatte eisen blijkt uit de aanwezigheid daarop van de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering zoals bedoeld in artikel 13.
2. De CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering worden door de fabrikant of onder diens verantwoordelijkheid aangebracht.
3. Het is verboden op een meetinstrument markeringen aan te brengen die derden omtrent de betekenis of de grafische vorm van de CE-markering of van de aanvullende metrologische markering kunnen misleiden. Op de meetinstrumenten mogen andere markeringen worden aangebracht, mits deze de zichtbaarheid en de leesbaarheid van de CE-markering en van de aanvullende metrologische markering niet verminderen.

Artikel 6

In de handel brengen en in gebruik nemen

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 13 en 14 mogen de lidstaten niet uit hoofde van deze richtlijn het in de handel brengen en in gebruik nemen beletten van een meetinstrument waarop overeenkomstig artikel 5 de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering zijn aangebracht.
2. De lidstaten dragen ervoor zorg, dat het gebruik van een meetinstrument waarop overeenkomstig artikel 5 de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering zijn aangebracht, niet wordt belet door regels of voorwaarden inzake onder deze richtlijn vallende aspecten, die door aanbestedende diensten worden opgelegd voor de uitvoering van de in artikel 2 van Richtlijn 93/38/EEG ⁽¹⁾ bedoelde relevante activiteiten.

HOOFDSTUK III

OVEREENSTEMMINGSBEOORDELING

Artikel 7

Overeenstemmingsbeoordeling

De beoordeling van de overeenstemming van een meetinstrument met de essentiële eisen wordt, naar keuze van de fabrikant, verricht volgens een der overeenstemmingsbeoordelingsprocedures die in de instrument-specifieke bijlage voor dat meetinstrument zijn vermeld.

De modules voor de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures zijn beschreven in de bijlagen A tot en met H1.

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 84.

Artikel 8

Aanmelding

1. De lidstaten melden bij de andere lidstaten en de Commissie de instanties aan, die zij hebben aangewezen om de met de in artikel 7 bedoelde overeenstemmingsbeoordelingsmodules verband houdende taken te verrichten; voorts melden zij de door de Commissie overeenkomstig lid 4 toegekende identificatienummers aan, het soort meetinstrument of de soorten meetinstrumenten waarvoor iedere instantie is aangewezen alsmede, in voorkomend geval, de categorieën instrumenten, het meetbereik, de meettechnologie en eventuele andere instrumentkenmerken die de werkingssfeer van de aanmelding beperken.
2. De lidstaten passen voor de aanwijzing van deze instanties de in bijlage III vermelde criteria toe.
3. Wanneer een lidstaat vaststelt dat een door hem aangeelde instantie niet meer aan de in lid 2 bedoelde criteria voldoet, trekt hij die aanmelding in. De lidstaat stelt de andere lidstaten en de Commissie onmiddellijk in kennis van de intrekking van een aanmelding.
4. De Commissie kent aan elk der aangemelde instanties een identificatienummer toe. De Commissie maakt de lijst van de aan te melden instanties, alsmede de in lid 1 bedoelde gegevens over de werkingssfeer van de aanmelding, in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend en zorgt ervoor dat deze lijst bijgewerkt blijft.

HOOFDSTUK IV

VERMOEDEN VAN OVEREENSTEMMING

Artikel 9

Geharmoniseerde normen en normatieve documenten

1. De lidstaten gaan uit van het vermoeden dat een meetinstrument in overeenstemming is met de in artikel 4 bedoelde essentiële eisen, wanneer het voldoet aan de elementen van de nationale normen ter uitvoering van de geharmoniseerde Europese norm voor dat meetinstrument die overeenkomen met die elementen van deze geharmoniseerde Europese norm waarvan de referenties in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn bekendgemaakt.

Wanneer een meetinstrument slechts gedeeltelijk aan de in de eerste alinea bedoelde elementen van de nationale normen voldoet, gaan de lidstaten uit van het vermoeden van overeenstemming met de essentiële eisen voor de elementen van de normen waaraan het meetinstrument voldoet.

De lidstaten maken de referenties van de in de eerste alinea bedoelde nationale normen bekend.

2. De lidstaten gaan uit van het vermoeden dat een meetinstrument met de in artikel 4 bedoelde essentiële eisen in overeenstemming is, wanneer het voldoet aan het in artikel 11, lid 2, onder c), genoemde normatieve document waarvan de referenties in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn bekendgemaakt.

Wanneer een meetinstrument slechts gedeeltelijk aan het in de eerste alinea bedoelde document voldoet, gaan de lidstaten uit van het vermoeden van overeenstemming met de essentiële eisen voor de normatieve elementen waaraan het meetinstrument voldoet.

De lidstaten maken de referenties van het in de eerste alinea bedoelde document bekend.

HOOFDSTUK V

COMITÉS

Artikel 10

Comité voor normen en technische voorschriften

Wanneer een lidstaat of de Commissie van mening is dat een Europese geharmoniseerde norm als bedoeld in artikel 9, lid 1, niet geheel in overeenstemming is met de in artikel 4 bedoelde essentiële eisen, legt de betrokken lidstaat of de Commissie de aangelegenheid met opgave van redenen voor aan het bij Richtlijn 98/34/EG ingestelde permanente comité. Het comité brengt onverwijld advies uit.

In het licht van het advies van dit comité deelt de Commissie de lidstaten mede of de referenties van de nationale normen al dan niet uit de in artikel 9, lid 1, derde alinea, bedoelde bekendmaking moeten worden geschrapt.

Artikel 11

Comité „meetinstrumenten”

1. De Commissie wordt bijgestaan door een permanent comité, het Comité meetinstrumenten, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en dat wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de raadplegingsprocedure van artikel 3 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit van toepassing.

Artikel 12

Taken van het Comité meetinstrumenten

1. De Commissie kan, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, volgens de in artikel 11, lid 2, genoemde procedure passende maatregelen nemen teneinde:

- a) de instrument-specifieke bijlagen te wijzigen met betrekking tot:
 - de maximaal toelaatbare fouten en de nauwkeurigheidsklassen,
 - de nominale bedrijfsomstandigheden,
 - de waarden voor de kritische verandering,
 - de lijst van overeenstemmingsbeoordelingsprocedures als bedoeld in artikel 7,

b) de in bijlage II vastgestelde beproevingsprogramma's te wijzigen;

c) de Internationale Organisatie voor Wettelijke Metrologie te verzoeken een normatief document op te stellen waarin normatieve elementen zijn opgenomen die in geval van overeenstemming resulteren in het vermoeden van overeenstemming met de desbetreffende essentiële eisen van deze richtlijn;

d) de referenties van het onder c) genoemde normatieve document in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend te maken.

2. Wanneer een lidstaat of de Commissie van mening is dat een normatief document waarvan de referenties overeenkomstig lid 2, onder d), in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn bekendgemaakt, niet volledig aan de essentiële eisen van artikel 4 voldoet, legt de lidstaat of de Commissie de aangelegenheid met opgave van redenen aan het comité „meetinstrumenten” voor.

De Commissie, deelt de lidstaten, volgens de in artikel 11, lid 2, genoemde procedure, mede of het al dan niet noodzakelijk is de overeenkomstig artikel 9, lid 2, derde alinea bekendgemaakte referenties van het desbetreffende normatieve document, te laten vervallen.

HOOFDSTUK VI

MARKERINGEN

Artikel 13

Markeringen

1. De in artikel 5 bedoelde CE-markering van overeenstemming bestaat uit de letters CE volgens het model van punt I.B.d) van de bijlage bij Besluit 93/465/EEG van de Raad. De CE-markering is ten minste 5 mm hoog.

2. De in artikel 5 bedoelde aanvullende metrologische markering bestaat uit een rechthoek met daarin de hoofdletter M en het jaar van aanbrenging. De hoogte van de rechthoek is gelijk aan de hoogte van de CE-markering van overeenstemming. De aanvullende metrologische markering volgt onmiddellijk op de CE-markering van overeenstemming.

3. Wanneer zulks bij de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure is voorgeschreven, volgt het in artikel 8 bedoelde identificatienummer van de aangemelde instantie op de CE-markering van overeenstemming en op de aanvullende metrologische markering. Wanneer zulks bij de overeenstemmingsbeoordelingsprocedure niet is voorgeschreven, wordt op het meetinstrument geen identificatienummer van een aangemelde instantie vermeld.

4. Wanneer een meetinstrument uit een aantal samenwerkende apparaten bestaat, worden de markeringen aangebracht op het belangrijkste apparaat van het instrument.

Wanneer een meetinstrument te klein of te gevoelig is om de in lid 1 bedoelde markeringen erop aan te brengen, worden deze aangebracht op de verpakking waarin het instrument te koop wordt aangeboden of, in voorkomend geval, op de houder waarin het meetinstrument wordt geleverd.

5. De CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering moeten onuitwisbaar zijn. Het identificatienummer van de aangemelde instantie moet onuitwisbaar zijn of niet zonder beschadiging kunnen worden verwijderd. Alle markeringen moeten duidelijk zichtbaar of gemakkelijk toegankelijk zijn.

Artikel 14

Markttoezicht

1. De lidstaten treffen alle dienstige maatregelen om te verzekeren dat meetinstrumenten waarop de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering overeenkomstig artikel 5 zijn aangebracht, slechts in de handel worden gebracht en in gebruik worden genomen indien zij, bij een juiste installatie en bij gebruik volgens de instructies van de fabrikant, aan de in lid 4 bedoelde essentiële eisen en de voor het meetinstrument geldende instrument-specifieke bijlage voldoen en indien zij een overeenstemmingsbeoordeling overeenkomstig artikel 7 hebben ondergaan.

2. De bevoegde instanties van de lidstaten verlenen elkaar bij het toezicht op de markt bijstand.

De bevoegde instanties wisselen met name informatie uit over de mate waarin de door hen onderzochte instrumenten aan de eisen van deze richtlijn voldoen en over de resultaten van die onderzoeken.

Elke lidstaat deelt de andere lidstaten en de Commissie mede welke bevoegde instanties hij voor deze informatieuitwisseling heeft aangewezen.

De krachtens dit artikel uitgewisselde informatie blijft vertrouwelijk.

3. Wanneer een lidstaat vaststelt dat alle of een deel van de meetinstrumenten van een specifiek model waarop de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering zijn aangebracht, niet aan de voorwaarden van lid 1 voldoen, neemt hij alle dienstige maatregelen om die instrumenten uit de handel te nemen en verbiedt of beperkt hij het verder in de handel brengen dan wel het verdere gebruik daarvan.

De lidstaat houdt bij zijn beslissing over deze maatregelen rekening met het systematische of incidentele karakter van de niet-nakoming. Wanneer de lidstaat heeft vastgesteld dat de niet-nakoming van systematische aard is, stelt hij de Commissie onmiddellijk van de genomen maatregelen in kennis onder opgave van de redenen voor zijn beslissing.

4. De Commissie raadpleegt de betrokkenen zo spoedig mogelijk.

Ingeval de Commissie na raadpleging vaststelt dat de door de betrokken lidstaat genomen maatregelen gerechtvaardigd zijn, stelt zij de lidstaat die de maatregelen heeft genomen en de overige lidstaten daarvan onmiddellijk in kennis.

De bevoegde lidstaat neemt de passende maatregelen tegen degene die de markeringen heeft aangebracht en stelt de andere lidstaten en de Commissie daarvan in kennis.

Wanneer de Commissie na raadpleging vaststelt dat de door de betrokken lidstaat genomen maatregelen niet gerechtvaardigd zijn, stelt zij de lidstaat die de maatregelen heeft genomen, alsmede de betrokken fabrikant of diens gemachtigde daarvan onmiddellijk in kennis.

Wanneer niet-nakoming te wijten is aan leemten in de normen, legt de Commissie de aangelegenheid, na overleg met de betrokken partijen, zo spoedig mogelijk aan het in artikel 10 bedoelde Comité voor normen en technische voorschriften voor.

De Commissie draagt ervoor zorg dat de lidstaten van het verloop en de resultaten van deze procedure op de hoogte worden gehouden.

HOOFDSTUK VII

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 15

Besluiten tot weigering of beperking

Ieder krachtens deze richtlijn door een lidstaat genomen besluit dat het uit de handel nemen van een meetinstrument of een verbod of een beperking met betrekking tot het in de handel brengen of het in gebruik nemen van een instrument verlangt, noemt de precieze gronden waarop het is gebaseerd. Het wordt zo spoedig mogelijk ter kennis van de betrokkenen gebracht, die tegelijkertijd worden ingelicht over de beroepsmogelijkheden waarover zij volgens de wetgeving van de betrokken lidstaat beschikken en over de termijnen waaraan deze beroepsmogelijkheden zijn onderworpen.

Artikel 16

Intrekking

Onverminderd het bepaalde in artikel 17 worden de volgende richtlijnen met ingang van (1 juli 2002) ingetrokken:

- Richtlijn 71/318/EEG;
- 71/319/EEG;
- 71/348/EEG;
- 73/362/EEG;
- 75/33/EEG;
- 75/410/EEG;
- 76/891/EEG;
- 77/95/EEG;
- 77/313/EEG;
- 78/1031/EEG;
- 79/830/EEG.

*Artikel 17***Overgangsbepalingen**

In afwijking van artikel 18, lid 2, staan de lidstaten voor meetinstrumenten waarvoor zij het gebruik van een wettelijk gecontroleerd meetinstrument hebben voorgeschreven, het in de handel brengen en in gebruik nemen van meetinstrumenten die voldoen aan de vóór (1 juli 2002) toepasselijke voorschriften toe, tot het verstrijken van de geldigheidsduur van de EG-typegoedkeuring van die meetinstrumenten of, in geval van een EG-typegoedkeuring van onbepaalde duur, voor een periode van tien jaar vanaf (1 juli 2002).

*Artikel 18***Omzetting**

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om voor (1 juli 2002) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan dadelijk in kennis.

In de bepalingen die de lidstaten aannemen, dan wel bij de officiële bekendmaking ervan, wordt naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden door de lidstaten vastgesteld.

*Artikel 19***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 20***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

*BIJLAGE I***FUNDAMENTELE VOORSCHRIFTEN**

Een meetinstrument moet een hoge graad van metrologische betrouwbaarheid hebben zodat een betrokken partij vertrouwen kan hebben in de meetresultaten en moet zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat de meettechniek en beveiliging van de meetgegevens een hoog kwaliteitsniveau hebben.

De eisen waaraan meetinstrumenten moeten voldoen om deze doelstellingen te bereiken zijn hieronder beschreven en waar passend aangevuld met specifieke instrumenteisen in de bijlagen MI-001 tot MI-011, waarin nader wordt ingegaan op bepaalde aspecten van de algemene eisen.

Uitgangspunten bij het kiezen van de oplossingen om te voldoen aan deze eisen zijn het beoogde gebruik van het instrument en het redelijkerwijs te voorziene misbruik.

Instrumenten worden geacht aan de desbetreffende deeleisen te voldoen indien de fabrikanten kunnen aantonen dat het (de) desbetreffende beproevingsprogramma(s) van bijlage II is (zijn) uitgevoerd en bevredigende resultaten heeft (hebben) opgeleverd.

DEFINITIES*Te meten grootheid*

De te meten grootheid is een bepaalde aan een meting onderworpen grootheid.

Beïnvloedende grootheid

Een beïnvloedende grootheid is een grootheid die niet de te meten grootheid is, maar wel van invloed is op de resultaten van een meting.

Nominale bedrijfsomstandigheden

De nominale bedrijfsomstandigheden zijn de waarden van de te meten grootheid en de beïnvloedende grootheden die samen de normale bedrijfsomstandigheden van een instrument vormen.

Storing

Een storing is een beïnvloedende grootheid die normaliter niet behoort tot de bedrijfsomstandigheden van het instrument waarvoor waarden en prestatie-eisen worden vastgesteld.

Kritische veranderingswaarde

De kritische veranderingswaarde is de waarde waarbij de verandering in het meetresultaat ongewenst wordt geacht. De waarde is uitgedrukt in de meeteenheid waarin het meetresultaat zelf wordt uitgedrukt.

Stoffelijke maat

Een stoffelijke maat is een toestel, bestemd om bij gebruik zonder onderbreking een of meer waarden van een bepaalde grootheid reproduceert of levert.

Rechtstreekse verkooptransacties

Bij een handelstransactie is sprake van rechtstreekse verkoop indien:

- het meetresultaat dient als uitgangspunt voor de te betalen prijs; en
- de bij de transactie betrokken partijen ter plaatse akkoord moeten gaan met het meetresultaat; en
- de eigendomsovergang en de betaling ter plaatse plaatsvinden, of wanneer hun verplichtingen ter plaatse worden vastgesteld als uitvloeisel van het door betrokken partijen aanvaarden van het meetresultaat.

EISEN

1. Toelaatbare fouten

- 1.1. Onder nominale en storingsvrije bedrijfsomstandigheden mag de meetfout de maximaal toelaatbare foutwaarde die wordt genoemd in de toepasselijke specifieke instrumenteisen, niet te boven gaan.

Tenzij anders is vermeld wordt de maximaal toelaatbare fout uitgedrukt in een waarde waarmee de meetwaarde naar boven of naar beneden mag afwijken van de werkelijke meetwaarde.

- 1.2. De prestatie-eisen voor instrumenten die werken onder nominale bedrijfsomstandigheden waarbij een storing optreedt, zijn vastgelegd in de toepasselijke specifieke instrumenteisen.
- 1.3. De fabrikant dient op te geven voor welke klimaat-, mechanische en elektromagnetische omgevingen het instrument is bedoeld, waarbij rekening gehouden dient te worden met de eisen voor de bedrijfsomstandigheden die zijn vastgelegd in de toepasselijke specifieke instrumenteisen.
- 1.3.1. De klimaat- en mechanische omgevingen worden onderverdeeld in de hieronder beschreven klassen A tot en met I.

C Klimaatomgevingen

- C1 Onder deze klasse vallen besloten ruimten met ononderbroken temperatuurregeling zonder vochtigheidsregeling. Indien nodig worden deze ruimten verwarmd, gekoeld of bevochtigd om de vereiste omstandigheden in stand te houden. De meetinstrumenten kunnen blootstaan aan zonnestraling, warmtestraling en aan omgevingsluchtstromen als gevolg van tocht door airconditioning of open ramen; de instrumenten staan niet bloot aan condenswater, neerslag of ijsvorming.

Typische voorbeelden van de hier bedoelde omstandigheden zijn de omstandigheden in kantoren waar altijd iemand aanwezig is, bepaalde werkplaatsen en andere ruimten voor bijzondere toepassingen.

- C2 Onder deze klasse vallen besloten ruimten zonder temperatuur- en vochtigheidsregeling. De ruimten worden eventueel verwarmd om lage temperaturen wat op te krikken, hetgeen vooral gebeurt bij grote verschillen tussen de hier bedoelde omstandigheden en die in de open lucht. De meetinstrumenten kunnen blootstaan aan zonne- en warmtestraling en tocht, alsook aan condenswater, water in een andere vorm dan regen en aan ijsvorming.

Typische voorbeelden van de hier bedoelde omstandigheden zijn de omstandigheden in bepaalde ingangen en trappenhuizen van gebouwen en in garages, kelders van bepaalde werkplaatsen, fabrieksgebouwen en gebouwen in de verwerkende industrie, normale opslagruimten voor vorstbestendige producten, gebouwen van landbouwbedrijven enz.

C3 Onder deze klasse vallen open ruimten met gemiddelde klimaatomstandigheden, d.w.z. geen woestijn- en polaire omgevingen.

M Mechanische omgevingen

M1 Onder deze klasse vallen ruimten met lichte trillingen en schokken, bijvoorbeeld omgevingen waar instrumenten zijn bevestigd op lichte ondersteunende structuren die blootstaan aan verwaarloosbaar kleine trillingen en schokken als gevolg van werkzaamheden in de nabije omgeving zoals heien of werkzaamheden waarbij explosies plaatsvinden, dichtslaande deuren enz.

M2 Onder deze klasse vallen ruimten met middelzware of zware trillingen en schokken, die bijvoorbeeld worden veroorzaakt door machines en passerende voertuigen in de nabije omgeving of die zich voordoen in de onmiddellijke nabijheid van zware machines, transportbanden enz.

M3 Onder deze klasse vallen ruimten met zware en zeer zware trillingen en schokken, bijvoorbeeld omgevingen waar instrumenten direct zijn gemonteerd op machines, transportbanden enz.

Tabel 1

Gecombineerde klimaat- en mechanische omstandigheden

Omstandigheden	C1	C2	C3
M1	A	B	C
M2	D	E	F
M3	G	H	I

1.3.2. De elektromagnetische omgevingen zijn ingedeeld als E1 of E2:

E1 Huishoudelijke, handels- en licht-industriële omgeving,

E2 Industriële omgeving

2. Reproduceerbaarheid

De toepassing van dezelfde te meten grootte in een andere ruimte of door een andere gebruiker moet, bij verder gelijkblijvende omstandigheden, leiden tot nauw bij elkaar aansluitende opeenvolgende meetresultaten.

3. Herhaalbaarheid

3.1. De toepassing van dezelfde te meten grootte bij verder gelijkblijvende omstandigheden, leiden tot nauw bij elkaar aansluitende opeenvolgende meetresultaten. Bij vergelijking met de maximaal toelaatbare fout moet het verschil tussen de meetresultaten gering zijn.

3.2. Wanneer een instrument onderhevig is aan significante willekeurige fouten, dient het verschil tussen de gemiddelde waarden van opeenvolgende reeksen resultaten gering te zijn bij vergelijking met de maximaal toelaatbare fout.

4. Onderscheidingsvermogen en gevoeligheid

De gevoeligheid van een meetinstrument dient toereikend te zijn; de onderscheidingsdrempel dient zo laag te zijn dat hij toereikend is voor de beoogde meetactiviteit.

5. Duurzaamheid

Een meetinstrument dient zodanig te zijn ontworpen dat de metrologische eigenschappen ervan voldoende stabiel blijven gedurende een redelijke periode, mits het op de juiste wijze wordt geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt volgens de aanwijzingen van de fabrikant in de omgevingsomstandigheden waarvoor het is bedoeld.

6. Betrouwbaarheid

Een meetinstrument dient zodanig ontworpen te zijn dat het effect van een storing die een onnauwkeurig meetresultaat tot gevolg heeft voor zover mogelijk wordt beperkt, tenzij de aanwezigheid van een dergelijke storing duidelijk waarneembaar is of eenvoudig en gemakkelijk kan worden gecontroleerd met behulp van niet van het instrument zelf deel uitmakende apparatuur.

7. **Geschiktheid**

- 7.1. Een meetinstrument mag geen eigenschappen hebben die frauduleus gebruik ervan in de hand werken, terwijl ook de kans op onopzettelijk verkeerd gebruik zo klein mogelijk dient te zijn.
- 7.2. Uitgaande van de praktische werkomstandigheden moet een meetinstrument geschikt zijn voor het beoogde gebruik en geen onredelijke eisen stellen aan de beoogde gebruiker die het verkrijgen van een correct meetresultaat bemoeilijken.
- 7.3. Indien de te meten grootte deel uitmaakt van een product dat afhankelijk is van het meetinstrument, moet dit afhankelijke verband toereikend zijn, waarbij rekening wordt gehouden met de maximaal toelaatbare meetfout.
- 7.4. Indien een meetinstrument is ontworpen voor de meting van waarden van een te meten grootte die constant in de tijd zijn, moet het meetinstrument ongevoelig zijn voor kleine schommelingen in de waarde van de te meten grootte of moet op passende wijze reageren.
- 7.5. Een meetinstrument moet stevig zijn en de gebruikte materialen moeten geschikt zijn voor de omstandigheden waaronder het bedoeld is om te worden gebruikt.

8. **Beveiliging tegen verminking van gegevens**

- 8.1. De metrologische eigenschappen van een meetinstrument mogen niet op ontoelaatbare wijze beïnvloed kunnen worden door het op het instrument aansluiten van een ander apparaat, enige eigenschap van het aangesloten apparaat of door welk apparaat op afstand dan ook dat in verbinding staat met het meetinstrument.
- 8.2. Hardwarecomponenten die metrologische eigenschappen in belangrijke mate kunnen beïnvloeden dienen zo te zijn ontworpen dat zij kunnen worden beveiligd. De aangebrachte beveiligingsvoorzieningen dienen zodanig te zijn dat een eventuele ingreep niet onopgemerkt blijft.
- 8.3. Software die in belangrijke mate invloed kan uitoefenen op metrologische eigenschappen dient als zodanig te worden aangemerkt en te worden beveiligd. Deze identificatie moet gemakkelijk toegankelijk zijn. Bewijsstukken van eventuele ingrepen moeten gedurende een redelijke periode beschikbaar blijven.
- 8.4. Opgeslagen of doorgegeven meetgegevens en metrologisch belangrijke parameters moeten afdoende worden beveiligd tegen al dan niet opzettelijke verminking.
- 8.5. De schaalaflezing van meetinstrumenten van nutsbedrijven mag tijdens het gebruik niet opnieuw kunnen worden ingesteld.

9. **Op het instrument aan te geven en in de begeleidende documentatie op te nemen gegevens**

- 9.1. Een meetinstrument dient van de volgende opschriften te zijn voorzien:
 - merk of naam van de fabrikant;
 - gegevens over de nauwkeurigheid;plus eventueel
 - bijbehorende gegevens over de gebruiksomstandigheden;
 - een merkteken dat aangeeft om wat voor instrument het gaat;
 - nummer van het controlecertificaat van het type.
- 9.2. Bij een instrument dat te klein of te delicaat van samenstelling is om de desbetreffende gegevens daarop aan te brengen, moeten de gegevens op het bijbehorende foedraal worden aangebracht en/of in de bijbehorende documentatie worden opgenomen.
- 9.3. Een meetinstrument dient vergezeld te gaan van informatie over de werking ervan. Indien van toepassing omvat deze informatie:
 - nominale bedrijfsomstandigheden;
 - klasse van de klimaat-, mechanische en elektromagnetische omgeving;
 - aanwijzingen betreffende installatie, onderhoud, reparatie en toegestane instellingen;
 - aanwijzingen voor het juiste gebruik van het instrument en eventuele bijzondere gebruiksvoorwaarden.
- 9.4. Afzonderlijke gebruikershandleidingen zijn niet per se noodzakelijk voor instrumenten die worden gebruikt voor metingen door nutsbedrijven of in groepen instrumenten.

- 9.5. Behoudens andere specificaties in een specifieke instrumentbijlage moet het schaalinterval van een gemeten waarde de vorm 1×10^n , 2×10^n of 5×10^n hebben, waarbij n een geheel getal of nul is. De meeteenheid of het symbool ervan dient in de onmiddellijke nabijheid van de getalswaarde te worden vermeld.
- 9.6. Op een stoffelijke maat dient de nominale waarde of een schaal te worden aangebracht, met vermelding van de meeteenheid.
- 9.7. De gebruikte meeteenheden en de symbolen daarvoor moeten voldoen aan de communautaire wettelijke bepalingen inzake meeteenheden en de symbolen daarvoor.
- 9.8. Alle krachtens een eis voorgeschreven markeringen, merken en opschriften dienen duidelijk, onuitwisbaar, ondubbelzinnig en niet-overdraagbaar te zijn.

10. Aanduiding van een resultaat

- 10.1. De aanduiding van een resultaat dient te geschieden met behulp van een display of een afdruk.
- 10.2. De aanduiding van een resultaat moet duidelijk en ondubbelzinnig zijn en vergezeld gaan van die merktekens en opschriften welke noodzakelijk zijn om de gebruiker in kennis te stellen van wat het resultaat aangeeft. Onder normale omstandigheden moet het weergegeven resultaat gemakkelijk afleesbaar zijn. Aanvullende aanduidingen mogen worden aangegeven mits deze niet kunnen worden verward.
- 10.3. Ingeval van een afdruk moet de weergave of registratie eveneens duidelijk leesbaar en onuitwisbaar zijn.
- 10.4. Een meetinstrument bestemd voor rechtstreekse verkooptransacties moet zodanig ontworpen zijn dat, wanneer het instrument op de beoogde wijze is geïnstalleerd, het meetresultaat aan beide bij de verkooptransactie betrokken partijen kenbaar wordt gemaakt.
- 10.5. Een voor nutsbedrijfmetingen in woningen bestemd meetinstrument waarvan de meetgegevens kunnen worden opgenomen met behulp van een mobiele gegevensvergaringsseenheid of op afstand via een transmissieverbinding, dient te zijn voorzien van een voor de consument toegankelijk afleesvenster. De opgenomen waarde van dit afleesvenster is het meetresultaat dat dient als basis voor het te betalen bedrag.

11. Verdere gegevensverwerking ter afsluiting van de handelstransactie

- 11.1. Een ander dan een voor nutsbedrijfmetingen bestemd meetinstrument dient het meetresultaat vast te leggen met behulp van een duurzaam middel, vergezeld van informatie ter identificatie van de betreffende transactie, wanneer:
- het meetinstrument wordt gebruikt voor rechtstreekse verkooptransacties;
 - de meting niet kan worden herhaald; en
 - het meetinstrument normaliter wordt gebruikt in afwezigheid van een van de bij de transactie betrokken partijen.
- 11.2. Bovendien moeten een duurzaam bewijsstuk van het meetresultaat en de informatie ter identificatie van de transactie beschikbaar zijn wanneer daarnaar wordt gevraagd op het moment van afsluiting van de meting.

12. Conformiteitsbeoordeling

Een meetinstrument dient zodanig te zijn ontworpen dat eenvoudig kan worden nagegaan of het in overeenstemming is met de eisen van deze richtlijn.

BIJLAGE II

BEPROEVINGSPROGRAMMA'S

INLEIDING

Indien de beproevingsprogramma's bevredigende resultaten hebben opgeleverd, wordt ervan uitgegaan dat is voldaan aan het desbetreffende aspect van de essentiële eis in kwestie. Ingeval van een bepaald instrument kunnen de waarden toegekend aan bepaalde niveaus van beproeving of combinaties van niveaus van beproeving voor de klimaat- en mechanische klassen A-I worden gewijzigd middels een verwijzing in de specifieke instrumentbijlage.

Proefopstellingen en -procedures dienen in overeenstemming te zijn met internationaal goedgekeurde documenten.

1. **BEPROEVINGSPROGRAMMA'S**

Naar gelang van de bedrijfsomstandigheden zijn de beproevingsprogramma's als volgt onderverdeeld:

Programma 1: Elektromagnetische omgeving

Programma 2: Klimaatomgeving

Programma 3: Mechanische omgeving

Programma 4: Voeding

Programma 5 heeft betrekking op duurzaamheid.

1.1. **Toepasselijkheid van beproevingsprogramma's**

Een instrument of onderdeel wordt beproefd onder de nominale bedrijfsomstandigheden, die in overeenstemming moeten zijn met de eisen van de specifieke instrumentbijlage.

1.2.1. *Klimaat- en mechanische klassen*

De klimaat- en mechanische klassen A-I zijn beschreven in tabel 1 van bijlage I.

In tabel 1 zijn de toepasselijke niveaus van de beproeving vermeld.

Tabel 1

Beproevingniveaus

Proef	Niveaus								
	A	B	C	D	E	F	G	H	I
Warmte	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Koude bij droge lucht	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Warmte bij vochtige lucht, stabiele toestand	—	1	2	—	1	2	—	1	2
Warmte bij vochtige lucht, cyclisch	—	1	2	—	1	2	—	1	2
Trillingen	—	—	—	1	1	1	2	2	2
Mechanische schokken	—	—	—	1	1	1	2	2	2

1.2.2. *Klassen van elektromagnetische omgeving*

Klasse E1 — Huishoudelijke, handels- en licht-industriële omgeving

Klasse E2 — Industriële omgeving

1.3. Grondregels voor de bepaling van fouten

Fouten dienen te worden bepaald onder normale proefomstandigheden. Bij de beoordeling van het effect van één beïnvloedende grootheid moeten alle andere factoren relatief constant worden gehouden op een waarde die dicht bij de normale waarde ligt.

1.4. Grondregels voor de beproeving

Elke beïnvloedende grootheid wordt afzonderlijk toegepast en het effect ervan wordt afzonderlijk beoordeeld. Afhankelijk van de normale bedrijfsstatus van het instrument op het moment dat de beïnvloedende grootheid gewoonlijk optreedt, dient de metrologische proef tijdens of na de toepassing van die grootheid te worden verricht.

2. PROGRAMMA 1: ELEKTROMAGNETISCHE OMGEVING

Bij het in de Tabellen 2, 3 en 4 beschreven beproevingsprogramma wordt voor het instrument of onderdeel onderscheid gemaakt naar de elektromagnetische omgeving - E1 of E2 - waarvoor het bedoeld is.

Indien het instrument of onderdeel bedoeld is voor gebruik in een permanent, ononderbroken elektromagnetisch veld, moeten de toegestane prestaties tijdens de beproeving met het uitgestraalde elektromagnetische veld met amplitudemodulatie binnen de maximaal toelaatbare fout blijven; in alle andere gevallen gelden de kritische veranderingswaarde en het toelaatbare effect die zijn vastgelegd in de specifieke instrumentbijlage.

Tabel 2

Storing	Poort	E1	E2
Spanningsonderbrekingen van wisselstroom	Ingangspoorten	> 95 % daling gedurende 5 000 ms	
Spanningsdalingen van wisselstroom	Ingangspoorten	30 % daling gedurende 10 ms 60 % daling gedurende 100 ms	
Elektrostatische ontlading	Ombouwpoort	4 kV contact 8 kV lucht	
Snelle overgangen ⁽¹⁾	— Poorten voor signaallijnen en databussen die niet zijn betrokken bij de procesbesturing;	± 500 V ⁽²⁾	1 000 V
	— Poorten die rechtstreeks zijn betrokken bij het proces, en bij de procesmeting, -signalering en -besturing;	± 500 V ⁽²⁾	± 2 000 V
	— I/O-gelijkstroompoorten;	± 500 V ⁽³⁾	± 2 000 V
	— I/O-wisselstroompoorten;	± 1 000 V	± 2 000 V
	— Functionele aardpoorten.	± 500 V ⁽²⁾	± 1 000 V
RF-elektromagnetisch veld Amplitudemodulatie	Ombouwpoort	80-1 000 MHz 3 V/m 80 % MA (1 kHz)	80-1 000 MHz ⁽⁴⁾ 10 V/m 80 % MA(1 kHz)
RF-elektromagnetisch veld Gecodeerde draaggolf	Ombouwpoort	900 ± 5 MHz 3 V/m 50 inschakelduur % 200 herh. Frequentie Hz	900 ± 5 MHz 10 V/m 50 inschakelduur % 200 herh. Frequentie Hz

⁽¹⁾ 5 Tr/50 Th ns, 5 herh. frequentie kHz in alle gevallen.

⁽²⁾ Uitsluitend van toepassing op poorten die zijn verbonden met kabels waarvan de totale lengte volgens de functiespecificatie van de fabrikant langer mag zijn dan 3 m.

⁽³⁾ Niet van toepassing op ingangspoorten die zijn bestemd voor verbinding met een batterij of oplaadbare batterij die, alvorens te worden opgeladen, moet worden verwijderd uit of ontkoppeld van het apparaat. Apparatuur met een gelijkstroomingangspoort die bestemd is voor gebruik met een wisselstroom-gelijkstroomadapter moet worden beproefd aan de wisselstroomingang van deze adapter als gespecificeerd door de fabrikant of, indien er niets is gespecificeerd, een standaard wisselstroom-gelijkstroomadapter. De proef is van toepassing op gelijkstroomingangspoorten die zijn bestemd voor permanente verbinding met kabels van meer dan 10 m.

⁽⁴⁾ Behalve voor de ITU-uitzendfrequentiebanden 87 MHz-108 MHz, 174 MHz-230 MHz en 470 MHz-790 MHz, waarbij het niveau 3 V dient te zijn.

Tabel 3

Radiofrequentie — common mode

Poort	E1	E2
— Poorten voor signaallijnen en databussen die niet zijn betrokken bij de procesbesturing; — Poorten die rechtstreeks zijn betrokken bij het proces, en bij de procesmeting, -signalering en -besturing;	0,15-80 MHz ⁽¹⁾ 3 V 80 % MA (1 kHz)	0,15-80 MHz ⁽¹⁾ ⁽²⁾ 10 V 80 % MA (1 kHz)
— I/O-gelijkstroompoorten	0,15-80 MHz ⁽¹⁾ 3 V 80 % MA (1 kHz)	0,15-80 MHz ⁽²⁾ 10 V 80 % MA (1 kHz)
— I/O-wisselstroompoorten; — Functionele aardpoorten.	0,15-80 MHz 3 V 80 % MA (1 kHz)	0,15-80 MHz ⁽²⁾ 3 V 80 % MA (1 kHz)

Het beproevingsniveau kan worden gedefinieerd als de equivalente stroom in een belasting van 150 ohm.

⁽¹⁾ Uitsluitend van toepassing op poorten die zijn verbonden met kabels waarvan de totale lengte volgens de functiespecificatie van de fabrikant langer mag zijn dan 3 m.

⁽²⁾ Behalve voor de ITU-uitzendfrequentieband 47 MHz–68 MHz, waarbij het niveau 3 V dient te zijn.

Tabel 4

Spanningspulsen

Poort	E1	E2
Poorten voor signaallijnen en databussen die niet zijn betrokken bij de procesbesturing	—	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) ⁽²⁾ leiding — aarde ± 2 kV leiding — leiding ± 1 kV
Poorten die rechtstreeks zijn betrokken bij het proces, en bij de procesmeting, -signalering en -besturing	—	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) leiding — aarde ± 2 kV leiding — leiding ± 1 kV
Gelijkstroomingangspoorten	1,2 Tr/50 Th µs (8/20) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ leiding — aarde ± 0,5 kV leiding — leiding ± 0,5 kV	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) ⁽²⁾ leiding — aarde ± 0,5 kV leiding — leiding ± 0,5 kV
Wisselstroomingangspoorten	1,2 Tr/50 Th µs (8/20) leiding — aarde ± 2 kV leiding — leiding ± 1 kV	1,2 Tr/50 Th ms (8/20) leiding — aarde ± 4 kV leiding — leiding ± 2 kV

⁽¹⁾ Apparatuur met een gelijkstroomingangspoort die bestemd is voor gebruik met een wisselstroom-gelijkstroomadapter moet worden beproefd aan de wisselstroomingang van deze adapter als gespecificeerd door de fabrikant of, indien er niets is gespecificeerd, een standaard wisselstroom-gelijkstroomadapter. De proef is van toepassing op gelijkstroomingangspoorten die zijn bestemd voor permanente verbinding met kabels van meer dan 10 m.

⁽²⁾ Uitsluitend van toepassing op poorten die zijn verbonden met kabels waarvan de totale lengte volgens de functiespecificatie van de fabrikant langer mag zijn dan 10 m.

⁽³⁾ Niet van toepassing op ingangspoorten die zijn bestemd voor verbinding met een batterij of oplaadbare batterij die, alvorens te worden opgeladen, moet worden verwijderd uit of ontkoppeld van het apparaat.

3. **PROGRAMMA 2: KLIMAATOMGEVING**

Dit programma dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf onder de toepasselijke klimaatomgevingsomstandigheden binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

3.1. **Statische temperatuur**

Voorzover mogelijk mogen de proeven „Warmte bij droge lucht” en „Koude” in één cyclus worden gecombineerd.

3.1.1. *Warmte bij droge lucht*

Deze proef dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf bij hoge temperaturen binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Niveau	1	2	3
Temperatuur (°C)	30	40	55
Duur (h)	2	2	2

3.1.2. *Koude*

Deze proef dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf bij lage temperaturen binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Niveau	1	2	3
Temperatuur (°C)	+ 5	- 10	- 25
Duur (h)	2	2	2

3.2. **Omgevingsvochtigheid**

Afhankelijk van de bedrijfsklimaatomgeving waarvoor het instrument bedoeld is, is de proef betreffende warmte bij vochtige lucht (stabiele toestand, zonder condensatie) dan wel de proef betreffende warmte bij vochtige lucht (cyclisch, met condensatie) geschikt. Laatstgenoemde proef is geschikt wanneer er in belangrijke mate condensatie optreedt of wanneer de dampinfiltratie wordt versneld door de ademhaling.

Eerstgenoemde proef is geschikt wanneer er sprake is van vochtigheid zonder condensatie.

3.2.1. *Warmte bij vochtige lucht, stabiele toestand (zonder condensatie)*

Deze proef dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf bij een hoge vochtigheidsgraad en een constante temperatuur binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Niveau	1	2
Temperatuur (°C)	30	40
Relatieve vochtigheid (%)	85	93
Duur (dagen)	2	4

3.2.2. *Warmte bij vochtige lucht, cyclisch (met condensatie)*

Deze proef dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf bij een hoge vochtigheidsgraad en cyclische temperatuurveranderingen binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Niveau	1	2
Temperatuurbereik (°C)	25-40	25-55
Duur (cycli)	2	2
Relatieve vochtigheid	95 % bij de lagere temperatuurfasen en 93 % bij de hogere temperatuurfasen	95 % bij de lagere temperatuurfasen en 93 % bij de hogere temperatuurfasen

4. PROGRAMMA 3: MECHANISCHE OMGEVING

Dit programma dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf onder de toepasselijke mechanische-omgevingsomstandigheden binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

4.1. Trillingen

De onregelmatige-trillingsproef is geschikt voor de beoordeling van omstandigheden waarin de omvang van de beïnvloedende grootte niet stabiel is. De proef betreffende sinustrillingen is geschikt voor de beoordeling van omstandigheden waarin de frequentie(s) en het (de) niveau(s) van de effectieve versnelling bekend en stabiel zijn, of wanneer een toepasselijke resonantiefrequentie bekend is.

4.1.1. Onregelmatige trillingen

Deze proef dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf bij onregelmatige trillingen binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Niveau van de proef	1	2
Totaal frequentiebereik (Hz)	10-15	10-150
Totaal RMS-niveau ($m.s^{-2}$)	1,6	7
ASD-niveau 10-20 Hz ($m^2.s^{-3}$)	0,048	1
ASD-niveau 20-150 Hz (dB/octaaf)	- 3	- 3
Aantal assen	3	3
Duur per as	Twee minuten voor elke functie, of langer indien nodig voor het verrichten van de meting	

4.1.2. Sinustrillingen

Deze proef dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf bij consistente trillingen binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Niveau	1	2
Frequentiebereik (Hz)	10-150	10-150
Max. versnellingsniveau ($m.s^{-2}$)	2	10
Aantal frequentie-veranderingscycli per as	20	20

4.2. Mechanische schokken

Deze proef dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf bij mechanische schokken binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Niveau	1	2
Valhoogte (mm)	25	50
Aantal keren dat instrument valt (op elke onderrand)	1	1

5. **PROGRAMMA 4: VOEDING**

Dit programma dient om na te gaan of het betrokken instrument bij bedrijf onder normale voedingsomstandigheden binnen de maximaal toelaatbare fout blijft.

Kenmerk	Proefspecificatie
Netspanningsschommelingen	85-110 % nominaal
Gelijkspanningsschommelingen	overeenkomstig de door de fabrikant opgegeven grenswaarden
Netfrequentieschommelingen	98-102 % nominaal

6. **PROGRAMMA 5: DUURZAAMHEID**

Dit programma dient om na te gaan of er mogelijk defecten optreden gedurende de verwachte levensduur van het instrument of onderdeel.

6.1. **Gasmeters**6.1.1. *Diafragma meters*

6.1.1.1. Proefspecificatie: 5 000 uur bij Q_{max}

6.1.1.2. Toelaatbare fout

Gedurende en na de test bij een stroomsnelheid Q_{min} , $2 Q_{min}$, $0,1 Q_{max}$, $0,4 Q_{max}$, $0,7 Q_{max}$ en Q_{max} :

— mag de aanwijfsfout bij alle stroomsnelheden tussen Q_t en Q_{max} niet meer afwijken van de overeenkomstige aanvankelijke waarde dan 2 % bij die stroomsnelheid.

— moet de aanwijfsfout binnen twee maal de maximaal toelaatbare fout liggen.

6.1.2. *Waaier- en turbulente-stromingsmeters*

6.1.2.1. Testspecificatie: 1 000 uur, de totale duur mag niet meer bedragen dan twee maanden.

6.1.2.2. Toelaatbare fout

Na een test bij een stroomsnelheid Q_{min} , $0,05 Q_{max}$, $0,15 Q_{max}$, $0,25 Q_{max}$, $0,4 Q_{max}$, $0,7 Q_{max}$ en Q_{max} :

— mag de aanwijfsfout bij alle stroomsnelheden tussen Q_t en Q_{max} niet meer afwijken van de overeenkomstige aanvankelijke waarde dan eenderde van de maximaal toelaatbare fout bij die stroomsnelheid

— moet de aanwijfsfout binnen de maximaal toelaatbare fout liggen.

6.2. **Watermeters**

6.2.1. *Watermeters moeten aan twee opeenvolgende reeksen tests worden onderworpen*

— Q_3 kleiner dan of gelijk aan $16 \text{ m}^3/\text{h}$

— Eerste reeks (cyclische test): 100 000 discontinue cycli gedurende welke de stroomsnelheid tussen nul en Q_3 mag variëren. Elke cyclus omvat ten minste een periode tijdens welke de stroomsnelheid nul is en minstens een periode gedurende welke de stroomsnelheid Q_3 bedraagt.

— Tweede reeks (continue test): continue stroomsnelheid Q_4 gedurende 100 uur.

— Q_3 groter dan $16 \text{ m}^3/\text{h}$

— Eerste reeks: continue stroomsnelheid Q_3 gedurende 750 uur.

— Tweede reeks: continue stroomsnelheid Q_4 gedurende 200 uur.

6.2.2. *Toelaatbare fout*

6.2.2.1. De afwijking van de meetfout na elke reeks tests in vergelijking met de aanvankelijke meetfout mag niet meer bedragen dan:

- 3 % van het gemeten volume van Q_1 inclusief tot Q_2 .
- 1,5 % van het gemeten volume van Q_2 inclusief tot Q_4 .

6.2.2.2. De meetfout bij de meting van het volume na elke reeks tests mag niet meer bedragen dan:

- $\pm 6\%$ van het gemeten volume van Q_1 inclusief tot Q_2 .
- $\pm 2,5\%$ van het gemeten volume van Q_2 (inclusief) tot en met Q_4 bij watermeters bestemd voor de meting van water met een temperatuur die ligt tussen $0,1\text{ }^\circ\text{C}$ en $30\text{ }^\circ\text{C}$.
- $\pm 3,5\%$ van het gemeten volume van Q_2 (inclusief) tot en met Q_4 bij watermeters bestemd voor de meting van water met een temperatuur die ligt tussen $30\text{ }^\circ\text{C}$ en $90\text{ }^\circ\text{C}$.

6.2.3. *Watervolume*

De hoeveelheid water die door elke geteste meter stroomt in verband met de twee testreeksen van punt 2.1 moet minstens de volgende zijn:

$$600 \times Q_3 \text{ (in m}^3\text{) bij } Q_3 \leq 16 \text{ m}^3/\text{h}$$

$$1\,000 \times Q_3 \text{ (in m}^3\text{) bij } Q_3 > 16 \text{ m}^3/\text{h.}$$

6.2.4. *De geteste stroomsnelheden*

De meetfout bij de meting van een hoeveelheid water moet voor iedere geteste meter voor en na iedere testreeks worden bepaald onder referentie-omstandigheden bij de volgende stroomsnelheden:

$$Q_1 - (Q_1 + Q_2)/2 - Q_2 - 0,1 Q_3 - 0,3 Q_3 - 0,5 Q_3 - Q_3 - Q_4.$$

6.2.5. *Testvoorwaarden*

De tests dienen te worden uitgevoerd met water van een geschikte temperatuur zodat de meter wordt beproefd voor het temperatuurgebied waarvoor deze is bedoeld. Het voor de test gebruikte water dient schoon te zijn en geen zwevende vaste deeltjes te bevatten; het dient nauwelijks agressief te zijn en een laag gehalte aan calciumcarbonaat te hebben.

BIJLAGE III

CRITERIA WAARAAN DE DOOR DE LIDSTATEN AANGEMELDE INSTANTIES VOOR HET VERRICHTEN VAN DE TAKEN IN VERBAND MET DE CONFORMITEITSBEOORDELINGSMODULES MOETEN VOLDOEN

Hieronder zijn de criteria vermeld die de lidstaten moeten toepassen bij de aanwijzing van de instanties overeenkomstig artikel 8, lid 1.

1. De instantie, de directeur en het bij de conformiteitsbeoordeling betrokken personeel mogen niet de ontwerper, fabrikant, leverancier, installateur of gebruiker van de meetinstrumenten zijn die zij controleren, noch de gevolmachtigde vertegenwoordiger van een van deze personen. Zij mogen evenmin rechtstreeks betrokken zijn bij het ontwerp, de fabricage, het in de handel brengen of het onderhoud van de instrumenten, noch de bij deze activiteiten betrokken partijen vertegenwoordigen. Deze criteria sluiten echter op geen enkele wijze de uitwisseling van technische inlichtingen in verband met de conformiteitsbeoordeling tussen een fabrikant en de instantie uit.
2. De instantie en het bij de conformiteitsbeoordeling betrokken personeel moeten vrij zijn van druk of invloeden van buitenaf, met name invloeden van financiële aard, die van effect zouden kunnen zijn op de beoordeling of het resultaat van de conformiteitscontrole, met name van personen of groepen die belang hebben bij het resultaat van de beoordeling.
3. De conformiteitsbeoordelingstaken dienen uitgevoerd te worden met de grootst mogelijke mate van professionele integriteit en de nodige vakbekwaamheid op het gebied van de metrologie.

Mocht de instantie bepaalde taken aangaande de controle van de productprestaties of -specificaties door derden laten uitvoeren, dan moet zij eerst nagaan of deze derde partij voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn, met name die in de bijlage. De instantie houdt documenten over de beoordeling van de bekwaamheden van derden en de door hem uitgevoerde werkzaamheden in het kader van deze richtlijn ter beschikking van de nationale overheid.

4. De instantie dient alle door hem volgens de bijlage uit te voeren taken, waarvoor zij is aangemeld, te kunnen vervullen, of het nu gaat om taken die de instantie zelf uitvoert of die welke namens haar en onder haar verantwoordelijkheid worden verricht. De instantie dient te beschikken over het nodige personeel en de benodigde faciliteiten om de technische en administratieve taken aangaande de beoordeling en controle naar behoren te kunnen uitvoeren.
5. De instantie dient
 - vakbekwaam te zijn opgeleid, hetgeen alle aspecten van de beoordeling en de controle waarvoor de instantie werd aangewezen, omvat;
 - over voldoende kennis te beschikken aangaande de voorschriften inzake de controles die zij uitvoert en toereikende ervaring te hebben met dergelijke controles;
 - certificaten, dossiers en rapporten te kunnen opstellen om aan te tonen dat de controles werden uitgevoerd.
6. De onpartijdigheid van de instantie moet zijn gegarandeerd. De vergoeding mag niet afhangen van het aantal uitgevoerde controles, noch van de resultaten van de controles.
7. De instantie dient een verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid te sluiten, tenzij de lidstaat overeenkomstig het nationale recht aansprakelijk is of de lidstaat de controles zelf uitvoert.
8. Het personeel van de instantie is gebonden aan het beroepsgeheim ten aanzien van alle gegevens die bij de uitoefening van de taken overeenkomstig deze richtlijn of een bepaling van nationaal recht tot omzetting van deze richtlijn zijn verzameld, behalve ten opzichte van de bevoegde instantie van de lidstaat waar de werkzaamheden werden uitgevoerd.

BIJLAGE IV

TECHNISCHE DOCUMENTATIE

De technische documentatie moet inzicht verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het meetinstrument; op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

De documentatie moet, voorzover dat voor deze beoordeling nodig is, het volgende bevatten:

- een algemene beschrijving van het instrument;
 - ontwerp- en fabricagetekeningen alsmede schema's van delen, onderdelen, circuits enz.;
 - beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van het bovenstaande, de werking van het instrument inbegrepen;
 - een lijst van de in artikel 9 bedoelde normen die geheel of gedeeltelijk zijn toegepast, en beschrijvingen van de oplossingen die zijn gekozen om aan de essentiële eisen te voldoen ingeval de in artikel 9 bedoelde normen niet zijn toegepast;
 - de resultaten van de gemaakte faseberekeningen, de verrichte onderzoeken enz.;
 - de keuringsrapporten;
 - de verklaringen van EG-typeonderzoek of de verklaringen van EG-ontwerp-onderzoek betreffende die instrumenten die elementen bevatten die identiek zijn aan die van het ontwerp.
-

BIJLAGE A

**OP INTERNE FABRICAGECONTROLE PLUS PRODUCTCONTROLE DOOR EEN AANGEMELDE INSTANTIE
GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING**

1. De op interne fabricagecontrole door een aangemelde instantie gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Technische documentatie

2. De fabrikant stelt de in bijlage IV beschreven technische documentatie samen. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Voorzover dat voor de beoordeling nodig is, dient deze documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het instrument.
3. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument de technische documentatie ter beschikking van de nationale instanties.

Fabricageproces

4. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vervaardigde instrumenten in overeenstemming zijn met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Verklaring van overeenstemming

- 5.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering aan op elk meetinstrument dat aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn voldoet.
- 5.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.

Tevens wordt een afschrift van deze verklaring toegezonden aan een van de overeenkomstig artikel 8 voor typeonderzoek aangemelde instanties, die ervoor moet zorgen dat de lijst van ontvangen verklaringen van overeenstemming periodiek ter beschikking van alle lidstaten wordt gesteld.

Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

Gemachtigde

6. De in de punten 3 en 5.2 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de importeur of degene die het instrument in de Gemeenschap in de handel brengt degene die bovenbedoelde verplichtingen moet nakomen.

BIJLAGE A1

**OP INTERNE FABRICAGECONTROLE PLUS PRODUCTCONTROLE DOOR EEN AANGEMELDE INSTANTIE
GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING**

1. De op interne fabricagecontrole plus productcontrole door een aangemelde instantie gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Technische documentatie

2. De fabrikant stelt de in bijlage IV beschreven technische documentatie samen. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Voorzover dat voor de beoordeling nodig is, dient deze documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het instrument.
3. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument de technische documentatie ter beschikking van de nationale instanties.

Fabricageproces

4. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vervaardigde instrumenten in overeenstemming zijn met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Productcontroles

5. Een door de fabrikant gekozen aangemelde instantie verricht met willekeurige tussenpozen productcontroles of laat deze verrichten. De aangemelde instantie neemt, voordat de producten in de handel worden gebracht, een adequaat monster van de eindproducten, dat aan een onderzoek wordt onderworpen en waarop passende proeven als omschreven in het (de) in artikel 9 bedoelde relevante document(en), of daarmee gelijkstaande proeven, worden verricht teneinde de overeenstemming van de instrumenten met de toepasselijke eisen van deze richtlijn te controleren. Indien er geen relevant document bestaat, beslist de aangemelde instantie over de te verrichten passende proeven.

Is een relevant aantal instrumenten van het monster niet in overeenstemming, dan neemt de aangemelde instantie de nodige maatregelen.

Verklaring van overeenstemming

- 6.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 5 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn voldoet.
- 6.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.

Tevens wordt een afschrift van deze verklaring toegezonden aan een van de overeenkomstig artikel 8 voor typeonderzoek aangemelde instanties, die ervoor moet zorgen dat de lijst van ontvangen verklaringen van overeenstemming periodiek ter beschikking van alle lidstaten wordt gesteld.

Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

Gemachtigde

7. De in de punten 3 en 6.2 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de importeur of degene die het instrument in de Gemeenschap in de handel brengt degene die bovenbedoelde verplichtingen moet nakomen.

BIJLAGE B

TYPEONDERZOEK

1. Typeonderzoek is dat deel van de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan een aangemelde instantie het technisch ontwerp van een meetinstrument onderzoekt en garandeert en verklaart dat het technisch ontwerp voldoet aan de desbetreffende bepalingen van deze richtlijn.
2. Het typeonderzoek kan op een van de volgende wijzen worden verricht. De aangemelde instantie beslist over de passende wijze en het vereiste aantal exemplaren.
 - a) onderzoek van een voor de beoogde productie representatief exemplaar van het gehele meetinstrument;
 - b) onderzoek van voor de beoogde productie representatieve exemplaren van een of meer kritische delen van het meetinstrument, en een beoordeling van de geschiktheid van het technisch ontwerp van de overige delen van het meetinstrument via onderzoek van de technische documentatie en het ondersteunend bewijsmateriaal als bedoeld in punt 3;
 - c) beoordeling van de geschiktheid van het technisch ontwerp van het meetinstrument via onderzoek van de technische documentatie en het ondersteunend bewijsmateriaal als bedoeld in punt 3, zonder onderzoek van een exemplaar.
3. De aanvraag voor het typeonderzoek wordt door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde ingediend bij een aangemelde instantie van zijn keuze.

De aanvraag omvat:

- naam en adres van de fabrikant en, indien de aanvraag wordt ingediend door zijn gemachtigde, ook diens naam en adres;
 - een schriftelijke verklaring dat er geen gelijklopende aanvraag bij een andere aangemelde instantie is ingediend;
 - de technische documentatie als omschreven in bijlage IV. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Deze documentatie dient, voorzover dat voor die beoordeling nodig is, inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het instrument;
 - de voor de beoogde productie representatieve exemplaren, waar om wordt verzocht door de aangemelde instantie;
 - het ondersteunend bewijsmateriaal inzake de geschiktheid van het technisch ontwerp van die delen van het meetinstrument waarvoor geen exemplaren worden verlangd. In dit ondersteunend bewijsmateriaal worden alle toegepaste relevante documenten vermeld, in het bijzonder wanneer de in artikel 9 bedoelde relevante documenten niet volledig zijn toegepast, en het omvat zo nodig de resultaten van de door het daartoe geëigende laboratorium van de fabrikant uitgevoerde proeven, of van de in zijn opdracht en onder zijn verantwoordelijkheid door een ander laboratorium uitgevoerde proeven.
4. De aangemelde instantie gaat **voor de exemplaren:**
 - 4.1. over tot het bestuderen van de technische documentatie, tot het controleren of de exemplaren in overeenstemming daarmee zijn vervaardigd en tot het identificeren van die elementen die overeenkomstig de relevante bepalingen van de in artikel 9 bedoelde relevante documenten zijn ontworpen, alsook van die elementen die zijn ontworpen zonder toepassing van de desbetreffende bepalingen van die documenten;
 - 4.2. over tot de passende onderzoeken en noodzakelijke proeven, of laat die verrichten om, ingeval de fabrikant heeft gekozen voor de oplossingen uit de relevante documenten, na te gaan of deze op de juiste wijze zijn toegepast;
 - 4.3. over tot de passende onderzoeken en noodzakelijke proeven, of laat die verrichten om, ingeval de fabrikant niet heeft gekozen voor de oplossingen uit de relevante documenten, na te gaan of de door de fabrikant gekozen oplossingen voldoen aan de desbetreffende essentiële eisen van deze richtlijn;
 - 4.4. in overleg met de aanvrager over tot het vaststellen van de plaats waar de onderzoeken en proeven zullen worden uitgevoerd.

voor de overige delen van het meetinstrument:

- 4.5. over tot het bestuderen van de technische documentatie en het ondersteunend bewijsmateriaal teneinde te beoordelen of het technisch ontwerp van de overige delen van het meetinstrument toereikend is.

voor het fabricageproces:

- 4.6. over tot het bestuderen van de technische documentatie teneinde zich ervan te overtuigen dat de fabrikant over toereikende middelen beschikt om een homogene productie te waarborgen.
5. Indien het technisch ontwerp voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn die op het meetinstrument van toepassing zijn, verstrekt de aangemelde instantie de aanvrager een verklaring van EG-typeonderzoek. Deze verklaring bevat de naam en het adres van de fabrikant, de conclusies van het onderzoek, de eventuele voorwaarden voor de geldigheid ervan en de noodzakelijke gegevens voor de identificatie van het instrument.

Een lijst van alle relevante delen van de technische documentatie wordt als bijlage bij de verklaring gevoegd en de aangemelde instantie bewaart een exemplaar daarvan.

De verklaring is tien jaar geldig vanaf de datum van afgifte en kan telkens voor een periode van tien jaar worden vernieuwd.

6. De aangemelde instantie die in het bezit is van de technische documentatie betreffende de verklaring van het EG-typeonderzoek, wordt door de aanvrager in kennis gesteld van alle wijzigingen in het instrument die van invloed kunnen zijn op de overeenstemming van het instrument met de fundamentele voorschriften of de voorwaarden voor de geldigheid van de verklaring. Dergelijke wijzigingen vereisen een aanvullende goedkeuring in de vorm van een aanvulling op de oorspronkelijke verklaring van EG-typeonderzoek.
7. Iedere aangemelde instantie stelt periodiek de lijst van de
- afgegeven verklaringen van EG-typeonderzoek;
 - geweigerde verklaringen van EG-typeonderzoek;
 - aanvullingen en wijzigingen met betrekking tot reeds afgegeven verklaringen ter beschikking van alle lidstaten.

Iedere aangemelde instantie moet alle lidstaten onmiddellijk in kennis stellen van de intrekking van een verklaring van EG-typeonderzoek. Iedere lidstaat moet die informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

8. De overige aangemelde instanties kunnen een afschrift krijgen van de verklaringen van EG-typeonderzoek en/of de aanvullingen daarop. De bijlagen bij de verklaringen worden ter beschikking van de overige aangemelde instanties gehouden.
9. Naast de technische documentatie bewaart de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument ook een afschrift van de verklaring van EG-typeonderzoek en van de aanvullingen daarop.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de importeur of degene die het meetinstrument in de Gemeenschap in de handel brengt degene die de technische documentatie ter beschikking moet houden.

BIJLAGE C

OP INTERNE FABRICAGECONTROLE GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING MET HET TYPE

1. De op interne fabricagecontrole gebaseerde verklaring van overeenstemming met het type is dat deel van een conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant of zijn gemachtigde voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Fabricageproces

2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vervaardigde instrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Verklaring van overeenstemming

- 3.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering aan op elk meetinstrument dat in overeenstemming is met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 3.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.

Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

Gemachtigde

4. De in punt 3.2 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de importeur of degene die het instrument in de Gemeenschap in de handel brengt degene die bovenbedoelde verplichtingen moet nakomen.

BIJLAGE C1

**OP INTERNE FABRICAGECONTROLE PLUS PRODUCTCONTROLE DOOR EEN AANGEMELDE INSTANTIE
GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING MET HET TYPE**

1. De op interne fabricagecontrole plus productcontrole door een aangemelde instantie gebaseerde verklaring van overeenstemming met het type is dat deel van een conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant of zijn gemachtigde voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten in overeenstemming zijn met het type zoals beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Fabricageproces

2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vervaardigde instrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Productcontroles

3. Een door de fabrikant gekozen aangemelde instantie verricht met willekeurige tussenpozen productcontroles of laat deze verrichten. De aangemelde instantie neemt, voordat de producten in de handel worden gebracht, een adequaat monster van de eindproducten, dat aan een onderzoek wordt onderworpen en waarop passende proeven als omschreven in het (de) in artikel 9 bedoelde relevante document(en), of daarmee gelijkstaande proeven, worden verricht teneinde de overeenstemming van de instrumenten met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de toepasselijke eisen van deze richtlijn te controleren. Indien er geen relevant document bestaat, beslist de aangemelde instantie over de te verrichten passende proeven.

Is een relevant aantal instrumenten van het monster niet in overeenstemming, dan neemt de aangemelde instantie de nodige maatregelen.

Verklaring van overeenstemming

- 4.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 3 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat in overeenstemming is met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 4.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.

Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

Gemachtigde

5. De in punt 4.2 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de importeur of degene die het instrument in de Gemeenschap in de handel brengt degene die bovenbedoelde verplichtingen moet nakomen.

BIJLAGE D

OP PRODUCTIEKWALITEITSBORGING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING MET HET TYPE

1. De op productiekwaliteitsborging gebaseerde verklaring van overeenstemming met het type is dat deel van een conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Fabricageproces

2. De fabrikant hanteert voor productie, eindproductcontrole en beproeving van het betrokken meetinstrument een goedgekeurd kwaliteitssysteem als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.

Kwaliteitssysteem

- 3.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag behelst:

- alle van belang zijnde informatie over de bedoelde categorie instrumenten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de technische documentatie betreffende het goedgekeurde type en een afschrift van de verklaring van EG-typeonderzoek.

- 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de instrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde maatregelen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de productkwaliteit;
- de fabricageprocedures, de kwaliteitsbeheersings- en kwaliteitsborgingstechnieken, alsmede de in dat verband systematisch toe te passen technieken en maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens en na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste productkwaliteit en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om een kwaliteitssysteem dat voldoet aan de overeenkomstige specificaties van de nationale norm ter uitvoering van de desbetreffende geharmoniseerde norm.

Het beoordelingsteam moet leden omvatten met ervaring in het beoordelen van de instrumenttechnologie in kwestie en met ervaring als wettelijk metrologisch controleur. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

- 3.5. De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig productproeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, indien proeven hebben plaatsgevonden, een beproevingsverslag.

Verklaring van overeenstemming

- 5.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 3.1 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat in overeenstemming is met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 5.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.
- Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.
6. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.5 bedoelde aanpassingen zoals deze zijn goedgekeurd;
 - de in de punten 3.5, 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
7. Iedere aangemelde instantie stelt alle lidstaten periodiek de lijst ter beschikking van de afgegeven of geweigerde kwaliteitssysteemgoedkeuringen, en stelt alle lidstaten onmiddellijk in kennis van de intrekking van een kwaliteitssysteemgoedkeuring.

Iedere lidstaat moet die informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

Gemachtigde

8. De in de punten 3.1, 3.5, 5.2 en 6 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE D1

OP PRODUCTIEKWALITEITSBORGING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

1. De op productiekwaliteitsborging gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Technische documentatie

2. De fabrikant stelt de in bijlage IV beschreven technische documentatie samen. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Voorzover dat voor de beoordeling nodig is, dient deze documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp en de werking van het instrument.
3. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument de technische documentatie ter beschikking van de nationale instanties.

Fabricageproces

4. De fabrikant hanteert voor productie, eindproductcontrole en beproeving van het betrokken meetinstrument een goedgekeurd kwaliteitssysteem als omschreven in punt 5 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 6.

Kwaliteitssysteem

- 5.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag behelst:

- alle van belang zijnde informatie over de bedoelde categorie instrumenten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de in punt 2 bedoelde technische documentatie.

- 5.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de instrumenten in overeenstemming zijn met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde maatregelen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de productkwaliteit;
- de fabricageprocedures, de kwaliteitsbeheersings- en kwaliteitsborgingstechnieken, alsmede de in dat verband systematisch toe te passen technieken en maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens en na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste productkwaliteit en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 5.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 5.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om een kwaliteitssysteem dat voldoet aan de overeenkomstige specificaties van de nationale norm ter uitvoering van de desbetreffende geharmoniseerde norm.

Het beoordelingsteam moet leden omvatten met ervaring in het beoordelen van de instrumenttechnologie in kwestie en met ervaring als wettelijk metrologisch controleur. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

5.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

5.5. De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 5.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

6.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.

6.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:

- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de in punt 2 bedoelde technische documentatie;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.

6.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.

6.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig productproeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, indien proeven hebben plaatsgevonden, een beproevingsverslag.

Verklaring van overeenstemming

7.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 5.1 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

7.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.

Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

8. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:

- de in punt 5.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
- de in punt 5.5 bedoelde aanpassingen zoals deze zijn goedgekeurd;
- de in de punten 5.5, 6.3 en 6.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.

9. Iedere aangemelde instantie stelt alle lidstaten periodiek de lijst ter beschikking van de afgegeven of geweigerde kwaliteitssysteemgoedkeuringen, en stelt alle lidstaten onmiddellijk in kennis van de intrekking van een kwaliteitssysteemgoedkeuring.

Iedere lidstaat moet die informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

Gemachtigde

10. De in de punten 5.1, 5.5, 7.2 en 8 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE E

OP KWALITEITSBORGING VAN DE EINDPRODUCTCONTROLE EN BEPROEVING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING MET HET TYPE

1. De op kwaliteitsborging van de eindproductcontrole en beproeving gebaseerde verklaring van overeenstemming met het type is dat deel van een conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Fabricageproces

2. De fabrikant hanteert voor de eindproductcontrole en beproeving van het betrokken meetinstrument een goedgekeurd kwaliteitssysteem als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.

Kwaliteitssysteem

- 3.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag behelst:

- alle van belang zijnde informatie over de bedoelde categorie instrumenten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de technische documentatie over het goedgekeurde type en een afschrift van de verklaring van EG-typeonderzoek.

- 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de instrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde maatregelen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de productkwaliteit;
- de onderzoeken en proeven die na de fabricage worden verricht;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om een kwaliteitssysteem dat voldoet aan de overeenkomstige specificaties van de nationale norm ter uitvoering van de desbetreffende geharmoniseerde norm.

Het beoordelingsteam moet leden omvatten met ervaring in het beoordelen van de instrumenttechnologie in kwestie en met ervaring als wettelijk metrologisch controleur. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

- 3.5. De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig productproeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, indien proeven hebben plaatsgevonden, een beproevingsverslag.

Verklaring van overeenstemming

- 5.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 3.1 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat in overeenstemming is met de verklaring van EG-typeonderzoek, en voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 5.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.
- Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.
6. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.5, tweede alinea, bedoelde aanpassingen zoals deze zijn goedgekeurd;
 - de in de punten 3.5, laatste alinea, 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
7. Iedere aangemelde instantie stelt alle lidstaten periodiek de lijst ter beschikking van de afgegeven of geweigerde kwaliteitssysteemgoedkeuringen, en stelt alle lidstaten onmiddellijk in kennis van de intrekking van een kwaliteitssysteemgoedkeuring.

Iedere lidstaat moet die informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

Gemachtigde

8. De in de punten 3.1, 3.5, 5.2 en 6 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE E1

OP KWALITEITSBORGING VAN DE EINDPRODUCTCONTROLE EN BEPROEVING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

1. De op kwaliteitsborging van de eindproductcontrole en beproeving gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Technische documentatie

2. De fabrikant stelt de in bijlage IV beschreven technische documentatie samen. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Voorzover dat voor de beoordeling nodig is, dient deze documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het instrument.
3. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument de technische documentatie ter beschikking van de nationale instanties.

Fabricageproces

4. De fabrikant hanteert voor de eindproductcontrole en beproeving van het betrokken meetinstrument een goedgekeurd kwaliteitssysteem als omschreven in punt 5 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 6.

Kwaliteitssysteem

- 5.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag behelst:

- alle van belang zijnde informatie over de bedoelde categorie instrumenten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- de in punt 2 bedoelde technische documentatie.

- 5.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de instrumenten in overeenstemming zijn met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde maatregelen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de productkwaliteit;
- de onderzoeken en proeven die na de fabricage worden verricht;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 5.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 5.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om een kwaliteitssysteem dat voldoet aan de overeenkomstige specificaties van de nationale norm ter uitvoering van de desbetreffende geharmoniseerde norm.

Het beoordelingsteam moet leden omvatten met ervaring in het beoordelen van de instrumenttechnologie in kwestie en met ervaring als wettelijk metrologisch controleur. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 5.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

- 5.5. De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 5.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 6.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 6.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de in punt 2 bedoelde technische documentatie;
 - de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 6.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 6.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig productproeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, indien proeven hebben plaatsgevonden, een beproevingsverslag.

Verklaring van overeenstemming

- 7.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 5.1 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 7.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.
- Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.
8. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 5.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 5.5 bedoelde aanpassingen zoals deze zijn goedgekeurd;
 - de in de punten 5.5, 6.3 en 6.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
9. Iedere aangemelde instantie stelt alle lidstaten periodiek de lijst ter beschikking van de afgegeven of geweigerde kwaliteitssysteemgoedkeuringen, en stelt alle lidstaten onmiddellijk in kennis van de intrekking van een kwaliteitssysteemgoedkeuring.
- Iedere lidstaat moet die informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

Gemachtigde

10. De in de punten 5.1, 5.5, 7.2 en 8 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE F

OP PRODUCTKEURING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING MET HET TYPE

1. De op productkeuring gebaseerde verklaring van overeenstemming met het type is dat deel van een conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant of zijn gemachtigde voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de aan de bepalingen van punt 3 onderworpen meetinstrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Fabricageproces

2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vervaardigde instrumenten in overeenstemming zijn met het goedgekeurde type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Keuring

3. De door de fabrikant gekozen aangemelde instantie verricht passende onderzoeken en proeven, of laat die verrichten, teneinde na te gaan of de instrumenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek, en met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

De onderzoeken en proeven om de overeenstemming met de metrologische eisen na te gaan worden, naar keuze van de fabrikant, verricht via onderzoek en beproeving van elk afzonderlijk instrument zoals aangegeven in punt 4, dan wel via onderzoek en beproeving op statistische basis zoals aangegeven in punt 5.

4. Keuring van de overeenstemming met de metrologische eisen door onderzoek en beproeving van ieder afzonderlijk instrument
 - 4.1. Alle instrumenten worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven als omschreven in de in artikel 9 bedoelde van belang zijnde documenten, of daarmee gelijkwaardige proeven, verricht teneinde na te gaan of zij in overeenstemming zijn met de op die instrumenten van toepassing zijnde metrologische eisen. Indien er geen van belang zijnd document bestaat, beslist de aangemelde instantie over de te verrichten passende proeven.
 - 4.2. De aangemelde instantie geeft een verklaring van overeenstemming af betreffende de verrichte onderzoeken en proeven, en brengt haar identificatienummer aan op elk goedgekeurd instrument of laat dit onder haar verantwoordelijkheid doen.

De fabrikant houdt de verklaringen van overeenstemming voor inspectiedoeleinden ter beschikking van de nationale instanties.

5. Statistische controle van de overeenstemming met de metrologische eisen
 - 5.1. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces de homogeniteit van iedere geproduceerde partij waarborgt, en biedt zijn instrumenten in homogene partijen ter keuring aan.
 - 5.2. Van iedere partij wordt overeenkomstig het bepaalde in punt 5.3 een willekeurig monster genomen. Alle instrumenten van het monster worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven als omschreven in de in artikel 9 bedoelde van belang zijnde documenten, of daarmee gelijkwaardige proeven, verricht, teneinde na te gaan of zij in overeenstemming zijn met de op die instrumenten van toepassing zijnde metrologische eisen, om te bepalen of de partij wordt goed- dan wel afgekeurd. Indien er geen van belang zijnd document bestaat, beslist de aangemelde instantie over de te verrichten passende proeven.
 - 5.3. De statistische procedure moet aan de volgende eisen voldoen:

De statistische controle wordt gebaseerd op kenmerken. Het bemonsteringsschema moet waarborgen dat:

- het kwaliteitspeil overeenkomt met een goedkeuringskans van 95 %, met een non-conformiteitspercentage van minder dan 1 %;
- de grenskwaliteit overeenkomt met een goedkeuringskans van 5 %, met een non-conformiteitspercentage van minder dan 7 %.

- 5.4. Indien een partij wordt goedgekeurd, worden alle instrumenten van de partij goedgekeurd, behalve die instrumenten van het monster die de proeven niet hebben doorstaan.

De aangemelde instantie geeft een verklaring van overeenstemming af betreffende de verrichte onderzoeken en proeven, en brengt haar identificatienummer aan op elk goedgekeurd instrument of laat dit onder haar verantwoordelijkheid doen.

De fabrikant houdt de verklaringen van overeenstemming voor inspectiedoeleinden ter beschikking van de nationale instanties.

- 5.5. Indien een partij wordt afgekeurd, neemt de aangemelde instantie passende maatregelen om te voorkomen dat die partij in de handel wordt gebracht. Ingeval het vaak voorkomt dat partijen worden afgekeurd, kan de aangemelde instantie de statistische keuring staken.

Verklaring van overeenstemming

- 6.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering aan op elk meetinstrument dat in overeenstemming is met het goedgekeurde type en voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 6.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.

Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

Mits de in punt 3 bedoelde aangemelde instantie daarmee akkoord gaat, brengt de fabrikant onder verantwoordelijkheid van deze aangemelde instantie tevens haar identificatienummer op de meetinstrumenten aan.

7. Mits de aangemelde instantie daarmee akkoord gaat, kan de fabrikant onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie haar identificatienummer tijdens het fabricageproces op de meetinstrumenten aanbrengen.

Gemachtigde

8. Met uitzondering van de in de punten 2 en 5.1 vervatte verplichtingen, kunnen de verplichtingen van de fabrikant namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE F1

OP PRODUCTKEURING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

1. De op productkeuring gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant of zijn gemachtigde voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de aan de bepalingen van punt 5 onderworpen meetinstrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Technische documentatie

2. De fabrikant stelt de in bijlage IV beschreven technische documentatie samen. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Voorzover dat voor de beoordeling nodig is, dient deze documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het instrument
3. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument de technische documentatie ter beschikking van de nationale instanties.

Fabricageproces

4. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vervaardigde instrumenten in overeenstemming zijn met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Keuring

5. De door de fabrikant gekozen aangemelde instantie verricht passende onderzoeken en proeven, of laat die verrichten, teneinde na te gaan of de instrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

De onderzoeken en proeven om de overeenstemming met de metrologische eisen na te gaan worden, naar keuze van de fabrikant, verricht via onderzoek en beproeving van elk afzonderlijk instrument, zoals aangegeven in punt 6, dan wel via onderzoek en beproeving op statistische basis, zoals aangegeven in punt 7.

6. Keuring van de overeenstemming met de metrologische eisen door onderzoek en beproeving van ieder afzonderlijk instrument
- 6.1. Alle instrumenten worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven als omschreven in de in artikel 9 bedoelde van belang zijnde documenten, of daarmee gelijkwaardige proeven, verricht, teneinde na te gaan of zij in overeenstemming zijn met de op die instrumenten van toepassing zijnde metrologische eisen. Indien er geen van belang zijnd document bestaat, beslist de aangemelde instantie over de te verrichten passende proeven.
- 6.2. De aangemelde instantie geeft een verklaring van overeenstemming af betreffende de verrichte onderzoeken en proeven, en brengt haar identificatienummer aan op elk goedgekeurd instrument of laat dit onder haar verantwoordelijkheid doen.
De fabrikant houdt de verklaringen van overeenstemming voor inspectiedoeleinden ter beschikking van de nationale instanties.
7. Statistische controle van de overeenstemming met de metrologische eisen
- 7.1. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces de homogeniteit van iedere geproduceerde partij waarborgt, en biedt zijn instrumenten in homogene partijen ter keuring aan.
- 7.2. Van iedere partij wordt overeenkomstig het bepaalde in punt 7.3 een willekeurig monster genomen. Alle instrumenten van het monster worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven als omschreven in de in artikel 9 bedoelde van belang zijnde documenten, of daarmee gelijkwaardige proeven, verricht, teneinde na te gaan of zij in overeenstemming zijn met de op die instrumenten van toepassing zijnde metrologische eisen, om te bepalen of de partij wordt goed- dan wel afgekeurd. Indien er geen van belang zijnd document bestaat, beslist de aangemelde instantie over de te verrichten passende proeven.
- 7.3. De statistische procedure moet aan de volgende eisen voldoen:
De statistische controle wordt gebaseerd op kenmerken. Het bemonsteringsschema moet waarborgen dat:
 - het kwaliteitspeil overeenkomt met een goedkeuringskans van 95 %, met een non-conformiteitspercentage van minder dan 1 %;
 - de grenskwaliteit overeenkomt met een goedkeuringskans van 5 %, met een non-conformiteitspercentage van minder dan 7 %.
- 7.4. Indien een partij wordt goedgekeurd, worden alle instrumenten van de partij goedgekeurd, behalve die instrumenten van het monster die niet in overeenstemming werden bevonden.
De aangemelde instantie geeft een verklaring van overeenstemming af betreffende de verrichte onderzoeken en proeven, en brengt haar identificatienummer aan op elk goedgekeurd instrument of laat dit onder haar verantwoordelijkheid doen.
De fabrikant houdt de verklaringen van overeenstemming voor inspectiedoeleinden ter beschikking van de nationale instanties.
- 7.5. Indien een partij wordt afgekeurd, neemt de aangemelde instantie passende maatregelen om te voorkomen dat die partij in de handel wordt gebracht. Ingeval het vaak voorkomt dat partijen worden afgekeurd, kan de aangemelde instantie de statistische keuring staken.

Verklaring van overeenstemming

- 8.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering aan op elk meetinstrument dat voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 8.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.
Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.
Mits de in punt 5 bedoelde aangemelde instantie daarmee akkoord gaat, brengt de fabrikant onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie tevens haar identificatienummer op de meetinstrumenten aan.
9. Mits de aangemelde instantie daarmee akkoord gaat, kan de fabrikant onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie haar identificatienummer tijdens het fabricageproces op de meetinstrumenten aanbrengen.

Gemachtigde

10. Met uitzondering van de in de punten 4 en 7.1 vervatte verplichtingen, kunnen de verplichtingen van de fabrikant namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE G

OP EENHEIDSKEURING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

1. De op eenheidskeuring gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat een aan de bepalingen van punt 4 onderworpen meetinstrument voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Technische documentatie

2. De fabrikant stelt de in bijlage IV beschreven technische documentatie samen en stelt deze ter beschikking van de in punt 4 bedoelde aangemelde instantie. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Voorzover dat voor de beoordeling nodig is, dient deze documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het instrument.

Fabricageproces

3. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het vervaardigde instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Keuring

4. De door de fabrikant gekozen aangemelde instantie verricht passende onderzoeken en proeven zoals beschreven in de in artikel 9 bedoelde van belang zijnde documenten, of daarmee gelijkwaardige proeven, of laat deze verrichten, teneinde na te gaan of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Indien er geen van belang zijnd document bestaat, beslist de aangemelde instantie over de te verrichten passende proeven.

De aangemelde instantie brengt haar identificatienummer aan op het goedgekeurde instrument of laat dit onder haar verantwoordelijkheid doen.

Verklaring van overeenstemming

- 5.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming en de aanvullende metrologische markering aan op elk meetinstrument dat voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 5.2. Er wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.

Bij het meetinstrument wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

Gemachtigde

6. De in punt 5.2 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE H

OP VOLLEDIGE KWALITEITSBORGING GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

1. De op volledige kwaliteitsborging gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Fabricageproces

2. De fabrikant hanteert voor ontwerp, fabricage, eindproductcontrole en beproeving van het betrokken meetinstrument een goedgekeurd kwaliteitssysteem als omschreven in punt 3, en is onderworpen aan het in punt 4 bedoelde toezicht.

Kwaliteitssysteem

- 3.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag om beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

- alle van belang zijnde informatie voor de bedoelde categorie instrumenten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem.

- 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de instrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, voorschriften en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde maatregelen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem zorgt ervoor dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten op dezelfde manier worden geïnterpreteerd. Zij dient met name een passende beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de productkwaliteit;
- de technische ontwerp-specificaties, met inbegrip van de normen die worden toegepast en, indien de in artikel 9 bedoelde normen niet volledig worden toegepast, de middelen die zullen worden aangewend om te waarborgen dat aan de op die instrumenten van toepassing zijnde essentiële eisen van deze richtlijn wordt voldaan;
- de controle- en keuringstechnieken voor het ontwerp, de procédés en systematische maatregelen die zullen worden toegepast bij het ontwerpen van de tot de betrokken categorie instrumenten behorende meetinstrumenten;
- de daarbij gebruikte fabricage-, kwaliteitsbeheersings- en kwaliteitsborgingstechnieken en -procédés, alsmede de in dat verband systematisch toe te passen maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens of na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste ontwerp- en productkwaliteit en op de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om een kwaliteitssysteem dat voldoet aan de overeenkomstige specificaties van de nationale norm ter uitvoering van de desbetreffende geharmoniseerde norm.

Het beoordelingsteam moet leden omvatten met ervaring in het beoordelen van de instrumenttechnologie in kwestie en met ervaring als wettelijk metrologisch controleur. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

- 3.5. De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten, en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de kwaliteitsrapporten als bedoeld in het deel van het kwaliteitssysteem dat betrekking heeft op het ontwerp, zoals resultaten van analyses, berekeningen, proeven enz.;
 - de kwaliteitsrapporten als bedoeld in het deel van het kwaliteitssysteem dat betrekking heeft op de fabricage, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast, en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig productproeven verrichten of onder haar verantwoordelijkheid laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, indien proeven hebben plaatsgevonden, een beproevingsverslag.

Verklaring van overeenstemming

- 5.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 3.1 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 5.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd.
- Tevens wordt een afschrift van deze verklaring toegezonden aan een van de overeenkomstig artikel 8 voor typeonderzoek aangemelde instanties die ervoor moet zorgen dat de lijst van ontvangen verklaringen van overeenstemming periodiek ter beschikking van alle lidstaten wordt gesteld.
- Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.
6. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede streepje, bedoelde documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de in punt 3.5 bedoelde aanpassingen zoals deze zijn goedgekeurd;
 - de in de punten 3.5, 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
7. Iedere aangemelde instantie stelt alle lidstaten periodiek de lijst ter beschikking van de afgegeven of geweigerde kwaliteitssysteemgoedkeuringen, en stelt alle lidstaten onmiddellijk in kennis van de intrekking van een kwaliteitssysteemgoedkeuring.
- Iedere lidstaat moet die informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

Gemachtigde

8. De in de punten 3.1, 3.5, 5.2 en 6 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE H1

OP VOLLEDIGE KWALITEITSBORGING PLUS ONTWERP-ONDERZOEK GEBASEERDE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

1. De op volledige kwaliteitsborging plus ontwerp-onderzoek gebaseerde verklaring van overeenstemming is de conformiteitsbeoordelingsprocedure in het kader waarvan de fabrikant voldoet aan de onderstaande verplichtingen en garandeert en verklaart dat de betrokken meetinstrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Fabricageproces

2. De fabrikant hanteert een goedgekeurd kwaliteitssysteem voor ontwerp, fabricage, eindproductcontrole en beproeving van het betrokken meetinstrument als omschreven in punt 3, en is onderworpen aan het in punt 5 bedoelde toezicht. De geschiktheid van het technisch ontwerp van het meetinstrument wordt onderzocht overeenkomstig het bepaalde in punt 4.

Kwaliteitssysteem

- 3.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag om beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

- alle van belang zijnde informatie voor de bedoelde categorie instrumenten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem.

- 3.2. Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de instrumenten voldoen aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, voorschriften en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde maatregelen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem zorgt ervoor dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten op dezelfde manier worden geïnterpreteerd. Zij dient met name een passende beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de ontwerp- en productkwaliteit;
- de technische ontwerp-specificaties, met inbegrip van de normen die worden toegepast en, indien de in artikel 9 bedoelde normen niet volledig worden toegepast, de middelen die zullen worden aangewend om te waarborgen dat aan de op die instrumenten van toepassing zijnde essentiële eisen van deze richtlijn wordt voldaan;
- de controle- en keuringstechnieken voor het ontwerp, de procédés en systematische maatregelen die zullen worden toegepast bij het ontwerpen van de tot de betrokken categorie instrumenten behorende meetinstrumenten;
- de daarbij gebruikte fabricage-, kwaliteitsbeheersings- en kwaliteitsborgingstechnieken en -procédés, alsmede de in dat verband systematisch toe te passen maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens of na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste ontwerp- en productkwaliteit en op de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om een kwaliteitssysteem dat voldoet aan de overeenkomstige specificaties van de nationale norm ter uitvoering van de desbetreffende geharmoniseerde norm.

Het beoordelingsteam moet leden omvatten met ervaring in het beoordelen van de instrumenttechnologie in kwestie en met ervaring als wettelijk metrologisch controleur. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

- 3.5. De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

Ontwerp-onderzoek

- 4.1. De fabrikant dient bij de in punt 3.1 bedoelde aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag om een ontwerp-onderzoek in.

- 4.2. De aanvraag moet inzicht verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het instrument, en beoordeling van de overeenstemming met de desbetreffende eisen van deze richtlijn mogelijk maken. De aanvraag omvat:

- naam en adres van de fabrikant;
- een schriftelijke verklaring dat er geen gelijklopende aanvraag bij een andere aangemelde instantie is ingediend;
- de technische documentatie als omschreven in bijlage IV. Op basis van deze documentatie moet kunnen worden beoordeeld of het instrument in overeenstemming is met de desbetreffende eisen van deze richtlijn. Voorzover dat voor die beoordeling nodig is, dient deze documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp en de werking van het instrument;
- het ondersteunend bewijsmateriaal voor de geschiktheid van het technisch ontwerp. Hierin moeten de toegepaste normen vermeld, in het bijzonder wanneer de in artikel 9 bedoelde normen niet volledig zijn toegepast, en moeten zo nodig de resultaten worden vermeld van de proeven die door het geëigend laboratorium van de fabrikant of in zijn opdracht en onder zijn verantwoordelijkheid door een ander laboratorium zijn uitgevoerd.

- 4.3. De aangemelde instantie onderzoekt de aanvraag, en indien het ontwerp voldoet aan de op het meetinstrument van toepassing zijnde eisen van de richtlijn, verstrekt zij de aanvrager een verklaring van EG-ontwerp-onderzoek. Deze verklaring bevat naam en adres van de fabrikant, de conclusies van het onderzoek, de eventuele voorwaarden voor de geldigheid van de verklaring en de noodzakelijke gegevens voor de identificatie van het goedgekeurde instrument.

Een lijst van alle van belang zijnde onderdelen van de technische documentatie wordt als bijlage bij de verklaring gevoegd en de aangemelde instantie bewaart een afschrift daarvan.

De verklaring is tien jaar geldig vanaf de datum van afgifte en kan telkens voor een periode van tien jaar worden vernieuwd.

Indien aan de fabrikant een verklaring van ontwerp-onderzoek wordt geweigerd, geeft de aangemelde instantie de gedetailleerde redenen voor een dergelijke weigering op.

- 4.4. De aangemelde instantie die de verklaring van EG-ontwerp-onderzoek heeft afgegeven, wordt door de fabrikant in kennis gesteld van elke in het goedgekeurde ontwerp aangebrachte wijziging. Voor deze wijzigingen moet aanvullende goedkeuring worden verleend door de aangemelde instantie die de verklaring van EG-ontwerp-onderzoek heeft afgegeven wanneer die wijzigingen van invloed kunnen zijn op de overeenstemming met de essentiële eisen van deze richtlijn, de voorwaarden voor de geldigheid van de verklaring of de voorgeschreven gebruiksomstandigheden van het instrument. Deze aanvullende goedkeuring wordt gegeven in de vorm van een aanvulling op de oorspronkelijke verklaring van EG-ontwerp-onderzoek.

- 4.5. Iedere aangemelde instantie stelt periodiek voor alle lidstaten de lijst ter beschikking van:

- de afgegeven verklaringen van EG-ontwerp-onderzoek;
- de geweigerde verklaringen van EG-ontwerp-onderzoek;
- de aanvullingen en wijzigingen met betrekking tot reeds afgegeven verklaringen.

Iedere aangemelde instantie moet alle lidstaten onmiddellijk in kennis stellen van de intrekking van een verklaring van EG-ontwerp-onderzoek.

Iedere lidstaat moet deze informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

- 4.6. De overige aangemelde instanties kunnen een afschrift krijgen van de verklaringen van EG-ontwerp-onderzoek en/of de aanvullingen daarop. De bijlagen van de verklaringen worden ter beschikking gehouden van de overige aangemelde instanties.

- 4.7. Naast de technische documentatie bewaart de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument een afschrift van de verklaring van EG-ontwerp-onderzoek en van de aanvullingen daarop.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de importeur of degene die het meetinstrument in de Gemeenschap in de handel brengt degene die de technische documentatie ter beschikking moet houden.

Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 5.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 5.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de ontwerp-, fabricage-, controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de kwaliteitsrapporten als bedoeld in het deel van het kwaliteitssysteem dat betrekking heeft op het ontwerp, zoals resultaten van analyses, berekeningen, proeven enz.;
 - de kwaliteitsrapporten als bedoeld in het deel van het kwaliteitssysteem dat betrekking heeft op de fabricage, zoals controleverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 5.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 5.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig productproeven verrichten of onder haar verantwoordelijkheid laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, indien proeven hebben plaatsgevonden, een beproevingsverslag.

Verklaring van overeenstemming

- 6.1. De fabrikant brengt de CE-markering van overeenstemming, de aanvullende metrologische markering en, onder verantwoordelijkheid van de in punt 3.1 bedoelde aangemelde instantie, diens identificatienummer aan op elk meetinstrument dat voldoet aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn.
- 6.2. Voor elk instrumentmodel wordt een verklaring van overeenstemming opgesteld, die gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste instrument ter beschikking van de nationale instanties moet worden gehouden. In die verklaring wordt het model van het instrument waarvoor zij is opgesteld, geïdentificeerd en wordt het nummer van de verklaring van ontwerp-onderzoek vermeld.

Bij elk meetinstrument dat in de handel wordt gebracht, wordt een exemplaar van die verklaring gevoegd.

7. De fabrikant houdt gedurende tien jaar na de vervaardiging van het laatste meetinstrument de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.5 bedoelde aanpassingen zoals deze zijn goedgekeurd;
 - de in de punten 3.5, 5.3 en 5.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
8. Iedere aangemelde instantie stelt alle lidstaten periodiek de lijst ter beschikking van de afgegeven of geweigerde kwaliteitssysteemgoedkeuringen, en stelt alle lidstaten onmiddellijk in kennis van de intrekking van een kwaliteitssysteemgoedkeuring.

Iedere lidstaat moet die informatie ter beschikking van de door hem aangemelde instanties stellen.

Gemachtigde

9. De in de punten 3.1, 3.5, 6.2 en 7 vervatte verplichtingen van de fabrikant kunnen namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid worden vervuld door zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE MI-001

WATERMETERS

De relevante eisen van bijlage I, de specifieke eisen van deze bijlage en de in deze bijlage genoemde conformiteits-beoordelingsprocedures gelden voor watermeters bestemd voor de meting van hoeveelheden schoon, koud of warm water die gebruikt worden bij transacties waar niet over onderhandeld is.

DEFINITIES

Watermeter

Een instrument dat is bedoeld voor het meten, in een geheugen opslaan en weergeven van het volume bij meting van water dat door een meetopnemer stroomt.

Minimale stroomsnelheid (Q_1)

De laagste stroomsnelheid waarbij de watermeter gegevens verschaft die voldoen aan de eisen inzake de maximaal toelaatbare fouten.

Overgangsstroomsnelheid (Q_2)

De overgangsstroomsnelheid is de tussen de permanente en minimale stroomsnelheid optredende stroomsnelheids-waarde waarbij het stroomsnelheidsbereik in twee zones is verdeeld, de „bovenste zone” en de „onderste zone”. Elke zone heeft een eigen maximaal toelaatbare fout.

Permanente stroomsnelheid (Q_3)

De hoogste stroomsnelheid waarbij de watermeter op bevredigende wijze functioneert onder normale gebruiksomstan-digheden, d.w.z. onder stabiele of intermitterende stroomomstandigheden.

Overbelastingsstroomsnelheid (Q_4)

De overbelastingsstroomsnelheid is de hoogste stroomsnelheid waarbij de meter op bevredigende wijze gedurende een korte periode zonder verslechtering functioneert.

SPECIFIEKE EISEN

Nominale bedrijfsomstandigheden

De fabrikant dient de nominale bedrijfsomstandigheden voor het instrument aan te geven, met name:

1. Het stroomsnelheidsbereik van het water

De waarden voor het stroomsnelheidsbereik dienen aan de volgende voorwaarden te voldoen:

$$Q_3/Q_1 \geq 10$$

$$Q_2/Q_1 = 1,6$$

$$Q_4/Q_3 = 1,25$$

Tot 5 jaar na de aanneming van deze richtlijn mag de verhouding Q_2/Q_1 de volgende waarden hebben: 1,5, 2,5, 4, of 6,3.

2. Het temperatuurbereik van het water

De waarden voor het temperatuurbereik dienen aan de volgende voorwaarden te voldoen:

0,1 °C tot ten minste 30 °C of

30 °C tot een hoge temperatuur, d.w.z. een temperatuur van ten minste 90 °C.

De meter kan ontworpen zijn voor bedrijf binnen beide bereiken.

3. Het bereik van de relatieve waterdruk, waarbij dit bereik van 0,3 bar tot ten minste 10 bar loopt;

4. De klimaat- en mechanische-omgevingsklasse B, C, E of F waarvoor het instrument bedoeld is volgens tabel 1 van bijlage I;
5. Voor de voeding: de nominale spanning van de wisselstroombron en/of de grenswaarden van de gelijkstroomvoeding.

Maximaal toelaatbare fout

6. De positieve of negatieve maximaal toelaatbare fout voor volumes die worden geleverd bij stroomsnelheden tussen de overgangsstroomsnelheid (Q_2) (inbegrepen) en de overbelastingsstroomsnelheid (Q_4) is:
 - 2 % voor water met een temperatuur ≤ 30 °C,
 - 3 % voor water met een temperatuur > 30 °C.
7. De positieve of negatieve maximaal toelaatbare fout voor volumes die worden geleverd bij stroomsnelheden tussen de minimale stroomsnelheid (Q_1) en de overgangsstroomsnelheid (Q_2) (niet inbegrepen) is 5 % voor water van welke temperatuur dan ook.

Toelaatbaar effect van storingen

- 8.1. Elektromagnetische immuniteit
 - 8.1.1. De fabrikant dient aan te geven voor welke elektromagnetische omgeving — E1 of E2 — het instrument bedoeld is om te worden gebruikt overeenkomstig de eisen van punt 1.3.2 van bijlage I.
 - 8.1.2. Het effect van een elektromagnetische storing op een watermeter dient zodanig te zijn dat:
 - de verandering in het meetresultaat niet groter is dan de in punt 8.1.4 bedoelde kritische veranderingswaarde, of
 - de weergave van het meetresultaat zodanig is dat dit niet kan worden opgevat als een geldig resultaat, zoals een kortstondige afwijking die niet kan worden opgevat, in een geheugen opgeslagen of doorgegeven als meetresultaat.
 - 8.1.3. Nadat de watermeter een elektromagnetische storing heeft ondergaan, dient hij:
 - weer over te kunnen gaan naar bedrijf binnen de maximaal toelaatbare fout,
 - alle meetfuncties te hebben veiliggesteld, en
 - alle meetgegevens terug te kunnen halen die bestonden vlak vóór de storing.
 - 8.1.4. De kritische veranderingswaarde is de waarde van de maximaal toelaatbare fout die wordt toegepast op de hoeveelheid die overeenkomt met één minuut bij stroomsnelheid Q_3 .

Geschiktheid

- 9.1. Tenzij duidelijk anders is aangegeven, moet de meter geschikt zijn voor installatie in welke stand dan ook.
- 9.2. De fabrikant dient aan te geven of de meter ontworpen is voor de meting van de terugstroom. Is dat het geval, dan moet het volume van deze stroom worden afgetrokken van het totale volume of afzonderlijk worden geregistreerd. Voor de normale en terugstroom geldt dezelfde maximaal toelaatbare fout.

Watermeters die niet zijn ontworpen voor de meting van de terugstroom, dienen zodanig bestand te zijn tegen een onbedoelde terugstroom dat er geen verslechtering of wijziging van de metrologische eigenschappen optreedt en tegelijkertijd de omkering van de stroom te registreren.

Meeteenheden

10. Het gemeten volume dient te worden weergegeven in kubieke meter, symbool m^3 .

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: B+F, B+H en H1.

BIJLAGE MI-002

GASMETERS

De relevante eisen van bijlage I, de specifieke eisen van deze bijlage en de in deze bijlage genoemde conformiteitsbeoordelingsprocedures gelden voor gasmeters als hieronder gedefinieerd die gebruikt worden bij transacties waar niet over onderhandeld is.

DEFINITIES

Gasmeter

Een instrument dat is bedoeld voor het meten, in een geheugen opslaan en weergeven van de hoeveelheid gas die door een meetopnemer stroomt.

Omzetter

Een aan een gasmeter bevestigde inrichting die automatisch de onder meetomstandigheden gemeten hoeveelheid omzet in een hoeveelheid onder basisomstandigheden.

Minimale stroomsnelheid (Q_{\min})

De laagste stroomsnelheid waarbij de gasmeter gegevens verschaft die voldoen aan de eisen inzake de maximaal toelaatbare fout.

Maximale stroomsnelheid (Q_{\max})

De hoogste stroomsnelheid waarbij de gasmeter gegevens verschaft die voldoen aan de eisen inzake de maximaal toelaatbare fout.

Overgangsstroomsnelheid (Q_t)

De overgangsstroomsnelheid is de tussen de maximale en minimale stroomsnelheid optredende stroomsnelheid waarbij het stroomsnelheidsbereik in twee zones is verdeeld, de „bovenste zone” en de „onderste zone”. Elke zone heeft een eigen maximaal toelaatbare fout.

Overbelastingsstroomsnelheid (Q_r)

De overbelastingsstroomsnelheid is de hoogste stroomsnelheid waarbij de meter gedurende een korte periode zonder verslechtering functioneert.

Basisomstandigheden

De gespecificeerde waarden waarin de gemeten hoeveelheid wordt omgezet.

SPECIFIEKE EISEN

Nominale bedrijfsomstandigheden

De fabrikant dient de nominale bedrijfsomstandigheden voor het instrument aan te geven, met name:

1. Het stroomsnelheidsbereik van het gas

De waarden voor het stroomsnelheidsbereik dienen aan de volgende voorwaarden te voldoen:

$$Q_{\max}/Q_{\min} > 20$$

$$Q_{\max}/Q_t \geq 5$$

$$Q_r/Q_{\max} = 1,2$$

2. Het temperatuurbereik van het gas, met een minimumbereik van 40 °C

3. De met het gas samenhangende omstandigheden

Het instrument moet zijn ontworpen voor de verschillende gassen en de gasdruk van het land van bestemming. De fabrikant dient in het bijzonder het volgende aan te geven:

- de gasfamilie of -groep;
 - de maximale werkdruk.
4. De klimaat- en mechanische-omgevingsklasse waarvoor het instrument of de samenstellende delen zijn bedoeld volgens tabel 1 van bijlage I, met een minimumtemperatuurbereik van 60 °C
5. Voor de voeding: de nominale spanning van de wisselstroombron en/of de grenswaarden van de gelijkstroomvoeding.

Basisomstandigheden voor omgezette waarden

6. De fabrikant dient de basisomstandigheden voor omgezette waarden aan te geven.

Maximaal toelaatbare fout

7.1. Gasmeter

Tabel 1

Nauwkeurigheidsklasse	1,5	1
$Q_{\min} \leq Q < Q_t$	3 %	2 %
$Q_t \leq Q \leq Q_{\max}$	1,5 %	1 %

Indien de fouten tussen Q_t en Q_{\max} alle hetzelfde teken hebben, mogen ze niet hoger zijn dan 1 % voor klasse 1,5 en 0,5 % voor klasse 1.

7.2. Verandering in de maximaal toelaatbare fout door toedoen van een omzetter

7.2.1. Ingeval van een geïntegreerde temperaturomzetter die volumes uitsluitend afhankelijk van de temperatuur omzet en alleen het omgezette volume weergeeft, wordt de maximaal toelaatbare fout van de meter met 0,5 % verhoogd in een bereik van 10 °C aan weerszijden van de door de fabrikant opgegeven temperatuur die ligt tussen 15 °C en 25 °C. Buiten dit bereik is een extra stijging van 0,5 % toegestaan.

7.2.2. Ingeval van andere omzetteren dan bedoeld in punt 7.2.1 wordt de maximaal toelaatbare fout verhoogd met 1 %.

Toelaatbaar effect van storingen

8.1. Elektromagnetische immuniteit

8.1.1. De fabrikant dient aan te geven voor welke elektromagnetische omgeving — E1 of E2 — het instrument bedoeld is om te worden gebruikt overeenkomstig de eis van punt 1.3.2 van bijlage I.

8.1.2. Het effect van een elektromagnetische storing op een gasmeter dient zodanig te zijn dat:

- i) de verandering in de meting niet groter is dan de in punt 4.1.4 bedoelde kritische veranderingswaarde, of
- ii) de weergave van het meetresultaat zodanig is dat dit niet kan worden opgevat als een geldig resultaat, zoals een kortstondige afwijking die niet kan worden opgevat, in een geheugen opgeslagen of doorgegeven als meetresultaat.

8.1.3. Na een storing in de gasmeter, dient deze:

- weer over te kunnen gaan naar bedrijf binnen de maximaal toelaatbare fout,
- alle meetfuncties te hebben veiliggesteld, en
- alle meetgegevens terug te kunnen halen die bestonden vlak vóór de storing.

8.1.4. De kritische veranderingswaarde is de waarde van de maximaal toelaatbare fout die wordt toegepast op de hoeveelheid die overeenkomt met één minuut bij stroomsnelheid Q_{\max} .

Geschiktheid

- 9.1. Bij een op netvoeding (wisselstroom of gelijkstroom) werkend instrument dient van een noodstroominstallatie of ander middel te worden voorzien, teneinde te waarborgen dat alle meetfuncties worden veiliggesteld bij uitvallen van de hoofdvoedingsbron.
- 9.2. Een speciale voedingsbron dient een levensduur te hebben van ten minste vijf jaar. Wanneer 90 % van deze levensduur is verstreken, dient dit op passende wijze te worden gemeld.
- 9.3. Elk telwerk moet zoveel cijfers hebben dat een hoeveelheid die in ten minste twee jaar bij normaal bedrijf langs de meter stroomt, niet leidt tot de nulstand van die cijfers.
- 9.4. Tenzij duidelijk anders is aangegeven, moet de meter geschikt zijn voor installatie in welke stand dan ook.
- 9.5. Een elektronische omzetter moet kunnen detecteren of hij buiten het (de) door de fabrikant opgegeven bedrijfsbereik(en) werkt voor wat betreft parameters die relevant zijn voor de meetnauwkeurigheid. In dat geval moet de omzetter het integreren van de omgezette hoeveelheid staken en de omgezette hoeveelheid eventueel apart optellen gedurende de tijd dat hij zich buiten het (de) bedrijfsbereik(en) bevindt.

Meeteenheden

10. Het gemeten volume dient te worden weergegeven in kubieke meter, symbool m³.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: B+F, B+D en H1.

BIJLAGE MI-003**Wattuurmeters en meettransformatoren**

De relevante eisen van bijlage I, de specifieke eisen van deze bijlage en de in deze bijlage genoemde conformiteitsbeoordelingsprocedures gelden voor wattuurmeters van nauwkeurigheidsklasse 1 en 2 en voor meettransformatoren die worden gebruikt in combinatie met een dergelijke wattuurmeter.

DEFINITIES

Een wattuurmeter is een apparaat dat de binnen een stroomkring verbruikte watturen meet vanaf het moment dat het afleesvenster nul aangeeft. Afhankelijk van de toegepaste meettechniek kan een wattuurmeter samen met een meettransformator worden gebruikt.

Een meettransformator is een apparaat dat is bedoeld voor gebruik met een wattuurmeter en dat de meter een lagere spanningswaarde levert dan die van de aan de stroomkring geleverde elektriciteit, en/of een lagere waarde van de stroom die door de stroomkring gaat, waarbij sprake is van gelijkblijvende verlagingsfactoren.

- I = de elektrische stroom die door de meter gaat;
- I_n = de nominale waarde van I waarvoor de meter is ontworpen;
- I_{st} = de laagste waarde van I waarbij de meter de elektrische energie nog meet;
- I_{min} = de waarde van I vanaf waar het de bedoeling is dat de fout binnen de voorgeschreven grenswaarden ligt;
- I_{tr} = de waarde van I vanaf waar beoogd wordt dat de fout binnen de fouttolerantie ligt die overeenkomt met de voor de meter opgegeven nauwkeurigheidsklasse;
- I_{max} = de maximumwaarde van I waarvoor de meter is ontworpen;
- U = de potentiaal van de aan de meter toegevoerde elektriciteit;
- U_n = de nominale waarde van U waarvoor de meter is ontworpen;
- f = de frequentie van de elektrische stroom die door de meter gaat;
- f_n = de nominale waarde van f waarvoor de meter is ontworpen;
- PF = vermogensfactor = cosΦ = het faseverschil tussen I en U;
- T = omgevingstemperatuur.

SPECIFIEKE EISEN**DEEL 1 — METERS**

1. De fabrikant dient de waarden van f_n, U_n, I_n, I_{min}, I_{tr} en I_{max} waarvoor de meter is ontworpen, op te geven. Deze waarden moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

$$I_{\min}/I_{\text{st}} \geq 10$$

$$I_{\text{tr}}/I_{\text{st}} \geq 20$$

$$I_{\max}/I_{\text{st}} \geq 200.$$

Ontwerpvoorschriften

2. Bij wattuurmeters die zijn ontworpen voor gebruik met een meettransformator, moet I_{\max} gelijk zijn aan $1,2 \cdot I_n$.

Kwaliteit van de elektriciteit

3. Een meter moet in geval van elektriciteit van een hieronder aangegeven kwaliteit aan de nauwkeurigheidseisen van deze bijlage voldoen.

Er zijn geen wettelijke voorschriften voor de metrologische prestaties van toepassing wanneer de elektriciteit van een kwaliteit is — al is het maar even — die minder is dan de hieronder aangegeven kwaliteit.

De waarden voor de spanning en de frequentie liggen binnen de volgende grenzen:

$$0,9 \cdot U_n \leq U \leq 1,1 \cdot U_n;$$

$$0,98 \cdot f_n \leq f \leq 1,02 \cdot f_n.$$

De vermogensfactor ligt binnen de onderstaande grenzen:

Van $\cos\Phi = 0,5$ inductief tot $\cos\Phi = 0,8$ capacitief.

Nominale bedrijfsomstandigheden

4. De fabrikant dient de klimaat- en mechanische-omgevingsklasse B of C waarvoor de meter is ontworpen, te specificeren overeenkomstig tabel 1 van bijlage I.

Nauwkeurigheidsklassen

5. De volgende nauwkeurigheidsklassen zijn vastgesteld: klasse 1 en klasse 2.

Maximaal toelaatbare fout

6. Tabel 1 geeft de in een percentage van de werkelijke waarde uitgedrukte maximale fout die onder de nominale bedrijfsomstandigheden voor elektriciteit van een kwaliteit binnen de in eis 3 van deze bijlage aangegeven grenswaarden niet door de wattuurmeter mag worden overschreden.

Tabel 1

Maximaal toelaatbare fout (percentage van de werkelijke waarde)

Elektrische stroom die door de meter gaat	PF	Nauwkeurigheidsklasse	
		1	2

Eenfasemeter; meerfasemeter, indien deze werkt bij een symmetrische belasting

$I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	1	$1 + \Delta$	$2 + \Delta$
$2I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	$\neq 1$	$1 + \Delta$	$2 + \Delta$
$I_{\min} \leq I < I_{tr}$	1	$1,5 + \Delta$	$2,5 + \Delta$
$2I_{\min} \leq I < 2I_{tr}$	$\neq 1$	$1,5 + \Delta$	$2,5 + \Delta$

Meerfasemeter, indien deze werkt bij eenfasenbelasting

$I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	1	$2 + \Delta$	$3 + \Delta$
$2I_{tr} \leq I \leq I_{\max}$	$\neq 1$	$2 + \Delta$	$3 + \Delta$

$\Delta = k_1 + k_2 + k_3(T - T_n)$, waarbij de waarden voor k_1 , k_2 and k_3 vermeld zijn in tabel 2.

Tabel 2

k-waarden voor het gebruik in Tabel 1

Voorwaarden		PF	Nauwkeurigheidsklasse	
			1	2
k ₁	U binnen de kwaliteitsgrenswaarden en $U \neq U_n$	1	0,7	1
	idem	$\neq 1$	1	1,5
	$U = U_n$		0	0
k ₂	f binnen de kwaliteitsgrenswaarden en $f \neq f_n$	1	0,5	0,8
	idem	$\neq 1$	0,7	1
	$f = f_n$		0	0
k ₃	T binnen de nominale omstandigheden	1	0,05	0,1
	idem	$\neq 1$	0,07	0,15

Toelaatbaar effect van storingen

7.1. Elektromagnetische immuniteit

7.1.1. De fabrikant dient de elektromagnetische omgeving E1 of E2 aan te geven waarvoor de wattuurmeter is ontworpen overeenkomstig punt 1.3.2 van bijlage I.

7.1.2. De verandering van de nauwkeurigheid van een wattuurmeter als gevolg van de aanwezigheid van een elektromagnetische storing moet kleiner zijn dan de in tabel 3 aangegeven kritische waarde of de aanduiding van het meetresultaat moet zodanig zijn dat deze niet kan worden opgevat als een geldig meetresultaat. Een kortstondige schommeling kan derhalve niet worden opgevat, in het geheugen worden opgeslagen of doorgegeven als een meetresultaat.

Tabel 3

Kritische waarden voor de verandering van de nauwkeurigheid (procentuele waarden zijn een percentage van de werkelijke waarde)

Storing	Nauwkeurigheidsklasse	
	1	2
Elektromagnetische storingen		
Elektromagnetisch veld	3 %	4 %
Magnetische inductie	2 %	3 %
Elektrostatische ontlading	$10^{-6} \cdot m \cdot U_n \cdot I_{\max}$ kWh waarin m = het aantal meetelementen	

7.1.3. Na een elektromagnetische storing dient de wattuurmeter

- weer over te kunnen gaan naar bedrijf binnen de maximaal toelaatbare fout,
- alle meetfuncties te hebben veiliggesteld, en
- alle meetgegevens terug te kunnen halen die bestonden vlak vóór de storing.

Overige eisen

8. Elke meter dient voorzien te zijn van een afleesvenster dat zichtbaar is voor de consument, mits de meter is geïnstalleerd in de normale, door de fabrikant aangegeven stand.
9. Het afleesvenster moet een voldoende aantal cijfers omvatten om ervoor te zorgen dat de aanduiding niet weer de oorspronkelijke waarde aangeeft wanneer de hoeveelheid verbruikte elektrische energie in de stroomkring overeenkomt met het gebruik van de meter gedurende 1 500 h bij $I = I_{\max}$, $U = U_n$ en $PF = 1$.
10. Wanneer de gemeten elektrische energie wordt aangegeven op verschillende afleesvensters waarvoor verschillende tarieven gelden, moet de meter het actieve tarief aangeven.
11. Tijdens het gebruik moet het onmogelijk zijn de weergegeven hoeveelheid gemeten elektrische energie opnieuw in te stellen.

12. Een meter met een apparaat voor vooruitbetaling dient het saldo van de vooruitbetaling te tonen.
De fout in de waarde van de verbruikte hoeveelheid elektrische energie per eenheid verminderd saldo moet ≤ 1 schaalinterval zijn.
13. Bij spanningsverlies in de stroomkring moeten de gemeten hoeveelheden elektrische energie gedurende ten minste 4 maanden voor opneming beschikbaar blijven.

Eenheid

14. De gemeten hoeveelheden elektrische energie dient te worden weergegeven in kilowattuur, symbool kWh.

DEEL 2 — MEETTRANSFORMATORS**Kwaliteit van de elektriciteit**

15. Een meettransformator moet in geval van elektriciteit van een in eis 3 van deze bijlage aangegeven kwaliteit aan de nauwkeurigheidseisen van deze bijlage voldoen.

Er zijn geen wettelijke voorschriften voor de metrologische prestaties van toepassing wanneer de elektriciteit van een kwaliteit is — al is het maar even — die minder is dan de in eis 3 van deze bijlage aangegeven kwaliteit.

Nominale bedrijfsomstandigheden

16. De fabrikant dient de klimaat- en mechanische-omgevingsklasse B of C waarvoor de meter is ontworpen, aan te geven overeenkomstig tabel 1 van bijlage I.

Nauwkeurigheidsklassen

17. Voor meettransformatoren die bedoeld zijn voor gebruik met een wattuurmeter gelden de volgende nauwkeurigheidsklassen: 0,1 - 0,2 - 0,5.

Maximaal toelaatbare fout

18. Tabel 4 geeft de in een percentage van de werkelijke waarde van de gemeten watturen uitgedrukte maximale fout aan die onder de nominale bedrijfsomstandigheden voor elektriciteit van een in eis 3 van deze bijlage aangegeven kwaliteit niet door de meettransformator mag worden overschreden.

Tabel 4

Maximaal toelaatbare fout (percentage van de werkelijke waarde)

	Nauwkeurigheidsklasse		
	0,1	0,2	0,5
<i>Stroomtransformatoren voor gebruik met meters van het inductietype</i>			
$I = 0,05 I_n$	0,4	0,75	1,5
$I = 0,20 I_n$	0,2	0,35	0,75
$I = I_n$	0,1	0,2	0,5
$I = 1,2 I_n$	0,1	0,2	0,5
<i>Stroomtransformatoren voor gebruik met statische meters</i>			
$I = 0,01 I_n$		0,75	1,5
$I = 0,05 I_n$		0,35	0,75
$I = 0,20 I_n$		0,2	0,5
$I = I_n$		0,2	0,5
$I = 1,2 I_n$		0,2	0,5
<i>Spanningstransformatoren</i>			
$I = \text{enige waarde}$	0,1	0,2	0,5

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: B+F, B+D en H1.

BIJLAGE MI-004

WARMTEVERBRUIKSMETERS

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteits-beoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op de hieronder gedefinieerde warmteverbruiksmeters.

DEFINITIES

Een warmteverbruiksmeter is een instrument bestemd voor de meting van warmte die in een warmtewisselaar wordt geabsorbeerd of afgegeven door een vloeistof die de warmteoverdrachtsvloeistof heet.

Een warmteverbruiksmeter is hetzij een volledig instrument hetzij een instrument dat bestaat uit de onderdelen stroomsensor, temperatuursensorpaar en rekeneenheid als gedefinieerd in artikel 3.2 of een combinatie hiervan.

- ϑ = de temperatuur van de warmteoverdrachtsvloeistof;
- ϑ_{in} = de waarde van ϑ bij de inlaat van de warmtewisselaar;
- ϑ_{uit} = de waarde van ϑ bij de uitlaat van de warmtewisselaar;
- $\Delta\vartheta$ = $\vartheta_{in} - \vartheta_{uit}$;
- ϑ_{max} = de hoogste waarde van ϑ waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert;
- ϑ_{min} = de laagste waarde van ϑ waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert;
- $\Delta\vartheta_{max}$ = de hoogste waarde van $\Delta\vartheta$ waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert;
- $\Delta\vartheta_{min}$ = de laagste waarde van $\Delta\vartheta$ waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert;
- q = het debiet van de warmteoverdrachtsvloeistof;
- q_s = de hoogste waarde van q die is toegestaan voor een korte periode waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert;
- q_p = de hoogste waarde van q die permanent is toegestaan, waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert;
- q_i = de laagste waarde van q die is toegestaan waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert;
- P = het thermisch vermogen van de warmtewisselaar;
- P_s = de hoogste waarde van P die is toegestaan, waarbij de warmteverbruiksmeter goed functioneert.

SPECIFIEKE VOORSCHRIFTEN

DEEL 1 — METERS

Nominale bedrijfsomstandigheden

1. De fabrikant dient de nominale bedrijfsomstandigheden voor het instrument als volgt aan te geven:
 - 1.1. Voor de temperatuur van de vloeistof:

ϑ_{max} , ϑ_{min} , $\Delta\vartheta_{max}$, $\Delta\vartheta_{min}$, met de volgende beperkingen.

$\Delta\vartheta_{max}/\Delta\vartheta_{min} \geq 10$;

$\Delta\vartheta_{min} = 2 \text{ K}$.
 - 1.2. Voor de druk van de vloeistof:

De maximale inwendige overdruk die de meter permanent kan weerstaan bij de hoogste waarde voor de temperatuur.
 - 1.3. Voor het debiet van de vloeistof:

q_s , q_p , q_i , waarin de waarden q_p en q_i afhankelijk zijn van de volgende beperking:

$q_p/q_i \geq 10$.
 - 1.4. Voor het thermisch vermogen:

P_s .
 - 1.5. Voor de klimaat- en mechanische grootheden die van invloed zijn:

De omgevingsklasse B, C, E of F waarvoor de meter is ontworpen overeenkomstig tabel 1 van bijlage I.

Nauwkeurigheidsklasse

2. De volgende nauwkeurigheidsklassen zijn gedefinieerd voor warmteverbruiksmeters: klasse 2 en klasse 3.

Maximaal toelaatbare fout

3. De maximaal toelaatbare fout voor de nauwkeurigheidsklasse uitgedrukt in het percentage van de werkelijke waarde is:

$$\text{Voor klasse 2: } mpe = (3 + 4 \cdot \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta + 0,02 \cdot q_p / q)$$

$$\text{Voor klasse 3: } mpe = (4 + 4 \cdot \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta + 0,05 \cdot q_p / q)$$

Toelaatbaar effect van storingen

- 4.1. Elektromagnetische immuniteit
- 4.1.1. De fabrikant dient aan te geven voor welke elektromagnetische omgeving — E1 of E2 — het instrument bedoeld is om te worden gebruikt overeenkomstig de eisen van punt 1.3.2 van bijlage I.
- 4.1.2. Het effect van een elektromagnetische storing dient zodanig te zijn dat:
De verandering in het meetresultaat niet groter is dan de in punt 4.1.3 bedoelde kritische veranderingswaarde, of de weergave van het meetresultaat zodanig is dat het niet kan worden opgevat als een geldig resultaat.
- 4.1.3. De kritische veranderingswaarde bedraagt 0,5 van de mpe.

DEEL 2 — ONDERDELEN

5. Wanneer een warmtemeter bestaat uit onderdelen overeenkomstig artikel 4.3 zijn de fundamentele voorschriften voor de warmteverbruiksmeters in voorkomend geval van toepassing op de onderdelen. Bovendien zijn de volgende eisen van toepassing:

- 5.1. Voor de stroomsensor:

$$\text{Klasse 2: } E_f = (2 \% + 0,02 \cdot q_p / q), \text{ maar niet meer dan } \pm 5 \%$$

$$\text{Klasse 3: } E_f = (3 \% + 0,05 \cdot q_p / q), \text{ maar niet meer dan } \pm 5 \%$$

waarbij de fout E_f een verband legt tussen de aangegeven waarde en de werkelijke waarde van de betrekking tussen het uitgangssignaal van de stroomsensor en de massa of het volume.

- 5.2. Voor het temperatuursensorpaar:

$$E_t = (0,5 \% + 3 \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta)$$

waarin de fout E_t een verband legt tussen de aangegeven waarde en de werkelijke waarde van de betrekking tussen het uitgangssignaal van het temperatuursensorpaar en het temperatuurverschil.

- 5.3. Voor de rekeneenheid:

$$E_c = (0,5 \% + \Delta\vartheta_{\min} / \Delta\vartheta)$$

waarin de fout E_c een verband legt tussen de waarde van de aangegeven warmte en de werkelijke waarde van de warmte.

- 5.4. Voor de combinatie van de deelfouten:

Wanneer de fout van een warmteverbruiksmeter wordt bepaald door de fouten van de onderdelen daarvan bedraagt de fout van de warmteverbruiksmeter de rekenkundige som van de fouten van de onderdelen daarvan.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: B+F, B+D en H1.

BIJLAGE MI-005

MEETSYSTEMEN VOOR DE CONTINUE EN DYNAMISCHE METING VAN HOEVEELHEDEN ANDERE VLOEISTOFFEN DAN WATER

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteitsbeoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op meetsystemen voor de continue en dynamische meting van hoeveelheden andere vloeistoffen dan water.

DEFINITIES**Meter**

Een instrument dat is bedoeld voor het continu meten, in een geheugen opslaan en weergeven van het volume bij meting van een vloeistof die door een meetopnemer in een gesloten volledig gevulde leiding stroomt.

Meetsysteem

Een systeem dat de meter zelf en alle benodigde toebehoren omvat om te zorgen voor een correcte meting of bedoeld is om de metingen te vergemakkelijken.

Gemeten minimumhoeveelheid

De gemeten minimumhoeveelheid is de kleinste hoeveelheid vloeistof waarbij de meting uit metrologisch oogpunt aanvaardbaar is voor het meetsysteem.

Basisomstandigheden

De gespecificeerde omstandigheden waarnaar de gemeten hoeveelheid vloeistof wordt teruggerekend.

Overdrachtspunt

Een punt waar de vloeistof wordt afgeleverd of ontvangen.

SPECIFIEKE EISEN

1. STROOMSNELHEIDSBEREIK

Het door de fabrikant aangegeven stroomsnelheidsbereik dient aan de volgende voorwaarden te voldoen:

i) het stroomsnelheidsbereik van een meetsysteem moet binnen het stroomsnelheidsbereik van elk van de samenstellende delen liggen;

ii) Meter

Tabel 1

Kenmerk van de vloeistof	Minimumverhouding $Q_{\max}: Q_{\min}$
Vloebare gassen (incl. cryogene) of viscositeit ≥ 20 mPa.s	5:1
Alle andere vloeistoffen	10:1

iii) Meetsysteem

Tabel 2

Specifiek meetsysteem	Kenmerk van de vloeistof	Minimumverhouding $Q_{\max}: Q_{\min}$
Brandstofsysteem voor motorvoertuigen	Geen GPL	10:1
	GPL	5:1
Meetsysteem	Cryogene vloeistoffen	5:1
Meetsystemen in pijpleidingen of voor het laden/lossen van schepen	—	Vrije keuze
Alle andere meetsystemen	—	2:1

2. EIGENSCHAPPEN VAN DE VLOEISTOF

De fabrikant dient de eigenschappen van de vloeistof aan te geven, en wel door aanduiding van de vloeistof of het type vloeistof of de terzake dienende eigenschappen op de volgende wijze:

- Temperatuurbereik;
- Drukbereik;
- Dichtheidsbereik;
- Viscositeitsbereik.

3. NOMINALE BEDRIJFSOMSTANDIGHEDEN

De fabrikant dient de nominale bedrijfsomstandigheden voor het instrument aan te geven, met name:

- i) de klimaat- en mechanische-omgevingsklasse B, C of I waarvoor het instrument bestemd is om te worden gebruikt overeenkomstig tabel 1 van bijlage I en waarbij de volgende voorwaarden voor het temperatuurbereik in acht moeten worden genomen:
 - minimumbereik van 50 °C voor klasse C en I
 - minimumbereik van 30 °C voor klasse B
- ii) voeding: nominale wisselspanningsbron en/of grenswaarden voor gelijkspanningsbron.
- iii) de basisomstandigheden voor omgerekende waarden.

4. NAUWKEURIGHEIDSKLASSE EN MAXIMAAL TOELAATBARE FOUT

- 4.1. Voor hoeveelheden groter dan of gelijk aan twee liter of het massa-equivalent daarvan bedraagt de maximaal toelaatbare fout van de aanduiding:

Tabel 3

	Naukeurigheidsklasse				
	0,3	0,5	1,0	1,5	2,5
Meetsystemen (A)	0,3 %	0,5 %	1,0 %	1,5 %	2,5 %
Meters (B)	0,2 %	0,3 %	0,6 %	1,0 %	1,5 %

- 4.2. Voor hoeveelheden kleiner dan twee liter of het massa-equivalent daarvan bedraagt de maximaal toelaatbare fout van de aanduiding:

Tabel 4

Gemeten hoeveelheid — V	Maximaal toelaatbare fout
$V < 0,1 \text{ L}$	$4 \times$ de waarde van tabel 3, toegepast op 0,1 L
$0,1 \text{ L} \leq V < 0,2 \text{ L}$	$4 \times$ de waarde van tabel 3
$0,2 \text{ L} \leq V < 0,4 \text{ L}$	$2 \times$ de waarde van tabel 3, toegepast op 0,4 L
$0,4 \text{ L} \leq V < 1 \text{ L}$	$2 \times$ de waarde van tabel 3
$1 \text{ L} \leq V < 2 \text{ L}$	de waarde van tabel 3, toegepast op 2 L

Opmerking: in liter aangegeven waarden worden omgerekend naar het massa-equivalent voor meetinstrumenten die de massa bepalen.

- 4.3. Ongeacht de gemeten hoeveelheid is de grootte van de maximaal toelaatbare fout echter de grootste van de volgende twee waarden:

- de absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout in tabel 3 of tabel 4;
- de absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout voor de gemeten minimumhoeveelheid (E_{\min}).

4.4.1. $V_{\min} \geq 2$ liter of het massa-equivalent daarvan

Voor gemeten minimumhoeveelheden groter dan of gelijk aan twee liter of het massa-equivalent daarvan,

Mogelijkheid 1

E_{\min} moet voldoen aan de voorwaarde: $E_{\min} > 2R$, waarin R de resolutie van het telwerk is.

Mogelijkheid 2

E_{\min} volgt uit de formule: $E_{\min} = (2 V_{\min}) \times (A/100)$, waarin

- V_{\min} = de gemeten minimumhoeveelheid,
- A = de numerieke waarde als aangegeven onder A in tabel 3.

4.4.2. $V_{\min} < 2$ liter of het massa-equivalent daarvan

Voor gemeten minimumhoeveelheden kleiner dan twee liter of het massa-equivalent daarvan is E_{\min} twee maal de waarde van tabel 4 en heeft betrekking op regel A van tabel 3.

4.5. Omrekening naar basisomstandigheden

Bij een omgerekende aanwijzing naar volume onder basisomstandigheden of naar massa is de maximaal toelaatbare fout de onder A in tabel 3 vermelde waarde.

4.6. Omrekeninrichtingen

De maximaal toelaatbare fout bij omgerekende aanduidingen als gevolg van een omrekeninrichting is gelijk aan $\pm (A - B)$, waarin A en B de in tabel 1 aangegeven waarden zijn. De grootte van de maximaal toelaatbare fout mag echter niet kleiner zijn dan de grootste van de volgende twee waarden:

- een half schaalinterval van het telwerk bij omgerekende aanduidingen,
- de helft van de waarde die overeenkomt met E_{\min} .

Onderdelen van omrekeninrichtingen die afzonderlijk kunnen worden getest

a) Rekeneenheid

De maximaal toelaatbare fout bij aanduiding van hoeveelheden vloeistof waarvoor een berekening moet worden uitgevoerd, hetzij positief hetzij negatief, is gelijk aan eentiende van de maximaal toelaatbare fout als vermeld onder A in tabel 3. De grootte van de maximaal toelaatbare fout mag echter niet kleiner zijn dan een half schaalinterval van het meetsysteem waarin de rekeneenheid wordt toegepast.

b) Sensoren

Sensoren moeten een nauwkeurigheid hebben die minstens even goed is als de waarden van tabel 5:

Tabel 5

Maximaal toelaatbare fout bij metingen	Nauwkeurigheidsklasse van het meetsysteem				
	0,3	0,5	1,0	1,5	2,5
Temperatuur	$\pm 0,3$ °C	$\pm 0,5$ °C			$\pm 1,0$ °C
Druk	minder dan 1 Mpa: ± 50 k Pa van 1 tot 4 Mpa: ± 5 % meer dan 4 Mpa: ± 200 kPa				
Dichtheid	± 1 kg/m ³	± 2 kg/m ³		± 5 kg/m ³	

c) Nauwkeurigheid van de rekenfunctie

De maximaal toelaatbare fout voor de berekening van elke karakteristieke hoeveelheid vloeistof, positief of negatief, is gelijk aan tweevijfde van de onder b) vastgestelde waarde. De grootte van de maximaal toelaatbare fout mag echter niet kleiner zijn dan een half schaalinterval van het telwerk bij omgerekende aanduidingen.

5. MAXIMAAL TOELAATBARE FOUT BIJ STORINGEN

- 5.1. De fabrikant dient aan te geven voor welke elektromagnetische omgeving — E1 of E2 — het instrument bedoeld is om te worden gebruikt overeenkomstig de eisen van punt 1.3.2 van bijlage I.
- 5.2. Het effect van een elektromagnetische storing op een meetsysteem dient zodanig te zijn dat:
- de verandering in het meetresultaat niet groter is dan de in punt 5.3 bedoelde kritische veranderingswaarde, of
 - de weergave van het meetresultaat een kortstondige afwijking vertoont die niet kan worden opgevat, in een geheugen opgeslagen of doorgegeven als meetresultaat. Bovendien kan dit bij een onderbreekbaar systeem ook betekenen dat het onmogelijk is verdere metingen uit te voeren, of
 - wanneer de afwijking van het meetresultaat groter is dan de kritische veranderingswaarde, het meetsysteem het meetresultaat terug moet kunnen halen dat bestond vóór de kritische veranderingswaarde zich voordeed en de stroom moet kunnen afsluiten ingeval van een onderbreekbaar systeem.
- 5.3. De kritische veranderingswaarde is de grootste waarde van de maximaal toelaatbare fout/5 voor een bepaalde gemeten waarde E_{\min} .

6. DUURZAAMHEID

- 6.1. Een instrument dient zodanig ontworpen te zijn dat het binnen twee maal de maximaal toelaatbare fout kan blijven zonder opnieuw te hoeven worden afgesteld gedurende een periode van een jaar van normaal gebruik na voor de eerste maal in gebruik genomen te zijn.

7. GESCHIKTHEID

- 7.1. Voor alle gemeten hoeveelheden met betrekking tot dezelfde meting mag de aanwijzing van de verschillende toestellen onderling niet meer van elkaar afwijken dan een schaalinterval bij toestellen met hetzelfde schaalinterval. Bij toestellen met verschillende schaalintervallen mag de afwijking niet meer bedragen dan het grootste schaalinterval.
- Bij zelfbedieningsystemen moet het schaalinterval van alle toestellen die het meetresultaat aangeven hetzelfde zijn en mogen de resultaten onderling niet van elkaar afwijken.
- 7.2. Een meetsysteem mag normaliter slechts een overdrachtpunt omvatten. Wanneer er meer dan een overdrachtpunt is, mag het onder geen enkele omstandigheid mogelijk zijn om de gemeten vloeistof om te leiden.
- 7.3. Een percentage lucht of gas dat niet gemakkelijk in de vloeistof aantoonbaar is mag niet leiden tot een afwijking die groter is dan:
- 0,5 % bij andere vloeistoffen dan drinkbare vloeistoffen en bij vloeistoffen met een viscositeit van maximaal 1 mPa.s, of
 - 1 % bij drinkbare vloeistoffen en bij vloeistoffen met een viscositeit van meer dan 1 mPa.s.
 - De toegestane afwijking mag echter nooit kleiner zijn dan 1 % van V_{\min} . Deze waarde is van toepassing bij lucht- of gasbellen.
- 7.4. Instrumenten voor rechtstreekse verkoop
- 7.4.1. Een meetsysteem voor rechtstreekse verkoop moet zijn uitgerust met een voorziening waarmee de aflezing op nul kan worden ingesteld.
- 7.4.2. De aflezing van het volume tijdens de meting moet blijvend zijn.
- 7.5. Brandstofpompen voor motorvoertuigen
- 7.5.1. De aflezing bij brandstofpompen voor motorvoertuigen mogen tijdens de meting niet op nul kunnen worden ingesteld.
- 7.5.2. Een nieuwe meting mag pas kunnen worden verricht als de aflezing weer op nul is ingesteld.
- 7.5.3. Indien een meetsysteem is uitgerust met een prijsaanduiding, mag het verschil tussen de aangeduide prijs en de prijs berekend op grond van de prijs per eenheid en de aangegeven hoeveelheid niet meer bedragen dan de prijs die overeenkomt met E_{\min} . Dit verschil behoeft echter niet minder te bedragen dan de kleinste valuta-eenheid.

8. STROOMSTORING

- 8.1. Een niet-onderbreekbaar meetsysteem dient te zijn uitgerust met een noodstroomvoorziening die ervoor zorgt dat alle meetfuncties worden verricht gedurende de storing in de hoofdstroombron.

- 8.2. Een onderbreekbaar meetsysteem dient ofwel te voldoen aan bovenstaand voorschrift voor niet-onderbreekbare meetsystemen of te zijn uitgerust met een voorziening om de op dat moment aanwezige gegevens op te slaan en aan te geven zodat de lopende transactie kan worden afgesloten en met een voorziening om de vloeistofstroom op het moment van de storing van de hoofdstroombron te stoppen.

De absolute waarde van de maximaal toelaatbare fout voor de aangegeven hoeveelheid wordt met 5 % van de gemeten minimumhoeveelheid verhoogd.

9. NAUWKEURIGHEIDSKLASSEN EN TOEPASSINGEN

Minimumnauwkeurigheidsklasse	Meetsysteemtypen
0,3	— Meetsystemen in een pijpleiding
0,5	— Alle meetsystemen tenzij anders vermeld in deze tabel, met name: <ul style="list-style-type: none"> — brandstofpompen voor motorvoertuigen (andere dan LPG), — meetsystemen op tankauto's voor vloeistoffen met een lage viscositeit — meetsystemen voor het lossen van sloopstanks, tankwagens en tankauto's — meetsystemen voor melk — meetsystemen voor het laden van schepen — meetsystemen voor het tanken van vliegtuigen
1,0	— Meetsystemen (andere dan LPG-pompen) voor vloeibare gassen onder druk gemeten bij een temperatuur groter dan of gelijk aan $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$
	— LPG-pompen voor motorvoertuigen
	— Meetsystemen normaliter van klasse 0,3 of 0,5 maar gebruikt voor vloeistoffen <ul style="list-style-type: none"> — waarvan de temperatuur minder bedraagt dan $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ of meer dan $50\text{ }^{\circ}\text{C}$ — waarvan de dynamische viscositeit hoger is dan $1\ 000\text{ mPa}\cdot\text{s}$ — waarvan de maximumvolumestroom niet hoger ligt dan 20 L/h
1,5	Meetsystemen voor vloeibaar kooldioxide
	Meetsystemen (andere dan LPG-pompen) voor vloeibare gassen onder druk gemeten bij een temperatuur onder $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ (andere dan cryogene vloeistoffen)
2,5	Meetsystemen voor cryogene vloeistoffen (temperatuur beneden $-153\text{ }^{\circ}\text{C}$)

10. MEETEENHEDEN

De gemeten hoeveelheden moeten worden aangegeven in milliliter (ml) of kubieke centimeter (cm^3), liter (l), kubieke meter (m^3), gram (g), kilogram (kg) of ton (t).

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende:

Bij mechanische of elektromechanische systemen: B+F, B+E, B+D, H1 en G.

Bij elektronische systemen of systemen met software: B+F, B+D, H1 en G.

BIJLAGE MI-006

AUTOMATISCHE WEEGINSTRUMENTEN

De relevante essentiële eisen van bijlage I, de specifieke eisen van deze bijlage en de in de verschillende hoofdstukken van deze bijlage genoemde conformiteitsbeoordelingsprocedures gelden voor automatische weeginstrumenten als hieronder gedefinieerd, die zijn bedoeld voor de bepaling van de massa van een lichaam op grond van de werking van de zwaartekracht op dat lichaam.

DEFINITIES**Automatisch weeginstrument**

Een instrument dat de massa van een product bepaalt zonder tussenkomst van een bediener en daarbij te werk gaat volgens een vooraf bepaald programma van automatische processen die kenmerkend zijn voor het instrument.

Automatische vangweger

Een automatisch weeginstrument dat de massa van vooraf samengevoegde afzonderlijke ladingen of enkelvoudige ladingen los materiaal bepaalt.

Automatische controleweger

Een automatische vangweger die artikelen met een verschillende massa onderverdeelt in twee of meer subgroepen aan de hand van het verschil in hun massa en een nominaal instelpunt.

Gewichtssorteerder

Een automatische vangweger die artikelen met een verschillende massa onderverdeelt in verschillende subgroepen, die alle worden gekenmerkt door een bepaald massabereik.

Gewichtsetikettermachine/prijs-etikettermachine

Een automatische vangweger die afzonderlijke artikelen etiketteert c.q. prijst en etiketteert.

Automatisch gravimetrisch vulinstrument

Een automatisch weeginstrument dat houders vult met een vooraf bepaalde en vrijwel constante hoeveelheid van een bulkgoed en dat in hoofdzaak bestaat uit een of meer automatische toevoerinrichtingen die in verbinding staan met een of meer weegeenheden en de bijbehorende regel- en losinrichtingen.

Discontinue totalisator (totaliserende trechterweger)

Een automatisch weeginstrument dat de massa van een bulkgoed bepaalt door het in afzonderlijke ladingen te verdelen. De massa van elke afzonderlijke lading wordt in volgorde bepaald en bij de andere opgeteld. Vervolgens worden alle afzonderlijke ladingen weer in bulk samengebracht.

Continue totalisator

Een automatisch weeginstrument dat ononderbroken de massa van een bulkgoed op een transportband bepaalt, zonder systematische onderverdeling van dat goed en zonder onderbreking van de beweging van de transportband.

Spoorwegweegbrug

Een automatisch weeginstrument met een lastdrager en rails voor de verplaatsing van spoorwagens.

SPECIFIEKE EISEN**HOOFDSTUK I — EISEN DIE GELDEN VOOR EEN OF MEER AUTOMATISCHE WEEGINSTRUMENTEN****1.1. Nominale bedrijfsomstandigheden**

De fabrikant dient de nominale bedrijfsomstandigheden op te geven voor het instrument, in het bijzonder:

- i) meetbereik van het instrument in termen van de minimum- en maximumcapaciteit ervan,
- ii) voeding; nominale wisselstroom en/of grenswaarden van gelijkstroom,

iii) de klimaat- en mechanische- omgevingsklasse B, C of I waarvoor het instrument of de onderdelen daarvan bedoeld zijn volgens Tabel 1 van bijlage I, met inachtneming van de volgende voorwaarden betreffende het temperatuurbereik:

- minimumbereik van 50 °C voor de klassen C en I,
- minimumbereik van 30 °C voor klasse B.

1.2. **Fabrieksspecificatie**

Verder dient de fabrikant het volgende te specificeren:

- i) bedrijfssnelheid,
- ii) voorzover relevant voor het beoogde gebruik van het instrument, de kenmerken van het te wegen product, zoals:
 - temperatuur,
 - deeltjesgrootte,
 - bulkdichtheid,
 - viscositeit,
 - of enig ander bepalend kenmerk.

2. **Elektromagnetische omgeving**

Overeenkomstig de eis van punt 1.3.2 van bijlage I dient de fabrikant op te geven voor welke elektromagnetische omgeving — klasse E1 of E2 — het instrument bedoeld is.

Voor elk type instrument worden de toegestane prestaties en de kritische veranderingswaarde gegeven in het desbetreffende hoofdstuk.

3. **Geschiktheid**

- 3.1. Er dient te worden voorzien in middelen die de effecten van kantelen, laden en bedrijfssnelheid zodanig beperken dat de maximaal toelaatbare fouten bij normaal bedrijf niet worden overschreden.
- 3.2. Er dient te worden voorzien in zodanige passende materiaalbehandelingsinstallaties dat het instrument bij normaal bedrijf binnen de maximaal toelaatbare fouten kan blijven.
- 3.3. Voorzover aanwezig dient de regeleenheid van de bediener duidelijk en doelmatig te zijn.
- 3.4. De bediener dient de integriteit van het afleesvenster te kunnen controleren.
- 3.5. Er dient te worden voorzien in een zodanige passende nulinstellingsmogelijkheid dat het instrument bij normaal bedrijf binnen de maximaal toelaatbare fouten kan blijven.
- 3.6. Registratiestrook
Een uitdraai van resultaten buiten het meetbereik dient als zodanig te worden geïdentificeerd.

HOOFDSTUK II — AUTOMATISCHE VANGWEGERS

1. **Nauwkeurigheidsklassen**

De instrumenten zijn onderverdeeld in de als volgt aangeduide nauwkeurigheidsklassen:

X(x) of Y(y)

1.1. **Klass X(x)**

Klasse X(x) is van toepassing op instrumenten die worden gebruikt voor de controle van voorverpakkingen die zijn samengesteld volgens de eisen van de richtlijnen 75/106/EEG en 76/211/EEG, als gewijzigd.

X behelst de relatie tussen lastgewicht en nauwkeurigheid, terwijl de klasseaanduidingsfactor (x) een vermenigvuldigingsfactor is voor de foutgrenswaarden die zijn gespecificeerd voor klasse X(1).

De fabrikant dient de klasseaanduidingsfactor (x) op te geven. (x) dient 1×10^k , 2×10^k of 5×10^k , te zijn, waarbij k een geheel getal of nul is.

1.2. **Klass Y(y)**

Klasse Y(y) is van toepassing op alle andere automatische vangwegers. Klasse Y is onderverdeeld in de subklassen Y(a) of Y(b).

2. Maximaal toelaatbare fout

2.1. Instrumenten van klasse X(x)

2.1.1. Gemiddelde fout

Last (m) in controle-schaalintervallen (e) (x) ≤ 1 (x) > 1		Maximaal toelaatbare gemiddelde fout
0 < m ≤ 500	0 < m ≤ 50	± 0,5 e
500 < m ≤ 2 000	50 < m ≤ 200	± 1,0 e
2 000 < m ≤ 10 000	200 < m ≤ 1 000	± 1,5 e

2.1.2. Standaarddeviatie

Last (m)	Maximaal toelaatbare standaarddeviatie voor klasse X(1)
m ≤ 50 g	0,48 %
50 < m ≤ 100	0,24 g
100 g < m ≤ 200 g	0,24 %
200 g < m ≤ 300 g	0,48 g
300 g < m ≤ 500 g	0,16 %
500 g < m ≤ 1 000 g	0,8 g
1 000 g < m ≤ 10 000 g	0,08 %
10 000 g < m ≤ 15 000 g	8 g
15 000 g < m	0,053 %

2.2. Instrumenten van klasse Y(y)

Netto last (m) in controle-schaalintervallen (e) Klasse Y(a) klasse Y(b)		Maximaal toelaatbare fout
0 < m ≤ 500	0 < m ≤ 50	± 1,5 e
500 < m ≤ 2 000	50 < m ≤ 200	± 2,0 e
2 000 < m ≤ 10 000	200 < m ≤ 1 000	± 2,5 e

3. Meetbereik

Bij de specificatie van het meetbereik voor instrumenten van klasse Y(y) dient de fabrikant er rekening mee te houden dat de minimumcapaciteit niet lager mag zijn dan:

- 20 e voor klasse Y(a),
- 10 e voor klasse Y(b),
- 5 e voor briefwegers van klasse Y(a) of Y(b).

4. Dynamische instelling

Voorzover aangebracht moet een dynamische-instellingsvoorziening die de dynamische effecten van de bewegende last compenseert:

- niet kunnen werken buiten het gespecificeerde lastbereik, en
- beveiligd kunnen worden.

Deze voorziening dient een door de fabrikant gespecificeerd lastbereik te bestrijken.

5. Prestaties bij elektromagnetische storingen

De kritische veranderingswaarde als gevolg van een storing is één schaalinterval.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende:

Bij mechanische of elektromechanische instrumenten: F1, E1, D1, B+F, B+E, B+D, H en G.

Bij elektronische instrumenten of instrumenten met software: B+F, B+D, H1 en G.

HOOFDSTUK III — AUTOMATISCHE GRAVIMETRISCHE VULINSTRUMENTEN

1. Nauwkeurigheidsklassen

1.1. Een instrumenttype wordt aangeduid met de referentienauwkeurigheidsklasse — Ref(x) — die staat voor de optimale nauwkeurigheid van instrumenten van dat type. Na installatie worden de afzonderlijke instrumenten aangewezen voor een of meer operationele nauwkeurigheidsklassen (X(x)), waarbij wordt uitgegaan van de specifieke te wegen producten. De klasseaanduidingsfactor (x) dient de vorm 1×10^k , 2×10^k of 5×10^k te hebben, waarbij k een geheel getal of nul is.

De fabrikant dient zowel de referentienauwkeurigheidsklasse Ref(x) als de operationele nauwkeurigheidsklasse(n) X(x) op te geven.

1.2. Referentienauwkeurigheidsklasse

De referentienauwkeurigheidsklasse Ref(x) is van toepassing bij statische wegingen waarvoor de maximaal toelaatbare fout de fout is die is aangegeven in punt 2.2, vermenigvuldigd met de klasseaanduidingsfactor (x).

1.3. Operationele nauwkeurigheidsklasse

Bij de operationele nauwkeurigheidsklasse X(x) behelst X de relatie tussen nauwkeurigheid en lastgewicht, terwijl (x) een vermenigvuldigingsfactor is voor de foutgrenswaarden die in punt 2.2 zijn gespecificeerd voor klasse X(1).

2. Maximaal toelaatbare fout

2.1. Maximaal toelaatbare statische-wegingsfout

Voor statische lasten onder nominale bedrijfsomstandigheden dient de maximaal toelaatbare fout voor de referentienauwkeurigheidsklasse Ref(x) 0,36 te zijn van de maximaal toelaatbare afwijking van elke vulling van het gemiddelde als aangegeven in 2.2.

2.2. Afwijking van de gemiddelde vulling

Waarde van de massa van de vullingen M(g)	Maximaal toelaatbare afwijking van elke vulling van het gemiddelde voor klasse X(1)
$M \leq 50$	6,3 %
$50 < M \leq 100$	3,15 g
$100 < M \leq 200$	3,15 %
$200 < M \leq 300$	6,3 g
$300 < M \leq 500$	2,1 %
$500 < M \leq 1\ 000$	10,5 g
$1\ 000 < M \leq 10\ 000$	1,05 %
$10\ 000 < M \leq 15\ 000$	105 g
$15\ 000 < M$	0,7 %

Opmerking: De maximale afwijking van elke vulling van het gemiddelde mag worden aangepast ingeval van een positieve fout teneinde rekening te houden met het effect van de deeltjesgrootte van het materiaal.

2.3. Maximaal toelaatbare fout ten opzichte van de vooringestelde waarde (instelfout)

Voor instrumenten waarbij het vulgewicht vooraf ingesteld kan worden mag het maximale verschil tussen de vooringestelde waarde en de gemiddelde massa van de vullingen niet hoger zijn dan 0,36 van de maximaal toelaatbare afwijking van elke vulling van het gemiddelde als aangegeven in punt 2.2.

3. Prestaties bij elektromagnetische storingen

De kritische veranderingswaarde is gelijk aan een verandering in de vermelding van het statische gewicht die gelijk is aan de in punt 2.1 genoemde maximaal toelaatbare fout die is berekend voor de nominale minimale vulling, of een verandering die een gelijksoortig effect zou hebben op de vulling ingeval van instrumenten waarbij de vulling bestaat uit meerdere lasten.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende:

Bij mechanische of elektromechanische instrumenten: B+F, B+E, B+D, H1 en G.

Bij elektronische instrumenten of instrumenten met software: B+F, B+D, H1 en G.

HOOFDSTUK IV — DISCONTINUE TOTALISATORS

1. Maximaal toelaatbare fout

Nauwkeurigheidsklasse	Maximaal toelaatbare fout van de totale last
0,2	± 0,10 %
0,5	± 0,25 %
1	± 0,50 %
2	± 1,00 %

2.1. Het totalisatie-schaalinterval (d_t) dient te liggen in het volgende bereik:

$$0,01 \% \max < d_t < 0,2 \% \max.$$

2.2. De minimale totale last (Σ_{\min}) dient groter te zijn dan de last waarbij de maximaal toelaatbare fout gelijk is aan het totalisatie-schaalinterval (d_t) en groter dan de minimale last.

2.3. Nulinstelling

Instrumenten die geen tarra aangeven na elke lossing, moeten zijn uitgerust met een nulinstellingsvoorziening; het automatisch bedrijf dient te worden stopgezet indien de nulindicatie $> 0,5 d$.

2.4. Regeleenheid van de bediener

Bij automatisch bedrijf dienen instellingen door de bediener onmogelijk te zijn en dient de resetfunctie te zijn uitgeschakeld.

2.5. Registratiestrook

Bij instrumenten die zijn uitgerust met een printvoorziening dient het geven van een reset-totaal onmogelijk te zijn totdat het totaal is geprint. Het totaal dient te worden geprint, wanneer het automatisch bedrijf wordt onderbroken.

3. Prestaties bij elektromagnetische storingen

De kritische veranderingswaarde als gevolg van een storing is:

- één schaalinterval van de gewichtsvermelding, of
- één totalisatie-schaalinterval voor enig opgeslagen totaal.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende:

Bij mechanische of elektromechanische instrumenten: B+F, B+E, B+D, H1 en G.

Bij elektronische instrumenten of instrumenten met software: B+F, B+D, H1 en G.

HOOFDSTUK V — CONTINUE TOTALISATORS

1. Meetbereik

Bij de specificatie van het meetbereik dient de fabrikant er rekening mee te houden dat:

- de minimale momentele netto belasting van de weegeenheid niet lager is dan 20 % van de maximumcapaciteit;

- ii) de minimale totale last Σ_{\min} niet lager is dan de grootste van de volgende waarden:
- 2 % van de totale last gerekend over één uur bij de maximale doorstroomsnelheid;
 - de last bij de maximale doorstroomsnelheid en één omwenteling van de band;
 - de last die overeenstemt met het toepasselijke getal van de totalisatieschaalintervallen:
 - 800 e voor klasse 0,5,
 - 400 e voor klasse 1,
 - 200 e voor klasse 2.

2. **Maximaal toelaatbare fout**

Nauwkeurigheidsklasse	Percentage van de massa van de totale last
0,5	0,25
1	0,5
2	1,0

3. **Bandsnelheid**

De bandsnelheid dient te worden opgegeven door de fabrikant. Deze snelheid mag hoogstens 5 % afwijken van de nominale waarde. Het product dient dezelfde snelheid te hebben als de band.

4. **Het dient onmogelijk te zijn de algemene totaliseerinrichting op nul te stellen.**

5. **Prestaties bij elektromagnetische storingen**

De kritische veranderingswaarde als gevolg van een storing is 0,7 x de maximaal toelaatbare fout.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende:

Bij mechanische of elektromechanische instrumenten: B+F, B+E, B+D, H1 en G.

Bij elektronische instrumenten of instrumenten met software: B+F, B+D, H1 en G.

HOOFDSTUK VI — AUTOMATISCHE SPOORWEGWEEGBRUGGEN

1. **Maximaal toelaatbare fout**

Nauwkeurigheidsklasse	Percentage van de massa van een enkele wagon of van de gehele trein, naar gelang van hetgeen van toepassing is
0,2	0,1
0,5	0,25
1	0,5
2	1,0

Bij de weging van gekoppelde wagons mogen hoogstens 10 % van de weegresultaten van een of meer doorgangen van de trein fouten vertonen die groter zijn dan de toepasselijke maximaal toelaatbare fout van bovenstaande tabel, met dien verstande dat zij nooit groter mogen zijn dan tweemaal die waarde.

2. **Het schaalinterval mag niet groter zijn dan één tiende van de op het minimum toegepaste aanvankelijke maximaal toelaatbare fout.**

3. **Prestaties bij elektromagnetische storingen**

De kritische veranderingswaarde is gelijk aan één controle-schaalinterval.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende:

Bij mechanische of elektromechanische instrumenten: B+F, B+E, B+D, H1 en G.

Bij elektronische instrumenten of instrumenten met software: B+F, B+D, H1 en G.

BIJLAGE MI-007

TAXIMETERS

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteitsbeoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op de hieronder gedefinieerde taximeters die in een taxi zijn geplaatst.

DEFINITIES

Een taximeter is een meetinstrument bestemd voor montage in een motorvoertuig dat het tarief voor een rit bepaalt en weergeeft op basis van de afgelegde weg en de tijdsduur van de rit.

SPECIFIEKE EISEN

Ontwerpeisen

1. Een taximeter moet zodanig worden ontworpen dat de volgende parameters kunnen worden gemeten:
 - a) de afgelegde weg;
 - b) de duur;
 - c) de periode gedurende welke de snelheid van het voertuig beneden een bepaalde drempelwaarde was. Deze drempelwaarde voor de snelheid moet instelbaar zijn en de ingestelde waarde moet kunnen worden vastgezet.
2. Naast de inrichtingen die nodig zijn om de in eis 1 vermelde metingen te kunnen verrichten moet een taximeter de volgende onderdelen omvatten:
 - een printerinterface of ingebouwde printer;
 - een real-time klok;
 - een inrichting voor gegevensuitwisseling met een centraal systeem.Het moet mogelijk zijn om de functies van alle ondersteunende inrichtingen uit te schakelen en in de uitgeschakelde stand vast te zetten.
3. Een taximeter moet het tarief op de twee volgende wijzen kunnen berekenen:
 1. op basis van de parameters a) en b) van eis 1;
 2. op basis van de parameters a) en c) van eis 1.Geen van deze twee berekeningsmogelijkheden mag kunnen worden uitgeschakeld noch mag de uitgeschakelde toestand kunnen worden vastgezet.
4. Een taximeter moet kunnen worden aangepast aan de voertuigconstante van de taxi waarin de meter is gemonteerd en deze instelling moet kunnen worden vastgezet.

Nominale bedrijfsomstandigheden

5. De fabrikant dient de nominale bedrijfsomstandigheden voor het instrument aan te geven met name
 - de klimaat- en mechanische-omgevingsklasse D, E of F waarvoor het instrument bedoeld is om volgens tabel 1 van bijlage I te worden gebruikt;
 - de grenswaarde van een gelijkstroomvoeding waarvoor het instrument is ontworpen.

Maximaal toelaatbare fout

6. De maximaal toelaatbare fout bedraagt:
 - Voor de verlopen tijd: $\pm 0,1$ %;
 - Voor de afgelegde weg: $\pm 0,2$ %;
 - Voor de berekening van het tarief: $\pm 0,1$ %.

Permissible effect of disturbances

- 7.1. Elektromagnetische immuniteit
- 7.1.1. De elektromagnetische klasse die van toepassing is overeenkomstig punt 1.3.2 van bijlage I is E2.
- 7.1.2. De maximaal toelaatbare fout die in eis 6 is vermeld geldt ook wanneer zich een elektromagnetische storing voordoet.

Stroomstoring

8. In het geval van een spanningsdaling van de gelijkstroomvoeding tot een waarde beneden de laagste bedrijfs-waarde als aangegeven door de fabrikant moet de taximeter
 - de waarde van het tarief op het moment van de spanningsstoring opslaan en weergeven en in de stand „vrij” terugkeren of
 - de meetfuncties behouden en binnen de maximaal toelaatbare fout blijven totdat de waarde van het tarief wordt opgeslagen en weergegeven en teruggekeerd is in de stand „vrij”.

Overige eisen

- 9.1. Een taximeter moet voortdurend het tarief in real-time weergeven.
- 9.2. Indien het tarief een vast bedrag omvat mag dit niet in het aangegeven tarief zijn opgenomen. In dat geval mag de taximeter tijdelijk de waarde van het tarief met het vaste bedrag weergeven.
10. Indien het tarief wordt berekend volgens methode 1 van punt 3 mag de taximeter een extra afleesstand hebben waarin slechts de afgelegde weg en de duur van de rit in real-time wordt weergegeven.
11. Alle voor de passagiers weergegeven waarden moeten dag en nacht duidelijk leesbaar zijn.
12. Indien het te betalen tarief door functiekeuze uit voorgeprogrammeerde gegevens vrij kan worden bepaald moet het mogelijk zijn de instelling van het instrument en de ingevoerde gegevens op te slaan.
13. Een taximeter moet zijn uitgerust met een totalisator voor de volgende waarden:
 - de waarde van de in eis 1 genoemde parameters;
 - de waarde van het tarief.

De bij elkaar getelde waarden moeten de waarden omvatten die bij een stroomstoring overeenkomstig punt 8 zijn bewaard.

Indien de taximeter wordt losgekoppeld van de stroomvoorziening moeten de totale waarden gedurende ten minste zes maanden bewaard blijven.
14. Het tarief, de tariefstructuur en de berekeningswijze van het tarief met de taximeter in bedrijf moeten kunnen worden gewijzigd buiten de automatische wijzigingen van de meter zelf op basis van
 - de in eis 1 genoemde parameters; of
 - de tijd van de dag of dag van de week indien de taximeter is uitgerust met een real-time klok.
15. De verbinding van de taximeter met de taxi waarin deze is geïnstalleerd moet kunnen worden geborgd.
16. Het moet mogelijk zijn na te gaan of een taximeter in een taxi voldoet aan de eisen betreffende de maximaal toelaatbare fout.
17. Een taximeter en de montagevoorschriften van de fabrikant moeten zodanig zijn dat, indien de taximeter is gemonteerd overeenkomstig de voorschriften van de fabrikant, frauduleuze wijzigingen van het meetsignaal dat de afgelegde weg weergeeft onmogelijk zijn.
18. Een taximeter moet zodanig zijn ontworpen dat het meetresultaat binnen de maximaal toelaatbare fout blijft zonder opnieuw te worden ingesteld gedurende een periode van één jaar normaal gebruik.

19. Voor de in eis 2 genoemde hulpinrichtingen waarvan de functie niet is uitgeschakeld en vastgezet voor de conformiteitsbeoordeling gelden de volgende bijkomende voorschriften:

voor het printerinterface of de ingebouwde printer:

- de taximeter mag niet meer functioneren wanneer er geen printer is aangesloten of wanneer het printen om andere redenen onmogelijk is;

voor de real-time klok:

- De mogelijkheid om de tijd en de dag in te stellen moet zijn beperkt tot 2 minuten per week. Instelling voor zomer- en wintertijd moet automatisch geschieden.

voor de gegevensuitwisselingsinrichting:

- Overdracht naar een centraal systeem van gegevens die wettelijk gecontroleerd moeten worden overeenkomstig deze richtlijn mag alleen kunnen als de taximeter de gegevens beschermt tegen onopzettelijke of opzettelijke veranderingen gedurende de overdracht.
- De overdracht uit een centraal systeem van gegevens die moeten worden gecontroleerd overeenkomstig deze richtlijn geschiedt onder de volgende voorwaarden:
- de goede ontvangst van gegevens door de taximeter moet gemakkelijk kunnen worden gecontroleerd;
- de taximeter moet een signaal naar het centrale systeem afgeven van de ontvangst in goede orde van de gegevens.

20. De waarden van de afgelegde weg en de verlopen tijd die overeenkomstig deze richtlijn worden weergegeven of afgedrukt moeten worden uitgedrukt in de volgende eenheden:

afgelegde weg:

- in het Verenigd Koninkrijk en Ierland: tot de datum die wordt vastgesteld door deze lidstaten overeenkomstig artikel 1, onder b) van Richtlijn 80/181/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/617/EEG: kilometer of mijl;
- in alle andere lidstaten: kilometer.

Verlopen tijd:

minuten.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: B+F, B+D en H1.

BIJLAGE MI-008

STOFFELIJKE MATEN

HOOFDSTUK I — LENGTEMETERS

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteitsbeoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op de hieronder gedefinieerde lengtemeters.

DEFINITIES

Lengtemeter

Een instrument waarmee met behulp van de schaalverdeling de lengte van een gemeten object door directe vergelijking wordt bepaald.

SPECIFIEKE EISEN

Referentieomstandigheden

- 1.1. Voor linten met een lengte die groter dan of gelijk is aan vijf meter moet binnen de maximaal toelaatbare fout worden gebleven bij een trekkracht van twintig Newton, tenzij anders is opgegeven door de fabrikant en dit is aangegeven.
- 1.2. De referentietemperatuur bedraagt 20 °C, tenzij anders is opgegeven door de fabrikant en dit is aangegeven.

Maximaal toelaatbare fout

2. De positieve of negatieve maximaal toelaatbare fout tussen twee niet-openvolgende schaaldelen bedraagt $L = a + bL$, waarin:
 - L = de waarde van de lengte afgerond op de dichtst bijgelegen gehele meter en
 - a en b overeenkomstig de onderstaande tabel zijn.

Wanneer het laatste schaalinterval wordt begrenst door een vlak wordt de maximaal toelaatbare fout voor een willekeurige afstand vanaf dit punt verhoogd met de waarde c in tabel 1.

Tabel 1

Nauwkeurigheidsklasse	a (mm)	b	c (mm)
I	0,1	$1,10^{-4}$	0,1
II	0,3	$2,10^{-4}$	0,2
III	0,6	$4,10^{-4}$	0,4

De maximaal toelaatbare fout voor de lengte van twee opeenvolgende schaal aanduidingen en het maximaal toelaatbare verschil tussen twee opeenvolgende intervallen staan aangegeven in tabel 2.

Tabel 2

Lengte i van het interval	Maximaal toelaatbare fout of verschil in millimeter overeenkomstig de nauwkeurigheidsklasse		
	I	II	III
$i \leq 1$ mm	0,1	0,2	0,3
1 mm $< i \leq 1$ cm	0,2	0,4	0,6
1 cm $< i \leq 1$ dm	0,3	0,5	0,9

Materialen

- 3.1. De temperatuur van de materialen die worden gebruikt voor het meten van de lengte moet zodanig stabiel zijn dat binnen de maximaal toelaatbare fout kan worden gebleven binnen een gebied van ± 8 K.
- 3.2. De vochtigheidsgraad van de materialen die worden gebruikt voor het meten van de lengte moet zodanig stabiel zijn dat binnen de maximaal toelaatbare fout kan worden gebleven tot een relatieve vochtigheid van 85 %.

Aanduidingen

4. Bij de schaal aanduidingen moet de waarde van de lengte worden aangegeven.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: A1, F1, E1, D1, B+E, B+D, H en G.

HOOFDSTUK II — INHOUDSMATEN

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteitsbeoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op de hieronder gedefinieerde inhoudsmaten.

DEFINITIES**Inhoudsmaat**

Een inhoudsmaat bestemd voor het bepalen van een zekere hoeveelheid vloeistof die wordt verkocht voor onmiddellijk gebruik.

Streepmaat

Een inhoudsmaat met een merkstreep om de nominale inhoud aan te geven.

Randmaat

Een inhoudsmaat waarbij het inwendig volume gelijk is aan de nominale inhoud.

Uitgietmaat

Een inhoudsmaat van waaruit de vloeistof wordt uitgeschonken alvorens te worden gebruikt.

Inhoud

Onder inhoud wordt verstaan het inwendig volume van randmaten of het inwendig volume tot een vulstreep voor lijnmaten.

SPECIFIEKE EISEN**Referentieomstandigheden**

- 1.1. Temperatuur: de referentietemperatuur voor inhoudsmetingen bedraagt 20 °C.
- 1.2. Stand voor correcte weergave: vrijstaand op een horizontaal vlak.
2. Maximaal toelaatbare fout

Tabel 1

Uitgietmaten	± 3 %
Streepmaten < 200 ml	± 5 %
Streepmaten ≥ 200 ml	± 3 %
Randmaten < 200 ml	0 à 10 %
Randmaten ≥ 200 ml	0 à 6 %

Materialen

3. Inhoudsmaten dienen te zijn vervaardigd van een materiaal dat voldoende sterk en qua afmetingen stabiel genoeg is om de inhoud binnen de maximaal toelaatbare fout te houden.

Vorm

- 4.1. Overdrachtsmaten moeten zodanig zijn ontworpen dat een wijziging van de inhoud die gelijk is aan de maximaal toelaatbare fout een verandering van het niveau veroorzaakt van 2 mm aan de rand of vanaf het vulmerkteken.
- 4.2. Overdrachtsmaten moeten zodanig zijn ontworpen dat het volledig uitschenken van de te meten vloeistof niet wordt gehinderd.

Vulstreep

- 5.1. De opgegeven nominale inhoud moet duidelijk en onuitwisbaar op het meetinstrument worden aangegeven.
- 5.2. Inhoudsmaten mogen ook van drie duidelijk te onderscheiden inhoudsaanduidingen worden voorzien die niet met elkaar verward mogen kunnen worden. Een aanvullende vulstreep voor de helft van de inhoud bij één van de aangegeven inhouden is toegestaan mits dit niet tot verwarring leidt.
- 5.3. Alle vulstrepen moeten duidelijk en duurzaam zijn aangebracht om ervoor te zorgen dat de maximaal toelaatbare fout bij het gebruik niet wordt overschreden.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: A1, F1, E1, D1, B+E, B+D en H.

BIJLAGE MI-009

DIMENSIONALE MEETINSTRUMENTEN

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteitsbeoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op de hieronder gedefinieerde dimensionale meetinstrumenten.

DEFINITIES**Lengtemeter**

Een lengtemeter dient voor de automatische bepaling van de lengte van materialen in de vorm van banden en kabels gedurende de invoerbeweging van het meetproduct.

Oppervlaktemeetinstrument

Een oppervlaktemeetinstrument dient voor de automatische bepaling van het oppervlak van onregelmatig gevormde voorwerpen, bijvoorbeeld leer.

Multidimensionale meetinstrumenten

Een multidimensionaal meetinstrument dient voor de automatische bepaling van de lengte van de randen (lengte, hoogte, breedte) van het kleinste omhullende rechthoekige parallellepipedum van een product.

HOOFDSTUK I — VOOR ALLE DIMENSIONALE MEETINSTRUMENTEN GEMEENSCHAPPELIJKE EISEN

Mechanische en klimaatomgeving

1. De fabrikant dient aan te geven voor welke klimaat- en mechanische omgevingsklasse het instrument bedoeld is om te worden gebruikt volgens tabel 1 van bijlage I.

Elektromagnetische immuniteit

- 2.1. De fabrikant dient aan te geven voor welke elektromagnetische omgeving — E1 of E2 — het instrument bedoeld is om te worden gebruikt overeenkomstig de eisen van punt 1.3.2 van bijlage I.
- 2.2. Het effect van een elektromagnetische storing op een dimensionaal meetinstrument moet zodanig zijn dat:
 - de verandering van het meetresultaat niet groter is dan de kritische veranderingswaarde als gedefinieerd in punt 2.3, of
 - het onmogelijk is een meting uit te voeren, of
 - er tijdelijke schommelingen in de meetresultaten zijn die niet kunnen worden opgevat, in een geheugen opgeslagen of doorgegeven als meetresultaat, of
 - er schommelingen in de meetresultaten zijn die zodanig ernstig zijn dat alle belanghebbenden bij het meetresultaat deze opmerken.
- 2.3. De kritische veranderingswaarde is gelijk aan één schaalinterval.

Duurzaamheid

3. Een meetinstrument dient zodanig ontworpen te zijn dat het binnen een waarde van twee maal de maximaal toelaatbare fout kan blijven zonder opnieuw te hoeven worden afgesteld gedurende een periode van één jaar van normaal gebruik.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende:

Bij mechanische of elektromechanische instrumenten: F1, E1, D1, B+E, B+D, H en G.

Bij elektronische instrumenten of instrumenten met software: B+F, B+D, H1 en G.

HOOFDSTUK II — LENGTEMETERS

Eigenschappen van het te meten product

1. Textiel wordt gekenmerkt door de karakteristieke factor K. Deze factor houdt rekening met de rekbaarheid en de kracht per oppervlakte-eenheid van het te meten product en is gedefinieerd door de volgende formule:

$$K = \varepsilon(G_A + 2.2 \text{ N/m}^2), \text{ waarin}$$

ε = de relatieve verlenging van een monster van één meter breed bij een trekkracht van 10 N,

G_A = de kracht per oppervlakte-eenheid van een monster in N/m^2 .

Bedrijfsomstandigheden

- 2.1. Bereik

Afmetingen en K-factor, indien van toepassing binnen het door de fabrikant voor het instrument aangegeven gebied. Het gebied voor de K-factor staat vermeld in tabel 1:

Tabel 1

Groep	Gebied van K	Product
I	$0 < K < 2 \cdot 10^{-2} \text{ N/m}^2$	lage rekbaarheid
II	$2 \cdot 10^{-2} \text{ N/m}^2 < K < 8 \cdot 10^{-2} \text{ N/m}^2$	middelgrote rekbaarheid
III	$8 \cdot 10^{-2} \text{ N/m}^2 < K < 24 \cdot 10^{-2} \text{ N/m}^2$	grote rekbaarheid
IV	$24 \cdot 10^{-2} \text{ N/m}^2 < K$	zeer grote rekbaarheid

- 2.2. Indien het gemeten voorwerp niet door het meetinstrument wordt getransporteerd moet de snelheid daarvan binnen het door de fabrikant voor het instrument aangegeven gebied blijven.
- 2.3. Indien de meetresultaten afhangen van de dikte, de oppervlaktegesteldheid en de wijze van toevoer (b.v. van een grote rol of van een stapel), worden de desbetreffende grenswaarden door de fabrikant aangegeven.

Maximaal toelaatbare fout

- 3.1. Instrument

Tabel 2

Nauwkeurigheidsklasse	Maximaal toelaatbare fout
I	0,125 %
II	0,25 %
III	0,5 %

De maximaal toelaatbare fout mag echter niet minder zijn dan de hieronder gegeven waarden:

Klasse I: 0,005 Lm

Klasse II: 0,01 Lm

Klasse III: 0,02 Lm

waarin Lm de gemeten minimumlengte is, d.w.z. de kleinste lengte die door de fabrikant wordt aangegeven waarvoor het meetinstrument is bedoeld om te worden gebruikt.

Overige eisen

- 4.1. Het instrument moet ervoor zorgen dat het product ongerekt wordt gemeten overeenkomstig de beoogde rekbaarheid waarvoor het instrument is ontworpen.

HOOFDSTUK III — OPPERVLAKTEMEETINSTRUMENTEN

Bedrijfsomstandigheden

1.1. Gebied

De afmetingen binnen het door de fabrikant voor het instrument aangegeven gebied.

1.2. Toestand van het product

De fabrikant dient de grenswaarde van het instrument ten aanzien van de snelheid, de dikte en de oppervlakte-gesteldheid, indien van toepassing, van het product aan te geven.

Maximaal toelaatbare fout

2.1. Instrument

De aanvankelijke MPE bedraagt $\pm 1,0\%$, maar niet minder dan 1 dm^2 .

Overige eisen

3. Presentatie van het product

In geval van het terugtrekken of stoppen van het product mag er geen meetfout optreden of moet een blanco meetresultaat worden weergegeven.

4. Schaalinterval

De instrumenten moeten een schaalinterval van $1,0 \text{ dm}^2$ hebben. Bovendien moet het schaalinterval voor testdoeleinden $0,1 \text{ dm}^2$ kunnen zijn.

HOOFDSTUK IV — MULTIDIMENSIONALE MEETINSTRUMENTEN

Bedrijfsomstandigheden

1.1. Het gebied moet één van de volgende zijn:

- 0,5 cm tot 5,0 cm;
- 1,0 cm tot 80 cm;
- 5 cm tot 2 m;
- 50 cm tot 20 m.

1.2. Snelheid van het product

De snelheid moet binnen het door de fabrikant voor het instrument aangegeven gebied blijven.

Maximaal toelaatbare fout

2.1. Instrument:

Tabel 1

Gebied	Maximaal toelaatbare fout
0,5 cm-5,0 cm	0,1 cm
1,0 cm-80 cm	0,2 cm
5 cm-200 cm	1,0 cm
50 cm-2 000 cm	10 cm

BIJLAGE MI-010

ADEMANALYSATOREN

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteitsbeoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op de hieronder gedefinieerde ademanalysatoren.

DEFINITIES

Een ademanalysator is een meetinstrument dat dient om de concentratie ethanol in de uitgaande alveolaire lucht te bepalen en dat is bedoeld om bewijsmateriaal te verschaffen.

SPECIFIEKE EISEN

Nominale bedrijfsomstandigheden

1. De nominale waarden van de bedrijfsomstandigheden dienen als volgt door de fabrikant te worden aangegeven:
 - 1.1. Voor de te meten grootte:
 - Het meetgebied met de volgende beperking:
 - Het meetgebied dient van 0 mg/l tot ten minste 1,5 mg/l te lopen.
 - 1.2. Voor de toestand van de uitgeademde lucht:
 - Volumegebied: 1,5-4,5 l;
 - Duur van de uitademing: 5-15 s.
 - 1.3. Voor de klimaat- en de mechanische grootheden:
 - Voor een niet-draagbaar instrument is de van toepassing zijnde omgevingsklasse klasse E;
 - Voor een draagbaar instrument is de van toepassing zijnde klasse klasse I.
 - 1.4. Voor de elektrische voeding:
 - In geval van een wisselstroomvoeding: Het spanningsgebied met de volgende beperkingen:
 - De minimumwaarde van het spanningsgebied dient \leq nominale waarde $- 8\%$ te zijn;
 - De maximumwaarde van het spanningsgebied dient \geq nominale waarde $+ 24\%$ te zijn.
 - In geval van een gelijkstroomvoeding:
 - De grenswaarde van de gelijkspanningsbron.
 - 1.5. Voor de omgevingsdruk:
 - De minimum- en maximumwaarde van de omgevingsdruk met de volgende beperkingen:
 - Min ≤ 800 hPa
 - Max $\geq 1\,040$ hPa

Maximale toelaatbare fout

2. De maximaal toelaatbare fout onder nominale bedrijfsomstandigheden overeenkomstig punt 3.1 van bijlage I staan vermeld in tabel 1. De procentuele waarden zijn percentages van de werkelijke waarde.

Tabel 1

Werkelijke waarde (mg/l)	Maximaal toelaatbare fout
< 0,4	0,02 mg/l
$\geq 0,4$ ≤ 2	$\pm 5 \%$
> 2	$\pm 20 \%$

3. Het schaalinterval bij verificatie = 0,001 mg/l.

TOELAATBARE EFFECT VAN STORINGEN

Elektromagnetische immuniteit

4. De fabrikant dient aan te geven voor welke elektromagnetische omgeving — E1 of E2 — het instrument bedoeld is om te worden gebruikt overeenkomstig de eisen van punt 1.3.2 van bijlage I.
5. Het effect van een elektromagnetische storing op een dimensionaal meetinstrument moet zodanig zijn dat
- de verandering van het meetresultaat niet groter is dan de maximaal toelaatbare fout van het meetresultaat, of
 - de meetresultaten niet kunnen worden opgevat als een geldig resultaat, waarbij
 - het ofwel onmogelijk is een meting uit te voeren, of
 - er tijdelijke schommelingen in de meetresultaten zijn die niet kunnen worden opgevat, in een geheugen opgeslagen of doorgegeven als meetresultaat, of
 - er schommelingen in de meetresultaten zijn die zodanig ernstig zijn dat alle belanghebbenden bij het meetresultaat deze opmerken.

Duurzaamheid

6. Een ademanalysator moet zodanig zijn ontwerpen dat deze binnen een waarde van 1,6 maal de maximum toelaatbare fout kan blijven zonder opnieuw te hoeven worden afgesteld gedurende een periode van 2 jaar na voor de eerste maal in gebruik genomen te zijn.

Overige eisen

7. Een ademanalysator moet het meetresultaat in mg/l aangeven.
8. Bij een concentratie tot 0,4 mg/l, moet de standaarddeviatie van de resultaten van 10 metingen minder dan 0,007 mg/l bedragen.
Bij een concentratie groter dan of gelijk aan 0,4 mg/l en kleiner dan of gelijk aan 2 mg/l, moet de standaarddeviatie van de resultaten van 10 metingen minder dan 1,75 % bedragen.
Bij een concentratie groter dan 2 mg/l, moet de standaarddeviatie van de resultaten van 10 metingen minder dan 6 % bedragen.
9. Een ademanalysator mag alleen een meting uitvoeren indien het genomen monster wordt herkend als representatief voor de alveolaire lucht. Er mag met name geen meting plaatsvinden indien de uitademing discontinu was of indien de uitgeademde lucht adem van de bovenste luchtwegen bevat.
10. Voor een meting moet de ademanalysator automatisch nagaan of het in staat is een correcte meting uit te voeren en moet een automatische afstelling plaatsvinden. Wanneer deze automatische controle aangeeft dat niet aan alle voorwaarden voor de juiste werking wordt voldaan, moeten de metingen automatisch geblokkeerd worden.
11. De gebruiker moet een numerieke waarde kunnen instellen in de ademanalysator. Na iedere meting waarbij een resultaat groter is dan deze vooraf ingestelde waarde, moet de analysator automatisch en vóór het meetresultaat weer te geven de in punt 10 genoemde controle herhalen. Indien deze tweede controle aangeeft dat niet aan alle voorwaarden voor een correcte werking wordt voldaan, mag geen meetresultaat worden weergegeven.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: B+F, H1 en G.

BIJLAGE MI-011

UITLAATGASANALYSATOREN

De terzake dienende essentiële eisen van bijlage I, de specifieke voorschriften van deze bijlage en de conformiteitsbeoordelingsprocedures van deze bijlage zijn van toepassing op de hieronder gedefinieerde uitlaatgasanalysatoren bestemd voor de controle en het onderhoud door deskundigen van in gebruik zijnde motorvoertuigen.

DEFINITIES

Een uitlaatgasanalysator is een meetinstrument dat dient om alle volumedelen van de volgende bestanddelen van het uitlaatgas van de motor van een motorvoertuig met elektrische ontsteking te bepalen: koolmonoxide, kooldioxide, koolwaterstoffen en zuurstof.

Een uitlaatgasanalysator mag naast de waarde voor de parameter λ het volgende bepalen:

SPECIFIEKE EISEN

Instrumentklassen

- Er zijn twee instrumentklassen voor uitlaatgasanalysatoren gedefinieerd, namelijk I en II, waarvan de meetgebieden vermeld staan in tabel 1.

Tabel 1

Klassen en meetgebieden

Parameter	Klasse I		Klasse II	
	Min	Max	Min	Max
CO-deel (% v/v)	0	≥ 5 < 7	0	≥ 7
CO ₂ -deel (% v/v)	0	≥ 16	0	≥ 16
Koolwaterstofdeel (% v/v)	0	$\geq 0,2$	0	$\geq 0,2$
O ₂ -deel (% v/v)	0	≥ 21	0	≥ 21
λ	$\leq 0,8$	$\geq 1,2$	$\leq 0,8$	$\geq 1,2$

Nominale bedrijfsomstandigheden

- De fabrikant dient de nominale waarde voor de bedrijfsomstandigheden als volgt aan te geven:
 - Voor klimaat- en mechanische grootheden die van invloed zijn:
 - De van toepassing zijnde omgevingsklasse is klasse B, overeenkomstig tabel 1 van bijlage I.
 - Voor het elektrisch vermogen:
 - de spanning en het frequentiegebied van de wisselstroomvoeding;
 - de grenswaarde voor de gelijkstroomvoeding.
 - Voor de omgevingsdruk:
 - De minimum- en maximumwaarde van de omgevingsdruk met de volgende beperkingen:

	P _{min}	P _{max}
Klasse I	860 hPa	1 060 hPa
Klasse II	800 hPa	1 040 hPa

- Voor de concentratie van het koolwaterstofresidu dat vóór de meting aanwezig was:

De maximumwaarde van de concentratie met de volgende beperking: Bij een instrument van klasse I mag deze waarde niet meer dan 20 ppm v/v bedragen.

Maximaal toelaatbare fout

3. Voor elk van de gemeten delen is de maximaal toelaatbare fout onder nominale bedrijfsomstandigheden overeenkomstig het voorschrift van punt 1.1 van bijlage I de kleinste van de twee in tabel 2 aangegeven waarden. Absolute waarden worden uitgedrukt in % v/v of ppm v/v , procentuele waarden zijn een percentage van de werkelijke waarde.

Tabel 2

Maximaal toelaatbare fout

Parameter	Klasse I	Klasse II
CO-deel	$\pm 0,06 \%v/v$ $\pm 5 \%$	$\pm 0,2 \%v/v$ $\pm 10 \%$
CO ₂ -deel	$\pm 0,5 \%v/v$ $\pm 5 \%$	$\pm 1 \%v/v$ $\pm 10 \%$
Koolwaterstofdeel	$\pm 12 \text{ ppm } v/v$ $\pm 5 \%$	$\pm 30 \text{ ppm } v/v$ $\pm 10 \%$
O ₂ -deel	$\pm 0,1 \%v/v$ $\pm 5 \%$	$\pm 0,2 \%v/v$ $\pm 10 \%$
λ	$\pm 0,3 \%$	$\pm 0,3 \%$

Toelaatbaar effect van storingen

4. Elektromagnetische immuniteit

De fabrikant dient aan te geven voor welke elektromagnetische omgeving — E1 of E2 — het instrument bedoeld is om te worden gebruikt overeenkomstig de eisen van punt 1.3.2 van bijlage I.

Het effect van een elektromagnetische storing op het instrument dient zodanig te zijn dat:

- de verandering van het meetresultaat niet groter is dan de in punt 4.1.3 bedoelde kritische veranderingswaarde of
- het meetresultaat wordt aangegeven dat het niet als ledig resultaat zou kunnen worden beschouwd.

Voor elk van de door het instrument gemeten volumedelen is de kritische veranderingswaarde gelijk aan de maximaal toelaatbare fout voor de desbetreffende parameter.

Overige voorschriften

5. Het maximaal toelaatbare schaalinterval voor elk van de twee instrumentklassen staat vermeld in tabel 3:

Tabel 3

Maximaal toelaatbaar schaalinterval

Parameter	Klasse I	Klasse II
CO-deel	0,01 % v/v	0,05 % v/v
CO ₂ -deel	0,1 % v/v	0,1 % v/v
Koolwaterstofdeel	1 ppm v/v	5 ppm v/v
O ₂ -deel	0,02 % v/v si O ₂ ≤ 4 % v/v 0,10 % v/v si O ₂ > 4 % v/v	0,1 % v/v
λ	0,01	0,01

6. De standaarddeviatie bij 20 metingen mag niet meer dan mpe/3.
7. De aanduiding van het meetresultaat moet binnen 15 seconden 95 % van de eindwaarde bereiken.

8. De andere bestanddelen in het uitlaatgas dan het bestanddeel waarvan de waarde moet worden gemeten mag het resultaat niet sterker beïnvloeden dan 0,5 mpe, wanneer deze bestanddelen aanwezig zijn in de volgende hoeveelheden:

$$\text{CO} \leq 6 \text{ \%}^{\text{v}}/\text{v}$$

$$\text{CO}_2 \leq 16 \text{ \%}^{\text{v}}/\text{v}$$

$$\text{O}_2 \leq 10 \text{ \%}^{\text{v}}/\text{v}$$

$$\text{H}_2 \leq 5 \text{ \%}^{\text{v}}/\text{v}$$

$$\text{NO} \leq 0,3 \text{ \%}^{\text{v}}/\text{v}$$

$$\text{HC} \leq 2\,000 \text{ ppm }^{\text{v}}/\text{v}$$

Waterdamp: geen specifieke waarde.

9. Een uitlaatgasanalysator die is uitgerust met een automatische of semi-automatische instelvoorziening mag niet kunnen meten zolang de instelling niet is verricht.
10. Een uitlaatgasanalysator met een koolwaterstofkanaal moet de koolwaterstofresiduen in het gasbehandelings-systeem vaststellen. Er mag geen meting kunnen worden verricht indien de concentratie van het koolwaterstofresidu dat vóór de meting aanwezig was meer bedraagt dan de nominale waarde als aangegeven door de fabrikant overeenkomstig de eisen van punt 2.6 van deze bijlage.

CONFORMITEITSBEOORDELING

De in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedures zijn de volgende: B+F, B+D en H1.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van controlemaatregelen voor de visserij op bepaalde bestanden van over grote afstanden trekkende vissoorten

(2001/C 62 E/02)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 619 def. — 2000/0253(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 6 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap is sinds 14 november 1997 verdragsluitende partij bij het Internationaal Verdrag voor de Instandhouding van Atlantische Tonijnen⁽¹⁾, hierna het „ICCAT-Verdrag” genoemd.
- (2) Bij het ICCAT-Verdrag is een kader vastgesteld voor de regionale samenwerking op het gebied van de instandhouding en het beheer van de bestanden van tonijn en aanverwante soorten in de Atlantische Oceaan en de aangrenzende zeeën, via de oprichting van een Internationale Commissie voor de Instandhouding van Atlantische Tonijn, hierna „de ICCAT” genoemd, en de vaststelling van voor verdragsluitende partijen bindende aanbevelingen voor de instandhouding en het beheer in het verdragsgebied.
- (3) De ICCAT heeft verscheidene aanbevelingen gedaan die bindende voorschriften inzake controle en toezicht bevatten, met name inzake de opstelling en het doorgeven van statistische gegevens, inspecties in de haven, satellietbewaking van vaartuigen, waarneming van schepen en overladingen, alsmede inzake de controle op vaartuigen van niet-verdragsluitende partijen en op staatloze vaartuigen. Deze aanbevelingen zijn voor de Gemeenschap bindend en moeten dus door haar ten uitvoer worden gelegd.
- (4) Een aantal verplichtingen is in Gemeenschapsrecht omgezet bij Verordening (EG) nr. 1351/1999 van de Raad van 21 juni 1999 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen om ervoor te zorgen dat de ICCAT vastgestelde maatregelen in acht worden genomen⁽²⁾ en bij artikel 22, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2742/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling, voor het jaar 2000, van de vangstmogelijkheden die gelden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de wateren van de Gemeenschap en, wat vaartuigen van de Gemeenschap betreft, in andere wateren met vangstbeperkingen, tot vaststelling voortvans van de bij de visserij in acht

te nemen voorschriften, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 66/98⁽³⁾. Duidelijkheidshalve moeten al deze maatregelen in één verordening worden samengebracht.

- (5) Ten behoeve van het wetenschappelijk onderzoek is het dienstig voor te schrijven dat de kapiteins van vissersvaartuigen van de Gemeenschap de verplichtingen moeten nakomen die zijn vervat in de door de ICCAT uitgegeven handleiding voor de opstelling van statistieken en de bemonstering van tonijn en aanverwante soorten in de Atlantische Oceaan.
- (6) De Gemeenschap heeft de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de Tonijnvisserij in de Indische Oceaan⁽⁴⁾ goedgekeurd. Bij deze overeenkomst wordt een adequaat kader voor het versterken van de internationale samenwerking met het oog op de instandhouding en het verantwoorde gebruik van tonijn en verwante vissoorten in de Indische Oceaan ingesteld, via de oprichting van de Commissie voor de Tonijnvisserij in de Indische Oceaan, hierna „de IOTC” genoemd, en de vaststelling van voor de overeenkomstsluitende partijen bindende aanbevelingen op het gebied van de instandhouding en het beheer in het bevoegdheidsgebied van de IOTC.
- (7) De IOTC heeft een aanbeveling gedaan die voorziet in registratie en de uitwisseling van gegevens betreffende tropische tonijn. Deze aanbeveling is voor de Gemeenschap bindend en moet dus door haar ten uitvoer worden gelegd.
- (8) De Gemeenschap heeft visserijbelangen in het oostelijke deel van de Stille Oceaan en heeft de procedure ingeleid voor toetreding tot de Inter-Amerikaanse Commissie voor Tropische Tonijn, hierna „de IATTC” genoemd, maar heeft, in afwachting van de toetreding en overeenkomstig de uit het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het Recht van de Zee voortvloeiende verplichting tot samenwerking, besloten de door de IATTC goedgekeurde maatregelen toe te passen. Derhalve moet de Gemeenschap de door deze organisatie vastgestelde controle- en bewakingsmaatregelen toepassen.
- (9) De Gemeenschap heeft de Overeenkomst inzake het internationale programma voor het behoud van dolfijnen⁽⁵⁾ ondertekend en besloten deze overeenkomst 1999/386/EG⁽⁶⁾, in afwachting van de goedkeuring ervan, voorlopig toe te passen. De Gemeenschap moet derhalve de bepalingen van deze overeenkomst toepassen.

⁽¹⁾ PB L 162 van 18.6.1986, blz. 34.

⁽²⁾ PB L 162 van 26.6.1999, blz. 6.

⁽³⁾ PB L 341 van 31.12.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 132 van 27.5.1999, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 147 van 12.6.1999, blz. 23.

(10) Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾ is van toepassing op alle visserijactiviteiten en daarmee verwante activiteiten op het grondgebied van de lidstaten en in de wateren onder hun soevereiniteit of jurisdictie, en op de activiteiten van vissersvaartuigen uit de Gemeenschap die de visserij uitoefenen in de wateren van derde landen of op volle zee, onverminderd de bepalingen van de visserijovereenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen of van de internationale verdragen waarbij de Gemeenschap partij is.

(11) Aangezien de maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening, beheersmaatregelen zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾, moeten deze maatregelen worden vastgesteld volgens de beheersprocedure van artikel 4 van bovengenoemd besluit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Bij deze verordening worden controle- en inspectie maatregelen voor de visserij op bestanden van de in bijlage I genoemde over grote afstanden trekkende vissoorten vastgesteld, die gelden voor vaartuigen die de vlag van de lidstaten voeren en in de Gemeenschap zijn geregistreerd, hierna „communautaire vissersvaartuigen” genoemd, en die in een van de in artikel 2 genoemde zones vissen.

Artikel 2

Omschrijving van de zones

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities van de maritieme wateren:

a) Zone 1:

Alle wateren van de Atlantische Oceaan en de aangrenzende zeeën die zijn gelegen binnen het ICCAT-Verdragsgebied als omschreven in artikel 1 van het ICCAT-Verdrag.

b) Zone 2:

Alle wateren van de Indische Oceaan die zijn gelegen binnen het gebied van de IOTC-Overeenkomst als omschreven in artikel 2 van de IOTC-Overeenkomst.

c) Zone 3:

Alle wateren van het oostelijke deel van de Stille Oceaan die zijn gelegen binnen het gebied als omschreven in artikel 3 van de Overeenkomst inzake het internationale programma voor het behoud van dolfijnen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „aanhouding”: het aan boord gaan van een vissersvaartuig in het verdragsgebied van een organisatie door een of meer bevoegde inspecteurs, om er een inspectie te verrichten;
- b) „overlading”: het vanuit een vaartuig aan boord van een ander vaartuig nemen of brengen van ongeacht welke hoeveelheid vis van over grote afstanden trekkende soorten en/of van producten van deze visserij;
- c) „aanlanding”: het gebruik, bij het aanlopen van een haven of een andere plaats, van de voorzieningen voor het lossen van ongeacht welke aan boord gehouden hoeveelheid vis van over grote afstanden trekkende soorten en/of visserijproducten;
- d) „overtreding”: elke in een inspectieverslag- of waarnemingsrapport vastgelegde handeling of omissie van een vissersvaartuig die ernstige vermoedens doet rijzen dat een overtreding is begaan van de voorschriften van deze verordening of van enige andere verordening waarmee een aanbeveling van een regionale organisatie voor een van de in artikel 2 genoemde zones is omgezet;
- e) „vaartuig van een niet-verdragsluitende partij”: in een van de in artikel 2 genoemde zones ontdekt vaartuig waarvan gemeld is dat het in die zone visserijactiviteiten verrichtte en dat de vlag voert van een land dat geen verdragsluitende partij bij de betrokken organisatie is;
- f) „staatloos vaartuig”: vaartuig waarvoor er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat het geen nationaliteit heeft.

HOOFDSTUK I

CONTROLE- EN INSPECTIEMAATREGELEN IN ZONE 1

Deel 1

Controlemaatregelen

Artikel 4

Bemonstering van de vangst

1. De vangst wordt op zee of aan wal bemonsterd door de kapiteins van de vissersvaartuigen van de Gemeenschap of, als dat niet mogelijk is, door gemachtigden van de ICCAT.
2. De bepalingen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24, lid 2.

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

*Artikel 5***Melding van de vangsten**

1. De lidstaten delen het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT de verzamelde biologische gegevens, de vangstgegevens en de visserij-inspanningsgegevens mee, alsmede, voor de in bijlagen II en III vermelde soorten, de gegevens over de samenstelling en het levend aangeland gewicht van de soorten bij overlading of aanlanding, alsmede de plaats van vangst, waarbij de Commissie via datatransmissie toegang tot al deze gegevens krijgt. De gegevens worden meegedeeld overeenkomstig de voorschriften van de Handleiding voor de opstelling van statistieken en de bemonstering van tonijn en aanverwante soorten in de Atlantische Oceaan (3e editie, ICCAT, 1990), en wel:

- per 15 september: een ruwe schatting van de vangsten van de belangrijkste soorten in het eerste halfjaar;
- per 1 november: een dergelijke schatting voor het tweede halfjaar;
- per 1 maart van het daaropvolgende jaar: een dergelijke schatting voor het gehele jaar;
- per 30 april van het daaropvolgende jaar: preciezere cijfers, die later nog verbeterd kunnen worden.

2. Jaarlijks delen de lidstaten vóór 15 augustus aan het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT de volgende gegevens mee, waartoe de Commissie via datatransmissie toegang krijgt:

- a) de vangstgegevens en de visserij-inspanningsgegevens over het vorige jaar, uitgesplitst op basis van tijd en ruimte;
- b) de beschikbare gegevens over de bij de sportvisserij gevangen hoeveelheden tonijn en vis van verwante soorten.

3. De bepalingen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24, lid 2.

*Artikel 6***Informatie over de vangst van haaien**

De kapiteins van communautaire vissersvaartuigen verstrekken hun nationale autoriteiten alle gegevens over de vangst van haaien en de handel daarin. Deze autoriteiten delen die gegevens mee aan het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT en verschaffen de Commissie via datatransmissie toegang tot deze gegevens.

*Artikel 7***Niet-gemelde vangsten**

Bij de invoer van bevroren producten van tonijn en van verwante soorten verzamelt en onderzoekt elke lidstaat op verzoek van de Commissie zoveel mogelijk gegevens over deze invoer,

alsmede alle daarmee verband houdende informatie, zoals de naam en het registratienummer van de schepen, de naam van de reder, de gevangen soorten, het overeenkomstige gewicht, de visserijzone en de plaats van uitvoer.

*Artikel 8***Waarneming van vaartuigen**

1. Als waarneming in de zin van dit artikel geldt elke waarneming door een met inspectie op zee belast vaartuig of vliegtuig van een lidstaat of een met inspectie op zee belaste autoriteit van een lidstaat:

- van een staatloos vaartuig dat mogelijk vist op in bijlage I vermelde soorten, of
- van een vaartuig dat de vlag voert van een andere verdragssluitende partij, doch mogelijk vist op een wijze die de instandhoudingsmaatregelen van de ICCAT doorkruist, of
- van een vaartuig dat de vlag voert van landen of lichamen die geen partij zijn bij het Verdrag, en mogelijk vist op een wijze die de instandhoudingsmaatregelen van de ICCAT doorkruist.

2. De waarneming wordt vastgelegd in een genormaliseerd waarnemingsblad, dat zo volledig mogelijk wordt ingevuld. Bij het blad worden eventueel foto's van het waargenomen vaartuig gevoegd.

3. De waarnemer dient de waarnemingsbladen onverwijld bij de bevoegde autoriteiten van zijn lidstaat in. De lidstaat verstrekt deze onverwijld aan de Commissie, die de vlaggenstaat van het waargenomen vaartuig inlicht. De Commissie geeft de waarnemingsbladen onverwijld door aan het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT.

4. Een lidstaat die via de bevoegde autoriteiten van een verdragssluitende partij waarnemingen ontvangt over een vaartuig dat zijn vlag voert, deelt deze waarnemingen en alle relevante gegevens onverwijld aan de Commissie mee. De Commissie deelt de relevante informatie te zijner tijd aan het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT mee met het oog op het onderzoek ervan door het Uitvoeringscomité van de ICCAT.

5. De kapiteins van communautaire vaartuigen delen hun autoriteiten alle gegevens mee over vaartuigen waarvan zij vermoeden dat deze in het verdragsgebied op grootoogtonijn vissen en die niet voorkomen op de door het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT opgestelde lijst. De lidstaten geven deze waarnemingen zo spoedig mogelijk door aan de Commissie, die het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT ervan in kennis stelt.

6. De bepalingen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24, lid 2.

*Artikel 9***Jaarlijks verslag**

1. Iedere lidstaat verstrekt de Commissie jaarlijks vóór 15 oktober zijn nationaal verslag in het door de ICCAT vastgestelde formaat waarin enerzijds informatie over de tenuitvoerlegging van het satellietbewakingssysteem opgenomen is, en anderzijds een voor elke visserijtak ingevuld „ICCAT-meldingsformulier”, met opmerkingen die betrekking hebben op de overschrijdingen van de door de ICCAT vastgestelde toleranties voor de minimummaat van bepaalde soorten en op de reeds genomen of nog te nemen maatregelen. De lidstaten vermelden ook hoe zij het beheer van de sportvisserij op tonijn en verwante soorten aanpakken en verschaffen alle mogelijke informatie met betrekking tot de overladingen waarbij hun schepen in het voorgaande jaar betrokken waren.

2. De bepalingen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 24, lid 2.

*Deel 2***Inspectie in de haven***Artikel 10***Algemene beginselen**

1. Iedere lidstaat wijst voor zijn havens inspecteurs aan die belast zijn met het toezicht op en de inspectie van overladingen en aanlandingen van de in bijlage I vermelde soorten.

2. Iedere lidstaat ziet erop toe dat de inspecteurs hun werkzaamheden op niet-discriminerende wijze en overeenkomstig de ICCAT-haveninspectieregeling uitvoeren.

3. Vaartuigen die uitsluitend wegens overmacht een haven aandoen, zijn vrijgesteld van inspectie.

*Artikel 11***Inspectiemiddelen**

1. De lidstaten voorzien iedere ICCAT-inspecteur van een speciale identiteitskaart. De inspecteur dient deze kaart bij zich te hebben en te tonen alvorens hij tot inspectie overgaat. Het model van de speciale identiteitskaart wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 24, lid 2. De lidstaten delen de lijst van inspecteurs mee aan de Commissie, die ze doorzendt aan het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT.

2. De lidstaten zien erop toe dat de inspecteurs hun opdracht overeenkomstig de voorschriften van de ICCAT-haveninspectieregeling uitvoeren. De inspecteurs blijven voor hun werkzaamheden onder het toezicht van hun bevoegde autoriteit en zijn aan hen verantwoording schuldig.

*Artikel 12***Inspectieprocedure**

1. De lidstaten zien erop toe dat de ICCAT-inspecteurs:

- hun inspecties zodanig verrichten dat de activiteiten van het vaartuig zo min mogelijk worden gestoord en gehinderd en dat kwaliteitsverlies bij de vis voorkomen wordt;
- een inspectieverslag opstellen volgens de regels die zijn vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 24, lid 2, en dit aan hun autoriteiten doen toekomen.

2. De inspecteurs zijn bevoegd om alle relevante zones, bruggen en vertrekken van vissersvaartuigen, de (al dan niet verwerkte) vangsten, de netten en ander vistuig, de uitrusting en alle documenten die dienstig zijn om te controleren of de ICCAT-instandhoudingsmaatregelen zijn nageleefd, te onderzoeken, met inbegrip van het logboek en de laadlijsten, bij moedervaartuigen of gespecialiseerde vervoersschepen.

3. De inspecteurs ondertekenen hun verslag in het bijzijn van de kapitein, die het recht heeft alle gegevens die hij dienstig acht aan het verslag toe te voegen en dit te ondertekenen. De inspecteur vermeldt in het logboek dat een inspectie heeft plaatsgevonden.

*Artikel 13***Verplichtingen van de kapitein tijdens de inspectie**

De kapitein van een communautair vissersvaartuig dat wordt geïnspecteerd,

- a) mag naar behoren gemachtigde inspecteurs niet beletten hun taak te vervullen in binnenlandse of buitenlandse havens, intimideert of hindert ze niet tijdens hun werkzaamheden en waarborgt hun veiligheid;
- b) werkt aan de inspectie mee volgens de in deze verordening vastgestelde procedures en verleent daartoe assistentie;
- c) geeft de inspecteur de mogelijkheid de zones, bruggen en vertrekken van het vaartuig, de (al dan niet verwerkte) vangsten, het vistuig, de uitrusting en alle documenten, met inbegrip van de visvergunning en de laadlijst te onderzoeken.

*Artikel 14***Procedure bij overtredingen**

1. Wanneer een ICCAT-inspecteur ernstige redenen heeft om aan te nemen dat een vissersvaartuig een activiteit heeft verricht die in strijd is met de instandhoudingsmaatregelen van de ICCAT:

- a) noteert hij de overtreding in het inspectieverslag;
- b) doet hij het nodige om het bewijsmateriaal te beveiligen en het behoud ervan te waarborgen;

c) zendt hij het inspectieverslag onmiddellijk aan de autoriteiten van zijn land.

2. De lidstaat die de inspectie uitvoert, zendt het origineel van het inspectieverslag onverwijld aan de Commissie, die het aan de vlaggenstaat van het geïnspecteerde vaartuig doorzendt en een kopie aan het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT bezorgt.

Artikel 15

Afwikkeling van overtredingen

1. Wanneer een lidstaat door een verdragsluitende partij of door een andere lidstaat in kennis wordt gesteld van een overtreding door een vaartuig dat zijn vlag voert, treft hij onverwijld, overeenkomstig de nationale wetgeving, de nodige maatregelen om het bewijsmateriaal in ontvangst te nemen en te bestuderen, elk nader onderzoek voor de afwikkeling van de overtreding uit te voeren en zo mogelijk het vaartuig te inspecteren.

2. Elke lidstaat wijst de autoriteiten aan die bevoegd zijn om de bewijsmateriaal met betrekking tot overtredingen te ontvangen en deelt de adresgegevens van deze autoriteiten aan de Commissie mee.

3. De vlaggenlidstaat deelt de straf- en andere maatregelen die ten aanzien van het betrokken vaartuig getroffen zijn, aan de Commissie mee, die op haar beurt het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT ervan in kennis stelt.

Artikel 16

Behandeling van de inspectieverslagen

1. De lidstaten hechten aan rapporten die door ICCAT-inspecteurs van andere lidstaten en van andere verdragsluitende partijen zijn opgesteld dezelfde waarde als aan de door hun eigen inspecteurs opgestelde verslagen.

2. Elke lidstaat werkt samen met de betrokken verdragsluitende partijen om overeenkomstig zijn nationale wetgeving gemakkelijker tot rechtsvervolgning of andere maatregelen te kunnen overgaan naar aanleiding van een verslag van een ICCAT-inspecteur dat in het kader van de ICCAT-haveninspectie-regeling wordt overgelegd.

Deel 3

Specifieke maatregelen voor staatloze vaartuigen of vaartuigen van een niet-verdragsluitende partij

Artikel 17

Overlading

1. Het is communautaire vissersvaartuigen verboden op zee vis van de in bijlage I genoemde soorten over te laden van staatloze vaartuigen of vaartuigen van een niet-verdragsluitende partij die niet de status van medewerkende partij of instantie heeft.

2. De door de ICCAT opgestelde lijst van medewerkende partijen en instanties is opgenomen in bijlage IV. De Commissie past deze lijst aan overeenkomstig de besluiten van de ICCAT.

3. De lidstaten verstrekken de Commissie jaarlijks vóór 15 september gegevens over de vangsten die in het voorgaande jaar vanuit staatloze vaartuigen of vaartuigen van een niet-verdragsluitende partij in hun eigen vaartuigen overgeladen zijn, waarna de Commissie deze gegevens doorzendt aan het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT.

Artikel 18

Controle van de visserijactiviteiten

1. De bevoegde autoriteiten van een lidstaat die een staatloos vaartuig aangehouden en/of geïnspecteerd hebben, delen de resultaten van de inspectie onverwijld aan de Commissie mee en, in voorkomend geval, de geëigende maatregelen die zij overeenkomstig het internationaal recht getroffen hebben. De Commissie stelt het Uitvoerend Secretariaat van de ICCAT zo spoedig mogelijk in kennis van deze informatie.

2. De lidstaten zien erop toe dat elk staatloos vaartuig of vaartuig van een niet-verdragsluitende partij dat een aangezeven haven als bedoeld in artikel 28 sexies, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2847/93 aandoet, door hun bevoegde autoriteiten wordt geïnspecteerd. De vangsten van het betrokken vaartuig mogen niet worden aangeland en/of overgeladen voordat de inspectie is voltooid.

3. Indien bij de inspectie door de bevoegde autoriteiten wordt geconstateerd dat het staatloze vaartuig of het vaartuig van een niet-verdragsluitende partij soorten aan boord heeft waarvoor een in Gemeenschapsrecht omgezette ICCAT-aanbeveling geldt, verbiedt de lidstaat aanlanding en/of overlading.

4. Het in lid 3 genoemde verbod geldt evenwel niet indien de kapitein van het geïnspecteerde vaartuig of zijn vertegenwoordiger ten genoegen van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat aantoont dat:

- a) de aan boord gehouden vis buiten de zone gevangen is, of
- b) de aan boord gehouden vis met inachtneming van de instandhoudingsmaatregelen van de Gemeenschap gevangen is.

Artikel 19

Onderdanen

Elke lidstaat tracht overeenkomstig het nationale recht zijn onderdanen af te houden van deelname aan activiteiten van niet-verdragsluitende partijen die de tenuitvoerlegging van de instandhoudings- en beheersmaatregelen van de ICCAT doorkruisen.

HOOFDSTUK II

CONTROLE- EN BEWAKINGSMAATREGELEN IN ZONE 2*Artikel 20***Algemene beginselen**

Elke lidstaat doet het nodige om ervoor te zorgen dat de vaartuigen die zijn vlag voeren, de voor de zone geldende maatregelen in acht nemen.

*Artikel 21***Waarnemingen**

1. De kapiteins van communautaire vissersvaartuigen die in de zone mogen vissen, melden hun nationale autoriteiten de schepen van niet-verdragsluitende partijen die zij waargenomen hebben en waarvan vermoed wordt of bekend is dat zij in de zone op grootoogtonijn, geelvintonijn of gestreepte tonijn vissen.

2. De lidstaten delen deze informatie zo spoedig mogelijk mee aan de Commissie, die deze op haar beurt doorzendt aan de IOTC.

HOOFDSTUK III

CONTROLE- EN BEWAKINGSMAATREGELEN IN ZONE 3*Artikel 22***Algemene beginselen**

Elke lidstaat doet het nodige om ervoor te zorgen dat de vaartuigen die zijn vlag voeren, de geldende maatregelen van de IATTC en de bepalingen van de Overeenkomst inzake het internationale programma voor het behoud van dolfijnen in acht nemen.

*Artikel 23***Registratie, bemonstering en melding van de vangsten**

1. De lidstaten voeren registratie- en bemonsteringsregelingen in aan de hand waarvan maandelijks de totale met de ringzegen gevangen hoeveelheden grootoogtonijn en de totale hoeveelheden geelvintonijn kunnen worden geraamd die door vaartuigen die hun vlag voeren en in de Gemeenschap zijn geregistreerd, zijn aangeland of overgeladen, alsmede de totale

hoeveelheden van die vis die in hun havens zijn aangeland door vaartuigen die de vlag van een andere lidstaat voeren en in de Gemeenschap zijn geregistreerd.

2. Onverminderd artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 2847/93 delen de lidstaten de Commissie vóór de vijftiende van elke maand de totale hoeveelheden grootoogtonijn mee die in de voorgaande maand door vaartuigen die hun vlag voeren en in de Gemeenschap zijn geregistreerd, aangeland of overgeladen zijn, alsmede de totale hoeveelheden grootoogtonijn die in hun havens zijn aangeland door vaartuigen die de vlag van een andere lidstaat voeren en in de Gemeenschap geregistreerd zijn.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN*Artikel 24*

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor de visserij en de aquacultuur.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de beheersprocedure van artikel 4 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7, van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op één maand.

Artikel 25

1. Verordening (EG) nr. 1351/1999 wordt ingetrokken.

2. Artikel 22, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2742/1999 wordt geschrapt.

3. De verwijzingen naar de ingetrokken verordening en het geschrapte lid worden geacht te zijn gedaan naar de onderhavige verordening en moeten worden gelezen overeenkomstig de in bijlage V opgenomen concordantietabel.

Artikel 26

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I

OVER GROTE AFSTANDEN TREKKENDE VISSOORTEN ALS BEDOELD IN DEZE VERORDENING

- Witte tonijn: *Thunnus alalunga*
- Blauwvintonijn: *Thunnus thynnus*
- Grootoogtonijn: *Thunnus obesus*
- Gestreepte tonijn: *Katsuwonus pelamis*
- Boniet: *Sarda sarda*
- Geelvintonijn: *Thunnus albacares*
- Zwartvintonijn: *Thunnus atlanticus*
- Dwergtonijnen: *Euthynnus* spp.
- Zuidelijke blauwvintonijn: *Thunnus maccoyii*
- Kogeltonijn: *Auxis* spp.
- Braam: *Brama rayi*
- Marlijn: *Tetrapturus* spp.; *Makaira* spp.
- Zeilvissen: *Istiophorus* spp.
- Zwaardvissen: *Xiphias gladius*
- Makreelgeep: *Scomberesox* spp.; *Cololabis* spp.
- Haaien: *Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; Alopiidae; Carcharhinidae; Sphymidae; Isuridae; Lamnidae
- Koppotigen: (alle soorten)
- Walvisachtigen (walvissen en bruinvissen): Physeteridae; Belaenopteridae; Balenidae; Eschrichtiidae; Monodontidae; Ziphiidae; Delphinidae

BIJLAGE II

LIJST VAN OVER GROTE AFSTANDEN TREKKENDE VISSOORTEN WAARVOOR EEN TOTAAL TOEGESTANE VANGST (TAC) GELDT

Wetenschappelijke naam	Gebruikelijke naam	Zone
<i>Thunnus thynnus</i>	Rode tonijn	I
<i>Thunnus obesus</i>	Grootoogtonijn	III
<i>Thunnus albacares</i>	Geelvintonijn	III
<i>Xiphias gladius</i>	Zwaardvis	I (Atlantische Oceaan)

BIJLAGE III

LIJST VAN OVER GROTE AFSTANDEN TREKKENDE VISSOORTEN WAARVAN DE VANGSTEN IEDER KWARTAAL GEMELD MOETEN WORDEN

Wetenschappelijke naam	Gebruikelijke naam
<i>Thunnus alalunga</i>	Witte tonijn
<i>Thunnus albacares</i>	Geelvintonijn
<i>Katsuwonus pelamis</i>	Gestreepte tonijn
<i>Sarda sarda</i>	Boniet

Alsook alle andere door de vaartuigen van de lidstaten gevangen soorten die op de ICCAT-lijst voorkomen.

BIJLAGE IV

LIJST VAN MEDEWERKENDE PARTIJEN EN INSTANTIES

Mexico (Verenigde Mexicaanse Staten)

Taiwan

—

BIJLAGE V

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EG) nr. 1351/1999	Deze verordening
Artikelen 1, 2 en 3	Artikel 8
Artikel 4	Artikel 18
Artikel 5	Artikel 17
Verordening (EG) nr. 2742/1999	Deze verordening
Artikel 22, lid 1	Artikel 23

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het Protocol tot vaststelling, voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003, van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Ivoorkust inzake de visserij voor de kust van Ivoorkust

(2001/C 62 E/03)

COM(2000) 629 def. — 2000/0257(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 9 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37, juncto artikel 300, lid 2 en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Ivoorkust inzake de visserij voor de kust van Ivoorkust hebben beide partijen onderhandeld om te bepalen welke wijzigingen of aanvullingen in die overeenkomst moeten worden aangebracht aan het einde van de toepassingsperiode van het aan die overeenkomst gehechte protocol ⁽¹⁾.
- (2) Ter afronding van deze onderhandelingen is op 26 mei 2000 een nieuw protocol tot vaststelling van de in de genoemde overeenkomst bedoelde vangstmogelijkheden en financiële tegenprestatie voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003 geparafeerd.
- (3) Het is in het belang van de Gemeenschap dit protocol goed te keuren.
- (4) Er moet worden bepaald hoe de vangstmogelijkheden over de lidstaten moeten worden verdeeld, uitgaande van de traditionele verdeling van de vangstmogelijkheden in het kader van de visserijovereenkomst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Protocol tot vaststelling, voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003, van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Ivoorkust inzake de

visserij voor de kust van Ivoorkust, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het protocol is aan deze verordening gehecht.

Artikel 2

De in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

a) demersale visserij:

Spanje: 600 brt

b) tonijnvisserij:

Frankrijk: 25 vaartuigen

Spanje: 41 vaartuigen

Portugal: 5 vaartuigen.

Als met de vergunningsaanvragen van deze lidstaten niet alle in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden benut, kan de Commissie aanvragen van andere lidstaten in overweging nemen.

Artikel 3

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn om het protocol te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 379 van 31.12.1990.

PROTOCOL

tot vaststelling, voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003, van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Ivoorkust inzake de visserij voor de kust van Ivoorkust

Artikel 1

De krachtens artikel 2 van de overeenkomst verleende vangstmogelijkheden worden voor een periode van drie jaar, ingaande op 1 juli 2000, vastgesteld op:

- a) vriestrawlers voor de visserij op demersale soorten, en met name op schaaldieren in diep water, koppotigen en demersale vis: 600 brutoregister ton per maand op jaarbasis;
- b) vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel: 12 vaartuigen,
- c) vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: 20 vaartuigen;
- d) vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen: 39 vaartuigen.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde vangstmogelijkheden kunnen op verzoek van de Europese Gemeenschap in onderling overleg worden verhoogd, voorzover de rationele exploitatie van de visbestanden van Ivoorkust daardoor niet in gevaar komt.

In dit geval wordt de in artikel 3, lid 1, bedoelde financiële compensatie evenredig verhoogd pro rata temporis.

Artikel 3

1. De financiële tegenprestatie voor de in artikel 1 bedoelde vangstmogelijkheden wordt vastgesteld op 957 500 EUR per jaar (waarvan 275 000 EUR als financiële compensatie en 682 500 EUR voor de in artikel 4 van dit protocol bedoelde acties).
2. De financiële tegenprestatie voor de tonijnvisserij heeft betrekking op een vangst van 8 500 ton per jaar in de wateren van Ivoorkust. Als de vaartuigen van de Gemeenschap in de visserijzone van Ivoorkust een grotere hoeveelheid vangen, wordt dit bedrag dienovereenkomstig verhoogd.
3. De jaarlijkse financiële compensatie wordt betaald uiterlijk op 31 december van elk jaar waarin het protocol van toepassing is. Voor de besteding van deze financiële compensatie zijn uitsluitend de autoriteiten van Ivoorkust bevoegd.
4. De financiële compensatie wordt overgemaakt op rekening nr. ... van de Schatkist bij de „Caisse autonome d'amortissement”.

Artikel 4

Van de in artikel 3, lid 1, vermelde financiële tegenprestatie gaat jaarlijks 682 500 EUR naar de financiering van de volgende acties, volgens de onderstaande verdeling:

1. financiering van wetenschappelijke programma's om de kennis over de visbestanden en de biologische situatie in zijn visserijzone van Ivoorkust te vergroten: 90 000 EUR;
2. financiering van technische programma's: 250 000 EUR;
3. steun voor de met de controle op de visserij belaste instanties: 100 000 EUR;
4. steun voor het voor visserij bevoegde ministerie voor de uitstippeling van een beleid en het opzetten van strategieën voor de ontwikkeling van visserij en aquacultuur: 50 000 EUR;
5. institutionele steun voor de met het beheer van de visserij belaste diensten: 110 000 EUR;
6. financiering van studiebeurzen, praktijkonderwijs of seminars in de verschillende takken van wetenschap, techniek en economie die betrekking hebben op de visserij, en van de kosten van deelname aan internationale bijeenkomsten op visserijgebied: 50 000 EUR;
7. bijdrage aan internationale organisaties: 32 500 EUR.

Het voor visserij bevoegde ministerie bepaalt welke acties worden uitgevoerd en welk bedrag daarvoor elk jaar kan worden besteed, en deelt dit mee aan de Commissie van de Europese Gemeenschap.

Deze jaarlijkse bedragen staan uiterlijk op 31 december van elk jaar ter beschikking van de betrokken instanties en worden overeenkomstig de programmering van hun besteding gestort op de bankrekeningen van de bevoegde Ivoriaanse autoriteiten waarvan het nummer wordt meegedeeld door het voor visserij bevoegde ministerie.

Het voor visserij bevoegde ministerie dient uiterlijk vier maanden na elke verjaardag van het protocol bij de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen een gedetailleerd verslag in over de uitvoering van deze acties en over de resultaten daarvan. De Commissie van de Europese Gemeenschappen kan het voor visserij bevoegde ministerie vragen aanvullende inlichtingen over deze resultaten te verstrekken en kan, na overleg met de autoriteiten van Ivoorkust, de betrokken bedragen herzien in het licht van de concrete uitvoering van deze programma's.

Artikel 5

Als de Europese Gemeenschap een van haar in de artikelen 3 en 4 van dit protocol bedoelde financiële verplichtingen niet nakomt, kan de Republiek Ivoorkust de uitvoering van haar verplichtingen op grond van de visserijovereenkomst schorsen.

Artikel 6

1. Als door overmacht geen visserijactiviteit in de EEZ van Ivoorkust mogelijk is, kan de Europese Gemeenschap, indien mogelijk na voorafgaand overleg tussen de twee partijen, de betaling van de financiële tegenprestatie schorsen.

2. De betaling van de financiële tegenprestatie wordt hervat zodra de toestand wordt genormaliseerd en na overleg tussen de beide partijen, die bevestigen dat de toestand van die aard is dat opnieuw visserijactiviteit mogelijk is.

Artikel 7

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Ivoorkust inzake de visserij voor de kust van Ivoorkust wordt vervangen door de bijlage bij dit protocol.

Artikel 8

Dit protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 1 juli 2000.

*BIJLAGE***tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de visserij in de visserijzone van Ivoorkust door vaartuigen van de Gemeenschap****A. FORMALITEITEN VOOR HET AANVRAGEN EN DE AFGIFTE VAN VERGUNNINGEN**

De bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap dienen via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Ivoorkust bij het voor visserij bevoegde ministerie van Ivoorkust een aanvraag in voor elk vaartuig waarmee men in het kader van de overeenkomst de visserij wenst uit te oefenen.

De aanvragen worden ingediend op het daartoe door Ivoorkust verstrekte formulier, waarvan een model in aanhangsel 1.

Elke aanvraag voor een visserijvergunning moet vergezeld gaan van het bewijs dat de voor de geldigheidstermijn van de vergunning verschuldigde visrechten zijn betaald.

In deze visrechten zijn alle nationale en plaatselijke belastingen begrepen, met uitzondering van de kosten voor dienstverlening en de havenrechten.

De Ivoiriaanse autoriteiten delen vóór de inwerkingtreding van de overeenkomst alle gegevens mee over de voor de betaling van de visrechten te gebruiken bankrekeningen.

De vergunning wordt afgegeven op naam van een bepaald vaartuig en is niet overdraagbaar.

Op verzoek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt de vergunning in geval van overmacht evenwel vervangen door een nieuwe vergunning voor een ander vaartuig met soortgelijke kenmerken als het te vervangen vaartuig. De reder van het te vervangen vaartuig zendt de geannuleerde vergunning via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Ivoorkust terug aan het voor visserij bevoegde ministerie van Ivoorkust.

Op de nieuwe vergunning worden vermeld:

- de datum van afgifte;
- dat deze vergunning in de plaats komt van de vergunning voor een ander vaartuig en dat de vergunning van het vorige vaartuig wordt geannuleerd.

In dat geval zijn geen visrechten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de overeenkomst verschuldigd voor het resterende deel van de geldigheidstermijn.

1. De vergunningen worden binnen 30 dagen na ontvangst van de aanvraag door de autoriteiten van Ivoorkust afgegeven aan de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Ivoorkust.
2. Het origineel van de vergunning moet steeds aan boord zijn en op ieder verzoek aan de bevoegde autoriteiten van Ivoorkust worden voorgelegd.

De autoriteiten van Ivoorkust vermelden de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de de hengel of de zegen en die voor de visserij met de drijvende beug evenwel op de aan hun controlediensten meegeede lijst van vaartuigen die het recht hebben om te vissen, zodra zij van de Commissie van de Europese Gemeenschappen het bericht van betaling van het voorschot hebben ontvangen. Bovendien kan, in afwachting van de ontvangst van het origineel van de vergunning, een kopie van de reeds opgestelde vergunning (per fax) worden meegeedeeld om aan boord te worden bewaard.

3. Reders van trawlers die op grond van artikel 2 van de overeenkomst in de visserijzone van Ivoorkust mogen vissen, moeten de bevoegde autoriteiten van Ivoorkust in kennis stellen van elke wijziging van de kenmerken van hun vaartuigen, zoals die in de vergunning zijn aangegeven op de datum van afgifte en zijn opgenomen in aanhangsel 1.
 4. Bij iedere verhoging van de brutoregister-tonnage van een trawler moet een nieuwe vergunningsaanvraag worden ingediend.
- B. VOORSCHRIFTEN VOOR VAARTUIGEN VOOR DE TONIJNVISSERIJ MET DE HENGEL OF DE ZEGEN EN VOOR VAARTUIGEN VOOR DE VISSERIJ MET DE DRIJVENDE BEUG**
1. De vergunningen hebben een geldigheidsduur van een jaar. Zij kunnen worden verlengd.
 2. De rechten bedragen 25 EUR per ton in de visserijzone van Ivoorkust gevangen vis.
 3. De vergunningen voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel of de zegen en voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug worden afgegeven nadat een forfaitair voorschot is betaald van 375 EUR per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de hengel, 2 750 EUR per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de zegen en 1 000 EUR per jaar voor de visserij met de drijvende beug.
 4. De definitieve afrekening van de rechten die voor een bepaald visseizoen verschuldigd zijn, wordt aan het einde van elk kalenderjaar door de Commissie van de Europese Gemeenschappen opgemaakt aan de hand van de door de reders opgestelde vangstaangiften die zijn bevestigd door de voor de verificatie van de vangstgegevens bevoegde wetenschappelijke instellingen, zoals het Institut de Recherche pour le Développement (IRD), het Instituto Español de Oceanografía (IEO) en het Instituto Português de Investigação Marítima (IPIMAR) enerzijds en het Centrum voor oceanologisch onderzoek van Ivoorkust anderzijds. Deze definitieve afrekening wordt terzelfder tijd aan de visserijdiensten van Ivoorkust en aan de reders toegezonden. Eventuele aanvullende rechten moeten uiterlijk 30 dagen na kennisgeving van de definitieve afrekening door de reders aan de Ivoriaanse visserijdiensten worden betaald.

Als het bedrag van de afrekening kleiner is dan het bedrag van het hierboven bedoelde voorschot, wordt het verschil evenwel niet terugbetaald.
 5. De autoriteiten van Ivoorkust delen vóór de inwerkingtreding van de overeenkomst alle gegevens mee over de voor de betaling van de visrechten te gebruiken bankrekening.
- C. VOORSCHRIFTEN VOOR VRIESTRAWLERS**
1. Vergunningen voor vriestrawlers hebben een geldigheidsduur van een jaar, zes maanden of drie maanden. Zij kunnen worden verlengd.
 2. De rechten voor vergunningen met een geldigheidstermijn van een jaar bedragen 168 EUR/brt per vaartuig.

De rechten voor vergunningen met een geldigheidsduur van minder dan één jaar worden berekend pro rata temporis. Voor vergunningen van zes en drie maanden worden de rechten verhoogd met 3 %, respectievelijk 5 %.
- D. VANGSTAANGIFTEN**
1. Voor de vaartuigen die in het kader van de overeenkomst mogen vissen in de visserijzone van Ivoorkust, moet via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Ivoorkust een vangstaangifte aan de voor visserij bevoegde diensten in Ivoorkust worden toegezonden, waarvan de delegatie van de Commissie een kopie krijgt; daarbij moeten de volgende regels in acht worden genomen:
 - a) voor trawlers wordt gebruik gemaakt van een vangstaangifte volgens het model in aanhangsel 2. Deze vangstaangiften worden per maand opgesteld en worden ten minste eenmaal per kwartaal ingediend;
 - b) voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel of de zegen en voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug moet tijdens iedere periode waarin in de visserijzone van Ivoorkust wordt gevist, een visserijlogboek worden ingevuld volgens het model in aanhangsel 3 voor de vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug, en volgens het model in aanhangsel 4 voor de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen of de hengel. Dit logboek moet altijd worden ingevuld, zelfs als niets wordt gevangen.
Dit formulier wordt hetzij opgehaald in de haven door de bevoegde diensten van het Centrum voor oceanologisch onderzoek van Ivoorkust, hetzij aan deze diensten toegezonden binnen 45 dagen na elke periode waarin in de visserijzone van Ivoorkust is gevist.

Aan de in deel B, punt 4, genoemde wetenschappelijke instellingen wordt een kopie van deze documenten toegezonden.

Deze formulieren moeten goed leesbaar worden ingevuld en door de kapitein van het vaartuig worden ondertekend. Voorts moet de kapitein voor de perioden waarin de bovenbedoelde vaartuigen buiten de wateren van Ivoorkust verblijven, in het bovenbedoelde logboek de vermelding „Buiten de EEZ van Ivoorkust” aanbrengen.
 2. De autoriteiten van Ivoorkust behouden zich het recht voor om bij niet-naleving van deze bepalingen de vergunning voor het betrokken vaartuig te schorsen totdat deze formaliteit is vervuld. In een dergelijk geval wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Ivoorkust daarvan onverwijld in kennis gesteld.

E. AANVOER VAN DE VANGSTEN

De vaartuigen voor de tonijnvisserij en de vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug die hun vangsten in een haven van Ivoorkust aanvoeren, leveren hun bijvangst zoveel mogelijk aan de plaatselijke handelaars, in het kader van vrije concurrentie en tegen de prijs die gangbaar is op de lokale markt.

Bovendien dragen de tonijnvisserij uit de Gemeenschap bij tot de voorziening van de Ivoiriaanse tonijnconservenfabrieken tegen een in overleg tussen de reders van de Gemeenschap en de Ivoiriaanse handelaars vastgestelde prijs, die wordt berekend op basis van de gangbare prijzen op de internationale markt. De prijs wordt betaald in een convertibele valuta. Het programma voor de aanvoer moet in onderling overleg tussen de reders van de Gemeenschap en de Ivoiriaanse handelaars worden vastgesteld.

F. VISSERIJZONES

1. Om de paaigebieden en de ambachtelijke visserij te beschermen is uitoefening van de visserij als bedoeld in artikel 2 van de overeenkomst voor vaartuigen van de Gemeenschap waarvoor een vergunning is afgegeven, verboden in een gebied:
 - van 12 zeemijl, gemeten vanaf de kust, voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug,
 - van 6 zeemijl, gemeten vanaf de kust, voor vriestrawlers,
 - tussen de kust en de 200 m-dieptelijn, voor vriesvaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen.
2. Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en levend aas mogen evenwel in het vorenbedoelde verboden gebied op aas vissen, met dien verstande dat zij niet meer mogen vangen dan zij nodig hebben om in hun eigen behoeften te voorzien.

G. BINNENVAREN EN VERLATEN VAN DE ZONE

De betrokken vaartuigen moeten telkens binnen drie uur nadat zij de visserijzone zijn binnengevaren of die hebben verlaten, en om de drie dagen bij het vissen in de wateren van Ivoorkust rechtstreeks aan de Ivoiriaanse autoriteiten hun positie melden en opgeven welke vangsten zij aan boord hebben; dit gebeurt bij voorrang per fax (225 21 35 04 09) en voor vaartuigen die niet over een fax beschikken, per radio (..) of per telex (..).

Het faxnummer en de radiofrequentie worden meegedeeld bij de afgifte van de visvergunning.

De autoriteiten van Ivoorkust en de reders bewaren een kopie van de faxen of van de radioberichten totdat beide partijen de in deel B bedoelde definitieve afrekening van de rechten hebben goedgekeurd.

Vaartuigen die in de visserijzone van Ivoorkust vissen zonder de nodige meldingen te hebben gedaan aan de autoriteiten van Ivoorkust worden beschouwd als vaartuigen zonder vergunning.

H. GROOTTE

De maaswijdte (gestrekte mazen) bedraagt minimaal:

- a) 40 mm voor vriestrawlers die vissen op schaaldieren in diep water;
- b) 70 mm voor vriestrawlers die vissen op koppotigen;
- c) 60 mm voor vriestrawlers die hun activiteit richten op de visvangst;
- d) voor de visserij op tonijn gelden de door de Iccat aanbevolen normen.

I. AANMONSTERING VAN ZEELIEDEN

De reders van vaartuigen waarvoor visserijvergunningen in het kader van de overeenkomst worden verleend, dragen bij tot de praktische beroepsopleiding van onderdanen van Ivoorkust onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:

1. Elke reder van trawlers verbindt zich tot het in dienst nemen van:
 - één matroos voor vaartuigen met een tonnage van minder dan 250 brt,
 - twee matrozen voor vaartuigen met een tonnage tussen 250 brt und 300 brt,
 - drie matrozen voor vaartuigen met een tonnage van meer dan 300 brt.

De reders van vaartuigen voor de tonijnvisserij en van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug nemen onderdanen van Ivoorkust in dienst onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:

- voor de vloot van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel worden tijdens het seizoen waarin in de visserijzone van Ivoorkust wordt gevestigd, vier matrozen uit Ivoorkust aangemonsterd. Er hoeft evenwel nooit meer dan één matroos per vaartuig te worden aangemonsterd,
- voor de vloot van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen worden 30 matrozen uit Ivoorkust aangemonsterd,
- voor de vloot van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug worden tijdens het seizoen waarin in de visserijzone van Ivoorkust wordt gevestigd, vier matrozen uit Ivoorkust aangemonsterd. Er hoeft evenwel nooit meer dan één matroos per vaartuig te worden aangemonsterd.

Op verzoek van de reders kunnen nog meer matrozen uit Ivoorkust worden aangemonsterd.

De reders nemen door de bevoegde autoriteiten erkende beroepsmatrozen uit Ivoorkust in dienst.

2. Het loon van deze matrozen wordt door de reders of hun vertegenwoordigers en de Ivoriaanse visserijautoriteiten in onderling overleg vastgesteld voordat een vergunning wordt afgegeven; het loon komt voor rekening van de reders en omvat ook de sociale premies voor de zeelieden (o.a. levens-, ongevallen- en ziektekostenverzekering).
3. Als de verplichting om matrozen uit Ivoorkust in dienst te nemen niet wordt nagekomen, moeten de reders van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel of de zegen en van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug voor het betrokken visseizoen een forfaitair bedrag betalen dat gelijk is aan het loon van de niet door hen aangemonsterde matrozen.

Dit bedrag wordt besteed aan de opleiding van matrozen uit Ivoorkust en wordt overgemaakt op een door de visserijautoriteiten van Ivoorkust op te geven rekening.

4. Ieder vaartuig moet, als de kapitein daarmee instemt, een door de bevoegde Ivoriaanse autoriteiten voorgestelde stagiair aan boord nemen. De levens- en werkomstandigheden van de stagiair aan boord zijn, voorzover mogelijk, identiek aan die van het personeel van dezelfde rang. Kost en inwoning zijn voor rekening van Ivoorkust.

J. WETENSCHAPPELIJKE WAARNEMERS

Op verzoek van de autoriteiten van Ivoorkust nemen de vaartuigen die in de EEZ van Ivoorkust vissen, een wetenschappelijk waarnemer aan boord, die wordt behandeld als een officier. Voorzover mogelijk wordt hij ook als dusdanig behandeld wat zijn logies betreft. Hoelang de waarnemer aan boord moet blijven, wordt vastgesteld door de autoriteiten van Ivoorkust, maar in het algemeen zal dit niet langer zijn dan nodig is voor de uitvoering van zijn taak. Tijdens zijn verblijf aan boord:

- observeert hij de visserijactiviteiten van de vaartuigen,
- controleert hij de positie van de vaartuigen die bij visserijactiviteiten betrokken zijn,
- verricht hij bemonsteringsactiviteiten voor biologische doeleinden in het kader van wetenschappelijke programma's,
- noteert hij gegevens over het gebruikte vistuig en
- verifieert hij de in het logboek opgenomen gegevens over de vangsten in de visserijzone van Ivoorkust.

Hierbij:

- zorgt de waarnemer ervoor dat zijn inscheping en zijn verblijf aan boord de visserijactiviteiten niet onderbreken of hinderen,
- gaat hij zorgvuldig om met de goederen en de installaties aan boord van het vaartuig, en bewaart hij geheimhouding over alle aan het vaartuig toebehorende documenten,
- stelt hij een activiteitenverslag op, dat aan de bevoegde autoriteiten van Ivoorkust wordt toegezonden, met kopie aan de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

De voorwaarden van het verblijf aan boord worden in onderling overleg vastgesteld door de reder of zijn vertegenwoordiger en de autoriteiten van Ivoorkust. De reders van de trawlers betalen de autoriteiten van Ivoorkust, tegelijk met de visrechten, een bedrag van 4 EUR per brt per jaar, pro rata temporis, per vaartuig dat vist in de wateren van Ivoorkust. Dit bedrag wordt gestort op een bankrekening die wordt opgegeven door de autoriteiten van Ivoorkust. De reders van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen of met de hengel en van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug betalen de regering van Ivoorkust 10 EUR per maand voor elke aan boord genomen waarnemer. De kosten van inscheping en ontscheping van de waarnemer zijn ten laste van de reder als hij niet in staat is de waarnemer in een met de autoriteiten overeen te komen haven van Ivoorkust aan boord te nemen of aan land te zetten.

Als de waarnemer zich binnen twaalf uur na het afgesproken tijdstip nog niet op de afgesproken plaats heeft gemeld, is de reder automatisch ontheven van de verplichting hem aan boord te nemen.

Het salaris en de sociale lasten van de waarnemer zijn voor rekening van de bevoegde autoriteiten van Ivoorkust.

K. INSPECTIE EN CONTROLE

Op verzoek van de autoriteiten van Ivoorkust laten de vissersvaartuigen van de Gemeenschap die hun activiteit uitoefenen in het kader van de overeenkomst, de ambtenaren van Ivoorkust aan wie de inspectie van en de controle op de visserijactiviteiten is opgedragen, aan boord komen en vergemakkelijken zij de uitoefening van hun taak.

Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om hun taken te vervullen.

L. PROCEDURE IN GEVAL VAN AANHOUDING

1. Telkens als vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat van de Gemeenschap en de visserij uitoefenen in het kader van deze overeenkomst, in de EEZ van Ivoorkust worden aangehouden, wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Ivoorkust daarvan binnen drie werkdagen in kennis gesteld. Terzelfder tijd ontvangt zij een beknopt verslag over de omstandigheden van en de redenen voor de aanhouding.
 2. Voordat enige maatregel ten aanzien van de kapitein of de bemanning van het vaartuig of ten aanzien van de lading en de uitrusting van het vaartuig, met uitzondering van maatregelen die tot doel hebben bewijsmateriaal in verband met de vermoedelijke overtreding veilig te stellen, wordt overwogen, wordt ten hoogste één werkdag na ontvangst van het vorenbedoelde bericht overleg gepleegd tussen de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Ivoorkust, de voor visserij bevoegde dienst en de controlediensten, eventueel in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de betrokken lidstaat. Tijdens dit overleg verstrekken de partijen elkaar alle documenten of inlichtingen die de omstandigheden van de geconstateerde feiten kunnen helpen ophelderen. De reder of zijn vertegenwoordiger wordt in kennis gesteld van de uitkomst van dit overleg en van alle maatregelen die naar aanleiding van de aanhouding kunnen worden getroffen.
 3. Voordat een gerechtelijke procedure wordt ingeleid, wordt ernaar gestreefd de vermoedelijke overtreding via een minnelijke schikking af te handelen. Deze procedure moet binnen drie werkdagen na de aanhouding zijn afgewikkeld.
 4. Als de zaak niet via een schikking kan worden afgehandeld en de kapitein voor een bevoegde rechterlijke instantie van Ivoorkust wordt vervolgd, wordt door de bevoegde autoriteit binnen twee werkdagen na de beëindiging van de schikkingsprocedure bepaald welke bankgarantie, waarvan het niveau redelijk moet zijn, moet worden verstrekt in afwachting van de uitspraak van de rechter. Deze bankgarantie wordt door de bevoegde autoriteit vrijgegeven zodra de kapitein van het betrokken vaartuig is vrijgesproken.
 5. Het vaartuig en de bemanning worden vrijgelaten:
 - ofwel meteen na afloop van de overlegvergadering, als de geconstateerde feiten zulks mogelijk maken,
 - ofwel onmiddellijk na de ontvangst van de betaling van de eventuele boete (bij een schikking),
 - ofwel onmiddellijk nadat de bankgarantie is gegeven (bij een gerechtelijke procedure).
 6. Als een van de partijen vindt dat de toepassing van de bovenbedoelde procedure een probleem doet rijzen, kan zij om een spoedbijeenkomst verzoeken.
-

Aanhangsel 1

MINISTÈRE DE LA PRODUCTION ANIMALE

Boîte postale V 84, Abidjan

(République de Côte-d'Ivoire)

RÉPUBLIQUE DE CÔTE-D'IVOIRE

UNION-DISCIPLINE-TRAVAIL

FORMULIER VOOR DE AANVRAAG VAN EEN VISSERIJVERGUNNING

DEEL A

1. Naam van de eigenaar/reder:
2. Nationaliteit van de eigenaar/reder:
3. Kantooradres van de eigenaar/reder:
.....
.....

DEEL B

(In te vullen voor ieder vaartuig)

1. Geldigheidsduur:
2. Naam van het vaartuig:
3. Bouwjaar:
4. Oorspronkelijke vlaggestaat:
5. Huidige vlaggestaat:
6. Vaart onder de huidige vlag sinds:
7. Aankoopjaar:
8. Thuishaven en registratienummer:
9. Zones waar de visserijactiviteit wordt uitgeoefend:
10. Type visserij:
11. Brutoregistertonnage (brt):
12. Nettoregistertonnage (nrt):
13. Oproepletters:
14. Lengte over alles (in m):
15. Lengte voorsteven (in m):
16. Holte (in m):
17. Constructiemateriaal romp:
18. Motorvermogen:
19. Snelheid (in knopen):
20. Aantal kajuiten:
21. Capaciteit van de reservoirs (in m³):
22. Capaciteit van de visruimen (in m³):
23. Invriescapaciteit (in tonnen/24 uur) en gebruikte methode:

24. Kleur van de romp:
25. Kleur van de bovenbouw:
26. Aantal bemanningsleden:
27. Communicatiesysteem:

Type	Merk	Model	Vermogen (in watt)	Bouwjaar	Frequentie	
					Ontvangst	Uitzending

28. Navigatie- en opsporingsmiddelen:

Type	Merk	Model

29. Hulpvaartuigen (voor ieder vaartuig):
- 29.1. Brutoregister-tonnage:
- 29.2. Lengte over alles (in m):
- 29.3. Lengte voorsteven (in m):
- 29.4. Holte (in m):
- 29.5. Constructiemateriaal romp:
- 29.6. Motorvermogen:
- 29.7. Snelheid (in knopen):
30. Apparatuur voor opsporing van vis vanuit de lucht (ook indien niet geïnstalleerd aan boord):
31. Thuishaven:
32. Naam van de kapitein:
33. Adres:
34. Nationaliteit van de kapitein

Bij te voegen:

- drie kleurenfoto's van het vaartuig (zijaanzicht), van de hulpvaartuigen en van de apparatuur voor het opsporen van vis vanuit de lucht,
- een afbeelding en een gedetailleerde beschrijving van het gebruikte vistuig,
- een document waaruit blijkt dat de vertegenwoordiger van de eigenaar/reder gemachtigd is om deze aanvraag te ondertekenen.

.....
(Datum van de aanvraag)

.....
(Handtekening van de vertegenwoordiger van de eigenaar/reder)

Aanhangsel 2

VRIESTRAWLERS (DEMERSALE SOORTEN)

Naam van het vaartuig:	
Nationaliteit (vlag):	

Motorvermogen:	
Brutoregistertonnage (brt):	

Maand:	Jaar:
Visserijmethode:	
Aanlandhaven:	

Datum	Visserijzone		Aantal trekken	Aantal visuren	Vissoorten						Totaal
	Lengtegraad	Breedtegraad									
1)											
2)											
3)											
4)											
5)											
6)											
7)											
8)											
9)											
10)											
11)											
12)											
13)											
14)											
15)											
16)											
17)											
18)											
19)											
20)											
21)											
22)											
23)											
24)											
25)											
26)											
27)											
28)											
29)											
30)											
31)											
	TOTAAL										

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/04)

COM(2000) 624 def. — 1999/0258(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 10 oktober 2000)⁽¹⁾ PB C 116 E van 26.4.2000, blz. 66.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid voorziet het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in de aanneming, enerzijds van maatregelen die erop gericht zijn het vrije verkeer van personen te waarborgen, in samenhang met begeleidende maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie, en anderzijds van maatregelen op het gebied van asiel, immigratie en de vrijwaring van de rechten van onderdanen van derde landen.

(1) Artikel 63, punt 3, van het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid. In punt a) van dit artikel wordt met name bepaald dat de Raad maatregelen aanneemt op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf, en beoogt rechtstreeks toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging.

(2) Artikel 63, punt 3, van het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid. In punt a) van dit artikel wordt met name bepaald dat de Raad maatregelen aanneemt op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf, alsook normen voor de procedures voor de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, met name met het oog op gezinshereniging.

(2) De maatregelen inzake gezinshereniging moeten worden aangenomen in overeenstemming met de verplichting tot bescherming van het gezin en eerbiediging van het gezinsleven die is vastgelegd in talrijke instrumenten van internationaal recht, in het bijzonder in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950. De Unie eerbiedigt overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de grondrechten zoals die door het genoemde Verdrag worden gewaarborgd.

(3) De maatregelen inzake gezinshereniging moeten worden aangenomen in overeenstemming met de verplichting tot bescherming van het gezin en eerbiediging van het gezinsleven die is vastgelegd in talrijke instrumenten van internationaal recht, in het bijzonder in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950. De Unie eerbiedigt overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de grondrechten zoals die door het genoemde Verdrag worden gewaarborgd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(3) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere de noodzaak erkend van onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen over de voorwaarden voor toelating en verblijf van onderdanen van derde landen, welke gebaseerd is op een gezamenlijke beoordeling van zowel de economische en demografische ontwikkeling in de Unie als de situatie in de landen van herkomst. Hiertoe heeft de Europese Raad de Raad verzocht snel besluiten aan te nemen op basis van voorstellen van de Commissie. Deze besluiten moeten niet alleen rekening houden met de opvangcapaciteit van elke lidstaat, maar ook met zijn historische en culturele banden met de landen van herkomst.

(6) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst in Tampere bevestigd dat de Europese Unie moet zorgen voor een billijke behandeling van onderdanen van derde landen die wettig op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en dat een krachtiger integratiebeleid erop gericht moet zijn hun rechten te verlenen en verplichtingen op te leggen die met die van de burgers van de Europese Unie vergelijkbaar zijn.

(7) Overeenkomstig het Actieplan van de Raad en de Commissie van 3 december 1998 ⁽¹⁾ zou binnen twee jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam een instrument inzake de rechtsstatus van wettige immigranten moeten worden ingesteld, en zou binnen vijf jaar erna een regeling inzake de voorwaarden voor toegang en verblijf, naast normen voor de procedures voor de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, waaronder met het oog op gezinshereniging, moeten worden opgesteld.

(8) Gezinshereniging is een noodzakelijk middel om een gezinsleven mogelijk te maken, en draagt bij tot de vorming van een sociaal-cultureel klimaat dat de integratie van onderdanen van derde landen in de lidstaten bevordert, hetgeen bovendien de mogelijkheid biedt de economische en sociale samenhang te versterken, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap die in artikel 2 en artikel 3, lid 1, onder k), van het EG-Verdrag is vastgelegd.

⁽¹⁾ Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd (PB C 19 van 23.1. 1999, blz. 1).

GEWIJZIGD VOORSTEL

(4) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere de noodzaak erkend van onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen over de voorwaarden voor toelating en verblijf van onderdanen van derde landen, welke gebaseerd is op een gezamenlijke beoordeling van zowel de economische en demografische ontwikkeling in de Unie als de situatie in de landen van herkomst. Hiertoe heeft de Europese Raad de Raad verzocht snel besluiten aan te nemen op basis van voorstellen van de Commissie. Deze besluiten moeten niet alleen rekening houden met de opvangcapaciteit van elke lidstaat, maar ook met zijn historische en culturele banden met de landen van herkomst.

(5) Met het oog op de beoordeling van de migratiestromen en op de voorbereiding van de aanneming van de maatregelen van de Raad, is het van belang dat de Commissie kan beschikken over statistische gegevens en informatie over de wettige immigratie van onderdanen van derde landen in iedere lidstaat, met name over het aantal afgegeven vergunningen, het soort vergunningen en de geldigheidsduur daarvan; daartoe moeten de lidstaten de nodige gegevens en informatie geregeld en snel ter beschikking stellen van de Commissie.

Ongewijzigd

(8) Gezinshereniging is een noodzakelijk middel om een gezinsleven mogelijk te maken, en draagt bij tot de vorming van een sociaal-culturele stabiliteit die de integratie van onderdanen van derde landen in de lidstaten bevordert, hetgeen bovendien de mogelijkheid biedt de economische en sociale samenhang te versterken, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap die in artikel 2 en artikel 3, lid 1, onder k), van het EG-Verdrag is vastgelegd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (9) Teneinde de bescherming van het gezin alsook de handhaving of de totstandbrenging van het gezinsleven te waarborgen, moet een recht op gezinshereniging worden ingesteld dat door de lidstaten wordt erkend. Hiertoe is het van belang op grond van gemeenschappelijke criteria de materiële omstandigheden te scheppen waarin dat recht kan worden uitgeoefend.
- (10) De situatie van vluchtelingen en personen die een subsidiaire bescherming genieten, vraagt bijzondere aandacht wegens de redenen die hen ertoe hebben gedwongen hun land te ontvluchten en die hen beletten aldaar een gezinsleven te leiden. Om die reden moeten er gunstiger voorwaarden worden geschapen die hen in staat stellen hun recht op gezinshereniging uit te oefenen.
- (12) Teneinde discriminatie tussen burgers van de Unie naargelang zij hun recht op vrij verkeer al dan niet uitoefenen, te voorkomen, is het wenselijk te bepalen dat het communautair recht inzake het vrije verkeer van personen van toepassing is op de gezinshereniging van burgers van de Unie die in het land wonen waarvan zij onderdaan zijn.
- (13) Gezinshereniging is gericht op de leden van het kerngezin, dat wil zeggen de echtgenoot en de minderjarige kinderen. Wanneer een lidstaat de situatie van niet-gehuwde paren gelijkstelt aan die van gehuwde paren, dient niettemin het beginsel van gelijke behandeling te worden nageleefd en dient de niet-gehuwde partner van gezinshereniging gebruik te kunnen maken.
- (14) Gezinshereniging dient eveneens gericht te zijn op meerderjarige kinderen en bloedverwanten in opgaande lijn, indien hun persoonlijke situatie van dien aard is dat zij om gewichtige en objectieve redenen niet gescheiden leven van de onderdaan van een derde land die wettig in een lidstaat verblijft.
- (15) Het is van belang een stelsel van procedureregels in te stellen inzake het onderzoek van verzoeken tot gezinshereniging alsook inzake de toegang en het verblijf van gezinsleden. Deze procedures moeten doelmatig en billijk zijn en de betrokken personen een toereikend beschermingsniveau bieden.

Ongewijzigd

- (10) De situatie van vluchtelingen vraagt bijzondere aandacht wegens de redenen die hen ertoe hebben gedwongen hun land te ontvluchten en die hen beletten aldaar een gezinsleven te leiden. Om die reden moeten er gunstiger voorwaarden worden geschapen die hen in staat stellen hun recht op gezinshereniging uit te oefenen.
- (11) De gezinshereniging van personen die een vorm van subsidiaire bescherming genieten, ressorteert niet onder onderhavige richtlijn; er moet zo spoedig mogelijk een richtlijn worden aangenomen inzake de regels voor de opvang van deze groep personen, waarin tevens hun recht op gezinshereniging wordt behandeld.

Ongewijzigd

- (14) Gezinshereniging dient eveneens gericht te zijn op meerderjarige kinderen en bloedverwanten in opgaande lijn, indien hun persoonlijke situatie van dien aard is dat zij om gewichtige en objectieve redenen niet in staat zijn om een waardig bestaan te leiden en in hun eigen levensbehoeften te voorzien indien zij gescheiden leven van het betrokken gezinslid, onderdaan van een derde land die wettig in een lidstaat verblijft.
- (15) Het is van belang een stelsel van procedureregels in te stellen inzake het onderzoek van verzoeken tot gezinshereniging alsook inzake de toegang en het verblijf van gezinsleden. Deze procedures moeten doelmatig zijn en af te wikkelen ten opzichte van de normale werklast van de overheidsinstanties van de lidstaten, alsmede doorzichtig en billijk, teneinde de betrokken personen een toereikend niveau van rechtszekerheid te bieden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (16) De integratie van de gezinsleden dient te worden bevorderd. Zij dienen met het oog hierop, nadat zij een bepaalde tijd in de lidstaat wonen, een status te verkrijgen die onafhankelijk is van die van de gezinshereniger. Zij moeten toegang hebben tot onderwijs, arbeid en beroepsopleiding.
- (17) Passende, evenredige en afschrikkende maatregelen dienen te worden getroffen teneinde misbruik van regels en procedures inzake gezinshereniging te voorkomen en te bestraffen.
- (18) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel- en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn, te weten de instelling van een op grond van gemeenschappelijke regels uitgeoefend recht op gezinshereniging voor onderdanen van derde landen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, en kunnen die doelstellingen wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt; deze richtlijn is beperkt tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te bereiken, en gaat niet verder dan hetgeen hiertoe noodzakelijk is,

Ongewijzigd

- (17) Passende, evenredige en afschrikkende maatregelen dienen te worden getroffen teneinde misbruik van regels en procedures inzake gezinshereniging te beletten en te bestraffen.

Ongewijzigd

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen*Artikel 1*

Het doel van deze richtlijn is een recht op gezinshereniging in te stellen ten behoeve van onderdanen van derde landen die wettig op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en burgers van de Unie die hun recht van vrij verkeer niet uitoefenen. Dit recht wordt volgens de in deze richtlijn vastgelegde voorwaarden uitgeoefend.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „onderdaan van een derde land”: eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
- b) „vluchteling”: iedere onderdaan van een derde land of staatloze met een vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- c) „persoon die subsidiaire bescherming geniet”: iedere onderdaan van een derde land of staatloze die toestemming heeft om in een lidstaat te verblijven uit hoofde van subsidiaire vormen van bescherming, overeenkomstig internationale verplichtingen, nationale wetgevingen of in de lidstaten gebruikelijke praktijken;
- c) „gezinshereniger”: onderdaan van een derde land die wettig in een lidstaat verblijft, of burger van de Unie die een aanvraag doet om hereniging met leden van zijn gezin;
- d) „gezinshereniging”: toegang tot en verblijf in een lidstaat van de gezinsleden van een burger van de Unie of van een wettig in die lidstaat verblijvende onderdaan van een derde land, teneinde de gezinseenheid tot stand te brengen of te handhaven, ongeacht of deze gezinsband tot stand komt vóór of na de komst van degene die in de lidstaat verblijft;
- e) „verblijfstitel”: elke door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven en volgens de wetgeving van die lidstaat opgestelde vergunning of toestemming op grond waarvan het een onderdaan van een derde land is toegestaan op het grondgebied van die lidstaat te verblijven, met uitzondering van tijdelijke vergunningen met het oog op de behandeling van een asielaanvraag.

Schrappen

Ongewijzigd

Artikel 3

1. Deze richtlijn is van toepassing indien de gezinshereniger:

- a) een onderdaan van een derde land is die wettig in een lidstaat verblijft en in het bezit is van een door die lidstaat afgegeven verblijfstitel met een geldigheidsduur van één jaar of langer,
- b) een vluchteling is, ongeacht de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel,
- c) een burger van de Europese Unie is die zijn recht van vrij verkeer van personen niet uitoefent,

indien de gezinsleden van de gezinshereniger onderdaan van derde landen zijn, ongeacht hun rechtsstatus.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing indien de gezinshereniger:

- a) onderdaan van een derde land is die om erkenning als vluchteling verzoekt en over wiens verzoek nog geen definitief besluit is genomen;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

b) onderdaan van een derde land is die toestemming heeft in een lidstaat te verblijven uit hoofde van tijdelijke bescherming, of die op dezelfde grond toestemming om te verblijven heeft aangevraagd en een beslissing aangaande zijn status afwacht;

c) onderdaan van een derde land is die toestemming heeft in een lidstaat te verblijven uit hoofde van subsidiaire vormen van bescherming, overeenkomstig internationale verplichtingen, nationale wetgevingen of in de lidstaten gebruikelijke praktijken, of die op dezelfde grond toestemming om te verblijven heeft aangevraagd en een beslissing aangaande zijn status afwacht.

3. Deze richtlijn is niet van toepassing op gezinsleden van burgers van de Unie die hun recht op vrij verkeer van personen uitoefenen.

Ongewijzigd

4. Deze richtlijn geldt onverminderd gunstiger bepalingen:

- a) van bilaterale en multilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap of de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en derde landen anderzijds, die vóór de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn van kracht zijn geworden;
- b) van het Europees Sociaal Handvest van 18 oktober 1961 en het Europees Verdrag inzake de rechtspositie van migrerende werknemers van 24 november 1977.

Artikel 4

In afwijking van het bepaalde in deze richtlijn wordt de gezinshereniging van onderdanen van derde landen die gezinslid zijn van een burger van de Unie die in de lidstaat verblijft waarvan hij de nationaliteit bezit en die zijn recht op vrij verkeer van personen niet heeft uitgeoefend, overeenkomstig geregeld door de artikelen 10, 11 en 12 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad⁽¹⁾ en door de andere gemeenschapsrechtelijke bepalingen die in de bijlage zijn opgenomen.

HOOFDSTUK II

Gezinsleden

Artikel 5

1. De lidstaten geven uit hoofde van deze richtlijn, en onder voorbehoud dat aan de in Hoofdstuk IV gestelde voorwaarden is voldaan, toestemming tot toegang en verblijf aan de volgende gezinsleden:

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- a) de echtgenoot van de gezinshereniger of, indien de wetgeving van de betrokken lidstaat de situatie van niet-gehuwde paren gelijkstelt aan die van gehuwde paren, de niet-gehuwde partner met wie de gezinshereniger een duurzame relatie heeft;
- b) de minderjarige kinderen van de gezinshereniger en diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, met inbegrip van kinderen die overeenkomstig de beslissing van de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat of een door deze instantie erkende beslissing zijn geadopteerd;
- c) de minderjarige kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, wanneer een hunner het gezag over de kinderen heeft en dezen ten laste van deze persoon komen; wordt het gezag gedeeld, dan is toestemming van de andere ouder nodig;
- d) de ten laste komende bloedverwanten in opgaande lijn van de gezinshereniger of diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, wanneer zij in hun land van herkomst geen enkele andere gezinssteun hebben;
- e) de meerderjarige kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, indien zij niet gehuwd zijn en volgens objectieve maatstaven wegens hun gezondheidstoestand niet in staat zijn in hun levensbehoeften te voorzien.

2. In het geval van een polygaam huwelijk geeft de lidstaat, indien de gezinshereniger reeds een echtgenote heeft die met hem samenwoont op zijn grondgebied, geen toestemming voor de toegang en het verblijf van een andere echtgenote, noch van de kinderen van deze laatste. De toegang en het verblijf van de kinderen van een andere echtgenote zijn toegestaan indien het hogere belang van het kind dit vereist.

3. De in lid 1, onder b) en c), bedoelde minderjarige kinderen zijn jonger dan de in de betrokken lidstaat geldende wettelijke meerderjarigheidsleeftijd en zijn niet gehuwd.

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet, vergemakkelijken de lidstaten de hereniging van andere gezinsleden dan die bedoeld in lid 1, wanneer zij ten laste van de gezinshereniger komen.

5. Onderdanen van derde landen die voor studiedoeleinden in een lidstaat verblijven, kunnen zich niet laten herenigen met de in lid 1, onder d), bedoelde bloedverwanten in opgaande lijn.

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is, vergemakkelijken de lidstaten de hereniging van andere gezinsleden dan die bedoeld in lid 1, wanneer zij ten laste van de gezinshereniger komen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 6

Wanneer de vluchteling minderjarig en zonder begeleiding is, kunnen de lidstaten:

- a) de toegang en het verblijf uit hoofde van gezinshereniging toestaan aan zijn bloedverwanten in opgaande lijn, zonder de in artikel 5, lid 1, onder d), genoemde voorwaarden toe te passen;
- b) de toegang en het verblijf uit hoofde van gezinshereniging toestaan aan andere gezinsleden dan die bedoeld in artikel 5, indien de minderjarige geen bloedverwanten in opgaande lijn heeft, of indien het onmogelijk is deze te vinden.

HOOFDSTUK III

Indiening en behandeling van het verzoek*Artikel 7*

1. Teneinde zijn recht op gezinshereniging uit te oefenen dient de gezinshereniger een verzoek tot toegang en verblijf van een gezinslid in bij de bevoegde instanties van de lidstaat waar hij verblijft. Het verzoek dient vergezeld te gaan van bewijsstukken waaruit blijkt dat de gezinsbanden bestaan en dat is voldaan aan de voorwaarden genoemd in de artikelen 5 en 8 en, indien van toepassing, 9 en 10. Het verzoek wordt ingediend wanneer het gezinslid zich buiten het grondgebied van die lidstaat bevindt.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, onderzoekt de betrokken lidstaat in bijzondere gevallen of op grond van humanitaire overwegingen verzoeken die tijdens het verblijf van het gezinslid op zijn grondgebied zijn ingediend.

3. Na onderzoek van het verzoek doen de bevoegde instanties van de lidstaat de gezinshereniger binnen uiterlijk zes maanden schriftelijk mededeling van de genomen beslissing. Beslissingen tot afwijzing van het verzoek worden naar behoren met redenen omkleed.

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet en geen bewijsstukken kan overleggen waaruit de gezinsbanden blijken, nemen de lidstaten ook andere bewijsmiddelen inzake het bestaan van gezinsbanden in aanmerking. Een beslissing tot afwijzing van het verzoek mag niet uitsluitend gebaseerd zijn op het ontbreken van bewijsstukken.

5. Bij het onderzoek van het verzoek zorgen de lidstaten ervoor dat met het hogere belang van het minderjarige kind naar behoren in aanmerking wordt genomen.

1. Teneinde zijn recht op gezinshereniging uit te oefenen dient de gezinshereniger een verzoek tot toegang en verblijf van een of meer leden van zijn gezin in bij de bevoegde instanties van de lidstaat waar hij verblijft. Het verzoek dient vergezeld te gaan van bewijsstukken waaruit blijkt dat de gezinsbanden bestaan en dat is voldaan aan de voorwaarden genoemd in de artikelen 5 en 8 en, indien van toepassing, 9 en 10. Het verzoek wordt ingediend wanneer de gezinsleden zich buiten het grondgebied van die lidstaat bevinden.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, onderzoekt de betrokken lidstaat in bijzondere gevallen of op grond van humanitaire overwegingen verzoeken die tijdens het verblijf van de gezinsleden op zijn grondgebied zijn ingediend.

Ongewijzigd

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is en geen bewijsstukken kan overleggen waaruit de gezinsbanden blijken, nemen de lidstaten ook andere bewijsmiddelen inzake het bestaan van gezinsbanden in aanmerking. Een beslissing tot afwijzing van het verzoek mag niet uitsluitend gebaseerd zijn op het ontbreken van bewijsstukken.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK IV

Materiële voorwaarden voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging*Artikel 8*

1. De lidstaten kunnen de toegang en het verblijf van een gezinslid weigeren om redenen van openbare orde, binnenlandse veiligheid en volksgezondheid.
2. De redenen van openbare orde en binnenlandse veiligheid dienen uitsluitend gegrond te zijn op het persoonlijke gedrag van het betrokken gezinslid.
3. Het enkele feit dat ziekten of gebreken na afgifte van de verblijfstitel ontstaan, mag geen grond zijn voor weigering van verlenging van de verblijfstitel of voor verwijdering van het grondgebied door de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat.

Artikel 9

1. Bij de indiening van het verzoek tot gezinshereniging kan de betrokken lidstaat de gezinshereniger verzoeken het bewijs te leveren dat hij beschikt over:
 - a) passende huisvesting, dat wil zeggen huisvesting die voor een vergelijkbaar gezin in dezelfde streek van de betrokken lidstaat als normaal wordt beschouwd;
 - b) een ziektekostenverzekering die voor hemzelf en zijn gezinsleden in de betrokken lidstaat alle risico's dekt;
 - c) stabiele en toereikende inkomsten dat wil zeggen ten minste gelijk aan of hoger dan het inkomstenniveau waaronder in de betrokken lidstaat sociale bijstand kan worden verleend.

Wanneer de eerste alinea niet van toepassing kan zijn, worden de inkomsten als toereikend beschouwd wanneer zij gelijk zijn aan of hoger zijn dan het minimumniveau van het in de betrokken lidstaat door het socialezekerheidsstelsel uitgekeerde ouderdomspensioen.

2. De in lid 1 genoemde voorwaarden met betrekking tot huisvesting, ziektekostenverzekering en inkomsten bedoeld mogen door de lidstaten slechts worden gesteld teneinde zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniger in staat zal zijn in de levensbehoeften van zijn herenigde gezinsleden te voorzien zonder een aanvullend beroep op overheidsmiddelen te doen. Deze bepalingen mogen niet leiden tot discriminatie tussen burgers van de lidstaten en onderdanen van derde landen.

1. De lidstaten kunnen de toegang en het verblijf van de gezinsleden weigeren om redenen van openbare orde, binnenlandse veiligheid en volksgezondheid.

Ongewijzigd

- a) huisvesting, waarvan de grootte ten minste overeenkomt met die van een sociale woning en die voldoet aan de algemene normen inzake veiligheid en hygiëne welke in de betrokken lidstaat gelden;

Ongewijzigd

- c) stabiele inkomsten die ten minste gelijk zijn aan of hoger dan het inkomstenniveau waaronder in de betrokken lidstaat sociale bijstand kan worden verleend.

Wanneer de eerste alinea niet van toepassing kan zijn, moeten de inkomsten hoger zijn dan of ten minste gelijk aan het minimumniveau van het in de betrokken lidstaat door het socialezekerheidsstelsel uitgekeerde ouderdomspensioen.

2. De in lid 1 genoemde voorwaarden met betrekking tot huisvesting, ziektekostenverzekering en inkomsten mogen door de lidstaten slechts worden gesteld teneinde zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniger in staat zal zijn in de levensbehoeften van zijn herenigde gezinsleden te voorzien zonder een aanvullend beroep op overheidsmiddelen te doen. Deze bepalingen mogen niet leiden tot discriminatie tussen burgers van de lidstaten en onderdanen van derde landen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. Lid 1 is niet van toepassing indien de gezinshereniger vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet.

Artikel 10

1. De lidstaten mogen eisen dat de gezinshereniger gedurende een periode van maximaal één jaar wettig op hun grondgebied verblijft, voordat zijn gezinsleden zich bij hem kunnen voegen.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de gezinshereniger vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet.

HOOFDSTUK V

Toegang en verblijf van gezinsleden*Artikel 11*

1. Zodra het verzoek tot toegang met het oog op gezinshereniging is aanvaard, staat de betrokken lidstaat het gezinslid de toegang toe. De lidstaten bieden die persoon dan alle medewerking bij het verkrijgen van de benodigde visa, met inbegrip van, indien nodig, doorreisvisa. Deze visa zijn kosteloos.

2. De betrokken lidstaat verstrekt het gezinslid een verblijfstitel die kan worden verlengd, met dezelfde geldigheidsduur als die van de gezinshereniger. Wanneer de verblijfstitel van de gezinshereniger permanent of onbeperkt is, kunnen de lidstaten de geldigheidsduur van de eerste verblijfstitel van het gezinslid tot één jaar beperken.

Artikel 12

1. De gezinsleden van de gezinshereniger hebben, op dezelfde wijze als de burgers van de Unie, recht op:

- a) toegang tot onderwijs;
- b) toegang tot arbeid in loondienst of als zelfstandige;
- c) toegang tot beroepskeuzebegeleiding, beroepsopleiding en bij- en nascholing.

2. Lid 1, onder b) en c), zijn niet van toepassing op bloedverwanten in opgaande lijn en op meerderjarige kinderen, zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder d) en e).

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Lid 1 is niet van toepassing indien de gezinshereniger vluchteling is.

Ongewijzigd

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de gezinshereniger vluchteling is.

Ongewijzigd

1. Zodra het verzoek tot toegang met het oog op gezinshereniging is aanvaard, staat de betrokken lidstaat het gezinslid of de gezinsleden de toegang toe. De lidstaten bieden die personen dan alle medewerking bij het verkrijgen van de benodigde visa, met inbegrip van, indien nodig, doorreisvisa. Deze visa zijn kosteloos.

2. De betrokken lidstaat verstrekt de gezinsleden een verblijfstitel die kan worden verlengd, met dezelfde geldigheidsduur als die van de gezinshereniger. Wanneer de verblijfstitel van de gezinshereniger permanent of onbeperkt is, kunnen de lidstaten de geldigheidsduur van de eerste verblijfstitel van de gezinsleden tot één jaar beperken.

Ongewijzigd

2. De toegang tot arbeid in loondienst of als zelfstandige van bloedverwanten in opgaande lijn en van meerderjarige kinderen, zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder d) en e), kan door de lidstaten worden beperkt.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 13

1. Uiterlijk na vier jaar verblijf en voorzover de gezinsbanden blijven bestaan, hebben de echtgenoot of de niet-gehuwde partner en het meerderjarig geworden kind recht op een zelfstandige verblijfstitel, onafhankelijk van die van de gezinshereniger.

2. De lidstaten mogen een zelfstandige verblijfstitel toekennen aan de meerderjarige kinderen en bloedverwanten in opgaande lijn, zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder d) en e).

3. In geval van weduwnaar- of weduwschap, echtscheiding, feitelijke scheiding of van overlijden van bloedverwanten in opgaande of neergaande lijn, kunnen personen die uit hoofde van gezinshereniging zijn toegelaten en ten minste één jaar in de lidstaat hebben verbleven, om een zelfstandige verblijfstitel verzoeken. Wanneer buitengewoon moeilijke situaties zulks vereisen, zullen de lidstaten deze verzoeken aanvaarden.

Ongewijzigd

HOOFDSTUK VI

Sancties en beroepsmogelijkheden*Artikel 14*

1. De lidstaten kunnen het verzoek tot toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging afwijzen, de verblijfstitel van gezinsleden intrekken of de verlenging ervan weigeren indien is vastgesteld dat:

- a) de gezinsleden toegang en/of verblijf hebben verkregen door vervalsing van bescheiden of door fraude, of
- b) het huwelijk of de adoptie uitsluitend tot stand zijn gebracht met het doel voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in een lidstaat te verkrijgen.

2. De lidstaten voeren gerichte controles uit wanneer er gegronde vermoedens bestaan.

Artikel 15

In geval van intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten naar behoren rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsbanden van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van gezins-, culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 16

In geval van afwijzing van het verzoek tot gezinshereniging, van niet-verlenging of intrekking van de verblijfstitel of van een verwijderingsmaatregel kunnen de gezinshereniger en zijn gezinsleden beroep instellen bij de rechterlijke instanties van de betrokken lidstaat.

Artikel 17

De lidstaten stellen het stelsel van de sancties, van toepassing op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen vast en treffen alle benodigde maatregelen die nodig zijn om de toepassing van die sancties ervan te waarborgen. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 19 genoemde datum van de desbetreffende bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen*Artikel 18*

Uiterlijk twee jaar na de in artikel 19 gestelde termijn brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt zij, indien nodig, de noodzakelijke wijzigingen voor.

Artikel 19

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 20

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾.

Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der lidstaten en van hun familie binnen de Gemeenschap ⁽²⁾.

Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een lidstaat na er een betrekking te hebben vervuld ⁽³⁾.

Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de lidstaten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten ⁽⁴⁾.

Richtlijn 75/34/EEG van de Raad van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend ⁽⁵⁾.

Richtlijn 90/364/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht ⁽⁶⁾.

Richtlijn 90/365/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht van werknemers en zelfstandigen die hun beroepswerkzaamheid hebben beëindigd ⁽⁷⁾.

Richtlijn 93/96/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende het verblijfsrecht van studenten ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850/64.

⁽²⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 142 van 30.06.1970, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB L 172 van 28.06.1973, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 14 van 20.01.1975, blz. 10.

⁽⁶⁾ PB L 180 van 13.07.1990, blz. 26.

⁽⁷⁾ PB L 180 van 13.07.1990, blz. 28.

⁽⁸⁾ PB L 317 van 18.12.1993, blz. 59.

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de toekenning van middelen aan Griekenland ter verlichting van de rentelast als gevolg van EIB-leningen voor de wederopbouw van de regio die door de aardbeving van september 1999 is verwoest

(2001/C 62 E/05)

COM(2000) 632 def. — 2000/0255(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 11 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De inwoners van bepaalde gebieden in Griekenland zijn ernstig getroffen door de aardbevingen van september 1999 en hebben hulp nodig bij het herstellen van de gevolgen die deze ramp voor hun economische en sociale welzijn had.
- (2) De door deze aardbevingen getroffen gebieden bevinden zich in de hele regio Attica en met name in de armste voorsteden ten westen en noordwesten van Athene.
- (3) Er moeten maatregelen worden genomen om deze uitzonderlijke situatie snel en doeltreffend aan te pakken.
- (4) De Europese Investeringsbank kan uit eigen middelen leningen verstrekken om te helpen dit doel te bereiken.
- (5) Er moeten subsidies aan de Griekse staat worden toegekend om de rentelast van deze leningen te verlichten.
- (6) Deze subsidies dienen ten laste te komen van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

(7) Het Verdrag voorziet voor de goedkeuring van deze maatregelen niet in andere bevoegdheden dan die welke in artikel 308 worden verleend,

BESLUIT:

Artikel 1

Doel

De Gemeenschap stelt aan de Griekse staat een bedrag van 2 miljoen EUR ter beschikking ter verlichting van de rentelast als gevolg van leningen van de Europese Investeringsbank (hierna „de EIB” genaamd) voor de wederopbouw van de regio Attica die door de aardbeving van september 1999 is verwoest.

Artikel 2

Voorwaarden

1. De Commissie wordt gemachtigd om dit bedrag in 2000 in één keer te betalen tegen door haar vast te leggen voorwaarden. De Commissie is gerechtigd om verdere verhogingen van het corresponderende begrotingsartikel te gebruiken voor een voortzetting van deze maatregelen, die zijn bestemd voor het verlichten van de rentelast als gevolg van EIB-leningen voor de in lid 2 vastgelegde doelen.

2. Alle op grond van dit besluit door de Griekse staat ontvangen bedragen mogen uitsluitend worden gebruikt voor de verlichting van de rentelast die ontstaat als gevolg van EIB-leningen voor de vervanging, het herstel en de wederopbouw van gebouwen en van infrastructurele en industriële voorzieningen (met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen) in de regio Attica die door de aardbeving van september 1999 zijn getroffen.

Gewijzigd voorstel voor richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot tweede wijziging van Richtlijn 89/655/EEG betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats (2e bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16 van Richtlijn 89/391/EEG)

(2001/C 62 E/06)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 648 def. — 1998/0327(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 11 oktober 2000)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 118A,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 137, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie, opgesteld na raadpleging van het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats,

Ongewijzigd

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's ⁽²⁾

Volgens de procedure van artikel 189C van het Verdrag in samenwerking met het Europees Parlement,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overwegende dat in artikel 118 A van het Verdrag is bepaald dat de Raad door middel van richtlijnen minimumvoorschriften vaststelt om de verbetering van met name het arbeidsmilieu te bevorderen, teneinde een hogere graad van bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te waarborgen;
- (2) Overwegende dat volgens dat artikel in deze richtlijnen wordt vermeden zodanige administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen dat zij oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen zouden kunnen hinderen;
- (3) Overwegende dat de naleving van de bepalingen die een hogere graad van veiligheid en gezondheid bij het gebruik van ter beschikking gestelde arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte kunnen garanderen, nodig is voor het waarborgen van de veiligheid en gezondheid van de werknemers;

- (1) In artikel 137, lid 2, van het Verdrag is bepaald dat de Raad door middel van richtlijnen minimumvoorschriften kan vaststellen om de verbetering van met name het arbeidsmilieu te bevorderen, teneinde een hogere graad van bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te waarborgen.
- (2) Volgens dat artikel wordt in deze richtlijnen vermeden zodanige administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen dat zij oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen zouden kunnen hinderen.
- (3) De naleving van de bepalingen die een hogere graad van veiligheid en gezondheid bij het gebruik van ter beschikking gestelde arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte kunnen garanderen, is nodig voor het waarborgen van de veiligheid en gezondheid van de werknemers.

⁽¹⁾ PB C 138 van 18.5.1999, blz. 30.

⁽²⁾ Het Comité van de Regio's heeft in zijn brief van 23 november 1999 meegedeeld dat het geen advies zou uitbrengen over dit voorstel voor een richtlijn.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (4) Overwegende dat de uit hoofde van artikel 118 A van het Verdrag vastgestelde bepalingen geen belemmering vormen voor het handhaven en vaststellen, door elke lidstaat, van maatregelen voor een verdere verbetering van de arbeidsomstandigheden die met het Verdrag verenigbaar zijn;
- (5) Overwegende dat werknemers bij werkzaamheden op hoogte kunnen worden blootgesteld aan bijzonder grote risico's voor hun gezondheid en veiligheid, met name de risico's van vallen van hoogte en van ernstige arbeidsongevallen;
- (6) Overwegende dat de werkgever die voornemens is tijdelijke werkzaamheden op hoogte uit te voeren, daarvoor arbeidsmiddelen dient te kiezen die voldoende bescherming tegen de risico's van vallen van hoogte bieden;
- (8) Overwegende dat ladders en steigers de arbeidsmiddelen zijn die het vaakst gebruikt worden om werkzaamheden op hoogte uit te voeren; dat daarom de veiligheid en gezondheid van de werknemers die dit soort werkzaamheden verrichten in hoge mate afhangen van een correct gebruik van deze arbeidsmiddelen; dat derhalve dient te worden vastgelegd hoe deze arbeidsmiddelen door de werknemers zo veilig mogelijk kunnen worden gebruikt;
- (9) Overwegende dat deze richtlijn het geschiktste middel is om de nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken en niet verder gaat dan wat nodig is om die doelstellingen te bereiken;
- (10) Overwegende dat deze richtlijn een concrete bijdrage is aan de verwezenlijking van de sociale dimensie van de interne markt,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

AFDELING I

Artikel 1

De tekst in de bijlage bij deze richtlijn wordt toegevoegd aan bijlage II bij Richtlijn 89/655/EEG.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (4) De uit hoofde van artikel 137, lid 2, van het Verdrag vastgestelde bepalingen vormen geen belemmering voor het handhaven en vaststellen, door elke lidstaat, van maatregelen voor een verdere verbetering van de arbeidsomstandigheden die met het Verdrag verenigbaar zijn.
- (5) Werknemers kunnen bij werkzaamheden op hoogte worden blootgesteld aan bijzonder grote risico's voor hun gezondheid en veiligheid, met name de risico's van vallen van hoogte en van ernstige arbeidsongevallen die verantwoordelijk zijn voor de hoge ongeval- en in het bijzonder dodelijke ongevalcijfers.
- (6) De werkgever die voornemens is tijdelijke werkzaamheden op hoogte uit te voeren, moet daarvoor arbeidsmiddelen kiezen die voldoende bescherming tegen de risico's van vallen van hoogte bieden.
- (7) Zelfstandige ondernemers of werkgevers die zelf een beroepsactiviteit uitoefenen of persoonlijk gebruikmaken van arbeidsmiddelen die bedoeld zijn voor het uitvoeren van tijdelijke werkzaamheden op hoogte kunnen invloed hebben op de veiligheid en gezondheid van de werknemers; bijgevolg moet een oplossing worden gezocht voor alle personen die belast zijn met de voorbereiding, uitvoering of voltooiing van tijdelijke werkzaamheden op hoogte.
- (8) Ladders en steigers zijn de arbeidsmiddelen die het vaakst gebruikt worden om werkzaamheden op hoogte uit te voeren; daarom hangen de veiligheid en gezondheid van de werknemers die dit soort werkzaamheden verrichten in hoge mate af van een correct gebruik van deze arbeidsmiddelen; er moet worden vastgelegd hoe deze arbeidsmiddelen door de werknemers zo veilig mogelijk kunnen worden gebruikt; daarom is een adequate specifieke opleiding van de werknemers van groot belang.
- (9) Deze richtlijn is het geschiktste middel om de nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken en gaat niet verder dan wat nodig is om die doelstellingen te bereiken.
- (10) Deze richtlijn is een concrete bijdrage aan de verwezenlijking van de sociale dimensie van de interne markt,

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 2

Slotbepalingen

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk ... aan deze richtlijn te voldoen (drie jaar na de vaststelling ervan). Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

3. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied reeds hebben vastgesteld of vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de 20e dag van na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Ongewijzigd

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

 BIJLAGE

3.2.8. Werkzaamheden waarbij een risico op vallen van hoogte bestaat, mogen slechts in bijzondere, gerechtvaardigde gevallen worden uitgevoerd op arbeidsmiddelen voor het hijsen/heffen van niet-geleide lasten. In dat geval moeten de werknemers worden beschermd door persoonlijke valbeveiligingsmiddelen.

4. **Bepalingen betreffende het gebruik van ter beschikking gestelde arbeidsmiddelen voor tijdelijke werkzaamheden op hoogte**

4.1. *Algemeenheden*

4.1.1. Indien in toepassing van artikel 6 van Richtlijn 89/391/EEG en artikel 3 van deze richtlijn tijdelijke werkzaamheden op hoogte niet volkomen veilig en onder aanvaardbare ergonomische omstandigheden op een daartoe geschikte werkvloer kunnen worden uitgevoerd, worden de meest geschikte arbeidsmiddelen gekozen om een voldoende mate van veiligheid tijdens het hele gebruik te waarborgen. De dimensionering van deze arbeidsmiddelen moet afgestemd zijn op de aard van de te verrichten werkzaamheden en de voorzienbare belastingen en zodanig dat er zonder gevaar verkeer kan plaatsvinden.

4.1.1. Indien in toepassing van artikel 6 van Richtlijn 89/391/EEG en artikel 3 van deze richtlijn tijdelijke werkzaamheden op hoogte niet volkomen veilig en onder aanvaardbare ergonomische omstandigheden op een daartoe geschikte werkvloer kunnen worden uitgevoerd, worden de meest geschikte arbeidsmiddelen gekozen om een zo hoog mogelijke mate van veiligheid tijdens het hele gebruik te waarborgen en te handhaven. De dimensionering van deze arbeidsmiddelen moet afgestemd zijn op de aard van de te verrichten werkzaamheden en de voorzienbare belastingen en zodanig dat er zonder gevaar verkeer kan plaatsvinden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

De meest geschikte toegangsmiddelen voor tijdelijke werkplekken op hoogte worden gekozen afhankelijk van het verkeer, de te overbruggen hoogte en de gebruiksduur. Het gekozen toegangsmiddel moet de mogelijkheid van ontruiming bij dreigend gevaar bieden. Het overstappen van een toegangsmiddel op platformen, vloeren en loopbruggen en omgekeerd mag geen extra valrisico's opleveren.

4.1.2. Het gebruik van een ladder als werkplek op hoogte moet worden beperkt tot omstandigheden waarin het gebruik van andere, veiliger arbeidsmiddelen niet gerechtvaardigd is in verband met de korte gebruiksduur en het geringe risico.

4.1.3. Het gebruik van toegangs- en positioneringstechnieken met lijnen blijft beperkt tot bijzondere omstandigheden en onder de volgende voorwaarden:

- het systeem omvat ten minste twee hanglijnen, elk met een onafhankelijk bevestigingspunt;
- elk van beide hanglijnen is voorzien van een veilig falend afdaalmechanisme;
- de gereedschappen en andere toebehoren zijn met het harnas van de werknemer verbonden;
- het werk moet door ten minste twee werknemers worden uitgevoerd;
- de betrokken werknemers hebben een specifieke opleiding voor de beoogde werkzaamheden ontvangen, onder meer betreffende de reddingsprocedures.

4.1.4. Al naar het aan de hand van de voorgaande punten gekozen arbeidsmiddel worden de nodige voorzorgen getroffen om de daaraan verbonden risico's te beperken. Zo nodig moeten collectieve valbeveiligingen worden aangebracht. Deze valbeveiligingen moeten van een zodanig configuratie en sterkte zijn dat vallen van hoogte wordt voorkomen of een eventuele val wordt gestopt, waarbij letsel bij de werknemers zo veel mogelijk wordt voorkomen. De collectieve beveiligingen mogen alleen onderbroken worden waar zij toegang tot een trap of ladder geven.

4.2. *Specifieke bepalingen betreffende het gebruik van ladders*

4.2.1. Ladders moeten zodanig geplaatst worden dat hun stabiliteit tijdens het gebruik gewaarborgd is. De steunpunten van draagbare ladders moeten op een stabiele, stevige, onbeweegbare en horizontale ondergrond rusten. Hangladders, andere dan touwladders, worden stevig bevestigd, zodanig dat zij zich niet kunnen verplaatsen en dat schommelingen vermeden worden.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

4.1.2. Het gebruik van een ladder als werkplek op hoogte moet worden beperkt tot volgens punt 4.1.1 vastgestelde omstandigheden waarin, rekening houdend met punt 4.1.1, het gebruik van andere, veiliger arbeidsmiddelen niet gerechtvaardigd is in verband met het geringe risico en met ofwel de korte gebruiksduur, ofwel bestaande eigenschappen van de werkplek die de werkgever niet kan wijzigen.

Ongewijzigd

Schrappen

- het werk moet correct worden geprogrammeerd en gesuperiseerd, zodat indien nodig onmiddellijk hulp kan worden verleend aan de werknemer;

Ongewijzigd

4.1.4. Al naar het aan de hand van de voorgaande punten gekozen arbeidsmiddelen worden de nodige voorzorgen getroffen om de daaraan verbonden risico's tot een minimum te beperken. Zo nodig moeten collectieve valbeveiligingen worden aangebracht. Deze valbeveiligingen moeten van een zodanig configuratie en sterkte zijn dat vallen van hoogte wordt voorkomen of een eventuele val wordt gestopt, waarbij letsel bij de werknemers zo veel mogelijk wordt voorkomen. De collectieve valbeveiligingen mogen alleen onderbroken worden waar zij toegang tot een trap of ladder geven.

Ongewijzigd

4.2.1. Ladders moeten zodanig geplaatst worden dat hun stabiliteit tijdens het gebruik gewaarborgd is. De steunpunten van draagbare ladders moeten op een stabiele, stevige, voldoende grote en onbeweegbare ondergrond rusten, zodat de sporten horizontaal blijven. Hangladders worden stevig vastgemaakt, met uitzondering van touwladders zodanig dat zij zich niet kunnen verplaatsen en dat schommelingen vermeden worden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4.2.2. Wegglijden van de voet van draagbare ladders moet vóór ingebruikneming worden tegengegaan door de boven- of onderkant van de ladderbomen vast te zetten, of door middel van een antislipinrichting of andere, even doeltreffende oplossing. Meerdere ladders moeten zodanig gebruikt worden dat de verschillende delen niet ten opzichte van elkaar kunnen bewegen. Beweegbare ladders moeten vastgezet worden voordat zij worden betreden.

4.2.3. Een ladder moet zodanig worden gebruikt dat de werknemers steeds veilige steun en houvast hebben.

4.3. Specifieke bepalingen betreffende het gebruik van steigers

4.3.1. Wanneer voor de gekozen steiger geen berekening beschikbaar is of de te gebruiken configuraties niet in de berekening voorkomen, moet een stabiliteitsberekening worden uitgevoerd.

4.3.2. Afhankelijk van de complexiteit van de gekozen steiger moet een montage-, gebruiks- en demontageschema opgesteld worden. Dit schema kan de vorm van een algemeen standaardschema hebben, aangevuld met specifieke punten met betrekking tot het type steiger in kwestie.

4.3.3. De ondersteuning van een steiger moeten worden beveiligd tegen wegglijden, hetzij door bevestiging aan het steunvlak, hetzij door een antislipinrichting of een andere, even doeltreffende oplossing. Rolsteigers moeten voorzien zijn van een inrichting die voorkomt dat zij ongewild bewegen wanneer zij gebruiksklaar zijn. Tijdens de werkzaamheden op hoogte moet deze inrichting in werking zijn.

4.3.4. De afmetingen van de vloeren van een steiger moeten aan de aard van de te verrichten werkzaamheden aangepast zijn en zodanig dat hierover zonder gevaar verkeer kan plaatsvinden. Zij moeten van zodanige dikte zijn dat zij, gelet op de afstand tussen twee steunpunten en de te dragen lasten, volledige veiligheid bieden. De vloeren van steigers moeten zodanig gemonteerd zijn dat hun onderdelen bij normaal gebruik niet bewegen. Tussen de onderdelen van de vloeren en de verticale collectieve beveiligingen mogen geen gevaarlijke openingen voorkomen.

4.3.5. Als bepaalde gedeelten van een steiger niet gebruiksklaar zijn, met name tijdens de opbouw, afbraak of ombouw, worden deze gedeelten gemarkeerd met gevaarstekens en behoorlijk afgebakend door materiële elementen die de toegang tot de gevarenzone beletten, overeenkomstig de nationale voorschriften ter omzetting van Richtlijn 92/58/EEG.

GEWIJZIGD VOORSTEL

4.2.2. Wegglijden van de voet van draagbare ladders moet tijdens het gebruik worden tegengegaan door de boven- of onderkant van de ladderbomen vast te zetten, of door middel van een antislipinrichting of andere, even doeltreffende oplossing. Toegangsladders moeten hoog genoeg zijn om voldoende ver boven de te bereiken werkplek uit te steken. Ladders die zijn samengesteld uit verschillende delen die in elkaar kunnen worden gezet en uitschuifbare ladders moeten zodanig gebruikt worden dat de verschillende delen niet ten opzichte van elkaar kunnen bewegen. Beweegbare ladders moeten vastgezet worden voordat zij worden betreden.

4.2.3. Een ladder moet zodanig worden gebruikt dat de werknemers steeds veilige steun en houvast hebben. In het bijzonder als op een ladder een last met de hand moet worden gedragen, mag dit een veilig houvast niet verhinderen.

Ongewijzigd

4.3.2. Afhankelijk van de complexiteit van de gekozen steiger moet door een bevoegd persoon een montage-, gebruiks- en demontageschema opgesteld worden. Dit schema kan de vorm van een algemeen standaardschema hebben, aangevuld met specifieke punten met betrekking tot het type steiger in kwestie.

4.3.3. De ondersteuning van een steiger moeten worden beveiligd tegen wegglijden, hetzij door bevestiging aan het steunvlak, hetzij door een antislipinrichting of een andere, even doeltreffende oplossing en het steunvlak moet voldoende draagkracht bezitten. Steigers moeten worden geschoord om te voorkomen dat ze bewegen. Rolsteigers moeten voorzien zijn van een inrichting die voorkomt dat zij ongewild bewegen wanneer zij gebruiksklaar zijn. Deze inrichting moet in werking zijn voordat iemand de steiger betreedt.

4.3.4. De afmetingen, de vorm en de schikking van de vloeren van een steiger moeten aan de aard van de te verrichten werkzaamheden zijn aangepast en op de te dragen lasten zijn afgestemd en zodanig dat hierop veilig kan worden gewerkt en veilig verkeer kan plaatsvinden. Zij moeten van zodanige dikte zijn dat zij, gelet op de afstand tussen twee steunpunten en de te dragen lasten, volledige veiligheid bieden. De vloeren van steigers moeten zodanig gemonteerd zijn dat hun onderdelen bij normaal gebruik niet bewegen. Tussen de onderdelen van de vloeren en de verticale collectieve valbeveiligingen mogen geen gevaarlijke openingen voorkomen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- 4.3.6. Steigers mogen alleen opgebouwd, afgebroken of ingrijpend veranderd worden onder leiding van een bevoegd persoon en door werknemers die voor dit soort werkzaamheden opgeleid zijn. Deze opleiding dient te omvatten: het interpreteren van het montage- en demontageschema, het veilig opbouwen, afbreken of ombouwen van de betreffende steiger, de preventie van de risico's van vallen van hoogte of vallende voorwerpen, veranderende weersomstandigheden, belastingsfactoren en ieder ander risico dat deze werkzaamheden met zich kunnen brengen. De bevoegde persoon en de betrokken werknemers beschikken tijdens de werkzaamheden over het in punt 4.3.2 bedoelde montage- en demontageschema.
- 4.3.7. Wanneer de uitvoering van speciale werkzaamheden vereist dat een collectieve valbeveiliging tijdelijk wordt verwijderd, moet er worden gezorgd voor doeltreffende vervangende voorzieningen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- 4.3.6. Steigers mogen alleen opgebouwd, afgebroken of ingrijpend veranderd worden onder leiding van een bevoegd persoon en door werknemers die overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 voor de uit te voeren handelingen een adequate specifieke opleiding hebben gekregen, met name met betrekking tot het begrijpen van het montage-, demontage- of ombouwschema van de betreffende steiger, het veilig opbouwen, afbreken of ombouwen van de betreffende steiger, de maatregelen ter preventie van de risico's van vallen van hoogte of vallende voorwerpen, de veiligheidsmaatregelen in geval van veranderende weersomstandigheden die een nadelige invloed hebben op de veiligheid van de betreffende steiger, de voorwaarden inzake toelaatbare belasting en ieder ander risico dat de bovengenoemde montage-, demontage- en ombouwwerkzaamheden met zich kunnen brengen. De bevoegde persoon en de betrokken werknemers beschikken tijdens de werkzaamheden over het in punt 4.3.2 bedoelde montage- en demontageschema.
- 4.3.7. Wanneer de uitvoering van speciale werkzaamheden vereist dat een collectieve valbeveiliging tijdelijk wordt verwijderd, moet er worden gezorgd voor doeltreffende vervangende voorzieningen. De werkzaamheden mogen niet worden uitgevoerd zolang deze vervangende voorzieningen niet zijn getroffen. Na de definitieve of tijdelijke beëindiging van de speciale werkzaamheden worden de collectieve valbeveiligingen weer aangebracht.

Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bestrijding van discriminatie 2001-2006 ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/07)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 649 def. — 1999/0251(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 11 oktober 2000)

⁽¹⁾ PB C 116 E, 26.4.2000, blz. 16.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 13,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overwegende dat de Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat, welke beginselen de lidstaten gemeen hebben; dat overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de Unie de grondrechten, zoals die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, eerbiedigt als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht;

(2) Overwegende dat het Europees Parlement de Europese Unie krachtig en herhaaldelijk heeft aangespoord om ten aanzien van alle discriminatiegronden haar beleid inzake gelijke behandeling en gelijke kansen te versterken;

(1) De Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat, welke beginselen de lidstaten gemeen hebben, en overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie eerbiedigt de Unie de grondrechten, zoals die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en zoals die ook voortvloeien uit de grondwettelijke tradities die de lidstaten gemeen hebben, als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.

(2) Het Europees Parlement heeft de Europese Unie krachtig en herhaaldelijk aangespoord om ten aanzien van alle discriminatiegronden haar beleid inzake gelijke behandeling en gelijke kansen te ontwikkelen en te versterken.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (3) Overwegende dat de ervaring met acties op Gemeenschapsniveau, met name op het gebied van geslacht, heeft geleerd dat de bestrijding van discriminatie in de praktijk vraagt om een combinatie van maatregelen en met name om wetgeving en praktische acties die elkaar wederzijds versterken; dat vergelijkbare lessen kunnen worden getrokken uit de ervaringen met discriminatie op grond van ras, etnische afstamming en handicap; dat de Commissie hiertoe voorstellen heeft gedaan ⁽¹⁾;
- (4) Overwegende dat het programma aandacht besteden moet aan alle discriminatiegronden met uitzondering van geslacht, waaraan een specifieke communautaire actie is gewijd; dat discriminatie op verschillende gronden vergelijkbare kenmerken kan vertonen en op vergelijkbare wijze bestreden kan worden; dat de gedurende vele jaren opgebouwde ervaring met het bestrijden van discriminatie op bepaalde gronden, met inbegrip van geslacht, kan worden gebruikt ten aanzien van discriminatie op andere gronden; dat echter wel bijzondere aandacht moet worden besteed aan de specifieke kenmerken van de verschillende vormen van discriminatie; dat derhalve rekening moet worden gehouden met de bijzondere behoeften van mensen met een handicap ten aanzien van de toegankelijkheid van activiteiten en resultaten;

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) De ervaring met acties op Gemeenschapsniveau, met name op het gebied van geslacht, heeft geleerd dat de bestrijding van discriminatie in de praktijk vraagt om een combinatie van maatregelen en met name om wetgeving en praktische acties die elkaar wederzijds versterken; vergelijkbare lessen kunnen worden getrokken uit de ervaringen met discriminatie op grond van ras, etnische afstamming en handicap. De Commissie heeft hiertoe voorstellen gedaan ⁽¹⁾.
- (4) Het programma moet aandacht besteden aan alle discriminatiegronden met uitzondering van geslacht, waaraan een specifieke communautaire actie is gewijd. Discriminatie op verschillende gronden kan vergelijkbare kenmerken vertonen en kan op vergelijkbare wijze bestreden worden. De gedurende vele jaren opgebouwde ervaring met het bestrijden van discriminatie op bepaalde gronden, met inbegrip van geslacht, kan worden gebruikt ten aanzien van discriminatie op andere gronden; bijzondere aandacht moet echter wel worden besteed aan de specifieke kenmerken van de verschillende vormen van discriminatie; derhalve moet rekening worden gehouden met de bijzondere behoeften van mensen met een handicap ten aanzien van de toegankelijkheid van activiteiten en resultaten.
- (4 bis) Er bestaat geen rangorde van belangrijkheid van de verschillende vormen van discriminatie, die alle in gelijke mate ontoelaatbaar zijn. Het programma heeft ten doel zowel de uitwisseling van bestaande goede praktijken in de lidstaten als de ontwikkeling van nieuwe praktijken en nieuw beleid ter bestrijding van discriminatie te bevorderen, met inbegrip van meervoudige discriminatie; dit programma kan de Gemeenschap tot steun zijn bij het ontwikkelen van een algemene strategie ter bestrijding van discriminatie op een reeks van gronden, ten aanzien waarvan nu gezamenlijke vooruitgang moet worden geboekt.
- (4 ter) De Gemeenschap streeft bij de tenuitvoerlegging van dit programma, overeenkomstig artikel 3, lid 2, van het EG-Verdrag, naar opheffing van de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen, te meer aangezien vrouwen vaak het slachtoffer van meervoudige discriminatie zijn;

⁽¹⁾ Zie de afzonderlijke voorstellen voor richtlijnen tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep en inzake de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling zonder onderscheid van ras of etnische afstamming.

⁽¹⁾ Zie de afzonderlijke voorstellen voor richtlijnen tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep en inzake de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling zonder onderscheid van ras of etnische afstamming.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (5) Overwegende dat vele niet-gouvernementele organisaties op Europees niveau ervaring en expertise hebben verworven in de bestrijding van discriminatie, en bovendien op Europees niveau de belangen behartigen van mensen die aan discriminatie blootstaan; dat deze derhalve een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de kennis omtrent de verschillende vormen en gevolgen van discriminatie, en kunnen helpen waarborgen dat bij het ontwerp, de tenuitvoerlegging en de follow-up van het programma rekening wordt gehouden met mensen die aan discriminatie blootstaan;
- (6) Overwegende dat, overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾, uitvoeringsmaatregelen in verband met dit besluit moeten worden vastgesteld volgens de raadplegingsprocedure van artikel 3 van genoemd besluit;
- (7) Overwegende dat de Commissie, teneinde de toegevoegde waarde van communautaire acties te vergroten, in samenwerking met de lidstaten moet toezien op de coherentie en complementariteit van de acties in het kader van dit besluit en andere relevante communautaire beleidslijnen, instrumenten en acties, in het bijzonder die uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds en ter bevordering van maatschappelijke integratie;
- (8) Overwegende dat de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte (EER-Overeenkomst) voorziet in ruimere samenwerking op sociaal gebied tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en de landen van de Europese Vrijhandelsassociatie die deelnemen aan de Europese Economische Ruimte (EVA/EER) anderzijds; dat moet worden voorzien in de mogelijkheid tot deelname aan dit programma door de kandidaat-landen van Midden- en Oost-Europa, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgelegd in de Europa-Overeenkomsten, in de aanvullende protocollen en in de besluiten van de respectieve Associatieraden, door Cyprus en Malta, gefinancierd uit aanvullende kredieten overeenkomstig de met de betrokken landen overeengekomen procedures, alsmede door Turkije, gefinancierd uit aanvullende kredieten overeenkomstig de met het betrokken land overeengekomen procedures;
- (9) Overwegende dat het voor het welslagen van iedere communautaire actie noodzakelijk is de resultaten in het licht van de doelstellingen te controleren en te evalueren;

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (5) Vele niet-gouvernementele organisaties op Europees niveau hebben ervaring en expertise verworven in de bestrijding van discriminatie, en behartigen bovendien op Europees niveau de belangen van mensen die aan discriminatie blootstaan; deze kunnen derhalve een belangrijke bijdrage leveren aan de kennis omtrent de verschillende vormen en gevolgen van discriminatie, en kunnen helpen waarborgen dat bij het ontwerp, de tenuitvoerlegging en de follow-up van het programma rekening wordt gehouden met mensen die aan discriminatie blootstaan. De Gemeenschap heeft in het verleden financiering toegekend aan een breed scala van organisaties die actief zijn op het terrein van discriminatie, en de financiering van effectieve niet-gouvernementele organisaties kan een belangrijk instrument zijn voor de bestrijding van discriminatie.
- (6) Overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾, moeten uitvoeringsmaatregelen in verband met dit besluit worden vastgesteld volgens de raadplegingsprocedure van artikel 3 van genoemd besluit.
- (7) De Commissie moet, teneinde de toegevoegde waarde van communautaire acties te vergroten, in samenwerking met de lidstaten toezien op de coherentie en complementariteit van de acties in het kader van dit besluit en andere relevante communautaire beleidslijnen, instrumenten en acties, in het bijzonder die uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds, op de terreinen van onderwijs en opleiding en gelijke kansen voor vrouwen en mannen, en ter bevordering van maatschappelijke integratie.
- (8) De Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte (EER-Overeenkomst) voorziet in ruimere samenwerking op sociaal gebied tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en de landen van de Europese Vrijhandelsassociatie die deelnemen aan de Europese Economische Ruimte (EVA/EER) anderzijds, en er moet worden voorzien in de mogelijkheid tot deelname aan dit programma door de kandidaat-landen van Midden- en Oost-Europa, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgelegd in de Europa-Overeenkomsten, in de aanvullende protocollen en in de besluiten van de respectieve Associatieraden, door Cyprus en Malta, gefinancierd uit aanvullende kredieten overeenkomstig de met de betrokken landen overeengekomen procedures, alsmede door Turkije, gefinancierd uit aanvullende kredieten overeenkomstig de met het betrokken land overeengekomen procedures.
- (8 bis) De jaarlijkse kredieten voor het programma zullen door de begrotingsautoriteit worden bepaald in het kader van de financiële vooruitzichten.
- (9) Het is voor het welslagen van iedere communautaire actie noodzakelijk de resultaten in het licht van de doelstellingen te controleren en te evalueren.

⁽¹⁾ PB L 184, 17.7.1999, blz. 23.

⁽¹⁾ PB L 184, 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (10) Overwegende dat, overeenkomstig de in artikel 5 van het Verdrag vastgelegde subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginselen de doelstellingen van de voorgestelde actie inzake de bijdrage van de Gemeenschap aan de bestrijding van discriminatie niet voldoende door de lidstaten zelf kunnen worden verwezenlijkt vanwege, onder andere, de behoefte aan multilaterale partnerschappen, transnationale uitwisseling van informatie en verspreiding van goede praktijken op het niveau van de Gemeenschap; dat dit besluit niet verder reikt dan noodzakelijk is om deze doelstellingen te verwezenlijken;

BESLUIT:

*Artikel 1***Vaststelling van het programma**

Hierbij wordt een communautair actieprogramma vastgesteld voor het bevorderen van maatregelen ter bestrijding van discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid, hierna „het programma” te noemen, voor de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2006.

*Artikel 2***Beginselen**

1. In dit besluit wordt onder discriminatie verstaan: ieder geval van achterstelling van een persoon of groep personen op grond van ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid; verder wordt eronder verstaan de toepassing van een ogenschijnlijk neutrale bepaling die benadeling van die persoon of groep personen op dezelfde gronden in de hand werkt, tenzij objectieve redenen dit rechtvaardigen.

2. Bij het ontwerp, de uitvoering en de follow-up van de activiteiten in het kader van dit programma, moet rekening worden gehouden met de ervaringen van mensen die aan discriminatie blootstaan.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (10) Overeenkomstig de in artikel 5 van het Verdrag vastgelegde subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginselen kunnen de doelstellingen van de voorgestelde actie inzake de bijdrage van de Gemeenschap aan de bestrijding van discriminatie niet voldoende door de lidstaten zelf worden verwezenlijkt vanwege, onder andere, de behoefte aan multilaterale partnerschappen, transnationale uitwisseling van informatie en verspreiding van goede praktijken op het niveau van de Gemeenschap. Het besluit reikt niet verder dan noodzakelijk is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

Ongewijzigd

2. Bij het ontwerp, de uitvoering en de follow-up van de activiteiten in het kader van dit programma, moet rekening worden gehouden met de ervaringen van mensen die aan discriminatie blootstaan, met name via actieve betrokkenheid van relevante niet-gouvernementele organisaties. Het programma zal rekening houden met het effect van discriminatie op de slachtoffers en, voor zover van toepassing, op mensen in hun omgeving.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 3

Algemeen doel

Het programma zal de inspanningen op het niveau van de Gemeenschap en in de lidstaten ter bevordering van maatregelen tegen discriminatie ondersteunen en aanvullen, onder andere door de ontwikkelingen op wetgevingsgebied aan te vullen. Het heeft de volgende doelstellingen:

- a) verbetering van het inzicht in vraagstukken betreffende discriminatie door een betere kennis en kwantificering en door de evaluatie van de doeltreffendheid van beleidslijnen en praktijken;
- b) ontwikkeling van het vermogen van de actoren die tot de doelgroep behoren (in het bijzonder lidstaten, plaatselijke en regionale autoriteiten, onafhankelijke instanties die zijn belast met de bestrijding van discriminatie, de sociale partners en niet-gouvernementele organisaties) om discriminatie doeltreffend aan te pakken, met name door steun aan de uitwisseling van informatie en goede praktijken en netwerken op Europees niveau;
- c) bekendmaking en verspreiding van de waarden en praktijken die aan de basis liggen van de bestrijding van discriminatie.

Artikel 4

Communautaire acties

1. Teneinde de in artikel 3 genoemde doelstellingen te verwezenlijken, kunnen de volgende acties in een transnationaal kader worden uitgevoerd:

- a) analyse van factoren in verband met discriminatie, onder andere door de verzameling van statistische gegevens, studies en de ontwikkeling van indicatoren en benchmarks; en de evaluatie van wetgeving en praktijken op het gebied van anti-discriminatie, ten einde de doeltreffendheid en het effect ervan te beoordelen en de resultaten doeltreffend te verspreiden;
- b) transnationale samenwerking tussen actoren uit de doelgroep en de bevordering van netwerken op Europees niveau tussen niet-gouvernementele organisaties die werkzaam zijn op het gebied van de bestrijding van discriminatie;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Het programma zal de inspanningen op het niveau van de Gemeenschap en in de lidstaten ter bevordering van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van discriminatie en meer-voudige discriminatie ondersteunen en aanvullen, waar nodig met inachtneming van toekomstige wetgevende maatregelen. Het heeft de volgende doelstellingen:

Ongewijzigd

- b) ontwikkeling van het vermogen van de actoren die tot de doelgroep behoren (in het bijzonder lidstaten, plaatselijke en regionale autoriteiten, onafhankelijke instanties die zijn belast met de bestrijding van discriminatie, de sociale partners en niet-gouvernementele organisaties van uiteenlopende omvang) om discriminatie doeltreffend aan te pakken en te voorkomen, met name door empowerment van hun organisaties en door steun aan de uitwisseling van informatie en goede praktijken en netwerken op Europees niveau, rekening houdende met de specifieke kenmerken van de verschillende vormen van discriminatie;
- c) bekendmaking en verspreiding van de waarden en praktijken die aan de basis liggen van de bestrijding van discriminatie, ook door bewustmakingsactiviteiten.

Ongewijzigd

- b) transnationale samenwerking tussen actoren uit de doelgroep en de bevordering van netwerken op Europees niveau tussen niet-gouvernementele organisaties die werkzaam zijn op het gebied van de bestrijding en de preventie van discriminatie;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- c) bewustmaking, met name om de aandacht te vestigen op de Europese dimensie van de bestrijding van discriminatie en om de resultaten van het programma bekendheid te geven, in het bijzonder door mededelingen, publicaties, campagnes en evenementen.

2. De regelingen voor de uitvoering van de in lid 1 beschreven communautaire acties staan in de bijlage.

*Artikel 5***Uitvoering van het programma en samenwerking met de lidstaten**

1. De Commissie moet:

- a) toezien op de uitvoering van de communautaire acties in het kader van dit programma overeenkomstig de bepalingen van de bijlage;
- b) zorgen voor een regelmatige gedachtewisseling met vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties en de sociale partners op Europees niveau over het ontwerp, de uitvoering en de follow-up van het programma en verwante beleidslijnen. De Commissie brengt het krachtens artikel 6 opgerichte Comité van haar standpunt op de hoogte;
- c) een actief partnerschap en een actieve dialoog tussen alle partners van het programma bevorderen, onder andere om een geïntegreerde en gecoördineerde aanpak van de discriminatiebestrijding te stimuleren.

2. De Commissie moet, in samenwerking met de lidstaten, de nodige stappen nemen om:

- a) de medewerking van alle betrokken partijen aan het programma te bevorderen;
- b) te zorgen voor de verspreiding van de resultaten van de acties in het kader van dit programma;
- c) te zorgen voor een passende informatie, publiciteit en follow-up in verband met de door dit programma gesteunde activiteiten.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- b) zorgen voor een regelmatige gedachtewisseling met vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties en de sociale partners op Europees niveau over het ontwerp, de uitvoering en de follow-up van het programma en verwante beleidslijnen. Daartoe zal de Commissie relevante informatie verstrekken aan de niet-gouvernementele organisaties en de sociale partners. De Commissie brengt het krachtens artikel 6 opgerichte Comité van haar standpunt op de hoogte;

Ongewijzigd

- a) de medewerking van alle betrokken partijen aan het programma te bevorderen, met inbegrip van niet-gouvernementele organisaties van uiteenlopende omvang;

Ongewijzigd

- c) te zorgen voor een toegankelijke informatie en voor passende publiciteit en follow-up in verband met de door dit programma gesteunde activiteiten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 6

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie (hierna „het comité” genoemd).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de in artikel 3 van Besluit 1999/468/EG vastgelegde raadgevingsprocedure van toepassing.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie raadpleegt het comité met name over:

- a) de algemene richtsnoeren voor de uitvoering van het programma;
- b) de jaarlijkse begrotingen en de verdeling van de financiële middelen over de maatregelen;
- c) het jaarlijks werkprogramma voor de uitvoering van de acties van het programma.

De vertegenwoordiger van de Commissie raadpleegt het comité eveneens over alle andere kwesties die relevant zijn voor de uitvoering van dit programma.

4. Ter waarborging van de samenhang en complementariteit van dit programma met andere maatregelen als bedoeld in artikel 7, houdt de Commissie het comité op de hoogte van andere communautaire acties die bijdragen aan de bestrijding van discriminatie. Zo nodig zal de Commissie regelmatige en gestructureerde samenwerking tot stand brengen tussen dit comité en de voor andere relevante beleidslijnen, instrumenten en acties tot stand gebrachte toezichthoudende comités.

Artikel 7

Samenhang en complementariteit

1. De Commissie draagt, in samenwerking met de lidstaten, zorg voor de algehele samenhang tussen het onderhavige programma en de andere beleidslijnen, instrumenten en acties, van de Unie en de Gemeenschap met name door de vaststelling van passende mechanismen voor de coördinatie van de activiteiten van dit programma met relevante activiteiten op het gebied van onderzoek, werkgelegenheid, gelijkheid van vrouwen en mannen, sociale integratie, onderwijs, opleiding en jeugdzaken en op het gebied van de externe betrekkingen van de Gemeenschap.

2. De Commissie en de lidstaten dragen zorg voor de samenhang en complementariteit tussen de acties in het kader van dit programma en andere relevante acties van Unie en Gemeenschap, met name uit hoofde van de Structuurfondsen en het communautair initiatief EQUAL.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

1. De Commissie draagt, in samenwerking met de lidstaten, zorg voor de algehele samenhang tussen het onderhavige programma en de andere beleidslijnen, instrumenten en acties, van de Unie en de Gemeenschap met name door de vaststelling van passende mechanismen voor de coördinatie van de activiteiten van dit programma met relevante activiteiten op het gebied van onderzoek, werkgelegenheid, gelijkheid van vrouwen en mannen, sociale integratie, cultuur, onderwijs, opleiding en jeugdzaken en op het gebied van de externe betrekkingen van de Gemeenschap.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. De lidstaten stellen alles in het werk om te zorgen voor samenhang en complementariteit tussen de activiteiten in het kader van dit programma en die op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau.

*Artikel 8***Deelname van de EVA/EER-landen, de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa, Cyprus, Malta en Turkije**

Het programma staat open voor deelname van:

- a) de EVA/EER-landen overeenkomstig de voorwaarden die worden gesteld in de EER-Overeenkomst;
- b) de kandidaat-landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE's) overeenkomstig de voorwaarden die worden gesteld in de Europa-Overeenkomsten, in de aanvullende protocollen en in de besluiten van de respectieve Associatieraden;
- c) Cyprus en Malta, op basis van aanvullende kredieten volgens met die landen vast te stellen procedures;
- d) Turkije, op basis van aanvullende kredieten volgens met dat land vast te stellen procedures.

*Artikel 9***Toezicht en evaluatie**

1. De Commissie houdt, in samenwerking met de lidstaten, voortdurend toezicht op het verloop van het programma.
2. De Commissie evalueert het programma met medewerking van onafhankelijke deskundigen. Bij deze evaluatie worden de relevantie en doeltreffendheid beoordeeld van de acties die worden uitgevoerd in verband met de in artikel 2 genoemde doelstellingen. Ook wordt het effect van het programma als geheel beoordeeld.

Deze evaluatie betreft tevens de complementariteit tussen de in het kader van dit programma uitgevoerde acties en de acties die betrekking hebben op andere relevante communautaire beleidslijnen, instrumenten en acties.

3. De Commissie legt uiterlijk 31 december 2005 een evaluatieverslag over de uitvoering van het programma voor aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 8 bis***Financiering**

De jaarlijkse kredieten voor dit programma worden door de begrotingsautoriteit vastgesteld binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten

Ongewijzigd

2. De Commissie evalueert het programma met medewerking van onafhankelijke deskundigen, rekening houdende met de standpunten van relevante niet-gouvernementele organisaties. Bij deze evaluatie worden de relevantie, de doeltreffendheid en de kosteneffectiviteit beoordeeld van de acties die worden uitgevoerd in verband met de in artikel 2 genoemde doelstellingen. Ook wordt het effect van het programma als geheel beoordeeld.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 10

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

BIJLAGE

AANWIJZINGEN VOOR DE UITVOERING VAN HET PROGRAMMA**I. Algemene beginselen**

De Commissie en de lidstaten dienen er zorg voor te dragen dat alle teksten, richtsnoeren en uitnodigingen tot het indienen van voorstellen in het kader van dit programma duidelijk, eenvoudig en begrijpelijk geformuleerd zijn, om deelname aan het programma zoveel mogelijk te vergemakkelijken.

Waar nodig zal rekening worden gehouden met de noodzaak speciale hulp te bieden om mensen te helpen belemmeringen voor hun deelname aan het programma te overwinnen.

Bij de activiteiten van het programma zal rekening worden gehouden met het principe van gendermainstreaming, met speciale aandacht voor gevallen waar het geslacht van het slachtoffer een rol speelt bij de discriminatie.

I. Actiegebieden

Het programma mag de volgende gebieden bestrijken:

- a) bevordering van non-discriminatie binnen en door overheidsdiensten (bijv. politie, gerechtelijke instanties, gezondheidszorg, sociale zekerheid, onderwijs);
- b) bevordering van non-discriminatie binnen en door de media;
- c) slechting van discriminerende barrières voor de deelname aan besluitvormings- en democratische processen;
- d) slechting van discriminerende barrières voor de toegang tot goederen en diensten, met inbegrip van huisvesting, vervoer, cultuur, vrijetijdsbesteding en sport;
- e) identificatie van hulpmiddelen en methoden voor een doeltreffende controle op discriminatie;
- f) identificatie van hulpmiddelen en methoden voor een doeltreffende verspreiding van informatie over het recht op gelijke behandeling en non-discriminatie;
- g) identificatie van methodologieën voor de mainstreaming van anti-discriminerende beleidslijnen en praktijken.

II. Actiegebieden

Ongewijzigd

- e) identificatie van hulpmiddelen en methoden voor een doeltreffende controle op discriminatie, met inbegrip van meervoudige discriminatie;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

De programmathema's mogen worden aangepast of aangevuld volgens de in artikel 6 vastgestelde procedure, op basis van een jaarlijkse herziening en rekening houdend met de resultaten van de voorbereidende acties voor dit programma en activiteiten uit hoofde van andere communautaire beleidslijnen, instrumenten en acties.

Bij alle activiteiten in het kader van het programma moet het mainstreamingsbeginsel in acht genomen worden.

II. Acties*Deel 1 — Analyse en evaluatie*

De volgende maatregelen kunnen worden gesteund:

1. de ontwikkeling en verspreiding van vergelijkbare statistieken over de omvang van discriminatie in de Gemeenschap;
2. de ontwikkeling en verspreiding van methoden en indicatoren voor de evaluatie van de doeltreffendheid van anti-discriminatoire beleidslijnen en praktijken (benchmarking);
3. de analyse, door middel van jaarlijkse verslagen, van de anti-discriminatiewetgeving en -praktijken, met het oog op de evaluatie van de doeltreffendheid ervan en de verspreiding van de daaruit getrokken lessen;
4. thematische studies in het kader van de prioritaire thema's waarbij benaderingswijzen voor verschillende discriminatiegronden met elkaar vergeleken en aan elkaar getoetst worden.

Bij de uitvoering van dit deel moet de Commissie vooral toezien op de samenhang en complementariteit met de activiteiten van het Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat en uit hoofde van het Vijfde Kaderprogramma voor OTO van de Gemeenschap.

Deel 2 — Capaciteitsopbouw

Om de capaciteiten en de doeltreffendheid van de actoren uit de doelgroep, die werkzaam zijn op het gebied van de bestrijding van discriminatie, te verbeteren kunnen de volgende activiteiten worden gesteund:

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

Bij de uitvoering van het programma kan de Commissie een beroep doen op technische en/of administratieve bijstand, tot wederzijds profijt van de Commissie en de begunstigden, met betrekking tot afbakening, voorbereiding, beheer, toezicht, audit en controle.

De Commissie kan ook initiatieven ontplooiën op de terreinen informatie, publicatie en verspreiding. Voorts kan zij evaluatiestudies verrichten en seminars, colloquia of andere bijeenkomsten van deskundigen organiseren.

III. Acties

Ongewijzigd

Bij de uitvoering van dit deel moet de Commissie vooral toezien op de samenhang en complementariteit met de activiteiten van het Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat en uit hoofde van het Vijfde Kaderprogramma voor Onderzoek en Technische Ontwikkeling van de Gemeenschap en het Statistische Programma.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

1. Transnationale uitwisselingen tussen uiteenlopende actoren uit ten minste vier verschillende lidstaten, bestaande uit de overdracht van informatie, lessen en goede praktijken. Mogelijke activiteiten zijn de vergelijking van de doeltreffendheid van procedures, methoden en hulpmiddelen in verband met de gekozen thema's; de wederzijdse overdracht en toepassing van goede praktijken; uitwisselingen van personeel; gezamenlijke ontwikkeling van producten, procedures, strategieën en methoden; de aanpassing van de als goede praktijken aangeduide methoden, instrumenten en procedures aan andere contexten; en/of de gemeenschappelijke verspreiding van resultaten, materiaal ter bevordering van de zichtbaarheid, en evenementen.
2. Financiering van de werkingskosten van relevante niet-gouvernementele organisaties op Europees niveau die ervaring hebben op het gebied van de bestrijding van discriminatie en die de belangen behartigen van mensen die aan discriminatie blootstaan, ter bevordering van de ontwikkeling van een geïntegreerde en gecoördineerde aanpak voor de bestrijding van discriminatie.

De criteria voor de selectie van te ondersteunen organisaties zullen worden vastgelegd volgens de procedure van artikel 6.

Deel 3 — Bewustmaking

De volgende maatregelen kunnen worden gesteund:

1. de organisatie van conferenties, seminars en evenementen op Europees niveau;
2. de organisatie van seminars door de lidstaten ter ondersteuning van de uitvoering van het Gemeenschapsrecht op het gebied van non-discriminatie; bevordering van de Europese dimensie van op nationaal niveau georganiseerde evenementen;
3. de organisatie van Europese mediacampagnes en evenementen ter ondersteuning van de transnationale uitwisseling van informatie en de identificatie en verspreiding van goede praktijken, met inbegrip van de toekenning van prijzen aan succesvolle acties in het kader van deel 2 ter verbetering van de zichtbaarheid van de discriminatiebestrijding;
4. de publicatie van materiaal ter verspreiding van de resultaten van het programma, met inbegrip van de totstandbrenging van een internetsite met voorbeelden van goede praktijken, een forum voor de uitwisseling van ideeën en een gegevensbank met potentiële partners voor transnationale uitwisselingsacties.

GEWIJZIGD VOORSTEL

1. Transnationale uitwisselingen tussen uiteenlopende actoren uit ten minste drie verschillende lidstaten, bestaande uit de overdracht van informatie, lessen en goede praktijken. Mogelijke activiteiten zijn de vergelijking van de doeltreffendheid van procedures, methoden en hulpmiddelen in verband met de gekozen thema's; de wederzijdse overdracht en toepassing van goede praktijken; uitwisselingen van personeel; gezamenlijke ontwikkeling van producten, procedures, strategieën en methoden; de aanpassing van de als goede praktijken aangeduide methoden, instrumenten en procedures aan andere contexten; en/of de gemeenschappelijke verspreiding van resultaten, materiaal ter bevordering van de zichtbaarheid, en evenementen. Bij de beoordeling van aanvragen om financiering zal rekening worden gehouden met de meervoudige aard van de betreffende discriminatie.
2. Financiering, ter hoogte van maximaal 90%, van de werkingskosten van relevante niet-gouvernementele organisaties op Europees niveau die ervaring hebben op het gebied van de bestrijding van discriminatie en die de belangen behartigen van mensen die aan discriminatie blootstaan, ter bevordering van de ontwikkeling van een geïntegreerde en gecoördineerde aanpak voor de bestrijding van discriminatie.

De criteria voor de selectie van te ondersteunen organisaties zullen worden vastgelegd volgens de procedure van artikel 6. Deze criteria kunnen rekening houden met de uiteenlopende en heterogene aard van de met discriminatie geconfronteerde groepen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

III. Methode voor het indienen van aanvragen om steun

Deel 1: Dit deel zal hoofdzakelijk worden uitgevoerd door middel van aanbestedingen. Bij samenwerking met de nationale bureaus voor de statistiek zijn de procedures van Eurostat van toepassing.

Deel 2: Deel 2.1 zal worden uitgevoerd door middel van oproepen tot het indienen van voorstellen bij de Commissie.

Deel 2.2 zal eveneens worden uitgevoerd door middel van oproepen tot het indienen van voorstellen bij de Commissie.

Deel 3: Dit deel zal over het algemeen worden uitgevoerd door middel van aanbestedingen. Acties uit hoofde van de delen 3.2 en 3.3 kunnen worden gesubsidieerd indien hierom, bijvoorbeeld door lidstaten, wordt verzocht.

IV. Methode voor het indienen van aanvragen om steun

Ongewijzigd

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de raad betreffende de bijstand aan Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3906/89, Besluit 97/256/EG en Verordening (EEG) nr. 1360/90

(2001/C 62 E/08)

COM(2000) 628 def. — 2000/0111(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 12 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap verleent Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië bijstand.
- (2) De bijstand ten gunste van deze landen wordt thans voor het grootste deel uitgevoerd in het raam van Verordening (EG) nr. 1628/96 van de Raad van 25 juli 1996 betreffende de steun aan Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië ⁽¹⁾ (Obnova), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2454/99 ⁽²⁾, en van Verordening (EG) nr. 3906/89 van de Raad van 18 december 1989 betreffende economische hulp ten gunste van bepaalde landen in Midden- en Oost-Europa ⁽³⁾ (Phare), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1266/99 ⁽⁴⁾. Op grond hiervan is deze bijstand aan verschillende procedures onderworpen, hetgeen het beheer ervan bemoeilijkt. Verordening (EG) nr. 1628/96 dient derhalve te worden ingetrokken en Verordening (EEG) nr. 3906/89 te worden gewijzigd. Teneinde de continuïteit van de werkzaamheden van het Europees Bureau voor wederopbouw te waarborgen, dienen de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1628/96 die de oprichting van het Bureau betreffen, te worden opgenomen in een andere verordening die op de datum van deze intrekking in werking moet treden.
- (3) De Europese Raad heeft tijdens zijn bijeenkomst te Lissabon op 23 en 24 maart bevestigd dat zijn eerste doelstelling nog steeds de zo volledig mogelijke integratie van de landen van de regio in de politieke en economische hoofdstroom van Europa is en dat het stabilisatie- en associatieproces de hoeksteen van zijn beleid in de Balkan is.
- (4) De bestaande financiële bijstand dient te worden ontwikkeld en bijgestuurd om deze aan de Europese beleidsdoelstellingen voor de regio aan te passen en meer in het bijzonder om ervoor te zorgen dat deze bijstand tot de

ontwikkeling van het stabilisatie- en associatieproces bijdraagt.

- (5) Te dien einde zal de bijstand zich met name richten op het opstellen van een institutionele, wetgevende, economische en sociale raamregeling die zich richt op de waarden en modellen waarop de Europese Unie is gegrondvest.
- (6) De eerbiediging van de democratische beginselen, van de rechten van de mens, van minderheden en de fundamentele vrijheden is een eerste voorwaarde voor het verkrijgen van bijstand.
- (7) Bijzondere aandacht dient aan de regionale dimensie van de bijstand te worden gegeven, ter versterking van de regionale samenwerking en ter ondersteuning van de rol van de Europese Unie in het raam van het Stabiliteitspact.
- (8) Gezien de politieke situatie in sommige regio's en de verschillende organen die bevoegdheden uitoefenen ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de bijstand dient te worden bepaald dat in bepaalde gevallen de bijstand rechtstreeks aan andere begunstigden dan de staat kan worden toegekend.
- (9) Teneinde de doeltreffendheid van de bijstand te vergroten en de tenuitvoerlegging ervan in een raamregeling te plaatsen, zal de Commissie algemene richtsnoeren vaststellen overeenkomstig de in deze verordening neergelegde beheersprocedure.
- (10) De kandidaat-lidstaten en de door de programma's Tacis en Meda begunstigde landen dienen aan aanbestedingen en te plaatsen opdrachten deel te nemen, teneinde de regionale samenwerking te stimuleren.
- (11) Er dient voor mechanismen ter controle en bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap te worden gezorgd, met name door tussenkomst van de Commissie, de Rekenkamer en het OLAF in de uitoefening van hun bevoegdheden op grond van Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden ⁽⁵⁾ en van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ PB L 204 van 14.8.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 299 van 20.11.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 375 van 23.12.1989, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 68.

⁽⁵⁾ PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2.

⁽⁶⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1.

- (12) De bijstand zal worden vastgelegd in een jaarlijkse en meerjaarlijkse programmering die voor advies aan het bij deze verordening ingestelde beheerscomité zal worden voorgelegd. Op deze manier zal de bijstand vanuit een invalshoek voor de middellange termijn kunnen worden benaderd en zal de samenhang en complementariteit van de communautaire bijstand met die van de lidstaten worden verzekerd.
- (13) Daar de benodigde maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze verordening beheersmaatregelen zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾, dienen deze maatregelen volgens de beheersprocedure van artikel 4 van genoemd besluit te worden vastgesteld.
- (14) Wat Kosovo betreft, dient te worden bepaald dat de Commissie goedkeuring kan verlenen voor de wederopbouwprogramma's in Kosovo die haar door het Europees Bureau voor wederopbouw worden voorgelegd. In de andere gevallen worden de programma's volgens de beheersprocedure goedgekeurd.
- (15) Gezien de werkingssfeer van deze verordening, dienen derhalve te worden gewijzigd: Verordening (EEG) nr. 3906/89 van de Raad van 18 december 1989 betreffende economische hulp ten gunste van bepaalde landen in Midden- en Oost-Europa (Phare), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1266/99, Besluit 97/256/EG ⁽²⁾ van de Raad van 14 april 1997 tot verlening van een garantie van de Gemeenschap voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen voor projecten buiten de Gemeenschap (landen in Midden- en Oost-Europa, mediterrane landen, landen in Azië en Latijns-Amerika, Zuid-Afrika, de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, en Bosnië en Herzegovina), laatstelijk gewijzigd bij Besluit 98/729/EG ⁽³⁾, en Verordening (EEG) nr. 1360/90 ⁽⁴⁾ van de Raad van 7 mei 1990 tot oprichting van een Europese Stichting voor opleiding, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1572/98 ⁽⁵⁾.
- (16) De in deze verordening vervatte maatregelen passen in het kader van het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van de westelijke Balkan en zijn noodzakelijk voor de verwezenlijking van een van de doelstellingen van de Gemeenschap. Het Verdrag voorziet voor de vaststelling van deze verordening in geen andere bevoegdheden dan die van artikel 308,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Gemeenschap verleent Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de Voormalige Joegoslavische Republiek Mace-

donië en de Federale Republiek Joegoslavië financiële bijstand, hierna „communautaire bijstand” genoemd.

2. De communautaire bijstand kan de staat, federale, gewestelijke en plaatselijke instanties, overheids- en semi-overheidsorganen en organisaties rechtstreeks ten goede komen ter ondersteuning van het bedrijfsleven, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen, vennootschappen, stichtingen en niet-gouvernementele organisaties.

3. De door de internationale gemeenschap ingestelde instanties die met het burgerlijke bestuur van bepaalde gebieden zijn belast, met name de Hoge Vertegenwoordiger in Bosnië en de overgangsautoriteit van de Verenigde Naties voor Kosovo, worden omtrent de tenuitvoerlegging van de communautaire bijstand voor deze gebieden naar behoren geraadpleegd. De door deze instanties uitgevoerde programma's en projecten kunnen communautaire bijstand uit hoofde van deze verordening ontvangen, behalve voor de huishoudelijke kosten van deze instanties, die - in voorkomend geval - voor subsidie in aanmerking komen in het kader van Verordening (EG) nr. 1080/2000 ⁽⁶⁾ van de Raad van 22 mei 2000 betreffende de ondersteuning van de Tijdelijke Missie van de Verenigde Naties voor Kosovo (UNMIK) en het Bureau van de Hoge Vertegenwoordiger in Bosnië en Herzegovina (OHR).

Artikel 2

1. De belangrijkste doelstelling van de communautaire bijstand is het verlenen van steun aan de deelname van de begunstigde landen aan het stabilisatie- en associatieproces.

2. De communautaire bijstand is met name gericht op:

- a) de wederopbouw, de terugkeer van de vluchtelingen en de stabilisatie van de regio;
- b) het opzetten van een institutionele en wetgevende regeling ter ondersteuning van de democratie, de rechtsstaat, de rechten van de mens en van minderheden;
- c) de duurzame economische en sociale ontwikkeling en op de markteconomie gerichte economische hervormingen;
- d) de ontwikkeling van nauwere betrekkingen tussen de begunstigde landen onderling en tussen deze landen en de Europese Unie, alsmede tussen deze landen en de landen die willen toetreden tot de Europese Unie;
- e) de stimulering van regionale, transnationale, grensoverschrijdende en interregionale samenwerking tussen de begunstigde landen onderling en tussen deze landen en de Europese Unie, alsmede tussen de begunstigde landen en andere landen van de regio.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 102 van 19.4.1977.

⁽³⁾ PB L 346 van 22.12.1998.

⁽⁴⁾ PB L 131 van 23.5.1990.

⁽⁵⁾ PB L 206 van 23.7.1998.

⁽⁶⁾ PB L 22, 24.5.2000.

3. De communautaire bijstand wordt ten uitvoer gelegd door middel van de financiering van investeringsprogramma's en institutionele opbouw overeenkomstig de programmeringsbeginselen die in de overeenkomstig de in artikel 10, lid 2, bedoelde procedure vastgestelde algemene richtsnoeren zijn vastgelegd.

Artikel 3

1. Behoudens uitzonderlijke gevallen, die naar behoren dienen te worden gerechtvaardigd, wordt de bijstand in het kader van nationale programma's en programma's voor meerdere begunstigen verstrekt, die zijn gebaseerd op de volgens de procedure van artikel 10, lid 2, vastgestelde meerjaarlijkse indicatieve programma's en jaarlijkse actieprogramma's.

2. In de meerjaarlijkse indicatieve programma's worden de voornaamste doelstellingen en de hoofdlijnen van de communautaire bijstand vastgelegd en indicatieve financiële ramingen gegeven. Voordat de Commissie de indicatieve programma's voor de betrokken landen goedkeurt, bestudeert zij samen met het in artikel 10 bedoelde comité het strategische kader (nationaal strategiedocument) waarin de programmering moet worden ingepast.

3. De indicatieve programma's liggen ten grondslag aan de jaarlijkse actieprogramma's, waarin - voor het begrotingsjaar in kwestie - de nagestreefde doelstellingen, de bijstandsgebieden en de geplande middelen worden vastgelegd.

Artikel 4

1. Wanneer de bijstand ten behoeve van Kosovo door het Europees Bureau voor wederopbouw ten uitvoer wordt gelegd, wordt deze bijstand, in afwijking van artikel 3, in het kader van het jaarlijkse wederopbouwprogramma verstrekt.

2. De Raad van bestuur van het Europees Bureau voor wederopbouw bestudeert het door de Commissie voorgestelde strategisch kader dat uitsluitend betrekking heeft op de bijstand en waarin het jaarlijkse wederopbouwprogramma moet worden ingepast.

3. Het ontwerp van het jaarlijkse wederopbouwprogramma wordt door de directeur van het Bureau aan de Commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 4, lid 10, onder b), van de verordening [Bureau].

De Commissie kan het programma zoals dit door het Bureau is voorgelegd, goedkeuren. In de andere gevallen wordt een programma goedgekeurd volgens de procedure van artikel 10, lid 2.

De goedkeuringsprocedure van artikel 10, lid 2, is ook van toepassing op de steunprogramma's ten gunste van Kosovo die buiten het kader van het jaarlijkse wederopbouwprogramma vallen omdat zij niet door het Bureau ten uitvoer moeten worden gelegd.

Artikel 5

1. De eerbiediging van de democratische beginselen en de rechtstaat, alsmede de eerbiediging van de rechten van de mens en van minderheden en de fundamentele vrijheden, vormen

een wezenlijk element voor de toepassing van de onderhavige verordening en tevens een eerste voorwaarde voor het verkrijgen van communautaire bijstand. Ingeval van deze beginselen niet worden geëerbiedigd, kan de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de gepaste maatregelen nemen.

2. De bijstand wordt eveneens afhankelijk gesteld van de door de Raad in zijn conclusies van 29 april 1997 ⁽¹⁾ vastgelegde voorwaarden, met name wat betreft de toezegging door de begunstigen, democratische, economische en institutionele hervormingen ten uitvoer te leggen.

Artikel 6

1. De communautaire bijstand wordt verleend in de vorm van niet-terugvorderbare steun.

2. De communautaire financiering kan de uitgaven dekken van de opzet, de uitvoering, het toezicht, de controle en de evaluatie van projecten en programma's alsmede de kosten van voorlichting.

3. De communautaire financiering kan betrekking hebben op medefinancieringen. Ingeval van medefinancieringen voor investeringsprojecten gefinancierd met door de Europese Investeringsbank of andere internationale financiële instellingen toegekende leningen, kan de communautaire financiering de vorm van rentesubsidies aannemen.

4. In geval van een ernstige politieke en economische crisis of de dreiging van een dergelijke crisis in een land en/of begunstigde instantie, kan de Gemeenschap uitzonderlijke begrotingssteun verlenen voor duidelijk omschreven uitgaven. Tot dergelijke steun wordt besloten door de Commissie volgens de procedures van artikel 10, lid 2.

Deze steun treedt niet in de plaats van de macro-economische bijstand (uitzonderlijke macro-financiële en financiële bijstand) die in voorkomend geval wordt verstrekt op basis van specifieke instrumenten.

5. Heffingen, rechten en lasten, en de aankoop van onroerende goederen komen niet voor financiering door de Gemeenschap in aanmerking.

Artikel 7

1. De Commissie voert de bijstand uit overeenkomstig het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

2. Aanbestedingen en te plaatsen opdrachten staan op gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke personen en rechtspersonen uit de lidstaten en de krachtens deze verordening begunstigde staten, alsmede uit de kandidaat-lidstaten en de begunstigde landen van de programma's Tacis en Meda.

3. In geval van medefinanciering kan de Commissie onderdanen van andere landen van geval tot geval toestemming verlenen aan aanbestedingen en te plaatsen opdrachten deel te nemen.

⁽¹⁾ Bulletin 4 - 1997, punt 2.2.1.

Artikel 8

1. De financieringsbesluiten en hieruit voortvloeiende overeenkomsten en contracten voorzien met name in financieel toezicht en controle door de Commissie alsmede audits door de Rekenkamer, in voorkomend geval ter plaatse.

2. De Commissie kan tevens controles en inspecties ter plaatse verrichten overeenkomstig Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96. De door de Commissie overeenkomstig de procedures van artikel 10, lid 2, genomen maatregelen dienen te voorzien in een adequate bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap, overeenkomstig Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95.

Artikel 9

De besluiten tot wijziging van overeenkomstig de procedure van artikel 10, lid 2, genomen besluiten worden door de Commissie zonder raadpleging van het comité genomen mits de aard van de oorspronkelijke programma's en acties niet wezenlijk wordt gewijzigd en het daarmee gemoeide bedrag niet meer bedraagt dan 20 % van het totale voor het programma of de actie in kwestie uitgetrokken bedrag. Het comité dient van alle herziene besluiten in kennis te worden gesteld.

Artikel 10

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité van beheer bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de beheersprocedure van artikel 4 van Besluit 1999/468/EG, met inachtneming van artikel 7, lid 3, van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG genoemde termijn wordt op een maand vastgesteld.

4. Het comité kan elk ander vraagstuk met betrekking tot de tenuitvoerlegging van deze verordening bespreken dat door zijn voorzitter, eventueel op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan het comité wordt voorgelegd, in het bijzonder alle vraagstukken met betrekking tot de programmering van acties, de algemene tenuitvoerlegging van deze acties en medefinancieringen.

Artikel 11

1. Teneinde ervoor te zorgen dat de bijstand een samenhangend geheel vormt met een grotere complementariteit en hogere efficiëntie wisselen de lidstaten en de Gemeenschap alle nuttige informatie uit over de acties die zij voornemens zijn ten uitvoer te leggen.

2. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad jaarlijks een verslag over de voortgang van de tenuitvoerlegging van de communautaire bijstand voor.

Artikel 12

Verordening (EG) nr. 1628/96 wordt ingetrokken.

Artikel 13

In de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3906/89 worden de vermeldingen „Bosnië-Herzegovina”, „Albanië”, „Kroatië”, „Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië” en „Joegoslavië” geschrapt.

Artikel 14

Artikel 1bis, lid 5, tweede alinea, van Besluit 97/256/EG van de Raad wordt vervangen door de volgende alinea:

„De financieringsbesluiten betreffende dit besluit worden genomen overeenkomstig de in Verordening (CARDS) vervatte procedures.”

Artikel 15

Artikel 1, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1360/90 wordt vervangen door onderstaande tekst:

„Er wordt een Europese Stichting voor opleiding opgericht, hierna te noemen „de Stichting”, die tot doel heeft bij te dragen tot de ontwikkeling van de beroepsopleidingsstelsels:

- in de landen van Midden- en Oost-Europa die bij Verordening (EEG) nr. 3906/89 of een later besluit ter zake door de Raad worden aangewezen om in aanmerking te komen voor economische hulp;
- in de Onafhankelijke Staten van de voormalige Unie van Socialistische Sovjetrepublieken en Mongolië die in het kader van het programma voor bijstand aan de sanering en het herstel van de economie bijstand ontvangen krachtens Verordening (Euratom, EG) nr. 1279/96 of krachtens enig ander daaropvolgend besluit;
- in de mediterrane derde landen en gebieden die in aanmerking komen voor de financiële en technische maatregelen ter ondersteuning van de hervorming van hun economische en maatschappelijke structuren krachtens Verordening (EG) nr. 1488/96 of krachtens enig ander daaropvolgend besluit, en
- in de in Verordening (CARDS) of enig ander daaropvolgend besluit bedoelde begunstigde landen.

Deze landen worden hierna „de begunstigde landen” genoemd.”

Artikel 16

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is van toepassing tot en met 31 december 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende het Europees Bureau voor wederopbouw

(2001/C 62 E/09)

COM(2000) 628 def. — 2000/0112(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 12 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bijstand voor Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië is grotendeels ten uitvoer gelegd in het raam van Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2454/99 ⁽²⁾, en van Verordening (EEG) nr. 3906/89 ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1266/1999 ⁽⁴⁾.
- (2) Verordening (EG) nr. 1628/96, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2454/99, betrof de oprichting van het Europees Bureau voor wederopbouw en vormde de rechtsgrondslag ervan.
- (3) De Raad heeft op (datum van vaststelling van CARDS) Verordening (CARDS) vastgesteld waarbij een eenvormige juridische raamregeling voor de bijstand aan deze landen wordt geboden en Verordening (EG) nr. 1628/96 wordt ingetrokken.
- (4) De bepalingen betreffende de oprichting en de werking van het Europees Bureau voor wederopbouw moeten derhalve in een nieuwe verordening worden overgenomen, waarbij zij aan Verordening (CARDS) worden aangepast en waarbij terzelfdertijd de noodzakelijke wijzigingen worden aangebracht.
- (5) De Europese Raad van Feira van 19 en 20 juni 2000 heeft benadrukt dat het Europees Bureau voor wederopbouw, als de instantie die het toekomstige CARDS-programma moet uitvoeren, van zijn volledige potentieel gebruik moet kunnen maken om de in Keulen gestelde doelen te bereiken.
- (6) Het Verdrag voorziet voor de vaststelling van deze verordening in geen andere handelingsbevoegdheden dan die van artikel 308,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Commissie kan de tenuitvoerlegging van de in artikel 1 van Verordening (CARDS) beoogde bijstand in eerste instantie in Kosovo, en wanneer de omstandigheden het toelaten ook

in andere gebieden van de Federale Republiek Joegoslavië, aan een Bureau overdragen.

Te dien einde wordt het Europees Bureau voor wederopbouw opgericht, hierna „Bureau” genoemd, dat ten doel heeft de in de eerste alinea bedoelde bijstand ten uitvoer te leggen.

2. Op voorstel van de Commissie besluit de Raad met gekwalificeerde meerderheid tot de uitbreiding van de activiteiten van het Bureau tot andere gebieden van de Federale Republiek Joegoslavië dan Kosovo, alsmede tot vaststelling van nadere bepalingen betreffende de aanwijzing van de in artikel 1, lid 2, van Verordening (CARDS) bedoelde instanties. In het licht van dit besluit kan het Bureau andere operationele centra oprichten.

Artikel 2

1. Ter verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde doelstelling verricht het Bureau, binnen de grenzen van zijn bevoegdheden en overeenkomstig de besluiten van de Commissie, de volgende taken:

- a) het verzamelen, analyseren en doorgeven aan de Commissie van informatie over:
 - i) schade, behoeften in verband met de wederopbouw en de terugkeer van vluchtelingen, alsmede over activiteiten van de regeringen, de lokale en regionale overheden en de internationale gemeenschap op dit gebied;
 - ii) de dringende behoeften van de betrokken bevolkingsgroepen, daarbij rekening houdende met de situatie van ontheemden en de eventuele terugkeer van deze bevolkingsgroepen;
 - iii) prioritaire sectoren en geografische gebieden die dringend steun nodig hebben van de internationale gemeenschap;
- b) het opstellen van voorstellen voor programma's voor de wederopbouw en de terugkeer van vluchtelingen overeenkomstig de richtsnoeren van de Commissie;
- c) de zorg voor de uitvoering van de in artikel 1 bedoelde bijstand, voorzover mogelijk in samenwerking met de plaatselijke bevolking en, zo nodig, steunend op door middel van een aanbesteding geselecteerde actoren. Daartoe kan het Bureau door de Commissie worden belast met alle activiteiten die ter uitvoering van de programma's nodig zijn, in het bijzonder:
 - i) de opstelling van een taakomschrijving;
 - ii) de opstelling en evaluatie van oproepen tot het indienen van inschrijvingen;
 - iii) de ondertekening van contracten;
 - iv) het sluiten van financieringsovereenkomsten;

⁽¹⁾ PB L 204 van 14.8.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 299 van 20.11.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 375 van 23.12.1989, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 68.

- v) de toewijzing van opdrachten overeenkomstig het in deze verordening bepaalde;
- vi) de evaluatie van projecten;
- vii) de controle van de uitvoering van de projecten;
- viii) het verrichten van betalingen.

2. Onverminderd eventueel medegefinancierde acties in het raam van de door artikel 1 aan het Bureau verleende bevoegdheden, kan het Bureau de programma's voor de wederopbouw en voor de terugkeer van vluchtelingen uitvoeren, die de lidstaten en andere donoren hem toevertrouwen, met name in het raam van de samenwerking die de Commissie heeft opgezet met de Wereldbank, de internationale financiële instellingen en de Europese Investeringsbank (EIB).

Voor de uitvoering van die programma's gelden de volgende voorwaarden:

- a) de financieringen moeten integraal door deze andere donoren worden gewaarborgd;
- b) de financieringen moeten de werkingskosten die er het gevolg van zijn dekken;
- c) de duur van deze opdrachten moet met de in artikel 13 vastgestelde termijn voor de opheffing van het Bureau verenigbaar zijn.

3. De Commissie kan het Bureau ook belasten met de follow-up, met name de controle, evaluatie en audit, van de in het kader van Verordening (EG) nr. 1080/2000 genomen besluiten met betrekking tot de ondersteuning van UNMIK.

Artikel 3

Het Bureau heeft rechtspersoonlijkheid. Het Bureau beschikt in alle lidstaten over de ruimste juridische bevoegdheden die naar nationaal recht worden toegekend aan natuurlijke personen. Het Bureau kan in het bijzonder onroerende en roerende goederen verwerven of vervreemden en in rechte optreden. Het Bureau is een organisatie zonder winstoogmerk.

Het operationele centrum van het Bureau, dat ten aanzien van het beheer over een aanzienlijke mate van zelfstandigheid zal beschikken, wordt in eerste instantie in Pristina gevestigd, opdat bij de aanvang van de wederopbouwwerkzaamheden in Kosovo gebruik kan worden gemaakt van de algemene diensten van het Bureau in Thessaloniki, waar zich de zetel van het Bureau bevindt.

Artikel 4

1. Het Bureau heeft een Raad van bestuur, die uit één vertegenwoordiger van elke lidstaat en twee vertegenwoordigers van de Commissie is samengesteld.

2. De vertegenwoordigers van de lidstaten worden door de betrokken lidstaten benoemd. Daarbij wordt rekening gehouden met hun kennis en ervaring op de gebieden die bij de activiteiten van het Bureau een belangrijke rol spelen.

3. De vertegenwoordigers worden benoemd voor een periode van dertig maanden.

4. De Raad van bestuur wordt voorgezeten door de Commissie. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

5. De EIB wijst een waarnemer aan die niet aan de stemming deelneemt.

6. De Raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast.

7. De vertegenwoordigers van de lidstaten en de Commissie beschikken in de Raad van bestuur elk over één stem.

De Raad van bestuur neemt zijn besluiten met een meerderheid van tweederde.

8. De Raad van bestuur stelt met eenparigheid van stemmen de taalregeling van het Bureau vast.

9. De voorzitter roept de Raad van bestuur bijeen telkens wanneer dit vereist is en minstens driemaal per jaar. De Raad van bestuur kan ook worden bijeengeroepen op verzoek van de directeur van het Bureau of op verzoek van minstens een gewone meerderheid van de leden.

10. a) De Raad van bestuur bestudeert het door de Commissie voorgestelde strategisch kader betreffende de bijstand waarin het jaarlijkse wederopbouwprogramma moet worden ingepast.

b) Op basis van dit strategisch kader en de desbetreffende richtsnoeren van de Commissie legt de directeur de Raad van bestuur een ontwerp van het jaarlijkse wederopbouwprogramma voor. In dit ontwerp worden voor het begrotingsjaar in kwestie de nagestreefde doelstellingen, de bijstandsgebieden en de geplande middelen vastgelegd. Na advies van de Raad van bestuur wordt het ontwerp van het jaarlijkse wederopbouwprogramma door de directeur aan de Commissie toegezonden.

c) Op voorstel van de directeur neemt de Raad van bestuur besluiten over:

i) de voorstellen voor eventueel door het Bureau uit te voeren programma's van andere donoren;

ii) de vaststelling van een meerjarige contractuele raamregeling met de voor het bestuur van Kosovo verantwoordelijke overgangsautoriteit voor de uitvoering van de in artikel 1, lid 3, van Verordening (CARDS) bedoelde bijstand;

iii) de aanwezigheid op de bijeenkomsten van de Raad van bestuur van vertegenwoordigers, in de hoedanigheid van waarnemer, van de landen en organisaties die het Bureau hebben verzocht de uitvoering van hun programma's op zich te nemen.

11. De Raad van bestuur dient jaarlijks uiterlijk op 31 maart bij de Commissie een ontwerp in van het jaarverslag over de activiteiten van het Bureau in het voorgaande jaar en de financiering daarvan.

De Commissie keurt het jaarverslag goed en legt dit voor aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 5

1. De directeur van het Bureau wordt op voorstel van de Commissie door de Raad van bestuur voor een periode van dertig maanden benoemd. Hij kan volgens dezelfde procedure uit zijn functie worden ontzet.

De directeur is belast met:

- a) de opstelling van het ontwerp van het in artikel 4, lid 10, onder b), bedoelde jaarlijkse wederopbouwprogramma;
- b) de voorbereiding en de organisatie van de werkzaamheden van de Raad van bestuur;
- c) het dagelijks bestuur van het Bureau;
- d) de voorbereiding van de staat van ontvangsten en uitgaven en de uitvoering van de begroting van het Bureau;
- e) de voorbereiding en de publicatie van de in deze verordening bedoelde verslagen;
- f) alle personeelsvraagstukken;
- g) de uitvoering van de besluiten van de Raad van bestuur en de richtsnoeren voor de activiteiten van het Bureau.

2. De directeur legt de Raad van bestuur verantwoording af over het beheer en is aanwezig op de bijeenkomsten van de Raad van bestuur.

3. De directeur vertegenwoordigt het Bureau op juridisch vlak.

4. De directeur oefent de bevoegdheden uit van het tot aanstelling bevoegde gezag.

5. De directeur dient eenmaal in de drie maanden bij het Europees Parlement een verslag in over de activiteiten van het Bureau.

Artikel 6

1. Voor alle uitgaven en ontvangsten van het Bureau worden voor elk begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, ramingen opgesteld. De uitgaven en ontvangsten worden opgenomen in de begroting van het Bureau, die tevens een overzicht van de personeelsbezetting bevat.

2. De ontvangsten en uitgaven van de begroting van het Bureau moeten in evenwicht zijn.

3. De ontvangsten van het Bureau omvatten, afgezien van eventuele andere ontvangsten, een in de algemene begroting van de Europese Unie opgenomen subsidie, betalingen verricht ter vergoeding van verleende diensten, alsmede uit andere bronnen afkomstige middelen.

4. De begroting omvat tevens nauwkeurige gegevens over de middelen die door de begunstigde landen zelf zijn bestemd voor projecten die in aanmerking komen voor financiële bijstand van het Bureau.

Artikel 7

1. De directeur stelt jaarlijks een ontwerpbegroting voor het Bureau vast, teneinde de huishoudelijke en operationele uitgaven voor het volgende begrotingsjaar te dekken. Hij dient het ontwerp in bij de Raad van bestuur.

2. Op grond hiervan neemt de Raad van bestuur jaarlijks uiterlijk op 15 februari de ontwerpbegroting van het Bureau aan. Deze wordt de Commissie voorgelegd.

3. De Commissie onderzoekt de ontwerpbegroting van het Bureau, rekening houdende met de prioriteiten die zij heeft vastgesteld en de algemene financiële richtsnoeren voor de steun ten behoeve van de wederopbouw van Kosovo.

Zij stelt, op deze grondslag en binnen de grenzen die worden voorgesteld voor het totaalbedrag dat nodig is voor de steun ten behoeve van Kosovo, de jaarlijkse indicatieve bijdrage vast ten behoeve van de begroting van het Bureau, die in het voorontwerp van de begroting van de Europese Unie dient te worden opgenomen.

4. Na in kennis te zijn gesteld van het advies van de Commissie stelt de Raad van bestuur, aan het begin van elk begrotingsjaar, de begroting van het Bureau vast, waarbij hij deze aanpast aan de verschillende bijdragen die aan het Bureau zijn toegewezen, alsmede aan de middelen die uit andere bronnen afkomstig zijn. In de begroting wordt nauwkeurig vermeld hoeveel personeelsleden het Bureau in het betrokken begrotingsjaar heeft en in welke rang en categorie zij werkzaam zijn.

Artikel 8

1. De directeur is belast met de uitvoering van de begroting van het Bureau.

2. De financiële controle wordt verricht door de bevoegde diensten van de Commissie.

3. De gedetailleerde rekeningen over alle ontvangsten en uitgaven van het voorgaande begrotingsjaar worden door de directeur jaarlijks uiterlijk op 31 maart aan de Commissie, de Raad van bestuur en de Rekenkamer voorgelegd.

De Rekenkamer onderzoekt deze rekeningen, overeenkomstig artikel 248 van het Verdrag. Zij stelt jaarlijks een verslag op over de activiteiten van het Bureau.

4. Het Europees Parlement geeft op aanbeveling van de Raad de directeur kwijting over de uitvoering van de begroting van het Bureau.

Artikel 9

De Raad van bestuur neemt, in overleg met de Commissie en na raadpleging van de Rekenkamer, het financieel reglement van het Bureau aan, waarbij met name nauwkeurig de te volgen procedure voor de vaststelling en de uitvoering van de begroting van het Bureau wordt vermeld, met inachtneming van artikel 142 van het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Unie.

Artikel 10

Voor het personeel van het Bureau gelden dezelfde voorschriften en regelingen als voor de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen. De Raad van bestuur stelt, in overleg met de Commissie, de noodzakelijke uitvoeringsbepalingen vast.

Het personeel van het Bureau is samengesteld uit een beperkt aantal door de Commissie of de lidstaten voor managementfuncties benoemde of gedetacheerde ambtenaren. De overige personeelsleden worden door het Bureau aangeworven voor een periode die overeenstemt met de periode waarin het Bureau hen nodig heeft.

Artikel 11

De Raad van bestuur besluit tot toetreding van het Bureau tot het Interinstitutionele akkoord betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF). Hij treft de nodige maatregelen voor de interne onderzoeken van het OLAF.

De financieringsbesluiten, alsmede alle contracten of uitvoeringsinstrumenten die uit die besluiten voortvloeien, bepalen uitdrukkelijk dat de Rekenkamer en het OLAF indien nodig bij de begunstigden van middelen uit het Fonds en bij de tussenpersonen die deze middelen verdelen, tot controle ter plaatse kunnen overgaan.

Artikel 12

1. De contractuele aansprakelijkheid van het Bureau wordt beheerst door de wet welke op het betrokken contract van toepassing is.

2. Inzake de niet-contractuele aansprakelijkheid moet het Bureau overeenkomstig de algemene beginselen welke de

rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben, de schade vergoeden die door het Bureau of door zijn personeelsleden in de uitoefening van hun functies is veroorzaakt.

Het Hof van Justitie is bevoegd inzake geschillen betreffende de vergoeding van dergelijke schade.

3. De persoonlijke aansprakelijkheid der personeelsleden jegens het Bureau wordt geregeld bij de bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van het Bureau.

Artikel 13

De Commissie dient bij de Raad een voorstel betreffende de opheffing van het Bureau in, indien zij van mening is dat het Bureau zijn in artikel 1 genoemde opdracht heeft voltooid. De Commissie dient in elk geval en uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van deze verordening bij de Raad een voorstel betreffende de status van het Bureau in.

Artikel 14

De voor het functioneren van het Bureau noodzakelijke vertaaldiensten worden in beginsel verricht door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De verordening is van toepassing tot en met 31 december 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 94/25/EG inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten met betrekking tot pleziervaartuigen

(2001/C 62 E/10)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 639 def. — 2000/0262(COD)

(Door de Commissie ingediend op 12 oktober 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

waren, werden opnieuw aangehaald in de conclusies van de Raad Industrie van 29 april 1999.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Door ontwikkelingen sedert de goedkeuring van Richtlijn 94/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 1994 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten met betrekking tot pleziervaartuigen⁽¹⁾ zijn wijzigingen op deze richtlijn noodzakelijk geworden.
- (2) Waterscooters vallen niet onder deze richtlijn, terwijl een aantal lidstaten sinds de goedkeuring ervan wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met technische voorschriften voor deze vaartuigen hebben ingevoerd.
- (3) De aandrijfmotoren van pleziervaartuigen en waterscooters brengen uitlaatmissies van koolmonoxide (CO), koolwaterstoffen (HC) en stikstofoxiden (NO_x) alsook geluidsemissies voort die zowel de menselijke gezondheid als het milieu aantasten.
- (4) De geluids- en uitlaatmissies van deze pleziervaartuigen vallen evenmin onder die richtlijn.
- (5) Met het oog op het bevorderen van duurzame ontwikkeling moeten de eisen inzake milieubescherming nu in de verschillende activiteiten van de Gemeenschap worden geïntegreerd. Dergelijke bepalingen, die reeds in de Resolutie van de Raad van 3 december 1992 betreffende het verband tussen het concurrentievermogen van de industrie en de bescherming van het milieu⁽²⁾ aan de orde

(6) In een aantal lidstaten zijn wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter beperking van geluids- en uitlaatmissies van kracht teneinde de menselijke gezondheid, het milieu en, waar van toepassing, de gezondheid van huisdieren te beschermen. Deze bepalingen zijn onderling verschillend, waardoor ze waarschijnlijk het vrije verkeer van dergelijke producten aantasten en handelsbelemmeringen binnen de Gemeenschap opwerpen.

(7) In het kader van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽³⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG⁽⁴⁾, hebben de lidstaten kennis gegeven van nationale ontwerp-wetgeving ter vermindering van geluids- en uitlaatmissies van pleziervaartuigmotoren. Deze technische bepalingen worden, net als de reeds van kracht zijnde nationale bepalingen, geacht waarschijnlijk het vrije verkeer van deze producten aan te tasten of belemmeringen op te werpen voor een goede werking van de interne markt. Daarom moet een bindend communautair instrument worden opgesteld.

(8) Harmonisering van nationale wetgevingen is de enige manier om deze handelsbelemmeringen op te heffen en oneerlijke concurrentie die in de interne markt wordt aangetroffen, uit te bannen. De doelstelling geluids- en uitlaatmissies te beperken kan niet op bevredigende wijze door de lidstaten afzonderlijk worden verwezenlijkt. Met de maatregelen van deze richtlijn worden alleen de essentiële eisen voor het vrije verkeer van alle eronder vallende typen motoren vastgelegd.

(9) Deze maatregelen zijn in overeenstemming met de principes voor de uitvoering van de nieuwe aanpak zoals uiteengezet in de Resolutie van de Raad van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie⁽⁵⁾, en met het principe dat naar geharmoniseerde Europese normen wordt verwezen.

⁽¹⁾ PB L 164 van 30.6.1994, blz. 15.

⁽²⁾ PB C 331 van 16.12.1992, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37.

⁽⁴⁾ PB L 217 van 5.8.1998, blz. 18.

⁽⁵⁾ PB C 136 van 4.6.1985, blz. 1.

- (10) De emissiebepalingen in deze richtlijn moeten gelden voor alle motoren, ongeacht of het binnenboord-, buitenboord- of hekmotoren betreft, en voor waterscooters, teneinde de menselijke gezondheid en het milieu optimaal te beschermen. Wat gasvormige emissies betreft, vallen hieronder ook motoren die ingrijpende wijzigingen ondergaan. Geheel of gedeeltelijk afgebouwde vaartuigen met een binnenboord- of hekmotor, of een van deze typen vaartuigen waarvan de motor ingrijpende wijzigingen ondergaat, dienen eveneens aan de bepalingen inzake geluidsemissies te voldoen.
- (11) Overeenstemming met de essentiële eisen met betrekking tot de emissies van de motoren in kwestie is voor de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu van fundamenteel belang. Er moeten maximum niveaus voor uitlaatemissies worden vastgelegd voor koolmonoxide (CO), koolwaterstoffen (HC), stikstofoxiden (NO_x) en vervuilende stoffen in de vorm van vaste deeltjes. De maximum niveaus voor geluidsemissies moeten worden opgesplitst naar het vermogen van deze motoren en het aantal motoren per vaartuig. Deze maatregelen sluiten aan op alle andere maatregelen ter vermindering van motor-emissies met het oog op de bescherming van mens en milieu.
- (12) Op pleziervaartuigen moeten altijd de gegevens aanwezig zijn waaruit blijkt dat de geluids- en uitlaatemissies met de eisen in overeenstemming zijn.
- (13) Aan de hand van geharmoniseerde Europese normen, met name die voor niveaumetingen en testmethoden, kan overeenstemming met de essentiële eisen gemakkelijker worden aangetoond. Dit geldt ook voor de emissies van pleziervaartuigen waarop deze richtlijn betrekking heeft.
- (14) Gezien de aard van de risico's moeten er ter waarborging van het noodzakelijke beschermingsniveau procedures ter beoordeling van overeenstemming worden goedgekeurd. De fabrikant of zijn gemachtigde dient ervoor te zorgen dat de producten waarop deze richtlijn betrekking heeft, bij het in de handel brengen of in gebruik nemen aan de desbetreffende essentiële eisen met betrekking tot waterscooters dan wel pleziervaartuigen voldoen. Er dienen toereikende procedures te worden vastgelegd die een keuze tussen even stringente procedures bieden. Deze procedures moeten voldoen aan Besluit 93/465/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende de modules voor de verschillende fasen van de procedures ter beoordeling van overeenstemming en de voorschriften inzake het aanbrenge en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming⁽¹⁾, die voor gebruik in richtlijnen inzake technische harmonisatie zijn bedoeld.
- (15) Wat uitlaatemissies betreft, moeten alle typen motoren, met inbegrip van waterscooters en andere soortgelijke motorvaartuigen, door de fabrikant of zijn gemachtigde in de Gemeenschap van de CE-markering zijn voorzien, behalve binnenboord- en hekmotoren, die van een certificaat van overeenstemming van de fabrikant vergezeld dienen te gaan. Voor geluidsemissies geeft de CE-markering aangebracht op het vaartuig voor alle typen motoren, behalve buitenboordmotoren, overeenstemming met de relevante essentiële eisen aan.
- (16) Richtlijn 94/25/EG moet ook worden gewijzigd om aan de behoefte van fabrikanten aan een ruimere keuze aan procedures inzake certificering tegemoet te komen.
- (17) Ten behoeve van de rechtszekerheid en ter waarborging van een veilig gebruik van pleziervaartuigen moet de essentiële eis inzake de op het plaatje van de bouwer aan te brengen aanbevolen maximale belasting worden verduidelijkt.
- (18) Ter vergemakkelijking van de toepassing van maatregelen betreffende de doeltreffende werking van wetgeving wordt de procedure voor nauwe samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten in het kader van een comité gehandhaafd en versterkt.
- (19) Voor een doeltreffende werking van wetgeving is een mechanisme vereist om met het oog op de technologische vooruitgang de technische bepalingen betreffende de ontwikkeling van uitlaat- en geluidsemissiegrenswaarden en van uitlaatbelastingscycli en testbrandstoffen te kunnen wijzigen; een overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾ in het leven geroepen regelgevend comité moet de Commissie adviseren over de te nemen maatregelen,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 94/25/EG wordt hierbij als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

Toepassingsgebied en definities

1. Deze richtlijn is van toepassing:

a) wat ontwerp en bouw betreft, op:

i) pleziervaartuigen en gedeeltelijk afgebouwde vaartuigen,

ii) waterscooters, en

⁽¹⁾ PB L 220 van 30.8.1993, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- iii) losse en gemonteerde onderdelen als bedoeld in bijlage II;
- b) wat uitlaatmissies betreft, op:
- i) aandrijfmotoren voor pleziervaartuigen en waterscooters, en
- ii) op of in deze vaartuigen gemonteerde aandrijfmotoren die een „ingrijpende wijziging” ondergaan;
- c) wat geluidsemissies betreft, op:
- i) pleziervaartuigen en gedeeltelijke afgebouwde pleziervaartuigen met hek- of binnenboordmotoren,
- ii) pleziervaartuigen met hek- of binnenboordmotor die een „ingrijpende verbouwing” ondergaan,
- iii) waterscooters, en
- iv) voor montage op pleziervaartuigen bestemde buitenboordmotoren.
2. Buiten de werkingssfeer van deze richtlijn vallen:
- a) wat lid 1, onder a), betreft:
- i) wedstrijdboten, met inbegrip van wedstrijdroeiboten en boten voor roei-instructie die als zodanig door de fabrikant zijn bestempeld,
- ii) kano's en kajaks, gondels en waterfietsen,
- iii) zeilplanken,
- iv) surfplanken, met inbegrip van surfplanken met motor,
- v) originelen en individuele replica's van vóór 1950 ontworpen historische vaartuigen, die hoofdzakelijk met de oorspronkelijke materialen zijn gebouwd en die als zodanig door de fabrikant zijn bestempeld,
- vi) experimentele vaartuigen, voor zover zij niet nadien op de communautaire markt worden gebracht,
- vii) voor persoonlijk gebruik gebouwde vaartuigen, voor zover zij nadien gedurende een periode van vijf jaar niet op de communautaire markt worden gebracht,
- viii) onverminderd lid 3, onder a), vaartuigen die specifiek bestemd zijn om te worden bemand en passagiers te vervoeren voor commerciële doeleinden,
- met name de vaartuigen als omschreven in Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van 4 oktober 1982 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen ⁽¹⁾, ongeacht het aantal passagiers,
- ix) duikboten,
- x) luchtkussenvoertuigen, en
- xi) draagvleugelboten;
- b) wat lid 1, onder b), betreft:
- i) aandrijfmotoren die zijn gemonteerd, of specifiek zijn bestemd voor montage, op de volgende vaartuigen:
- vaartuigen die uitsluitend voor wedstrijden zijn bedoeld en als zodanig door de fabrikant zijn bestempeld,
- experimentele vaartuigen, voor zover zij niet nadien op de communautaire markt worden gebracht,
- onverminderd lid 3, onder a), vaartuigen die specifiek bestemd zijn om te worden bemand en passagiers te vervoeren voor commerciële doeleinden, met name de vaartuigen als omschreven in Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van 4 oktober 1982 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen, ongeacht het aantal passagiers,
- duikboten,
- luchtkussenvoertuigen, en
- draagvleugelboten;
- ii) originelen en individuele replica's van historische aandrijfmotoren die op een ontwerp van vóór 1960 zijn gebaseerd, niet in serie worden geproduceerd en worden gemonteerd op de in lid 2, onder a), punt v), gedefinieerde vaartuigen.
- c) wat lid 1, onder c), betreft:
- alle onder b) van dit lid genoemde vaartuigen.
3. In deze richtlijn gelden de volgende definities:
- a) „pleziervaartuig”: ieder voor sport- en vrijetijdsdoeleinden bedoeld vaartuig, ongeacht het type of de wijze van voortstuwing, met een romplengte van 2,5 tot 24 m, gemeten volgens de geharmoniseerde norm. Het feit dat hetzelfde vaartuig kan worden gebruikt voor de verhuur of voor pleziervaartcursussen belet niet dat het onder de werkingssfeer van deze richtlijn valt, wanneer het voor recreatiedoeleinden in de handel wordt gebracht;

⁽¹⁾ PB L 301 van 28.10.1982, blz. 1, richtlijn zoals gewijzigd bij de toetredingsakten van Oostenrijk, Finland en Zweden.

- b) „waterscooter”: een vaartuig met een lengte van minder dan 4 m met een inwendige-verbrandingsmotor, primair aangedreven door een waterstraalpomp en ontworpen om door een of meerdere personen zittend, staand of knielend op, in plaats van in de romp te worden bediend;
- c) „aandrijfmotor”: iedere voor aandrijving gebruikte inwendige-verbrandingsmotor met vonk- of compressie-ontsteking, met inbegrip van tweetakt- en viertaktbinnenboordmotoren, -hekmotoren en -buitenboordmotoren;
- d) „ingrijpende wijziging van de motor”: een dusdanige wijziging van een motor dat
- de motor de in bijlage I, deel B, uiteengezette emissiegrenswaarden zou kunnen overschrijden, met uitzondering van de routinematige vervanging van motoronderdelen die de emissiekenmerken niet veranderen; of dat
 - het nominaal vermogen van de motor met meer dan 10 % toeneemt;
- e) „ingrijpende verbouwing van een vaartuig”: een verbouwing van een bestaand vaartuig waarbij
- de wijze van voortstuwing van het vaartuig wordt veranderd,
 - sprake is van een ingrijpende wijziging van de motor of van vervanging van de aandrijfmotor door een motor van een ander type of een andere grootte,
 - het vaartuig zozeer wordt veranderd dat het als een nieuw vaartuig wordt beschouwd;
- f) „wijze van voortstuwing”: de mechanische methode waarmee het vaartuig wordt aangedreven, met name scheepsschroeven of mechanische aandrijvingsystemen met waterstraal;
- g) „motorfamilie”: de door de fabrikant bepaalde klasse van motoren waarvan op grond van hun ontwerp wordt verwacht dat zij dezelfde kenmerken voor uitlaatemissies hebben, en die aan de voorschriften voor uitlaatemissies in deze richtlijn voldoen;
- h) „fabrikant”: iedere natuurlijke of rechtspersoon die een onder deze richtlijn vallend product ontwerpt en vervaardigt, of die een dergelijk product laat ontwerpen en/of vervaardigen met de bedoeling het onder zijn eigen naam in de handel te brengen;
- i) „gemachtigde”: iedere in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke of rechtspersoon met een schriftelijke volmacht van de fabrikant om namens deze laatste op te treden wat diens uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen betreft.”

2. In artikel 4 wordt de volgende alinea 3 bis ingevoegd:

„3 bis. Lidstaten mogen het in de handel brengen en in bedrijf stellen van binnenboord- en hekaandrijfmotoren niet verbieden, beperken of verhinderen indien de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde in overeenstemming met bijlage XV, punt 3, verklaart dat de motor aan de voorschriften voor uitlaatemissies van deze richtlijn zal voldoen indien hij volgens de bijgeleverde instructies van de fabrikant in een pleziervaartuig of waterscooter wordt gemonteerd.”

3. Het volgende artikel 6 bis wordt ingevoegd:

„Regelgevend comité

Artikel 6 bis

1. In het licht van de ontwikkeling van de technologische kennis en van nieuw wetenschappelijk bewijs noodzakelijke wijzigingen op de voorschriften van bijlage I, deel B, punt 2, inzake uitlaatemissiegrenswaarden, belastingscycli en referentiebrandstoffen, en bijlage I, deel C, punt 1, inzake geluidsemissiegrenswaarden moeten worden goedgekeurd door de Commissie, daarin bijgestaan door het krachtens artikel 6, lid 3, in het leven geroepen Permanent Comité, dat in overeenstemming met de procedure waarnaar in artikel 6 bis, lid 2, wordt verwezen, als regelgevend comité optreedt.

2. Waar naar deze bepaling wordt verwezen, is de in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG vastgelegde raadplegingsprocedure van toepassing, in overeenstemming met artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG genoemde termijn bedraagt drie maanden.”

4. Artikel 7, lid 1, wordt vervangen door het volgende:

„1. Wanneer een lidstaat vaststelt dat producten die onder het toepassingsgebied van artikel 1 vallen en van de in bijlage IV bedoelde CE-markering zijn voorzien, bij juiste constructie, montage, correct onderhoud en gebruik overeenkomstig hun gebruiksdoel gevaar kunnen opleveren voor de veiligheid en de gezondheid van personen, eigendom of het milieu, neemt hij alle dienstige voorlopige maatregelen om deze uit de handel te nemen of om het in de handel brengen of het in bedrijf stellen ervan te verbieden dan wel te beperken.”

5. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

„Artikel 8

1. Alvorens in artikel 1, lid 1, bedoelde producten in productie te nemen of in de handel te brengen, volgt de vaartuigfabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde de in de leden 2, 3 en 4 van dit artikel bedoelde procedures.

In afwezigheid van de fabrikant en zijn gemachtigde kan iedere in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die het product onder zijn eigen naam in de handel brengt, de verantwoordelijkheid voor de overeenstemming van het product met deze richtlijn op zich nemen.

2. Met betrekking tot ontwerp en bouw van in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde producten volgt de vaartuigfabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde de volgende procedures voor de categorieën vaartuigontwerpen A, B, C en D als bedoeld in bijlage I, deel A, punt 1:

a) voor de ontwerpcategorieën A en B:

i) voor vaartuigen met een romplengte van minder dan 12 m: de interne fabricagecontrole plus proeven (module A bis) als bedoeld in bijlage VI, of EG-typeonderzoek (module B) als beschreven in bijlage VII, aangevuld met de procedure van overeenstemming met het type (module C) als bedoeld in bijlage VIII, dan wel een van de volgende modules: B + D of G of H,

ii) voor vaartuigen met een romplengte van 12 tot 24 m: het EG-typeonderzoek (module B) als bedoeld in bijlage VII, aangevuld met de procedure van overeenstemming met het type (module C) als bedoeld in bijlage VIII, dan wel een van de volgende modules: B + D, of B + F, of G of H;

b) voor ontwerpcategorie C:

i) voor vaartuigen met een romplengte van 2,5 tot 12 m:

— indien conform de geharmoniseerde normen betreffende de punten 3.2 en 3.3 van bijlage I, deel A: de interne fabricagecontrole (module A) als bedoeld in bijlage V, of de interne fabricagecontrole plus proeven (module A bis) als bedoeld in bijlage VI, of het EG-typeonderzoek (module B) als bedoeld in bijlage VII, aangevuld met de procedure van overeenstemming met het type (module C) als bedoeld in bijlage VIII, dan wel een van de volgende modules: B + D, of B + F, of G of H,

— indien niet conform de geharmoniseerde normen betreffende de punten 3.2 en 3.3 van bijlage I, deel A: de interne fabricagecontrole plus proeven (module A bis) als bedoeld in bijlage VI, of het EG-typeonderzoek (module B) als bedoeld in bijlage VII, aangevuld met de procedure van overeenstemming met het type (module C) als bedoeld in bijlage VIII, dan wel een van de volgende modules: B + D, of B + F, of G of H;

ii) voor vaartuigen met een romplengte van 12 tot 24 m: het EG-typeonderzoek (module B) als bedoeld in bijlage VII, gevolgd door de procedure van overeenstemming met het type (module C) als bedoeld in bijlage VIII, dan wel een van de volgende modules: B + D, of B + F, of G of H;

c) voor ontwerpcategorie D:

voor vaartuigen met een romplengte van 2,5 tot 24 m: de interne fabricagecontrole (module A) als bedoeld in bijlage V, of de interne fabricagecontrole plus proeven (module A bis) als bedoeld in bijlage VI, of het EG-typeonderzoek (module B) als bedoeld in bijlage VII, aangevuld met de procedure van overeenstemming met het type (module C) als bedoeld in bijlage VIII, dan wel een van de volgende modules: B + D, of B + F, of G of H;

d) voor waterscooters:

het EG-typeonderzoek (module B) als bedoeld in bijlage VII, gevolgd door de procedure van overeenstemming met het type (module C) als bedoeld in bijlage VIII, dan wel een van de volgende modules: B + D, B + E, B + F, of G of H;

e) voor in bijlage II bedoelde onderdelen, een van de volgende modules: B + C, B + D, B + F, of G of H.

3. Met betrekking tot uitlaatemissies:

a) volgt de motorfabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde bij in artikel 1, lid 1, onder b), bedoelde producten het in bijlage VII bedoelde EG-typeonderzoek (module B), gevolgd door de in bijlage VIII bedoelde procedure van overeenstemming met het type (module C), dan wel een van de volgende modules: B + D, B + E, B + F, of G of H;

b) volgt de motorfabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde voor compressieontstekingsmotoren met typegoedkeuring volgens Richtlijn 97/68/EG die aan de in punt 4.2.3 van bijlage I van die richtlijn genoemde fase II voldoen, de in bijlage V bedoelde interne fabricagecontrole (module A).

4. Met betrekking tot geluidsemisies:

a) volgt de vaartuigfabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde voor in artikel 1, lid 1, onder c), punten i) en ii), bedoelde producten de volgende procedures:

i) indien proeven worden uitgevoerd met gebruikmaking van de geharmoniseerde norm voor geluidsmeting: ofwel de interne fabricagecontrole plus proeven (module A bis) als bedoeld in bijlage VI, of eenheidskeuring (module G) als bedoeld in bijlage XI, of volledige kwaliteitsborging (module H) als bedoeld in bijlage XII;

ii) indien voor de beoordeling in overeenstemming met punt i) gecertificeerde referentivaartuiggegevens worden gebruikt: ofwel de interne fabricagecontrole (module A) als bedoeld in bijlage V, of interne fabricagecontrole plus proeven (module A bis) als bedoeld in bijlage VI, of eenheidskeuring (module G) als bedoeld in bijlage XI, of volledige kwaliteitsborging (module H) als bedoeld in bijlage XII;

- b) volgt de fabrikant van waterscooters/motoren of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde voor in artikel 1, lid 1, onder c), punten iii) en iv), bedoelde producten de volgende procedures: interne fabricagecontrole plus proeven (module A bis) als bedoeld in bijlage VI of module G of H.”
6. Artikel 10, leden 1, 2 en 3, wordt vervangen door het volgende:
- „1. Op de volgende producten moet bij het in de handel brengen de CE-markering van overeenstemming zijn aangebracht:
- a) pleziervaartuigen, waterscooters en onderdelen als bedoeld in bijlage II, die worden geacht te voldoen aan de in bijlage I uiteengezette essentiële eisen;
- b) buitenboordmotoren die worden geacht te voldoen aan de in bijlage I, deel B en C, uiteengezette essentiële eisen.
2. De CE-markering van overeenstemming, als weergegeven in bijlage IV, moet zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar zijn aangebracht op het vaartuig en de waterscooter overeenkomstig bijlage I, deel A, punt 2.2, op onderdelen als bedoeld in bijlage II en/of op de verpakking ervan, en op buitenboord- en waterscootermotoren overeenkomstig bijlage I, deel B, punt 1.1.
- De CE-markering moet vergezeld gaan van het identificatienummer van de aangemelde instantie die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de in de bijlagen IX, X, XI, XII en XVI bedoelde procedures.
3. Het is verboden op pleziervaartuigen, waterscooters en aandrijfmotoren merktekens of opschriften aan te brengen die derden kunnen misleiden omtrent de betekenis of de grafische vorm van de CE-markering. Andere merktekens mogen op het pleziervaartuig en de onderdelen als bedoeld in bijlage II en/of op de verpakking ervan worden aangebracht, op voorwaarde dat daardoor de zichtbaarheid en de leesbaarheid van de CE-markering niet worden verminderd.”
7. Bijlage I wordt gewijzigd overeenkomstig deel A van de bijlage van deze richtlijn.
8. Bijlage VI wordt vervangen door de tekst in deel B van de bijlage van deze richtlijn.
9. In bijlage VIII wordt het volgende nieuwe punt 4 toegevoegd:

„4. Een door de fabrikant gekozen aangemelde instantie verricht met willekeurige tussenpozen productcontroles of laat deze verrichten om te beoordelen of het product met de uitlaatmissie-eisen van deze richtlijn in overeenstemming is. Als het kwaliteitsniveau onvoldoende blijkt te zijn of als het nodig lijkt de juistheid van de door de fabrikant opgegeven gegevens te controleren, moet de volgende procedure worden gevolgd:

Uit de serie wordt een motor genomen waarop de in bijlage I, deel B, beschreven proef wordt uitgevoerd. Testmotoren moeten geheel of gedeeltelijk zijn ingelopen, volgens de specificaties van de fabrikant. Als de specifieke uitlaatmissies van de uit de serie genomen motor hoger zijn dan de in bijlage I, deel B, vermelde grenswaarden, kan de fabrikant verzoeken metingen uit te voeren op een steekproef van motoren uit de serie, met inbegrip van de oorspronkelijk uit de serie genomen motor. Deze steekproef moet in overeenstemming zijn met de in bijlage XVII beschreven statistische methode.”

10. In bijlage X, punt 5.3, wordt een nieuwe alinea toegevoegd:
- „Voor de beoordeling van de overeenstemming met de uitlaatmissie-eisen moet de in bijlage XVII beschreven procedure worden toegepast.”
11. Bijlage XIII wordt vervangen door de tekst in deel C van de bijlage van deze richtlijn.
12. De eerste zin van punt 1 in bijlage XIV wordt vervangen door het volgende:
- „1. De instantie, de directeur ervan en het met de keuring belaste personeel mogen niet de ontwerper, de fabrikant, de leverancier of de installateur zijn van de in artikel 1 genoemde producten die zij keuren, noch de gemachtigde van een der genoemde personen.”
13. Bijlage XV wordt vervangen overeenkomstig deel D van de bijlage van deze richtlijn.
14. Bijlage XVI wordt toegevoegd overeenkomstig deel E van de bijlage van deze richtlijn.
15. Bijlage XVII wordt toegevoegd overeenkomstig deel F van de bijlage van deze richtlijn.

Artikel 2

Twee jaar na de tenuitvoerlegging van deze richtlijn door de lidstaten brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van een systeem om de overeenstemming van in gebruik zijnde vaartuigen te testen.

Artikel 3

1. De lidstaten dragen zorg voor aanneming en bekendmaking van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om uiterlijk in juni 2003 aan de voorschriften ervan te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De lidstaten passen deze bepalingen toe vanaf december 2003.

2. De lidstaten staan het in de handel brengen en in bedrijf stellen toe van producten die voldoen aan de voorschriften die op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn op hun grondgebied van kracht zijn, en wel als volgt:

- tot december 2004 voor de producten als bedoeld onder artikel 1, lid 1, onder a),
- tot december 2004 voor compressieontstekingsmotoren en viertaktmotoren met vonkontsteking, en
- tot december 2005 voor tweetaktmotoren met vonkontsteking.

3. Wanneer de lidstaten de in het eerste lid bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekend-

making van de bepalingen. Hoe deze verwijzing moet plaatsvinden, wordt door de lidstaten vastgesteld.

4. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

A — Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel wordt vervangen door:

„BIJLAGE I: ESSENTIËLE EISEN

Opmerking vooraf

In deze bijlage worden onder „vaartuigen” pleziervaartuigen en waterscooters verstaan.

A. ESSENTIËLE VEILIGHEIDSEISEN VOOR HET ONTWERPEN EN BOUWEN VAN VAARTUIGEN.”

2. De alinea onder punt 2, „Algemene eisen”, wordt vervangen door:

„De in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde producten moeten aan de essentiële eisen beantwoorden voor zover deze erop van toepassing zijn.”

3. In punt 2.2, „Plaatje van de bouwer”, vierde streepje, wordt aan het einde van de zin toegevoegd:

„... waarbij het gewicht van de brandstof- en watertanks (indien vol) niet wordt meegerekend.”

4. In punt 3.6, „Door de fabrikant aanbevolen maximale belasting”, wordt de volgende zinsnede geschrapt:

„... en die op het plaatje van de bouwer vermeld moet worden ...”.

5. Onder punt 5, „Eisen met betrekking tot de inrichting”, wordt een nieuw punt toegevoegd:

„5.1.5 Waterscooters zonder bestuurder. Waterscooters moeten zijn uitgerust met een inrichting die de motor uitschakelt of een automatische schakelaar die de scooter met beperkte snelheid circulair voorwaarts laat bewegen wanneer de bestuurder afstapt of in het water valt.”

6. De nieuwe delen B en C worden als volgt aan deze bijlage toegevoegd:

„B. ESSENTIËLE EISEN VOOR DE UITLAATEMISSIES VAN AANDRIJFMOTOREN

Aandrijfmotoren moeten aan de volgende essentiële eisen voor uitlaatmissies voldoen.

1. IDENTIFICATIE VAN DE MOTOR

1.1. Op iedere motor moet de volgende informatie duidelijk zijn vermeld:

- handelsmerk of handelsnaam van de fabrikant;
- motortype en, indien van toepassing, motorfamilie;

- een uniek identificatienummer;
- CE-markering, indien vereist volgens artikel 10.

- 1.2. Deze merktekens moeten voldoende duurzaam zijn voor de normale levensduur van de motor en moeten duidelijk leesbaar en onuitwisbaar zijn. Als een etiket of plaatje wordt gebruikt, moet dit voldoende duurzaam voor de normale levensduur van de motor worden bevestigd en mogen de etiketten of plaatjes niet verwijderd kunnen worden zonder ze te vernietigen of beschadigen.
 - 1.3. De merktekens moeten worden aangebracht op een onderdeel van de motor dat voor de normale werking nodig is en normaliter tijdens de levensduur van de motor niet wordt vervangen.
 - 1.4. De merktekens moeten op zodanige plaats worden aangebracht dat zij voor de gemiddelde persoon gemakkelijk leesbaar zijn nadat de motor en alle voor de werking noodzakelijke onderdelen zijn gemonteerd.
2. EISEN VOOR UITLAATEMISSIES

Aandrijfmotoren moeten zodanig worden ontworpen, gebouwd en gemonteerd dat de emissies bij een juiste installatie en bij normaal gebruik niet boven de grenswaarden in de volgende tabel uitkomen:

Tabel 1

Type	Koolmonoxide $CO = A + B/P_N^n$ g/kWh			Koolwaterstoffen $HC = A + B/P_N^n$ g/kWh			Stikstofoxiden NO_x g/kWh	Deeltjes
	A	B	n	A	B	n		
Tweetaktvonkontstekingsmotoren	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	n.v.t.
Viertaktvonkontstekingsmotoren	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	n.v.t.
Compressieontstekingsmotoren	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

-waarin A, B en n constanten zijn overeenkomstig de tabel, P_N het nominale vermogen in kW is en de uitlaat-emissies worden gemeten volgens de geharmoniseerde norm.

Voor motoren met een vermogen van meer dan 130 kW mag de belastingscyclus E3 (IMO) of E5 (pleziervaartuigen) worden gebruikt.

Bij de emissieproeven moeten de in Richtlijn 98/69/EG gespecificeerde referentiebrandstoffen worden gebruikt (bijlage XI, tabellen 2 en 3).

3. DUURZAAMHEID

Indien de door de fabrikant van de motor te verstrekken installatie- en onderhoudshandleiding wordt nageleefd, moet de motor bij normaal gebruik en in normale gebruiksomstandigheden gedurende de normale levenscyclus aan de hierboven vermelde grenswaarden blijven voldoen.

De fabrikant moet deze informatie verkrijgen door van tevoren duurzaamheidsproeven op basis van een normale werking uit te voeren en door de vermoeidheid van de onderdelen te berekenen, zodat hij de noodzakelijke onderhoudsinstructies kan opstellen en deze kan verstrekken bij alle nieuwe, voor het eerst in de handel gebrachte motoren.

Onder normale levenscyclus voor motoren wordt verstaan:

- voor binnenboord- en hekmotoren: 480 uur of, indien dit eerder het geval is, 10 jaar;
- voor waterscootermotoren: 350 uur of, indien dit eerder het geval is, 5 jaar;
- voor buitenboordmotoren: 350 uur of, indien dit eerder het geval is, 10 jaar.

4. HANDLEIDING

Elke motor moet voorzien zijn van een handleiding in de overeenkomstig het Verdrag door de lidstaat waar de motor in de handel wordt gebracht bepaalde taal (talen) van de Gemeenschap. De volgende gegevens moeten in deze handleiding zijn vermeld:

- installatie- en onderhoudsinstructies die nodig zijn voor een goede werking van de motor teneinde aan de eisen van punt 3 (Duurzaamheid) te voldoen;
- het vermogen van de motor gemeten volgens de geharmoniseerde norm.

C. ESSENTIËLE EISEN VOOR GELUIDSEMISSIES

Pleziervaartuigen met binnenboord- of hekmotor, waterscooters en buitenboordmotoren moeten aan de volgende essentiële eisen voor geluidsemissies voldoen.

1. GELUIDSEMISSIENIVEAUS

- 1.1. Pleziervaartuigen met binnenboord- of hekmotor, waterscooters en buitenboordmotoren moeten zo worden ontworpen, gebouwd en gemonteerd dat de geluidsemissies, gemeten door middel van proeven die zijn gedefinieerd in de geharmoniseerde normen, niet hoger zijn dan de grenswaarden in de volgende tabel.

Tabel 2

Vermogen van de motor in kW	Maximaal geluidsdrukniveau = L_{pASmax} in dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

-waarin P_N = nominaal vermogen van de motor in kW bij nominaal toerental en L_{pASmax} = maximaal geluidsdrukniveau in dB.

Voor twee- en meermotorige eenheden mag de grenswaarde met 3 dB worden verhoogd.

- 1.2. Als alternatief voor geluidsmetingen worden pleziervaartuigen met een binnenboord- of hekmotor geacht in overeenstemming met deze geluidseisen te zijn als hun belangrijkste ontwerpkenmerken overeenkomen of, binnen in de geharmoniseerde norm vastgelegde grenzen, vergelijkbaar zijn met die van een gecertificeerd referentievoertuig.
- 1.3. Onder „gecertificeerd referentievoertuig” wordt verstaan een specifieke combinatie van een romp en een binnenboord- of hekmotor die in overeenstemming met de geluidseisen is bevonden volgens metingen overeenkomstig punt 1.1 en waarvan alle relevante ontwerpkenmerken en de metingen van het geluidsniveau vervolgens zijn opgenomen in de gepubliceerde lijst van gecertificeerde referentievoertuigen.

2. HANDLEIDING

De in bijlage I, deel A, punt 2.5, bedoelde handleiding voor pleziervaartuigen met binnenboord- of hekmotor en voor waterscooters moet de noodzakelijke informatie bevatten om het vaartuig en de uitlaatinrichting in zodanige conditie te houden dat, voor zover praktisch mogelijk, bij normaal gebruik de gespecificeerde geluidsgrenswaarden niet worden overschreden.

De in bijlage I, deel B, punt 4, bedoelde handleiding voor buitenboordmotoren moet de noodzakelijke instructies bevatten om de buitenboordmotor in zodanige conditie te houden dat, voor zover praktisch mogelijk, bij normaal gebruik de gespecificeerde geluidsgrenswaarden niet worden overschreden.”

B — Bijlage VI wordt vervangen door:

„BIJLAGE VI: INTERNE FABRICAGECONTROLE PLUS PROEVEN (module A bis, optie 1)

Deze module komt overeen met module A als opgenomen in bijlage V, aangevuld met de volgende bepalingen:

A. Ontwerp en bouw

Door de fabrikant of voor zijn rekening worden op een of meer vaartuigen die representatief zijn voor de productie van de fabrikant een of meer van de volgende proeven, daarmee gelijkstaande berekeningen of controles uitgevoerd:

- stabiliteitsproef volgens punt 3.2 van de essentiële eisen;
- beproeving van het drijfvermogen als omschreven in punt 3.3 van de essentiële eisen.

Voor beide geldt, dat de proeven, berekeningen of controles moeten worden uitgevoerd onder verantwoordelijkheid van een door de fabrikant gekozen aangemelde instantie.

B. Geluidsemissies

Pleziervaartuigen met binnenboord- of hekmotor en motorscooters:

De in bijlage I, deel C, gespecificeerde geluidsemissieproeven moeten door de fabrikant of voor zijn rekening, onder verantwoordelijkheid van een door de fabrikant gekozen aangemelde instantie, worden uitgevoerd op een of meer vaartuigen die representatief zijn voor de productie van de fabrikant.

Buitenboordmotoren:

De in bijlage I, deel C, gespecificeerde geluidsemissieproeven moeten door de fabrikant of voor zijn rekening, onder verantwoordelijkheid van een door de fabrikant gekozen aangemelde instantie, worden uitgevoerd op een of meer motoren van iedere motorfamilie die representatief zijn voor de productie van de fabrikant.

Als meer dan een motor van een motorfamilie wordt getest, moet de in bijlage XVII beschreven statistische methode worden toegepast om de conformiteit van de steekproef te waarborgen.”

C — Bijlage XIII wordt vervangen door:

„BIJLAGE XIII: DOOR DE FABRIKANT GELEVERDE TECHNISCHE DOCUMENTATIE

De in de bijlagen V, VII, VIII, IX en XI bedoelde technische documentatie moet de middelen aangeven die door de fabrikant zijn gebruikt om te garanderen dat de onderdelen of vaartuigen aan de desbetreffende essentiële eisen voldoen of alle relevante gegevens terzake bevatten.

De technische documentatie moet inzicht geven in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van het product en mogelijk maken te beoordelen of aan de eisen van de richtlijn is voldaan.

De technische documentatie omvat, voorzover dat voor de beoordeling noodzakelijk is:

- een algemene beschrijving van het product;
- ontwerp- en fabricagetekeningen, alsook schema's van delen, onderdelen, leidingen enz.;
- beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van genoemde tekeningen en schema's en van de werking van het product;
- een lijst van de in artikel 5 van de richtlijn bedoelde normen die geheel of gedeeltelijk zijn toegepast en een beschrijving van de oplossingen die zijn gekozen om aan de essentiële eisen van de richtlijn te voldoen ingeval de in artikel 5 van de richtlijn bedoelde normen niet zijn toegepast;
- uitkomsten van voor het ontwerp uitgevoerde berekeningen, onderzoeken enz.;
- testrapporten of berekeningen, met name betreffende de stabiliteit volgens punt 3.2 van de essentiële eisen en het drijfvermogen volgens punt 3.3 van de essentiële eisen (bijlage I, deel A);

- rapporten van de uitlaatemissieproeven volgens punt 2 van de essentiële eisen (bijlage I, deel B);
- rapporten van de geluidsemisatieproeven of referentievaartuiggegevens volgens punt 1 van de essentiële eisen (bijlage I, deel C).”

D — Bijlage XV wordt vervangen door:

„BIJLAGE XV: SCHRIFTELIJKE VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

1. De schriftelijke verklaring van overeenstemming met de bepalingen van de richtlijn vergezelt altijd:
 - het pleziervaartuig of de waterscooter en moet bij de handleiding (bijlage I, deel A, punt 2.5) worden gevoegd;
 - de onderdelen als bedoeld in bijlage II;
 - aandrijfmotoren, en moet bij de handleiding (bijlage I, deel B, onder 4) worden gevoegd.
2. De schriftelijke verklaring van overeenstemming bevat de volgende gegevens ⁽¹⁾:
 - naam en adres van de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde ⁽²⁾;
 - beschrijving van het in punt 1 gedefinieerde product ⁽³⁾;
 - verwijzing naar de toegepaste relevante geharmoniseerde normen of naar de specificaties waarop de verklaring van overeenstemming betrekking heeft;
 - in voorkomend geval, verwijzing naar de door een aangemelde instantie afgegeven verklaring van EG-typeonderzoek;
 - in voorkomend geval, naam en adres van de aangemelde instantie;
 - identiteit van de ondertekenaar die bevoegd is namens de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde te tekenen.
3. Voor binnenboord- en hekmotoren moet de verklaring van overeenstemming behalve de in punt 2 vermelde informatie ook een verklaring van de fabrikant bevatten dat de motor, als deze volgens de instructies van de fabrikant in een pleziervaartuig wordt geïnstalleerd, voldoet aan de uitlaatemissie-eisen van deze richtlijn en dat de motor niet in bedrijf mag worden gesteld voordat het desbetreffende pleziervaartuig in overeenstemming met de relevante bepaling van de richtlijn is verklaard.”

E — Bijlage XVI wordt aan

richtlijn 94/25/EG toegevoegd:

„BIJLAGE XVI: PRODUCTKWALITEITSBORGING (MODULE E) UITLAATEMISSIES

1. Deze module beschrijft de procedure volgens welke de motorfabrikant die aan de eisen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken producten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek en aan de eisen van de toepasselijke richtlijnen voldoen. De fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde brengt op ieder product de CE-markering aan en stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op. De CE-markering gaat vergezeld van het identificatiesymbool van de aangemelde instantie die is belast met het in punt 4 beschreven toezicht.
2. De fabrikant past een goedgekeurd kwaliteitssysteem voor eindproductcontrole en -beproeving toe, als omschreven in punt 3, en is onderworpen aan toezicht, als omschreven in punt 4.

⁽¹⁾ En moet in de in bijlage I, deel A, punt 2.5, bedoelde taal/talen zijn gesteld.

⁽²⁾ Bedrijfsnaam, volledig adres; in het geval van een gemachtigde worden eveneens de bedrijfsnaam en het adres van de fabrikant opgegeven.

⁽³⁾ Beschrijving van het merk, type en serienummer (in voorkomend geval).

3. Kwaliteitssysteem

- 3.1. De fabrikant dient voor de betrokken producten bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag tot beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag omvat:

- alle relevante informatie voor de bedoelde categorie producten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- in voorkomend geval, de technische documentatie over het goedgekeurde type en een kopie van de verklaring van EG-typeonderzoek.

- 3.2. In het kader van het kwaliteitssysteem moet ieder product worden onderzocht en moeten passende proeven overeenkomstig de in artikel 5 bedoelde relevante norm(en) of daarmee gelijkstaande proeven worden uitgevoerd om de overeenstemming van het product met de relevante eisen van deze richtlijn te controleren. Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, eisen en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde maatregelen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem moet ervoor zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -dossiers door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij moet met name een behoorlijke beschrijving bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de productkwaliteit;
- de onderzoeken en proeven die na de fabricage worden uitgevoerd;
- de middelen om controle uit te oefenen op de effectieve werking van het kwaliteitssysteem;
- kwaliteitsrapporten, zoals controleverslagen, testgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen.

Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast.

Ten minste één lid van het beoordelingsteam moet als beoordelaar ervaring hebben met de desbetreffende technologie. De beoordelingsprocedure omvat een controlebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en dit systeem op passende en doeltreffende wijze te onderhouden.

De fabrikant of zijn gemachtigde brengt de aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, op de hoogte van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

4. Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.

- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor controledoelinden toegang tot de controle-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de technische documentatie;
 - de kwaliteitsdossiers, zoals controleverslagen, testgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigd bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voorzover van toepassing, een testrapport.
5. De fabrikant houdt gedurende een periode van ten minste tien jaar na de vervaardiging van het laatste product de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, derde streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie geeft relevante informatie over de afgifte en intrekking van de goedkeuring van het kwaliteitssysteem aan de andere aangemelde instanties door."

F — Bijlage XVII wordt aan

Richtlijn 94/25/EG toegevoegd:

„BIJLAGE XVII: BEOORDELING VAN DE OVEREENSTEMMING VAN DE UITLAATEMISSIES VAN EEN PRODUCTIE

1. Om de overeenstemming van een motorfamilie te controleren, wordt een steekproef uit de serie motoren genomen. De fabrikant beslist, in overleg met de aangemelde instantie, over de omvang (n) van de steekproef.
2. Het rekenkundig gemiddelde X van de steekproefresultaten wordt voor ieder gereguleerd onderdeel van de uitlaat- en geluidsemissie berekend. De productie van de serie wordt geacht aan de eisen te voldoen (goedkeuring) als aan de volgende voorwaarde wordt voldaan:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S is de standaardafwijking, waarvoor geldt:

$$S^2 = \frac{\sum (x - X)^2}{(n - 1)}$$

X = het rekenkundig gemiddelde van de resultaten;

x = de individuele resultaten van de steekproef;

L = de desbetreffende grenswaarde;

n = het aantal motoren in de steekproef

k = statistische factor die van n afhangt, zie tabel.

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Als $n \geq 20$, geldt: $k = 0,860 / \sqrt{n}$ "

**Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot instelling van een algemeen kader voor
gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep ⁽¹⁾**

(2001/C 62 E/11)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 652 def. — 1999/0225(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 12 oktober 2000)

⁽¹⁾ PB C 177 E van 27.6.2000, blz. 42.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 13,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economische en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Europese Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat, welke beginselen de lidstaten gemeen hebben. Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie eerbiedigt de Unie de grondrechten zoals die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, als algemene beginselen van het gemeenschapsrecht.

(1) De Europese Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat, welke beginselen de lidstaten gemeen hebben. Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie eerbiedigt de Unie de grondrechten zoals die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zoals zij uit de gemeenschappelijke grondwettelijke tradities van de lidstaten voortvloeien, als algemene beginselen van het gemeenschapsrecht.

(2) Artikel 13 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap machtigt de Raad passende maatregelen te nemen om discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid te bestrijden.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(3) Het beginsel van gelijke behandeling van vrouwen en mannen is degelijk vervat in tal van bepalingen van de gemeenschapswetgeving, in het bijzonder in Richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden⁽¹⁾. Het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap machtigt de Raad maatregelen vast te stellen om de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in aangelegenheden van werkgelegenheid en van beroep te waarborgen.

(4) Bij de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling beoogt de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 3, lid 2, van het EG-Verdrag, de ongelijkheden op te heffen en de gelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen, met name omdat vrouwen vaak het slachtoffer zijn van meer-voudige discriminatie.

(5) Gelijkheid voor de wet en bescherming tegen discriminatie is door de Universele verklaring van de rechten van de mens en door de Internationale Verdragen van de Verenigde Naties inzake burgerrechten en politieke rechten, respectievelijk inzake economische, sociale en culturele rechten, die door alle lidstaten zijn ondertekend, voor eenieder als een universeel recht erkend. Verdrag nr. 111 van de IAO verbiedt discriminatie in arbeid en beroep.

Ongewijzigd

(6) Het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden onderkent het belang van de bestrijding van elke vorm van discriminatie, met inbegrip van de noodzaak van passende maatregelen voor de sociale en economische integratie van ouderen en gehandicapten.

(7) Krachtens het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap behoort onder meer de bevordering van de coördinatie van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten tot de taken van de Gemeenschap. Hiertoe werd in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap een nieuw werkgelegenheidshoofdstuk opgenomen als een middel voor de ontwikkeling van een gecoördineerde werkgelegenheidsstrategie en in het bijzonder voor de bevordering van de scholing, de opleiding en het aanpassingsvermogen van de werknemers.

⁽¹⁾ PB L 39 van 14.2.1976, blz. 40.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (8) De door de Europese Raad van Wenen op 11 en 12 december 1998 goedgekeurde werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 1999 benadrukken de noodzaak van de ontwikkeling van de voorwaarden voor een actievere participatie op de arbeidsmarkt door formulering van een samenhangend geheel van beleidsmaatregelen ter bestrijding van discriminatie op grond van handicap en ras of etnische afstamming. De conclusies van de Europese Raad van Wenen benadrukken de noodzaak bijzondere aandacht te schenken aan de steun voor oudere werkenden teneinde hun aandeel in de beroepsactieve bevolking te vergroten.
- (9) Werkgelegenheid en beroep zijn sleutelementen voor het waarborgen van gelijke kansen voor eenieder en zij leveren een belangrijke bijdrage tot de volledige deelneming van burgers aan het economische, culturele en sociale leven.
- (11) Discriminatie op grond van ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid kan de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ondermijnen, in het bijzonder de verwezenlijking van een hoog niveau van werkgelegenheid en van sociale bescherming, de verbetering van de levensstandaard en van het leefmilieu, de vergroting van de economische en sociale cohesie en van de solidariteit, alsmede de bevordering van het vrij verkeer van personen.
- (12) Daartoe dient in de gehele Gemeenschap elke directe of indirecte discriminatie op grond van ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid op de door deze richtlijn bestreken gebieden verboden te zijn.
- (13) Intimidatie die tot een intimiderende, vijandige, agressieve of storende werkomgeving leidt in samenhang met een discriminatiegrond, moet als discriminatie worden beschouwd.
- (14) Op aanpassing van de werkplek aan de behoeften van gehandicapten gerichte maatregelen vervullen bij de bestrijding van discriminatie op grond van een handicap een belangrijke rol.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (8) De door de Europese Raad van Helsinki op 10 en 11 december 1999 goedgekeurde werkgelegenheidsrichtsnoeren voor het jaar 2000 benadrukken de noodzaak om een voor sociale integratie geschikte arbeidsmarkt tot stand te brengen door formulering van een samenhangend geheel van beleidsmaatregelen ter bestrijding van discriminatie van groepen zoals gehandicapten. Ook wordt erop gewezen dat bijzondere aandacht moet worden geschonken aan de steun voor oudere werkenden teneinde hun aandeel in de beroepsactieve bevolking te vergroten.
- (9) Werkgelegenheid en beroep zijn sleutelementen voor het waarborgen van gelijke kansen voor eenieder en zij leveren een belangrijke bijdrage tot de volledige deelneming van burgers aan het economische, culturele en sociale leven, alsook tot zelfontplooiing.
- (10) Op 29 juni 2000 heeft de Raad Richtlijn 2000/43/EG houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming goedgekeurd, die reeds bescherming biedt tegen dergelijke vormen van discriminatie in werkgelegenheid en beroep.
- (11) Discriminatie op grond van godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid kan de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ondermijnen, in het bijzonder de verwezenlijking van een hoog niveau van werkgelegenheid en van sociale bescherming, de verbetering van de levensstandaard en van het leefmilieu, de vergroting van de economische en sociale cohesie en van de solidariteit, alsmede het vrij verkeer van personen.
- (12) Daartoe dient in de gehele Gemeenschap elke directe of indirecte discriminatie op grond van godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid op de door deze richtlijn bestreken gebieden verboden te zijn; dit discriminatieverbod is ook van toepassing op onderdanen van derde landen, maar betreft niet de verschillen in behandeling op grond van nationaliteit en laat de bepalingen inzake toegang en verblijf van onderdanen van derde landen en hun toegang tot werkgelegenheid en beroep onverlet.
- (13) Intimidatie wordt als discriminatie beschouwd als er sprake is van ongewenst gedrag dat verband houdt met godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid en dat tot doel of gevolg heeft dat de waardigheid van een persoon wordt aangetast en een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende omgeving wordt gecreëerd.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (17) Een verschil in behandeling kan gerechtvaardigd zijn wanneer een met een discriminatiegrond verband houdend kenmerk een wezenlijk element van de vormt.
- (18) De Europese Unie heeft in een aan de Slotakte van het Verdrag van Amsterdam gehechte verklaring betreffende de status van kerken en niet-confessionele organisaties uitdrukkelijk verklaard de status die kerken en religieuze verenigingen en gemeenschappen volgens het nationale recht in de lidstaten hebben, te eerbiedigen en daaraan geen afbreuk te doen en evenzeer eerbiedigt zij de status van levensbeschouwelijke en niet-confessionele organisaties.
- (19) Het discriminatieverbod dient te gelden onverminderd de handhaving of de vaststelling van maatregelen voor specifieke voordelen ter voorkoming, vermindering of wegname van ongelijkheden die verband houden met de genoemde discriminatiegronden.
- (20) De bepalingen van deze richtlijn zijn minimumvereisten en laten de lidstaten daarmee de keuze gunstiger bepalingen in te voeren of om die bepalingen te behouden. De tenuitvoerlegging van deze richtlijn mag niet als rechtvaardiging dienen voor ook maar enigerlei verlaging van het in de lidstaten reeds bestaande beschermingsniveau.
- (21) Het is belangrijk ervoor zorg te dragen dat slachtoffers van discriminatie over adequate mogelijkheden voor rechtsbescherming beschikken. Ook verenigingen, organisaties of rechtspersonen moeten de mogelijkheid hebben om ten behoeve van een slachtoffer het recht van verweer uit te oefenen.
- (22) Daadwerkelijke toepassing van het gelijkheidsbeginsel vereist in burgerrechtelijke zaken adequate gerechtelijke bescherming tegen slachtoffering en een aanpassing van de algemene regels inzake bewijslast.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (15) Er moeten redelijke aanpassingen worden aangebracht, dat wil zeggen efficiënte en praktische maatregelen worden genomen gericht op het aanpassen van de werkplek aan de gehandicapte, bijvoorbeeld door aanpassingen aan de ruimten, apparatuur, het werktempo of de taakverdeling, of door middel van het aanbieden van opleidingsmogelijkheden en het verlenen van persoonlijke steun of bijstand.
- (16) Om vast te stellen of de desbetreffende aanpassingen tot onbillijke gevolgen leiden, dient in het bijzonder rekening te worden gehouden met de financiële en andere kosten die zij veroorzaken, de omvang en de financiële situatie van de organisatie of onderneming en de beschikbaarheid van overheidssubsidies of steun uit andere bron.
- (17) Een verschil in behandeling kan gerechtvaardigd zijn wanneer een met een discriminatiegrond verband houdend kenmerk een wezenlijke beroepskwalificatie vormt.

Ongewijzigd

- (19) Het discriminatieverbod dient te gelden onverminderd de handhaving of de vaststelling van maatregelen ter voorkoming of compensatie van nadelen voor groepen met een bepaalde godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie.

Ongewijzigd

- (21) Personen die zijn gediscrimineerd op grond van godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie dienen adequate mogelijkheden voor rechtsbescherming te genieten. Teneinde een betere rechtsbescherming te garanderen, dienen ook verenigingen, organisaties en andere rechtspersonen gerechtigd te zijn voor rekening of ter ondersteuning van de klager gerechtelijke en/of administratieve procedures aan te spannen.

- (22) Daadwerkelijke toepassing van het gelijkheidsbeginsel vereist adequate gerechtelijke bescherming tegen tegenmaatregelen en een aanpassing van de algemene regels inzake bewijslast in burgerrechtelijke zaken.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (23) De lidstaten dienen adequate informatie inzake de uit hoofde van deze richtlijn vastgestelde bepalingen te verstrekken.
- (24) De lidstaten dienen de sociale dialoog tussen de sociale partners te bevorderen teneinde de diverse vormen van discriminatie op de werkplek aan te pakken en deze te bestrijden.
- (25) De lidstaten dienen de nodige maatregelen te nemen om ervoor zorg te dragen dat wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, collectieve overeenkomsten, interne arbeidsreglementen van ondernemingen of regels betreffende onafhankelijke beroepsactiviteiten, beroepen of vakbonden die tegen het beginsel van gelijke behandeling indruisen nietig worden verklaard of worden gewijzigd.
- (26) Het is de taak van de lidstaten voor inbreuken op de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties vast te stellen.
- (28) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel die in artikel 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap besloten liggen, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het scheppen, binnen de Gemeenschap, van gelijke voorwaarden met betrekking tot gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep, onvoldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en derhalve kunnen die doelstellingen wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn blijft beperkt tot het vereiste minimum om die doelstellingen te verwezenlijken en reikt niet verder dan hetgeen daartoe nodig is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

*Artikel 1***Doel**

Het doel van deze richtlijn is erin gelegen in de lidstaten op eenieder ongeacht ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid, op het stuk van toegang tot werkgelegenheid en beroep, met inbegrip van promotiekansen, beroepsopleiding, arbeidsvoorwaarden en lidmaatschap van bepaalde organisaties, het beginsel van gelijke behandeling toe te passen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- Ongewijzigd
- (24) De lidstaten dienen de sociale dialoog tussen de sociale partners alsook de niet-gouvernementele organisaties te bevorderen teneinde de diverse vormen van discriminatie op de werkplek aan te pakken en deze te bestrijden;
- (25) De lidstaten dienen de nodige maatregelen te nemen om ervoor zorg te dragen dat wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, collectieve overeenkomsten, interne arbeidsreglementen van ondernemingen of regels betreffende onafhankelijke beroepsactiviteiten, beroepen of vakbonden die tegen het beginsel van gelijke behandeling indruisen nietig worden of kunnen worden verklaard of worden gewijzigd.
- Ongewijzigd
- (27) De lidstaten kunnen de sociale partners, indien deze daarom gezamenlijk verzoeken, belasten met de uitvoering van deze richtlijn, voor wat de onder collectieve overeenkomsten vallende bepalingen betreft, op voorwaarde dat zij alle nodige maatregelen nemen om de uit hoofde van deze richtlijn vereiste maatregelen op elk moment te kunnen waarborgen.

Ongewijzigd

Het doel van deze richtlijn is erin gelegen in de lidstaten op eenieder ongeacht godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid, op het stuk van toegang tot werkgelegenheid en beroep, met inbegrip van promotiekansen, beroepsopleiding, arbeidsvoorwaarden en lidmaatschap van bepaalde organisaties, het beginsel van gelijke behandeling toe te passen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 2

Ongewijzigd

Het begrip „discriminatie”

1. Voor de doeleinden van deze richtlijn betekent het beginsel van gelijke behandeling dat er tussen personen wegens ook maar één van de in artikel 1 genoemde gronden geen enkele vorm van directe of indirecte discriminatie mag bestaan.

2. Voor de doeleinden van lid 1 is er:

a) „directe discriminatie”, wanneer iemand wegens één van de in artikel 1 genoemde gronden ongunstiger dan een ander wordt, is of zou worden behandeld;

b) „indirecte discriminatie”, wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling of praktijk of een ogenschijnlijk neutraal criterium een schadelijke weerslag heeft op een persoon of op personen op wie een in artikel 1 genoemde grond van toepassing is, tenzij die bepaling of praktijk of dat criterium objectief door een legitiem doel wordt gerechtvaardigd en de middelen om dat doel te verwezenlijken, gepast en nodig zijn.

3. Seksuele intimidatie van een persoon welke verband houdt met een van de in artikel 1 genoemde discriminatiereïdenen en die tot doel of tot gevolg heeft een intimiderende, vijandige, agressieve of storende omgeving te creëren, wordt als discriminatie in de zin van lid 1 beschouwd.

4. Teneinde de naleving van het beginsel van gelijke behandeling voor gehandicapten te waarborgen, worden waar nodig, redelijke maatregelen genomen om die personen de mogelijkheid te verschaffen toegang tot werk te hebben, in werk te participeren en daarin bevorderd te worden, tenzij dit vereiste onbillijke gevolgen meebrengt.

3. Intimidatie wordt als discriminatie in de zin van lid 1 beschouwd als er sprake is van ongewenst gedrag dat verband houdt met godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid en dat tot doel of gevolg heeft dat de waardigheid van een persoon wordt aangetast en een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende omgeving wordt gecreëerd. Het begrip intimidatie kan in dit verband in overeenstemming met de nationale wetgeving en praktijken van de lidstaten worden gedefinieerd.

4. Teneinde de naleving van het beginsel van gelijke behandeling voor gehandicapten te waarborgen, worden redelijke maatregelen genomen. Dit houdt in dat de werkgever passende maatregelen neemt gericht op een specifieke situatie om gehandicapten de mogelijkheid te verschaffen toegang tot werk te hebben, in werk te participeren en daarin bevorderd te worden of een opleiding te volgen, tenzij dit vereiste onbillijke gevolgen met zich meebrengt.

5. Elk gedrag dat anderen aanzet tot discriminatie van personen op grond van de in artikel 1 genoemde motieven wordt beschouwd als discriminatie in de zin van lid 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 3

Materiële werkingsfeer

Deze richtlijn is van toepassing, inzake:

- a) de voorwaarden voor toegang tot werkgelegenheid, tot als zelfstandige uitgeoefende activiteiten en tot een beroep, met inbegrip van de selectie- en aanstellingscriteria, ongeacht de sector of tak van activiteit en op alle niveaus van de beroepshiërarchie, met inbegrip van bevorderingskansen;
- b) de toegang tot alle vormen en alle niveaus van beroepsoriëntatie, beroepsopleiding, hogere beroepsopleiding en omscholing;
- c) werkgelegenheid en arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van ontslag en salariering;
- d) het lidmaatschap van of de betrokkenheid bij een organisatie van werknemers of werkgevers of enige andere organisatie waarvan de leden een specifiek beroep uitoefenen, en op de voordelen welke door die organisaties worden geboden.

Artikel 4

Wezenlijke beroepskwalificaties

1. In afwijking van artikel 2, leden 1 en 2, mogen lidstaten bepalen dat een verschil in behandeling dat op een kenmerk in verband met een in artikel 1 genoemde discriminatiegrond berust geen discriminatie vormt, indien een dergelijk kenmerk, vanwege de aard van de bepaalde beroepsactiviteiten of wegens de context waarin deze worden uitgevoerd, een wezenlijke beroepskwalificatie vormt.
2. Lidstaten mogen bepalen dat, in het geval van publieke of particuliere organisaties die zich rechtstreeks en hoofdzakelijk op het gebied van het geven van begeleiding op het stuk van religie of geloof bewegen in verband met onderwijs, informatie en de uiting van overtuigingen, en voor de specifieke beroepsactiviteiten binnen deze organisaties die rechtstreeks en hoofdzakelijk met dit doel verband houden, een verschil in behandeling dat op een met religie of geloof verband houdend kenmerk berust, geen discriminatie vormt, indien een dergelijk kenmerk vanwege de aard van deze activiteiten een wezenlijke beroepskwalificatie vormt.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Deze richtlijn is van toepassing op alle personen, zowel in de publieke als de particuliere sector, met inbegrip van arbeid in overheidsdienst, inzake:

- a) de voorwaarden voor toegang tot werkgelegenheid, tot als zelfstandige uitgeoefende activiteiten en tot een beroep, tot onbetaald of vrijwillige arbeid, met inbegrip van de selectie- en aanstellingscriteria, ongeacht de sector of tak van activiteit en op alle niveaus van de beroepshiërarchie, met inbegrip van bevorderingskansen;
- b) de toegang tot alle vormen en alle niveaus van beroepsoriëntatie, beroepsopleiding, hogere beroepsopleiding en omscholing, met inbegrip van het opdoen van praktijkervaring;

Ongewijzigd

1. In afwijking van artikel 2, leden 1 en 2, mogen lidstaten bepalen dat een verschil in behandeling dat op een kenmerk in verband met een in artikel 1 genoemde discriminatiegrond berust geen discriminatie vormt, indien een dergelijk kenmerk, vanwege de aard van de bepaalde beroepsactiviteiten of wegens de context waarin deze worden uitgevoerd, een wezenlijke beroepskwalificatie vormt, voor zover het doel legitiem en het vereiste evenredig is.

2. Onverminderd lid 1 mogen lidstaten bepalen dat voor publieke of particuliere organisaties die op godsdienst of overtuigingen berusten en voor de specifieke beroepsactiviteiten binnen deze organisaties die rechtstreeks en hoofdzakelijk met dit doel verband houden, een verschil in behandeling dat specifiek op de religie of het geloof van een individu berust, geen discriminatie vormt, indien de religie of de geloofsovertuigingen in kwestie vanwege de aard van deze activiteiten een wezenlijke beroepskwalificatie vormen. Dit vormt geen rechtvaardiging voor discriminatie op grond van een handicap, leeftijd of seksuele geaardheid de andere discriminatiegronden zoals bedoeld in artikel 13 van het Verdrag.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 5

Rechtvaardiging van verschillen in behandeling op leeftijdsgronden

In afwijking van artikel 2, lid 2, punt a), vormen in het bijzonder de volgende verschillen in behandeling geen directe discriminatie op leeftijdsgronden indien zij objectief en redelijk door een legitiem doel worden gerechtvaardigd, en voor de verwezenlijking van dat doel gepast en nodig zijn:

- a) het verbod op de toegang tot werk of de vaststelling van bijzondere arbeidsvoorwaarden ter bescherming van jongeren en van oudere werknemers;
- b) de vaststelling van een minimumleeftijd als een voorwaarde om voor pensionering of invaliditeitsuitkeringen in aanmerking te komen voor de toekenning van een ouderdomspensioen of voor uitkeringen bij invaliditeit;
- c) de vaststelling van verschillende leeftijden voor werknemers of voor groepen of categorieën werknemers voor het recht op pensionering of op invaliditeitsuitkeringen op grond van lichamelijke of geestelijke beroepsvereisten;
- d) de vaststelling van een maximumleeftijd voor aanwerving welke is gebaseerd op de opleidingseisen voor de betrokken functie of op de noodzaak van een aan pensionering voorafgaand redelijk aantal arbeidsjaren;
- e) de vaststelling van vereisten betreffende de duur van de beroepservaring;
- f) de vaststelling van leeftijdsgrenzen die voor de verwezenlijking van legitieme arbeidsmarkt doelstellingen gepast en nodig zijn.

Artikel 6

Positieve acties

Deze richtlijn geldt onverminderd het recht van de lidstaten om voor personen waarop enigerlei in artikel 1 genoemde discriminatiegrond van toepassing is, maatregelen te handhaven of vast te stellen die bedoeld zijn om nadelen te voorkomen of om deze te compenseren. de praktijk

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

In afwijking van artikel 2, lid 2, punt a), vormen verschillen in behandeling op grond van leeftijd geen directe discriminatie indien zij objectief en redelijk door een legitiem doel worden gerechtvaardigd, in het bijzonder door een legitiem doel op het gebied van het werkgelegenheids- en het arbeidsmarktbeleid, en indien de voor de verwezenlijking van dat doel benodigde middelen gepast en nodig zijn.

Deze verschillen kunnen onder andere zijn:

Ongewijzigd

- b) de vaststelling van een minimumleeftijd als een voorwaarde voor de toekenning van een ouderdomspensioen of voor uitkeringen bij invaliditeit in het kader van wettelijke socialezekerheidsregelingen, met inbegrip van de vaststelling van verschillende leeftijden voor werknemers of voor groepen of categorieën werknemers in het kader van wettelijke socialezekerheidsregelingen op grond van lichamelijke of geestelijke beroepsvereisten;
- c) de vaststelling van een maximumleeftijd voor aanwerving welke is gebaseerd op de opleidingseisen voor de betrokken functie of op de noodzaak van een aan pensionering voorafgaand redelijk aantal arbeidsjaren;

Schrappen

Ongewijzigd

Het beginsel van gelijke behandeling belet niet dat een lidstaat, om volledige gelijkheid in de praktijk werkgelegenheid en beroep te verzekeren, specifieke maatregelen handhaaft of aanneemt om de nadelen als gevolg van een van de in artikel 1 genoemde discriminatiegronden te voorkomen of te compenseren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 7***Minimumvereisten**

1. De lidstaten mogen bepalingen invoeren of handhaven die voor de bescherming van het beginsel van gelijke behandeling gunstiger zijn dan die van deze richtlijn.
2. De tenuitvoerlegging van deze richtlijn vormt in geen enkele omstandigheid een reden voor de verlaging van het in de lidstaten reeds bestaande niveau van bescherming tegen discriminatie op de door de richtlijn bestreken terreinen.

HOOFDSTUK II

RECHTSMIDDELEN EN RECHTSHANDHAVING*Artikel 8***Verdediging van rechten**

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat voor eenieder die zich door niet-toepassing van het beginsel van gelijke behandeling in de zin van de richtlijn benadeeld voelt, toegang openstaat tot gerechtelijke en/of administratieve procedures voor de rechtshandhaving van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen, zelfs na beëindiging van de arbeidsverhouding.
2. De lidstaten dragen ervoor zorg dat verenigingen, organisaties en andere rechtspersonen ten behoeve van de klager of klagster met zijn, respectievelijk haar toestemming daarvoor met het oog op de handhaving van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen gerechtelijke en/of administratieve procedures kunnen aanspannen.

*Artikel 9***Bewijslast**

1. De lidstaten nemen, in overeenstemming met hun nationale rechtsstelsels, de nodige maatregelen om ervoor zorg te dragen dat, indien personen die zich door niet-toepassing van het beginsel van gelijke behandeling benadeeld voelen, aan de rechter of een andere bevoegde autoriteit feiten voorleggen die doen vermoeden dat er directe of indirecte discriminatie is geweest, de verweerder dient te bewijzen dat er op het beginsel van gelijke behandeling geen inbreuk is gemaakt.

Ongewijzigd

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat voor eenieder die zich door niet-toepassing van het beginsel van gelijke behandeling in de zin van de richtlijn benadeeld voelt, toegang openstaat tot gerechtelijke en/of administratieve procedures, waaronder, indien zij dat nodig achten, bemiddelings- en arbitrageprocedures, voor de rechtshandhaving van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen, zelfs na beëindiging van de arbeidsverhouding.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg dat verenigingen, organisaties en andere rechtspersonen die er, overeenkomstig de in de nationale wetgeving vastgestelde criteria, een rechtmatig belang bij hebben dat deze richtlijn wordt nageleefd, gerechtigd zijn, ten behoeve van de klager of klagster met zijn, respectievelijk haar toestemming daarvoor met het oog op de handhaving van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen gerechtelijke en/of administratieve procedures aan te spannen.

3. De leden 1 en 2 laten de nationale regels inzake de termijnen voor het aantekenen van beroep op het gebied van gelijke behandeling onverlet.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Lid 1 belet de lidstaten niet voor de eiser gunstiger regels in te voeren.

3. Lid 1 is niet van toepassing op strafrechtelijke procedures, tenzij de lidstaten anders bepalen.

4. De leden 1, 2 en 3 zijn van toepassing op alle gerechtelijke procedures overeenkomstig artikel 8, lid 2.

*Artikel 10***Bescherming van slachtoffers tegen retorsiemaatregelen**

De lidstaten nemen in hun nationale wetgeving de nodige maatregelen op ter bescherming van werknemers tegen ontslag of andere nadelige behandeling door de werkgever als reactie op een klacht binnen de onderneming of op enige, op het doen naleven van het beginsel van gelijke behandeling gerichte gerechtelijke procedure.

*Artikel 11***Verspreiding van informatie**

1. De lidstaten dragen ervoor zorg dat instellingen voor beroepsopleiding en onderwijs adequate informatie over de uit hoofde van deze richtlijn vastgestelde bepalingen verkrijgen en dat die informatie voldoende verspreiding op de werkplek krijgt.

2. De lidstaten dragen ervoor zorg ervoor dat de bevoegde overheidsinstanties op gepaste wijze over alle uit hoofde van deze richtlijn genomen nationale maatregelen worden ingelicht.

*Artikel 12***Sociale dialoog**

1. De lidstaten nemen passende maatregelen ter bevordering van de sociale dialoog tussen werkgevers en werknemers teneinde gelijke behandeling te bevorderen, door toe te zien op de werkplekpraktijk, door collectieve overeenkomsten, gedragscodes, onderzoek en de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken.

2. De lidstaten moedigen de werkgevers en werknemers aan om op het geëigende niveau, waaronder dat van de onderneming, overeenkomsten te sluiten die antidiscriminatieregels behelzen op de in artikel 3 genoemde gebieden die binnen de werkingssfeer van collectieve onderhandelingen vallen. Deze overeenkomsten moeten de onderhavige richtlijn en de relevante nationale maatregelen eerbiedigen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 10***Bescherming tegen retorsiemaatregelen**

Ongewijzigd

De lidstaten dragen ervoor zorg dat de uit hoofde van deze richtlijn vastgestelde bepalingen en diegenen die reeds van toepassing zijn in dit domein, ter kennis gebracht worden van alle betrokken personen via de passende middelen en over het gehele grondgebied en dat er voor alle overheidsorganen cursussen worden georganiseerd over de gevolgen van de richtlijn.

Schrappen

Ongewijzigd

1. De lidstaten nemen in overeenstemming met nationale tradities en praktijken passende maatregelen ter bevordering van de sociale dialoog tussen werkgevers en werknemers teneinde gelijke behandeling te bevorderen, door toe te zien op de werkplekpraktijk, door collectieve overeenkomsten, gedragscodes, onderzoek en de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken.

2. De lidstaten moedigen de werkgevers en werknemers, met inachtneming van hun zelfstandigheid, aan om op het geëigende niveau, waaronder dat van de onderneming, overeenkomsten te sluiten die antidiscriminatieregels behelzen op de in artikel 3 genoemde gebieden die binnen de werkingssfeer van collectieve onderhandelingen vallen. Deze overeenkomsten moeten de onderhavige richtlijn en de relevante nationale maatregelen eerbiedigen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 13***Dialogo met de niet-gouvernementele organisaties**

De lidstaten bevorderen de dialoog met geschikte niet-gouvernementele organisaties die, overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, er een rechtmatig belang bij hebben bij te dragen tot de bestrijding van discriminatie op basis van de in artikel 1 genoemde gronden, met het oog op het bevorderen van het beginsel van gelijke behandeling.

Ongewijzigd

HOOFDSTUK III

SLOTBEPALINGEN*Artikel 14***Naleving van de richtlijn**

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor zorg te dragen dat

- a) alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die met het beginsel van gelijke behandeling in strijd zijn, worden afgeschaft;
- b) alle met het beginsel van gelijke behandeling in strijd zijnde bepalingen in collectieve overeenkomsten, in individuele arbeidsovereenkomsten, in arbeidsreglementen van ondernemingen of in regels die de onafhankelijke beroepsactiviteiten, beroepen of werkgevers- en werknemersorganisaties beheersen, nietig worden verklaard of worden gewijzigd.

*Artikel 15***Sancties**

De lidstaten stellen het stelsel van sancties, van toepassing op overtredingen van de bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn opgestelde nationale bepalingen vast en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de daadwerkelijke toepassing van deze sancties te verzekeren. De aldus vastgestelde sancties, moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 15 genoemde datum van de desbetreffende bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mee.

- b) alle met het beginsel van gelijke behandeling in strijd zijnde bepalingen in akkoorden of collectieve overeenkomsten, in arbeidsreglementen van ondernemingen of in regels die de onafhankelijke beroepsactiviteiten, beroepen of werkgevers- en werknemersorganisaties beheersen, nietig worden of kunnen worden verklaard of worden gewijzigd.

Ongewijzigd

De lidstaten stellen het stelsel van sancties, van toepassing op overtredingen van de bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn opgestelde nationale bepalingen vast en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de daadwerkelijke toepassing van deze sancties te verzekeren. De aldus vastgestelde sancties, waaronder het betalen van een schadevergoeding aan het slachtoffer kan zijn gevat, moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 16 genoemde datum van de desbetreffende bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mee.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 16

Tenuitvoerlegging

De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 17

Verslag

De lidstaten verstrekken de Commissie uiterlijk twee jaar na de in artikel 15 genoemde datum alle dienstige gegevens om in staat te stellen een verslag aan het Europees Parlement en aan de Raad over de toepassing van deze richtlijn op te stellen.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 19

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Ongewijzigd

De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen of kunnen de sociale partners, indien deze daarom gezamenlijk verzoeken, belasten met de uitvoering van deze richtlijn, voor wat de onder collectieve overeenkomsten vallende bepalingen betreft. In dat geval zorgen de lidstaten ervoor dat de sociale partners uiterlijk op 31 december 2002 de nodige maatregelen bij overeenkomst hebben ingevoerd; de lidstaten moeten zelf alle maatregelen treffen om de in deze richtlijn voorgeschreven resultaten te allen tijde te kunnen waarborgen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Ongewijzigd

1. De lidstaten verstrekken de Commissie uiterlijk twee jaar na de in artikel 16 genoemde datum en daarna om de vijf jaar alle dienstige gegevens om de Commissie in staat te stellen een verslag aan het Europees Parlement en aan de Raad over de toepassing van deze richtlijn op te stellen.

2. Het verslag van de Commissie behandelt de standpunten die de sociale partners en de niet-gouvernementele organisaties hebben bekendgemaakt. Overeenkomstig het beginsel van integratie van het gelijkheidsbeleid worden in dit verslag onder meer de groepen van maatregelen ten aanzien van mannen en vrouwen geëvalueerd. Aan de hand van de beschikbare informatie worden in het verslag eventueel voorstellen gedaan voor herziening of bijwerking van de richtlijn

Ongewijzigd

Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in sommige uitgaven voor de tenuitvoerlegging van bepaalde beheersmaatregelen met betrekking tot over grote afstanden trekkende visbestanden

(2001/C 62 E/12)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 651 def. — 2000/0268(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 18 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Gemeenschap is sedert 14 november 1997 verdragsluitende partij bij het Internationale verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijn, hierna „het ICCAT-Verdrag” te noemen.
- (2) Bij het ICCAT-Verdrag wordt een kader vastgesteld voor regionale samenwerking op het gebied van de instandhouding en het beheer van de bestanden van tonijnachtigen en aanverwante soorten in de Atlantische Oceaan en in de aangrenzende zeeën, via de oprichting van een Internationale Commissie voor de instandhouding van tonijn in de Atlantische Oceaan, hierna „de ICCAT” te noemen, en de vaststelling van aanbevelingen voor de instandhouding en het beheer in het verdragsgebied, die voor de verdragsluitende partijen bindend worden.
- (3) De ICCAT heeft in haar 11e buitengewone vergadering van 16 tot en met 23 november 1998 een aanbeveling over de instelling van een tijd-ruimtelijk verbod op het gebruik van vis aantrekkende constructies aangenomen, die met ingang van 21 juni 1999 voor de verdragsluitende partijen bindend is geworden. Deze aanbeveling is in de communautaire regelgeving opgenomen bij Verordening (EG) nr. .../... van de Raad.
- (4) Om te garanderen dat deze maatregel in acht wordt genomen is bepaald dat er gedurende de hele betrokken periode een waarnemer aan boord van de betrokken vaartuigen moet zijn. Het is derhalve noodzakelijk de voorwaarden voor het inzetten van de waarnemers, hun taak en de wijze van betaling van de door hen gemaakte kosten vast te stellen.
- (5) Elke lidstaat moet ervoor zorgen dat vaartuigen die zijn vlag voeren en die in het verdragsgebied van de ICCAT vissen, de in dit gebied geldende instandhoudings- en beheersmaatregelen in acht nemen. Het is dan ook noodzakelijk dat de lidstaten erop toezien dat de waarnemersregeling wordt toegepast.
- (6) De lidstaten moeten de nodige maatregelen nemen opdat op de vaartuigen die hun vlag voeren, waarnemers worden ingezet en dat deze waarnemers de in dit verband gemaakte kosten vergoed krijgen.

- (7) Om de toepassing van deze waarnemersregeling te vergemakkelijken moet worden voorzien in een financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven in verband met de aanwijzing van waarnemers in de periode van 1 november 2000 tot en met 31 januari 2001. Deze bijdrage wordt slechts verleend als de lidstaten de kosten van de waarnemersregeling volledig voor hun rekening nemen zodra deze regeling routine is geworden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De kosten in verband met het inzetten van waarnemers op grond van artikel ... van Verordening (EG) nr. .../... zijn voor rekening van de lidstaat die de waarnemers aanwijst.
2. De lidstaten kunnen deze kosten geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de reders van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen die hun vlag voeren of die op hun grondgebied zijn geregistreerd.

Artikel 2

1. De Gemeenschap kan, om de invoering van de waarnemersregeling te vergemakkelijken, bijdragen in de financiering van de uitgaven van de lidstaten die aan het inzetten van de waarnemers verbonden zijn, in de periode van 1 november 2000 tot en met 31 januari 2001.
2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap bedraagt voor elke lidstaat 50 % van het bedrag van de overheidsuitgaven van de betrokken lidstaat in verband met het inzetten van de waarnemers.
3. De lidstaten die voor een financiële bijdrage in aanmerking willen komen, dienen uiterlijk op 1 april 2001 bij de Commissie een gedetailleerd verslag in met de volgende gegevens:
 - het aantal ingezette waarnemers,
 - het aantal betrokken vaartuigen,
 - de naam van het geobserveerde vaartuig en de periode gedurende welke elke waarnemer is ingezet,
 - het eindverslag van elke waarnemer.
4. De lidstaten die voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking wensen te komen dienen uiterlijk op 1 mei 2001 een aanvraag om vergoeding van de in lid 2 bedoelde uitgaven in, vergezeld van de bewijsstukken in twee exemplaren. Deze bewijsstukken dienen ten minste de voornaamste gegevens van de overeenkomst tussen de lidstaat en de dienstverlener(s) en de overeenkomstige betalingsbewijzen te bevatten.

De lidstaten moeten garanderen dat de uitgaven zijn gedaan met inachtneming van de principes van deugdelijk financieel beheer en overeenkomstig de in deze beschikking bepaalde voorwaarden.

5. De lidstaten verstrekken de Commissie alle informatie die zij nodig heeft om de naleving van de in deze beschikking bedoelde verplichtingen te verifiëren, met name inzake het inzetten van waarnemers waarvoor een financiële bijdrage van de Gemeenschap is verstrekt.

Artikel 3

De lidstaten dienen uiterlijk op 1 mei 2001 bij de Commissie een uitvoerig verslag in waarin de inhoud en de conclusies van de verslagen van de waarnemers die op de vaartuigen die hun vlag voeren zijn ingezet, worden geëvalueerd.

Artikel 4

Deze beschikking treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 92/118/EEG van de Raad met betrekking tot de gezondheidsvoorschriften voor dierlijke bijproducten

(2001/C 62 E/13)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 573 def. — 2000/0230(COD)

(Door de Commissie ingediend op 19 oktober 2000)

- HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG ⁽²⁾, derhalve worden gewijzigd,
- Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 152, lid 4, onder b), HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:
- Gezien het voorstel van de Commissie, *Artikel 1*
- Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité, In Richtlijn 90/425/EEG, bijlage A, hoofdstuk I, deel 1, wordt het zevende streepje vervangen door:
- Gezien het advies van het Comité van de Regio's, „Verordening . . . van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (PB L . . .).”
- Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag, *Artikel 2*
- Overwegende hetgeen volgt: Richtlijn 92/118/EEG wordt als volgt gewijzigd:
- (1) De veterinairerechtelijke en gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, en voor de productie, het in de handel brengen, het handelsverkeer en de invoer van niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, zijn in diverse communautaire instrumenten vervat.
1. In artikel 2 worden de punten e) en g) geschrapt.
- (2) De in deze instrumenten vervatte regels zijn vervangen door Verordening (EG) . . . van het Europees Parlement en van de Raad van . . . tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.
2. In artikel 3, eerste streepje, wordt de volgende tekst geschrapt: „alsmede van niet voor menselijke consumptie bestemde gelatines”.
- (3) Teneinde met deze nieuwe bepalingen rekening te houden moeten Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾ en Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG,
3. In artikel 10 komt lid 2, onder b), als volgt te luiden:
- „b) zij moeten, tenzij in bijlage II anders is vermeld, afkomstig zijn van inrichtingen die voorkomen op een door de Gemeenschap overeenkomstig de procedure van artikel 18 vast te stellen lijst;”
4. In bijlage I:
- a) worden de hoofdstukken 1, 3, en 4, geschrapt;
- b) wordt hoofdstuk 5 als volgt gewijzigd:
- i) aan de titel wordt het volgende toegevoegd; „bestemd voor menselijke consumptie”;
- ii) in deel A wordt het volgende geschrapt:
- „A. Indien bestemd voor menselijke of dierlijke voeding;”;
- iii) deel B wordt geschrapt;
- c) wordt hoofdstuk 6 als volgt gewijzigd:
- i) aan de titel wordt het volgende toegevoegd:
- „bestemd voor menselijke consumptie”;

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG.

⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/724/EG (PB L 290 van 12.11.1994, blz. 32).

ii) deel I wordt als volgt gewijzigd:

— punt A komt te luiden:

„A. voor het handelsverkeer is een in Richtlijn 77/99/EEG bedoeld document of certificaat vereist waaruit blijkt dat aan de voorwaarden van die richtlijn is voldaan;”

— punt B, onder a), wordt vervangen door de volgende tekst:

„de producten voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 80/215/EEG”.

d) wordt hoofdstuk 7, deel II, geschrapt;

e) worden de hoofdstukken 8, 10 en 12 tot en met 15 geschrapt.

Artikel 3

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 februari 2003 ⁽¹⁾ aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten de in lid 1 bedoelde bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzingen worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dat volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

⁽¹⁾ Deze datum moet dezelfde zijn als de datum van toepassing van de Verordening tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de Gemeenschap en de Republiek Cyprus tot vaststelling van de voorwaarden voor de deelname van Cyprus aan de programma's van de Gemeenschap op het gebied van beroepsopleiding, onderwijs en jeugd

(2001/C 62 E/14)

COM(2000) 661 def. — 2000/0270(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 20 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 149 en 150 juncto artikel 300, lid 2, en de eerste alinea van artikel 300, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De deelname van Cyprus aan de programma's van de Gemeenschap vormt een belangrijk onderdeel van de pretoetredingsstrategie voor Cyprus die is vastgesteld in Verordening (EG) nr. 555/2000 van de Raad van 13 maart 2000 betreffende de uitvoering van acties in het kader van de pretoetredingsstrategie voor de Republiek Cyprus en de Republiek Malta ⁽¹⁾.
- (2) In Besluit 1999/382/EG van de Raad van 26 april 1999 tot vaststelling van de tweede fase van het communautaire actieprogramma inzake beroepsopleiding „Leonardo da Vinci” ⁽²⁾, met name artikel 10, Besluit nr. 253/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 januari 2000 tot vaststelling van de tweede fase van het communautaire actieprogramma op onderwijsgebied „Socrates” ⁽³⁾, met name artikel 12, en Besluit nr. 1031/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2000 tot vaststelling van het communautaire actieprogramma „Jeugd” ⁽⁴⁾, met name artikel 11, wordt bepaald dat deze programma's openstaan voor deelname van Cyprus.
- (3) Overeenkomstig de op 14 februari 2000 door de Raad goedgekeurde onderhandelingsrichtsnoeren heeft de Com-

missie namens de Europese Gemeenschap over een overeenkomst over de deelname van Cyprus aan deze programma's onderhandeld.

(4) Deze overeenkomst dient te worden goedgekeurd,

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Cyprus tot vaststelling van de voorwaarden voor de deelname van Cyprus aan de programma's van de Gemeenschap op het gebied van beroepsopleiding, onderwijs en jeugd wordt hierbij namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van deze overeenkomst is bij dit besluit gevoegd.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd om de persoon (personen) aan te wijzen die bevoegd is (zijn) om deze overeenkomst te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Artikel 3

De voorzitter van de Raad verricht namens de Gemeenschap de in artikel 4 van de overeenkomsten bedoelde kennisgeving.

Artikel 4

Dit besluit wordt gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 68 van 16.3.2000, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 146 van 11.6.1999, blz. 33.

⁽³⁾ PB L 28 van 3.2.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 18.5.2000, blz. 1.

Ontwerp-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Cyprus tot vaststelling van de voorwaarden voor de deelname van de Republiek Cyprus aan de programma's van de Gemeenschap op het gebied van beroepsopleiding, onderwijs en jeugd

DE EUROPESE GEMEENSCHAP,

enerzijds, en

DE REPUBLIEK CYPRUS, hierna genoemd Cyprus,

anderzijds,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Besluit 1999/382/EG van de Raad van 26 april 1999 tot vaststelling van de tweede fase van het communautaire actieprogramma inzake beroepsopleiding „Leonardo da Vinci” ⁽¹⁾, met name artikel 10, Besluit nr. 253/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 januari 2000 tot vaststelling van de tweede fase van het communautaire actieprogramma op onderwijsgebied „Socrates” ⁽²⁾, met name artikel 12, en Besluit nr. 1031/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2000 tot vaststelling van het communautaire actieprogramma „Jeugd” ⁽³⁾, met name artikel 11, wordt bepaald dat deze programma's openstaan voor deelname van Cyprus.
- (2) Cyprus heeft laten weten dat het aan deze programma's wenst deel te nemen.
- (3) De deelname van Cyprus aan de programma's van de Gemeenschap vormt een belangrijk onderdeel van de pretoetredingsstrategie voor Cyprus die is vastgesteld in Verordening (EG) nr. 555/2000 van de Raad van 13 maart 2000 betreffende de uitvoering van acties in het kader van de pretoetredingsstrategie voor de Republiek Cyprus en de Republiek Malta ⁽⁴⁾,

ZIJN OVEREENGEKOMEN HETGEEN VOLGT:

Artikel 1

Cyprus neemt vanaf 2001 deel aan de tweede fase van de communautaire programma's Leonardo da Vinci en Socrates („Leonardo da Vinci II” en „Socrates II”) en aan het communautaire actieprogramma „Jeugd”, overeenkomstig de voorwaarden die zijn opgenomen in bijlagen I en II, die een integrerend deel van deze overeenkomst vormen.

Artikel 2

Deze overeenkomst is geldig van 1 januari 2001 tot het einde van de programma's.

Artikel 3

Deze overeenkomst is enerzijds van toepassing op de gebieden waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is, en anderzijds op het grondgebied van Cyprus.

Artikel 4

Deze overeenkomst treedt in werking op de dag waarop de overeenkomstsluitende partijen kennis geven van de voltooiing van hun respectieve procedures.

Artikel 5

Deze overeenkomst wordt opgesteld in twee exemplaren in het Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees, Spaans en Zweeds; alle teksten zijn even authentiek.

⁽¹⁾ PB L 146 van 11.6.1999, blz. 33.

⁽²⁾ PB L 28 van 3.2.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 117 van 18.5.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 68 van 16.3.2000, blz. 3.

BIJLAGE I

Voorwaarden voor de deelname van Cyprus aan Leonardo da Vinci II, Socrates II en Jeugd

1. Cyprus neemt deel aan Leonardo da Vinci II, Socrates II en Jeugd (hierna „de programma's" genoemd), overeenkomstig, tenzij in dit besluit anders wordt bepaald, de doelstellingen, criteria, procedures en termijnen die zijn vastgelegd in Besluit nr. 1999/382/EG van de Raad van 26 april 1999, Besluit nr. 253/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 januari 2000 en Besluit nr. 1031/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2000 tot vaststelling van deze communautaire actieprogramma's. Het neemt aan alle activiteiten van de programma's deel, met uitzondering van bepaalde activiteiten in het kader van Jeugd inzake samenwerking met derde landen die niet volwaardig aan dit programma deelnemen.
2. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 5 van de besluiten betreffende Leonardo da Vinci II, Socrates II en Jeugd en de door de Commissie vastgestelde bepalingen inzake de verantwoordelijkheden van de lidstaten en de Commissie ten aanzien van de nationale agentschappen Leonardo da Vinci, Socrates en Jeugd, zet Cyprus een passende structuur op voor een gecoördineerd beheer van de uitvoering op nationaal niveau van de onder de programma's vallende acties en neemt het de nodige maatregelen om deze agentschappen, die voor hun activiteiten subsidies uit de programma's zullen ontvangen, voldoende te financieren. Cyprus neemt alle andere maatregelen die voor een efficiënt verloop van de programma's op nationaal niveau vereist zijn.
3. Om aan de programma's deel te nemen, betaalt Cyprus jaarlijks een bijdrage aan de algemene begroting van de Europese Unie, overeenkomstig de in bijlage II opgenomen voorwaarden.

Om rekening te houden met ontwikkelingen in de programma's en wijzigingen in het absorptievermogen van Cyprus, kan het Associatiecomité deze bijdrage zo nodig aanpassen om een verstoring van het begrotingsevenwicht bij de uitvoering van de programma's te voorkomen.

4. Voor instellingen, organisaties en personen uit Cyprus gelden voor de indiening, evaluatie en selectie van aanvragen dezelfde voorwaarden als voor de instellingen, organisaties en personen uit de Gemeenschap.

Bij de benoeming van onafhankelijke deskundigen overeenkomstig de desbetreffende bepalingen in de besluiten tot vaststelling van de programma's kan de Commissie ook deskundigen uit Cyprus aanwijzen om haar bij de evaluatie van projecten te helpen.

5. Om de communautaire dimensie van de programma's te waarborgen, komen de projecten en activiteiten alleen voor financiële steun van de Gemeenschap in aanmerking als er ten minste één partner uit een lidstaat van de Gemeenschap bij betrokken is.
6. Voor de in bijlage I, deel III, punt 1, van het besluit inzake Leonardo da Vinci II vermelde mobiliteitsmaatregelen, voor de gedecentraliseerde acties in het kader van Socrates en voor de financiële steun aan de activiteiten van de overeenkomstig punt 2 hierboven opgerichte nationale agentschappen ontvangt Cyprus financiële steun in verhouding tot de door de Gemeenschap vastgestelde jaarlijkse verdeling van de programmamiddelen alsmede de Cypriotische bijdrage aan het programma. De steun aan de activiteiten van de nationale agentschappen mag niet meer bedragen dan 50 % van het budget voor de werkprogramma's van de nationale agentschappen.
7. De lidstaten van de Gemeenschap en Cyprus stellen, binnen het kader van de huidige bepalingen, alles in het werk om het vrije verkeer tussen en het verblijf in Cyprus en de lidstaten van de Gemeenschap te vergemakkelijken voor alle studenten, docenten, stagiairs, opleiders, universiteitsbestuurders, jongeren en andere personen die deelnemen aan activiteiten die onder dit besluit vallen.
8. De activiteiten die onder dit besluit vallen, zijn wat betreft de goederen en diensten die bestemd zijn om in dat verband te worden gebruikt, vrijgesteld van Cypriotische indirecte belastingen en douanerechten, alsook van in- en uitvoerverboden en -beperkingen.
9. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie en de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen voor het toezicht op en de evaluatie van de programma's, overeenkomstig de besluiten inzake Leonardo da Vinci II, Socrates en Jeugd (respectievelijk artikel 13, 14 en 13), wordt de deelname van Cyprus continu geëvalueerd op basis van een partnerschap tussen de Commissie van de Europese Gemeenschappen en Cyprus. Cyprus legt de nodige verslagen voor aan de Commissie en neemt deel aan andere door de Gemeenschap in dit verband ondernomen specifieke activiteiten.
10. Conform de financiële reglementen van de Gemeenschap dienen de contractuele regelingen die met of door Cypriotische partijen worden getroffen, te voorzien in controles en audits die door of op gezag van de Commissie en de Rekenkamer worden uitgevoerd. Financiële audits kunnen worden uitgevoerd op basis van de inkomsten en uitgaven van de betrokken partijen te controleren in het licht van hun contractuele verplichtingen ten aanzien van de Gemeenschap. Met het oog op de samenwerking en de wederzijdse belangen verlenen de bevoegde Cypriotische autoriteiten alle redelijkerwijs mogelijke assistentie die in de gegeven omstandigheden voor het uitvoeren van bedoelde controles en audits nodig of nuttig is.

De door de Commissie vastgestelde bepalingen inzake de verantwoordelijkheden van de lidstaten en de Commissie ten aanzien van de nationale agentschappen Leonardo da Vinci, Socrates en Jeugd zijn van toepassing op de relaties tussen Cyprus, de Commissie en de Cypriotische nationale agentschappen. In geval van onregelmatigheden, onachtzaamheid of fraude bij de Cypriotische nationale agentschappen zullen de Cypriotische autoriteiten aansprakelijk zijn voor de niet-gerecupereerde middelen.

11. Onverminderd de procedures bedoeld in artikel 7 van het besluit inzake Leonardo da Vinci II en de respectieve artikelen 8 van de besluiten inzake Socrates II en Jeugd, worden vertegenwoordigers van Cyprus uitgenodigd als waarnemers bij de vergaderingen van de programmacomités over punten die hen betreffen. De Cypriotische vertegenwoordigers zijn niet aanwezig bij de vergaderingen over andere punten en bij de stemmingen.
12. In alle contacten met de Commissie, bij het indienen van aanvragen, het opstellen van overeenkomsten en verslagen en andere administratieve aangelegenheden in verband met het programma, wordt een van de officiële talen van de Gemeenschap gebruikt.
13. De Gemeenschap en Cyprus kunnen de onder dit besluit vallende activiteiten te allen tijde door middel van een schriftelijke kennisgeving en met inachtneming van een opzegtermijn van twaalf maanden beëindigen. Bij beëindiging van de overeenkomst worden de lopende projecten en activiteiten voltooid onder de in dit besluit vastgelegde voorwaarden.

BIJLAGE II

Financiële bijdrage van Cyprus aan Leonardo da Vinci II, Socrates II en Jeugd

1. Leonardo da Vinci

De financiële bijdrage van Cyprus aan de begroting van de Europese Unie voor deelname aan het programma Leonardo da Vinci II bedraagt (in EUR):

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
497 000	529 000	552 000	574 000	603 000	626 000

2. Socrates

De financiële bijdrage van Cyprus aan de begroting van de Europese Unie voor deelname aan het programma Socrates II bedraagt (in EUR):

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
681 000	697 000	712 000	731 000	753 000	780 000

3. Jeugd

De financiële bijdrage van Cyprus aan de begroting van de Europese Unie voor deelname aan het programma Jeugd bedraagt (in EUR):

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
533 000	565 000	598 000	627 000	658 000	698 000

4. Cyprus zal de bovengenoemde bijdrage deels uit de nationale begroting en deels uit de Cypriotische pretoetredingsmiddelen betalen. De vereiste pretoetredingsmiddelen zijn onderworpen aan een speciale programmaprocedure in het kader van de verordening van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van de pretoetredingsstrategie voor de Republiek Cyprus en de Republiek Malta en worden aan Cyprus overgemaakt door middel van een afzonderlijk financieel memorandum. Samen met de middelen uit de Cypriotische nationale begroting vormen zij de eigen bijdrage van Cyprus, waaruit het land zal putten om aan het jaarlijkse verzoek tot storting van de Commissie te voldoen.

5. Onderstaand schema geeft de vereiste pretoetredingsmiddelen weer:

— voor de bijdrage aan het programma Leonardo da Vinci II: jaarlijks de volgende bedragen (in EUR):

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
200 000	200 000	200 000	200 000	200 000	150 000

— voor de bijdrage aan het programma Socrates II: jaarlijks de volgende bedragen (in EUR):

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
400 000	350 000	300 000	300 000	200 000	150 000

— voor de bijdrage aan het programma Jeugd: jaarlijks de volgende bedragen (in EUR):

Jaar 2001	Jaar 2002	Jaar 2003	Jaar 2004	Jaar 2005	Jaar 2006
400 000	300 000	250 000	200 000	200 000	150 000

Het resterende gedeelte van Cyprus' bijdrage wordt met middelen uit de Cypriotische nationale begroting gedekt.

6. Het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Unie geldt ook voor het beheer van de bijdrage van Cyprus.

Reis- en verblijfkosten van Cypriotische vertegenwoordigers en deskundigen in verband met hun deelname als waarnemers aan de werkzaamheden van de in bijlage I, punt 11, genoemde comités en aan andere vergaderingen bij de uitvoering van de programma's worden door de Commissie vergoed op dezelfde grondslag en volgens de procedures die gelden voor niet-gouvernementele deskundigen van de lidstaten van de Europese Unie.

7. Bij de inwerkingtreding van dit besluit en aan het begin van ieder nieuw jaar doet de Commissie Cyprus een verzoek tot storting toekomen ter hoogte van de bijdrage van het land aan elk van de onder dit besluit vallende programma's.

Deze bijdrage wordt uitgedrukt in euro's en moet worden overgemaakt op een in euro's luidende bankrekening van de Commissie.

De bijdrage van Cyprus stemt overeen met het verzoek tot storting en moet worden voldaan:

- uiterlijk op 1 mei voor het gedeelte gefinancierd uit de Cypriotische nationale begroting, op voorwaarde dat het verzoek tot storting van de Commissie vóór 1 april is verzonden, of, indien dit na deze datum is gebeurd, uiterlijk één maand na de verzending van het verzoek tot storting;
- uiterlijk op 1 mei voor het gedeelte gefinancierd uit de pretoetredingsmiddelen, op voorwaarde dat de desbetreffende bedragen vóór die datum aan Cyprus zijn overgemaakt, of uiterlijk binnen 30 dagen nadat deze middelen aan Cyprus zijn overgemaakt.

Bij vertraging in de betaling van de bijdrage betaalt Cyprus rente over het op de vervaldag nog openstaande bedrag. De rentevoet is die welke door de Europese Centrale Bank op de datum waarop de betalingstermijn verstrijkt, voor haar transacties in euro's wordt toegepast, vermeerderd met anderhalf procentpunt.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende Gemeenschapsmodellen ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/15)

COM(2000) 660 def. — 1993/0463(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 20 oktober 2000)⁽¹⁾ PB C 248 E van 29.8.2000, blz. 3.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Ongewijzigd

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het behoort tot de in het Verdrag neergelegde doelstellingen van de Gemeenschap een steeds hechter verbond tussen de Europese volkeren en nauwere betrekkingen tussen de in de Gemeenschap verenigde Staten tot stand te brengen, alsmede door gemeenschappelijk optreden de economische en sociale vooruitgang van de landen van de Gemeenschap te verzekeren en daartoe de barrières die Europa verdelen, te verwijderen. Volgens het Verdrag moet te dien einde een interne markt tot stand worden gebracht, alsook moeten de hinderpalen voor het vrije verkeer van goederen worden verwijderd en een regime worden ingevoerd waardoor wordt gewaarborgd dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt niet wordt vervalst. Een uniform stelsel ter verkrijging van Gemeenschapsmodellen waaraan overal op het grondgebied van de Gemeenschap dezelfde bescherming met dezelfde rechtsgevolgen wordt verleend, zal tot deze doelstellingen bijdragen.

(1) Het behoort tot de in het Verdrag neergelegde doelstellingen van de Gemeenschap een steeds hechter verbond tussen de Europese volkeren en nauwere betrekkingen tussen de in de Gemeenschap verenigde Staten tot stand te brengen, alsmede door gemeenschappelijk optreden de economische en sociale vooruitgang van de landen van de Gemeenschap te verzekeren en daartoe de barrières die Europa verdelen, te verwijderen. Volgens het Verdrag moet te dien einde een interne markt tot stand worden gebracht, alsook moeten de hinderpalen voor het vrije verkeer van goederen worden verwijderd en een regime worden ingevoerd waardoor wordt gewaarborgd dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt niet wordt vervalst. Een uniform stelsel ter verkrijging van Gemeenschapsmodellen waaraan overal op het grondgebied van de Gemeenschap dezelfde bescherming met dezelfde rechtsgevolgen wordt verleend, zal derhalve tot deze doelstellingen bijdragen.

(2) alleen in de Benelux-landen een eenvormige wet inzake de bescherming van tekeningen of modellen geldt, de modellenbescherming op nationale wetgeving berust en telkens tot het grondgebied van de betrokken lidstaat beperkt is, is het mogelijk dat in verscheidene lidstaten gelijke modellen op uiteenlopende wijze en ten behoeve van verschillende houders worden beschermd. Dit leidt onvermijdelijk tot geschillen in het handelsverkeer tussen de lidstaten.

(2) Aangezien alleen in de Benelux-landen een eenvormige wet inzake de bescherming van tekeningen of modellen geldt, terwijl de modellenbescherming in alle andere lidstaten op nationale wetgeving berust en telkens tot het grondgebied van de betrokken lidstaat beperkt is, is het mogelijk dat in verscheidene lidstaten gelijke modellen op uiteenlopende wijze en ten behoeve van verschillende houders worden beschermd. Dit leidt onvermijdelijk tot geschillen in het handelsverkeer tussen de lidstaten.

⁽¹⁾ PB C 29 van 31.1.1994, blz. 20⁽³⁾ PB C 110 van 2.5.1994 en PB C 75 van 15.3.2000.⁽¹⁾ PB C 29 van 31.1.1994, blz. 20 en COM(1999) 310 def. van 22.6.1999.⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 16 juni 2000.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (3) De grote verschillen tussen de wetgevingen van de lidstaten inzake modellen belemmeren en vervalsen de mededinging tussen de producenten van beschermde voortbrengselen in de Gemeenschap, omdat in vergelijking met de binnenlandse handel in en de binnenlandse mededinging tussen voortbrengselen waarin een model is verwerkt, de handel en de mededinging in de Gemeenschap worden belemmerd en vervalst door het grote aantal aanvragen, bevoegde diensten, procedures, wetsbepalingen en nationaal begrensde uitsluitende rechten alsmede door de cumulatie van administratieve kosten, waardoor de uitgaven en te betalen taksen voor de aanvrager sterk oplopen.
- (4) De territoriale werking van de modellenbescherming in de onderscheiden lidstaten kan, ongeacht of hun wetgevingen al dan niet onderling zijn aangepast, tot gevolg hebben dat de interne markt bij voortbrengselen waarin een model is verwerkt wordt opgesplitst, waardoor het vrije verkeer van goederen wordt belemmerd.
- (5) Bijgevolg moet een in elke lidstaat rechtstreeks geldend Gemeenschapsmodel worden ingevoerd, omdat het slechts op deze wijze mogelijk zal zijn om door middel van één aanvraag bij het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) volgens één procedure en krachtens één regeling één recht op een model te verkrijgen dat in één, alle lidstaten omvattend gebied geldig is.
- (6) Ter bereiking van deze doelstellingen dient derhalve de Gemeenschap maatregelen vast te stellen, daar die doelstellingen niet door de lidstaten afzonderlijk, doch wegens de grootschalige gevolgen van de instelling van een communautair modellenrecht en een ter zake bevoegde gemeenschappelijke modelleninstantie slechts door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt.
- (7) Hoogwaardige vormgeving een belangrijke troef van de bedrijven in de Gemeenschap in de concurrentiestrijd met die uit andere landen is en in vele gevallen doorslaggevend is voor het commerciële slagen van een aldus vorm gegeven voortbrengsel, betere bescherming van industriële vormgeving niet alleen de bijdrage van individuele ontwerpers aan de vooraanstaande rol van de Gemeenschap op dit gebied, maar moedigt deze ook innovatie, ontwikkeling van nieuwe voortbrengselen en investering in de productie ervan aan. is een toegankelijker, aan de vereisten van de interne markt aangepaste regeling van modellenbescherming van wezenlijk belang voor het bedrijfsleven in de Gemeenschap.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) De grote verschillen tussen de wetgevingen van de lidstaten inzake modellen belemmeren en vervalsen de mededinging tussen de producenten van beschermde voortbrengselen in de Gemeenschap, omdat in vergelijking met de binnenlandse handel in en de binnenlandse mededinging tussen voortbrengselen waarin een model is verwerkt, de handel en de mededinging in de Gemeenschap worden belemmerd en vervalst door het grote aantal aanvragen, bevoegde diensten, procedures, wetsbepalingen en nationaal begrensde uitsluitende rechten alsmede door de cumulatie van administratieve kosten, waardoor de uitgaven en te betalen taksen voor de aanvrager sterk oplopen. Richtlijn 98/71/EG van 13 oktober 1998 inzake de rechtsbescherming van modellen⁽¹⁾ brengt de wetgevingen van de lidstaten inzake modellen nader tot elkaar en draagt zo bij tot rechtzetting van deze situatie.
- (4) De territoriale werking van de modellenbescherming in de onderscheiden lidstaten kan, ongeacht of hun wetgevingen al dan niet onderling zijn aangepast, tot gevolg hebben dat de interne markt bij voortbrengselen waarin een model is verwerkt dat onder nationale rechtsbepalingen en diverse rechtssubjecten valt, wordt opgesplitst, waardoor het vrije verkeer van goederen wordt belemmerd.

Ongewijzigd

- (7) Aangezien hoogwaardige vormgeving een belangrijke troef van de bedrijven in de Gemeenschap in de concurrentiestrijd met die uit andere landen is en in vele gevallen doorslaggevend is voor het commerciële slagen van een aldus vorm gegeven voortbrengsel, bevordert een betere bescherming van industriële vormgeving niet alleen de bijdrage van individuele ontwerpers aan de vooraanstaande rol van de Gemeenschap op dit gebied, maar moedigt deze ook innovatie, ontwikkeling van nieuwe voortbrengselen en investering in de productie ervan aan. Bijgevolg is een toegankelijker, aan de vereisten van de interne markt aangepaste regeling van modellenbescherming van wezenlijk belang voor het bedrijfsleven in de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB L 289 van 28.10.1998, blz. 28.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (8) Er moet eerst een dergelijke modellenbeschermingsregeling zijn, vooraleer ernaar kan worden gestreefd een overeenkomstige bescherming op de voornaamste exportmarkten van de Gemeenschap te verkrijgen.
- (9) De materiële bepalingen van deze verordening inzake het modellenrecht moeten worden afgestemd op de bepalingen in Richtlijn 98/71/EG inzake de rechtsbescherming van modellen.
- (10) De technologische innovatie mag niet worden gehinderd door modelbescherming te bieden aan kenmerken die uitsluitend door een technische functie worden bepaald. Hieruit mag niet worden afgeleid dat een model esthetische waarde moet bezitten. Evenmin mag de interoperabiliteit van voortbrengselen van verschillend fabrikaat niet worden gehinderd door de bescherming uit te breiden tot de vormgeving van mechanische samenvoegingen of verbindingen. met kenmerken van een model die om deze redenen van bescherming worden uitgesloten, geen rekening worden gehouden bij het beoordelen of andere kenmerken van het model aan de voorwaarden voor bescherming voldoen.
- (11) Voorzieningen voor mechanische samenvoeging of verbinding bij modulaire voortbrengselen kunnen daarentegen een belangrijk aspect van het innoverend karakter van die voortbrengselen en een belangrijk verkoopargument vormen en moeten bijgevolg voor bescherming in aanmerking kunnen komen.
- (12) Bescherming dient zich niet uit te strekken tot die onderdelen die bij normaal gebruik van een voortbrengsel niet zichtbaar zijn, noch tot die kenmerken van een dergelijk onderdeel die onzichtbaar zijn wanneer dat onderdeel op zijn plaats is aangebracht, of die op zich niet aan de vereisten van nieuwigheid en eigen karakter zouden voldoen. Met kenmerken van een model die om deze redenen van bescherming worden uitgesloten, mag geen rekening worden gehouden bij het beoordelen of andere kenmerken van het model aan de vereisten voor bescherming voldoen.
- (13) In het kader van Richtlijn 98/71/EG inzake de rechtsbescherming van modellen kon geen volledige harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het gebruik van beschermde modellen van onderdelen van samengestelde voortbrengselen voor reparatiedoeleinden worden bereikt. is de Commissie in het kader van de bemiddelingsprocedure betreffende deze richtlijn de verplichting aangegaan om de gevolgen van de bepalingen van de richtlijn, met name voor de bedrijfstakken die het meest betrokken zijn bij de lopende discussies over een reparatieclausule voor onderdelen van samengestelde voortbrengselen, drie jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn aan een onderzoek te onderwerpen. Onder deze omstandigheden is het passend om modellen van onderdelen van samengestelde voortbrengselen van bescherming krachtens deze verordening uit te sluiten, totdat de Raad zijn beleid terzake op basis van een voorstel van de Commissie heeft bepaald.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- Ongewijzigd
- (9) De materiële bepalingen van deze verordening inzake het modellenrecht moeten worden afgestemd op de respectieve bepalingen in Richtlijn 98/71/EG inzake de rechtsbescherming van modellen.
- (10) De technologische innovatie mag niet worden gehinderd door modelbescherming te bieden aan kenmerken die uitsluitend door een technische functie worden bepaald. Hieruit mag niet worden afgeleid dat een model esthetische waarde moet bezitten. Evenmin mag de interoperabiliteit van voortbrengselen van verschillend fabrikaat niet worden gehinderd door de bescherming uit te breiden tot de vormgeving van mechanische samenvoegingen of verbindingen. Bijgevolg mag met kenmerken van een model die om deze redenen van bescherming worden uitgesloten, geen rekening worden gehouden bij het beoordelen of andere kenmerken van het model aan de voorwaarden voor bescherming voldoen.
- Ongewijzigd
- (13) In het kader van Richtlijn 98/71/EG inzake de rechtsbescherming van modellen kon geen volledige harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het gebruik van beschermde modellen van onderdelen van samengestelde voortbrengselen voor reparatiedoeleinden worden bereikt. Om die reden is de Commissie in het kader van de bemiddelingsprocedure betreffende deze richtlijn de verplichting aangegaan om de gevolgen van de bepalingen van de richtlijn, met name voor de bedrijfstakken die het meest betrokken zijn bij de lopende discussies over een reparatieclausule voor onderdelen van samengestelde voortbrengselen, drie jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn aan een onderzoek te onderwerpen. Onder deze omstandigheden is het passend om modellen van onderdelen van samengestelde voortbrengselen van bescherming krachtens deze verordening uit te sluiten, totdat de Raad zijn beleid terzake op basis van een voorstel van de Commissie heeft bepaald.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (14) Het criterium voor de beoordeling van het eigen karakter van een model moet het duidelijke verschil zijn tussen de algemene indruk die wordt gewekt bij een geïnformeerde gebruiker die het model bekijkt, en die welke bij hem wordt gewekt door het vormgevingserfgoed, met inachtneming van de aard van het voortbrengsel waarop het model wordt toegepast of waarin het is verwerkt en in het bijzonder van de bedrijfstak waarmee het verbonden is en de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.
- (15) De bepalingen van deze verordening laten de toepassing van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag onverlet.
- (16) Een Gemeenschapsmodel dient zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de behoeften van elk van de vele verschillende bedrijfstakken in de Gemeenschap.
- (17) In sommige van deze bedrijfstakken worden grote aantallen modellen gemaakt voor voortbrengselen met een vaak korte commerciële levensduur, waarbij een niet door een teveel aan inschrijvingsformaliteiten bezwaarlijk gemaakte bescherming een voordeel is en de beschermingsduur van ondergeschikt belang. Anderzijds zijn er bedrijfstakken waar aan de voordelen van een inschrijving belang wordt gehecht wegens de daaraan verbonden grotere rechtszekerheid en waar een langere, met de verwachte commerciële levensduur van de producten overeenstemmende beschermingsduur wordt verlangd.
- (18) Bijgevolg bestaat er behoefte aan twee vormen van bescherming, namelijk enerzijds bescherming van korte duur door een niet-ingeschreven model, en anderzijds bescherming van langere duur door een ingeschreven model.
- (19) Een ingeschreven Gemeenschapsmodel vergt dat een register wordt ingesteld en bijgehouden, waarin alle aanvragen welke aan bepaalde vormvereisten voldoen en waarvan een datum van indiening is toegekend, worden ingeschreven. Om de inschrijvings- en andere formaliteiten voor de aanvrager tot een minimum te beperken, moet het inschrijvingsstelsel in principe niet berusten op een aan de registratie voorafgaand grondig onderzoek naar het al dan niet voldaan zijn aan de voorwaarden voor bescherming.
- (20) Men zal een Gemeenschapsmodel slechts kunnen doen gelden indien het model nieuw is in die zin dat het niet gelijk is aan enig ander, eerder voor het publiek beschikbaar gesteld model, en het een eigen karakter vertoont ten opzichte van andere modellen.

Ongewijzigd

(15) De bepalingen van deze verordening laten de toepassing van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag onverlet, in het bijzonder ten aanzien van licentieovereenkomsten.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(21) Het is tevens noodzakelijk de ontwerper of zijn rechtverkrijgende de gelegenheid te bieden de voortbrengselen waarin het model is verwerkt, op de markt te testen, alvorens te beslissen of het wenselijk is het model als ingeschreven Gemeenschapsmodel te doen beschermen. Het is derhalve noodzakelijk ervoor te zorgen dat het binnen een periode van twaalf aan de indiening van de aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel, voorafgaande maanden bekendheid geven aan het model door de ontwerper of zijn rechtverkrijgende, respectievelijk het op misbruik makende wijze daaraan bekendheid geven, de beoordeling van de nieuwheid of van het eigen karakter van het model niet ongunstig beïnvloedt.

(22) Het uitsluitende karakter van het recht dat aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt ontleend, gaat met grotere rechtszekerheid ervan gepaard. Aan het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel dient alleen het recht te zijn verbonden om namaak te beletten.

(23) Het doen naleven van deze rechten dient een zaak van nationaal recht te zijn en het is derhalve noodzakelijk dat in een aantal, voor alle lidstaten uniforme, basissancties wordt voorzien. Deze moeten het mogelijk maken om, ongeacht de daartoe aangezochte rechterlijke instantie, de inbreukmakende handelingen te doen staken.

(24) Een derde die kan aantonen dat hij te goeder trouw een aanvang heeft gemaakt met, of ernstige voorbereidingen heeft getroffen tot het gebruik, in de Gemeenschap, van een model dat binnen de draagwijdte van de aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel verleende bescherming valt en dat geen namaak van dit model is, kan het recht verkrijgen dit model op beperkte schaal te exploiteren. In dit verband moet onder „gebruik” worden verstaan het gebruik of ernstige voorbereidingen daartoe, met inbegrip van het gebruik voor commerciële doeleinden, die hun aanvang hebben vóór de datum van indiening van de aanvraag voor het ingeschreven Gemeenschapsmodel.

(25) Het is een fundamentele doelstelling dat de procedure voor het verkrijgen van een ingeschreven Gemeenschapsmodel voor de aanvragers zo weinig mogelijk kosten en moeilijkheden met zich brengt, zodat het stelsel voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor individuele ontwerpers gemakkelijk toegankelijk is.

(22) Het uitsluitende karakter van het recht dat aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt ontleend, gaat met grotere rechtszekerheid ervan gepaard. Aan het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel dient dus alleen het recht te zijn verbonden om namaak te beletten. Dit recht, dat ook de handel in voortbrengselen waarin inbreukmakende modellen zijn verwerkt moet omvatten, mag zich echter niet uitstrekken tot voortbrengselen die voortkomen uit een model dat onafhankelijk door een tweede ontwerper is voortgebracht.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (26) Bedrijfstakingen waar in korte tijd grote aantallen modellen met een wellicht korte levensduur worden geproduceerd, waarvan er uiteindelijk maar enkele in de handel worden gebracht, zullen baat hebben bij het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel. hebben deze bedrijfstakingen behoefte aan een gemakkelijker toegang tot het ingeschreven Gemeenschapsmodel. De mogelijkheid om een aantal modellen in één, meervoudige, aanvraag samen te voegen, komt aan deze behoefte tegemoet.
- (27) De normale publicatie na inschrijving van een Gemeenschapsmodel zou in sommige gevallen een commerciële operatie met betrekking tot het model kunnen doen mislukken of in gevaar brengen. De mogelijkheid om gedurende een opschorting van publicatie te verkrijgen, biedt in zulke gevallen een oplossing.
- (28) Wanneer een procedure voor de behandeling van rechtsvorderingen betreffende de geldigheid van een ingeschreven Gemeenschapsmodel op één plek plaatsvindt, bespaart dat kosten en tijd ten opzichte van procedures waarbij verschillende nationale rechtbanken zijn betrokken.
- (29) Er moet in een aantal waarborgen worden voorzien, waaronder het recht om bij een kamer van beroep, en in laatste instantie bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, een beroep in te stellen. Een dergelijke procedure zou bijdragen tot de ontwikkeling van een uniforme interpretatie van de voorwaarden waaraan Gemeenschapsmodellen moeten voldoen om rechtsgeldig te zijn.
- (30) Het is van wezenlijk belang dat de aan een Gemeenschapsmodel verbonden rechten op het grondgebied van de gehele Gemeenschap doeltreffend kunnen worden gehandhaafd. dienen specifieke regels inzake geschillen betreffende Gemeenschapsmodellen te worden vastgesteld. beperking van het aantal nationale rechterlijke instanties dat ten aanzien van rechtsvorderingen wegens inbreuk en rechtsvorderingen tot nietigverklaring bevoegd is, specialisering bij de rechters bevorderen. De lidstaten zouden daartoe Gemeenschapsmodellengerechten moeten oprichten.
- (31) Het stelsel voor de behandeling van geschillen moet „forum shopping” zoveel mogelijk uitsluiten. Daartoe moeten duidelijke internationale bevoegdheidsregels worden vastgesteld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (26) Bedrijfstakingen waar in korte tijd grote aantallen modellen met een wellicht korte levensduur worden geproduceerd, waarvan er uiteindelijk maar enkele in de handel worden gebracht, zullen baat hebben bij het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel. Daarnaast hebben deze bedrijfstakingen behoefte aan een gemakkelijker toegang tot het ingeschreven Gemeenschapsmodel. De mogelijkheid om een aantal modellen in één, meervoudige, aanvraag samen te voegen, komt dan ook aan deze behoefte tegemoet. De modellen in een meervoudige aanvraag zijn onafhankelijk van elkaar wat nietigverklaring, afstand en het doen naleven van rechten betreft.
- (27) De normale publicatie na inschrijving van een Gemeenschapsmodel zou in sommige gevallen een commerciële operatie met betrekking tot het model kunnen doen mislukken of in gevaar brengen. De mogelijkheid om gedurende een redelijk tijdvak opschorting van publicatie te verkrijgen, biedt in zulke gevallen een oplossing.
- Ongewijzigd
- (29) Er moet dus in een aantal waarborgen worden voorzien, waaronder het recht om bij een kamer van beroep, en in laatste instantie bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, een beroep in te stellen. Een dergelijke procedure zou bijdragen tot de ontwikkeling van een uniforme interpretatie van de voorwaarden waaraan Gemeenschapsmodellen moeten voldoen om rechtsgeldig te zijn.
- (30) Het is van wezenlijk belang dat de aan een Gemeenschapsmodel verbonden rechten op het grondgebied van de gehele Gemeenschap doeltreffend kunnen worden gehandhaafd. Er dienen dus specifieke regels inzake geschillen betreffende Gemeenschapsmodellen te worden vastgesteld. Voorts kan een beperking van het aantal nationale rechterlijke instanties dat ten aanzien van rechtsvorderingen wegens inbreuk en rechtsvorderingen tot nietigverklaring bevoegd is, specialisering bij de rechters bevorderen. De lidstaten zouden daartoe Gemeenschapsmodellengerechten moeten oprichten.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(32) Krachtens Besluit 88/591/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 24 oktober 1988 tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen, gewijzigd bij Besluit 93/350/Euratom, EGKS, EEG van 8 juni 1993, oefent dit Gerecht, in eerste aanleg, met name ten aanzien van de beroepen krachtens artikel 230, tweede alinea, van het EG-Verdrag de bevoegdheden uit die door de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en door de handelingen ter uitvoering daarvan aan het Hof van Justitie zijn opgedragen, behoudens andersluidende bepaling in de handeling waarbij een orgaan naar Gemeenschapsrecht wordt opgericht. Bijgevolg worden de bij deze verordening aan het Hof van Justitie opgedragen bevoegdheden tot nietigverklaring en herziening van de beslissingen van de kamers van beroep overeenkomstig bovenvermeld besluit in eerste aanleg door het Gerecht uitgeoefend.

(33) Deze verordening sluit niet uit dat op als Gemeenschapsmodel beschermde modellen of andere relevante wetgeving van de lidstaten van toepassing is, onder meer die betreffende door inschrijving verworven modellenbescherming of betreffende niet-ingeschreven modellen, alsook betreffende merken, octrooien en gebruiksmodellen, oneerlijke mededinging en burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

(34) In afwachting van een harmonisatie van het auteursrecht is het belangrijk het beginsel vast te leggen dat de bescherming uit hoofde van het Gemeenschapsmodel en die uit hoofde van het auteursrecht kunnen worden gecumuleerd, waarbij het de lidstaten vrij staat de omvang van de auteursrechtelijke bescherming en de voorwaarden waaronder deze wordt verleend, te bepalen.

(35) De maatregelen tot uitvoering van deze verordening zijn maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden en moeten overeenkomstig de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit worden aangenomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

GEWIJZIGD VOORSTEL

(32) Krachtens Besluit 88/591/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 24 oktober 1988 tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾, gewijzigd bij Besluit 93/350/Euratom, EGKS, EEG van 8 juni 1993 ⁽²⁾, oefent dit Gerecht, in eerste aanleg, met name ten aanzien van de beroepen krachtens artikel 230, tweede alinea, van het EG-Verdrag de bevoegdheden uit die door de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en door de handelingen ter uitvoering daarvan aan het Hof van Justitie zijn opgedragen, behoudens andersluidende bepaling in de handeling waarbij een orgaan naar Gemeenschapsrecht wordt opgericht. Bijgevolg worden de bij deze verordening aan het Hof van Justitie opgedragen bevoegdheden tot nietigverklaring en herziening van de beslissingen van de kamers van beroep overeenkomstig bovenvermeld besluit in eerste aanleg door het Gerecht uitgeoefend.

(33) Deze verordening sluit niet uit dat op als Gemeenschapsmodel beschermde modellen wetgeving inzake de industriële eigendom of andere relevante wetgeving van de lidstaten van toepassing is, onder meer die betreffende door inschrijving verworven modellenbescherming of betreffende niet-ingeschreven modellen, alsook betreffende merken, octrooien en gebruiksmodellen, oneerlijke mededinging en burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

Ongewijzigd

(35) De maatregelen tot uitvoering van deze verordening zijn maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾ en moeten overeenkomstig de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit worden aangenomen,

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 319 van 25.11.1988, blz. 1, en rectificatie in PB L 241 van 17.8.1988, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 144 van 16.6.1993, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN*Artikel 1***Gemeenschapsmodellen**

2. Een model wordt overeenkomstig de bepalingen van deze verordening beschermd als een:

- a) „niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel”, indien het op de bij deze verordening bepaalde wijze voor het publiek beschikbaar is gesteld;
- b) „ingeschreven Gemeenschapsmodel”, indien het op de bij deze verordening bepaalde wijze is ingeschreven.

3. Het Gemeenschapsmodel vormt een eenheid: het heeft dezelfde rechtsgevolgen in de gehele Gemeenschap. Inschrijving, overdracht, afstand, vervallen- of nietigverklaring zijn slechts voor de gehele Gemeenschap mogelijk. Dit beginsel en de implicaties ervan zijn van toepassing tenzij deze verordening anders bepaalt.

*Artikel 2***Bureau**

Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), hierna „het Bureau” te noemen, dat werd ingesteld bij Verordening (EG) nr. 40/94 van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk, hierna de „verordening inzake het Gemeenschapsmerk” te noemen, voert de taken uit die hem bij deze verordening worden opgelegd.

TITEL II

HET RECHT INZAKE MODELLEN

Afdeling 1

Voorwaarden voor bescherming*Artikel 3***Definities**

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „model”: de verschijningsvorm van een voortbrengsel of een deel ervan, die wordt afgeleid uit de kenmerken van met name de lijnen, de omtrek, de kleuren, de vorm, en/of de materialen van het voortbrengsel zelf en/of de versiering ervan;

1. Modellen die aan de voorwaarden van deze verordening voldoen, worden hierna „Gemeenschapsmodellen” genoemd.

Ongewijzigd

3. Het Gemeenschapsmodel vormt een eenheid: het heeft dezelfde rechtsgevolgen in de gehele Gemeenschap. Inschrijving, overdracht, afstand, vervallen- of nietigverklaring en verbod op het gebruik ervan zijn slechts voor de gehele Gemeenschap mogelijk. Dit beginsel en de implicaties ervan zijn van toepassing tenzij deze verordening anders bepaalt.

Ongewijzigd

- a) „model”: de verschijningsvorm van een voortbrengsel of een deel ervan, die wordt afgeleid uit de kenmerken van met name de lijnen, de omtrek, de kleuren, de vorm, de textuur en/of de materialen van het voortbrengsel zelf en/of de versiering ervan;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- b) „voortbrengsel”: elk op industriële of ambachtelijke wijze vervaardigd voorwerp, met inbegrip van onder meer onderdelen die zijn bestemd om tot een samengesteld voortbrengsel te worden samengevoegd, verpakkingen, uitvoering, grafische symbolen en typografische lettertypen, doch niet computerprogramma's;
- c) „samengesteld voortbrengsel”: een voortbrengsel dat bestaat uit meerdere onderdelen die vervangen kunnen worden, zodat het voortbrengsel uit elkaar gehaald en weer in elkaar gezet kan worden.

*Artikel 4***Beschermingsvoorwaarden**

1. Een model wordt als Gemeenschapsmodel beschermd voorzover het nieuw is en een eigen karakter heeft.
2. Een model dat is toegepast op of verwerkt in een voortbrengsel dat een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel vormt, wordt slechts geacht nieuw te zijn en een eigen karakter te hebben:
 - a) voorzover het onderdeel, wanneer het in het samengestelde voortbrengsel is verwerkt, bij normaal gebruik van dit laatste zichtbaar blijft; en
 - b) voorzover deze zichtbare kenmerken van het onderdeel als zodanig aan de voorwaarden inzake nieuwheid en eigen karakter voldoen.
3. „Normaal gebruik” in de zin van lid 2, onder a), houdt het gebruik door de eindgebruiker in, met uitzondering van handelingen in verband met onderhoud of reparatie.

*Artikel 5***Nieuwheid**

Een model wordt als nieuw beschouwd, indien geen identiek model voor het publiek beschikbaar is gesteld:

- a) bij een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel, vóór de datum waarop het model waarvoor bescherming wordt aangevraagd voor het eerst voor het publiek beschikbaar is gesteld;
- b) bij een ingeschreven Gemeenschapsmodel, vóór de datum van indiening van de aanvraag om inschrijving van het model waarvoor bescherming wordt gevraagd of, wanneer aanspraak op voorrang wordt gemaakt, vóór de datum van voorrang.

Modellen worden geacht identiek te zijn, indien de kenmerken ervan slechts in onbelangrijke details verschillen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Ongewijzigd

1. Een model wordt als nieuw beschouwd, indien geen identiek model voor het publiek beschikbaar is gesteld:

Ongewijzigd

2. Modellen worden geacht identiek te zijn, indien de kenmerken ervan slechts in onbelangrijke details verschillen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 6

Ongewijzigd

Eigen karakter

1. Een model wordt geacht een eigen karakter te hebben, indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld:

- a) bij een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel, vóór de datum waarop het model waarvoor bescherming wordt aangevraagd voor het eerst voor het publiek beschikbaar is gesteld;
- b) bij een ingeschreven Gemeenschapsmodel, vóór de datum van indiening van de aanvraag om inschrijving of, wanneer aanspraak op voorrang wordt gemaakt, vóór de datum van voorrang.

2. Bij de beoordeling van het eigen karakter wordt rekening gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

Artikel 7

(geschrapt)

In aanmerking te nemen datum*Artikel 8*

Ongewijzigd

Openbaarmaking

1. Voor de toepassing van de artikelen 5 en 6 wordt een model geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, indien dit gepubliceerd is na inschrijving of op andere wijze, of tentoongesteld, in de handel gebracht of anderszins openbaar gemaakt is vóór de in artikel 5, onder a) en artikel 6, lid 1, onder a), genoemde datum of de in artikel 5, onder b) en artikel 6, lid 1, onder b), genoemde datum, tenzij deze feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs niet ter kennis konden zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Gemeenschap werkzaam zijn. Het model wordt echter niet geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, louter omdat het onder uitdrukkelijke of stilzwijgende voorwaarde van geheimhouding aan een derde bekendgemaakt is.

2. Openbaarmaking wordt voor de toepassing van de artikelen 5 en 6 niet in aanmerking genomen, wanneer een model waarvoor op grond van een inschrijving als Gemeenschapsmodel aanspraak op bescherming wordt gemaakt, voor het publiek beschikbaar is gesteld:

- a) door de ontwerper, zijn rechtverkrijgende of een derde op basis van door de ontwerper of diens rechtverkrijgende verstrekte informatie of genomen maatregelen; en
- b) gedurende het tijdvak van twaalf maanden voorafgaande aan de datum van indiening van de aanvraag of, indien aanspraak wordt gemaakt op voorrang, aan de datum van voorrang.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Lid 2 is eveneens van toepassing wanneer het model ten gevolge van misbruik jegens de ontwerper of diens rechtverrijgende voor het publiek beschikbaar is gesteld.

*Artikel 9***Modellen die bepaald zijn door hun technische functie en modellen van verbindingen**

1. Een Gemeenschapsmodel geldt niet voor de uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel die uitsluitend door de technische functie worden bepaald.

2. Een Gemeenschapsmodel geldt niet voor de uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel die noodzakelijkerwijs in precies dezelfde vorm en afmetingen gereproduceerd moeten worden om het voortbrengsel waarin het model verwerkt is of waarop het toegepast is, mechanisch met een ander voortbrengsel te kunnen verbinden of om het in, rond of tegen een ander voortbrengsel te kunnen plaatsen, zodat elk van beide voortbrengselen zijn functie kan vervullen.

3. In afwijking van lid 2 kan een model dat tot doel heeft binnen een modulair systeem de meervoudige samenvoeging of verbinding van onderling verwisselbare voortbrengselen mogelijk te maken, onder de in de artikelen 5 en 6 gestelde voorwaarden als Gemeenschapsmodel worden beschermd.

*Artikel 10***Met de openbare orde of de goede zeden strijdige modellen**

Een model dat met de openbare orde of goede zeden strijdig is, is niet vatbaar voor bescherming als Gemeenschapsmodel.

*Artikel 10 bis***Overgangsbepaling**

1. Zolang deze verordening niet op basis van een voorstel van de Commissie over dit vraagstuk is gewijzigd, kan een Gemeenschapsmodel geen model zijn dat is verwerkt in of dat wordt toegepast op een voortbrengsel dat een onderdeel is van een samengesteld voortbrengsel waarvan de uiterlijke kenmerken bepalend zijn voor het model.

2. Het in lid 1 genoemde voorstel van de Commissie wordt ingediend samen en rekening houdend met eventuele wijzigingen die de Commissie overeenkomstig artikel 18 van Richtlijn 98/71/EG inzake de rechtsbescherming van modellen ⁽¹⁾ dienangaande zal voorstellen.

(¹) PB L 289 van 28.10.1998, blz. 28.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 2

Draagwijdte en duur van de bescherming*Artikel 11***Draagwijdte van de bescherming**

1. De door een Gemeenschapsmodel verleende bescherming omvat elk model dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt.
2. Bij het beoordelen van de draagwijdte van de bescherming wordt rekening gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

*Artikel 12***Aanvang en duur van de bescherming van het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel**

1. Een model dat aan de in afdeling 1 vastgestelde voorwaarden voldoet, wordt gedurende drie jaar met ingang van de datum waarop het model voor het eerst binnen de Gemeenschap voor het publiek beschikbaar is gesteld, als niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel beschermd.
2. Voor de toepassing van lid 1 wordt een model geacht binnen de Gemeenschap voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, indien het gepubliceerd is, of tentoongesteld, in de handel gebracht of anderszins openbaar gemaakt is, tenzij deze feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs niet ter kennis konden zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Gemeenschap werkzaam zijn. Het model wordt echter niet geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, louter omdat het onder uitdrukkelijke of stilzwijgende voorwaarde van geheimhouding aan een derde bekendgemaakt is.

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt een model geacht binnen de Gemeenschap voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, indien het op enigerlei wijze gepubliceerd is, of tentoongesteld, in de handel gebracht of anderszins openbaar gemaakt is, tenzij deze feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs niet ter kennis konden zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Gemeenschap werkzaam zijn. Het model wordt echter niet geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, louter omdat het onder uitdrukkelijke of stilzwijgende voorwaarde van geheimhouding aan een derde bekendgemaakt is.

*Artikel 13***Aanvang en duur van de bescherming van het ingeschreven Gemeenschapsmodel**

Na inschrijving door het Bureau wordt een model dat aan de in afdeling 1 gestelde voorwaarden voldoet, gedurende vijf jaar met ingang van de datum van indiening van de aanvraag als ingeschreven Gemeenschapsmodel beschermd. De houder van het recht kan de beschermingsduur telkens met een of meer tijdvakken van vijf jaar laten verlengen, tot een totale termijn van 25 jaar vanaf de datum van indiening van de aanvraag.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 13 bis***Vernieuwing**

1. De inschrijving van het Gemeenschapsmodel wordt vernieuwd op verzoek van de houder van het recht of van een ieder die uitdrukkelijk door hem gemachtigd is, mits de vernieuwingstaks is betaald.
2. Het Bureau stelt de houder van het recht op het ingeschreven Gemeenschapsmodel en elke houder van een ingeschreven recht op het ingeschreven Gemeenschapsmodel, tijdig vóór het verstrijken van de geldigheid van de inschrijving van dat verstrijken in kennis. Verzuim van kennisgeving valt niet onder de verantwoordelijkheid van het Bureau.
3. De aanvraag om vernieuwing wordt ingediend en de vernieuwingstaks betaald binnen zes maanden voor het verstrijken van de maand waarin de beschermingsperiode eindigt. De indiening van de aanvraag en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn.
4. De vernieuwing werkt vanaf de dag na de datum waarop de geldigheid van de inschrijving verstrijkt. Zij wordt ingeschreven.

*Afdeling 3***Rechthebbenden op het Gemeenschapsmodel***Artikel 14***Recht op het Gemeenschapsmodel**

1. Het recht op het Gemeenschapsmodel komt toe aan de ontwerper of zijn rechtverkrijgende.

Ongewijzigd

2. Wanneer twee of meer personen gezamenlijk een model hebben ontwikkeld, komt hen het recht op het Gemeenschapsmodel gezamenlijk toe. De voorwaarden voor de uitoefening van dit recht worden vastgelegd in een contract tussen de beide eigenaren of anders:
 - a) bij een ingeschreven Gemeenschapsmodel, door toepassing van het recht van de lidstaat waar de inschrijving overeenkomstig artikel 37 is aangevraagd;
 - b) bij een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel, door verwijzing naar het recht van de lidstaat:
 - i) waar alle ontwerpers op de betreffende datum hun zetel of woonplaats hebben;
 - ii) indien i) niet van toepassing is, waar alle ontwerpers op de betreffende datum een vestiging hebben;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Wanneer evenwel een model door een werknemer in de uitoefening van zijn functie of volgens de instructies van zijn werkgever wordt ontwikkeld, komt het recht op het Gemeenschapsmodel aan de werkgever toe, tenzij bij overeenkomst anders is bepaald.

*Artikel 15***Veelheid van ontwerpers***Artikel 16***Aanspraken met betrekking tot het recht op het Gemeenschapsmodel**

1. Wanneer een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt gemaakt door, of wanneer een ingeschreven Gemeenschapsmodel is ingeschreven op naam van een persoon die uit hoofde van artikel 14 daarop geen recht heeft, kan de rechthebbende uit hoofde van genoemde bepaling, onverminderd andere door hem te nemen stappen, vorderen dat hij als rechtmatig houder van het Gemeenschapsmodel wordt erkend.

2. Een persoon die samen met anderen recht heeft op een Gemeenschapsmodel, kan overeenkomstig lid 1 vorderen dat hij als medehouder daarvan wordt erkend.

3. Rechtsvorderingen uit hoofde van kunnen binnen twee jaar na de datum worden ingesteld, van toepassing, indien de persoon die geen recht heeft op het Gemeenschapsmodel te kwader trouw op het ogenblik waarop een dergelijk model.

4. In het geval van een ingeschreven Gemeenschapsmodel worden de volgende gegevens in het register opgenomen:

- a) de vermelding dat overeenkomstig lid 1 een rechtsvordering is ingesteld;
- b) de in kracht van gewijsde gegane beslissing of een andere beëindiging van de procedure;

iii) indien i) en ii) niet van toepassing zijn, waar het niet-ingeschreven model voor het eerst overeenkomstig artikel 12 voor het publiek beschikbaar is gesteld.

Ongewijzigd

(geschrapt)

Ongewijzigd

1. Wanneer een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel openbaar wordt gemaakt door, of wanneer een ingeschreven Gemeenschapsmodel is ingeschreven of inschrijving is aangevraagd op naam van een persoon die uit hoofde van artikel 14 daarop geen recht heeft, kan de rechthebbende uit hoofde van genoemde bepaling, onverminderd andere door hem te nemen stappen, vorderen dat hij als rechtmatig houder van het Gemeenschapsmodel wordt erkend.

Ongewijzigd

3. Rechtsvorderingen uit hoofde van de leden 1 en 2 kunnen binnen twee jaar na de datum waarop een ingeschreven Gemeenschapsmodel werd gepubliceerd of een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel openbaar werd gemaakt, voor een rechtbank worden ingesteld. Er is geen tijdslimiet van toepassing, indien de persoon die geen recht heeft op het Gemeenschapsmodel te kwader trouw handelde op het ogenblik waarop een dergelijk model werd aangevraagd of openbaar gemaakt of aan hem overging.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- c) een verandering in de eigendom van het ingeschreven Gemeenschapsmodel ten gevolge van de in kracht van gewijsde gegane beslissing.

*Artikel 17***Gevolgen van de rechterlijke uitspraak inzake het recht op het ingeschreven Gemeenschapsmodel**

1. Wanneer ingevolge een rechtsvordering op grond van artikel 16, lid 1, er zich een volledige verandering in het houderschap van een ingeschreven Gemeenschapsmodel voltrekt, vervallen licenties en andere rechten op het tijdstip waarop de rechthebbende in het register wordt ingeschreven.

2. Wanneer de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel of een licentiehouder, alvorens het feit van het instellen van een rechtsvordering op grond van artikel 16, lid 1, in het register is ingeschreven, het model in de Gemeenschap heeft geëxploiteerd of daartoe ernstige en daadwerkelijke voorbereidingen heeft getroffen, mag hij met deze exploitatie voortgaan, mits hij binnen de in de uitvoeringsverordening vastgestelde termijn aan de nieuwe houder, wiens naam in het register wordt ingeschreven, om verlening van een niet-uitsluitende licentie verzoekt. De licentie wordt voor een redelijk tijdvak en tegen redelijke voorwaarden verleend.

3. Lid 2 is niet van toepassing, indien de houder van het recht of de licentiehouder op het tijdstip waarop hij met het exploiteren van het model of het treffen van de voorbereidingen daartoe begon, te kwader trouw handelde.

*Artikel 18***Vermoeden ten gunste van de ingeschreven**

De persoon op wiens naam het ingeschreven Gemeenschapsmodel is ingeschreven of, voorafgaande aan de inschrijving, op wiens naam de aanvraag werd ingediend, wordt geacht in alle procedures bij het Bureau rechthebbende te zijn.

*Artikel 19***Recht van de ontwerper om te worden vermeld**

De ontwerper heeft ten opzichte van de indiener van een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel of ten opzichte van de houder van een ingeschreven Gemeenschapsmodel het recht bij het Bureau en in het register als zodanig te worden vermeld. Wanneer het model in teamverband is ontwikkeld, mag in plaats van de afzonderlijke ontwerpers het team worden vermeld.

*Artikel 18***Vermoeden ten gunste van de ingeschreven houder van het model**

De persoon op wiens naam het ingeschreven Gemeenschapsmodel is ingeschreven of, voorafgaande aan de inschrijving, op wiens naam de aanvraag werd ingediend, wordt geacht in alle procedures bij het Bureau en in alle andere procedures rechthebbende te zijn.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 4

Rechtsgevolgen van het Gemeenschapsmodel*Artikel 20***Aan het Gemeenschapsmodel verbonden rechten**

1. Een ingeschreven Gemeenschapsmodel verleent aan de houder ervan het exclusieve recht om het te gebruiken en om derden aan wie hij daartoe geen toestemming heeft gegeven, te beletten het te gebruiken. Onder dit gebruik wordt met name verstaan het vervaardigen, aanbieden, in de handel brengen, invoeren, uitvoeren of gebruiken van een voortbrengsel waarin het model is verwerkt of waarop het is toegepast, alsmede het voor deze doeleinden in voorraad hebben van dat voortbrengsel.

2. Aan een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel is voor de houder echter alleen het recht verbonden om de in lid 1 genoemde handelingen te beletten, als het aangevochten gebruik voortvloeit uit het namaken van het beschermde model.

3. Lid 2 is ook van toepassing op een ingeschreven Gemeenschapsmodel waarvan de publicatie is opgeschort, zolang de relevante inschrijvingen in het register en het dossier niet overeenkomstig artikel 52, lid 4, voor het publiek beschikbaar zijn gesteld.

Artikel 21

(geschrapt)

Aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel verbonden rechten*Artikel 22*

Ongewijzigd

Beperking van de aan het Gemeenschapsmodel verbonden rechten

1. De rechten op een Gemeenschapsmodel mogen niet geldend worden gemaakt voor handelingen:

- a) in de particuliere sfeer en voor niet-commerciële doeleinden;
- b) voor experimentele doeleinden;
- c) bestaande in het reproduceren ter illustratie of voor onderricht, mits deze handelingen verenigbaar zijn met de eerlijke handelsgebruiken, zij niet zonder noodzaak afbreuk doen aan de normale exploitatie van het model en de bron wordt vermeld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De rechten op een Gemeenschapsmodel mogen evenmin geldend worden gemaakt voor:

- a) de uitrusting van in land geregistreerde vaartuigen en luchtvaartuigen die zich tijdelijk op het grondgebied van de Gemeenschap bevinden;
- b) de invoer in de Gemeenschap van onderdelen en toebehoren voor de reparatie van dergelijke vervoermiddelen;
- c) reparaties aan dergelijke vervoermiddelen.

- a) de uitrusting van in een derde land geregistreerde vaartuigen en luchtvaartuigen die zich tijdelijk op het grondgebied van de Gemeenschap bevinden;

Ongewijzigd

Artikel 23

Gebruik van een ingeschreven Gemeenschapsmodel voor herstellingsdoeleinden

(geschrapt)

Artikel 24

Uitputting van rechten

De aan een Gemeenschapsmodel verbonden rechten gelden niet voor handelingen die betrekking hebben op een voortbrengsel waarin een als Gemeenschapsmodel beschermd model is verwerkt of waarop het is toegepast, indien het voortbrengsel door de houder van het Gemeenschapsmodel, of met diens toestemming, in de Gemeenschap in de handel is gebracht.

Ongewijzigd

Artikel 25

Recht van voorgebruik met betrekking tot een ingeschreven Gemeenschapsmodel

1. Er bestaat een recht van voorgebruik voor een derde die kan aantonen dat hij vóór de datum van indiening van de aanvraag of, indien aanspraak op voorrang wordt gemaakt, vóór de datum van voorrang, te goeder trouw een aanvang heeft gemaakt met, of ernstige voorbereidingen heeft getroffen tot het gebruik, in de Gemeenschap, van een model dat binnen de draagwijdte van de aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel verleende bescherming valt en dat onafhankelijk van dit laatste is ontwikkeld.

2. Het recht van voorgebruik geeft deze derde het recht het model te exploiteren voor het doel waarvoor het gebruik geschiedde, of waarvoor daadwerkelijke en ernstige voorbereidingen werden getroffen vóór de datum van indiening of voorrang van het ingeschreven Gemeenschapsmodel. Het ingeschreven Gemeenschapsmodel kan niet aan de derde worden tegenovergenomen ten aanzien van een dergelijk exploitatie.

3. Het recht van voorgebruik strekt zich niet uit tot het verlenen van een licentie aan een ander om het model te exploiteren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 5

Nietigheid

Artikel 26

Nietigverklaring

1. Een ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt nietig verklaard op vordering bij het Bureau overeenkomstig de procedure in de Titels VI en VII of op reconventionele vordering door een Gemeenschapsmodellengerecht in een inbreukprocedure.
2. Een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt door een Gemeenschapsmodellengerecht nietig verklaard op vordering bij dat gerecht of op reconventionele vordering in een inbreukprocedure.
3. Een Gemeenschapsmodel kan ook na verval of afstand nietig worden verklaard.

Artikel 27

Nietigheidsgronden

1. Een Gemeenschapsmodel kan slechts in de volgende gevallen nietig worden verklaard:
 - a) het model is geen model in de zin van artikel 3, onder a);
 - b) het beantwoordt niet aan de voorwaarden van de artikelen 4 tot en met 10 bis;
 - c) de houder van het recht op het Gemeenschapsmodel maken uit hoofde van artikel 14
 - d) het Gemeenschapsmodel is strijdig met een ouder model dat na de datum van indiening van de aanvraag of, wanneer aanspraak op voorrang wordt gemaakt, na de datum van voorrang voor het publiek beschikbaar is gesteld, en dat vanaf een aan deze datum voorafgaand tijdstip wordt beschermd als ingeschreven Gemeenschapsmodel dan wel door een aanvraag om inschrijving als Gemeenschapsmodel of door een ingeschreven model van een lidstaat dan wel door een aanvraag om een zodanig recht;

4. Het recht van voorgebruik is niet overdraagbaar, behalve, wanneer de derde een onderneming is, samen met het deel van de onderneming waarin de handeling werd verricht of de voorbereidingen daartoe werden getroffen.

Ongewijzigd

- c) de houder van het recht kan krachtens een rechterlijke beslissing geen aanspraak op het Gemeenschapsmodel maken uit hoofde van artikel 14;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- e) in een later model wordt van een onderscheidend teken gebruik gemaakt en het Gemeenschapsrecht of het recht van de lidstaat dat op dat teken van toepassing is, staat de houder van het recht op het teken toe dat gebruik te verbieden;
- f) in het model wordt zonder toestemming gebruik gemaakt van een werk dat in een lidstaat auteursrechtelijk is beschermd;
- g) het model vormt een oneigenlijk gebruik van een van de in artikel 6 ter van het Verdrag van Parijs ter bescherming van de industriële eigendom genoemde zaken, of van kentekenen, emblemen en wapens die niet onder genoemd artikel 6 ter vallen en die in een lidstaat van bijzonder algemeen belang zijn.

2. De in lid 1, onder c), vermelde grond kan alleen worden ingeroepen door degene die uit hoofde van artikel 14 aanspraak kan maken op het Gemeenschapsmodel.

3. De in lid 1, onder d), e) en f), vermelde gronden kunnen alleen door de aanvrager of de houder van het recht worden ingeroepen.

4. De in lid 1, onder g), vermelde grond kan alleen door de belanghebbende worden ingeroepen.

6. Een ingeschreven Gemeenschapsmodel dat overeenkomstig lid 1, onder b), e), f) of g), nietig is verklaard, kan in gewijzigde vorm worden gehandhaafd, indien het in die vorm aan de beschermingsvoorwaarden voldoet en het model zijn identiteit behoudt. Handhaving in gewijzigde vorm kan erin bestaan dat de inschrijving vergezeld gaat van een verklaring van de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel dat hij gedeeltelijk afziet van aanspraken op dat recht, of van een vermelding in het register van een rechterlijke beslissing waarbij het ingeschreven Gemeenschapsmodel gedeeltelijk nietig is verklaard.

Artikel 28

Rechtsgevolgen van nietigheid

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. De in lid 1, onder d), e) en f), vermelde gronden kunnen alleen door de aanvrager of de houder van het oudere recht worden ingeroepen.

Ongewijzigd

5. De leden 3 en 4 gelden onverminderd de vrijheid van lidstaat om te bepalen dat de in lid 1, onder d) en g), vermelde gronden ook ambtshalve door de bevoegde instantie van die lidstaat kunnen worden ingeroepen.

6. Een ingeschreven Gemeenschapsmodel dat overeenkomstig lid 1, onder b), e), f) of g), nietig is verklaard, kan in gewijzigde vorm worden gehandhaafd, indien het in die vorm aan de beschermingsvoorwaarden voldoet en het model zijn identiteit behoudt. Handhaving in gewijzigde vorm kan erin bestaan dat de inschrijving vergezeld gaat van een verklaring van de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel dat hij gedeeltelijk afziet van aanspraken op dat recht, of van een vermelding in het register van een rechterlijke beslissing of een beslissing van het Bureau waarbij het ingeschreven Gemeenschapsmodel gedeeltelijk nietig is verklaard.

Ongewijzigd

1. In de mate waarin het nietig is verklaard, wordt het Gemeenschapsmodel geacht van de aanvang af geen rechtsgevolgen als bedoeld in deze verordening te hebben gehad.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Onverminderd de nationale bepalingen betreffende vorderingen tot vergoeding van schade, veroorzaakt door nalatigheid of kwade trouw van de houder van het Gemeenschapsmodel, of betreffende ongerechtvaardigde verrijking, heeft de terugwerkende kracht van de nietigheid van het Gemeenschapsmodel geen invloed op:

- a) een beslissing over inbreuk die vóór de nietigverklaring in kracht van gewijsde gegaan en ten uitvoer gelegd is;
- b) een vóór de nietigverklaring gesloten overeenkomst, voor zover die vóór die verklaring is uitgevoerd; uit billijkheids-overwegingen kan echter terugbetaling worden geëist van de op grond van deze overeenkomst betaalde bedragen en wel in de mate die door de omstandigheden gerechtvaardigd is.

TITEL III

**GEMEENSCHAPSMODELLEN ALS VERMOGENS-
BESTANDDELEN***Artikel 29***Behandeling van Gemeenschapsmodellen als nationale modellenrechten**

1. in de artikelen 30 tot en met 34 anders wordt bepaald, wordt het Gemeenschapsmodel als deel van het vermogen in zijn geheel en voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap beschouwd als een nationaal modellenrecht van de lidstaat waar:

- a) de houder op de betrokken dag zijn woonplaats of zetel had, of
- b) indien het bepaalde onder a) niet van toepassing is, de houder op de betrokken dag een vestiging had.

2. In het geval van een ingeschreven Gemeenschapsmodel is lid 1 overeenkomstig de inschrijvingen in het register van toepassing.

3. In het geval van gezamenlijk houderschap wordt, wanneer twee of meer medehouders aan het bepaalde in lid 1, onder a), of indien deze bepaling niet van toepassing is, aan het bepaalde in lid 1, onder b), voldoen, voor het aanwijzen van de in lid 1 bedoelde lidstaat in aanmerking genomen:

- a) in het geval van een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel, diegene van de medehouders die door hen in onderlinge overeenstemming wordt aangewezen;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

1. Tenzij in de artikelen 30 tot en met 34 anders wordt bepaald, wordt het Gemeenschapsmodel als deel van het vermogen in zijn geheel en voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap beschouwd als een nationaal modellenrecht van de lidstaat waar:

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

b) in het geval van een ingeschreven Gemeenschapsmodel, de eerste van de medehouders in de volgorde waarin zij in het register worden vermeld.

4. Indien de leden 1, 2 en 3 niet van toepassing zijn, is de in lid 1 bedoelde lidstaat de lidstaat waar het Bureau.

*Artikel 30***Overgang van het ingeschreven Gemeenschapsmodel**

Op de overgang van een ingeschreven Gemeenschapsmodel zijn de volgende bepalingen van toepassing:

a) op verzoek van een der partijen wordt de overgang ingeschreven in het register en gepubliceerd;

b) zolang de overgang niet in het register is ingeschreven, mag de rechtverkrijgende zich niet op de het Gemeenschapsmodel voortvloeiende rechten beroepen;

c) indien tegenover het Bureau bepaalde termijnen in acht moeten worden genomen, mag de rechtverkrijgende de betrokken verklaringen tegenover het Bureau afleggen wanneer het verzoek om inschrijving van de overgang door het Bureau is ontvangen;

d) alle stukken waarvan overeenkomstig artikel 70 aan de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel kennis moet worden gegeven, worden door het Bureau gezonden aan degene die als houder ingeschreven staat of, indien hij een vertegenwoordiger heeft aangewezen, aan deze laatste.

*Artikel 31***Zakelijke rechten op het ingeschreven Gemeenschapsmodel**

1. Het ingeschreven Gemeenschapsmodel kan in pand worden gegeven of het voorwerp vormen van een ander zakelijk recht.

2. Op verzoek van een der partijen worden de in lid 1 bedoelde rechten ingeschreven in het register en gepubliceerd.

*Artikel 32***Gedwongen tenuitvoerlegging**

1. Een ingeschreven Gemeenschapsmodel kan het voorwerp vormen van gedwongen tenuitvoerlegging.

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. Indien de leden 1, 2 en 3 niet van toepassing zijn, is de in lid 1 bedoelde lidstaat de lidstaat waar het Bureau zijn zetel heeft.

Ongewijzigd

b) zolang de overgang niet in het register is ingeschreven, mag de rechtverkrijgende zich niet op de uit de inschrijving van het Gemeenschapsmodel voortvloeiende rechten beroepen;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Inzake gedwongen tenuitvoerlegging betreffende een ingeschreven Gemeenschapsmodel zijn uitsluitend bevoegd de rechterlijke instanties en de andere autoriteiten van de overeenkomstig artikel 29 aangewezen lidstaat.

3. Op verzoek van een der partijen wordt de tenuitvoerlegging ingeschreven in het register en gepubliceerd.

*Artikel 33***Faillissementsprocedures of soortgelijke procedures**

GEWIJZIGD VOORSTEL

1. Een Gemeenschapsmodel kan slechts in een faillissements- of een soortgelijke procedure worden betrokken in de lidstaat op het grondgebied waarvan het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar is gelegen.

2. Wanneer twee of meer personen eigenaar van een Gemeenschapsmodel zijn, is lid 1 van toepassing op het aandeel dat de mede-eigenaar in het Gemeenschapsmodel heeft.

3. Indien een Gemeenschapsmodel betrokken is in een faillissements- of soortgelijke procedure, wordt op verzoek van de bevoegde nationale instantie de desbetreffende vermelding in het in artikel 50 bedoelde register ingeschreven en in het in artikel 77, lid 1, genoemde Gemeenschapsmodellenblad gepubliceerd.

*Artikel 34***Licentie**

1. Een Gemeenschapsmodel kan het voorwerp zijn van een licentie voor de gehele Gemeenschap of voor een deel daarvan. Een licentie kan al dan niet uitsluitend zijn.

2. De aan het Gemeenschapsmodel verbonden rechten kunnen door de houder worden ingeroepen tegen een licentiehouders die handelt in strijd met een van de bepalingen van de licentieovereenkomst inzake de duur daarvan, de vorm waarin het Gemeenschapsmodel mag worden gebruikt, de voortbrengselen waarvoor de licentie is verleend en de kwaliteit van de door de licentiehouders vervaardigde voortbrengselen.

3. Onverminderd het bepaalde in de licentieovereenkomst, kan de licentiehouders een rechtsvordering wegens inbreuk op het Gemeenschapsmodel alleen instellen met toestemming van de houder van het Gemeenschapsmodel. De houder van een uitsluitende licentie kan een dergelijke vordering evenwel instellen, indien de houder van het recht op het Gemeenschapsmodel niet, na daartoe te zijn aangespoord, binnen een redelijke termijn zelf een vordering wegens inbreuk instelt.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. De licentiehouder kan in de vordering wegens inbreuk die de houder van het Gemeenschapsmodel aanhangig heeft gemaakt, tussenkomen om de door hem geleden schade vergoed te krijgen.

5. Wanneer het een ingeschreven Gemeenschapsmodel betreft, wordt de verlening of overgang van een desbetreffende licentie op verzoek van een der partijen ingeschreven in het register en gepubliceerd.

*Artikel 35***Werking jegens derden**

1. De werking jegens derden van de in de artikelen 30, 31, 32 en 34 bedoelde rechtshandelingen wordt beheerst door het recht van de overeenkomstig artikel 29 aangewezen lidstaat.

2. Wat ingeschreven Gemeenschapsmodellen betreft, kunnen de in de artikelen 30, 31 en 34 bedoelde rechtshandelingen evenwel in alle lidstaten slechts aan derden worden tegengeworpen, nadat zij in het register ingeschreven zijn. Wel kan een zodanige handeling vóór deze inschrijving worden tegengeworpen aan derden die rechten op het ingeschreven Gemeenschapsmodel verworven hebben na de datum van die handeling, maar die op de datum waarop zij de betrokken rechten verwierven, van die handeling op de hoogte waren.

3. Lid 2 is niet van toepassing op een persoon die het ingeschreven Gemeenschapsmodel of een recht verworven heeft door overdracht van de onderneming in haar geheel of krachtens andere rechtsopvolging onder algemene titel.

4. Totdat gemeenschappelijke bepalingen inzake faillissement voor de lidstaten in werking treden, wordt de werking jegens derden van een faillissements- of soortgelijke procedure beheerst door het recht van de lidstaat waar de procedure het eerst is ingeleid overeenkomstig het nationale recht of verordeningen ter zake.

*Artikel 36***De aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel als deel van het vermogen**

1. Een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel als deel van het vermogen wordt in zijn geheel en met betrekking tot het gehele grondgebied van de Gemeenschap met een nationaal modellenrecht van de overeenkomstig artikel 29 aangewezen lidstaat gelijkgesteld.

2. De artikelen 30 tot en met 35 zijn van overeenkomstige toepassing op aanvragen om ingeschreven Gemeenschapsmodellen. Indien het intreden van het rechtsgevolg van een dezer bepalingen een inschrijving in het register vergt, wordt aan deze formaliteit voldaan bij de inschrijving van het ingeschreven Gemeenschapsmodel waartoe de aanvraag leidt.

3. Lid 2 is niet van toepassing op een persoon die het ingeschreven Gemeenschapsmodel of een recht op het ingeschreven Gemeenschapsmodel verworven heeft door overdracht van de onderneming in haar geheel of krachtens andere rechtsopvolging onder algemene titel.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

TITEL IV

**DE AANVRAAG OM EEN INGESCHREVEN GEMEENSCHAPS-
MODEL**

Afdeling 1

**Indiening van de aanvraag en de voorwaarden waaraan
deze moet voldoen***Artikel 37***Indiening en doorzending van de aanvraag**

1. Een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt naar keuze van de aanvrager ingediend:

- a) bij het Bureau, of
- b) bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van een lidstaat, of
- c) in de Benelux-landen, bij het Benelux-bureau voor tekeningen of modellen.

2. Wanneer de aanvraag bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van een lidstaat of bij het Benelux-bureau voor tekeningen of modellen wordt ingediend, zorgen deze instanties ervoor dat de aanvraag binnen twee weken na de indiening aan het Bureau wordt doorgezonden. Zij kunnen de aanvrager verplichten tot betaling van een taks die niet meer mag bedragen dan de administratiekosten voor ontvangst en doorzending van de aanvraag.

3. Zodra het Bureau een door de centrale dienst voor de industriële eigendom van een lidstaat of door het Benelux-bureau voor tekeningen of modellen doorgezonden aanvraag ontvangt, stelt het de aanvrager hiervan in kennis met vermelding van de datum waarop de aanvraag door het Bureau is ontvangen.

4. De Commissie stelt niet eerder dan tien jaar na de inwerkingtreding van deze verordening een verslag op over de toepassing van de regeling voor de indiening van aanvragen om een ingeschreven Gemeenschapsmodel, in voorkomend geval vergezeld van door haar passend geachte voorstellen tot wijziging.

Artikel 38

(geschrapt)

Doorzending van de aanvraag*Artikel 39*

Ongewijzigd

Voorschriften waaraan de aanvraag moet voldoen

1. De aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel moet bevatten:

- a) een verzoek tot inschrijving;
- b) gegevens op grond waarvan de aanvrager geïdentificeerd kan worden;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

c) een voor reproductie geschikte afbeelding van het model.

2. De aanvraag moet verder bevatten:

a) een opgave van de voortbrengselen waarin het model zal worden verwerkt of waarop het zal worden toegepast;

b) de classificatie naar klasse van de voortbrengselen waarin het model zal worden verwerkt of waarop het zal worden toegepast;

c) vermelding van de ontwerper of het team van ontwerpers of een verklaring onder de verantwoordelijkheid van de aanvrager dat de ontwerper of het team van ontwerpers afstand heeft gedaan van het recht op vermelding.

3. Daarnaast kan de aanvraag bevatten:

a) een beschrijving ter verduidelijking van de afbeelding;

b) een verzoek tot opschorting van de publicatie van de overeenkomstig artikel 52;

4. Bij de aanvraag worden de - en de publicatietaks betaald. Indien overeenkomstig lid 3, onder b), een verzoek tot opschorting wordt ingediend, wordt in plaats van de publicatietaks de taks voor opschorting van de publicatie betaald.

5. De aanvraag voldoet aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de uitvoeringsverordening.

6. De informatie die krachtens lid 2, onder a) en b), en lid 3, onder a), wordt verstrekt, is niet van invloed op de draagwijdte van de bescherming van het model als zodanig.

Artikel 40

Meervoudige aanvraag

1. Voor verscheidene modellen kan één meervoudige aanvraag om ingeschreven Gemeenschapsmodellen worden ingediend. Behalve bij versieringen is dit slechts mogelijk, indien alle voortbrengselen waarin de modellen zullen worden verwerkt of waarop zij zullen worden toegepast, tot dezelfde klasse behoren.

b) een verzoek tot opschorting van de publicatie van de inschrijving overeenkomstig artikel 52;

c) indien de aanvrager een vertegenwoordiger heeft aangewezen, gegevens op grond waarvan deze kan worden geïdentificeerd.

4. Bij de aanvraag worden de indienings- en de publicatietaks betaald. Indien overeenkomstig lid 3, onder b), een verzoek tot opschorting wordt ingediend, wordt in plaats van de publicatietaks de taks voor opschorting van de publicatie betaald.

Ongewijzigd

6. De informatie die krachtens lid 2, onder a) en b), en lid 3, onder a), wordt verstrekt, is niet van invloed op de draagwijdte van de bescherming van het model als zodanig.

Ongewijzigd

1. Voor verscheidene modellen kan één meervoudige aanvraag om ingeschreven Gemeenschapsmodellen worden ingediend. Behalve bij versieringen is dit slechts mogelijk, indien alle voortbrengselen waarin de modellen zullen worden verwerkt of waarop zij zullen worden toegepast, tot dezelfde klasse van de internationale classificatie voor tekeningen en modellen van nijverheid behoren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Bij de indiening van de meervoudige aanvraag worden behalve de in artikel 39, lid 4, bedoelde taksen een bijkomende inschrijvingstaks en een bijkomende publicatietaks betaald. Indien de meervoudige aanvraag een verzoek tot opschorting van de publicatie behelst, wordt in plaats van de bijkomende publicatietaks een bijkomende taks voor opschorting van de publicatie betaald. De bijkomende taksen bedragen voor elk bijkomend model een percentage van de basistaksen.

3. De meervoudige aanvraag voldoet aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de uitvoeringsverordening.

*Artikel 41***Datum van indiening**

1. De datum van indiening van de aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel is die waarop de aanvrager aan het Bureau of aan de centrale dienst voor de industriële eigendom van een lidstaat dan wel aan het Benelux-bureau voor tekeningen of modellen, indien de aanvraag daar wordt ingediend, stukken met de in artikel 39, lid 1, bedoelde gegevens voorlegt.

2. In afwijking van lid 1 geldt als datum van indiening van een aanvraag die bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van een lidstaat of bij het Benelux-bureau voor tekeningen of modellen is ingediend en die het Bureau meer dan twee maanden na de datum van indiening van de stukken met de in artikel 39, lid 1, genoemde informatie bereikt, de datum van ontvangst van die stukken door het Bureau.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

4. Elk model dat deel uitmaakt van de meervoudige aanvraag kan afzonderlijk ten uitvoer worden gelegd en afzonderlijk voorwerp van licentie, van een zakelijk recht, van gedwongen tenuitvoerlegging, van een faillissements- of soortgelijke procedure, van afstand of van nietigverklaring zijn. Vernieuwing mag worden aangevraagd voor een deel van de modellen in een meervoudige aanvraag. De details zijn geregeld in de uitvoeringsverordening.

Ongewijzigd

*Artikel 41 bis***Gelijkwaardigheid van de aanvraag met een nationale aanvraag**

Een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel waarvan een datum van indiening is toegekend, is in de lidstaten gelijkwaardig aan een op regelmatige wijze ingediende nationale aanvraag, waarbij, in voorkomend geval, rekening gehouden wordt met het recht van voorrang dat voor genoemde aanvraag wordt ingeroepen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

*Artikel 42***Classificatie**

Voor de toepassing van deze verordening wordt gebruik gemaakt van de modellenclassificatie die is opgenomen in de bijlage bij de Overeenkomst tot instelling van een internationale classificatie voor tekeningen en modellen van nijverheid, die op 8 oktober 1968 te Locarno werd ondertekend.

*Afdeling 2***Voorrang***Artikel 43***Recht van voorrang**

1. Wie op regelmatige wijze een aanvraag om een modelrecht heeft ingediend in of voor een Staat die partij is bij het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, hierna „Verdrag van Parijs” genoemd, of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, of zijn rechtverkrijgenden, geniet voor de indiening van een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel voor hetzelfde model, voorrang gedurende zes maanden na de indiening van de eerste aanvraag.

2. Elke aanvraag die de waarde heeft van een nationale aanvraag overeenkomstig het recht van de Staat waar de aanvraag is ingediend dan wel overeenkomstig bilaterale of multilaterale overeenkomsten, wordt geacht een recht van voorrang te doen ontstaan.

3. Onder nationale aanvraag wordt verstaan, een aanvraag waarvan de datum van indiening kan worden vastgesteld, ongeacht het verdere lot van die aanvraag.

4. Met een eerste aanvraag waarvan de datum van indiening het begintijdstip van de termijn van voorrang is, wordt gelijkgesteld een latere aanvraag die is ingediend voor hetzelfde model en in of voor dezelfde Staat als de eerdere aanvraag, mits de eerdere aanvraag op de datum van indiening van de latere aanvraag is ingetrokken, prijsgegeven of afgewezen, zonder voor het publiek ter inzage te hebben gelegen en zonder rechten te hebben laten bestaan, en mits zij nog niet als grondslag heeft gediend voor het beroep op het recht van voorrang. De eerdere aanvraag kan dan niet meer als grondslag dienen voor het beroep op het recht van voorrang.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Voor de toepassing van deze verordening wordt gebruik gemaakt van de meest recente beschikbare versie van de modellenclassificatie die is opgenomen in de bijlage bij de Overeenkomst tot instelling van een internationale classificatie voor tekeningen en modellen van nijverheid, die op 8 oktober 1968 te Locarno werd ondertekend.

Ongewijzigd

(1a.) Wanneer bij de indiening van een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel aanspraak wordt gemaakt op een recht van voorrang dat berust op de indiening van een gebruiksmodel, geldt overeenkomstig lid 1 een recht van voorrang van zes maanden.

2. Elke aanvraag die de waarde heeft van een regelmatige nationale aanvraag overeenkomstig het recht van de Staat waar de aanvraag is ingediend dan wel overeenkomstig bilaterale of multilaterale overeenkomsten, wordt geacht een recht van voorrang te doen ontstaan.

3. Onder regelmatige nationale aanvraag wordt verstaan, een aanvraag waarvan de datum van indiening kan worden vastgesteld, ongeacht het verdere lot van die aanvraag.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

5. Indien de eerste aanvraag is ingediend in een Staat die geen partij is bij het Verdrag van Parijs of bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, zijn de leden 1 tot en met 4 slechts van toepassing, voor zover deze Staat, blijkens gepubliceerde gegevens, aan een bij het Bureau ingediende eerste aanvraag een recht van voorrang verbindt onder voorwaarden en met rechtsgevolgen die vergelijkbaar zijn met die van deze verordening.

*Artikel 44***Beroep op voorrang**

De aanvrager van een ingeschreven Gemeenschapsmodel die zich wil beroepen op de voorrang van een eerdere aanvraag, dient een verklaring van voorrang en een afschrift van de eerdere aanvraag in. Indien de eerdere aanvraag niet in een van de talen van het Bureau is gesteld, kan het Bureau om een vertaling van die aanvraag in een van die talen verzoeken.

*Artikel 45***Rechtsgevolgen van het recht van voorrang**

Het recht van voorrang heeft ten gevolge dat voor de toepassing van de artikelen 5, 6, 8 en 25 en van artikel 27, lid 1, onder d) en artikel 52, lid 1, de datum van voorrang als de datum van indiening van de aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt beschouwd.

*Artikel 46***Gelijkwaardigheid van de aanvraag met een nationale aanvraag**

(Dit artikel is nu opgenomen als artikel 41 bis)

*Artikel 47***Voorrang in geval van tentoonstelling**

Ongewijzigd

1. Indien de aanvrager van een ingeschreven Gemeenschapsmodel voortbrengselen waarin het model is verwerkt of waarop het wordt toegepast, exposeert op een officiële of officieel erkende internationale tentoonstelling in de zin van het Verdrag betreffende internationale tentoonstellingen, ondertekend te Parijs op 22 november 1928 en laatstelijk herzien op 30 november 1972, kan hij zich, wanneer hij de aanvraag indient binnen zes maanden na de datum van de eerste expositie van die voortbrengselen, vanaf die datum beroepen op het recht van voorrang in de zin van artikel 45.

2. De aanvrager die aanspraak wenst te maken op de voorrang volgens lid 1, moet overeenkomstig de bepalingen van de uitvoeringsverordening met bewijsstukken staven dat de voortbrengselen waarin het model is verwerkt of waarop het wordt toegepast, geëxposeerd zijn.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Voorrang voor een tentoonstelling, toegekend in een lidstaat of een derde land, verlengt de voorrangstermijn van artikel 43 niet.

TITEL V

INSCHRIJVINGSPROCEDURE

Artikel 48

Onderzoek of bij indiening van een aanvraag aan de vormvereisten is voldaan

1. Het Bureau onderzoekt of de aanvraag voldoet aan de vereisten van artikel 39, lid 1, voor de toekenning van een datum van indiening.

2. Het Bureau onderzoekt of:

a) de aanvraag voldoet aan de vereisten van artikel 39, en, in het geval van een meervoudige aanvraag, aan de vereisten van artikel 40;

b) de aanvraag voldoet aan de vormvereisten die in de uitvoeringsverordening voor de uitvoering van de artikelen 39 en 40 zijn vastgelegd;

c) aan de vereisten van artikel 81, lid 2, is voldaan;

d) aan de vereisten betreffende de aanspraak op voorrang wordt voldaan, indien op voorrang aanspraak wordt gemaakt.

a) de aanvraag voldoet aan de vereisten van artikel 39, leden 2 tot en met 5, en, in het geval van een meervoudige aanvraag, aan de vereisten van artikel 40, leden 1 en 2;

Ongewijzigd

3. De voorwaarden voor het onderzoek of bij de indiening aan de vormvereisten is voldaan, worden in de uitvoeringsverordening vastgelegd.

Ongewijzigd

Artikel 49

Herstelbare gebreken

1. Wanneer het Bureau bij zijn onderzoek overeenkomstig artikel 48 vaststelt dat er gebreken zijn die kunnen worden hersteld, verzoekt het de aanvrager om deze binnen de voorgeschreven termijn op te heffen.

2. Indien de gebreken verband houden met de vereisten van artikel 39, lid 1, en de aanvrager binnen de voorgeschreven termijn gehoor geeft aan het verzoek van het Bureau, kent het Bureau als datum van indiening de datum toe waarop de gebreken zijn opgeheven. Indien de gebreken niet binnen de vastgestelde termijn worden opgeheven, wordt de aanvraag niet als aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel behandeld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. Indien de gebreken verband houden met de vereisten van artikel 48, lid 2, onder a) tot en met c), en de aanvrager aan het verzoek van het Bureau voldoet, kent het Bureau als datum van indiening de datum toe waarop de aanvraag oorspronkelijk werd ingediend. Indien de vastgestelde gebreken niet binnen de voorgeschreven termijn worden opgeheven en de achterstallige betalingen niet alsnog binnen de voorgeschreven termijn worden verricht, wordt de aanvraag door het Bureau afgewezen.

4. Indien de gebreken verband houden met de vereisten van artikel 48, lid 2, onder, heeft het verzuim om de gebreken binnen de voorgeschreven termijn op te heffen tot gevolg dat het recht van voorrang voor de aanvraag vervalt.

*Artikel 49 bis***voor niet-inschrijving**

1. het Bureau bij zijn onderzoek overeenkomstig artikel 48 dat het model waarvoor bescherming wordt aangevraagd

- a) niet voldoet aan de vereiste van artikel 3, of
- b) strijdig is met de openbare orde of de goede zeden,

2. De aanvraag kan pas worden afgewezen, nadat de aanvrager in de gelegenheid is gesteld zijn aanvraag in te trekken of te wijzigen of zijn opmerkingen kenbaar te maken.

*Artikel 50***Inschrijving**

Indien een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel aan alle vereisten hiervoor voldoet en de aanvraag niet is afgewezen uit hoofde van artikel 49 bis, schrijft het Bureau de aanvraag als ingeschreven Gemeenschapsmodel in het register van Gemeenschapsmodellen in.

*Artikel 51***Publicatie**

Na de inschrijving publiceert het Bureau het ingeschreven Gemeenschapsmodel in het in artikel 77, lid 1, genoemde Gemeenschapsmodellenblad. De inhoud van de publicatie wordt vastgesteld in de uitvoeringsverordening.

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Indien de gebreken verband houden met de vereisten van artikel 48, lid 2, onder a) tot en met c), met inbegrip van de betaling van taksen, en de aanvrager binnen de voorgeschreven termijn aan het verzoek van het Bureau voldoet, kent het Bureau als datum van indiening de datum toe waarop de aanvraag oorspronkelijk werd ingediend. Indien de vastgestelde gebreken niet binnen de voorgeschreven termijn worden opgeheven en de achterstallige betalingen niet alsnog binnen de voorgeschreven termijn worden verricht, wordt de aanvraag door het Bureau afgewezen.

4. Indien de gebreken verband houden met de vereisten van artikel 48, lid 2, onder d), heeft het verzuim om de gebreken binnen de voorgeschreven termijn op te heffen tot gevolg dat het recht van voorrang voor de aanvraag vervalt.

*Artikel 49 bis***Gronden voor niet-inschrijving**

1. Indien het Bureau bij zijn onderzoek overeenkomstig artikel 48 bemerkt dat het model waarvoor bescherming wordt aangevraagd

- a) niet voldoet aan de vereiste van artikel 3, onder a), of

Ongewijzigd

wijst het de aanvraag af.

Ongewijzigd

Indien een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel aan alle vereisten hiervoor voldoet en de aanvraag niet is afgewezen uit hoofde van artikel 49 bis, schrijft het Bureau de aanvraag als ingeschreven Gemeenschapsmodel in het register van Gemeenschapsmodellen in. De inschrijving draagt als datum de in artikel 41 bedoelde datum van indiening.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 52***Opschorting van de publicatie**

1. De indiener van een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel kan bij het indienen van de aanvraag verzoeken de publicatie van het ingeschreven Gemeenschapsmodel gedurende dertig maanden vanaf de datum van indiening van de aanvraag of, indien aanspraak op voorrang wordt gemaakt, vanaf de datum van voorrang op te schorten.

2. Wanneer een dergelijk verzoek wordt gedaan en indien is voldaan aan de voorwaarden van artikel 50, vindt de inschrijving als ingeschreven Gemeenschapsmodel plaats, doch worden, behoudens het bepaalde in artikel 78, lid 2, noch de afbeelding van het model, noch enig dossier betreffende de aanvraag voor het publiek ter inzage gelegd.

3. Het Bureau publiceert in het Gemeenschapsmodellenblad een bericht betreffende de opschorting van de publicatie van het ingeschreven Gemeenschapsmodel. Dit bericht bevat gegevens waarmee de identiteit van de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel kan worden vastgesteld, de datum van indiening van de aanvraag en alle andere krachtens de uitvoeringsverordening vereiste gegevens.

4. Bij het verstrijken van de termijn van opschorting of, indien de houder daarom verzoekt, op een vroegere datum legt het Bureau alle aantekeningen in het register alsmede het dossier betreffende de aanvraag ter inzage van het publiek en publiceert het ingeschreven Gemeenschapsmodel in het Gemeenschapsmodellenblad, mits binnen de in de uitvoeringsverordening vastgestelde termijn de publicatietaks en, in het geval van een meervoudige aanvraag, de bijkomende publicatietaks zijn betaald.

Indien de houder niet aan deze voorwaarden voldoet, wordt het ingeschreven Gemeenschapsmodel geacht van het begin af niet de in deze verordening bepaalde rechtsgevolgen te hebben gehad.

5.

(geschrapt)

6. Tijdens de duur van de opschorting mag een rechtsvordering op grond van een ingeschreven Gemeenschapsmodel slechts worden ingesteld, indien de gedaagde van de in het register en in het dossier betreffende de aanvraag vervatte informatie in kennis is gesteld.

*Artikel 53***Beschermingsduur**

(geschrapt)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

*Artikel 54***Vernieuwing**

TITEL VI

**AFSTAND EN NIETIGHEID VAN HET INGESCHREVEN
GEMEENSCHAPSMODEL***Artikel 55***Afstand**

1. Van de afstand van een ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt door de houder schriftelijk kennis gegeven aan het Bureau. De afstand wordt eerst van kracht na inschrijving.

4. De afstand wordt slechts ingeschreven met toestemming van de houder van een in het register ingeschreven recht. Indien een licentie ingeschreven is, wordt de afstand eerst in het register ingeschreven nadat de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel aantoonst dat hij de licentiehouder vooraf in kennis heeft gesteld van zijn voornemen om afstand te doen; de inschrijving vindt plaats na het verstrijken van de in de uitvoeringsverordening gestelde termijn.

*Artikel 56***Vordering tot nietigverklaring**

2. De vordering wordt schriftelijk ingesteld en met redenen omkleed. Zij wordt pas geacht te zijn ingesteld na betaling van de taks.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(Dit artikel is nu opgenomen als artikel 13 bis)

(De gehele oude titel VI is aldus geschrapt)

Ongewijzigd

2. Indien afstand wordt gedaan van een Gemeenschapsmodel waarvan de publicatie is opgeschort, wordt deze aanvraag geacht van de aanvang af geen rechtsgevolgen als bedoeld in deze verordening te hebben gehad.

3. Het is mogelijk gedeeltelijk afstand te doen van een ingeschreven Gemeenschapsmodel, mits het in gewijzigde vorm voldoet aan de vereisten voor bescherming en de identiteit van het model blijft behouden.

Ongewijzigd

5. Indien krachtens artikel 14 bij een Gemeenschapsmodel-lengerecht een vordering inzake het recht op een ingeschreven Gemeenschapsmodel is ingesteld, schrijft het Bureau de afstand slechts in het register in wanneer de eiser hiermee heeft ingestemd.

Ongewijzigd

1. Onverminderd artikel 27, leden 2 tot en met 5, kan ieder natuurlijk of rechtspersoon bij het Bureau een vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel indienen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. De vordering tot nietigverklaring is niet ontvankelijk als op een vordering met hetzelfde voorwerp en op dezelfde grond al door een Gemeenschapsmodellengerecht aangaande dezelfde partijen een in kracht van gewijsde gegane beslissing is gegeven.

*Artikel 57***Onderzoek van de vordering**

1. Indien het Bureau vaststelt dat de vordering tot nietigverklaring ontvankelijk is, onderzoekt het of de in artikel 27 genoemde nietigheidsgronden voor de instandhouding van het ingeschreven Gemeenschapsmodel een beletsel vormen.

2. Bij het onderzoek van de vordering overeenkomstig de bepalingen van de uitvoeringsverordening verzoekt het Bureau zo dikwijls als nodig de partijen binnen een door het Bureau te stellen termijn te antwoorden op mededelingen van de andere partijen of van het Bureau zelf.

3. De beslissing tot nietigverklaring van het ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt in het register ingeschreven, wanneer ze onherroepelijk is geworden.

*Artikel 58***Deelneming aan de procedure door de beweerde inbreukmaker**

1. Wanneer een vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt ingesteld, mag elke derde die aantoonst dat met betrekking tot hetzelfde model jegens hem een inbreukprocedure is ingeleid, zich, zolang het Bureau geen eindbeslissing heeft genomen, als partij in de nietigheidsprocedure voegen, indien hij binnen drie maanden na de inleiding van de inbreukprocedure een verzoek daartoe indient. Hetzelfde geldt, wanneer een derde aantoonst dat de houder van het Gemeenschapsmodel hem heeft aangemaand een veronderstelde inbreuk op het model te beëindigen, en dat hij een procedure heeft ingeleid ter verkrijging van een rechterlijke beslissing ertoe strekkende dat hij geen inbreuk op het Gemeenschapsmodel maakt.

2. Het verzoek tot voeging wordt schriftelijk gedaan en met redenen omkleed. Het verzoek wordt eerst geacht te zijn gedaan nadat de taks voor nietigverklaring, artikel 56, lid 2, is betaald. Vanaf dat tijdstip wordt het verzoek, behoudens de in de uitvoeringsverordening vastgestelde uitzonderingen, als een vordering tot nietigverklaring behandeld.

2. Het verzoek tot voeging wordt schriftelijk gedaan en met redenen omkleed. Het verzoek wordt eerst geacht te zijn gedaan nadat de taks voor nietigverklaring, zoals die van artikel 56, lid 2, is betaald. Vanaf dat tijdstip wordt het verzoek, behoudens de in de uitvoeringsverordening vastgestelde uitzonderingen, als een vordering tot nietigverklaring behandeld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

TITEL

TITEL VII

BEROEPSPROCEDURE

Ongewijzigd

*Artikel 59***Beslissingen waartegen beroep kan worden ingesteld**

1. Tegen de beslissingen van de onderzoekers afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden en de nietigheidsafdeling kan beroep worden ingesteld. Het beroep heeft schorsende werking.
2. Tegen een beslissing waarbij een procedure ten aanzien van een der partijen niet wordt afgesloten, kan slechts beroep worden ingesteld de eindbeslissing, tenzij tegen die beslissing afzonderlijk beroep openstaat.

1. Tegen de beslissingen van de onderzoekers, de afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden en de nietigheidsafdeling kan beroep worden ingesteld. Het beroep heeft schorsende werking.
2. Tegen een beslissing waarbij een procedure ten aanzien van een der partijen niet wordt afgesloten, kan slechts beroep worden ingesteld tegelijk met de eindbeslissing, tenzij tegen die beslissing afzonderlijk beroep openstaat.

*Artikel 60***Personen die beroep kunnen instellen en partij kunnen zijn in de procedure**

Ongewijzigd

Een ieder die partij is in een procedure welke tot een beslissing heeft geleid, kan hiertegen in beroep gaan voor zover hij bij die beslissing in het ongelijk gesteld is. De andere partijen in die procedure zijn van rechtswege partij in de beroepsprocedure.

*Artikel 61***Termijn en vorm**

Het beroep wordt schriftelijk ingesteld bij het Bureau binnen twee maanden na de dag waarop de beslissing is meegedeeld. Een schriftelijke uiteenzetting van de gronden van het beroep moet worden ingediend binnen vier maanden na de datum waarop de beslissing meegedeeld is.

Het beroep wordt schriftelijk ingesteld bij het Bureau binnen twee maanden na de dag waarop de beslissing is meegedeeld. Het beroep wordt pas geacht ingesteld te zijn nadat de beroepstaks betaald is. Een schriftelijke uiteenzetting van de gronden van het beroep moet worden ingediend binnen vier maanden na de datum waarop de beslissing meegedeeld is.

*Artikel 62***Prejudiciële herziening**

Ongewijzigd

1. Indien de instantie waarvan de beslissing betwist wordt, het beroep ontvankelijk en gegrond acht, herziet zij haar beslissing. Deze bepaling geldt niet wanneer tegenover de appellant een andere partij staat.
2. Indien de beslissing niet binnen een maand na ontvangst van de uiteenzetting van de gronden herzien wordt, dan wordt het beroep onverwijld voorgelegd aan de kamer van beroep, zonder oordeel over de gronden daarvan.

*Artikel 63***Onderzoek van het beroep**

1. Indien het beroep ontvankelijk is, onderzoekt de kamer van beroep of het beroep gegrond is.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Bij het onderzoek van het beroep verzoekt de kamer van beroep zo dikwijls als nodig de partijen, binnen een door de kamer te stellen termijn, te antwoorden op mededelingen van de andere partijen of van de kamer zelf.

*Artikel 64***Beslissing over het beroep**

1. Nadat onderzocht is of het beroep ontvankelijk is, beslist de kamer van beroep over het beroep. De kamer van beroep kan hetzij de bevoegdheden uitoefenen van de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen, hetzij de zaak voor naar deze instantie terugwijzen.

2. Indien de kamer van beroep de zaak voor terugwijst naar de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen, is deze instantie gebonden aan de beoordeling van de rechtsvragen door de kamer van beroep gebonden, voor zover de feiten dezelfde zijn.

3. De beslissing van de kamer van beroep treedt eerst in werking na afloop van de in artikel 65, lid 5, gestelde termijn of, indien binnen deze termijn bij het Hof van Justitie beroep is ingesteld, nadat dit beroep is verworpen.

*Artikel 65***Beroep bij het Hof van Justitie**

1. Tegen de beslissingen in beroep van de kamers van beroep kan beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

2. Beroep kan worden ingesteld wegens onbevoegdheid, schending van wezenlijke vormvoorschriften, schending van het Verdrag, van deze verordening of een uitvoeringsregeling daarvan, of wegens misbruik van bevoegdheid.

3. Het Hof van Justitie kan de bestreden beslissing vernietigen of herzien.

4. Beroep kan worden ingesteld door partijen in de procedure voor de kamer van beroep voor zover zij door de beslissing van deze kamer in het ongelijk zijn gesteld.

5. Beroep wordt bij het Hof van Justitie ingesteld binnen twee maanden na kennisgeving van de beslissing van de kamer van beroep.

6. Het Bureau treft de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie.

2. Bij het onderzoek van het beroep verzoekt de kamer van beroep zo dikwijls als nodig de partijen, binnen een door de kamer te stellen termijn, te antwoorden op mededelingen van de andere partijen of van de kamer zelf.

1. Nadat onderzocht is of het beroep ontvankelijk is, beslist de kamer van beroep over het beroep. De kamer van beroep kan hetzij de bevoegdheden uitoefenen van de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen, hetzij de zaak voor verdere afdoening naar deze instantie terugwijzen.

2. Indien de kamer van beroep de zaak voor verdere afdoening terugwijst naar de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen, is deze instantie gebonden aan de beoordeling van de rechtsvragen door de kamer van beroep gebonden, voor zover de feiten dezelfde zijn.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

TITEL

TITEL VIII

PROCEDURE VOOR HET BUREAU

Ongewijzigd

Afdeling 1

Algemene bepalingen*Artikel 66***Gronden van de beslissing**

De beslissingen van het Bureau worden met redenen omkleed. Zij kunnen slechts worden genomen op gronden waartegen de partijen verweer hebben kunnen voeren.

*Artikel 67***Ambtshalve onderzoek van de feiten**

1. Tijdens de procedure onderzoekt het Bureau ambtshalve de feiten; in een procedure inzake nietigverklaring blijft dit onderzoek echter beperkt tot de door de partijen aangevoerde feiten, bewijsmiddelen en argumenten en tot de door hen ingestelde vordering, behalve wanneer de nietigheidsgronden van artikel 27, lid 1, onder a), en van de artikelen 10 en 10 bis worden ingeroepen.
2. Het Bureau hoeft geen rekening te houden met feiten en bewijsmiddelen die de partijen niet tijdig hebben aangevoerd.

*Artikel 68***Mondelinge procedure**

1. Het Bureau kan ambtshalve of op verzoek van een der partijen in de procedure tot mondelinge behandeling overgaan, indien het zulks wenselijk acht.
2. De mondelinge procedure, met inbegrip van de uitspraak, is openbaar, tenzij anders beslist indien openbaarheid met name aan een partij in de procedure ernstig en ongerechtvaardigd nadeel zou kunnen toebrengen.

2. De mondelinge procedure, met inbegrip van de uitspraak, is openbaar, tenzij de aangezochte instantie anders beslist indien openbaarheid met name aan een partij in de procedure ernstig en ongerechtvaardigd nadeel zou kunnen toebrengen.

*Artikel 69***Bewijsvoering**

1. In de procedure voor het Bureau zijn onder meer de volgende bewijsmiddelen toegelaten:
 - a) horen van partijen;
 - b) inwinnen van inlichtingen;
 - c) overleggen van documenten en;
 - d) getuigenverhoor;

Ongewijzigd

- c) overleggen van documenten en monsters;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- e) deskundigenonderzoek;
- f) schriftelijke verklaringen die onder ede of belofte zijn afgelegd of overeenkomstig het recht van de Staat waar zij afgelegd zijn een soortgelijke werking hebben.
2. De betrokken dienst van het Bureau kan het onderzoek van deze bewijsmiddelen opdragen aan een van zijn leden.
3. Indien het Bureau het nodig acht dat een partij, een getuige of een deskundige een mondelinge verklaring aflegt, roept het deze persoon daartoe op.
4. De partijen worden in kennis gesteld van het verhoor van een getuige of deskundige door het Bureau. Zij hebben het recht daarbij aanwezig te zijn en de getuige of deskundige vragen te stellen.

*Artikel 70***Kennisgeving**

Het Bureau geeft ambtshalve kennis van alle beslissingen en oproepen alsook van mededelingen waardoor een termijn ingaat of waarvan kennisgeving is voorgeschreven in andere bepalingen van deze verordening of van de uitvoeringsverordening of door de voorzitter.

*Artikel 71***Herstel in de vorige toestand**

1. Indien de aanvrager of de een ingeschreven Gemeenschapsmodel of iedere partij in een procedure voor het Bureau, ondanks het betrachten van alle in de gegeven omstandigheden noodzakelijke zorgvuldigheid, niet in staat is geweest het Bureau een termijn in acht te nemen, wordt hij op zijn verzoek in zijn rechten hersteld indien de verhindering ingevolge deze verordening rechtstreeks het verlies van een recht of een rechtsmiddel tot gevolg heeft.
2. Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend binnen twee maanden nadat de verhindering is geëindigd. De nog niet verrichte handeling moet alsnog binnen die termijn geschieden. Het verzoek is slechts ontvankelijk binnen een jaar na het verstrijken van de niet in acht genomen termijn. Indien het verzoek tot vernieuwing niet is ingediend of de vernieuwingstaks niet is voldaan, wordt de termijn van zes maanden bedoeld in, afgetrokken van de periode van een jaar.
3. Het verzoek moet met redenen omkleed zijn en de feiten en argumenten bevatten waarop het gegrond is. Het verzoek wordt pas geacht te zijn ingediend nadat de taks voor herstel in de vorige toestand betaald is.

Het Bureau geeft ambtshalve kennis van alle beslissingen en oproepen alsook van mededelingen waardoor een termijn ingaat of waarvan kennisgeving is voorgeschreven in andere bepalingen van deze verordening of van de uitvoeringsverordening of door de voorzitter van het Bureau.

Ongewijzigd

1. Indien de aanvrager of de houder van een ingeschreven Gemeenschapsmodel of iedere partij in een procedure voor het Bureau, ondanks het betrachten van alle in de gegeven omstandigheden noodzakelijke zorgvuldigheid, niet in staat is geweest tegenover het Bureau een termijn in acht te nemen, wordt hij op zijn verzoek in zijn rechten hersteld indien de verhindering ingevolge deze verordening rechtstreeks het verlies van een recht of een rechtsmiddel tot gevolg heeft.
2. Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend binnen twee maanden nadat de verhindering is geëindigd. De nog niet verrichte handeling moet alsnog binnen die termijn geschieden. Het verzoek is slechts ontvankelijk binnen een jaar na het verstrijken van de niet in acht genomen termijn. Indien het verzoek tot vernieuwing niet is ingediend of de vernieuwingstaks niet is voldaan, wordt de termijn van zes maanden bedoeld in artikel 13 bis, lid 3, tweede volzin, afgetrokken van de periode van een jaar.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. De is te beslissen over de niet verrichte handeling beslist over het verzoek.

5. Dit artikel is niet van toepassing op de termijnen bedoeld in lid 2 en in artikel 43, lid 1.

6. De van een ingeschreven Gemeenschapsmodel die in zijn rechten wordt hersteld, kan deze rechten niet doen gelden tegen een derde die in de periode tussen het verlies van het recht op de aanvraag of van het ingeschreven Gemeenschapsmodel en de bekendmaking van het herstel van dit recht, te goeder trouw voortbrengselen op de markt heeft gebracht waarin een model is verwerkt of waarop een model wordt toegepast dat onder de draagwijdte van de aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel verleende bescherming valt.

7. Een derde die zich op lid 6 kan beroepen, kan binnen twee maanden na de datum waarop wordt bekendgemaakt dat de aanvrager of de houder van een ingeschreven Gemeenschapsmodel in zijn rechten wordt hersteld, tegen deze beslissing derdenverzet aantekenen.

8. Dit artikel laat onverlet het recht van een lidstaat om herstel in de vorige toestand toe te kennen met betrekking tot de bij deze verordening gestelde termijnen die in acht moeten worden genomen ten aanzien van de instanties van die Staat.

*Artikel 72***Verwijzing naar algemene beginselen**

Voor zover deze verordening, de uitvoeringsverordening, de verordening betreffende de taksen en het reglement voor de procesvoering van de kamers van beroep geen procedureregels bevatten, richt het Bureau zich naar de beginselen die in de lidstaten algemeen aanvaard zijn.

*Artikel 73***Einde van de financiële verplichtingen**

1. Vorderingen van het Bureau tot betaling van taksen vervallen vier jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de taks opeisbaar is geworden.

2. Vorderingen jegens het Bureau tot terugbetaling van taksen of van te veel betaalde bedragen vervallen vier jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de vorderingen zijn ontstaan.

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. De instantie die bevoegd is te beslissen over de niet verrichte handeling beslist over het verzoek.

Ongewijzigd

6. De aanvrager of de houder van een ingeschreven Gemeenschapsmodel die in zijn rechten wordt hersteld, kan deze rechten niet doen gelden tegen een derde die in de periode tussen het verlies van het recht op de aanvraag of op inschrijving van het ingeschreven Gemeenschapsmodel en de bekendmaking van het herstel van dit recht, te goeder trouw voortbrengselen op de markt heeft gebracht waarin een model is verwerkt of waarop een model wordt toegepast dat onder de draagwijdte van de aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel verleende bescherming valt.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. De in de leden 1 en 2 genoemde termijn wordt in het geval bedoeld in lid 1 gestuit door een verzoek de taks te betalen en in het geval bedoeld in lid 2 door een verzoekschrift om de vordering te doen gelden. Deze termijn gaat opnieuw in op de datum van stuiting; hij verstrijkt uiterlijk zes jaar na het einde van het kalenderjaar waarin hij aanvankelijk ingegaan is, tenzij de vordering in rechte geldend wordt gemaakt; in dat geval verstrijkt de termijn op zijn vroegst één jaar na de datum waarop de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

Afdeling 2

Kosten

Artikel 74

Verdeling van de kosten

1. De verliezende partij in een procedure tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel of in een beroepsprocedure, betaalt de taksen alsook alle vereiste procedurekosten die de andere partij heeft gedragen, met inbegrip van de reis- en verblijfkosten en de bezoldiging van een gemachtigde, raadsman of advocaat, met inachtneming van de tarieven die voor elke kostencategorie overeenkomstig de uitvoeringsverordening worden vastgesteld.

2. Voor zover evenwel de partijen respectievelijk op een of meer punten in het ongelijk worden gesteld of voor zover de billijkheid zulks vereist, beslist de nietigheidsafdeling of de kamer van beroep dat de kosten anders worden verdeeld.

3. De partij die door afstand te doen van het ingeschreven Gemeenschapsmodel, door niet-vernieuwing van de inschrijving of door intrekking van de vordering tot nietigverklaring of het beroep, een einde maakt aan de procedure, betaalt de taksen alsmede de door de andere partij gedragen kosten overeenkomstig de leden 1 en 2.

4. Wanneer de procedure zonder voorwerp is geraakt, beslist de nietigheidsafdeling of de kamer van beroep vrijelijk over de kosten.

5. Wanneer de partijen voor de nietigheidsafdeling of de kamer van beroep een andere kostenregeling overeenkomen dan die van de leden 1 tot en met 4, neemt de betrokken afdeling hiervan nota.

6. Op verzoek stelt de griffie van de nietigheidsafdeling of van de kamer van beroep het bedrag vast dat op grond van de voorgaande leden vergoed moet worden. Dit bedrag kan op een binnen de in de uitvoeringsverordening vastgestelde termijn gedaan verzoek bij beslissing van de nietigheidsafdeling of de kamer van beroep herzien worden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 75***Tenuitvoerlegging van beslissingen tot vaststelling van de kosten**

1. Iedere onherroepelijke beslissing van het Bureau tot vaststelling van de kosten vormt executoriale titel.
2. De gedwongen tenuitvoerlegging geschiedt volgens de bepalingen van burgerlijke rechtsvordering die van kracht zijn in de Staat van executie. Het *exequatur* wordt, na een onderzoek dat zich beperkt tot de echtheid van de titel, verleend door de nationale autoriteit die door de regering van elke lidstaat daartoe wordt aangewezen. Van de aanwijzing geeft zij kennis aan het Bureau en aan het Hof van Justitie.
3. Nadat de bedoelde formaliteiten op verzoek van de belanghebbende zijn vervuld, kan deze de tenuitvoerlegging volgens de nationale wetgeving voortzetten door zich rechtstreeks te wenden tot de bevoegde instantie.
4. De gedwongen tenuitvoerlegging kan slechts worden opgeschort door een beslissing van het Hof van Justitie. Het toezicht op de van de tenuitvoerlegging behoort echter tot de bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de betrokken lidstaat.

4. De gedwongen tenuitvoerlegging kan slechts worden opgeschort door een beslissing van het Hof van Justitie. Het toezicht op de regelmatigheid van de tenuitvoerlegging behoort echter tot de bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de betrokken lidstaat.

*Afdeling 3***Voorlichting van het publiek en van de instanties der lidstaten**

Ongewijzigd

*Artikel 76***Register van Gemeenschapsmodellen**

Het Bureau houdt een register bij, register van Gemeenschapsmodellen genoemd, waarin die gegevens worden opgenomen waarvan de inschrijving bij deze verordening of bij de uitvoeringsverordening is voorgeschreven. Het register ligt ter inzage van het publiek, behoudens de andersluidende bepaling in artikel 52, lid 2, ten aanzien van aantekeningen van ingeschreven Gemeenschapsmodellen waarvan de publicatie is opgeschort.

*Artikel 77***Regelmatig verschijnende publicaties**

1. Het Bureau doet periodiek verschijnen een Gemeenschapsmodellenblad, waarin aantekeningen in het register welke ter inzage van het publiek liggen zijn opgenomen, alsmede alle andere gegevens waarvan de publicatie door deze verordening of de uitvoeringsverordening voorgeschreven is.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Mededelingen en bekendmakingen van algemene aard die van de voorzitter van het Bureau uitgaan alsmede alle andere bekendmakingen betreffende deze verordening en de toepassing ervan worden gepubliceerd in het Publicatieblad van het Bureau, zoals bedoeld in artikel 85 van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk.

*Artikel 78***Openbare inzage**

1. De dossiers betreffende aanvragen om een ingeschreven Gemeenschapsmodel die nog niet gepubliceerd zijn en de dossiers betreffende ingeschreven Gemeenschapsmodellen waarvan de publicatie is opgeschort overeenkomstig artikel 52 of waarvan, onderworpen zijnde aan die maatregel, vóór of bij het verstrijken van de termijn van opschorting van de publicatie afstand is gedaan, kunnen alleen met toestemming van de aanvrager of de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel worden ingezien.

2. Een ieder die kan bewijzen een gewettigd belang te hebben, kan zonder toestemming van de aanvrager om of houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel, vóór publicatie ervan of nadat daarvan afstand is gedaan in het geval bedoeld in lid 1, inzage van het desbetreffende dossier verkrijgen. Dit is met name het geval, indien de belanghebbende bewijst dat de aanvrager om of houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel stappen heeft ondernomen om het aan het ingeschreven Gemeenschapsmodel verbonden recht te zijnen aanzien te doen gelden.

3. Na publicatie van het ingeschreven Gemeenschapsmodel kan het dossier op verzoek worden ingezien.

4. Bij raadpleging van een dossier krachtens lid 2 of lid 3 kunnen bepaalde stukken daaruit echter, overeenkomstig de bepalingen van de uitvoeringsverordening, van inzage worden uitgesloten.

*Artikel 79***Administratieve samenwerking**

Tenzij in deze verordening of in de nationale wetgevingen anders bepaald is, verlenen het Bureau en de bevoegde rechterlijke of andere instanties van de lidstaten elkaar op verzoek bijstand door elkaar gegevens te verstrekken of inzage in dossiers te geven. Wanneer het Bureau inzage van dossiers geeft aan de rechterlijke instanties, openbare ministeries of centrale diensten voor de industriële eigendom, is deze inzage niet onderworpen aan de in artikel 78 bedoelde beperkingen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 80***Uitwisseling van publicaties**

1. Het Bureau en de centrale diensten voor de industriële eigendom van de lidstaten wisselen op verzoek, voor hun eigen behoeften en kosteloos, een of meer exemplaren van hun publicaties uit.
2. Het Bureau kan overeenkomsten sluiten over uitwisseling of toezending van publicaties.

*Afdeling 4***Vertegenwoordiging***Artikel 81***Algemene beginselen betreffende de vertegenwoordiging**

1. Behoudens lid 2 is niemand verplicht zich voor het Bureau te doen vertegenwoordigen.
2. Onverminderd lid 3, tweede volzin, moeten natuurlijke en rechtspersonen die in de Gemeenschap geen woonplaats, zetel, noch werkelijke en feitelijke vestiging voor bedrijf of handel hebben, zich in alle in deze verordening bedoelde procedures, met uitzondering van de indiening van een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel, overeenkomstig artikel 82, lid 1, voor het Bureau doen vertegenwoordigen;
3. Natuurlijke en rechtspersonen die in de Gemeenschap een woonplaats, zetel of werkelijke en feitelijke vestiging voor bedrijf of handel hebben, kunnen voor het Bureau optreden door tussenkomst van een van hun werknemers, die een bij het dossier te voegen ondertekende volmacht indient; de bijzonderheden hiervan worden geregeld in de uitvoeringsverordening. De werknemer van een rechtspersoon als bedoeld in dit lid kan ook handelen voor andere rechtspersonen die met deze rechtspersoon economisch verbonden zijn, ook indien die andere rechtspersonen in de Gemeenschap geen woonplaats, zetel, noch werkelijke en feitelijke vestiging voor bedrijf of handel hebben.

*Artikel 82***Beroepsmatige vertegenwoordiging**

1. Natuurlijke of rechtspersonen kunnen bij procedures voor het Bureau in de zin van deze verordening slechts worden vertegenwoordigd door:
 - a) een advocaat die bevoegd is op het grondgebied van een der lidstaten praktijk uit te oefenen en kantoor houdt binnen de Gemeenschap, voor zover hij in die lidstaat bevoegd is als vertegenwoordiger ter zake van industriële eigendom op te treden;

2. Onverminderd lid 3, tweede volzin, moeten natuurlijke en rechtspersonen die in de Gemeenschap geen woonplaats, zetel, noch werkelijke en feitelijke vestiging voor bedrijf of handel hebben, zich in alle in deze verordening bedoelde procedures, met uitzondering van de indiening van een aanvraag om een ingeschreven Gemeenschapsmodel, overeenkomstig artikel 82, lid 1, voor het Bureau doen vertegenwoordigen; andere uitzonderingen kunnen in de uitvoeringsverordening worden vastgesteld.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

b) erkende gemachtigden die zijn ingeschreven op de in artikel 89, lid 1, onder b), van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk genoemde lijst van erkende gemachtigden; of

c) personen die staan vermeld op de in lid 4 genoemde speciale lijst van erkende gemachtigden ter zake van modellen.

2. De in lid 1, onder c), bedoelde personen zijn alleen bevoegd om in procedures inzake modellen derden voor het Bureau te vertegenwoordigen.

3. De uitvoeringverordening stelt vast of en onder welke voorwaarden gemachtigden een ondertekende volmacht voor toevoeging aan het dossier aan het Bureau moeten overleggen.

4. Op de speciale lijst van erkende gemachtigden ter zake van modellen kan iedere natuurlijke persoon worden ingeschreven die aan de volgende voorwaarden voldoet:

a) hij moet de nationaliteit van een van de lidstaten bezitten;

b) zijn kantoor of de plaats waar hij werkt moet zich binnen de Gemeenschap bevinden;

c) hij moet bevoegd zijn ter zake van modellen natuurlijke personen en rechtspersonen te vertegenwoordigen voor de centrale dienst voor de industriële eigendom van een lidstaat. Wanneer deze bevoegdheid tot vertegenwoordiging ter zake van modellen in die lidstaat niet afhankelijk gesteld is van bijzondere beroepsbekwaamheid, komen slechts personen voor inschrijving op de lijst in aanmerking die gedurende ten minste vijf jaar regelmatig als vertegenwoordiger ter zake van modellen opgetreden zijn bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van die lidstaat. Deze voorwaarde inzake beroepsuitoefening geldt evenwel niet voor personen ten aanzien van wie, overeenkomstig de in een lidstaat bestaande voorschriften, officieel erkend wordt dat zij ter zake van modellen over de vereiste beroepsbekwaamheid beschikken om natuurlijke of rechtspersonen bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van die lidstaat te vertegenwoordigen.

5. Inschrijving op de in lid 4 genoemde lijst geschiedt op verzoek, waarbij een door de centrale dienst voor de industriële eigendom van de betrokken lidstaat afgegeven bewijs overgelegd wordt waaruit blijkt dat de in dit lid bedoelde voorwaarden vervuld zijn.

6. De voorzitter van het Bureau kan ontheffing verlenen van:

a) de in lid 4, onder a), bedoelde eis in bijzondere omstandigheden;

b) de in lid 4, onder c), tweede volzin, bedoelde eis, indien de verzoeker het bewijs levert dat hij de vereiste bekwaamheid op een andere wijze heeft verworven.

GEWIJZIGD VOORSTEL

c) hij moet bevoegd zijn ter zake van modellen natuurlijke personen en rechtspersonen te vertegenwoordigen voor de centrale dienst voor de industriële eigendom van een lidstaat of voor het Benelux-bureau. Wanneer deze bevoegdheid tot vertegenwoordiging ter zake van modellen in die lidstaat niet afhankelijk gesteld is van bijzondere beroepsbekwaamheid, komen slechts personen voor inschrijving op de lijst in aanmerking die gedurende ten minste vijf jaar regelmatig als vertegenwoordiger ter zake van modellen opgetreden zijn bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van die lidstaat. Deze voorwaarde inzake beroepsuitoefening geldt evenwel niet voor personen ten aanzien van wie, overeenkomstig de in een lidstaat bestaande voorschriften, officieel erkend wordt dat zij ter zake van modellen over de vereiste beroepsbekwaamheid beschikken om natuurlijke of rechtspersonen bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van die lidstaat te vertegenwoordigen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

7. De voorwaarden waaronder een persoon van de lijst kan worden geschrapt, worden geregeld in de uitvoeringsverordening.

TITEL

TITEL IX

BEVOEGDHEID EN PROCEDURE INZAKE RECHTSVORDERINGEN BETREFFENDE GEMEENSCHAPSMODELLEN

Ongewijzigd

Afdeling 1

Bevoegdheid en executie

Artikel 83

Toepassing van het Bevoegdheids- en Executieverdrag

1. Tenzij deze verordening anders bepaalt, is het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Brussel op 27 september 1968, zoals gewijzigd bij de Verdragen houdende toetreding tot dat Verdrag van de tot de Europese Gemeenschappen toetredende landen, welk geheel van dat Verdrag en van deze Toetredingsverdragen hierna wordt aangeduid als „Bevoegdheids- en Executieverdrag”, van toepassing op de procedures betreffende ingeschreven Gemeenschapsmodellen en aanvragen om ingeschreven Gemeenschapsmodellen, alsmede op de procedures betreffende vorderingen die worden ingesteld op grond van Gemeenschapsmodellen en nationale welke gelijktijdige bescherming genieten.

1. Tenzij deze verordening anders bepaalt, is het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Brussel op 27 september 1968, zoals gewijzigd bij de Verdragen houdende toetreding tot dat Verdrag van de tot de Europese Gemeenschappen toetredende landen, welk geheel van dat Verdrag en van deze Toetredingsverdragen hierna wordt aangeduid als „Bevoegdheids- en Executieverdrag”, van toepassing op de procedures betreffende ingeschreven Gemeenschapsmodellen en aanvragen om ingeschreven Gemeenschapsmodellen, alsmede op de procedures betreffende vorderingen die worden ingesteld op grond van Gemeenschapsmodellen en nationale modellen welke gelijktijdige bescherming genieten.

2. De bepalingen van het Bevoegdheids- en Executieverdrag die krachtens het voorgaande lid van toepassing zijn, zijn ten aanzien van een lidstaat alleen van kracht in de tekst van het verdrag die op dat tijdstip voor deze lidstaat geldt.

Ongewijzigd

3. Met betrekking tot procedures die het gevolg zijn van de in artikel 85 bedoelde rechtsvorderingen:

- a) zijn artikel 2, artikel 4, artikel 5, leden 1, 3, 4 en 5, artikel 16, lid 4, en artikel 24 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag niet van toepassing;
- b) zijn de artikelen 17 en 18 van dat verdrag van toepassing binnen de grenzen van artikel 86, lid 4, van deze verordening;
- c) zijn de bepalingen van titel II van dat verdrag die gelden voor personen met woonplaats in een lidstaat ook van toepassing op personen die geen woonplaats maar een vestiging in een lidstaat hebben.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 83bis

Overgangsbepaling

Afdeling 2

**Geschillen ter zake van inbreuk op en geldigheid van
Gemeenschapsmodellen**

Artikel 84

Gemeenschapsmodellengerechten

1. De lidstaten wijzen op hun grondgebied een zo gering mogelijk aantal nationale rechterlijke instanties van eerste en tweede aanleg aan, de „Gemeenschapsmodellengerechten”, die de hun bij deze verordening opgedragen taken vervullen.

2. Binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze verordening deelt elke lidstaat aan de Commissie een lijst mee van Gemeenschapsmodellengerechten met hun naam en territoriale bevoegdheid.

3. Elke verandering betreffende het aantal, de namen of de territoriale bevoegdheid van de Gemeenschapsmodellengerechten, die na de in lid 2 bedoelde mededeling plaatsvindt, wordt door de betrokken lidstaat onverwijld aan de Commissie gemeld.

4. De in de leden 2 en 3 bedoelde gegevens worden door de Commissie aan de lidstaten meegedeeld en in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

5. Zolang een lidstaat de in lid 2 bedoelde mededeling niet heeft gedaan, wordt elke procedure die het gevolg is van de in artikel 85 bedoelde vorderingen en waarvoor de rechterlijke instanties van die lidstaat krachtens artikel 86 bevoegd zijn, ingesteld bij de rechterlijke instantie van die Staat die absoluut en relatief bevoegd zou zijn indien het procedures inzake een nationaal modelrecht van die Staat zou betreffen.

4. De bepalingen van het Bevoegdheids- en Executieverdrag worden niet van kracht ten aanzien van een lidstaat voor wie dat verdrag nog niet in werking is getreden. Totdat dat verdrag in werking is getreden, worden de in lid 1 genoemde procedures in de betrokken lidstaat beheerst door bilaterale of multilaterale overeenkomsten die zijn betrekkingen met de andere betrokken lidstaat regelen, of, als dergelijke overeenkomsten niet bestaan, door zijn nationale recht inzake de bevoegdheid, erkenning en executie van beslissingen.

(Dit artikel is nu artikel 83, lid 4)

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 85***Bevoegdheid ter zake van inbreuk en geldigheid**

De Gemeenschapsmodellengerechten hebben uitsluitende bevoegdheid ter zake van:

- a) alle rechtsvorderingen betreffende inbreuk en — indien naar nationaal recht toegestaan — dreigende inbreuk op Gemeenschapsmodellen;
- b) rechtsvorderingen tot vaststelling van niet-inbreuk op Gemeenschapsmodellen, indien naar nationaal recht toegestaan;
- c) rechtsvorderingen tot nietigverklaring van een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel;
- d) reconventionele vorderingen tot nietigverklaring van een Gemeenschapsmodel die zijn ingesteld in samenhang met rechtsvorderingen als bedoeld onder a).

*Artikel 86***Internationale bevoegdheid**

1. Onverminderd de bepalingen van deze verordening en van de krachtens artikel 83 toepasselijke bepalingen van het, worden procedures ingevolge de in artikel 85 bedoelde rechtsvorderingen aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de gedaagde zijn woonplaats heeft of, wanneer hij geen woonplaats heeft in een van de lidstaten, waar hij een vestiging heeft.

2. Wanneer de gedaagde woonplaats noch vestiging heeft in een van de lidstaten, worden de procedures aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de eiser zijn woonplaats heeft of, indien deze geen woonplaats heeft in een van de lidstaten, waar hij een vestiging heeft.

3. Wanneer gedaagde noch eiser aldaar een woonplaats of vestiging heeft, worden de procedures aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar het Bureau zijn zetel heeft.

4. Onverminderd de leden 1, 2 en 3:

- a) is artikel 17 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag van toepassing indien de partijen overeenkomen dat een ander Gemeenschapsmodellengerecht bevoegd is;
- b) is artikel 18 van dat verdrag van toepassing indien de gedaagde voor een ander Gemeenschapsmodellengerecht verschijnt.

1. Onverminderd de bepalingen van deze verordening en van de krachtens artikel 83 toepasselijke bepalingen van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, worden procedures ingevolge de in artikel 85 bedoelde rechtsvorderingen aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de gedaagde zijn woonplaats heeft of, wanneer hij geen woonplaats heeft in een van de lidstaten, in een lidstaat waar hij een vestiging heeft.

2. Wanneer de gedaagde woonplaats noch vestiging heeft in een van de lidstaten, worden de procedures aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de eiser zijn woonplaats heeft of, indien deze geen woonplaats heeft in een van de lidstaten, in een lidstaat waar hij een vestiging heeft.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

5. Procedures ingevolge de in artikel 85, onder a) en d), bedoelde rechtsvorderingen kunnen ook worden ingesteld bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de inbreuk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden.

*Artikel 87***Omvang van de bevoegdheid ter zake van inbreuken**

1. Een krachtens artikel 86, leden 1, 2, 3 of 4, bevoegd Gemeenschapsmodellengerecht is bevoegd ter zake van inbreuk of dreigende inbreuk op het grondgebied van alle lidstaten.
2. Een krachtens artikel 86, lid 5, bevoegd Gemeenschapsmodellengerecht is alleen bevoegd ter zake van inbreuk of dreigende inbreuk op het grondgebied van de lidstaat waar dat gerecht is gelegen.

*Artikel 88***Vordering of reconventionele vordering tot nietigverklaring van een Gemeenschapsmodel**

1. Een vordering of reconventionele vordering tot nietigverklaring van een Gemeenschapsmodel kan slechts op de in artikel 27 genoemde nietigheidsgronden steunen.
2. De vordering of reconventionele vordering kan slechts worden ingesteld.
3. Indien de reconventionele vordering wordt ingesteld in een procedure waarin de houder van het Gemeenschapsmodel nog geen partij is, wordt hij daarvan in kennis gesteld en kan hij zich in het geding voegen overeenkomstig de bepalingen van het recht van de lidstaat waar zich het gerecht bevindt.
4. De geldigheid van een Gemeenschapsmodel mag niet worden aangevochten in een procedure betreffende een vordering tot vaststelling van niet-inbreuk.

2. De vordering of reconventionele vordering kan slechts worden ingesteld door degene die daartoe overeenkomstig artikel 27, leden 2 tot en met 5 het recht heeft.

Ongewijzigd

*Artikel 89***Vermoeden van geldigheid — Verweer ten gronde**

1. In een procedure inzake een rechtsvordering betreffende inbreuk of dreigende inbreuk van een ingeschreven Gemeenschapsmodel beschouwt het Gemeenschapsmodellengerecht het Gemeenschapsmodel als rechtsgeldig, tenzij dit door de gedaagde bij een reconventionele vordering tot nietigverklaring wordt bestreden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. In een procedure inzake een rechtsvordering betreffende inbreuk of dreigende inbreuk van een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel beschouwt het Gemeenschapsmodellengerecht, indien de houder dat het model eigenheid vertoont, het Gemeenschapsmodel als rechtsgeldig, tenzij dit door de gedaagde bij een reconventionele vordering tot nietigverklaring wordt bestreden.

3. In een procedure als bedoeld in lid 1 en 2 kan de nietigheid van een Gemeenschapsmodel op een andere wijze dan bij een reconventionele vordering alleen worden opgeworpen, indien de gedaagde stelt dat het Gemeenschapsmodel nietig zou moeten worden verklaard wegens een ouder nationaal modelrecht in de zin van artikel 27, lid 1, onder d), waarvan hij houder is.

*Artikel 90***Uitspraken betreffende de rechtsgeldigheid**

1. Wanneer in een procedure voor een Gemeenschapsmodellengerecht een reconventionele vordering tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel wordt ingesteld,

- a) verklaart het Gemeenschapsmodellengerecht het Gemeenschapsmodel nietig, indien blijkt dat een van de in artikel 27 genoemde gronden voor de instandhouding van het Gemeenschapsmodel een beletsel vormt;
- b) wijst het Gemeenschapsmodellengerecht de reconventionele vordering af, indien blijkt dat geen van de in artikel 27 genoemde gronden voor de instandhouding van het Gemeenschapsmodel een beletsel vormt.

2. Wanneer bij een Gemeenschapsmodellengerecht een reconventionele vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt ingesteld, deelt dit gerecht de datum van instelling van die vordering mee aan het Bureau. Het Bureau maakt hiervan melding in het register.

3. Indien bij een Gemeenschapsmodellengerecht een reconventionele vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel wordt ingesteld, kan het op verzoek van de houder van het ingeschreven Gemeenschapsmodel, en na de andere partijen te hebben gehoord, de procedure schorsen en de gedaagde uitnodigen om binnen een door hem te bepalen termijn bij het Bureau een vordering tot nietigverklaring in te stellen. Indien deze vordering niet binnen de bepaalde termijn wordt ingesteld, wordt de procedure voortgezet; de reconventionele vordering wordt dan als ingetrokken beschouwd. Artikel 95, lid 3, is van toepassing.

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. In een procedure inzake een rechtsvordering betreffende inbreuk of dreigende inbreuk van een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel beschouwt het Gemeenschapsmodellengerecht, indien de houder aangeeft dat het model eigenheid vertoont, het Gemeenschapsmodel als rechtsgeldig, tenzij dit door de gedaagde bij een reconventionele vordering tot nietigverklaring wordt bestreden.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. Wanneer een Gemeenschapsmodellengerecht zich bij in kracht van gewijsde gegane beslissing over een reconventionele vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel heeft uitgesproken, wordt een afschrift van de beslissing aan het Bureau gezonden. Elke partij kan inlichtingen over deze toezending vragen. Het Bureau vermeldt de beslissing overeenkomstig de uitvoeringsverordening in het register.

5. Een reconventionele vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel mag niet worden ingesteld, indien het Bureau reeds een hetzelfde voorwerp en dezelfde partijen betreffend, op dezelfde gronden berustende beslissing heeft genomen, die in kracht van gewijsde is gegaan.

*Artikel 91***Gevolgen van de uitspraak inzake geldigheid**

Een beslissing van een Gemeenschapsmodellengerecht tot nietigverklaring van een Gemeenschapsmodel heeft, zodra zij in kracht van gewijsde is gegaan, in alle lidstaten de in artikel 28 genoemde rechtsgevolgen.

*Artikel 92***Toepasselijk recht**

1. De Gemeenschapsmodellengerechten passen

2. Tenzij in deze verordening anders bepaald wordt, past een Gemeenschapsmodellengerecht het procesrecht toe dat geldt voor soortgelijke rechtsvorderingen betreffende een nationaal modelrecht in de lidstaat waar het gerecht gelegen is.

*Artikel 93***Sancties ter zake van inbreuken**

1. Wanneer een Gemeenschapsmodellengerecht in een procedure betreffende een inbreuk of dreigende inbreuk van oordeel is dat de gedaagde inbreuk op een Gemeenschapsmodel heeft gemaakt of heeft gedreigd te maken, tenzij er bijzondere redenen zijn om dit niet te doen,

a) een verbod aan de gedaagde de handelingen te verrichten die inbreuk hebben gemaakt of zouden maken op het Gemeenschapsmodel;

GEWIJZIGD VOORSTEL

1. De Gemeenschapsmodellengerechten passen op alle zaken het nationale recht toe, met inbegrip van deze verordening ten aanzien van de zaken die binnen haar toepassingsgebied vallen en, waar dat toepasselijk is, de regels van het internationaal privaatrecht.

Ongewijzigd

1. Wanneer een Gemeenschapsmodellengerecht in een procedure betreffende een inbreuk of dreigende inbreuk van oordeel is dat de gedaagde inbreuk op een Gemeenschapsmodel heeft gemaakt of heeft gedreigd te maken, gelast het, tenzij er bijzondere redenen zijn om dit niet te doen, de volgende maatregelen:

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- b) inbeslagname van de inbreukmakende voortbrengselen;
- c) inbeslagname van de materialen en gereedschappen die voornamelijk worden gebruikt voor de vervaardiging van de inbreukmakende voortbrengselen, indien de eigenaar ervan op de hoogte is van het doel waarvoor deze materialen en gereedschappen worden gebruikt of indien dit doel duidelijk uit de omstandigheden blijkt;
- d) oplegging van andere passende sancties waarin wordt voorzien in het recht, met inbegrip van het internationaal privaatrecht, van de lidstaat waar de handelingen die inbreuk maken of dreigen te maken, zijn verricht.

2. Het Gemeenschapsmodellengerecht treft tevens maatregelen overeenkomstig het nationale recht om de in de lid 1 genoemde bevelen te doen naleven.

*Artikel 94***Voorlopige, inclusief beschermende, maatregelen**

1. Aan de rechterlijke instanties, met inbegrip van de Gemeenschapsmodellengerechten, van een lidstaat kunnen voor een Gemeenschapsmodel dezelfde voorlopige, inclusief beschermende, maatregelen worden gevraagd, als naar het nationale recht van die lidstaat met betrekking tot nationale modelrechten mogelijk zijn, zelfs indien een Gemeenschapsmodellengerecht van een andere lidstaat krachtens deze verordening bevoegd is van het bodemgeschil kennis te nemen.

2. In een procedure inzake voorlopige, inclusief beschermende, maatregelen mag de gedaagde, op andere wijze dan bij reconventionele vordering, de nietigheid van een Gemeenschapsmodel opwerpen. Artikel 89, lid 2, is evenwel van overeenkomstige toepassing.

3. Een krachtens artikel 86, leden 1, 2, 3 of 4, bevoegd Gemeenschapsmodellengerecht is bevoegd voorlopige, inclusief beschermende, maatregelen te bevelen die, onverminderd de procedure voor erkenning en tenuitvoerlegging overeenkomstig titel III van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, van kracht zijn op het grondgebied van elke lidstaat. Geen enkele andere rechterlijke instantie heeft deze bevoegdheid.

*Artikel 95***Bijzondere bepalingen inzake verknochtheid**

1. Indien bij een Gemeenschapsmodellengerecht een in artikel 85 bedoelde vordering — anders dan een vordering tot vaststelling van niet-inbreuk — is ingesteld en de geldigheid van het Gemeenschapsmodel al voor een ander Gemeenschapsmodellengerecht bij een reconventionele vordering wordt betwist of, indien het een ingeschreven Gemeenschapsmodel betreft, bij het Bureau al een vordering tot nietigverklaring is ingesteld, schorst dat gerecht ambtshalve, de partijen gehoord, of op verzoek van een partij en nadat de andere partijen zijn gehoord, de procedure, tenzij er bijzondere redenen zijn om de behandeling voort te zetten.

2. Indien bij het Bureau een vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel is ingesteld en de geldigheid van het ingeschreven Gemeenschapsmodel al bij een reconventionele vordering voor een Gemeenschapsmodellengerecht wordt aangevochten, schorst het Bureau ambtshalve, de partijen gehoord, of op verzoek van een partij en nadat de andere partijen zijn gehoord, de procedure, tenzij er bijzondere redenen zijn om de behandeling voort te zetten. Indien evenwel een van de partijen in de procedure voor het Gemeenschapsmodellengerecht daarom verzoekt, kan dit gerecht, nadat de andere partijen zijn gehoord, de procedure schorsen. In dat geval zet het Bureau de procedure voort.

3. Indien het Gemeenschapsmodellengerecht de procedure schorst, kan het voorlopige, inclusief beschermende, maatregelen bevelen voor de duur van de schorsing.

*Artikel 96***Bevoegdheid van de Gemeenschapsmodellengerechten van tweede aanleg — Beroep in cassatie**

1. Bij Gemeenschapsmodellengerechten van tweede aanleg kan beroep worden ingesteld tegen beslissingen van Gemeenschapsmodellengerechten van eerste aanleg ter zake van de in artikel 85 bedoelde vorderingen.

2. De voorwaarden waaronder beroep kan worden ingesteld bij een Gemeenschapsmodellengerecht van tweede aanleg, worden bepaald door het nationale recht van de lidstaat waar dat gerecht gelegen is.

3. Het nationale recht inzake beroep in cassatie is van toepassing op beslissingen van de Gemeenschapsmodellengerechten van tweede aanleg.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 3

Andere geschillen betreffende Gemeenschapsmodellen*Artikel 97***Aanvullende bepalingen inzake de bevoegdheid van andere nationale rechterlijke instanties dan de Gemeenschapsmodellengerechten**

1. In de lidstaat waar de rechterlijke instanties volgens artikel 83, lid 1, bevoegd zijn, worden andere rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsmodellen dan de in artikel 85 bedoelde die absoluut en relatief bevoegd zouden zijn indien het rechtsvorderingen inzake een nationaal modelrecht van die lidstaat zou betreffen.

2. Indien op grond van artikel 83, en lid 1 van dit artikel geen rechterlijke instantie bevoegd is voor een andere rechtsvordering betreffende een Gemeenschapsmodel dan de in artikel 85 bedoelde rechtsvorderingen, kan deze rechtsvordering worden ingesteld bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar het Bureau gevestigd is.

*Artikel 98***Verplichting van de nationale rechterlijke instantie**

De nationale rechterlijke instantie waarbij een andere rechtsvordering betreffende een Gemeenschapsmodel wordt ingesteld dan de in artikel 85 bedoelde rechtsvorderingen, beschouwt dat model als rechtsgeldig. Artikel 89, lid 2, en artikel 94, lid 2, zijn evenwel van overeenkomstige toepassing.

TITEL

GEVOLGEN VOOR HET RECHT VAN DE LIDSTATEN*Artikel 99***Parallele rechtsvorderingen op grond van Gemeenschapsmodellen en nationale modellenrechten**

1. Wanneer voor gerechten van verschillende lidstaten tussen dezelfde partijen met betrekking tot dezelfde handelingen vorderingen wegens inbreuk of dreigende inbreuk worden ingesteld, en het ene gerecht op grond van een Gemeenschapsmodel en het andere gerecht op grond van een nationaal modelrecht dat gelijktijdige bescherming verleent, wordt aangezocht, verwijst het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, ook ambtshalve, de partijen naar het andere gerecht. Het gerecht dat tot verwijzing zou moeten overgaan kan zijn uitspraak aanhouden, indien de bevoegdheid van het andere gerecht wordt aangevochten.

1. In de lidstaat waar de rechterlijke instanties volgens artikel 83, lid 1 of lid 4, bevoegd zijn, worden andere rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsmodellen dan de in artikel 85 bedoelde ingesteld bij de rechterlijke instanties die absoluut en relatief bevoegd zouden zijn indien het rechtsvorderingen inzake een nationaal modelrecht van die lidstaat zou betreffen.

2. Indien op grond van artikel 83, leden 1 en 4, en lid 1 van dit artikel geen rechterlijke instantie bevoegd is voor een andere rechtsvordering betreffende een Gemeenschapsmodel dan de in artikel 85 bedoelde rechtsvorderingen, kan deze rechtsvordering worden ingesteld bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar het Bureau gevestigd is.

Ongewijzigd

TITEL X

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Het Gemeenschapsmodellengerecht waarbij op grond van een Gemeenschapsmodel een vordering wegens inbreuk of dreigende inbreuk is ingesteld, wijst de vordering af, indien tussen dezelfde partijen met betrekking tot dezelfde handelingen een onherroepelijke beslissing over het bodemgeschil is gegeven op grond van een modelrecht dat gelijktijdige bescherming verleent.

3. De rechterlijke instantie waarbij op grond van een nationaal modelrecht een vordering wegens inbreuk of dreigende inbreuk is ingesteld, wijst de vordering af, indien tussen dezelfde partijen met betrekking tot dezelfde handelingen een onherroepelijke beslissing over het bodemgeschil is gegeven op grond van een Gemeenschapsmodel dat gelijktijdige bescherming verleent.

4. De vorige leden zijn niet van toepassing op voorlopige, inclusief beschermende, maatregelen.

*Artikel 100***Verhouding tot andere vormen van bescherming uit hoofde van het nationale recht**

1. Deze verordening laat onverlet de bepalingen van het Gemeenschapsrecht en het recht van de betrokken lidstaten inzake niet-ingeschreven modellen, merken of andere onderscheidende tekens, octrooien en gebruiksmodellen, lettertypen, wettelijke aansprakelijkheid en oneerlijke mededinging.

2. Een model dat wordt beschermd door een Gemeenschapsmodel, kan tevens beschermd worden door het auteursrecht van lidstaten vanaf de datum waarop het model is gecreëerd of in vorm is vastgelegd. Elke lidstaat bepaalt de omvang en de voorwaarden van die bescherming, met inbegrip van het vereiste gehalte aan oorspronkelijkheid.

TITEL

TITEL XI

AANVULLENDE BEPALINGEN BETREFFENDE HET BUREAU

Ongewijzigd

*Afdeling 1***Algemene bepalingen***Artikel 101***Algemene bepaling**

Tenzij in deze titel anders is bepaald, is titel XII van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk op de taken van het Bureau in het kader van deze verordening van toepassing.

Artikel 102 tot en met 106

(geschrapt)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 2

Ongewijzigd

Leiding van het Bureau*Artikel 107***Aanvullende bevoegdheden van de voorzitter**

Afgezien van de taken en bevoegdheden die de voorzitter van het Bureau krachtens artikel 119 van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk worden toegekend, kan de voorzitter, na raadpleging van de Raad van Bestuur en, in het geval van de verordening betreffende de taksen, het begrotingscomité, voorstellen bij de Commissie indienen tot wijziging van deze verordening, de uitvoeringsverordening, de verordening betreffende de taksen en elk ander voorschrift, in zoverre zij op ingeschreven Gemeenschapsmodellen van toepassing zijn.

Artikel 108

(geschrapt)

Benoeming van hoger personeel

Afdeling 3

Ongewijzigd

Raad van Bestuur*Artikel 109***Aanvullende bevoegdheden van de Raad van Bestuur**

Naast zijn bevoegdheden uit hoofde van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk en van andere bepalingen van deze verordening,

- a) bepaalt de Raad van Bestuur overeenkomstig artikel 128, lid 2, vanaf welke datum aanvragen om inschrijving van een Gemeenschapsmodel kunnen worden ingediend;
- b) wordt hij geraadpleegd voordat de richtsnoeren betreffende het in het Bureau verrichte onderzoek inzake de vormvoorwaarden, het onderzoek van de gronden voor weigering van inschrijving en de voor het Bureau gevoerde procedures tot nietigverklaring worden aangenomen, alsook in de andere in deze verordening genoemde gevallen.

Artikel 110 tot en met 112

(geschrapt)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 4

Ongewijzigd

Toepassing van de procedures*Artikel 113***Bevoegdheid**

Tot het nemen van beslissingen in verband met de in deze verordening voorgeschreven procedures zijn bevoegd:

- a) de onderzoekers;
- b) de afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden;
- c) de nietigheidsafdelingen;
- d) de kamers van beroep.

*Artikel 114***Onderzoekers**

Een onderzoeker is bevoegd om namens het Bureau beslissingen te nemen over aanvragen om een ingeschreven Gemeenschapsmodel.

*Artikel 115***Afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden**

1. De afdeling merkenadministratie en juridische in de verordening inzake het Gemeenschapsmerk, is voortaan de afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden.

2. Naast de bevoegdheden die haar zijn verleend uit hoofde van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk is deze afdeling bevoegd tot het nemen van de krachtens deze verordening vereiste beslissingen die niet onder de bevoegdheid van een onderzoeker of van een nietigheidafdeling vallen. Zij is in het bijzonder bevoegd te beslissen over in het register op te nemen gegevens.

*Artikel 116***Nietigheidsafdelingen**

1. De nietigheidsafdelingen zijn bevoegd om beslissingen te nemen over vorderingen tot nietigverklaring van een ingeschreven Gemeenschapsmodel.

2. Een nietigheidsafdeling bestaat uit drie leden. Ten minste van de leden is rechtsgeleerde.

1. De afdeling merkenadministratie en juridische (aangelegenheden) waarin wordt voorzien in de verordening inzake het Gemeenschapsmerk, is voortaan de afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden.

Ongewijzigd

2. Een nietigheidsafdeling bestaat uit drie leden. Ten minste een van de leden is rechtsgeleerde.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

*Artikel 117***Kamers van beroep**

Naast de bevoegdheden die hun zijn verleend door de verordening inzake het Gemeenschapsmerk, zijn de bij die verordening opgerichte kamers van beroep bevoegd zich uit te spreken over het beroep dat tegen beslissingen van de onderzoekers, de nietigheidsafdelingen en de afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden is ingesteld.

Artikel 118 tot en met 123

TITEL

SLOTBEPALINGEN*Artikel 124***Uitvoeringsverordening**

1. De wijze van toepassing van deze verordening wordt vastgesteld in een uitvoeringsverordening.
2. Naast de in de voorgaande artikelen genoemde taksen worden overeenkomstig de uitvoeringsverordening en een verordening betreffende de taksen, in de volgende gevallen taksen geheven:
 - a) laattijdige betaling van de inschrijvingstaks;
 - b) laattijdige betaling van de publicatietaks;
 - c) laattijdige betaling van de taks voor opschorting van de publicatie;
 - d) laattijdige betaling van de bijkomende taksen, verschuldigd bij een meervoudige aanvraag;
 - e) afgifte van duplicaten van het inschrijvingsbewijs;
 - f) inschrijving van de overgang van een ingeschreven Gemeenschapsmodel;
 - g) inschrijving van een licentie of een ander recht inzake een ingeschreven Gemeenschapsmodel;
 - h) doorhaling van de inschrijving van licenties en andere rechten;
 - i) afgifte van uittreksels uit het register;
 - j) inzage in de dossiers;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Naast de bevoegdheden die hun zijn verleend door de verordening inzake het Gemeenschapsmerk, zijn de bij die verordening opgerichte kamers van beroep bevoegd zich uit te spreken over het beroep dat tegen beslissingen van de onderzoekers, de nietigheidsafdelingen en de afdeling merken-, tekeningen- en modellenadministratie en juridische aangelegenheden ten aanzien van Gemeenschapsmodellen is ingesteld.

(geschrapt)

TITEL XII

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- k) afgifte van afschriften van dossierstukken;
- l) mededeling van gegevens uit de dossiers;
- m) verificatie van de proceskosten die moeten worden vergoed;
- n) afgifte van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift.

3. De uitvoeringsverordening en de verordening betreffende de taksen worden vastgesteld en gewijzigd overeenkomstig de procedure van.

*Artikel 124 bis***Reglement van de kamers van beroep**

Het reglement van de kamers van beroep is van toepassing op door die kamers uit hoofde van deze verordening behandelde beroepen, onverminderd noodzakelijke aanpassingen of toevoegingen die in overeenstemming met artikel zijn vastgesteld.

*Artikel 125 (oud) tot en met 127**Artikel 128***Inwerkingtreding**

1. Deze verordening treedt in werking op de zestigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

3. De uitvoeringsverordening en de verordening betreffende de taksen worden vastgesteld en gewijzigd overeenkomstig de procedure van artikel 125.

Ongewijzigd

Het reglement van de kamers van beroep is van toepassing op door die kamers uit hoofde van deze verordening behandelde beroepen, onverminderd noodzakelijke aanpassingen of toevoegingen die in overeenstemming met artikel 125 zijn vastgesteld.

*Artikel 125 (nieuw)***Oprichting van een comité en procedure voor het vaststellen van de uitvoeringsverordeningen**

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité genaamd „Comité voor vraagstukken inzake de taksen en regels voor de uitvoering van de verordening betreffende Gemeenschapsmodellen”, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en dat wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.
2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7, lid 3, van dat besluit van toepassing.
3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

(geschrapt)

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Aanvragen om een ingeschreven Gemeenschapsmodel kunnen vanaf de datum die door de Raad van Bestuur op advies van de voorzitter van het Bureau is vastgesteld bij het Bureau worden ingediend.

3. Aanvragen om een ingeschreven Gemeenschapsmodel die binnen drie maanden vóór de in lid 2 bedoelde datum zijn ingediend, worden geacht op die datum te zijn ingediend.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus

(2001/C 62 E/16)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 578 def. — 2000/0238(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 24 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, eerste alinea, punt 1, onder d),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een gemeenschappelijk asielbeleid, dat een gemeenschappelijk Europees asielstelsel omvat, is een wezenlijk aspect van de doelstelling van de Europese Unie om geleidelijk een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid tot stand te brengen, die openstaat voor diegenen die onder druk van de omstandigheden op wettige wijze in de Europese Gemeenschap bescherming zoeken.
- (2) De Europese Raad is bij zijn bijzondere bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere overeengekomen aan de instelling van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel te werken dat stoelt op de volledige en niet-restrictieve toepassing van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, aangevuld bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, en zo te waarborgen dat niemand naar het land van vervolging wordt teruggestuurd, dus het verbod tot uitzetting of terugleiding te handhaven.
- (3) Volgens de Conclusies van Tampere moesten in het kader van dit stelsel op korte termijn gemeenschappelijke normen voor een eerlijke en doeltreffende asielprocedure worden opgesteld en op de langere termijn communautaire regels die tot een gemeenschappelijke asielprocedure in de Gemeenschap leiden.
- (4) Minimumnormen inzake procedures in de lidstaten voor de toekenning en intrekking van de vluchtelingenstatus zijn derhalve een eerste maatregel op het gebied van asielprocedures, die geen beletsel vormt voor eventuele andere te nemen maatregelen uit hoofde van artikel 63, eerste alinea, punt 1, onder d), van het Verdrag of uit hoofde van de doelstelling van een gemeenschappelijke asielprocedure die in de Conclusies van Tampere is overeengekomen.
- (5) Asielprocedures dienen niet zo langdurig te zijn dat degenen die bescherming behoeven lange tijd in onzekerheid moeten verkeren voordat er over hun geval een beslissing wordt genomen, of dat personen die geen bescherming behoeven maar op het grondgebied van de lidstaat wensen te blijven, een asielverzoek zien als een manier om hun verblijf met ettelijke jaren te verlengen. Tegelijkertijd moeten asielprocedures de nodige waarborgen bevatten om ervoor te zorgen dat degenen die internationale bescherming behoeven, als zodanig worden erkend.
- (6) Aan de hand van de in deze richtlijn vervatte minimumnormen kunnen de lidstaten een eenvoudig en snel systeem opzetten waarmee asielverzoeken overeenkomstig de internationale verplichtingen en de grondwetten van de lidstaten snel en naar behoren kunnen worden behandeld.
- (7) Een eenvoudig en snel systeem voor procedures in de lidstaten zou, vooropgesteld dat de nodige waarborgen zijn ingebouwd, kunnen bestaan uit een eerste toetsing van de beslissing en de mogelijkheid van verder beroep.
- (8) Teneinde te waarborgen dat personen die bescherming behoeven als vluchteling in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève als zodanig naar behoren worden erkend, dient elke asielzoeker daadwerkelijk toegang te hebben tot de procedures, de gelegenheid te hebben met de bevoegde autoriteiten samen te werken om de voor zijn zaak ter zake doende feiten mede te delen en over voldoende procedurele waarborgen te beschikken om zijn rechten in alle fasen van de procedure te doen gelden.
- (9) Voorts dienen, teneinde over een systeem te kunnen beschikken voor een snelle erkenning van asielzoekers die bescherming behoeven als vluchteling in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève, de lidstaten anderzijds te voorzien in de ontwikkeling van specifieke procedures voor de behandeling van asielverzoeken die niet inhoudelijk behoeven te worden beoordeeld of waarvan wordt vermoed dat zij kennelijk ongegrond zijn.
- (10) Het staat de lidstaten vrij te beslissen of zij voor niet-ontvankelijke of kennelijk ongegronde asielverzoeken in dergelijke procedures zullen voorzien, maar wanneer zij dat doen, moeten zij zich houden aan de gemeenschappelijke normen die in deze richtlijn ten aanzien van de definitie van dergelijke verzoeken zijn vastgelegd, alsmede aan de andere voorwaarden, met name de termijnen voor het nemen van beslissingen.
- (11) Het is van wezenlijk belang dat deze procedures de nodige waarborgen bieden opdat eerdere twijfel kan worden weggenomen, zodat voor alle asielzoekers naar behoren kan worden vastgesteld of zij al dan niet bescherming behoeven. Zij moeten derhalve in beginsel zoveel mogelijk dezelfde procedurele minimumwaarborgen en voorwaarden met betrekking tot besluitvorming bieden als de normale procedures. Gezien de aard van de betrokken verzoeken, kan en moet de voorrang worden gegeven aan het nemen van beslissingen in twee fasen en kan verder beroep worden beperkt.

- (12) Als procedurele minimumnormen voor alle asielzoekers in het kader van alle procedures moeten met name worden beschouwd, het recht op een persoonlijk onderhoud voordat een beslissing wordt genomen, de gelegenheid contact te hebben met de UNHCR, de gelegenheid contact op te nemen met organisaties of personen die rechtsbijstand verlenen, het recht op een schriftelijke beslissing binnen de gestelde termijnen en het recht op beslissende ogenblikken tijdens de procedure in een taal die de asielzoekers begrijpen van hun juridische situatie op de hoogte te worden gesteld, zodat zij mogelijke volgende stappen kunnen overwegen.
- (13) Voorts moeten voor personen die een bijzondere behandeling behoeven, zoals alleenstaande minderjarigen, specifieke procedurele waarborgen worden vastgelegd.
- (14) Het besluitvormingsproces in het kader van alle procedures moet ten minste waarborgen dat de beslissingen worden genomen door gekwalificeerde autoriteiten op het gebied van de asiel- en vluchtelingenproblematiek, dat het met het onderzoek van de asielverzoeken belaste personeel een passende opleiding krijgt, dat de beslissingen over asielverzoeken individueel, objectief en onpartijdig worden genomen en dat bij afwijzende beslissingen de feitelijke en juridische gronden voor de beslissing worden medegedeeld.
- (15) Teneinde asielzoekers in staat te stellen hun rechten daadwerkelijk bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te doen gelden, dient het recht van beroep voor alle asielzoekers in alle procedures de mogelijkheid te behelzen tot toetsing van zowel feitelijke als rechtsgronden en dient het beroep als regel schorsende werking te hebben.
- (16) De vaststelling van minimumnormen dient te betekenen dat het de lidstaten vrijstaat gunstiger regelingen in te voeren of te handhaven voor een verzoek om internationale bescherming van personen die als vluchtelingen in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève worden beschouwd.
- (17) In deze geest worden de lidstaten opgeroepen de bepalingen van deze richtlijn ook toe te passen in procedures inzake verzoeken om andere vormen van bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeit, voor personen die niet als vluchtelingen worden beschouwd.
- (18) De lidstaten dienen sancties vast te stellen voor inbreuken op de nationale bepalingen die ter uitvoering van deze richtlijn zijn vastgesteld.
- (19) De toepassing van onderhavige richtlijn dient regelmatig te worden beoordeeld.
- (20) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel- en het evenredigheidsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van het overwogen optreden, namelijk de vaststelling van minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen zij daarom wegens de omvang of de gevolgen van het voorgenomen

optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om de doelstellingen te verwezenlijken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

WERKINGSSFEER EN DEFINITIES

Artikel 1

Deze richtlijn beoogt de vaststelling van minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „Verdrag van Genève”: het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals aangevuld bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;
- b) „asielverzoek”: een verzoek waarbij iemand een lidstaat om bescherming verzoekt en dat kan worden begrepen te zijn gedaan op grond dat de betrokkene een vluchteling is in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève. Elk verzoek om bescherming wordt als een asielverzoek beschouwd, tenzij de betrokkene uitdrukkelijk om een andere vorm van bescherming vraagt waarom afzonderlijk kan worden verzocht;
- c) „verzoeker” of „asielzoeker”: eenieder die een verzoek om asiel heeft gedaan waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. Een definitieve beslissing is een beslissing waartegen alle mogelijke rechtsmiddelen op grond van deze richtlijn zijn uitgeput;
- d) „beslissingsautoriteit”: elk rechterlijk, quasi-rechterlijk of bestuursorgaan in de lidstaten dat met het onderzoek van de ontvankelijkheid en/of de inhoud van asielverzoeken is belast en bevoegd is daarover in eerste aanleg te beslissen. Autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de controle op de binnenkomst op het grondgebied kunnen niet als een beslissingsautoriteit worden beschouwd;
- e) „beroepsinstantie”: elk rechterlijk, quasi-rechterlijk of bestuursorgaan in een lidstaat dat verschillend en onafhankelijk is van de beslissingsautoriteit in die lidstaat en dat belast is met het onderzoek van beslissingen van die beslissingsautoriteit op feitelijke en juridische gronden;
- f) „rechterlijke beroepsinstantie”: een van de overheid onafhankelijke rechterlijke instantie in een lidstaat waarbij tegen de beslissing van een beroepsinstantie beroep kan worden ingesteld;
- g) „beslissing”: een beslissing van een beslissingsautoriteit of een beroepsinstantie over de ontvankelijkheid of de inhoud van een asielverzoek;
- h) „vluchteling”: eenieder die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève;

- i) „vluchtelingenstatus”: de status die een lidstaat toekent aan eenieder die als vluchteling tot het grondgebied van die lidstaat wordt toegelaten;
- j) „alleenstaande minderjarige”: iemand die jonger is dan achttien jaar en zonder begeleiding van een krachtens de wet of het gewoonterecht voor hem verantwoordelijke volwassene, op het grondgebied van een lidstaat aankomt, voor de duur dat hij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staat;
- k) „bewaring”: het vasthouden van een asielzoeker door een lidstaat binnen een begrensd gebied, zoals een gevangenis, andere bewaringfaciliteiten of doorgangszones op luchthavens, waarbij diens bewegingsvrijheid wezenlijk wordt beperkt;
- l) „intrekking van de vluchtelingenstatus”: de beslissing van een beslissingsautoriteit om iemands vluchtelingenstatus op grond van artikel 1, onder C, of artikel 33, lid 2, van het Verdrag van Genève in te trekken;
- m) „vervallenverklaring”: de beslissing van een beslissingsautoriteit om iemands vluchtelingenstatus vervallen te verklaren omdat er aanwijzingen zijn dat deze persoon nooit als vluchteling had mogen worden erkend.

Artikel 3

1. Onverminderd het Protocol inzake asiel voor onderdanen van lidstaten van de Europese Unie, is deze richtlijn van toepassing op eenieder die aan de grens of op het grondgebied van een lidstaat een asielverzoek indient.

De onderhavige richtlijn is van toepassing wanneer een asielverzoek wordt onderzocht in een procedure waarin wordt beslist over het recht van een asielzoeker om het grondgebied van een lidstaat wettig te betreden.

2. De richtlijn is niet van toepassing op verzoeken om diplomatiek of territoriaal asiel die bij de vertegenwoordigingen van de lidstaten wordt gedaan.

3. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn toe te passen op procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere vormen van bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeit, voor personen die niet als vluchteling worden beschouwd.

HOOFDSTUK II

GRONDBEGINSELEN EN WAARBORGEN

Artikel 4

- 1. De indiening van een asielverzoek is niet aan formaliteiten vooraf onderworpen.
- 2. De lidstaten zorgen ervoor dat een asielzoeker een daadwerkelijke mogelijkheid heeft zo spoedig mogelijk een asielverzoek in te dienen.
- 3. De lidstaten zorgen ervoor dat alle autoriteiten tot welke asielzoekers zich aan de grens of op het grondgebied van de lidstaten zouden kunnen richten, over instructies betreffende de

behandeling van asielverzoeken beschikken, waaronder de instructie de asielverzoeken samen met alle ter zake doende gegevens onverwijld voor onderzoek aan de bevoegde autoriteit door te geven.

4. Wanneer een asielzoeker mede namens personen te zijnen laste een asielverzoek heeft ingediend, moet elke volwassene onder hen persoonlijk en individueel worden medegedeeld dat hij het recht heeft een afzonderlijk asielverzoek te doen.

Artikel 5

Asielzoekers mogen aan de grens of op het grondgebied van de lidstaat waar hun asielverzoek is ingediend of wordt onderzocht verblijven zolang over hun verzoek niet is beslist.

Artikel 6

De lidstaten zorgen ervoor dat beslissingen over asielverzoeken individueel, objectief en onpartijdig worden genomen.

Artikel 7

De lidstaten zorgen ervoor dat ten aanzien van alle in deze richtlijn vervatte procedures voor elke asielzoeker de volgende waarborgen gelden:

- a) Voordat het asielverzoek wordt onderzocht, moet de asielzoeker in een taal die hij begrijpt worden ingelicht over de te volgen procedure en over zijn rechten en verplichtingen tijdens de procedure.
- b) Bij de indiening van het asielverzoek bij de bevoegde autoriteiten moet de asielzoeker indien nodig gebruik kunnen maken van de diensten van een tolk. Deze diensten moeten uit openbare middelen worden betaald wanneer de bevoegde autoriteit de tolk heeft ingeschakeld.
- c) De asielzoeker moet in elke fase van de procedure de gelegenheid hebben contact op te nemen met de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen, hierna „UNHCR” genoemd of met andere organisaties die namens de UNHCR optreden.
- d) Elke beslissing over een asielverzoek moet de asielzoeker schriftelijk worden medegedeeld. Wanneer een asielverzoek wordt afgewezen, moeten de feitelijke en juridische gronden voor deze beslissing worden medegedeeld en moet informatie worden verstrekt over de mogelijkheden tot toetsing van de beslissing en, in voorkomend geval, over de manier waarop beroep kan worden ingesteld en over de daarvoor geldende termijnen.
- e) In geval van een ongunstige beslissing moet de asielzoeker in een taal die hij begrijpt worden ingelicht over de essentie van de beslissing, de mogelijkheden tot toetsing van de beslissing en, in voorkomend geval, over de manier waarop beroep kan worden ingesteld en over de daarvoor geldende termijnen.
- f) In geval van een gunstige beslissing moet de asielzoeker in een taal die hij begrijpt worden ingelicht over de beslissing en over de eventuele verplichte stappen die hij als gevolg van deze beslissing moet nemen.

Artikel 8

1. Alvorens een beslissing door de beslissingsautoriteit wordt genomen, moet de asielzoeker gelegenheid hebben tot een persoonlijk onderhoud over de ontvankelijkheid en/of de inhoud van zijn asielverzoek met een daartoe naar nationaal recht bevoegde ambtenaar.
2. Na afloop van het in lid 1 bedoelde persoonlijke onderhoud moet de ambtenaar in ieder geval de schriftelijke weergave van het onderhoud aan de betrokkene voorlezen, alvorens deze kan worden verzocht met de inhoud ervan in te stemmen.
3. Wanneer een asielzoeker mede namens personen te zijnen laste een asielverzoek heeft ingediend, moet elke volwassene onder hen in de gelegenheid worden gesteld persoonlijk en individueel zijn mening daarover te geven en te worden ondervraagd over de ontvankelijkheid en/of de inhoud van het asielverzoek.
4. Een persoonlijk onderhoud over de inhoud van het asielverzoek geschiedt gewoonlijk zonder de aanwezigheid van de gezinsleden.
5. De lidstaten kunnen de bevoegde autoriteiten toestaan van een persoonlijk onderhoud over de inhoud van het asielverzoek af te zien wanneer de betrokkene om psychologische of medische redenen niet in staat is tot een dergelijk onderhoud of wanneer het om een minderjarige gaat onder een bij een nationale wettelijke of bestuursrechtelijke regeling vastgestelde leeftijd, voor zover dit geen ongunstige gevolgen heeft voor de beslissing van de beslissingsautoriteit. In dergelijke gevallen moet de betrokkene in de gelegenheid worden gesteld zich door een wettelijke voogd, een adviseur of een raadsman te laten vertegenwoordigen.
6. In de in de artikelen 24, 25 en 26 bedoelde procedure, hierna „normale procedure” genoemd, krijgt iedere asielzoeker de gelegenheid binnen een redelijke termijn de schriftelijke weergave van een persoonlijk onderhoud over de inhoud van het asielverzoek in te zien en hierover opmerkingen te maken.
7. De lidstaten zorgen ervoor dat een naar keuze van de betrokkene mannelijke of vrouwelijke ambtenaar en tolk worden aangewezen voor het persoonlijke onderhoud over de inhoud van het asielverzoek wanneer er aanwijzingen zijn dat het anders voor de betrokkene wegens zijn ervaringen of zijn culturele achtergrond moeilijk is de redenen voor het asielverzoek begrijpelijk uiteen te zetten.

Artikel 9

1. De lidstaten zorgen ervoor dat asielzoekers in alle fasen van de procedure de gelegenheid hebben contact op te nemen met organisaties of personen die rechtsbijstand verlenen.
2. De lidstaten kunnen de toegang van organisaties die rechtsbijstand verlenen tot gesloten ruimten waar asielverzoeken worden onderzocht, aan bepaalde regels onderwerpen, mits deze regels bedoeld zijn om de kwaliteit van de rechtsbijstand te waarborgen of objectief gezien nodig zijn met het

oog op een doeltreffend onderzoek van asielverzoeken overeenkomstig de nationale procedurele voorschriften in deze ruimten, en de toegang niet geheel onmogelijk maken.

3. In de normale procedure moet de rechtskundig raadsman of adviseur van de asielzoeker bij het persoonlijke onderhoud over de inhoud van het asielverzoek aanwezig kunnen zijn. Onverminderd dit lid, artikel 8, lid 5, en artikel 10, lid 1, onder b), stellen de lidstaten regels op betreffende de aanwezigheid van een rechtskundig raadsman of adviseur bij elk ander onderhoud in de asielprocedure.

4. De lidstaten zorgen ervoor, dat elke asielzoeker na een afwijzende beslissing van de beslissingsautoriteit recht heeft op bijstand van een rechtskundig raadsman of adviseur. In deze fase van de procedure moet de rechtsbijstand kosteloos worden verleend wanneer de asielzoeker deze niet zelf kan betalen.

Artikel 10

1. De lidstaten zorgen ervoor dat ten aanzien van alle in deze richtlijn vervatte procedures de volgende waarborgen voor alleenstaande minderjarigen gelden:

- a) Er dient zo snel mogelijk een wettelijke voogd of rechtskundig raadsman te worden aangewezen om de alleenstaande minderjarige bij het onderzoek van het asielverzoek bij te staan en te vertegenwoordigen;

- b) de aangewezen wettelijke voogd of rechtskundig raadsman moet in de gelegenheid worden gesteld de alleenstaande minderjarige te helpen zich op het persoonlijke onderhoud over de ontvankelijkheid en/of de inhoud van het asielverzoek voor te bereiden. De lidstaten staan de wettelijke voogd of rechtskundig raadsman toe bij het persoonlijke onderhoud aanwezig te zijn en vragen te stellen of opmerkingen te maken.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat het persoonlijke onderhoud over de ontvankelijkheid en/of de inhoud van het asielverzoek van een alleenstaande minderjarige wordt gevoerd door een ambtenaar die is opgeleid om in te spelen op de bijzondere behoeften van minderjarigen.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat:

- a) bevoegde organisaties die een medisch onderzoek verrichten om de leeftijd van een alleenstaande minderjarige vast te stellen, daarvoor veilige methoden gebruiken die aan de menselijke waardigheid in acht nemen;

- b) de alleenstaande minderjarige voordat het asielverzoek wordt onderzocht, in een taal die hij begrijpt wordt meegedeeld dat mogelijk een medisch onderzoek zal worden verricht om zijn leeftijd vast te stellen. Daarbij worden mededelingen gedaan over de onderzoeksmethode en over de mogelijke consequenties van het resultaat van het medische onderzoek voor de behandeling van het asielverzoek, alsmede over de consequenties van een weigering van de alleenstaande minderjarige om het medische onderzoek te ondergaan.

Artikel 11

1. Een asielzoeker mag niet in bewaring worden gehouden alleen omdat zijn asielverzoek moet worden onderzocht. De lidstaten kunnen een asielzoeker echter, overeenkomstig een in het nationale recht voorgeschreven procedure en slechts zolang dat nodig is, om een beslissing te nemen in de volgende gevallen in bewaring houden:

- a) om de identiteit of de nationaliteit na te gaan of te controleren;
- b) om de identiteit of de nationaliteit vast te stellen wanneer de asielzoeker zijn reis- en/of identiteitspapieren heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan, of wanneer hij bij aankomst in de lidstaat valse documenten heeft gebruikt om de autoriteiten te misleiden;
- c) om gegevens die ten grondslag liggen aan het asielverzoek en die anders verloren zouden kunnen gaan, vast te leggen;
- d) in het kader van een procedure ter bepaling of de asielzoeker het recht heeft het grondgebied te betreden.

2. De lidstaten voorzien bij wet in de mogelijkheid van een eerste onderzoek en vervolgens van geregelde heronderzoeken van het bevel tot bewaring van ingevolge lid 1 in bewaring gehouden asielzoekers.

Artikel 12

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat alle bevoegde autoriteiten over voldoende personeel en materiaal beschikken om de in deze richtlijn beschreven taken uit te voeren.

Artikel 13

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de beslissingsautoriteiten volledig gekwalificeerd zijn op het gebied van de asiel- en vluchtelingenproblematiek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat de beslissingsautoriteiten:

- a) beschikken over gespecialiseerd personeel met de nodige kennis en ervaring op het gebied van de asiel- en vluchtelingenproblematiek;
- b) toegang hebben tot nauwkeurige en actuele informatie uit verschillende bronnen, met inbegrip van de UNHCR, over de situatie in de landen van herkomst van de asielzoekers en in de doorreislanden;
- c) het recht hebben, indien nodig, over bepaalde, bijvoorbeeld medische of culturele aangelegenheden van deskundigen advies te vragen.

2. Op verzoek van de beroepsinstanties geven de lidstaten deze instanties ten aanzien van het deel van de in lid 1, onder b), bedoelde informatie dat als openbaar wordt beschouwd, dezelfde behandeling als de beslissingsautoriteiten. De lidstaten kunnen besluiten dat zij ook toegang tot het deel van de in lid 1, onder b), bedoelde informatie krijgen dat als vertrouwelijk wordt beschouwd, mits zij zich aan dezelfde regels betreffende

de vertrouwelijkheid van deze informatie houden als de beslissingsautoriteiten.

Artikel 14

1. De lidstaten zorgen ervoor dat:

- a) personeel dat mogelijk met asielzoekers wanneer dezen een asielverzoek indienen in contact komt, zoals grensbeambten en immigratiefunctionarissen, een basisopleiding hebben genoten zodat zij een asielverzoek als zodanig kunnen herkennen en weten hoe zij verder overeenkomstig de in artikel 4, lid 3, bedoelde instructies moeten handelen;
- b) personeel dat asielzoekers ondervraagt de nodige basisopleiding op dat gebied heeft genoten;
- c) personeel dat personen in een bijzonder kwetsbare positie en minderjarigen ondervraagt, de nodige basisopleiding heeft genoten gericht op de bijzondere behoeften van deze personen;
- d) personeel dat asielverzoeken onderzoekt, de nodige basisopleiding heeft genoten op het gebied van het internationaal vluchtelingenrecht, het nationale asielrecht, relevante onderdelen van de internationale mensenrechtenwetgeving, deze richtlijn en het beoordelen van asielverzoeken van personen met bijzondere behoeften, zoals alleenstaande minderjarigen;
- e) personeel dat belast is met de uitvoering van bewaringsbevelen, de nodige basisopleiding heeft genoten op het gebied van het nationale asielrecht, de relevante onderdelen van de internationale mensenrechtenwetgeving, deze richtlijn en de nationale voorschriften inzake bewaring.

2. Indien de beroepsinstanties daarom verzoeken, krijgt het personeel ervan dezelfde in lid 1, onder c), zo nodig, en in lid 1, onder d), bedoelde opleiding als het personeel van de beslissingsautoriteiten.

Artikel 15

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vertrouwelijkheid van informatie betreffende individuele asielverzoeken wordt bewaard.

2. De lidstaten maken de in lid 1 bedoelde informatie niet bekend aan de autoriteiten van het land van herkomst van de asielzoeker.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het opvragen van gegevens bij de autoriteiten van het land van herkomst ten behoeve van het onderzoek van een individueel asielverzoek, niet tot gevolg heeft dat deze autoriteiten te weten komen dat de betrokkene om asiel heeft verzocht.

4. Dit artikel laat het recht van de UNHCR op toegang tot informatie in het kader van de uitoefening van zijn mandaat krachtens het Verdrag van Genève overeenkomstig artikel 17, onverlet.

Artikel 16

1. Wanneer een asielzoeker zijn asielverzoek vrijwillig in-trekt, maakt de beslissingsautoriteit een aantekening in het dossier ter beëindiging van het onderzoek.

2. Wanneer een asielzoeker is verdwenen, kan de beslissings-autoriteit het onderzoek betreffende het asielverzoek beëindigen nadat de betrokkene zonder redelijke grond gedurende ten minste dertig werkdagen niet heeft voldaan aan zijn meldings-plicht of aan verzoeken informatie te verstrekken of voor een persoonlijk onderhoud te verschijnen.

3. Wanneer een asielzoeker zich bij de autoriteiten meldt ten behoeve van het onderzoek van zijn asielverzoek nadat dit onderzoek om de in lid 1 of lid 2 bedoelde redenen is beëin-digd, kan zijn verzoek als een nieuw asielverzoek worden be-schouwd.

Artikel 17

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zor-gen dat de UNHCR of een andere organisatie die namens de UNHCR optreedt:

- a) toegang heeft tot asielzoekers, met inbegrip van asielzoekers in bewaring of in luchthavendoorgangszones;
- b) toegang heeft tot gegevens over individuele asielverzoeken, over het verloop van de procedure en over de genomen beslissingen, mits de asielzoeker daarmee instemt;
- c) bij de uitoefening van zijn of haar toezichthoudende taak in het kader van artikel 35 van het Verdrag van Genève in elke fase van de procedure in verband met individuele asielver-zoeken als vertegenwoordiger bij ongeacht welke bevoegde autoriteit kan optreden.

HOOFDSTUK III

ONTVANKELIJKHEID*Artikel 18*

De lidstaten kunnen een asielverzoek als niet-ontvankelijk af-wijzen wanneer:

- a) een andere lidstaat overeenkomstig de criteria en instrumen-ten ter vaststelling van de lidstaat die voor de behandeling van een door een onderdaan van een derde land of een staatloze in een van de lidstaten ingediend asielverzoek ver-antwoordelijk is, voor het onderzoek van het verzoek ver-antwoordelijk is;
- b) een derde land ingevolge artikel 20 voor de asielzoeker als eerste asielland wordt beschouwd;
- c) een derde land ingevolge de artikelen 21 en 22 voor de asielzoeker als een veilig derde land wordt beschouwd.

Artikel 19

Wanneer een lidstaat een andere lidstaat verzoekt de verant-woordelijkheid voor het onderzoek van een asielverzoek op zich te nemen, doet de verzoekende lidstaat de betrokken asiel-zoeker zo snel mogelijk in een taal die deze begrijpt medede-ling van dit verzoek, de inhoud ervan en de geldende termij-nen.

Artikel 20

Een land kan voor een asielzoeker als eerste asielland worden beschouwd, wanneer de asielzoeker als vluchteling of om an-dere redenen die rechtvaardigen dat hem bescherming wordt verleend tot dat land is toegelaten en wanneer hij zelf deze bescherming nog kan inroepen.

Artikel 21

1. De lidstaten kunnen een derde land voor het onderzoek van asielverzoeken uitsluitend op grond van de in bijlage I uiteengezette beginselen als een veilig derde land beschouwen.

2. De lidstaten kunnen wetgeving invoeren of handhaven die het mogelijk maakt landen bij een wettelijke of bestuursrechtel-ijke regeling als veilige derde landen aan te merken. Deze wetgeving laat de bepalingen van artikel 22 onverlet.

3. De lidstaten waar op de datum van de inwerkingtreding van deze richtlijn wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen van kracht zijn waarbij landen als veilige derde landen worden aangemerkt en die deze regelingen wensen te handhaven, stel-len de Commissie daarvan binnen zes maanden na de vast-stelling van deze richtlijn in kennis en delen haar zo spoedig mogelijk alle latere wijzigingen hiervan mede.

De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in ken-nis van alle wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen waarbij landen na de vaststelling van deze richtlijn als veilige derde landen worden aangemerkt alsmede van alle latere wijzigingen hiervan.

Artikel 22

Een land dat op grond van de in bijlage I uiteengezette begin-selen, een veilig derde land is, kan voor een bepaalde asielzoe-ker, niettegenstaande welke lijst ook, alleen als een veilig derde land worden beschouwd wanneer:

- a) de asielzoeker bindingen of nauwe banden heeft met het land of tijdens een eerder verblijf in dit land de gelegenheid heeft gehad de bescherming van de autoriteiten van dit land in te roepen;
- b) er redenen zijn aan te nemen dat de asielzoeker opnieuw tot het grondgebied van dat land zal worden toegelaten en
- c) er geen redenen zijn aan te nemen dat het land in zijn specifieke omstandigheden geen veilig derde land is.

Artikel 23

1. De lidstaten zorgen ervoor, dat wanneer een persoonlijk onderhoud over de ontvankelijkheid van het asielverzoek ten aanzien van artikel 18, onder b) of c) met een asielzoeker plaatsheeft, de bevoegde autoriteiten dit persoonlijke onder-houd binnen 40 werkdagen na de indiening van het verzoek door de betrokkene voeren.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de beslissingsautoriteit een beslissing waarbij een asielverzoek ingevolge artikel 18, onder b) of c) als niet-ontvankelijk wordt afgewezen, binnen 25 werk-dagen na het persoonlijke onderhoud met de asielzoeker neemt.

3. Wanneer geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker heeft plaatsgehad, wordt de beslissing binnen 65 werkdagen genomen.

4. Niet-naleving van de in dit artikel vastgestelde termijnen heeft tot gevolg dat het asielverzoek volgens de normale procedure wordt behandeld.

5. Bij de tenuitvoerlegging van een op artikel 22 gebaseerde beslissing kunnen de lidstaten een asielzoeker een document in de taal van het derde land verschaffen waarin de autoriteiten van dat land ervan in kennis worden gesteld dat het verzoek niet inhoudelijk is onderzocht.

HOOFDSTUK IV

PROCEDURES VOOR HET ONDERZOEK TEN GRONDE

Afdeling I

Normale procedure

Artikel 24

1. De lidstaten stellen bij een wettelijke of bestuursrechtelijke regeling een redelijke termijn vast voor het onderzoek van asielverzoeken door de beslissingsautoriteit.

2. In de gevallen waarin de beslissingsautoriteit binnen de in lid 1 bedoelde termijn geen beslissing heeft genomen, heeft de asielzoeker het recht om een beslissing van de beroepsinstantie te verzoeken. De lidstaten bepalen bij wet, of de beslissing van de beroepsinstantie over dit verzoek een beslissing ten gronde is dan wel een beslissing waarbij een termijn wordt vastgesteld waarbinnen de beslissingsautoriteit een beslissing moet nemen. De lidstaten zorgen ervoor dat de beroepsinstantie in deze gevallen zo snel mogelijk beslist.

3. De in lid 1 vastgestelde termijn kan met zes maanden worden verlengd wanneer daarvoor een redelijke grond bestaat. Een redelijke grond wordt met name aangenomen, wanneer de beslissingsautoriteit wacht op verduidelijking door de beroepsinstantie of de rechterlijke beroepsinstantie van een aangelegenheid die invloed op de aard van de beslissing over het asielverzoek kan hebben.

Wanneer de termijn wordt verlengd, stelt de beslissingsautoriteit de asielzoeker daarvan schriftelijk in kennis. Een verlenging van de termijn in een specifiek geval is niet geldig, tenzij de asielzoeker daarvan in kennis is gesteld.

Artikel 25

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een asielzoeker de gelegenheid krijgt met de bevoegde autoriteiten samen te werken, teneinde de voor zijn geval relevante feiten zo volledig mogelijk en met alle beschikbare bewijsmiddelen voor te leggen.

2. Een asielzoeker wordt geacht van de voor zijn geval relevante feiten op toereikende wijze kennis te hebben gegeven wanneer hij verklaringen heeft overgelegd betreffende zijn leeftijd, achtergrond, identiteit, nationaliteit, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen die zijn behoefte aan be-

scherming rechtvaardigen teneinde de bevoegde autoriteiten de elementen te helpen vast te stellen waarop zijn asielverzoek is gebaseerd.

3. Nadat de asielzoeker zich heeft ingespannen om zijn verklaringen betreffende de relevante feiten met alle beschikbare bewijzen te staven en een bevredigende verklaring voor het eventuele ontbreken van bewijsmateriaal heeft gegeven, stelt de beslissingsautoriteit de geloofwaardigheid van de aanvrager vast en beoordeelt zij het bewijsmateriaal.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer de asielzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek te staven en de met het onderzoek belaste instantie vaststelt dat zijn beweringen samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten, de beslissingsautoriteit de asielzoeker, ondanks het feit dat het bewijs voor een aantal van zijn beweringen ontbreekt, het voordeel van de twijfel geeft.

Artikel 26

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de beslissingsautoriteit een onderzoek met het oog op de intrekking of vervallenverklaring van de vluchtelingenstatus van een bepaalde persoon kan aannemen zodra gegevens aan het licht komen waaruit blijkt dat er redenen zijn de gegrondheid van zijn vluchtelingenstatus opnieuw te onderzoeken.

2. De vervallenverklaring of intrekking van de vluchtelingenstatus wordt volgens de normale procedure op grond van het bepaalde in deze richtlijn onderzocht.

3. De lidstaten kunnen voorzien in afwijkingen van de artikelen 7 en 8 wanneer de beslissingsautoriteit niet aan deze bepalingen kan voldoen om redenen die specifiek samenhangen met de gronden voor de intrekking of vervallenverklaring.

Afdeling 2

Versnelde procedure

Artikel 27

De lidstaten kunnen een versnelde procedure vaststellen of handhaven voor de behandeling van asielverzoeken ten aanzien waarvan het vermoeden bestaat dat zij op grond van artikel 28 kennelijk ongegrond zijn.

Artikel 28

1. De lidstaten kunnen asielverzoeken als kennelijk ongegrond afwijzen wanneer:

a) de asielzoeker zonder redelijke grond een verzoek heeft ingediend, dat aangaande zijn identiteit of nationaliteit valse gegevens bevat;

b) de asielzoeker geen identiteits- of reisdocument heeft overgelegd en niet voldoende of voldoende overtuigende inlichtingen heeft verstrekt om zijn identiteit of nationaliteit vast te stellen, en er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat hij een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen zijn identiteit of nationaliteit vast te stellen, te kwader trouw heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan;

- c) iemand in de laatste fase van een uitzettingsprocedure een asielverzoek heeft gedaan en dit verzoek reeds eerder had kunnen doen;
- d) de asielzoeker bij de indiening en toelichting van zijn verzoek geen aangelegenheden aan de orde stelt die bescherming op grond van het Verdrag van Genève of artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 1950 rechtvaardigen;
- e) de asielzoeker uit een veilig land van herkomst in de zin van de artikelen 30 en 31 van deze richtlijn afkomstig is;
- f) de asielzoeker een nieuw asielverzoek heeft ingediend waarin geen ter zake doende nieuwe feiten met betrekking tot zijn specifieke omstandigheden of de situatie in zijn land van herkomst zijn vermeld.

2. De lidstaten beschouwen de volgende gevallen niet als gronden om een asielverzoek als kennelijk ongegrond af te wijzen:

- a) de verzoeker heeft geen toevlucht gezocht in een gedeelte van zijn land van herkomst of, ingeval hij staatloos is, in een gedeelte van het land waar hij zijn vroegere gewone verblijfplaats had, waarin hij naar verwacht niet wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève;
- b) er ernstige redenen zijn aan te nemen dat artikel 1, onder F, van het Verdrag van Genève op de asielzoeker van toepassing is.

Artikel 29

1. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer een persoonlijk onderhoud over de inhoud van het asielverzoek met een asielzoeker plaatsheeft, de bevoegde autoriteiten dit persoonlijke onderhoud binnen 40 werkdagen na de indiening van het verzoek door de betrokkene voeren.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de beslissingsautoriteit de beslissing waarbij een asielverzoek overeenkomstig artikel 28 als kennelijk ongegrond wordt afgewezen, binnen 25 werkdagen na het persoonlijke onderhoud met de asielzoeker neemt.

3. Wanneer geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker heeft plaatsgehad, wordt de beslissing binnen 65 werkdagen genomen.

4. De niet-naleving van de in dit artikel vastgestelde termijnen heeft tot gevolg dat het asielverzoek volgens de normale procedure wordt behandeld.

Artikel 30

1. De lidstaten kunnen een land voor het onderzoek van asielverzoeken uitsluitend op grond van de in bijlage II uiteengezette beginselen als een veilig land van herkomst beschouwen.

2. De lidstaten kunnen wetgeving invoeren of handhaven die het mogelijk maakt landen bij een wettelijke of bestuursrechtelijke regeling als veilige landen van herkomst aan te merken. Deze wetgeving laat de bepalingen van artikel 31 onverlet.

3. De lidstaten waar op de datum van de inwerkingtreding van deze richtlijn wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen van kracht zijn overeenkomstig welke landen als veilige landen van herkomst worden aangemerkt en die deze regelingen wensen te handhaven, stellen de Commissie daarvan binnen zes maanden na de vaststelling van deze richtlijn in kennis en delen haar zo spoedig mogelijk alle latere wijzigingen hiervan mede.

De lidstaten stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van de invoering van wettelijke of bestuursrechtelijke regelingen waarbij landen na de vaststelling van deze richtlijn als veilige landen van herkomst worden aangemerkt alsmede van alle latere wijzigingen hiervan.

Artikel 31

Een land dat op grond van de in bijlage II uiteengezette beginselen een veilig land van herkomst is kan voor een bepaalde asielzoeker alleen als een veilig land van herkomst worden beschouwd wanneer deze de nationaliteit van dat land heeft of, wanneer hij staatloos is, hij voorheen in dit land zijn gewone verblijfplaats had, en wanneer er geen redenen zijn het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen.

HOOFDSTUK V

BEROEPSPROCEDURES

Artikel 32

Asielzoekers hebben het recht tegen iedere beslissing over de ontvankelijkheid of de inhoud van hun asielverzoek beroep in te stellen.

Beroep kan zowel op feitelijke als op rechtsgronden worden ingesteld.

Artikel 33

1. Het beroep heeft schorsende werking. De asielzoeker mag in afwachting van de beslissing van de beroepsinstantie op het grondgebied of aan de grens van de betrokken lidstaat verblijven.

2. De lidstaten kunnen van deze bepaling afwijken:

- a) in gevallen waarin een land dat geen lidstaat is overeenkomstig de artikelen 21 en 22 voor de asielzoeker als een veilig derde land wordt beschouwd;
- b) in gevallen waarin asielverzoeken overeenkomstig artikel 28 als kennelijk ongegrond zijn afgewezen;
- c) om redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

3. Wanneer het beroep schorsende werking wordt geweigerd, heeft de asielzoeker het recht de bevoegde autoriteit om toestemming te verzoeken om tijdens de beroepsprocedure op het grondgebied of aan de grens van de lidstaat te mogen verblijven. Behalve in gevallen waarin een land dat geen lidstaat is overeenkomstig de artikelen 21 en 22 voor de asielzoeker als een veilig derde land wordt beschouwd, wordt hij niet uitgezet zolang de bevoegde autoriteit nog niet over zijn verzoek heeft beslist.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteit het verzoek zo snel mogelijk behandelt.

Artikel 34

1. De lidstaten stellen bij wettelijke of bestuursrechtelijke regeling redelijke termijnen vast voor het instellen van beroep en voor de kennisgeving van de beroepsgronden. De termijn voor de kennisgeving van de beroepsgronden mag in normale gevallen in geen geval minder dan 20 werkdagen bedragen.

2. De lidstaten leggen alle andere bepalingen vast die nodig zijn voor het instellen van het beroep, waaronder bepalingen die ten doel hebben de termijn voor kennisgeving van de beroepsgronden om een geponde reden te verlengen.

3. De lidstaten beslissen dat de beroepsinstantie de bevoegdheid heeft de beslissing van de beslissingsautoriteit te bevestigen of nietig te verklaren dan wel dat deze autoriteit een beslissing ten principale moet nemen.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de beroepsinstantie, wanneer zij een beslissing nietig verklaart, de zaak naar de beslissingsautoriteit terugverwijst, die een nieuwe beslissing neemt.

5. Met het oog op het vlotte verloop van de procedure voor het wettig betreden van het grondgebied ingevolge artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten bepalen dat de beroepsinstantie binnen zeven werkdagen een beslissing in beroep neemt.

Artikel 35

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de beroepsinstantie ingeval het asielverzoek niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond blijkt te zijn, binnen 65 werkdagen nadat ingevolge artikel 34, lid 1, beroep is ingesteld, een beslissing neemt.

2. De lidstaten kunnen bij wettelijke of bestuursrechtelijke regeling termijnen voor het door de beroepsinstantie in andere gevallen te verrichten onderzoek vaststellen.

3. De in lid 1 of 2 bedoelde termijnen kunnen worden verlengd wanneer daarvoor een redelijke grond bestaat. Een redelijke grond wordt met name aangenomen wanneer de beroepsinstantie wacht op verduidelijking door de rechterlijke beroepsinstantie van een rechtsvraag die invloed op de aard van haar beslissing kan hebben.

Wanneer de termijn wordt verlengd, stelt de beroepsinstantie de asielzoeker daarvan schriftelijk in kennis. Een verlenging van de termijn in een specifiek geval is niet geldig, tenzij de asielzoeker daarvan in kennis is gesteld.

Artikel 36

1. De lidstaten kunnen een procedure invoeren die voorziet in de automatische toetsing door een beroepsinstantie van be-

slissingen van beslissingsautoriteiten waarbij asielverzoeken niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond zijn verklaard.

2. Wanneer een lidstaat tot invoering van een dergelijke procedure besluit, stelt hij redelijke termijnen vast waarbinnen de asielzoeker schriftelijke opmerkingen kan maken.

3. In een automatische toetsingsprocedure zijn artikel 32, tweede alinea, artikel 33 en artikel 34, leden 3 tot en met 5, van toepassing.

Artikel 37

De lidstaten kunnen bepalen dat de beroepsinstantie een beslissing neemt overeenkomstig de procedure van artikel 35 of artikel 36 wanneer:

- a) de asielzoeker in een vroegere fase van de procedure zonder redelijke grond en te kwader trouw informatie heeft achtergehouden die tot de toepassing van artikel 18 of artikel 28 zou hebben geleid;
- b) de asielzoeker een op het grondgebied van de Gemeenschap ernstig strafbaar feit heeft gepleegd;
- c) er kennelijk ernstige redenen zijn aan te nemen dat artikel 1, onder F, van het Verdrag van Genève op de asielzoeker van toepassing is;
- d) er redelijke gronden zijn de asielzoeker te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt;
- e) de asielzoeker die bij een definitieve uitspraak wegens een bijzonder ernstig misdrijf is veroordeeld, een gevaar voor de gemeenschap van de lidstaat waar hij zich bevindt oplevert;
- f) de asielzoeker in bewaring wordt gehouden.

Artikel 38

1. De lidstaten zorgen ervoor dat asielzoekers in alle gevallen het recht hebben verder beroep in te stellen.

2. Wanneer de beroepsinstantie een bestuursorgaan of quasi-rechterlijk orgaan is, zorgen de lidstaten ervoor dat de rechterlijke beroepsinstantie de bevoegdheid heeft beslissingen zowel op feitelijke als rechtsgronden te onderzoeken. Wanneer de beroepsinstantie een rechterlijke instantie is, kunnen de lidstaten beslissen dat de rechterlijke beroepsinstantie haar onderzoek van beslissingen tot rechtsvragen moet beperken.

3. De lidstaten kunnen bepalen dat de rechterlijke beroepsinstantie ingeval het asielverzoek niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond blijkt te zijn, kan beslissen al dan niet toestemming te verlenen om verder beroep in te stellen en in de gevallen waarin dit verdere beroep wordt toegestaan, de beslissingen in een verkorte of versnelde procedure kan onderzoeken.

4. De lidstaten kunnen bepalen dat de asielzoekers en/of de beslissingsautoriteiten in de gevallen waarin de beroepsinstantie niet binnen de in artikel 35, lid 1 of 2, bedoelde termijnen een beslissing heeft genomen, het recht hebben van de rechterlijke beroepsinstantie een beslissing te verlangen, waarbij een termijn wordt vastgesteld waarbinnen de beroepsinstantie een beslissing moet nemen. De lidstaten kunnen bepalen dat de rechterlijke beroepsinstantie in deze gevallen zo spoedig mogelijk een beslissing neemt.

5. De lidstaten stellen bij een wettelijke of bestuursrechtelijke regeling voor een verder beroep redelijke termijnen vast voor het instellen van verder beroep voor een rechterlijke beroepsinstantie en voor de kennisgeving van de gronden. De termijn voor de kennisgeving van de gronden voor het verdere beroep mag in geen geval minder dan 30 werkdagen bedragen.

6. De lidstaten stellen alle andere bepalingen vast die voor het instellen van het verdere beroep vereist zijn, waaronder bepalingen waarbij de termijn voor de kennisgeving van de gronden voor een verder beroep om een gegronde reden worden verlengd.

Artikel 39

1. De lidstaten stellen wettelijke bepalingen vast over de schorsende werking in afwachting van de uitspraak van de rechterlijke beroepsinstantie.

2. In alle gevallen waarin schorsende werking wordt geweigerd, heeft de asielzoeker het recht de rechterlijke beroepsinstantie om toestemming te verzoeken tijdens de beroepsprocedure op het grondgebied of aan de grens van de lidstaat te mogen verblijven. Hij wordt niet uitgezet zolang de rechterlijke beroepsinstantie nog niet over zijn verzoek heeft beslist.

3. De lidstaten kunnen bepalen dat de rechterlijke beroepsinstantie in de in lid 2 bedoelde gevallen zo spoedig mogelijk een beslissing neemt.

4. Met het oog op het vlotte verloop van de procedure voor het wettig betreden van het grondgebied overeenkomstig artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten bepalen dat de rechterlijke beroepsinstantie binnen zeven werkdagen over het in lid 2 bedoelde verzoek uitspraak doet.

Artikel 40

De lidstaten kunnen beslissen dat ook de beslissingsautoriteiten het recht hebben verder beroep in te stellen.

HOOFDSTUK VI

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 41

De lidstaten passen deze richtlijn zonder onderscheid naar geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging,

handicap, leeftijd, seksuele geaardheid of land van herkomst op asielzoekers toe.

Artikel 42

De lidstaten stellen de sancties vast die van toepassing zijn op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en treffen alle maatregelen die nodig zijn voor de toepassing van deze sancties. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 44, lid 1, genoemde datum van deze bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan ten spoedigste mede.

Artikel 43

Uiterlijk twee jaar na de in artikel 44, lid 1, genoemde datum brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt zij, eventueel de noodzakelijke wijzigingen voor. De lidstaten doen de Commissie uiterlijk achttien maanden na de in artikel 44, lid 1, genoemde datum alle informatie toekomen die zij nodig heeft bij het opstellen van dit verslag.

Na het uitbrengen van het verslag brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad ten minste om de vijf jaar verslag uit over de toepassing van de onderhavige richtlijn in de lidstaten.

Artikel 44

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 45

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 46

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

BEGINSELEN OP GROND WAARVAN EEN LAND ALS EEN VEILIG DERDE LAND WORDT AANGEMERKT**I. Vereisten**

Een land wordt als een veilig derde land beschouwd wanneer het ten aanzien van vreemdelingen of staatlozen waarvoor de aanmerking geldt, aan de volgende twee voorwaarden voldoet:

- A. het neemt over het algemeen de normen in acht die zijn vastgesteld in de internationale wetgeving betreffende de bescherming van vluchtelingen;
- B. het neemt over het algemeen de basisnormen in acht die zijn vastgesteld in de internationale wetgeving betreffende de mensenrechten waarvan niet mag worden afgeweken in oorlogstijd of in een andere noodsituatie die een bedreiging vormt voor het voortbestaan van de natie.

A. In de internationale wetgeving betreffende de bescherming van de vluchtelingen vastgestelde normen

1. Een veilig derde land is ieder land dat het Verdrag van Genève heeft geratificeerd en de daarin vervatte bepalingen betreffende de rechten van de als vluchtelingen erkende en toegelaten personen in acht neemt en dat ten aanzien van personen die als vluchtelingen wensen te worden erkend of toegelaten, over een asielprocedure beschikt die aan de volgende beginselen voldoet:
 - de asielprocedure is bij wet voorgeschreven;
 - de beslissingen over asielverzoeken worden objectief en onpartijdig genomen;
 - asielzoekers mogen aan de grens of op het grondgebied van het land blijven zolang er geen beslissing is genomen over hun verzoek;
 - asielzoekers hebben recht op een persoonlijk onderhoud en kunnen zo nodig gebruik maken van de diensten van een tolk;
 - asielzoekers krijgen de gelegenheid contact op te nemen met de UNHCR of met andere hulporganisaties die namens de UNHCR optreden;
 - de mogelijkheid bestaat om tegen iedere beslissing over een asielverzoek of wanneer de toetsing van de beslissing daadwerkelijk mogelijk is, bij een hogere administratieve instantie of een rechterlijke instantie in beroep te gaan;
 - de UNHCR of andere hulporganisaties die namens de UNHCR optreden, kunnen over het algemeen contact opnemen met de asielzoekers en met de autoriteiten om informatie te verkrijgen over individuele asielverzoeken, het verloop van de procedure en de genomen beslissingen en zij kunnen, wat individuele asielverzoeken betreft, bij de uitoefening van hun toezichhoudende taken uit hoofde van artikel 35 van het Verdrag van Genève bij deze autoriteiten de nodige stappen ondernemen.
2. Desalniettemin wordt een land dat het Verdrag van Genève niet heeft geratificeerd toch als veilig derde land aangemerkt wanneer het aan de volgende voorwaarden voldoet:
 - het eerbiedigt over het algemeen het verbod tot uitzetting of terugleiding, zoals vastgelegd in de Overeenkomst van de Organisatie voor Afrikaanse eenheid betreffende specifieke aspecten van vluchtelingenproblemen in Afrika van 10 september 1996 en het heeft hiertoe ten aanzien van de asielzoekers een procedure ingevoerd die overeenstemt met de bovengenoemde beginselen; of
 - het neemt de conclusies in acht van de Verklaring van Cartagena betreffende de vluchtelingen van 19-22 november 1984 om te garanderen dat de nationale wetgevingen en regelingen de beginselen en criteria van het Verdrag van Genève weergeven en dat een minimumnorm voor de behandeling van de vluchtelingen wordt vastgesteld; of
 - het neemt over het algemeen de normen in acht die in het Verdrag van Genève zijn vastgesteld met betrekking tot de rechten van de personen die internationale bescherming behoeven in de zin van dit Verdrag en het past ten aanzien van personen die een dergelijke bescherming wensen, een procedure toe die overeenstemt met de bovengenoemde beginselen; of
 - het beantwoordt hoe dan ook aan de behoefte aan internationale bescherming van deze personen hetzij door samenwerking met het Bureau van de UNHCR of andere hulporganisaties die namens de UNHCR optreden of op een andere door het Bureau van de UNHCR geschikt geachte manier.

B. In de internationale wetgeving betreffende de mensenrechten vastgestelde basisnormen

1. Een veilig derde land is ieder land dat het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, hierna „Europees Verdrag” genoemd, of zowel het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966, hierna het „Internationaal Verdrag” genoemd als het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing van 1984, hierna „Verdrag tegen Foltering” genoemd, heeft geratificeerd en over het algemeen de normen in acht neemt die daarin zijn vastgesteld met betrekking tot het recht op leven, het verbod op foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling, het verbod op slavernij en dienstbaarheid, het verbod op strafrecht met terugwerkende kracht, het recht op erkenning als een persoon voor de wet, het verbod om een persoon op te sluiten uitsluitend op grond van het feit dat hij een contractuele verplichting niet kan nakomen en het recht op vrijheid van gedachten, van geweten en van godsdienstbeoefening.
2. Een van de normen die in acht moeten worden genomen om een land aan te merken als veilig derde land houdt in dat het land doeltreffende maatregelen neemt om te garanderen dat vreemdelingen of staatlozen niet worden uitgezet zodat geen inbreuk op artikel 3 van het Europees Verdrag, artikel 7 van het Internationaal Verdrag of artikel 3 van het Verdrag tegen foltering wordt gepleegd.

II. Procedure

Iedere algemene beoordeling van de inachtneming van deze normen om een land te kunnen aanmerken als veilig derde land in het algemeen en ten aanzien van bepaalde vreemdelingen of staatlozen in het bijzonder, moet gebaseerd zijn op een reeks informatiebronnen zoals bijv. verslagen van diplomatieke missies of van internationale en niet-gouvernementele organisaties en persberichten. De lidstaten kunnen met name gebruik maken van de door de UNHCR verstrekte informatie.

Het verslag over de algemene evaluatie zal openbaar worden gemaakt.

BIJLAGE II

BEGINSELEN OP GROND WAARVAN EEN LAND ALS EEN VEILIG LAND VAN HERKOMST WORDT AANGEMERKT

I. Vereisten

Een land wordt beschouwd als een veilig land van herkomst wanneer het over het algemeen de basisnormen in acht neemt die zijn vastgelegd in de internationale wetgeving betreffende de mensenrechten waarvan niet mag worden afgeweken in oorlogstijd of in een andere noodsituatie die een bedreiging vormt voor het voortbestaan van de natie, en wanneer het aan de volgende voorwaarden voldoet:

- A. het heeft democratische instellingen en de volgende rechten worden over het algemeen geëerbiedigd: het recht op vrijheid van gedachten, van geweten en van godsdienstbeoefening, de vrijheid van meningsuiting, het recht tot vreedzaam vergaderen en de vrijheid van vereniging met anderen, met inbegrip van het recht om vakbonden op te richten en daarvan lid te zijn, en het recht om rechtstreeks of door vrij gekozen vertegenwoordigers aan het bestuur van het land deel te nemen;
- B. het laat toe dat internationale organisaties en NGO's toezicht houden op de naleving van de mensenrechten;
- C. het is een rechtsstaat waar de volgende rechten over het algemeen worden geëerbiedigd: het recht op vrijheid en veiligheid, het recht op erkenning als persoon voor de wet alsmede van de gelijkheid voor de wet;
- D. het neemt over het algemeen doeltreffende maatregelen tegen de schending van de burgerrechten en de politieke rechten en zonodig ook uitzonderlijke maatregelen;
- E. het is een stabiel land.

II. Procedure

Iedere algemene beoordeling van de inachtneming van deze normen om een land aan te merken als veilig land van herkomst moet gebaseerd zijn op een reeks informatiebronnen zoals bijv. verslagen van diplomatieke missies of van internationale en niet-gouvernementele organisaties en persberichten. De lidstaten kunnen met name gebruik maken van de door de UNHCR verstrekte informatie.

Het verslag over de algemene evaluatie zal openbaar worden gemaakt.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/17)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 689 def. — 1999/0154(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 26 oktober 2000)

⁽¹⁾ PB C 376 E van 28.12.1999.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 61, onder c),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Unie stelt zich ten doel een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en ontwikkelen waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is. Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een dergelijke ruimte stelt de Gemeenschap onder meer de maatregelen vast op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken die voor de goede werking van de interne markt nodig zijn.
- (2) De verschillen in de nationale regels inzake rechterlijke bevoegdheid en erkenning van rechterlijke beslissingen bemoeilijken de goede werking van de interne markt. Bepalingen die de eenvormigheid van de regels inzake jurisdictiegeschillen in burgerlijke en handelszaken mogelijk maken alsook de vereenvoudiging van de formaliteiten met het oog op een spoediger en gemakkelijker erkenning van beslissingen en van de tenuitvoerlegging daarvan zijn onontbeerlijk.
- (3) Deze aangelegenheden behoren tot het terrein van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken in de zin van artikel 65 van het Verdrag.
- (4) Overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen deze doelstellingen niet goed door de lidstaten worden verwezenlijkt en moet dit derhalve op communautair niveau geschieden. Deze verordening beperkt zich tot het minimum dat vereist is om die doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan hetgeen voor dat doel nodig is.

⁽¹⁾ PB C 117 van 26.4.2000.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (5) De lidstaten hebben op 27 september 1968 in het raam van artikel 293, vierde streepje, van het EG-Verdrag het Verdrag van Brussel betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾, hierna „het Verdrag van Brussel” genoemd, ondertekend. Laatstgenoemd verdrag, dat deel uitmaakt van het communautair „acquis”, is uitgebreid tot alle nieuwe lidstaten en werd aan een herziening onderworpen waarop de Raad zich met de herziene tekst akkoord heeft verklaard. De continuïteit van de resultaten die in het raam van deze herziening zijn behaald, dient te worden gewaarborgd.
- (6) Met het oog op het vrije verkeer van beslissingen in burgerlijke en handelszaken is het nodig en passend de regels inzake de rechterlijke bevoegdheid en inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen door een bindend en rechtstreeks toepasselijk communautair instrument te regelen.
- (7) Het is van belang dat de belangrijkste aspecten op het gebied van burgerlijke en handelszaken onder de materiële werkingssfeer van deze verordening worden gebracht waarbij de uitzonderingen zo beperkt mogelijk moeten worden gehouden.
- (8) De door de verordening bestreken geschillen moeten een aanknopingspunt hebben met het grondgebied van de lidstaten waarvoor de verordening bindend is. De gemeenschappelijke regels zijn derhalve in beginsel van toepassing wanneer de verweerder zijn woonplaats in een van die lidstaten heeft.
- (9) Ten aanzien van verweerders die hun woonplaats in een derde land hebben, kunnen de regels inzake jurisdictiegeschillen toepassing krijgen die op het grondgebied van de Staat waar het gerecht waaraan de zaak is voorgelegd, is gevestigd, worden toegepast, en voor verweerders die hun woonplaats hebben in een lidstaat die niet door deze verordening is gebonden blijft het Verdrag van Brussel gelden. Met het oog op het vrije verkeer van beslissingen moeten de op basis van deze regels gegeven beslissingen op het grondgebied van de Gemeenschap overeenkomstig deze verordening worden erkend en ten uitvoer gelegd.
- (10) De bevoegdheidsregels moeten een hoge mate van voorspelbaarheid bezitten en de woonplaats van de verweerder moet voor de bevoegdheid als beginsel gelden, welke bevoegdheid altijd dient te bestaan, behalve in een aantal duidelijk omschreven gevallen waarin op grond van het voorwerp van het geschil of van de vrije wilsbeschikking van de partijen een ander aanknopingspunt gerechtvaardigd is. Voor rechtspersonen moet de woonplaats autonoom worden omschreven teneinde de gemeenschappelijke regels doorzichtiger te maken en jurisdictiegeschillen te voorkomen.

⁽¹⁾ Zie de geconsolideerde versie van dat Verdrag in PB C 27 van 26.1.1998, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (11) Naast het gerecht van de woonplaats van de verweerder moeten er wegens de nauwe band tussen het rechtsgebied van het gerecht en het geschil of om een goede rechtsbedeling te vergemakkelijken ook andere bevoegde gerechten kunnen worden geboden.
- (12) In het geval van verzekerings-, arbeids- en consumentenovereenkomsten dient de zwakste partij te worden beschermd en dient van de algemene regel te worden afgeweken om de zwakke partij de mogelijkheid te bieden zich in geëigende gevallen tot het gerecht van zijn woonplaats te wenden.
- (13) Met de steeds toenemende ontwikkeling van nieuwe communicatietechnologieën, met name op consumptiegebied, dient rekening te worden gehouden. In het bijzonder moet de verkoop van goederen of diensten langs elektronische weg die in een lidstaat toegankelijk is, als een op deze lidstaat gerichte activiteit worden beschouwd. De consument die zijn woonplaats in die lidstaat heeft, moet, wanneer hij vanuit zijn woonplaats langs elektronische weg in een consumentenovereenkomst toestemt, de bescherming kunnen genieten die hem krachtens deze verordening wordt geboden.
- (14) De vrije wilsbeschikking van de partijen bij een andere overeenkomst dan een arbeids-, verzekerings- of consumentenovereenkomst, ten aanzien van de keuze van het bevoegde gerecht moet worden geëerbiedigd. Daarentegen moeten bepalingen tot aanwijzing van een bevoegde rechter in overeenkomsten waarbij de partijen niet even sterk zijn, worden ingeperkt.
- (15) Aan de beginselregels waarin deze verordening voorziet, dienen de nodige versoepelingen te worden aangebracht om rekening te houden met de specifieke procedureregels van bepaalde lidstaten; daartoe dienen sommige bepalingen van het aan het Verdrag van Brussel gehechte Protocol in de verordening te worden opgenomen.
- (16) Harmonieuze rechtsbedeling op gemeenschapsniveau noopt ertoe te voorkomen dat in twee, krachtens de verordening bevoegde lidstaten onverenigbare beslissingen worden gegeven. Er moet in een duidelijke en automatische regeling worden voorzien om problemen op het gebied van aanhangigheid (litispending) en samenhang (connexiteit) op te lossen. Wegens de tussen de lidstaten bestaande verschillen ten aanzien van de datum waarop een zaak als „aanhangig” wordt beschouwd, is het dienstig deze datum autonoom te bepalen.
- (17) Op grond van het wederzijds vertrouwen in de justitie binnen de Gemeenschap is het gewettigd de in een lidstaat gegeven beslissingen van rechtswege te erkennen zonder dat daarvoor, behoudens bij betwisting, nog enigerlei procedure moet worden gevolgd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

Ongewijzigd

(14 bis) Wat meer bepaald clausules inzake forumkeuze in consumentencontracten betreft, zal onmiddellijk na de inwerkingtreding van de verordening het systeem waarin zij voorziet, opnieuw worden bezien, met name rekening houdend met de ontwikkeling van mechanismen voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting, die moet worden bespoedigd.

Ongewijzigd

(17) Op grond van het wederzijds vertrouwen in de justitie binnen de Gemeenschap is het gewettigd de in een lidstaat gegeven beslissingen van rechtswege te erkennen zonder dat daarvoor, behoudens bij betwisting, nog enigerlei procedure moet worden gevolgd. Hetzelfde geldt voor authentieke akten, die net zoals rechterlijke beslissingen een uiting van het openbare gezag zijn en bijgevolg dezelfde bewijskracht bezitten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (18) Eveneens op grond van dit wederzijds vertrouwen is het gerechtvaardigd de procedure om een in een lidstaat gegeven beslissing in een andere lidstaat uitvoerbaar te verklaren, doeltreffend en snel te doen verlopen. De verklaring van uitvoerbaarheid van een beslissing dient daartoe vrijwel automatisch te worden afgegeven, na een eenvoudige formele controle van de overgelegde documenten, zonder dat ambtshalve een van de in deze verordening genoemde gronden voor niet-uitvoering kunnen worden aangevoerd.
- (19) De eerbiediging van de rechten van de verdediging noopt evenwel ertoe dat de verweerder de mogelijkheid moet hebben tegen de gegeven beslissing in beroep te gaan indien hij van oordeel is dat een van de gronden voor niet-erkenning van toepassing is, waarbij zijn beroep op tegenspraak moet worden behandeld. Voor de eiser moet, indien de verklaring van uitvoerbaarheid wordt geweigerd, evenzeer de mogelijkheid van beroep openstaan.
- (20) De continuïteit tussen het Verdrag van Brussel en deze verordening dient te worden gewaarborgd weshalve in overgangsbepalingen dient te worden voorzien. Deze continuïteit moet eveneens voor de uitlegging van de bepalingen van het Verdrag van Brussel door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gelden en het Protocol van 1971 ⁽¹⁾ moet van toepassing blijven op de reeds op de datum van inwerkingtreding van de verordening aanhangige procedures.
- (21) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland en van dat betreffende de positie van Denemarken ⁽²⁾, nemen deze lidstaten niet deel aan de vaststelling van deze verordening. Bijgevolg is deze verordening voor het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken niet bindend en ten aanzien van deze landen niet van toepassing.
- (22) Nu het Verdrag van Brussel van kracht blijft voor de betrekkingen tussen de lidstaten die door deze verordening gebonden zijn en die welke dat niet zijn, moeten duidelijke regels worden vastgesteld betreffende de verhouding tussen deze verordening en genoemd verdrag.
- (23) Zorg voor de samenhang noopt eveneens ertoe erin te voorzien dat deze verordening de in communautaire instrumenten vervatte regels inzake de bevoegdheid en erkenning van beslissingen onverlet laat.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (18) Eveneens op grond van dit wederzijds vertrouwen is het gerechtvaardigd de procedure om een in een lidstaat gegeven beslissing of verleden authentieke akte in een andere lidstaat uitvoerbaar te verklaren, doeltreffend en snel te doen verlopen. De verklaring van uitvoerbaarheid van een beslissing dient daartoe vrijwel automatisch te worden afgegeven, na een eenvoudige formele controle van de overgelegde documenten, zonder dat ambtshalve een van de in deze verordening genoemde gronden voor niet-uitvoering kunnen worden aangevoerd.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ Zie de geconsolideerde versie ervan in PB C 27 van 26.1.1998, blz. 1 en blz. 28.

⁽²⁾ PB C 340 van 10.11.1997, blz. 99 en blz. 101.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(24) De eerbiediging van de internationale verplichtingen van de lidstaten rechtvaardigt dat deze verordening de verdragen en internationale overeenkomsten waarbij de lidstaten partij zijn en die bijzondere onderwerpen bestrijken, onverlet laat.

(25) De Commissie dient uiterlijk vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening de toepassing ervan te onderzoeken en, in voorkomend geval, de nodige wijzigingen voor te stellen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGBIED*Artikel 1*

Deze verordening wordt toegepast in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht waarvoor deze zaken zich afspelen. Zij heeft inzonderheid geen betrekking op fiscale zaken, douanezaken of administratiefrechtelijke zaken.

Zij is niet van toepassing op:

1. de staat en de bevoegdheid van natuurlijke personen, het huwelijksgoederenrecht, testamenten en erfenissen;
2. het faillissement, akkoorden en andere soortgelijke procedures;
3. de sociale zekerheid;
4. de arbitrage.

HOOFDSTUK II

BEVOEGDHEID

Afdeling 1

Algemene bepalingen*Artikel 2*

Onverminderd de bepalingen van deze verordening worden zij die hun woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat.

Voor degenen die niet de nationaliteit bezitten van de lidstaat waar zij hun woonplaats hebben, gelden de regels van rechterlijke bevoegdheid die op de eigen onderdanen van die lidstaat van toepassing zijn.

De woonplaats van vennootschappen en rechtspersonen wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 57.

Tenzij anders bepaald, wordt onder „lidstaat” verstaan een lidstaat waarvoor deze verordening bindend is.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 3

Degenen die op het grondgebied van een lidstaat hun woonplaats hebben, kunnen niet voor de rechter van een andere lidstaat worden opgeroepen dan krachtens de in de afdelingen 2 tot en met 7 gegeven regels.

Tegen hen kunnen in het bijzonder niet de in bijlage I opgenomen nationale bevoegdheidsregels worden ingeroepen.

Artikel 4

Indien de verweerder zijn woonplaats heeft in een derde land, wordt de bevoegdheid in elke lidstaat geregeld door de wetgeving van die lidstaat, onverminderd de toepassing van het bepaalde in de artikelen 22 en 23.

Tegen deze verweerder kan ieder, ongeacht zijn nationaliteit, die op het grondgebied van een lidstaat zijn woonplaats heeft, aldaar op dezelfde voet als de eigen onderdanen van die lidstaat de bevoegdheidsregels inroepen die er van kracht zijn, met name de regels bedoeld in bijlage I.

Indien de verweerder zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat die niet is gebonden door deze verordening, wordt de bevoegdheid geregeld door het Verdrag van Brussel in de in die lidstaat van kracht zijnde versie ervan.

*Afdeling 2***Bijzondere bevoegdheid***Artikel 5*

De verweerder die woonplaats heeft in een lidstaat, kan in een andere lidstaat worden opgeroepen:

1. a) ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;
- b) tenzij anders overeengekomen, is de plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt:
 - voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, de plaats in een lidstaat waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden;
 - voor de verstrekking van diensten, de plaats in een lidstaat waar de diensten volgens de overeenkomst verstrekt werden of verstrekt hadden moeten worden;
- c) punt a) is van toepassing indien punt b) niet van toepassing is.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. ten aanzien van onderhoudsverplichtingen: voor het gerecht van de plaats waar de tot onderhoud gerechtigde zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft of, indien het een bijkomende eis is die verbonden is met een vordering betreffende de staat van personen, voor het gerecht dat volgens zijn eigen wet bevoegd is daarvan kennis te nemen, behalve in het geval dat deze bevoegdheid uitsluitend berust op de nationaliteit van een der partijen;

3. ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad: voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen;

4. ten aanzien van een op een strafbaar feit gegronde rechtsvordering tot schadevergoeding of tot teruggave: voor het gerecht waarbij de strafvervolging is ingesteld, zulks voorzover volgens de interne wetgeving dit gerecht van de burgerlijke vordering kennis kan nemen.

Degenen die hun woonplaats in een lidstaat hebben en wegens een onopzettelijk gepleegd strafbaar feit vervolgd worden voor de gerechten in strafzaken van een andere lidstaat, waarvan zij geen onderdaan zijn, zijn, onverminderd aldaar geldende gunstigere bepalingen, bevoegd zich te doen verdedigen door daartoe bevoegde personen, zelfs indien zij niet persoonlijk verschijnen. Het gerecht waarbij de zaak aanhangig is, kan echter de persoonlijke verschijning bevelen; indien deze niet heeft plaatsgevonden, behoeft de beslissing, op de burgerlijke rechtsvordering gewezen zonder dat de betrokkene de gelegenheid heeft gehad zich te doen verdedigen, in de overige lidstaten niet te worden erkend, noch ten uitvoer te worden gelegd;

5. ten aanzien van een geschil betreffende de exploitatie van een filiaal, van een agentschap of enige andere vestiging: voor het gerecht van de plaats waar zij gelegen zijn;

5 bis. als oprichter, trustee of begunstigde van een trust die in het leven is geroepen op grond van de wet of bij geschrifte dan wel bij een schriftelijk bevestigde mondelinge overeenkomst: voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de trust is gevestigd;

6. ten aanzien van een geschil betreffende de betaling van de beloning wegens de hulp en berging die aan een lading of vracht ten goede is gekomen: voor het gerecht in het rechtsgebied waarvan op deze lading of de daarop betrekking hebbende vracht:

a) beslag is gelegd tot zekerheid van deze betaling,

of

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- b) daartoe beslag had moeten worden gelegd, maar borgtocht of andere zekerheid is gesteld.

De eerste alinea is slechts van toepassing indien wordt beweerd dat de verweerder een recht heeft op de lading of de vracht, of dat hij daarop een zodanig recht had op het tijdstip van deze hulp of berging.

Artikel 6

De verweerder die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan ook worden opgeroepen:

1. indien er meer dan één verweerder is: voor het gerecht van de woonplaats van een van hen, op voorwaarde dat er tussen de vorderingen een zodanig nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en berechting, teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare uitspraken worden gegeven;
2. bij een vordering tot vrijwaring of bij een vordering tot voeging of tussenkomst: voor het gerecht waarvoor de oorspronkelijke vordering aanhangig is, tenzij de vordering slechts is ingesteld om de opgeroepene af te trekken van de rechter die deze verordening hem toekent.

De in de eerste alinea bedoelde rechterlijke bevoegdheid kan niet worden ingeroepen in Duitsland en Oostenrijk. Ieder die zijn woonplaats heeft in een andere lidstaat, kan worden opgeroepen voor de gerechten van:

- Duitsland, met toepassing van de artikelen 68, 72, 73 en 74 van de „Zivilprozessordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio”;
- Oostenrijk overeenkomstig artikel 21 van de „Zivilprozessordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio”;

3. ten aanzien van een tegeneis die voortspruit uit de overeenkomst of uit het rechtsfeit waarop de oorspronkelijke eis is gegrond: voor het gerecht waar deze laatste aanhangig is;
4. ten aanzien van een verbintenis uit overeenkomst, indien de vordering vergezeld kan gaan van een zakelijke vordering betreffende een onroerend goed tegen dezelfde verweerder: voor de gerechten van de lidstaat waarin het onroerend goed gelegen is.

Artikel 7

Wanneer een gerecht van een lidstaat uit hoofde van deze verordening bevoegd is kennis te nemen van vorderingen terzake van aansprakelijkheid voortvloeiend uit het gebruik of de exploitatie van een schip, neemt dit gerecht, of elk ander gerecht dat volgens het interne recht van deze lidstaat in zijn plaats treedt, tevens kennis van de vorderingen tot beperking van deze aansprakelijkheid.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 3

Bevoegdheid in verzekeringszaken*Artikel 8*

De bevoegdheid in verzekeringszaken is in deze afdeling geregeld, onverminderd het bepaalde in artikel 4 en in artikel 5, punt 5.

Artikel 9

De verzekeraar die zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat kan worden opgeroepen:

1. voor de gerechten van de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft, of
2. in een andere lidstaat of indien het een vordering van de verzekeringnemer, de verzekerde of een begunstigde betreft: voor het gerecht van de woonplaats van de eiser, of
3. indien het een medeverzekeraar betreft: voor het gerecht van een lidstaat waar de vordering tegen de eerste verzekeraar is ingesteld.

Wanneer de verzekeraar geen woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, maar in een lidstaat een filiaal, een agentschap of enige andere vestiging heeft, wordt hij voor de geschillen betreffende de exploitatie daarvan geacht zijn woonplaats te hebben op het grondgebied van die lidstaat.

Artikel 10

De verzekeraar kan worden opgeroepen voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan, indien het geschil een aansprakelijkheidsverzekering betreft of een verzekering welke betrekking heeft op onroerende goederen. Hetzelfde geldt voor het geval dat de verzekering betrekking heeft op zowel onroerende als roerende goederen welke door eenzelfde polis zijn gedekt en door hetzelfde onheil zijn getroffen.

Artikel 11

Terzake van aansprakelijkheidsverzekering kan de verzekeraar worden opgeroepen voor het gerecht waar de rechtsvordering van de getroffene tegen de verzekerde aanhangig is, indien de voor dit gerecht geldende wetgeving het toelaat.

De artikelen 8, 9 en 10 zijn van toepassing op de vordering welke door de getroffene rechtstreeks tegen de verzekeraar wordt ingesteld, indien de rechtstreekse vordering mogelijk is.

2. in een andere lidstaat voor het gerecht van de plaats waar de verzekeringnemer zijn woonplaats heeft, of, wanneer in het kader van een individuele verzekeringsovereenkomst door de verzekeringnemer, de verzekerde of de begunstigde een rechtsvordering is ingesteld: voor het gerecht van de plaats waar de eiser zijn woonplaats heeft, of

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Indien de wettelijke bepalingen betreffende deze rechtstreekse vordering het in het geding roepen van de verzekeringnemer of de verzekerde regelen, is het uit hoofde van de tweede alinea geadieerde gerecht ook te hunnen opzichte bevoegd.

De in dit artikel bedoelde rechterlijke bevoegdheid kan niet worden ingeroepen in Duitsland en Oostenrijk. Ieder die zijn woonplaats heeft in een andere lidstaat, kan worden opgeroepen voor de gerechten van:

- Duitsland met toepassing van de artikelen 68, 72, 73 en 74 van de „Zivilprozessordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio”;
- Oostenrijk overeenkomstig artikel 21 van de „Zivilprozessordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) betreffende de „litis denuntiatio”.

Artikel 12

Onverminderd het bepaalde in artikel 11, derde alinea, kan de vordering van de verzekeraar slechts worden gebracht voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de verweerder zijn woonplaats heeft, ongeacht of deze laatste verzekeringnemer, verzekerde of begunstigde is.

De bepalingen van deze afdeling laten het recht om een tegen-eis in te stellen bij het gerecht voor hetwelk met inachtneming van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 13

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgeweken door overeenkomsten:

1. gesloten na het ontstaan van het geschil, of
2. die aan de verzekeringnemer, de verzekerde of de begunstigde de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde aanhangig te maken, of
3. waarbij een verzekeringnemer en een verzekeraar, die op het tijdstip waarop de overeenkomst wordt gesloten, hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats in dezelfde lidstaat hebben, zelfs als het schadebrengende feit zich in het buitenland heeft voorgedaan, de gerechten van die lidstaat bevoegd verklaren, tenzij de wetgeving van die lidstaat dergelijke overeenkomsten verbiedt, of
4. gesloten door een verzekeringnemer die zijn woonplaats niet in een lidstaat heeft, behoudens in geval van verplichte verzekering dan wel in geval van verzekering van een in een lidstaat gelegen onroerend goed, of

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

5. die betrekking hebben op een verzekeringsovereenkomst, voorzover daarmee een of meer van de risico's bedoeld in artikel 14 worden gedekt.

Artikel 14

De in artikel 13, punt 5, bedoelde risico's zijn de „grote risico's” in de zin van artikel 5, punt d), van Richtlijn 73/239/EEG van de Raad ⁽¹⁾, en elk bijkomend risico bij één van die risico's.

*Afdeling 4***Bevoegdheid inzake door consumenten gesloten overeenkomsten***Artikel 15*

Terzake van overeenkomsten gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, wordt de bevoegdheid geregeld door deze afdeling, onverminderd het bepaalde in artikel 4 en artikel 5, punt 5, wanneer

1. het gaat om koop en verkoop op afbetaling van roerende lichamelijke zaken;
2. het gaat om leningen op afbetaling of andere krediettransacties ter financiering van koopovereenkomsten van zodanige zaken;
3. in alle andere gevallen, de overeenkomst is gesloten met een persoon die commerciële of beroepsactiviteiten ontplooit in de lidstaat waar de consument zijn woonplaats heeft, of dergelijke activiteiten met enigerlei middelen op die lidstaat, of op meerdere landen met inbegrip van die lidstaat richt en de overeenkomst onder die activiteiten valt.

Wanneer de wederpartij van de consument geen woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, maar in een lidstaat een filiaal, een agentschap of enige andere vestiging heeft, wordt hij voor de geschillen betreffende de exploitatie daarvan geacht zijn woonplaats te hebben op het grondgebied van die lidstaat.

Deze afdeling is niet van toepassing op vervoerovereenkomsten, behoudens overeenkomsten waarbij voor één enkele prijs zowel vervoer als verblijf worden aangeboden.

Artikel 16

De vordering die door een consument wordt ingesteld tegen de wederpartij bij de overeenkomst, kan worden gebracht voor hetzij de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan die partij haar woonplaats heeft, hetzij het gerecht van de plaats waar de consument zijn woonplaats heeft.

⁽¹⁾ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

De vordering die tegen de consument wordt ingesteld door de wederpartij bij de overeenkomst, kan slechts worden gebracht voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de consument woonplaats heeft.

De eerste en de tweede alinea van dit artikel laten het recht om een tegeneis in te stellen bij het gerecht waarvoor met inachtneming van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 17

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgevoerd door overeenkomsten:

1. gesloten na het ontstaan van het geschil,
of
2. die aan de consument de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde ahangig te maken,
of
3. waarbij een consument en zijn wederpartij, die op het tijdstip waarop de overeenkomst wordt gesloten hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats in dezelfde lidstaat hebben, de gerechten van die lidstaat bevoegd verklaren, tenzij de wetgeving van die lidstaat dergelijke overeenkomsten verbiedt.

*Afdeling 5***Bevoegdheid inzake individuele verbintenissen uit arbeidsovereenkomst***Artikel 18*

Ten aanzien van individuele verbintenissen uit arbeidsovereenkomst wordt de bevoegdheid geregeld door deze afdeling, onverminderd het bepaalde in artikel 4 en artikel 5, punt 5.

Wanneer een werknemer een individuele arbeidsovereenkomst aangaat met een werkgever die geen woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, maar in een lidstaat een filiaal, agentschap of andere vestiging heeft, wordt de werkgever voor geschillen betreffende de exploitatie daarvan geacht zijn woonplaats te hebben op het grondgebied van die lidstaat.

Artikel 19

De werkgever die zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan worden opgeroepen:

1. voor de gerechten van de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft, of

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. in een andere lidstaat:

- a) voor het gerecht van de plaats waar de werknemer gewoonlijk zijn arbeid verricht of voor het gerecht van de laatste plaats waar hij gewoonlijk zijn arbeid heeft verricht, of
- b) wanneer de werknemer niet in eenzelfde land gewoonlijk zijn arbeid verricht of verricht heeft, voor het gerecht van de plaats waar zich de vestiging bevindt of bevond die de werknemer in dienst heeft genomen.

Artikel 20

De vordering van de werkgever kan slechts worden gebracht voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de werknemer zijn woonplaats heeft.

De bepalingen van deze afdeling laten het recht om een tegeneis in te stellen bij het gerecht waarvoor met inachtneming van deze afdeling de oorspronkelijke eis is gebracht, onverlet.

Artikel 21

Van de bepalingen van deze afdeling kan slechts worden afgeweken door overeenkomsten gesloten na het ontstaan van het geschil, of die aan de werknemer de mogelijkheid geven de zaak bij andere gerechten dan de in deze afdeling genoemde aanhangig te maken.

*Afdeling 6***Exclusieve bevoegdheid***Artikel 22*

Ongeacht de woonplaats zijn bij uitsluiting bevoegd:

1. ten aanzien van zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen: de gerechten van de lidstaat waar het onroerend goed gelegen is.

Ten aanzien evenwel van huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen voor tijdelijk particulier gebruik voor ten hoogste zes opeenvolgende maanden: eveneens de gerechten van de lidstaat waar de verweerder zijn woonplaats heeft, mits de huurder of pachter een natuurlijke persoon is en de eigenaar en de huurder of pachter hun woonplaats in dezelfde lidstaat hebben;

2. ten aanzien van de geldigheid, de nietigheid of de ontbinding van vennootschappen of rechtspersonen met plaats van vestiging op het grondgebied van een lidstaat, dan wel van de besluiten van hun organen: de gerechten van die lidstaat. Om deze plaats van vestiging vast te stellen, past het gerecht de regels van het voor hem geldende internationaal privaatrecht toe;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. ten aanzien van de geldigheid van inschrijvingen in openbare registers: de rechten van de lidstaat waar deze registers worden gehouden;
4. ten aanzien van de inschrijving of de geldigheid van octrooien, merken, tekeningen en modellen, en andere soortgelijke rechten welke aanleiding geven tot depot of registratie: de rechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan het depot of de registratie is aangevraagd, heeft plaatsgehad of geacht wordt te hebben plaatsgehad in de zin van een communautair instrument of van een internationale overeenkomst.

Onverminderd de bevoegdheid van het Europees Octrooibureau krachtens het Verdrag inzake de verlening van Europese octrooien, ondertekend te München op 5 oktober 1973, zijn ongeacht de woonplaats de rechten van elke lidstaat bij uitsluiting bevoegd ten aanzien van de inschrijving of de geldigheid van een voor die lidstaat verleend Europees octrooi;

5. ten aanzien van de tenuitvoerlegging van beslissingen: de rechten van de lidstaat van de plaats van tenuitvoerlegging.

Afdeling 7

Door partijen aangewezen bevoegde rechter*Artikel 23*

Wanneer de partijen, van wie er ten minste één zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, een gerecht of de rechten van een lidstaat hebben aangewezen voor de kennisgeving van geschillen welke naar aanleiding van een bepaalde rechtsbetrekking zijn ontstaan of zullen ontstaan, is dit gerecht of zijn de rechten van die lidstaat bevoegd. Deze bevoegdheid is exclusief, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen.

Deze aanwijzing van een bevoegde rechter dient te geschieden:

- a) hetzij bij een schriftelijke overeenkomst of bij een schriftelijk bevestigde mondelinge overeenkomst;
- b) hetzij in een vorm die overeenstemt met de tussen de partijen geldende gebruiken;
- c) hetzij, in de internationale handel, in een vorm die overeenstemt met een gewoonte waarvan de partijen op de hoogte zijn of hadden behoren te zijn en die in de internationale handel algemeen bekend is en door partijen bij dergelijke overeenkomsten in de betrokken handelsbranche doorgaans in acht wordt genomen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Als „schriftelijk” wordt aangemerkt, elke elektronische mededeling waardoor de overeenkomst duurzaam geregistreerd wordt.

Wanneer een overeenkomst tot aanwijzing van de bevoegde rechter wordt gesloten door partijen die geen van allen hun woonplaats op het grondgebied van een lidstaat hebben, kunnen de gerechten van de andere lidstaten van het geschil geen kennis nemen, zolang het aangewezen gerecht of de aangewezen gerechten zich niet onbevoegd hebben verklaard.

Overeenkomsten tot aanwijzing van een bevoegde rechter hebben geen rechtsgevolg indien zij strijdig zijn met de bepalingen van de artikelen 13 en 17 of indien de gerechten die zonder de betrokken overeenkomst of bepaling bevoegd zouden zijn, krachtens artikel 22 bij uitsluiting bevoegd zijn.

Artikel 24

Buiten de gevallen waarin zijn bevoegdheid voortvloeit uit andere bepalingen van deze verordening, is de rechter van een lidstaat voor wie de verweerder verschijnt, bevoegd. Deze bepaling is niet van toepassing indien de verschijning ten doel heeft de bevoegdheid te betwisten, of indien er een ander gerecht bestaat dat krachtens artikel 22 bij uitsluiting bevoegd is.

Afdeling 8

Toetsing van de bevoegdheid en de ontvankelijkheid*Artikel 25*

De rechter van een lidstaat bij wie ten principale een geschil aanhangig is gemaakt waarvoor krachtens artikel 22 een gerecht van een andere lidstaat bij uitsluiting bevoegd is, verklaart zich ambtshalve onbevoegd.

Artikel 26

Wanneer de verweerder die zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat voor een gerecht van een andere lidstaat wordt opgeroepen en niet verschijnt, verklaart de rechter zich ambtshalve onbevoegd indien zijn bevoegdheid niet berust op de bepalingen van deze verordening.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Het gerecht of de gerechten van een lidstaat waaraan in de oprichtingsakte van een trust bevoegdheid is toegekend, zijn bij uitsluiting bevoegd kennis te nemen van een vordering tegen een oprichter, een trustee of een begunstigde van een trust, als het gaat om de betrekkingen tussen deze personen of om hun rechten of verplichtingen in het kader van de trust.

Overeenkomsten tot aanwijzing van een bevoegde rechter en soortgelijke bedingen in akten tot oprichting van een trust hebben geen rechtsgevolg indien zij strijdig zijn met de bepalingen van de artikelen 13 en 17 of indien de gerechten die zonder de betrokken overeenkomst of bepaling bevoegd zouden zijn, krachtens artikel 22 bij uitsluiting bevoegd zijn.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

De rechter is verplicht zijn uitspraak aan te houden zolang niet vaststaat dat de verweerder in de gelegenheid is gesteld het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk, zo tijdig als met het oog op zijn verdediging nodig was, te ontvangen, of dat daartoe al het nodige is gedaan.

De nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn . . ./EG van de Raad (inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken) worden toegepast in plaats van de tweede alinea indien de toezending van het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk overeenkomstig deze bepalingen moest geschieden.

Tot de inwerkingtreding van de nationale omzettingbepalingen van de in de derde alinea bedoelde richtlijn is het bepaalde in het Verdrag van 's-Gravenhage van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of handelszaken van toepassing, indien de toezending van het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk overeenkomstig het bepaalde in dat verdrag moest geschieden.

Afdeling 9

Aanhangigheid en samenhang*Artikel 27*

Wanneer voor gerechten van verschillende lidstaten tussen dezelfde partijen vorderingen aanhangig zijn die hetzelfde onderwerp betreffen en op dezelfde oorzaak berusten, houdt het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak ambtshalve aan totdat de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat.

Wanneer de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat, verklaart het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zich onbevoegd.

Artikel 28

Wanneer samenhangende vorderingen aanhangig zijn voor gerechten van verschillende lidstaten, kan het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak aanhouden.

Wanneer deze samenhangende vorderingen in eerste aanleg aanhangig zijn, kan het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, op verzoek van een der partijen, ook tot verwijzing overgaan mits het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, bevoegd is van beide vorderingen kennis te nemen en zijn wetgeving de voeging ervan toestaat.

„Samenhangend” in de zin van dit artikel zijn vorderingen waartussen een zodanig nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en be-rechting, teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare uitspraken worden gegeven.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 29

Wanneer ten aanzien van de vorderingen meer dan één gerecht bij uitsluiting bevoegd is, worden partijen verwezen naar het gerecht waarbij de zaak het eerst aanhangig is gemaakt.

Artikel 30

Voor de toepassing van deze afdeling wordt een zaak geacht te zijn aangebracht bij een gerecht:

1. op het tijdstip waarop het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk bij het gerecht wordt ingediend, mits de eiser vervolgens niet heeft nagelaten te doen wat hij met het oog op de betekening of de kennisgeving van het stuk aan de verweerder moest doen, of
2. indien het stuk voordat het bij het gerecht wordt ingediend, moet worden betekend of indien daarvan eerst kennisgeving moet worden gedaan op het tijdstip waarop de autoriteit die verantwoordelijk is voor de betekening of de kennisgeving, het stuk ontvangt, mits de eiser vervolgens niet heeft nagelaten te doen wat hij met het oog op de indiening van het stuk bij het gerecht moest doen.

Afdeling 10

Voorlopige maatregelen en maatregelen tot bewaring van recht*Artikel 31*

In de wetgeving van een lidstaat voorziene voorlopige of bewarende maatregelen kunnen bij de rechterlijke autoriteiten van die lidstaat worden aangevraagd, zelfs indien een gerecht van een andere lidstaat krachtens deze verordening bevoegd is van het bodemgeschil kennis te nemen.

HOOFDSTUK III

ERKENNING EN TENUITVOERLEGGING

Artikel 32

Onder „beslissing” in de zin van deze verordening wordt verstaan, elke door een gerecht van een lidstaat gegeven beslissing, ongeacht de daaraan gegeven benaming, zoals arrest, vonnis, beschikking of rechterlijk dwangbevel, alsmede de vaststelling door de griffier van het bedrag der proceskosten.

In Zweden wordt in het kader van de summere procedures betreffende de „betalningsföreläggande” (aanmaningen tot betaling) en de „handräckning” (bijstandszaken) onder de termen „rechter” „rechtbank” en „gerecht” ook de Zweedse gerechtshoofdwederinstantie („kronofogdemyndighet”) verstaan.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 1

Erkenning*Artikel 33*

De in een lidstaat gegeven beslissingen worden in de overige lidstaten erkend zonder dat daartoe enige procedure dient te worden gevolgd.

Indien tegen de erkenning van een beslissing bezwaar wordt gemaakt, kan iedere partij die er belang bij heeft ten principale te zien vastgesteld dat de beslissing erkend dient te worden, gebruik maken van de procedure, geregeld in de afdelingen 2 en 3 van dit hoofdstuk.

Wordt ten overstaan van een gerecht van een lidstaat de erkenning bij wege van tussenvordering gevraagd, dan is dit gerecht bevoegd om uitspraak te doen over het bestaan van een van de in de artikelen 41 en 42 bedoelde gronden voor niet-erkenning.

Afdeling 2

Tenuitvoerlegging*Artikel 34*

De beslissingen die in een lidstaat gegeven zijn en daar uitvoerbaar zijn, kunnen in een andere lidstaat ten uitvoer worden gelegd, nadat zij aldaar, ten verzoeken van een belanghebbende partij, uitvoerbaar zijn verklaard.

Artikel 35

Het verzoek wordt gericht tot het bevoegde gerecht, de bevoegde autoriteit, zoals vermeld op de lijst die is opgenomen in bijlage II.

De relatieve bevoegdheid wordt bepaald door de woonplaats van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd of door de plaats van tenuitvoerlegging.

Artikel 36

De vereisten waaraan het verzoek moet voldoen, worden vastgesteld door de wet van de aangezochte lidstaat.

De verzoeker moet, binnen het rechtsgebied van het bevoegde gerecht dat, respectievelijk binnen het ambtsgebied van de bevoegde autoriteit die van het verzoek kennis neemt, woonplaats kiezen. Kent echter de wetgeving van de aangezochte lidstaat geen woonplaatskeuze, dan wijst de verzoeker een procesgemachtigde aan.

De tweede alinea is niet van toepassing indien de bevoegde autoriteit een administratieve autoriteit is.

Bij het verzoek worden de in artikel 50 genoemde documenten gevoegd.

Het verzoek wordt gericht tot het bevoegde gerecht, de bevoegde autoriteit of de bevoegde notaris, zoals vermeld op de lijst die is opgenomen in bijlage II.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 37

De beslissing wordt uitvoerbaar verklaard zodra de in artikel 50 bedoelde formaliteiten vervuld zijn, zonder toetsing van de in de artikelen 41 en 42 bedoelde gronden voor niet-uitvoering. De partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, wordt in deze stand van de procedure niet gehoord.

Artikel 38

De beslissing over het verzoek om een verklaring van uitvoerbaarheid wordt onmiddellijk ter kennis van de verzoeker gebracht op de wijze als is bepaald in de wetgeving van de aangezochte lidstaat.

De verklaring van uitvoerbaarheid wordt betekend of medegegeeld aan de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd of haar wordt daarvan kennis gegeven en gaat vergezeld van de beslissing, indien deze nog niet aan haar is betekend of haar daarvan nog niet is kennis gegeven.

Artikel 39

Elke partij kan een rechtsmiddel aanwenden tegen de beslissing over het verzoek om een verklaring van uitvoerbaarheid.

Het rechtsmiddel wordt voor het in bijlage III genoemde gerecht gebracht.

Het rechtsmiddel wordt volgens de regels van de procedure op tegenspraak behandeld.

Indien de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, niet verschijnt voor het gerecht dat over het door de verzoeker ingestelde rechtsmiddel oordeelt, zijn de bepalingen van artikel 26 van toepassing, ook wanneer de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, geen woonplaats heeft op het grondgebied van een van de lidstaten.

Een rechtsmiddel tegen de verklaring van uitvoerbaarheid moet worden aangewend binnen één maand na de betekening of kennisgeving daarvan. Indien de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd woonplaats heeft in een andere lidstaat dan die waar de verklaring van uitvoerbaarheid is gegeven, belooft de termijn binnen welke het rechtsmiddel moet worden aangewend, twee maanden en vangt aan op de dag dat de beslissing aan de partij in persoon of aan haar woonplaats is betekend of waarvan aan haar kennis is gegeven. Deze termijn mag niet op grond van de afstand worden verlengd.

Artikel 40

Tegen de op het rechtsmiddel gegeven beslissing kunnen slechts de in bijlage IV genoemde middelen worden aangewend.

Artikel 41

Het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel zoals bedoeld in artikel 39 of in artikel 40, doet op korte termijn uitspraak. De verklaring van uitvoerbaarheid wordt geweigerd of ingetrokken indien:

1. de verklaring van uitvoerbaarheid kennelijk strijdig is met de openbare orde van de aangezochte lidstaat;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk, niet zo tijdig en op zodanige wijze als met het oog op zijn verdediging nodig was, aan de verweerder tegen wie verstek werd verleend, is betekend of is medegedeeld, tenzij de verweerder tegen de beslissing geen rechtsmiddel heeft aangewend terwijl hij daartoe wel in staat was;
3. de beslissing onverenigbaar is met een tussen dezelfde partijen in de aangezochte lidstaat gegeven beslissing;
4. de beslissing onverenigbaar is met een beslissing die vroeger in een andere lidstaat of in een derde land tussen dezelfde partijen is gegeven in een geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust, mits deze laatste beslissing voldoet aan de voorwaarden voor erkenning in de aangezochte lidstaat.

In geen geval wordt overgegaan tot een onderzoek van de juistheid van de in lidstaat van oorsprong gegeven beslissing.

Artikel 42

De verklaring van uitvoerbaarheid wordt door het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel zoals bedoeld in artikel 39 of in artikel 40, geweigerd of ingetrokken indien de bepalingen van de afdelingen 3, 4 en 6 van hoofdstuk II zijn geschonden.

Bij de toetsing van de in de eerste alinea genoemde bevoegdheidsregels niet zijn geschonden, is het gerecht dat oordeelt over het rechtsmiddel gebonden aan de feitelijke overwegingen op grond waarvan het gerecht van de lidstaat van oorsprong zijn bevoegdheid heeft aangenomen.

Onverminderd het bepaalde in de eerste alinea, mag de bevoegdheid van de gerechten van de lidstaat van oorsprong niet worden getoetst; de bevoegdheidsregels worden door de openbare orde als bedoeld in artikel 41, punt 1, onverlet gelaten.

Artikel 43

Het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel, bedoeld in artikel 39 of in artikel 40, kan op verzoek van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, zijn uitspraak aanhouden indien tegen de in den vreemde gegeven beslissing in de lidstaat van oorsprong een gewoon rechtsmiddel is aangewend of indien de termijn daarvoor nog niet is verstreken; in dit laatste geval kan het gerecht een termijn stellen binnen welke het rechtsmiddel moet worden aangewend.

Dit gerecht kan het verlot tot tenuitvoerlegging ook geven op voorwaarde dat zekerheid wordt gesteld; de zekerheid wordt door het gerecht omschreven.

Artikel 44

Indien een beslissing uitvoerbaar moet worden verklaard in overeenstemming met deze verordening, kan de verzoeker voorlopige of bewarende maatregelen invoeren waarin de wetgeving van de aangezochte lidstaat voorziet, zonder dat daartoe een verklaring van uitvoerbaarheid, bedoeld in artikel 37, vereist is.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

De verklaring van uitvoerbaarheid houdt tevens het verlof in bewarende maatregelen te treffen.

Gedurende de termijn om overeenkomstig artikel 39, vijfde alinea, een rechtsmiddel aan te wenden tegen de verklaring van uitvoerbaarheid en tot het tijdstip dat daarover uitspraak is gedaan, kunnen slechts bewarende maatregelen worden genomen ten aanzien van de goederen van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging is gevraagd.

Artikel 45

Wanneer in de in de lidstaat van oorsprong gegeven beslissing uitspraak is gedaan over verscheidene onderdelen van de beslissing, en de verklaring van uitvoerbaarheid niet kan worden verleend voor het geheel, verleent het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit deze voor één of meer onderdelen daarvan.

De verzoeker kan vorderen de verklaring van uitvoerbaarheid slechts tot bepaalde onderdelen van de beslissing te beperken.

Artikel 46

In den vreemde gegeven beslissingen die een veroordeling tot een dwangsom inhouden, kunnen in de aangezochte lidstaat slechts ten uitvoer worden gelegd indien het bedrag ervan door de gerechten van de lidstaat van oorsprong definitief is bepaald.

Artikel 47

De verzoeker die in de Staat waar de beslissing is gegeven, in aanmerking kwam voor gehele of gedeeltelijke kosteloze rechtsbijstand of vrijstelling van kosten en uitgaven, komt in de procedure, vermeld in deze afdeling, in aanmerking voor de meest gunstige bijstand of voor de meest ruime vrijstelling voorzien in het recht van de aangezochte lidstaat.

Artikel 48

Aan de partij die in een lidstaat tenuitvoerlegging vraagt van een in een andere lidstaat gegeven beslissing, kan geen enkele zekerheid of depot, onder welke benaming ook, worden opgelegd wegens de hoedanigheid van vreemdeling dan wel wegens het ontbreken van een woonplaats of gewone verblijfplaats in de aangezochte lidstaat.

Artikel 49

Terzake van de procedure tot verlening van een verklaring van uitvoerbaarheid wordt in de aangezochte lidstaat geen belasting, recht of heffing, evenredig aan het geldelijke belang der zaak, geheven.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Afdeling 3

Gemeenschappelijke bepalingen*Artikel 50*

De partij die de erkenning van een beslissing inroept of om een verklaring van uitvoerbaarheid verzoekt, moet een expeditie van de beslissing overleggen, die voldoet aan de voorwaarden nodig voor haar echtheid.

De partij die om een verklaring van uitvoerbaarheid verzoekt, moet bovendien het in artikel 51 bedoelde certificaat overleggen, onverminderd het bepaalde in artikel 52.

Artikel 51

Het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de beslissing is gegeven, levert ten verzoeken van elke belanghebbende partij een certificaat af volgens het formulier waarvan het model in bijlage V is opgenomen.

Artikel 52

Wordt het in artikel 51 bedoelde certificaat niet overgelegd, dan kan het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit voor de overlegging een termijn bepalen of gelijkwaardige documenten aanvaarden, dan wel, indien dat gerecht of die autoriteit zich voldoende voorgelicht acht, van de overlegging vrijstelling verlenen.

Indien het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit zulks verlangt, wordt van de documenten een vertaling overgelegd; de vertaling wordt gewaarmerkt door degene die in een van de lidstaten daartoe gemachtigd is.

Artikel 53

Geen enkele legalisatie of soortgelijke formaliteit mag worden geëist met betrekking tot de in artikel 50 genoemde documenten, noch, in voorkomend geval, de procesvolmacht.

HOOFDSTUK IV

AUTHENTIEKE AKTEN EN GERECHTELIJKE SCHIKKINGEN*Artikel 54*

In een lidstaat verleden authentieke akten worden in alle andere lidstaten van rechtswege erkend, zonder dat daartoe enige procedure behoeft te worden gevolgd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Authentieke akten, verleden en uitvoerbaar in een lidstaat, worden op verzoek, overeenkomstig de in de artikelen 34 tot en met 49 bedoelde procedure, in een andere lidstaat uitvoerbaar verklaard.

De verklaring van uitvoerbaarheid wordt door het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel, bedoeld in artikel 39 en in artikel 40, slechts geweigerd of ingetrokken indien de tenuitvoerlegging van de authentieke akte kennelijk strijdig is met de openbare orde van de aangezochte lidstaat.

De overgelegde akte moet voldoen aan de voorwaarden, nodig voor haar echtheid in de lidstaat van oorsprong.

De bepalingen van afdeling 3 van hoofdstuk III zijn, voorzover nodig, van toepassing.

De bevoegde autoriteit van de lidstaat waar een authentieke akte is verleden, levert ten verzoeken van elke belanghebbende partij een certificaat af volgens het formulier waarvan het model in bijlage VI is opgenomen.

Artikel 55

Gerechtelijke schikkingen die in de loop van een geding tot stand zijn gekomen en die uitvoerbaar zijn in de lidstaat van oorsprong, zijn op dezelfde voet als authentieke akten uitvoerbaar in de aangezochte lidstaat. Het bevoegde gerecht of de bevoegde autoriteit van een lidstaat waar een gerechtelijke schikking voor de rechter tot stand is gekomen, levert ten verzoeken van elke belanghebbende partij een certificaat af volgens het formulier waarvan het model in bijlage V is opgenomen.

Als authentieke akten in de zin van artikel 54, eerste alinea, worden eveneens beschouwd de overeenkomsten inzake onderhoudsverplichtingen die voor een administratieve autoriteiten zijn gesloten of door deze zijn bekrachtigd.

In geval van betwisting kan elke belanghebbende partij die ten principale de erkenning eist, volgens de in de afdelingen 2 en 3 van hoofdstuk III geregelde procedure doen vaststellen dat de authentieke akte dient te worden erkend.

Indien voor het gerecht van een lidstaat bij wege van een tussenvordering de erkenning wordt geëist, is dit gerecht bevoegd om van deze tussenvordering kennis te nemen.

Ongewijzigd

De verklaring van erkenning of uitvoerbaarheid wordt door het gerecht dat oordeelt over een rechtsmiddel, bedoeld in artikel 39 en in artikel 40, slechts geweigerd of ingetrokken indien de erkenning of tenuitvoerlegging van de authentieke akte kennelijk strijdig is met de openbare orde van de aangezochte lidstaat.

Ongewijzigd

De bevoegde autoriteit of de bevoegde notaris van de lidstaat waar een authentieke akte is verleden, levert ten verzoeken van elke belanghebbende partij een certificaat af volgens het formulier waarvan het model in bijlage VI is opgenomen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK V

ALGEMENE BEPALINGEN*Artikel 56*

Om vast te stellen of een partij woonplaats heeft op het grondgebied van de lidstaat, bij een van welks gerechten een zaak aanhangig is, past de rechter zijn interne wet toe. Indien een partij geen woonplaats heeft in de lidstaat, bij een van welks gerechten een zaak aanhangig is, past de rechter ter vaststelling of zij een woonplaats heeft in een andere lidstaat, de wet van die andere lidstaat toe.

Artikel 57

Voor de toepassing van deze verordening hebben vennootschappen en rechtspersonen woonplaats in de lidstaat waar zich hun statutaire zetel, of hun hoofdbestuur, of hun hoofdvestiging bevindt.

Om vast te stellen of een trust is gevestigd in de lidstaat bij welks gerechten een zaak aanhangig is gemaakt, past het gerecht de regels van het voor hem geldende internationaal privaatrecht toe.

HOOFDSTUK VI

OVERGANGSBEPALINGEN*Artikel 58*

De bepalingen van deze verordening zijn slechts van toepassing op rechtsvorderingen die zijn ingesteld en authentieke akten die zijn verleden na de inwerkingtreding ervan.

Niettemin worden beslissingen die na de datum van inwerkingtreding van deze verordening zijn gegeven naar aanleiding van vóór deze datum ingestelde vorderingen, erkend en ten uitvoer gelegd overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III, indien de toegepaste bevoegdheidsregels overeenkomen met hetzij de regels van hoofdstuk II, hetzij de regels van het Verdrag van Brussel, of met de regels van een verdrag dat tussen de Staat van oorsprong en de aangezochte Staat van kracht was toen de vordering werd ingesteld.

HOOFDSTUK VII

VERHOUDING TOT ANDERE INSTRUMENTEN*Artikel 59*

Deze verordening laat de toepassing van de bepalingen die voor specifieke onderwerpen de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen en die zijn of zullen worden opgenomen in de besluiten van de instellingen van de Gemeenschappen of in de nationale wetgevingen die overeenkomstig deze besluiten worden geharmoniseerd, onverlet.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 60

Deze verordening komt tussen de lidstaten in de plaats van de bepalingen van het Verdrag van Brussel van 1968.

Het Verdrag van Brussel is echter in elk geval van toepassing:

1. indien de verweerder woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat die niet is gebonden door deze verordening, of indien de gerechten van die lidstaat krachtens de artikelen 16 en 17 van het Verdrag van Brussel bevoegd zijn;
2. ten aanzien van aanhangigheid en samenhang overeenkomstig de artikelen 21 en 22 van het Verdrag van Brussel, indien de zaken zijn aangebracht in een lidstaat die niet is gebonden door deze verordening en in een lidstaat die wel daardoor is gebonden.

Beslissingen die in een al dan niet door deze verordening gebonden lidstaat worden gegeven door een gerecht dat zich op grond van het Verdrag van Brussel bevoegd verklaart, worden overeenkomstig hoofdstuk III van deze verordening in de door deze verordening gebonden lidstaten erkend en ten uitvoer gelegd.

Artikel 61

Onverminderd de bepalingen van artikel 58, tweede alinea, en van de artikelen 62 en 63 vervangt deze verordening tussen de lidstaten de volgende, tussen twee of meer van deze lidstaten gesloten verdragen en overeenkomsten, te weten:

- de Overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de rechterlijke bevoegdheid, het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Parijs op 8 juli 1899,
- het Verdrag tussen Nederland en België betreffende de territoriale rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Brussel op 28 maart 1925,
- het Verdrag tussen Frankrijk en Italië betreffende de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 3 juni 1930,
- het Verdrag tussen Duitsland en Italië betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 9 maart 1936,
- de Overeenkomst tussen België en Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten betreffende onderhoudsverplichtingen, gesloten te Wenen op 25 oktober 1957,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- de Overeenkomst tussen Duitsland en België betreffende de erkenning en de wederzijdse tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, scheidsrechterlijke uitspraken en authentieke akten in burgerlijke zaken of handelszaken, gesloten te Bonn op 30 juni 1958,

- het Verdrag tussen het Nederland en Italië betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 17 april 1959,

- het Verdrag tussen Duitsland en Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, schikkingen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Wenen op 6 juni 1959,

- de Overeenkomst tussen België en Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, scheidsrechterlijke uitspraken en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Wenen op 16 juni 1959,

- het Verdrag tussen Griekenland en Duitsland betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, schikkingen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Athene op 4 november 1961,

- de Overeenkomst tussen België en Italië betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en andere uitvoerbare titels in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Rome op 6 april 1962,

- het Verdrag tussen Nederland en Duitsland betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en andere executoriale titels in burgerlijke en handelszaken, gesloten te 's-Gravenhage op 30 augustus 1962,

- de Overeenkomst tussen Nederland en Oostenrijk over de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Den Haag op 6 februari 1963,

- de Overeenkomst tussen Frankrijk en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten in burgerlijke en strafzaken, gesloten te Wenen op 15 juli 1966,

- het Verdrag tussen Spanje en Frankrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en scheidsrechterlijke uitspraken in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Parijs op 28 mei 1969,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- de Overeenkomst tussen Luxemburg en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Luxemburg op 29 juli 1971,
- de Overeenkomst tussen Italië en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken, van gerechtelijke schikkingen en notariële akten, gesloten te Rome op 16 november 1971,
- het Verdrag tussen Spanje en Italië betreffende de rechtsbijstand en erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen in burgerlijke en handelszaken ondertekend te Madrid op 22 mei 1973,
- het Verdrag tussen Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden en Denemarken betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen betreffende vorderingen in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Kopenhagen op 11 oktober 1977,
- de Overeenkomst tussen Oostenrijk en Zweden betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke zaken, gesloten te Stockholm op 16 september 1982,
- het Verdrag tussen Spanje en Duitsland betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, rechterlijke schikkingen en executoriale authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Bonn op 14 november 1983,
- de Overeenkomst tussen Oostenrijk en Spanje betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen, schikkingen en uitvoerbare authentieke akten in burgerlijke en handelszaken, gesloten te Wenen, op 17 februari 1984,
- de Overeenkomst tussen Finland en Oostenrijk betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke zaken, gesloten te Wenen op 17 november 1986,
- het Verdrag tussen België, Nederland en Luxemburg betreffende de rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten, gesloten te Brussel op 24 november 1961, voorzover dit verdrag van kracht is.

Artikel 62

Het in artikel 61 vermelde verdrag en de in dat artikel vermelde overeenkomsten blijven van kracht ten aanzien van onderwerpen waarop deze verordening niet van toepassing is.

Zij blijven van kracht met betrekking tot vóór de inwerkingtreding van deze verordening gegeven beslissingen en verleden akten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 63

Deze verordening laat onverlet de verdragen waarbij de lidstaten partij zijn en die, voor bijzondere onderwerpen, de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen. Daarbij gaat het om de volgende verdragen:

- Verdrag van München inzake de verlening van Europese octrooien (Europees Octrooiverdrag, gesloten te München op 5 oktober 1973),
- Verdrag van Warschau . . .
- . . .

Teneinde de eenvormige uitlegging van de eerste alinea te waarborgen wordt die alinea als volgt toegepast:

1. deze verordening staat er niet aan in de weg dat een gerecht van een lidstaat die partij is bij een verdrag of overeenkomst over een bijzonder onderwerp, overeenkomstig dat verdrag of overeenkomst kennis neemt van een zaak, ook indien de verweerder zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat die geen partij is bij dat verdrag, respectievelijk bij die overeenkomst. Het gerecht past in ieder geval artikel 26 van deze verordening toe;
2. beslissingen die een gerecht van een lidstaat heeft gegeven uit hoofde van rechterlijke bevoegdheid die ontleend wordt aan een verdrag of overeenkomst over een bijzonder onderwerp, worden in de andere lidstaten overeenkomstig de onderhavige verordening erkend en ten uitvoer gelegd.

Indien een verdrag of overeenkomst over een bijzonder onderwerp, waarbij zowel de lidstaat van herkomst als de aangezochte lidstaat partij is, voorwaarden vaststelt voor de erkenning of de tenuitvoerlegging van beslissingen, vinden die voorwaarden toepassing. In elk geval kunnen de bepalingen van deze verordening betreffende de procedures voor de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, worden toegepast.

Artikel 64

Deze verordening laat onverlet de overeenkomsten waarbij de lidstaten zich krachtens artikel 59 van het Verdrag van Brussel vóór de inwerkingtreding van deze verordening hebben verbonden om een beslissing, met name die welke in een andere Staat die partij is bij dat verdrag, gegeven zijn tegen een verweerder die zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft in een derde land, niet te erkennen indien in een door artikel 4 van genoemd verdrag bedoeld geval de beslissing slechts gegrond kon worden op een bevoegdheid als bedoeld in artikel 3, tweede alinea, van dat verdrag.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen*Artikel 65*

Uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in over de toepassing van deze verordening. Dit verslag gaat eventueel vergezeld van voorstellen tot wijziging van de verordening.

Artikel 66

De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van hun wettelijke bepalingen die verandering brengen hetzij in de in bijlage I vermelde artikelen in hun wetgeving, hetzij in de bevoegde gerechten of de bevoegde autoriteiten die worden genoemd in de bijlagen II en III. De Commissie wijzigt dienovereenkomstig de desbetreffende bijlagen.

Artikel 67

Deze verordening treedt op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen in werking.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in over de toepassing van deze verordening, waarbij zij met name aandacht besteedt aan de gevolgen ervan voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor de consument. Dit verslag gaat eventueel vergezeld van voorstellen tot wijziging van de verordening.

Ongewijzigd

Deze verordening treedt zes maanden na de vaststelling ervan in werking.

Ongewijzigd

BIJLAGE I

De in artikel 3, tweede alinea, en artikel 4, tweede alinea, bedoelde nationale bevoegdheidsregels, zijn:

- in België: artikel 15 van het Burgerlijk Wetboek („Code civil”) en artikel 638 van het Gerechtelijk Wetboek („Code judiciaire”);
- in Duitsland: artikel 23 van de „Zivilprozessordnung” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- in Griekenland: artikel 40 van het „κωδικός Πολιτικής Δικονομίας” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering);
- in Frankrijk: de artikelen 14 en 15 van de „Code civil” (Burgerlijk Wetboek);
- in Italië: de artikelen 3 en 4 van Wet 218 van 31 mei 1995;
- in Luxemburg: de artikelen 14 en 15 van de „Code civil” (Burgerlijk Wetboek);
- in Oostenrijk: artikel 99 van de „Jurisdiktionsnorm” (Wet op de rechterlijke bevoegdheid);
- in Nederland: artikel 126, lid 3, en artikel 127 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- in Portugal: artikel 65, lid 1, onder c), en lid 2, en artikel 65 A, onder c), van het „Código do Processo Civil” (Wetboek van burgerlijke rechtsvordering) en artikel 11 van het „Código do Processo de Trabalho” (Wetboek van rechtsvordering in Arbeidszaken);
- in Finland: „oikeudenkäymiskaari”/„rättegångsbalken”, (Wetboek van rechtsvordering) hoofdstuk 10, artikel 1, lid 1, tweede, derde en vierde zin;
- in Zweden: hoofdstuk 10, artikel 3, eerste alinea, eerste zin, van het „rättegångsbalken” (Wetboek van rechtsvordering).

GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE II

De bevoegde gerechten of bevoegde autoriteiten bij welke de in artikel 35 bedoelde verzoeken moeten worden ingediend, zijn:

- ...
- ...
- ...

De bevoegde gerechten en autoriteiten of de bevoegde notarissen bij welke de in artikel 35 bedoelde verzoeken moeten worden ingediend, zijn:

Ongewijzigd

BIJLAGE III

De bevoegde gerechten voor welke de in artikel 39 bedoelde rechtsmiddelen moeten worden gebracht, zijn:

- ...
- ...
- ...

Ongewijzigd

BIJLAGE IV

De rechtsmiddelen die op grond van artikel 40 kunnen worden aangevend, zijn:

- in België, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland: beroep in cassatie,
- in Duitsland: de „Rechtsbeschwerde”,
- in Oostenrijk: de „Revisionsrekurs”,
- in Portugal: beroep inzake een rechtsvraag,
- in Finland: een beroep bij het „korkein oikeus/högsta domstolen”,
- in Zweden: beroep bij het „Högsta domstolen”.

Ongewijzigd

BIJLAGE V

Certificaat zoals bedoeld in de artikelen 51 en 55 van Verordening nr. ... van de Raad

(Nederlands, neerlandais, Dutch, Niederländisch . . .)

1. Land van oorsprong:
2. Gerecht dat of autoriteit die het certificaat aflevert:
 - 2.1. Naam
 - 2.2. Adres
 - 2.3. Tel./fax/e-mail
3. Gerecht dat de beslissing heeft gegeven/voor hetwelk de schikking tot stand is gekomen:
 - 3.1. Soort gerecht
 - 3.2. Plaats van het gerecht
4. Beslissing/gerechtelijke beschikking
 - 4.1. Datum
 - 4.2. Referentienummer
 - 4.3. Partijen bij de akte:
 - 4.3.1. Naam (namen) van de eiser(s)
 - 4.3.2. Naam (namen) van de verweerder(s)
 - 4.3.3. In voorkomend geval, naam (namen) van de andere partij(en)
 - 4.4. De beslissing is bij verstek gewezen:
 - 4.4.1. Datum waarop het stuk dat het geding heeft ingeleid, is betekend of is medegedeeld
 - 4.5. Dictum, gehecht aan dit certificaat
5. Naam van de partijen die rechtsbijstand hebben genoten:

De beslissing/gerechtelijke schikking is uitvoerbaar in de lidstaat van oorsprong (artikelen 24 en 55 van de verordening) tegen:

Naam:

Gedaan te, datum

.....
(Ondertekening en/of stempel)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

BIJLAGE VI

Certificaat zoals bedoeld in artikel 54 van Verordening nr. . . . van de Raad betreffende authentieke akten

(Nederlands, neerlandais, Dutch, Niederländisch . . .)

- 1. Land van oorsprong
- 2. Gerecht dat of autoriteit die het certificaat aflevert:
 - 2.1. Naam
 - 2.2. Adres
 - 2.3. Tel./fax/e-mail
- 3. Autoriteit die aan de akte authenticiteit heeft verleend
 - 3.1. Autoriteit voor welke de authentieke akte is verleden (indien van toepassing)
 - 3.1.1. Benaming en hoedanigheid van de autoriteit
 - 3.1.2. Plaats van de autoriteit
 - 3.2. Autoriteit die de authentieke akte heeft geregistreerd (indien van toepassing)
 - 3.2.1. Soort autoriteit
 - 3.2.2. Plaats van de autoriteit
- 4. Authentieke akte
 - 4.1. Beschrijving van de akte
 - 4.2. Datum
 - 4.2.1. waarop de akte is verleden
 - 4.2.2. indien verschillend: waarop de akte is geregistreerd
 - 4.3. Referentienummer
 - 4.4. Partijen bij de akte
 - 4.4.1. Naam van de schuldeiser
 - 4.4.2. Naam van de schuldenaar
- 5. Tekst van de uitvoerbare verbintenis, gehecht aan dit certificaat

De authentieke akte is uitvoerbaar tegen de schuldenaar in de lidstaat van oorsprong (artikel 54 van de verordening)

Naam:

Gedaan te, datum

.....
(Ondertekening en/of stempel)

GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE VI

Certificaat zoals bedoeld in artikel 54 van Verordening nr. ... van de Raad betreffende authentieke akten

(Nederlands, neerlandais, Dutch, Niederländisch ...)

1. Land van oorsprong
2. Gerecht dat of autoriteit die het certificaat aflevert:
 - 2.1. Naam
 - 2.2. Adres
 - 2.3. Tel./fax/e-mail
3. Notaris of autoriteit die aan de akte authenticiteit heeft verleend
 - 3.1. Notaris of autoriteit voor welke de authentieke akte is verleden (indien van toepassing)
 - 3.1.1. Benaming en hoedanigheid van de autoriteit of de notaris
 - 3.1.2. Plaats van de autoriteit of de notaris
 - 3.2. Notaris of autoriteit die de authentieke akte heeft geregistreerd (indien van toepassing)
 - 3.2.1. Soort autoriteit
 - 3.2.2. Plaats van de autoriteit of de notaris
4. Authentieke akte
 - 4.1. Beschrijving van de akte
 - 4.2. Datum
 - 4.2.1. waarop de akte is verleden
 - 4.2.2. indien verschillend: waarop de akte is geregistreerd
 - 4.3. Referentienummer
 - 4.4. Partijen bij de akte
 - 4.4.1. Naam van de schuldeiser
 - 4.4.2. Naam van de schuldenaar
5. Tekst van de uitvoerbare verbintenis, gehecht aan dit certificaat

De authentieke akte is uitvoerbaar tegen de schuldenaar in de lidstaat van oorsprong (artikel 54 van de verordening)

Naam:

Gedaan te, datum

.....
(Ondertekening en/of stempel)

Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in bepaalde uitgaven van de lidstaten voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen

(2001/C 62 E/18)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 684 def. — 2000/0273(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 27 oktober 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, dat borg staat voor het voortbestaan van de visbestanden en dus van de werkgelegenheid in deze bedrijfstak, zijn slechts te verwezenlijken indien de regels ter zake worden nageleefd en hiertoe een doeltreffende controle plaatsvindt.
- (2) De betreffende doelstellingen en regels zijn voornamelijk vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur⁽¹⁾ en Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid⁽²⁾.
- (3) Door zorg te dragen voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controleregeling, vervullen de lidstaten een plicht die in het belang is van de Gemeenschap.
- (4) Voor sommige lidstaten is de controletaak bijzonder omvangrijk en vergt zij in bepaalde gevallen onevenredige inspanningen.
- (5) Het is daarom passend te voorzien in een financiële bijdrage van de Gemeenschap in bepaalde uitgaven van sommige lidstaten voor controle, inspectie of toezicht.
- (6) Gelet op het in het algemeen positieve effect dat de voor de periode 1991-1995 bij Beschikking 89/631/EEG van de Raad⁽³⁾ en voor de periode 1996-2000 bij Beschikking 95/527/EG van de Raad⁽⁴⁾ ingestelde communautaire financiële bijdrage heeft gehad, dient deze bijdrage een ver-

volg te krijgen, doch niet in de vorm van een loutere verlenging. Sommige uitgaven moeten worden teruggeschreefd om andere gebieden actiever te kunnen ondersteunen.

- (7) Een termijn van drie jaar, van 2001 tot 2003, voor de toepassing van deze beschikking is voldoende om de financiële bijdrage van de Gemeenschap een zekere continuïteit te verlenen, zonder dat wordt vooruitgelopen op eventuele aanpassingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid waartoe wordt besloten op grond van artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 3760/92.
- (8) Voor de betrokken financiële middelen zullen jaarlijks kredieten worden opgenomen in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.
- (9) De financiële bijdrage van de Gemeenschap moet afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de controle door de ontvangende lidstaten te land en ter zee bevredigend wordt uitgevoerd.
- (10) De ontvangende lidstaten evalueren jaarlijks en na afloop van de gehele periode van drie jaar (2001-2003), de doelstellingen en het effect van hun uitgaven in het kader van hun controleprogramma's,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De Gemeenschap kan onder de in deze beschikking gestelde voorwaarden bijdragen in de financiering van de programma's die de lidstaten opstellen voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen, vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2847/93.

Deze programma's bevatten een opgave van de doelstellingen, de in te zetten middelen en de voorgenomen uitgaven, in het bijzonder met betrekking tot de in lid 2 bedoelde maatregelen.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde financiële bijdrage, hierna „financiële bijdrage” genoemd, kan worden toegekend voor bepaalde in de controleprogramma's genoemde uitgaven die betrekking hebben op:

- a) de totstandbrenging van informaticavoorzieningen en computernetwerken voor de uitwisseling van gegevens in verband met de controle,

⁽¹⁾ PB L 389 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1181/98 (PB L 164 van 9.6.1998, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 (PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5).

⁽³⁾ PB L 364 van 14.12.1989, blz. 64. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 95/52/EG (PB L 301 van 14.12.1995, blz. 35).

⁽⁴⁾ PB L 301 van 14.12.1995, blz. 30.

- b) de beproeving en toepassing van nieuwe technologieën waarmee de controle op de visserij kan worden verbeterd,
- c) de opleiding van controlefunctionarissen,
- d) de inrichting van nieuwe inspectie- en waarnemingsregelingen in het kader van een regionale visserijorganisatie, hierna „RVO” genoemd, waarbij de Europese Gemeenschap overeenkomstsluitende partij is,
- e) de aanschaf of de modernisering van inspectie- en controlevoorzieningen.

Met betrekking tot de punten a), b), c), d) en e) geldt de financiële bijdrage slechts voor bedragen van meer dan 13 200 EUR.

Artikel 3

Als in aanmerking komende uitgaven worden beschouwd de in artikel 2 bedoelde uitgaven in verband met de juridische en financiële verplichtingen die tijdens de periode waarin deze beschikking van toepassing is door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden aangegaan en waarvoor geen andere financiële steun van de Gemeenschap is toegekend. De BTW geldt niet als in aanmerking komende uitgave.

Deze uitgaven komen in aanmerking voor zover zij daadwerkelijk aan de uitvoering van de controleprogramma's zijn besteed.

Artikel 4

1. De financiële bijdrage geldt voor de in aanmerking komende uitgaven die door de lidstaten tussen 1 januari 2001 en 31 december 2003 worden gedaan.
2. De begrotingsautoriteit stelt de voor elk begrotingsjaar beschikbare kredieten vast. De financiële bijdrage wordt toegekend voor zover hiertoe kredieten op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voorhanden zijn.
3. Indien de in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen opgenomen kredieten ontoereikend zijn om alle in aanmerking komende uitgaven van een lidstaat te financieren, gaat de financiële bijdrage bij voorrang naar de uitgaven die bestemd zijn voor de uitvoering van door de Gemeenschapswetgeving voorgeschreven controlemaatregelen.

Artikel 5

1. De financiële bijdrage in de in artikel 2, onder a), bedoelde uitgaven is bedoeld ter dekking van de in aanmerking komende uitgaven voor de totstandbrenging van systemen voor het registreren, het beheren en het verzenden van controlegegevens, inclusief computertoepassingen en -programma's.
2. De financiële bijdrage bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal 75 % van de in aanmerking komende uitgaven.

Artikel 6

1. De financiële bijdrage in de in artikel 2, onder b), bedoelde uitgaven is bedoeld ter dekking van de in aanmerking komende uitgaven voor het beproeven en toepassen van

nieuwe technologieën om de controle op de visserij en aanverwante activiteiten te verbeteren.

2. De financiële bijdrage bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal 50 % van de in aanmerking komende uitgaven.

3. De Commissie kan een hoger percentage dan het in lid 2 genoemde vaststellen voor een financiële bijdrage in de in aanmerking komende uitgaven voor, in voorkomend geval, de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2847/93 geregelde uitbreiding van het VMS-systeem tot andere dan de in artikel 3, lid 2, van die verordening bedoelde vaartuigen, voor de verstrekking van andere meldingen dan de positiemelding en voor de implementering van een elektronisch logboekstelsel.

Artikel 7

1. De financiële bijdrage in de in artikel 2, onder c) bedoelde uitgaven is bedoeld ter dekking, overeenkomstig het bepaalde in bijlage I, van de in aanmerking komende uitgaven voor de opleiding van bij controleactiviteiten betrokken nationale functionarissen, met name in een andere lidstaat, en welke verband houden met de organisatie van studiebijeenkomsten en opleidingen van minstens één dag of met de uitwisseling van functionarissen.

2. De financiële bijdrage bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal 50 % van de in aanmerking komende uitgaven.

Artikel 8

1. De financiële bijdrage in de in artikel 2, onder d), bedoelde uitgaven is bedoeld ter dekking van de in aanmerking komende uitgaven voor het invoeren van nieuwe inspectie- en waarnemersregelingen, vastgesteld in het kader van RVO's waarbij de Europese Gemeenschap overeenkomstsluitende partij is, met inbegrip van uitgaven ter dekking van functioneringskosten.

2. De financiële bijdrage bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal 50 % van de in aanmerking komende uitgaven.

Artikel 9

1. De financiële bijdrage in de in artikel 2, onder e), bedoelde uitgaven is bedoeld ter dekking van de investeringsuitgaven voor de aanschaf of de modernisering van vaartuigen of vliegtuigen die daadwerkelijk voor de controle, de inspectie en het toezicht op de visserijactiviteiten worden gebruikt.

2. De financiële bijdrage bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal 30 % van de in aanmerking komende uitgaven.

3. De Commissie kan besluiten een hoger percentage dan het in lid 2 genoemde, met een maximum van 50 % van de in aanmerking komende uitgaven, toe te kennen:

- a) aan lidstaten die een uitgestrekte exclusieve economische zone en/of een groot continentaal plat te controleren hebben en kunnen aantonen dat de beschikbare middelen ontoereikend zijn om doeltreffend te kunnen controleren, en/of

- b) aan lidstaten die gedurende de periode 2001-2003 elk jaar controlemiddelen bestemmen voor de geregementeerde zone van een RVO waarbij de Europese Gemeenschap partij is en waarin vissersvaartuigen onder hun vlag actief zijn.

De wijze van toepassing van de eerste alinea, onder b), wordt door de Commissie in overleg met de betrokken lidstaten vastgesteld.

Artikel 10

Een bijzondere financiële bijdrage, die per lidstaat en per jaar maximaal 50 % van de in aanmerking komende uitgaven mag bedragen, kan worden toegekend voor de invoering van een systeem om de uitgaven voor de controle in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid te evalueren. De bijdrage is bedoeld ter dekking van de in aanmerking komende uitgaven in verband met de invoering en werking van een evaluatiesysteem, daaronder begrepen de invoering van een analytische boekhouding waarmee de kosten van de onderscheiden controle-acties van de lidstaten kunnen worden berekend.

Artikel 11

De toewijzing uit de begroting ten behoeve van maatregelen die in aanmerking komen voor een financiële bijdrage van meer dan 50 %, bedraagt jaarlijks ten hoogste 20 % van de totale beschikbare middelen.

Artikel 12

1. Lidstaten die een financiële bijdrage wensen te ontvangen, doen de Commissie uiterlijk op 31 maart 2001 een raming toekomen van de jaarlijkse uitgaven voor 2001, 2002 en 2003 waarvoor zij een financiële bijdrage wensen te ontvangen, alsmede een driejarenprogramma betreffende de gedurende die periode te verrichten controles.

Dit programma moet een opgave omvatten van de doelstellingen van de geplande controle- en inspectie maatregelen, een opgave van de voorgenomen operationele maatregelen en een opgave van de te bereiken resultaten, een en ander voor alle gebieden waar zij visserijcontrole taken te vervullen hebben.

De programma's die de Commissie na 31 maart 2001 bereiken, zullen slechts in uitzonderlijke, door de betrokken lidstaat deugdelijk gemotiveerde, gevallen in aanmerking worden genomen.

2. De programma's omvatten de in bijlage II, deel A, punten 1 en 2, vermelde gegevens.

Artikel 13

Op grond van de door de lidstaten verstrekte gegevens neemt de Commissie, met inachtneming van de in punt 3, deel A, van bijlage II, genoemde criteria uiterlijk op 30 juni van elk jaar, volgens de procedure van artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 3760/92, een beslissing over:

- het voor financiering in aanmerking komen van de voor het lopende begrotingsjaar voorgenomen uitgaven,
- de hoogte van de bijdrage, en
- de eventuele voorwaarden waaronder de financiële bijdrage wordt toegekend.

Artikel 14

1. Op met redenen omkleed verzoek van een lidstaat kan de financiële Gemeenschap voorschotten toekennen tot maximaal 50 % van haar jaarlijkse financiële bijdrage. Deze voorschotten worden in mindering gebracht op de uiteindelijke financiële bijdrage in de voor financiering in aanmerking komende daadwerkelijke uitgaven.

2. De lidstaten beschikken over een termijn van een jaar, te rekenen vanaf de datum van kennisgeving van de in artikel 13 bedoelde beschikking, om de juridische en financiële verbintenis voor de betrokken uitgaven aan te gaan. De lidstaten verrichten de uitgaven binnen een jaar na het aangaan van deze verbintenis. Indien de juridische en financiële verbintenis niet binnen de gestelde termijn is aangegaan, dienen alle eventueel verleende voorschotten onmiddellijk te worden terugbetaald.

Artikel 15

Wanneer een lidstaat besluit de uitgaven waarvoor een financiële bijdrage is toegekend, gedeeltelijk of helemaal niet te verrichten, stelt hij de Commissie daarvan zo spoedig mogelijk in kennis en geeft hij aan welke weerslag dit op zijn controlegramma heeft.

Artikel 16

1. De lidstaten dienen hun verzoeken om vergoeding van de uitgaven in uiterlijk op 31 mei van het jaar volgende op dat waarin de uitgaven zijn gedaan.

2. Wanneer zij deze verzoeken indienen, verifiëren en bevestigen de lidstaten dat de uitgaven zijn gedaan in overeenstemming met de voorwaarden van deze beschikking en met die van de richtlijnen betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, zulks op de in punt 4, deel A, van bijlage II vermelde wijze.

3. Wanneer uit het verzoek blijkt dat niet aan de in lid 2 bedoelde voorwaarden is voldaan, stelt de Commissie een grondig onderzoek in en verzoekt zij de betrokken lidstaat zijn opmerkingen kenbaar te maken. Indien het onderzoek bevestigt dat niet aan de voorwaarden is voldaan, geeft de Commissie de lidstaat een termijn om alsnog daaraan te voldoen. Indien deze termijn verstrijkt zonder dat de lidstaat de aanbevelingen heeft opgevolgd, kan de Commissie de met het betrokken deel van het programma verband houdende financiële bijdrage verminderen, voorlopig inhouden of schrappen. Elk bedrag dat wegens onverschuldigde betaling wordt teruggevorderd, moet, verhoogd met de verdragingsrente, aan de Commissie worden terugbetaald.

4. Alle bewijsstukken moeten door de lidstaten worden bewaard gedurende drie jaar vanaf de datum waarop de Commissie de vergoeding van de uitgaven uitbetaalt.

Artikel 17

Alle bedragen van de uitgavenramingen, verzoeken om vergoeding van de uitgaven en verzoeken om voorschotten die de lidstaten bij de Commissie indienen, moeten zijn uitgedrukt in euro. Uitgavenramingen die niet in euro zijn uitgedrukt, worden niet in aanmerking genomen.

De lidstaten die niet aan de derde fase van de economische en monetaire unie deelnemen, dienen de toegepaste omrekeningskoers aan te geven.

Artikel 18

De lidstaten verstrekken de Commissie desgevraagd alle gegevens die zij nodig heeft om de taken die haar bij deze beschikking zijn opgelegd, te kunnen vervullen.

De lidstaten verstrekken de Commissie alle gegevens die zij nodig heeft om te kunnen oordelen over het gebruik van de controle-, inspectie- en toezichtmiddelen waarvoor op grond van deze beschikking een financiële bijdrage is toegekend. De desbetreffende gegevens dienen ten behoeve van de Commissie te worden bewaard gedurende drie jaar vanaf de datum waarop de Commissie de vergoeding van de uitgaven uitbetaalt.

Indien de Commissie van oordeel is dat deze middelen niet voor de gestelde doeleinden of niet in overeenstemming met de in deze beschikking gestelde voorwaarden worden gebruikt, stelt zij de betrokken lidstaat daarvan in kennis. Deze lidstaat stelt dan een administratief onderzoek in, waaraan ambtenaren van de Commissie kunnen deelnemen. De lidstaat houdt de Commissie op de hoogte van het verloop en de resultaten van dit onderzoek en doet de Commissie onverwijld een afschrift toekomen van het onderzoekverslag en verstrekt haar de belangrijkste elementen die bij de opstelling van dit verslag zijn gebruikt. De Commissie kan in voorkomend geval besluiten alle onverschuldigde bedragen, verhoogd met de vertragingsrente, terug te vorderen.

Artikel 19

De Commissie kan alle inspecties uitvoeren die zij nodig acht om zich ervan te vergewissen dat de lidstaten de voorwaarden naleven en hun taken in het kader van deze beschikking vervullen; de lidstaten verlenen bijstand aan de ambtenaren die de Commissie met deze inspecties heeft belast.

De bepalingen van de eerste alinea zijn van toepassing onverminderd het bepaalde in artikel 29 van Verordening (EEG) nr. 2847/93.

Artikel 20

1. De lidstaten zenden de Commissie uiterlijk op 30 april van elk jaar een aan de inhoudsopgave in bijlage III beantwoordend tussentijds evaluatieverslag betreffende de gefinancierde uitgaven van het voorgaande jaar, waarin aandacht wordt geschonken aan de geboekte resultaten, aan het effect van de uitgaven op de controleprogramma's en aan eventueel noodzakelijke aanpassingen van deze programma's.

2. De lidstaten zenden de Commissie uiterlijk op 31 mei 2004 een aan de inhoudsopgave in bijlage III beantwoordend eidevaluatieverslag waarin aandacht wordt geschonken aan het effect van de financiële bijdrage op het gehele driejarige controleprogramma.

3. De in de leden 1 en 2 geregelde informatieverstrekking is bedoeld om de Commissie in staat te stellen adequaat toezicht uit te oefenen op de besteding van de financiële bijdrage.

Artikel 21

Op basis van de gegevens die de lidstaten overeenkomstig artikel 20 verstrekken, brengt de Commissie uiterlijk op 31 december 2003 aan het Europees Parlement en aan de Raad verslag uit over de toepassing van deze beschikking en doet zij in voorkomend geval passende voorstellen voor de aan dit verslag te geven gevolgen.

Artikel 22

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

REGELS BETREFFENDE DE UITGAVEN VOOR OPLEIDING VAN CONTROLEFUNCTIONARISSEN

1. De organisatiekosten van opleidingen en studiebijeenkomsten omvatten met name de huur van een zaal, de aankoop of huur van didactisch materiaal, de honoraria van lesgevers die geen ambtenaar van de lidstaten of van de Gemeenschap zijn en de reis- en verblijfskosten van de nationale ambtenaren die aan de opleiding deelnemen en van de lesgevers.
 2. De kosten van uitwisseling van nationale ambtenaren kunnen onder meer de reis- en verblijfskosten van de betrokken ambtenaren omvatten.
 3. De in aanmerking genomen reiskosten zijn die van een reis heen en terug tussen de woonplaats en de plaats van bestemming met het openbaar vervoer.
 4. De verblijfskosten omvatten de kosten van logies, maaltijden en verplaatsingen op de plaats van bestemming.
 5. Voor de berekening van de te vergoeden reis- en verblijfskosten gelden de toepasselijke nationale regels.
-

BIJLAGE II

Deel A

1. De in artikel 12 bedoelde ramingen hebben betrekking op de uitgaven die worden gepland voor de jaren 2001, 2002 en 2003. Hierbij moeten met name de volgende gegevens worden verstrekt:
 - de voorziene bedragen en het tijdschema,
 - wat betreft nieuwe technologieën en computernetwerken: de kenmerken, de kosten en de doelstellingen in het kader van de controle,
 - wat betreft acties voor de opleiding van controlefunctionarissen: de aard, de duur, het aantal deelnemers, de kosten en de doelstellingen,
 - wat betreft inspectie- en controlevoorzieningen: de technische kenmerken, de kosten, de voorgenomen wijze van betaling en gebruiksdoelen, alsook de geplande datum van ingebruikneming.
2. De lidstaten verstrekken de Commissie alle dienstige inlichtingen in verband met het volgende:
 - welke doelstellingen met de uitgaven worden nagestreefd,
 - welke resultaten worden verwacht,
 - bij uitgaven voor de aanschaf of modernisering van vaartuigen en vliegtuigen, welk deel van de tijd (schatting) het materieel voor visserijcontroledoelinden zal worden gebruikt,
 - wat de lidstaat in voorgaande jaren heeft gedaan met de financiële bijdrage die op grond van Beschikking 95/527/EG is verstrekt,
 - hoe de doeltreffendheid van de visserijcontroles op zee en aan land is verbeterd in de periode die aan de aanvraag voorafgaat en welke verbeteringen als gevolg van de overwogen uitgaven worden verwacht.Daarnaast zenden de lidstaten de ingevulde formulieren toe, waarvan een model is opgenomen in Deel B.
3. Bij de vaststelling van de beschikking inzake de toekenning van een bijdrage worden de volgende criteria in aanmerking genomen:
 - de omvang en de doeltreffendheid van het personeel en het materieel dat wordt ingezet voor de visserijcontrole,
 - de mate van samenwerking bij de visserijcontrole tussen deze lidstaat, de andere lidstaten en de Commissie,
 - de bijdrage van de lidstaat aan de visserijcontrole en de nakoming van de verplichtingen in het kader van inspectie- en waarnemersregelingen van regionale visserijorganisaties waarbij de Gemeenschap partij is,
 - de controle-inspanning die de lidstaat levert ten aanzien van de visserijactiviteiten van haar vaartuigen op de volle zee,
 - de verscheidenheid van de visserijactiviteiten in de visserijzone van de lidstaat,
 - de betrouwbaarheid van de aan de Commissie verstrekte vangstcijfers en het succes bij het voorkomen van overschrijding van de toegewezen quota,
 - de stand van uitvoering door de lidstaat van de uitgaven waarvoor een financiële bijdrage van de Gemeenschap op grond van Beschikking 95/527/EG van de Raad of van deze beschikking is verstrekt,
 - voorkoming, opsporing en vervolging van overtredingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid,
 - het bestaan in de nationale wetgeving en de toepassing in de praktijk van sancties die in verhouding staan tot de ernst van de overtredingen en die een doeltreffende afschrikking vormen voor latere soortgelijke overtredingen,
 - de nakoming van de verplichting om de Commissie, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1447/1999 van de Raad, in kennis te stellen van geconstateerde gedragingen die een ernstige inbreuk vormen op de voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid.
4. In de vragenlijsten betreffende overheidsopdrachten dient te worden verwezen naar de mededelingen betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten die zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Indien de mededelingen niet in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend zijn gemaakt, moet de begunstigde verklaren dat de overheidsopdrachten zijn gegund in overeenstemming met de communautaire wetgeving.

De Commissie kan alle inlichtingen vragen die zij nodig acht om te oordelen of de communautaire wetgeving inzake overheidsopdrachten in acht werd genomen.

De betaling van de communautaire bijdrage vindt plaats nadat de bewijsstukken van de uitgaven, in tweevoud, zijn overgelegd. De bewijsstukken omvatten ten minste een opgave van de hoofdonderdelen van de overeenkomst tussen de betrokken lidstaat en de dienstverstrekker(s), alsmede de bewijzen van de desbetreffende betalingen. Een bijkomende voorwaarde voor betaling van de bijdrage is, dat alle afzonderlijke uitgaven samen worden gepresenteerd in een verzamelstaat, die per uitgave de bestemming, de samenhang met het voorgestelde programma en het nettobedrag zonder BTW bevat.

Deel B

1. Overzicht van de ingezette vervoermiddelen

Lidstaat:

Datum:

	a) autoriteit	b) leeftijd	c) verwachte levensduur	d) resterende levensduur	e) % tijd besteed aan controle	g) VTE (e x l)
Vaartuigen > 10 m, naam/beschrijving						
1						
2						
3						
4						
5						
					Totaal	
Vliegtuigen, naam/beschrijving						
1						
2						
3						
4						
5						
					Totaal	
Helikopters, naam/beschrijving						
1						
2						
3						
4						
5						
					Totaal	
vaartuigen < 10 m					f) aantal	
		n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.		
		n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.		
		n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.		
		n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.		
		n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.		
					Totaal	
					Totaal	

Toelichting

naam/beschrijving — indien mogelijk, de naam van het vervoermiddel vermelden. Als het vervoermiddel geen naam heeft, een korte beschrijving geven, b.v. type en model. Verschillende vaartuigen van hetzelfde type en model die bij een autoriteit in gebruik zijn, moeten een individueel nummer krijgen. De opgegeven beschrijving van het vervoermiddel moet in alle registraties of correspondentie betreffende het vervoermiddel worden gebruikt.

a) de naam van de controle-autoriteit/overheidsinstantie die het vervoermiddel inzet.

b) de leeftijd van het vervoermiddel in jaren.

c) de verwachte totale levensduur van het vervoermiddel in jaren.

d) de resterende levensduur van het vervoermiddel in jaren (c-b).

e) het percentage van de bedrijfstijd dat het vervoermiddel voor controle-activiteiten is ingezet.

f) totaal aantal vaartuigen < 10 m of landvoertuigen die een controle-autoriteit in gebruik heeft.

g) VTE (voltijdequivalenten) (percentage van de bedrijfstijd besteed aan controle x l); VTE is kleiner dan l.

totaal — som van alle VTE, ofwel het reële aantal voor controledoeleinden ingezette vervoermiddelen. Het totaal mag niet groter zijn dan het aantal in het kader van toezicht, controle en bewaking gebezigde vervoermiddelen.

vaartuigen < 10 m — aantal vaartuigen < 10 m dat door elke controle-autoriteit is ingezet.

landvoertuigen — aantal landvoertuigen dat door elke controle-autoriteit is ingezet.

2. Overzicht van het ingezette personeel

Lidstaat:

Datum:

a) autoriteit	b) belangrijkste werkerrein	c) aantal (VTE)	d) % tijd besteed aan controle	e) VTE controlepersoneel
1	op zee/in de lucht			
	inspecteurs op het land			
	ander personeel op het land (b.v. administratief)			
	Totaal			
2	op zee/in de lucht			
	inspecteurs op het land			
	ander personeel op het land (b.v. administratief)			
	Totaal			
3	op zee/in de lucht			
	inspecteurs op het land			
	ander personeel op het land (b.v. administratief)			
	Totaal			
4	op zee/in de lucht			
	inspecteurs op het land			
	ander personeel op het land (b.v. administratief)			
	Totaal			
5	op zee/in de lucht			
	inspecteurs op het land			
	ander personeel op het land (b.v. administratief)			
	Totaal			
6	op zee/in de lucht			
	inspecteurs op het land			
	ander personeel op het land (b.v. administratief)			
	Totaal			
	Totaal-generaal			

Toelichting

a) de naam van de controle-autoriteit/ overheidsinstantie.

b) aard van de verrichte werkzaamheden.

c) aantal personeelsleden in dienst van elke controle-autoriteit als inspecteurs op zee/in de lucht, inspecteurs op het land en andere medewerkers op het land, in VTE (voltijdequivalenten).

d) percentage van de totale werktijd die inspecteurs op zee/in de lucht, inspecteurs op het land en andere medewerkers op het land aan controletaken besteden.

e) Aantal medewerkers voor controletaken in VTE (voltijdequivalenten) ($d \times c$). Mag niet groter zijn dan het aantal personeelsleden in dienst in VTE.

3. Activiteit van de vervoermiddelen

Lidstaat:

Datum:

a) autoriteit	b) type vervoermiddel	c) aantal	d) VTE	e) aantal zeedagen (vaartuigen)	f) dagen per vaartuig	g) aantal uren (vliegtuigen/helikopters)	h) uren per tuig
1	Vaartuigen < 10 m					n.v.t.	
	Vaartuigen > 10 m					n.v.t.	
	Vliegtuigen			n.v.t.			
	Helikopters			n.v.t.			
2	Vaartuigen < 10 m					n.v.t.	
	Vaartuigen > 10 m					n.v.t.	
	Vliegtuigen			n.v.t.			
	Helikopters			n.v.t.			
3	Vaartuigen < 10 m					n.v.t.	
	Vaartuigen > 10 m					n.v.t.	
	Vliegtuigen			n.v.t.			
	Helikopters			n.v.t.			
4	Vaartuigen < 10 m					n.v.t.	
	Vaartuigen > 10 m					n.v.t.	
	Vliegtuigen			n.v.t.			
	Helikopters			n.v.t.			
5	Vaartuigen < 10 m					n.v.t.	
	Vaartuigen > 10 m					n.v.t.	
	Vliegtuigen			n.v.t.			
	Helikopters			n.v.t.			
6	Vaartuigen < 10 m					n.v.t.	
	Vaartuigen > 10 m					n.v.t.	
	Vliegtuigen			n.v.t.			
	Helikopters			n.v.t.			
Totaal	Vaartuigen < 10 m					n.v.t.	
	Vaartuigen > 10 m					n.v.t.	
	Vliegtuigen			n.v.t.			
	Helikopters			n.v.t.			

Toelichting

a) de naam van de controle-autoriteit/overheidsinstantie.

b) type vervoermiddel ingezet voor controledoelinden (vaartuig < 10 m, vaartuig > 10 m, vliegtuig, helikopter).

c) totaal aantal vervoermiddelen ingezet voor controletaken (over te nemen uit tabel ingezette vervoermiddelen).

d) aantal vervoermiddelen ingezet voor controletaken, in VTE (over te nemen uit tabel ingezette vervoermiddelen).

e) totaal aantal door alle vaartuigen voor controletaken op zee doorgebrachte dagen.

f) aantal per vaartuig voor controletaken op zee doorgebrachte dagen (c/b).

g) totaal aantal door alle vliegtuigen en helikopters voor controletaken op zee doorgebrachte uren.

h) aantal per vliegtuig/helikopter voor controletaken op zee doorgebrachte uren (c/b).

4. Begroting

Lidstaat:

Datum:

a) autoriteit	b) totaal budget (nationale valuta)	c) budget voor controle (nationale valuta)
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
Totaal		

Toelichting

a) de naam van de controle-autoriteit/overheidsinstantie met verantwoordelijkheden inzake visserijcontrole.

b) totaal budget van elke autoriteit met verantwoordelijkheden inzake visserijcontrole.

c) deel van het budget besteed voor visserijcontrole-activiteiten, per autoriteit met verantwoordelijkheden inzake visserijcontrole. $c \leq b$

5. Inspectie-activiteiten ⁽¹⁾

Lidstaat:

Datum:

	a) aantal inspecties		b) aantal overtredingen
	a1. visuele	a2. ander	
Aard van de inspectie			
in de haven			
op zee			
vanuit de lucht		n.v.t.	
Totaal		n.v.t.	
Nationaliteit van het vaartuig			
eigen lidstaat			
andere lidstaat			
derde landen			
Totaal			
Geïnspecteerd ICES-gebied (op zee)			
II			
III			
IVa			
IVb			
V			
Vla			
Vlb			
VIIa			
VIIb-k			
VIII			
IX			
X			
Med			
ander			
Totaal			
Geïnspecteerd ICES-gebied (vanuit de lucht)			
II		n.v.t.	
III		n.v.t.	
IVa		n.v.t.	
IVb		n.v.t.	
V		n.v.t.	
Vla		n.v.t.	
Vlb		n.v.t.	
VIIa		n.v.t.	
VIIb-k		n.v.t.	
VIII		n.v.t.	
IX		n.v.t.	
X		n.v.t.	
med		n.v.t.	
ander		n.v.t.	
Totaal		n.v.t.	
	c) aantal		b) aantal overtredingen
VMS			
Aantal vaartuigen uitgerust met VMS			

Toelichting

a) aantal inspecties vanuit de lucht, op zee en aan de wal.

a1. aantal uitgevoerde visuele controles.

a2. aantal andere inspecties, b.v. aanhouding, controle van het logboek enz.

b) aantal geconstateerde overtredingen.

Aard van de inspectie — aantal inspecties verricht op zee, vanuit de lucht en in de haven.

Nationaliteit van het vaartuig — aantal inspecties van vaartuigen van de eigen lidstaat, van een andere lidstaat en van derde landen.

Geïnspecteerd ICES-gebied (op zee) — aantal in elk ICES-gebied door controlevaartuigen verrichte inspecties.

Geïnspecteerd ICES-gebied (vanuit de lucht) — aantal in elk ICES-gebied door controlevliegtuigen/-helikopters verrichte inspecties.

⁽¹⁾ Overeenkomstig Titel I van Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad.

6. Inspanning/fysische kenmerken

Lidstaat:

Datum:

	Aantal
Lengte van de kust (in km)	
Oppervlakte van de EEZ (in km ²)	
Aantal aanvoerhavens	
Omvang van de vloot	
Vaartuigen < 10 m	
Vaartuigen > 10 m	
Totaal	
Aanvoer volgens nationaliteit vaartuig	ton
Eigen lidstaat	
Andere lidstaat	
Derde landen	
Totaal	
Aanvoer volgens ICES-gebied (vaartuigen eigen lidstaat)	ton
II	
III	
IVa	
IVb	
V	
VIa	
VIb	
VIIa	
VIIb-k	
VIII	
IX	
X	
Med	
Ander	
Totaal	

Toelichting

Omvang van de vloot — aantal vaartuigen van de eigen lidstaat (< 10 m en > 10 m)

Aanvoer volgens nationaliteit vaartuig — aanvoer in de eigen lidstaat door vaartuigen van de eigen lidstaat, andere lidstaten en derde landen, in ton.

Aanvoer volgens ICES-gebied (vaartuigen eigen lidstaat) — aanvoer in de eigen lidstaat door vaartuigen van de eigen lidstaat volgens het vangstgebied.

*BIJLAGE III***INHOUD VAN DE EVALUATIEVERSLAGEN**

Doelstellingen van het programma
Ingezette middelen
Werkelijke uitgaven
Resultaten van het programma
Impact van het programma
Kosteneffectiviteit van de uitgaven
Effect van de Gemeenschapsbijdrage

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Equatoriaal-Guinea inzake de visserij voor de kust van Equatoriaal-Guinea

(2001/C 62 E/19)

COM(2000) 690 def. — 2000/0284(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 7 november 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Artikel 2

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37 juncto artikel 300, lid 2 en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Equatoriaal-Guinea inzake de visserij voor de kust van Equatoriaal-Guinea ⁽¹⁾ is door de twee partijen onderhandeld over de verlenging van het tot 30 juni 2000 lopende Protocol.
- (2) Ter afronding van die onderhandelingen is op 16 juni 2000 een nieuw Protocol gearafeerd tot vaststelling van de voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en financiële compensatie, bedoeld in voornoemde Overeenkomst.
- (3) Het is in het belang van de Gemeenschap dit Protocol goed te keuren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Regering van de Republiek Equatoriaal-Guinea inzake de visserij voor de kust van Equatoriaal-Guinea, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het Protocol is aan deze verordening gehecht.

De in het Protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

— vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen:

Frankrijk: 19 vaartuigen

Spanje: 10 vaartuigen

Italië: 1 vaartuig

— vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug:

Spanje: 25 vaartuigen

Portugal: 5 vaartuigen

— vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel:

Frankrijk: 8 vaartuigen

Indien de vergunningaanvragen van de bovengenoemde lidstaten betrekking hebben op een kleinere hoeveelheid dan er volgens het Protocol mag worden gevangen, kan de Commissie aanvragen van andere lidstaten in overweging nemen.

Artikel 3

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn dit Protocol te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 188 van 16.7.1984, blz. 2. Gewijzigd akkoord door bevestigd akkoord door het reglement (CEE) nr. 252/87 (PB L 29 van 30.1.1987, blz. 1).

PROTOCOL

tot vaststelling van de voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001 geldende vangstmogelijkheden en financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Equatoriaal-Guinea inzake de visserij voor de kust van Equatoriaal-Guinea*Artikel 1*

De krachtens artikel 2 van de Overeenkomst verleende vangstmogelijkheden worden voor een periode van een jaar, ingaande op 1 juli 2000, vastgesteld op:

- vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen: 30 vaartuigen,
- vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: 30 vaartuigen,
- vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel: 8 vaartuigen.

Artikel 2

1. De financiële compensatie als bedoeld in artikel 6 van de Overeenkomst wordt voor de in artikel 1 genoemde periode vastgesteld op 200 000 EUR. Deze compensatie betreft een jaarlijks in de wateren van Equatoriaal-Guinea gevangen hoeveelheid tonijn van 4 000 ton. Indien de door de schepen van de Gemeenschap in de visserijzone van Equatoriaal-Guinea gevangen hoeveelheid tonijn deze hoeveelheid overschrijdt, wordt dit bedrag dienovereenkomstig verhoogd.

2. De besteding van deze compensatie valt volledig onder de bevoegdheid van de Regering van de Republiek Equatoriaal-Guinea.

3. De compensatie wordt overgemaakt op rekening nr. 4160 die ten name van de Schatkist van de Republiek Equatoriaal-Guinea is geopend bij de Banque des États d'Afrique centrale (BEAC) in Malabo. Eventuele wijzigingen worden medegeedeeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 3

De Gemeenschap zal bovendien tijdens de in artikel 1 bedoelde periode voor 16 700 EUR bijdragen in de financiering van een wetenschappelijk of technisch programma van Equatoriaal-Guinea dat gericht is op verbetering van de kennis van de visbestanden van de exclusieve economische zone van Equatoriaal-Guinea.

Dit bedrag zal ter beschikking worden gesteld van de regering van de Republiek Equatoriaal-Guinea en zal op de door de autoriteiten van Equatoriaal-Guinea opgegeven rekening worden overgemaakt.

De bevoegde autoriteiten van Equatoriaal-Guinea zenden de Commissie van de Europese Gemeenschappen een kort verslag over de aanwending van dit bedrag.

Artikel 4

De twee partijen zijn het erover eens dat de verbetering van de kennis van de bij de zeevisserij betrokken personen essentieel is voor het succes van hun samenwerking. Daarom zal de Gemeenschap het nodige doen om onderdanen van Equatoriaal-Guinea te helpen bij het vinden van opleidingsmogelijkheden in de lidstaten en zal zij te dien einde in de in artikel 1 bedoelde periode beurzen beschikbaar stellen voor studie en praktijkonderwijs in de verschillende takken van wetenschap, techniek en economie die betrekking hebben op de visserij. Deze beurzen mogen eveneens worden gebruikt in staten waarmee de Gemeenschap een samenwerkingsovereenkomst heeft. De totale kosten van deze beurzen mogen niet meer bedragen dan 46 700 EUR. Een gedeelte van dit bedrag kan op verzoek van de autoriteiten van Equatoriaal-Guinea worden aangewend om de kosten van deelneming aan internationale bijeenkomsten of stages op het gebied van de visserij te financieren.

Deze middelen zullen ter beschikking worden gesteld naarmate de desbetreffende uitgaven worden gedaan.

Artikel 5

Bovendien draagt de Gemeenschap, ten bedrage van 56 700 EUR, bij in de financiering van programma's om de met de controle op de visserij belaste instanties en de ambachtelijke visserij te steunen.

Dit bedrag wordt ter beschikking gesteld van het ministerie van Visserij en Bossen, hetwelk meedeelt op welke bankrekening dit bedrag moet worden overgemaakt.

Deze middelen zullen ter beschikking worden gesteld naarmate de desbetreffende uitgaven worden gedaan.

Artikel 6

Ingeval de Gemeenschap de in de artikelen 2 en 3 bedoelde betalingen niet verricht, kan de toepassing van dit protocol worden geschorst.

Artikel 7

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Equatoriaal-Guinea inzake de visserij voor de kust van Equatoriaal-Guinea wordt ingetrokken en vervangen door de bijlage bij dit protocol.

Artikel 8

Dit protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 2000.

BIJLAGE

VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP IN DE VISSERIJZONE VAN EQUATORIAAL-GUINEA**A. Procedures voor het aanvragen en de afgifte van vergunningen**

De vergunningen tot uitoefening van de visserij in de visserijzone van Equatoriaal-Guinea voor vaartuigen die de vlag van een lidstaat van de Gemeenschap voeren, worden volgens onderstaande regels aangevraagd en afgegeven.

De bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap dienen via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Equatoriaal-Guinea bij het ministerie van Visserij en Bossen van de Republiek Equatoriaal-Guinea een aanvraag in voor elk vaartuig waarmee men in het kader van de overeenkomst de visserij wenst uit te oefenen.

De aanvragen worden ingediend op de daartoe door de bevoegde autoriteiten van de Republiek Equatoriaal-Guinea verstrekte formulieren, waarvan een model hierbij is gevoegd (aanhangsel 1).

De ondertekende vergunningen worden binnen een termijn van 15 werkdagen na de datum van indiening van de aanvraag door de bevoegde autoriteiten van Equatoriaal-Guinea via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Equatoriaal-Guinea aan de reders of hun vertegenwoordigers afgegeven.

Op verzoek van de Gemeenschap en in geval van aangetoonde overmacht kan de voor een bepaald vaartuig afgegeven vergunning worden vervangen door een nieuwe vergunning voor een ander vaartuig met soortgelijke kenmerken. De reder van het te vervangen vaartuig zendt de geannuleerde vergunning via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen terug naar het ministerie van Visserij en Bossen van de Republiek Equatoriaal-Guinea.

Op de nieuwe vergunning worden vermeld:

- de datum van afgifte;
- het feit dat deze vergunning in de plaats komt van de vergunning voor een ander vaartuig en dat de vergunning van het vorige vaartuig wordt geannuleerd.

In dit geval hoeft geen nieuw forfaitair bedrag te worden betaald.

De vergunning moet steeds aan boord zijn. Zodra evenwel wordt gemeld dat het voorschot door de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de autoriteiten van Equatoriaal-Guinea is betaald, wordt het vaartuig opgenomen in een lijst die wordt toegezonden aan de voor de visserijcontroles verantwoordelijke autoriteiten van Equatoriaal-Guinea. In afwachting van de ontvangst van de eigenlijke vergunning kan een afschrift van de betreffende vergunning, verzonden per telefax, worden verkregen; dit afschrift, waarmee het vaartuig kan vissen totdat de eigenlijke vergunning wordt ontvangen, wordt aan boord bewaard.

De vergunningen hebben een geldigheidsduur van een jaar. Verlenging is mogelijk.

De rechten bedragen 20 EUR per ton vis die in de visserijzone van Equatoriaal-Guinea wordt gevangen.

De bevoegde autoriteiten van Equatoriaal-Guinea bepalen op welke wijze, op welke bankrekeningen en in welke valuta de visrechten moeten worden betaald.

De vergunningen worden afgegeven nadat een forfaitair bedrag is betaald van 1 300 EUR per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de zegen, van 200 EUR per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de hengel en van 300 EUR per jaar per vaartuig voor de visserij met de drijvende beug.

B. Vangstaangiften en afrekening van de verschuldigde visrechten

De kapitein vult voor elke visreis in de visserijzone van Equatoriaal-Guinea een vangstaangifte in volgens het model in aanhangsel 2.

Deze aangifte wordt, leesbaar en door de kapitein ondertekend, zo spoedig mogelijk toegezonden aan het Office de la recherche scientifique et technique d'outre-mer (ORSTOM) of aan het Spaanse Instituut voor oceanografie (IEO) voor verwerking van de gegevens.

De regering van Equatoriaal-Guinea behoudt zich het recht voor om bij niet-naleving van deze bepaling de vergunning voor het betrokken vaartuig te schorsen totdat deze formaliteit is vervuld en de sancties toe te passen die zijn vastgesteld in visserijwet nr. 2/1987 van 16 februari 1987.

Vóór 15 april stellen de lidstaten de Commissie van de Europese Gemeenschappen in kennis van de totale hoeveelheid vis die in het afgelopen jaar is gevangen, nadat de gegevens door de wetenschappelijke instituten zijn bevestigd. De Commissie maakt op basis van deze gegevens de afrekening van de over het voorbije visseizoen verschuldigde rechten en deelt deze aan de autoriteiten van de Republiek Equatoriaal-Guinea mee.

Uiterlijk eind april worden de reders in kennis gesteld van het resultaat van de door de Commissie van de Europese Gemeenschappen uitgevoerde berekeningen; zij beschikken dan over 30 dagen om aan hun financiële verplichtingen te voldoen. Indien het voor de werkelijke visserijactiviteiten verschuldigde bedrag kleiner is dan het betaalde voorschot, wordt het verschil niet terugbetaald aan de reder.

C. Inspectie en toezicht

De vaartuigen van de Gemeenschap die vissen in de visserijzone van Equatoriaal-Guinee helpen de ambtenaren van Equatoriaal-Guinee aan wie de inspectie en de controle op de visserijactiviteiten is opgedragen, aan boord te komen en vergemakkelijken hun de uitoefening van hun taak. Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om de vangsten steekproefsgewijs te controleren en hun andere inspectietaken met betrekking tot de visserij te vervullen.

D. Visserijzone

De in artikel 1 van het Protocol bedoelde vaartuigen mogen de visserij uitoefenen in de wateren buiten 4 zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.

E. Binnenvaren en verlaten van de zone

De vaartuigen van de Gemeenschap dienen telkens binnen drie uur na het binnenvaren en het verlaten van de visserijzone van Equatoriaal-Guinea en om de drie dagen gedurende de periode waarin zij in de zone actief zijn, hun positie en de aan boord aanwezige hoeveelheden vis mee te delen aan de autoriteiten van Equatoriaal-Guinea, bij voorkeur per fax of, bij gebrek daaraan, via de radio.

Het faxnummer en de radiofrequentie worden meegedeeld bij de afgifte van de visvergunning.

Een kopie van de faxberichten of van de opname van de radioberichten wordt door de autoriteiten van Equatoriaal-Guinea en door de reders bewaard totdat de onder punt B bedoelde definitieve afrekening door beide partijen is goedgekeurd.

Vaartuigen die in de visserijzone van Equatoriaal-Guinea vissen zonder de nodige meldingen te hebben gedaan aan de autoriteiten, worden aangemerkt als vaartuigen zonder vergunning.

F. Procedure in geval van aanhouding

1. Telkens wanneer een vissersvaartuig dat de vlag voert van een lidstaat van de Gemeenschap en de visserij uitoefent in het kader van een overeenkomst tussen de Gemeenschap en een derde land, in de exclusieve economische zone van Equatoriaal-Guinea wordt aangehouden, wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Equatoriaal-Guinea daarvan binnen een termijn van twee werkdagen in kennis gesteld. De delegatie ontvangt tegelijk een kort verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding.
2. Alvorens maatregelen te overwegen met betrekking tot de kapitein of de bemanning van het betrokken vaartuig of enige andere actie met betrekking tot de lading en uitrusting van het vaartuig, tenzij die erop gericht zijn de bewijzen van de vermoedelijke overtreding te bewaren, wordt, ten hoogste één werkdag na ontvangst van het vorenbedoelde bericht, een overlegvergadering belegd tussen de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Equatoriaal-Guinea, de voor de visserij bevoegde overheidsdienst en de controle instanties, waaraan eventueel wordt deelgenomen door een vertegenwoordiger van de betrokken lidstaat. Tijdens dit overleg wisselen de partijen alle documenten en gegevens uit die de omstandigheden waarin de geconstateerde feiten zich hebben voorgedaan, kunnen helpen verduidelijken. De reder of zijn vertegenwoordiger wordt in kennis gesteld van de resultaten van het overleg en van de maatregelen die uit de aanhouding van het vaartuig kunnen voortvloeien.
3. Voordat een gerechtelijke procedure wordt ingeleid, wordt getracht tot een regeling te komen via een transactieprocedure. Deze procedure moet uiterlijk drie werkdagen na de aanhouding zijn afgewikkeld.
4. Indien de zaak niet via een transactieprocedure kan worden geregeld en de kapitein bijgevolg voor een terzake bevoegde rechter in Equatoriaal-Guinea zal worden gebracht, stelt de bevoegde autoriteit, in afwachting van de beslissing van de rechter, binnen twee werkdagen na de beëindiging van de transactieprocedure een billijke zekerheid in de vorm van een bankgarantie vast. Deze bankgarantie wordt door de bevoegde autoriteit vrijgegeven zodra de kapitein van het betrokken vaartuig is vrijgesproken.
5. Het vaartuig en de bemanning worden vrijgegeven:
 - ofwel vanaf het einde van het overleg, indien de vastgestelde feiten zulks mogelijk maken,
 - ofwel vanaf de ontvangst van de betaling van de eventuele boete (bij een schikking),
 - hetzij onmiddellijk na het stellen van de zekerheid (gerechtelijke procedure).
6. Indien een van de partijen vindt dat de toepassing van de bovenbedoelde procedure een probleem doet rijzen, kan zij op grond van artikel 8 van de overeenkomst om een spoedbijeenkomst verzoeken.

*Aanhangsel 1***REPUBLIEK EQUATORIAAL-GUINEA FORMULIER VOOR EEN AANVRAAG VOOR EEN VISSERIJVERGUNNING**

1. Geldigheidsduur: van tot en met
2. Naam van het vaartuig:
3. Naam van de reder:
4. Registratiehaven en registratienummer:
5. Soort van visserij:
6. Toegestane maaswijdte:
7. Lengte van het vaartuig:
8. Breedte van het vaartuig:
9. Brutotonnage:
10. Inhoud van de ruimen:
11. Motorvermogen:
12. Constructietype:
13. Normale bemanning van het vaartuig:
14. Radio-installatie:
15. Naam van de kapitein:

De reder of zijn vertegenwoordiger is volledig verantwoordelijk voor de juistheid van bovenstaande gegevens.

Datum van de aanvraag:

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van het Financieel Reglement van 21 december 1977 en tot scheiding van de functie van interne controle en de functie van financiële controle vooraf (artikel 24, alinea 5, van het Financieel Reglement)

(2001/C 62 E/20)

COM(2000) 693 def. — 2000/0135(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 8 november 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 79 ervan,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en met name op artikel 78 ervan, nonies,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op artikel 183 ervan,

gezien het voorstel van de Commissie,

gezien het advies van het Europees Parlement,

gezien het advies van de Rekenkamer,

overwegende hetgeen volgt:

- (1) De cumulatie van de functies van interne controle en controle vooraf die aan de financieel controleur op grond van artikel 24, alinea 5, 2e zin, van het Financieel Reglement zijn opgedragen, zou tot dispersie van beide functies kunnen leiden zonder dat daarbij noodzakelijkerwijs een goed evenwicht daartussen wordt gewaarborgd.
- (2) In afwachting van de goedkeuring van het Financieel Reglement is het nodig de functie van interne controle zo spoedig mogelijk te scheiden van de overige functies van de financieel controleur. Deze scheiding zal tot gevolg hebben dat de financieel controleur zijn huidige functies, inclusief controle vooraf, zal blijven uitoefenen, met uitzondering van de functie van intern controleur, welke functie zal worden uitgeoefend door een intern controleur die onafhankelijk van de financieel controleur is.
- (3) Gezien de omvang van de begrotingskredieten, het beheeren controlepersoneel alsook het beperkte totale aantal transacties van bepaalde Europese Instellingen (in de zin van het Financieel Reglement), die derhalve minder blootstaan aan beheerrisico's, moet het verplichte karakter van deze scheiding beperkt blijven tot het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.
- (4) De intern controleur geniet dezelfde voordelen en voorrechten als die welke de financieel controleur op grond van artikel 24 van het Financieel Reglement geniet, en moet evenals de financieel controleur uitsluitend aan zijn eigen instelling verantwoording afleggen.
- (5) Om de doorzichtigheid van de verrichtingen in het kader van de begrotingsuitvoering te vergroten en de uitwisseling van goede werkwijzen tussen de instellingen te vergemakkelijken, moet elke instelling aan de andere instellingen het door de financieel controleur opgestelde jaarverslag betref-

fende de activiteiten alsook het jaarverslag betreffende de interne controle toezenden, waaruit de voornaamste lering blijkt die uit het afgesloten begrotingsjaar kan worden getrokken op het gebied van respectievelijk controle vooraf en interne controle.

- (6) Alle instellingen zorgen ervoor dat de financieel controleur, wat hun respectieve afdelingen van de begroting betreft, beschikt over de middelen en onafhankelijkheid die nodig zijn voor de goede vervulling van zijn taken op het gebied van controle vooraf, zulks overeenkomstig het bepaalde in artikel 24 van het Financieel Reglement,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 24 van het Financieel Reglement wordt als volgt gewijzigd:

1. De tweede alinea wordt vervangen door de volgende tekst:

„Hij oefent zijn taak uit overeenkomstig de beginselen van artikel 2 en de bepalingen van artikel 22, lid 3. Hij brengt bij zijn instelling verslag uit over elk door hem opgemerkt probleem bij het beheer van de middelen van de Gemeenschap. Hij stelt een jaarverslag over zijn werkzaamheden op, hetwelk zijn instelling aan de andere instellingen toezendt.”

2. De vijfde alinea wordt vervangen door de volgende tekst:

„De door deze ambtenaar uitgevoerde controle heeft betrekking op de dossiers betreffende de uitgaven en ontvangsten, en gebeurt zo nodig ter plaatse.”

Artikel 2

Het volgende artikel 24 bis wordt toegevoegd:

„Artikel 24 bis

1. Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie benoemen elk een intern controleur die onafhankelijk is van de financieel controleur. Hij wordt bij elke instelling benoemd onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de financieel controleur, en heeft voor de uitoefening van zijn functie recht op dezelfde informatie als de financieel controleur, zulks onder de voorwaarden bedoeld in de alinea's 4, tweede zin, 5 en 6 van artikel 24. Wat de uitoefening van zijn functie betreft, dient de intern controleur slechts verantwoording af te leggen tegenover de instelling die hem heeft aangewezen; hij legt ook rechtstreeks verantwoording af tegenover deze instelling en geniet dezelfde garanties als die van de financieel controleur, zulks overeenkomstig het bepaalde in de alinea's 2, 8 en 9 van artikel 24.

De interne controle omvat onder meer de evaluatie van de doeltreffendheid van de beheer- en controlesystemen om de regelmatigheid van de verrichtingen te waarborgen. Deze functie wordt uitgeoefend overeenkomstig de in artikel 139 bedoelde uitvoeringsvoorschriften.

De intern controleur mag noch ordonnateur, noch rekenplichtige zijn.

2. Het Hof van Justitie, de Rekenkamer, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en de ombudsman kunnen elk een intern controleur benoemen overeenkomstig het bepaalde in lid 1.

Wanneer geen intern controleur wordt benoemd, zorgt de financieel controleur voor de interne controle van de instelling, zulks overeenkomstig de in artikel 139 bedoelde uitvoeringsvoorschriften.

3. Elke instelling zendt aan de andere instellingen haar jaarverslag inzake de interne controle toe waarin het aantal en de aard van de uitgevoerde controles worden vermeld, naast de voornaamste aanbevelingen waartoe deze hebben geleid, alsook het gevolg dat hieraan werd gegeven.

4. Elke instelling gaat na of de in de verslagen inzake de interne controle van de andere instellingen vervatte aanbevelingen kunnen worden toegepast op haar eigen beheer- en controlesystemen."

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag welke volgt op de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gewijzigd voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten voor 2001 ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/21)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 735 def. — 2000/0225(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 14 november 2000)

⁽¹⁾ PB C 29 E van 30.1.2001.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 128, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Gezien het advies van het Comité voor de werkgelegenheid,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het „proces van Luxemburg”, dat op de uitvoering van een gecoördineerde Europese werkgelegenheidsstrategie is gebaseerd, is door de buitengewone Europese Raad over werkgelegenheid op 20 en 21 november 1997 op gang gebracht. De resolutie van de Raad van 15 december 1997 inzake de werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 1998, die door de Europese Raad is bevestigd, heeft een proces met een hoge zichtbaarheid, een sterk politiek engagement en een brede aanvaarding onder de betrokkenen op gang gebracht.
- (2) Het besluit van de Raad van 13 maart 2000 betreffende de werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 2000 heeft het mogelijk gemaakt het „proces van Luxemburg” te verstevigen door die richtsnoeren uit te voeren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) De Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 heeft als nieuw strategisch doel voor de Europese Unie vastgesteld om de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld te worden die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang. De verwezenlijking van dit doel zal de Unie in staat stellen de voorwaarden voor volledige werkgelegenheid te herstellen.
- (4) Er moet voor consistentie en synergie tussen de werkgelegenheidsrichtsnoeren en de globale richtsnoeren voor het economisch beleid worden gezorgd.
- (5) Bij de tenuitvoerlegging van de werkgelegenheidsrichtsnoeren dienen de lidstaten te streven naar een hoge mate van consistentie met twee andere prioriteiten in de conclusies van de Europese Raad van Lissabon, namelijk modernisering en verbetering van de sociale bescherming, en bevordering van sociale integratie, waarbij er tegelijkertijd voor moet worden gezorgd dat werk loont.
- (6) De Europese Raad van Lissabon heeft de noodzaak van aanpassing van de Europese onderwijs- en opleidingsstelsels aan de behoeften van de kennismaatschappij alsook van méér en betere werkgelegenheid benadrukt, en heeft de lidstaten, de Raad en de Commissie opgeroepen het nodige te doen om te komen tot een sterke jaarlijkse groei van de investeringen per hoofd van de bevolking in menselijke hulpbronnen.
- (7) De Europese Raad van Santa Maria da Feira van 19 en 20 juni 2000 heeft de sociale partners verzocht een meer toonaangevende rol te spelen bij de bepaling, de uitvoering en de evaluatie van de werkgelegenheidsrichtsnoeren die van hen afhangen, en zich met name te richten op modernisering van de werkorganisatie, levenslang leren en verhoging van de participatiegraad, met name van vrouwen.
- (8) Het gezamenlijke verslag over de werkgelegenheid 2000 van de Raad en de Commissie beschrijft de werkgelegenheidssituatie in de Gemeenschap en onderzoekt het optreden van de lidstaten bij de uitvoering van hun werkgelegenheidsbeleid overeenkomstig de richtsnoeren voor 2000 en de aanbeveling van de Raad van 14 februari 2000 betreffende de tenuitvoerlegging van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten.
- (9) Op (...) is door de Raad een nieuwe aanbeveling betreffende de tenuitvoerlegging van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten goedgekeurd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (10) Bij de herziening van de werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 2001, waarbij de vierpijlerstructuur wordt gehandhaafd, en de verbetering van de efficiëntie van het „proces van Luxemburg” moet op verzoek van de Europese Raad van Lissabon onder meer rekening worden gehouden met de in 2000 gehouden tussentijdse evaluatie van het „proces van Luxemburg”.
- (11) De lidstaten moeten zich meer inspanningen getroosten om het genderperspectief in alle pijlers te integreren en zichtbaar te maken.
- (12) De uitvoering van de richtsnoeren kan verschillen naar gelang van hun aard, hun doelgroep en de respectieve situatie in de verschillende lidstaten. Daarbij moet rekening worden gehouden met het subsidiariteitsbeginsel en met de bevoegdheden van de lidstaten inzake werkgelegenheid.
- (13) Bij de uitvoering van de werkgelegenheidsrichtsnoeren moeten de lidstaten rekening kunnen houden met regionale omstandigheden zonder dat de nationale doelstellingen in het gedrang komen, alsmede met het beginsel van gelijke behandeling.
- (15) Er is een vervolg nodig op Richtlijn 1999/85/EG ⁽¹⁾, die voorziet in de mogelijkheid op experimentele grondslag een verlaagd BTW-tarief op arbeidsintensieve diensten toe te passen, met name om de uitwerking van nationale initiatieven op het werkgelegenheidspotentieel na te gaan.
- (16) De bijdrage van de Structuurfondsen, en in het bijzonder het Europees Sociaal Fonds, aan de Europese werkgelegenheidsstrategie moet in de nieuwe programmaperiode worden benadrukt,

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (14) Bij de uitvoering van de werkgelegenheidsrichtsnoeren moeten de lidstaten rekening kunnen houden met regionale omstandigheden zonder dat de nationale doelstellingen in het gedrang komen, alsmede met het beginsel van gelijke behandeling.
- Ongewijzigd
- (16) De bijdrage van de Structuurfondsen, en in het bijzonder het Europees Sociaal Fonds en het communautair initiatief EQUAL, aan de Europese werkgelegenheidsstrategie moet in de nieuwe programmaperiode worden benadrukt, alsmede de rol van de Europese Investeringsbank.
- (17) Grotere betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld en ruime mogelijkheden voor participatie door burgers op basis van gedegen kennis moeten op alle niveaus worden gegarandeerd.

⁽¹⁾ PB L 277, 28.10.1999, blz. 34.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(19) Tot de doelstellingen van het Verdrag behoren een duurzame ontwikkeling en integratie van milieuoverwegingen in andere beleidsterreinen van de Gemeenschap. De lidstaten wordt verzocht deze integratie in hun nationale werkgelegenheidsstrategieën door te voeren door het scheppen van werkgelegenheid op milieugebied aan te moedigen,

(18) Vergelijkbare indicatoren moeten verder worden ontwikkeld, teneinde vooruitgang efficiënt te kunnen evalueren alsook om benchmarks vast te stellen en identificatie en uitwisseling van goede praktijken te vergemakkelijken.

Ongewijzigd

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De hierbij gevoegde richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten voor 2001 worden aangenomen. De lidstaten houden met die richtsnoeren rekening in hun werkgelegenheidsbeleid.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

WERKGELEGENHEIDSRICHTSNOEREN VOOR 2001

Ongewijzigd

Horizontale doelstellingen — het scheppen van voorwaarden voor volledige werkgelegenheid in een kenniseconomie

De geleidelijke totstandbrenging gedurende het afgelopen decennium van een macroeconomisch kader voor stabiliteit en groei, met ononderbroken inspanningen gericht op het hervormen van de arbeids-, kapitaal- en dienstenmarkten, heeft, in combinatie met gunstige mondiale economische vooruitzichten, een positief economisch klimaat voor de Europese Unie gecreëerd, hetgeen de verwezenlijking van een aantal van de belangrijkste doelstellingen van de Unie mogelijk maakt. Verdere vooruitgang is evenwel niet automatisch verzekerd: het vereist leiderschap, engagement en een gecoördineerd optreden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Het is daarom dat de Europese Raad volledige werkgelegenheid tot het kernpunt van het werkgelegenheids- en sociaal beleid van de EU heeft verklaard en de lidstaten heeft opgeroepen de strategische doelstelling te verwezenlijken om van de Unie de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie in de wereld te maken die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang. Om deze doelstellingen te verwezenlijken, moeten de Gemeenschap en de lidstaten zich gezamenlijke inspanningen getroosten. Daarnaast vereist het de permanente toepassing van een efficiënte, evenwichtige en wederzijds ondersteunende beleidsmix, gebaseerd op macro-economisch beleid, structurele hervormingen die aanpasbare en flexibele arbeidsmarkten, innovatie en concurrentievermogen bevorderen, en een actieve welvaartsstaat gericht op de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, participatie, integratie en solidariteit.

Het „proces van Luxemburg” wordt met een aantal belangrijke uitdagingen geconfronteerd: het voorbereiden van de overgang naar een op kennis gebaseerde economie, het benutten van de voordelen van de informatie- en communicatietechnologieën, het moderniseren van het Europees sociaal model door investeringen in mensen, het bestrijden van sociale uitsluiting en het bevorderen van gelijke kansen. Teneinde de in Lissabon overeengekomen doelstelling van volledige werkgelegenheid te verwezenlijken, moeten de lidstaten een uit de onderstaande, horizontale doelstellingen bestaande coherente, globale strategie toepassen:

- A) De lidstaten moeten kansen op werk vergroten passende prikkels aanbieden voor iedereen die bereid is betaald werk te verrichten, teneinde de doelstelling van volledige werkgelegenheid te verwezenlijken. In dit verband moeten de lidstaten nationale doelstellingen vaststellen om bij te dragen aan de algemene Europese doelstellingen van een algemene arbeidsparticipatie van 70 % in 2010 en een arbeidsparticipatie van meer dan 60 % voor vrouwen. Hierbij moet ook aandacht worden besteed aan de verbetering van de kwaliteit van banen.
- B) De lidstaten moeten alomvattende en coherente strategieën voor levenslang leren ontwikkelen, teneinde mensen te helpen de vaardigheden te verwerven en bij te houden welke nodig zijn om gedurende de hele levenscyclus te kunnen inspelen op economische en sociale veranderingen. In het bijzonder moeten de strategieën, om inzetbaarheid, aanpassingsvermogen en vaardigheden, alsmede de participatie aan de kenniseconomie te verbeteren, de ontwikkeling van systemen voor lager, middelbaar en hoger onderwijs, bijscholing en beroepsopleiding voor jonge mensen en volwassenen omvatten. Dergelijke strategieën preciseren de gedeelde verantwoordelijkheid van overheden, ondernemingen, sociale partners en individuen met een relevante bijdrage van het maatschappelijk middenveld, waarbij het doel de verwezenlijking van een op kennis gebaseerde maatschappij is. In dit verband moeten de sociale partners via onderhandelingen tot afspraken komen over maatregelen ter verbetering van bijscholing en scholing van volwassenen, teneinde het aanpassingsvermogen van werknemers en het concurrentievermogen van het bedrijfsleven te verbeteren. Met het oog hierop moeten de lidstaten nationale doelstellingen vaststellen voor een toename van de investeringen in menselijke hulpbronnen en in de participatie aan bijscholing (hetzij formeel hetzij informeel). Tevens is het belangrijk dat ze de vooruitgang die bij de verwezenlijking van dergelijke doelstellingen wordt geboekt, regelmatig evalueren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- C) De lidstaten moeten een alomvattend partnerschap met de sociale partners ontwikkelen voor de tenuitvoerlegging, evaluatie en follow-up van de werkgelegenheidsstrategie. De sociale partners op alle niveaus wordt verzocht hun actie ter ondersteuning van het „proces van Luxemburg” uit te breiden. Verder wordt hen gevraagd om binnen het algemene kader en de doelstellingen van deze richtsnoeren, in overeenstemming met hun nationale tradities en praktijken, een eigen tenuitvoerleggingsproces te ontwikkelen voor de richtsnoeren waarvoor zij de hoofdverantwoordelijkheid dragen, de onderwerpen te identificeren waarover zij moeten onderhandelen en regelmatig verslag uit te brengen over de vooruitgang, alsmede de invloed van hun acties op werkgelegenheid en het functioneren van de arbeidsmarkt. De sociale partners op Europees niveau wordt gevraagd hun eigen bijdrage te definiëren en te zorgen voor evaluatie, aanmoediging en ondersteuning van de op nationaal vlak ondernomen inspanningen.
- D) Bij het vertalen van de werkgelegenheidsrichtsnoeren in nationaal beleid moeten de lidstaten de nodige aandacht besteden aan alle vier de pijlers en de horizontale doelstellingen door middel van het op evenwichtige wijze vaststellen van hun prioriteiten, teneinde niet af te wijken van het geïntegreerde karakter en de gelijke waarde van de richtsnoeren. De werkgelegenheidsstrategie wordt uitgewerkt in de nationale actieplannen, waarbij de op de vier pijlers en de horizontale doelstellingen gebaseerde beleidsmix wordt geïdentificeerd, die moet aangegeven op welke wijze beleidsinitiatieven onder de verschillende richtsnoeren worden gestructureerd met het oog op het verwezenlijken van langetermijndoelstellingen.
- E) De lidstaten en de Commissie moeten de ontwikkeling van gemeenschappelijke kwantitatieve indicatoren versterken met het oog op een gedegen evaluatie van de vooruitgang die onder de vier pijlers wordt geboekt en als hulp bij het vaststellen van benchmarks en het identificeren van beste praktijken. De sociale partners moeten passende indicatoren en benchmarks, alsmede ondersteunende statistische gegevensbanken ontwikkelen om de vooruitgang bij de acties waarvoor zij verantwoordelijk zijn te kunnen meten.

I. VERBETERING VAN DE INZETBAARHEID

Bestrijding van de jeugdwerkloosheid en voorkoming van langdurige werkloosheid

Om de trend van de jeugdwerkloosheid en de langdurige werkloosheid om te buigen, moeten de lidstaten hun inspanningen opvoeren om preventieve en op inzetbaarheid gerichte strategieën op basis van de vroegtijdige identificatie van individuele behoeften te ontwikkelen; binnen een door elke lidstaat te bepalen termijn, die niet meer dan twee jaar mag bedragen, maar die langer mag zijn in de lidstaten met een bijzonder hoge werkloosheid, zorgen de lidstaten ervoor dat:

1. Elke werkloze voordat hij zes maanden werkloos is in het geval van jongeren en twaalf maanden in het geval van volwassenen een nieuwe start wordt geboden, zulks in de vorm van een opleiding, omscholing, het opdoen van werkervaring, een baan of andere maatregelen ter bevordering van de inzetbaarheid en, indien nodig, meer in het algemeen door een individuele beroepskeuzebegeleiding met het oog op de effectieve integratie op de arbeidsmarkt.

Om de trend van de jeugdwerkloosheid en de langdurige werkloosheid om te buigen, moeten de lidstaten hun inspanningen opvoeren om preventieve en op inzetbaarheid gerichte strategieën op basis van de vroegtijdige identificatie van individuele behoeften te ontwikkelen; binnen een door elke lidstaat te bepalen termijn, die niet meer dan twee jaar mag bedragen, zorgen de lidstaten ervoor dat:

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Deze preventieve en inzetbaarheidsmaatregelen zouden moeten worden gecombineerd met herintredingsmaatregelen voor langdurig werklozen.

In dit verband dienen de lidstaten verder te werken aan de modernisering van hun openbare diensten voor arbeidsvoorziening en hun partnerschap met andere dienstverleners, zodat ze de preventie- en activeringsstrategie activeringsstrategie zo efficiënt mogelijk kunnen toepassen.

Een werkgelegenheidsvriendelijkere benadering: socialezekerheids-, belasting- en opleidingsstelsels

De socialezekerheidsstelsels, de belastingstelsels en de opleidingsstelsels moeten — waar dat noodzakelijk blijkt — worden herzien en aangepast zodat zij de inzetbaarheid van werknemers actief ondersteunen. Bovendien moeten die stelsels op passende wijze interactief zijn, zodat de prikkel om terug te keren op de arbeidsmarkt voor die werklozen die bereid en in staat zijn om te werken groter wordt. Er dient in het bijzonder aandacht te worden besteed aan het bevorderen van prikkels voor werklozen of inactieven om werk te zoeken en te aanvaarden, alsmede aan maatregelen voor het vergroten van hun vaardigheden en kansen op werk, met name voor diegenen met de grootste problemen.

2. Elke lidstaat zal:

- zijn socialezekerheids- en belastingstelsels onderzoeken en waar nodig herzien, teneinde armoedevallen weg te nemen en het voor werklozen en inactieven aantrekkelijker te maken om werk te zoeken en te aanvaarden;
- zich inspannen om het percentage personen voor wie actieve maatregelen ter bevordering van hun inzetbaarheid met het oog op de effectieve integratie op de arbeidsmarkt worden getroffen, aanzienlijk te verhogen, en, op basis van zijn uitgangspositie, de uitgaven per hoofd van de bevolking voor actieve maatregelen verhogen, daarbij rekening houdende met de kosteneffectiviteit en het algemene begrotingsevenwicht.

Ontwikkeling van beleid inzake het actief ouder worden

Om volledige werkgelegenheid te bereiken, de billijkheid en de betaalbaarheid van de socialezekerheidsstelsels op termijn te waarborgen en optimaal gebruik te maken van de ervaring van oudere werknemers zijn diepgaande veranderingen nodig in de bestaande sociale attitudes ten opzichte van oudere werknemers, alsmede een herziening van de socialezekerheids- en belastingstelsels.

3. De lidstaten zullen derhalve beleid ontwikkelen voor het actief ouder worden, met het oog op het vergroten van het vermogen van en de stimulansen voor oudere werknemers om zo lang mogelijk aan het arbeidsproces te blijven deelnemen, in het bijzonder door:

- positieve maatregelen goed te keuren om de arbeidsgeschiktheid en arbeidsvaardigheden van oudere werknemers op peil te houden, om flexibele werkregelingen in te voeren en om het bewustzijn bij werkgevers van het potentieel van oudere werknemers te vergroten;

GEWIJZIGD VOORSTEL

In dit verband dienen de lidstaten verder te werken aan de modernisering van hun openbare diensten voor arbeidsvoorziening door middel van toezicht op de geboekte vooruitgang, het vaststellen van duidelijke deadlines en het aanbieden van passende om- en bijscholing. De lidstaten moeten samenwerking met andere dienstverleners aanmoedigen, teneinde de preventie- en activeringsstrategie efficiënter te maken.

Ongewijzigd

- positieve maatregelen goed te keuren om de arbeidsgeschiktheid en arbeidsvaardigheden van oudere werknemers op peil te houden, om flexibele werkregelingen in te voeren, met inbegrip van deeltijdwerk om geleidelijke pensionering op vrijwillige basis mogelijk te maken, en om het bewustzijn bij werkgevers van het potentieel van oudere werknemers te vergroten;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- ervoor te zorgen dat oudere werknemers in voldoende mate toegang hebben tot bijscholing, teneinde hen in staat te stellen op voet van gelijkheid deel te nemen aan een op kennis gebaseerde arbeidsmarkt; en
- belasting- en socialezekerheidsstelsels te herzien, met het oog op de afschaffing van belemmeringen en het vaststellen van prikkels die oudere werknemers ertoe aansporen aan het arbeidsproces te blijven deelnemen.

Ontwikkeling van vaardigheden voor de nieuwe arbeidsmarkt in het kader van levenslang leren

Voor de ontwikkeling van een op kennis gebaseerde economie en de verbetering van het aantal banen en de kwaliteit van die banen zijn efficiënte en goed functionerende onderwijs- en opleidingsstelsels die sporen met de behoeften van de arbeidsmarkt van wezenlijke betekenis. Ze zijn ook van essentieel belang voor het concept levenslang leren met het oog op een gemakkelijke overgang van school naar werk, omdat ze de basis leggen voor productieve menselijke hulpbronnen met kern- en specifieke vaardigheden en mensen in staat stellen zich positief aan sociale en economische veranderingen aan te passen. De ontwikkeling van inzetbare arbeidskrachten betekent dat mensen in staat worden gesteld ten volle gebruik te maken van de voordelen van de kennismaatschappij, dat lacunes in vaardigheden worden aangepakt en dat het verlies van kwalificaties ten gevolg van werkloosheid, non-participatie en uitsluiting gedurende het hele leven wordt voorkomen.

4. De lidstaten moeten derhalve de kwaliteit van hun onderwijs- en opleidingsstelsels, alsmede de relevante curricula, verbeteren, hun leerlingstelsels moderniseren en veelzijdige lokale leercentra ontwikkelen, teneinde:

- jonge mensen de basisvaardigheden, waaronder IT- en taalvaardigheden, bij te brengen die sporen met de behoeften van de arbeidsmarkt en die nodig zijn om deel te nemen aan levenslang leren;
- analfabetisme uit te roeien en het aantal jonge mensen dat vroegtijdig het onderwijssysteem verlaat aanzienlijk te verminderen, met name door bijzondere aandacht te besteden aan jongeren met leerproblemen. De lidstaten ontwikkelen in dit verband maatregelen gericht op het tegen 2010 halveren van het aantal 18- tot 24-jarigen dat alleen lager middelbaar onderwijs heeft gevolgd en geen bijscholing krijgt;
- de voorwaarden te creëren voor betere toegang tot levenslang leren voor volwassenen, waaronder die volwassenen met atypische arbeidsomstandigheden, teneinde geleidelijk uit te komen op het percentage van de beroepsbevolking (25-64 jaar) dat in de best presterende lidstaten op enig moment aan onderwijs en opleiding deelneemt, het percentage in 2005 te verdubbelen en tegen 2010 ten minste 10 % te halen;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

4. De lidstaten moeten derhalve de investeringen in menselijke hulpbronnen per hoofd van de bevolking vergroten en de kwaliteit van hun onderwijs- en opleidingsstelsels, alsmede de relevante curricula, verbeteren, met inbegrip van het moderniseren en efficiënter maken van hun leerlingstelsels en van de voortgezette vorming voor werkenden, en veelzijdige lokale leercentra ontwikkelen, teneinde:

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- ervoor te zorgen dat in hun onderwijssystemen aandacht wordt besteed aan een voortdurend bijgewerkt pakket kernvaardigheden.

Om mobiliteit te vergemakkelijken en levenslang leren te bevorderen, moeten de lidstaten de erkenning van kwalificaties, verworven kennis en vaardigheden verbeteren.

5. De lidstaten streven naar het ontwikkelen van e-Learning voor alle burgers. Ze zorgen er in het bijzonder voor dat alle scholen eind 2001 toegang hebben tot internet en multimedia en dat alle hiervoor vereiste docenten eind 2002 geschoold zijn in het gebruik van internet en multimedia, teneinde alle leerlingen in staat te stellen een brede toegang tot deze technologieën te hebben.

6. De lidstaten bevorderen maatregelen voor werklozen om vaardigheden, waaronder IT- en communicatievaardigheden, te verwerven of te verbeteren, teneinde hun toegang tot de arbeidsmarkt te vergemakkelijken en lacunes in vaardigheden te reduceren. Hiertoe stelt elke lidstaat een doelstelling vast voor actieve maatregelen, waaronder opleidingen voor werklozen, met het oog op het geleidelijk bereiken van het gemiddelde van de drie meest ontwikkelde lidstaten, en ten minste 20 %.

Actieve maatregelen voor de ontwikkeling van het op elkaar afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt en voor het bestrijden van nieuwe knelpunten

In alle lidstaten bestaan naast werkloosheid en uitsluiting van de arbeidsmarkt ook tekorten aan arbeidskrachten in bepaalde sectoren, beroepen en regio's. Met de verbetering van de werkgelegenheidssituatie en de steeds snellere technologische veranderingen nemen deze knelpunten toe. Onvoldoende actieve maatregelen ter voorkoming en bestrijding van tekorten aan arbeidskrachten is schadelijk voor het concurrentievermogen, verhoogt de inflatiedruk en houdt de structurele werkloosheid hoog.

7. De lidstaten zullen, waar aangewezen samen met de sociale partners, hun inspanningen opvoeren om nieuwe knelpunten te identificeren en te voorkomen, in het bijzonder door:

- het ontwikkelen van het vermogen van de diensten voor arbeidsvoorziening om vraag en aanbod op de arbeidsmarkt op elkaar af te stemmen;
- het ontwikkelen van beleid ter voorkoming van een tekort aan vaardigheden;
- het bevorderen van de beroeps- en geografische mobiliteit;
- het verbeteren van het functioneren van de arbeidsmarkten door betere, op Europees niveau met elkaar verbonden gegevensbanken met vacatures en scholingsmogelijkheden, en door het gebruik maken van op Europees niveau reeds beschikbare moderne informatietechnologieën en ervaringen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Bestrijding van discriminatie en bevordering van sociale integratie door middel van toegang tot werk

Veel groepen en individuen ondervinden bijzondere moeilijkheden bij het verwerven van de nodige vaardigheden en bij het verkrijgen van toegang tot en het zich handhaven op de arbeidsmarkt. Dit kan leiden tot een groter risico op uitsluiting. Er bestaat behoefte aan een coherent pakket maatregelen ter bevordering van sociale integratie door middel van steun voor de integratie van achterstandsgroepen en individuen in de arbeidswereld, en ter bestrijding van discriminatie bij de toegang tot en op de arbeidsmarkt.

8. Elke lidstaat zal:

- trajecten ontwikkelen bestaande uit efficiënte preventieve en actieve beleidsmaatregelen ter bevordering van de integratie op de arbeidsmarkt van risico- of achterstandsgroepen en -individuen, met het oog op het voorkomen van marginalisering, het ontstaan van „werkende armen” en het afglijden naar uitsluiting;
- discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid bij de toegang tot de arbeidsmarkt en onderwijs en opleiding identificeren en bestrijden;
- passende maatregelen ten uitvoer leggen teneinde tegemoet te komen aan de behoeften van mensen met een handicap, etnische minderheden en migrerende werknemers in verband met hun integratie op de arbeidsmarkt, en hiertoe overeenkomstig zijn situatie nationale doelstellingen vaststellen.

II. ONTWIKKELING VAN ONDERNEMERSCHAP EN HET SCHEPPEN VAN BANEN**Vergemakkelijking van het starten en exploiteren van een bedrijf**

Het starten van een bedrijf in het algemeen en de bijdrage aan de groei van het midden- en kleinbedrijf (MKB) in het bijzonder is essentieel voor het scheppen van banen en het uitbreiden van de opleidingskansen voor jongeren. Dit proces moet door de lidstaten worden bevorderd door het begrip ondernemerschap in de gehele samenleving en in leerplannen te stimuleren, door de invoering van duidelijke, vaste en voorspelbare regels en voorschriften en door de voorwaarden voor de ontwikkeling van de markten voor risicodragend kapitaal en de toegang tot die markten te verbeteren. De lidstaten dienen ook de administratieve en fiscale lasten voor het MKB te verlichten en te vereenvoudigen. Dit beleid zal de inspanningen van de lidstaten om zwart werk aan te pakken, versterken.

9. De lidstaten zullen in het bijzonder streven naar een forse verlaging van de algemene kosten en de administratieve lasten van de ondernemingen, met name bij de start van een bedrijf en bij het in dienst nemen van extra medewerkers. Verder dienen de lidstaten wanneer ze nieuwe regels voorbereiden de mogelijke invloed daarvan op dergelijke administratieve lasten en algemene kosten van de ondernemingen te evalueren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

10. De lidstaten bevorderen de ontwikkeling van ondernemerschap
- door de belemmeringen te onderzoeken, teneinde ze af te schaffen, die, met name in de belasting- en socialezekerheidsstelsels, bestaan voor het zelfstandig worden of voor het oprichten van een kleine onderneming;
 - door het bevorderen van opleidingen in ondernemerschap en zelfstandige beroepsactiviteiten, van gespecialiseerde ondersteunende diensten en opleidingen voor ondernemers en toekomstige ondernemers;
 - door het bestrijden van zwart werk en het bevorderen van de verandering van zwart werk in legaal werk, met alle nodige middelen, waaronder regelgeving, prikkels en de hervorming van belasting- en socialezekerheidsstelsels, in samenwerking met de sociale partners.

Nieuwe mogelijkheden voor werkgelegenheid in de kennismaatschappij en de dienstensectoren

Indien de Europese Unie de uitdaging die de werkgelegenheid vormt met succes het hoofd wil bieden, moeten alle potentiële bronnen van werkgelegenheid alsook de nieuwe technologieën op efficiënte wijze te baat worden genomen. Innovatieve ondernemingen moeten in een ondersteunende omgeving kunnen functioneren omdat zij een aanzienlijke bijdrage kunnen leveren aan het mobiliseren van het werkgelegenheidsscheppend potentieel van de kennismaatschappij. Met name in de dienstensector bestaat een aanzienlijk potentieel. Hiertoe:

11. moeten de lidstaten de belemmeringen voor het verlenen van diensten afschaffen en randvoorwaarden creëren om het werkgelegenheidspotentieel van de hele dienstensector, d.w.z. de traditionele en de niet-traditionele, de bedrijfsdiensten en de sector persoonlijke diensten, te gebruiken voor het scheppen van meer en betere banen. In het bijzonder moet gebruik worden gemaakt van het werkgelegenheidspotentieel van de kennismaatschappij en de milieusector.

Lokale actie voor werkgelegenheid

Alle actoren op regionaal en lokaal niveau moeten worden gemobiliseerd voor de tenuitvoerlegging van de Europese werkgelegenheidsstrategie door het identificeren van het werkgelegenheidsscheppend potentieel op lokaal niveau en het versterken van partnerschappen hiertoe.

12. De lidstaten
- moedigen lokale en regionale autoriteiten aan om strategieën voor werkgelegenheid te ontwikkelen, teneinde de mogelijkheden van het scheppen van banen op lokaal niveau volledig te benutten;
 - moedigen partnerschappen aan tussen alle betrokken actoren, waaronder de sociale partners, voor de tenuitvoerlegging van dergelijke strategieën op lokaal niveau;

GEWIJZIGD VOORSTEL

12. De lidstaten:

Ongewijzigd

- moedigen partnerschappen aan tussen alle institutionele en sociale plaatselijke actoren, waaronder de sociale partners, voor de tenuitvoerlegging van dergelijke strategieën op lokaal niveau;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- bevorderen maatregelen om het concurrentievermogen en het vermogen tot het scheppen van banen in de sociale economie, in het bijzonder het aanbieden van goederen en diensten in verband met behoeften waaraan de markt nog niet voldoet, te vergroten en tevens de belemmeringen te analyseren — teneinde ze te beperken — die deze maatregelen in de weg zouden staan;
- versterken de rol van de openbare diensten voor arbeidsvoorziening op alle niveaus bij de identificatie van de lokale werkgelegenheidsmogelijkheden en de verbetering van het functioneren van de lokale arbeidsmarkten.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Belastinghervormingen voor werkgelegenheid en opleiding

Het is belangrijk het onderzoek naar de invloed op de werkgelegenheid van de belastingdruk te verdiepen en het belastingstelsel werkgelegenheidsvriendelijker te maken door de langetermijntrend naar hogere belastingen en heffingen op arbeid om te buigen. Belastinghervormingen moeten ook rekening houden met de noodzaak van hogere investeringen in mensen door het bedrijfsleven, overheden en individuen zelf, gezien de langetermijnvloed op de werkgelegenheid en het concurrentievermogen.

13. Elke lidstaat zal:

- zich, voor zover nodig en rekening houdende met het huidige belastingniveau, een geleidelijke verlaging van de totale fiscale lasten en, waar aangewezen, een geleidelijke verlaging van belasting op arbeid en van de indirecte loonkosten — met name op relatief laaggeschoolde en laagbetaalde arbeid — ten doel stellen. Dergelijke hervormingen moeten worden doorgevoerd zonder de gezondmaking van de overheidsfinanciën en het financiële evenwicht van de socialezekerheidsstelsels op de helling te zetten;
- prikkels bieden en fiscale belemmeringen voor investeringen in menselijke hulpbronnen afschaffen;
- onderzoeken of het wenselijk is gebruik te maken van alternatieve bronnen van belastinginkomsten, onder andere energie en vervuulende emissies, rekening houdende met de huidige markttenissen, met name in de oliemarkten.

III. BEVORDERING VAN HET AANPASSINGSVERMOGEN VAN DE ONDERNEMINGEN EN VAN HUN WERKNEMERS

De mogelijkheden die door de kenniseconomie worden geboden en het vooruitzicht van meer en betere banen vereisen een voortdurende aanpassing van de arbeidsorganisatie en een bijdrage door alle actoren, waaronder ondernemingen, aan de tenuitvoerlegging van de strategieën inzake levenslang leren, teneinde te kunnen voldoen aan de behoeften van werkenden en werkgevers.

Modernisering van de arbeidsorganisatie

Teneinde de modernisering van de arbeidsorganisatie en de arbeidsvormen te stimuleren, dient een sterk partnerschap tot stand te worden gebracht op alle passende niveaus (Europees, nationaal, sectoraal, plaatselijk en op het niveau van de ondernemingen).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

14. De sociale partners wordt verzocht op alle passende niveaus via onderhandelingen overeenkomsten te sluiten en uit te voeren met het oog op de modernisering van de arbeidsorganisatie, met inbegrip van flexibele arbeidsregelingen, teneinde ondernemingen productief en concurrerend te maken en het vereiste evenwicht tussen flexibiliteit en zekerheid tot stand te brengen en de kwaliteit van banen te verbeteren. De te behandelen onderwerpen kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de invoering van nieuwe technologieën, nieuwe arbeidsvormen (bijv. telewerk) en kwesties in verband met de arbeidsduur, zoals het vaststellen van de arbeidsduur op jaarbasis, arbeidstijdverkorting, beperking van overwerk, uitbreiding van deeltijdarbeid en toegang tot loopbaanonderbrekingen. In het kader van het „proces van Luxemburg” wordt de sociale partners gevraagd jaarlijks verslag uit te brengen over welke aspecten van de modernisering van de arbeidsorganisatie in de onderhandelingen zijn behandeld, alsmede over de stand van zaken bij de tenuitvoerlegging ervan en de invloed op de werkgelegenheid en het functioneren van de arbeidsmarkt.

15. De lidstaten zullen, waar aangewezen samen met de sociale partners,

- het bestaand regelgevend kader herzien en voorstellen voor nieuwe bepalingen en stimulansen bestuderen om ervoor te zorgen dat deze een bijdrage leveren aan het verminderen van de belemmeringen voor werkgelegenheid, om de invoering van moderne vormen van arbeidsorganisatie te vergemakkelijken en om de arbeidsmarkt te helpen zich aan te passen aan structurele veranderingen in de economie;
- trachten een betere toepassing van de bestaande wetgeving inzake gezondheid en veiligheid op de werkplek te waarborgen door de maatregelen in verband met de handhaving uit te breiden en te versterken, door ondernemingen, met name het midden- en kleinbedrijf (MKB), advies te geven over de naleving van de bestaande wetgeving, door de opleiding inzake gezondheid en veiligheid op het werk te verbeteren en door streefcijfers voor de vermindering van het aantal arbeidsongevallen en beroepsziekten in traditionele risicosectoren vast te stellen;
- tegelijkertijd, rekening houdende met steeds diverser wordende werkgelegenheidsvormen, nagaan of het wenselijk is in de wetgeving gemakkelijker aanpasbare contractvormen op te nemen en ervoor zorgen dat werknemers met dergelijke contracten meer zekerheid en een hogere beroepsstatus krijgen, verenigbaar met de behoeften van de ondernemingen.

Ondersteuning van het aanpassingsvermogen als onderdeel van levenslang leren

Teneinde de vaardighedeniveaus in ondernemingen te verhogen als onderdeel van levenslang leren:

16. wordt de sociale partners op alle relevante niveaus verzocht om:

- overeenkomsten in verband met levenslang leren te sluiten, teneinde de inzetbaarheid en het aanpassingsvermogen, in het bijzonder op het gebied van informatie- en communicatietechnologieën, te vergemakkelijken. In dit verband moeten de voorwaarden worden geschapen om ervoor te zorgen dat in 2003 het „informatie-maatschappij-alfabetisme” een feit is;

GEWIJZIGD VOORSTEL

15. De lidstaten zullen, waar aangewezen samen met de sociale partners of op basis van via onderhandelingen met de sociale partners bereikte overeenkomsten,

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- ondernemingen aan te sporen beste praktijken inzake levenslang leren te identificeren en een Europese prijs voor buitengewoon vernieuwende ondernemingen te ontwikkelen.

IV. VERSTERKING VAN HET GELIJKEKANSENBELEID VOOR
MANNEN EN VROUWEN**Gendermainstreaming**

Teneinde de doelstelling van gelijke kansen te verwezenlijken en tot een hogere arbeidsparticipatie van vrouwen te komen, overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Lissabon, dient het beleid van de lidstaten in verband met gelijkheid van vrouwen en mannen te worden versterkt en aandacht te besteden aan alle relevante voorwaarden die van invloed zijn op de beslissing van vrouwen om te gaan werken.

Vrouwen ondervinden nog steeds specifieke problemen in verband met de toegang tot de arbeidsmarkt, loopbaanontwikkeling, salaris en het combineren van beroep en gezin. Daarom is het van belang om onder andere:

- ervoor te zorgen dat voor vrouwen een actief arbeidsmarktbeleid wordt gevoerd, dat in verhouding staat tot hun aandeel in de werkloosheid;
- bijzondere aandacht te besteden aan de genderinvloed van belastingstelsels en socialezekerheidsstelsels. Wanneer belasting en/of socialezekerheidsstelsels worden geïdentificeerd die de participatie van vrouwen aan het arbeidsproces negatief beïnvloeden, moeten deze worden herzien;
- bijzondere aandacht te besteden aan het waarborgen van de toepassing van het beginsel van gelijk loon voor gelijke werk of werk van gelijke waarde;
- bijzondere aandacht te schenken aan de obstakels die vrouwen ondervinden bij het opzetten van een nieuwe zaak of bij het zelfstandig worden;
- ervoor te zorgen dat vrouwen vrijelijk, op vrijwillige basis en zonder verlies van arbeidskwaliteit kunnen kiezen voor flexibele vormen van arbeidsorganisatie.

17. De lidstaten houden daartoe bij de uitvoering van de richtsnoeren in het kader van de vier pijlers rekening met het genderspect:

- ontwikkeling en versterking van systemen voor raadpleging van organisaties die zich voor gelijkheid van vrouwen en mannen inzetten;
- toepassing van procedures voor de beoordeling van het gender-effect in het kader van elk richtsnoer;
- ontwikkeling van indicatoren voor het meten van vooruitgang in verband met de gelijkheid van vrouwen en mannen in het kader van elk richtsnoer.

Teneinde een gedegen evaluatie van de geboekte vooruitgang mogelijk te maken, dienen de lidstaten te zorgen voor adequate systemen en methoden voor gegevensverzameling.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Teneinde een gedegen evaluatie van de geboekte vooruitgang mogelijk te maken, dienen de lidstaten te zorgen voor adequate systemen en methoden voor gegevensverzameling alsook voor werkgelegenheidsstatistiek met een onderverdeling naar geslacht.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Bestrijding van de genderkloof

De lidstaten en de sociale partners moeten aandacht besteden aan de ongelijkheid bij de vertegenwoordiging van vrouwen of mannen in bepaalde economische sectoren en in bepaalde beroepen, alsmede aan de verbetering van de kansen van vrouwen inzake loopbaanontwikkeling.

18. De lidstaten zullen, waar aangewezen samen met de sociale partners:

- hun inspanningen vergroten om de kloof tussen de werkloosheidspercentages van vrouwen en mannen te verkleinen door een grotere participatie van vrouwen aan het arbeidsproces actief te steunen;
- actie ondernemen om tot een evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in alle economische sectoren en beroepen te komen;
- positieve acties ondernemen om gelijke beloning voor gelijk of gelijkwaardig werk te bevorderen en de inkomensverschillen tussen mannen en vrouwen te verkleinen: acties ter bestrijding van de genderkloof in zowel de publieke als de private sector zijn nodig en het effect van de beleidsmaatregelen inzake verschillen in beloning op grond van geslacht moet worden geïdentificeerd en bestudeerd;
- nadenken over een versterkt gebruik van maatregelen ter verbetering van de positie van vrouwen, teneinde de genderkloof te verkleinen.

Vergemakkelijking van de combinatie van werk en gezin

Beleidsmaatregelen voor loopbaanonderbreking, ouderschapsverlof en deeltijdwerk alsmede flexibele werkregelingen in het belang van zowel de werkgevers als de werknemers zijn bijzonder belangrijk voor vrouwen en mannen. De uitvoering van de diverse richtlijnen en overeenkomsten van de sociale partners op dit terrein moet worden versneld en regelmatig worden gecontroleerd. Er moet worden gezorgd voor een voldoende aanbod van goede opvangmogelijkheden voor kinderen en andere afhankelijke personen, teneinde de intrede en blijvende participatie van vrouwen en mannen op de arbeidsmarkt te bevorderen. Gelijke verdeling van de gezinstaken is in dit verband van cruciaal belang. Het is mogelijk dat degenen die na een onderbreking van hun loopbaan op de arbeidsmarkt terugkeren over verouderde vaardigheden beschikken en moeilijkheden bij de toegang tot een opleiding ondervinden. Herintreding van vrouwen en mannen op de arbeidsmarkt na een periode van afwezigheid moet worden vergemakkelijkt. Teneinde gelijke kansen te versterken,

19. moeten de lidstaten en de sociale partners:

- gezinsvriendelijke beleidsmaatregelen ontwerpen, uitvoeren en bevorderen, met inbegrip van betaalbare, toegankelijke en kwalitatief goede opvangmogelijkheden voor kinderen en andere afhankelijke personen, alsmede regelingen inzake ouderschaps- en andere vormen van verlof;
- nadenken over de vaststelling van een nationale doelstelling voor het vergroten van het aanbod van opvangmogelijkheden, rekening houdende met de eigen situatie;
- bijzondere aandacht besteden aan de situatie van vrouwen en mannen die na een onderbreking van hun beroepsleven weer betaald werk willen doen, en daartoe nagaan hoe de belemmeringen voor herintreding geleidelijk uit de weg kunnen worden geruimd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

- actief steun verlenen aan een grotere participatie van vrouwen aan het arbeidsproces en nationale doelstellingen vaststellen om binnen een periode van vijf jaar de kloof tussen vrouwen en mannen op het gebied van arbeidsdeelname en werkloosheid substantieel te verkleinen;

Ongewijzigd

- nadenken over de vaststelling van een nationale doelstelling voor het vergroten van het aanbod van opvangmogelijkheden, gericht op het geleidelijk bereiken van het gemiddelde niveau van de drie lidstaten met de beste prestatie, rekening houdende met de eigen situatie;

Ongewijzigd

Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor 2001 voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse zee (ICES-sector VIIa)

(2001/C 62 E/22)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 745 def. — 2000/0292(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 november 2000)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In november 1999 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) aangegeven dat er een ernstig gevaar bestaat voor instorting van het kabeljauwbestand in de Ierse Zee (ICES-sector VIIa).
- (2) Volgens het advies van de ICES zal ook de hoeveelheid geslachtsrijpe kabeljauw in de Ierse Zee in 2000 en 2001 erg gering blijven.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 304/2000 van de Commissie van 9 februari 2000 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse zee (ICES-sector VIIa) ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 660/2000 ⁽²⁾, zijn maatregelen vastgesteld om geslachtsrijpe kabeljauw tijdens het paaiseizoen 2000 te beschermen.
- (4) Tijdens de uitvoering van deze maatregelen is extra wetenschappelijk onderzoek verricht en is praktische ervaring opgedaan waaruit blijkt dat de voor het jaar 2000 geldende precieze uitvoeringsbepalingen voor 2001 moeten worden gewijzigd.
- (5) Daarom moeten voor het jaar 2001 soortgelijke voorwaarden worden vastgesteld als voor het jaar 2000.
- (6) Met name twee vormen van visserij die eerder zijn verboden in een deel van de Ierse Zee, moeten opnieuw worden toegestaan.
- (7) Bovendien moet toezicht worden gehouden op deze vormen van visserij en moet worden bepaald dat ze worden gestaakt als de bijvangst van kabeljauw te groot wordt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er worden maatregelen vastgesteld om geslachtsrijpe kabeljauw tijdens het paaiseizoen 2001 in de Ierse Zee (ICES-sector VIIa) zoals gedefinieerd in Verordening (EEG) nr. 3880/91 van de Raad van 17 december 1991 inzake de verstrekking van statis-

tielen van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordwestelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen ⁽³⁾).

Artikel 2

1. In de periode van 14 februari tot en met 30 april 2000 is het verboden bodemtrawls, zegennetten of soortgelijke sleepnetten, kieuwnetten, schakels, warnetten of soortgelijke staande netten of vistuig met haken te gebruiken in het gedeelte van ICES-sector VIIa dat is gelegen tussen:

— de oostkust van Ierland en de oostkust van Noord-Ierland en

— rechte lijnen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

een punt op de oostkust van het Noord-Ierse schiereiland Ards op 54°30'NB,

54°30'NB, 04°50'WL

53°15'NB, 04°50'WL

een punt op de oostkust van Ierland op 53°15'NB.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 is het in het daarin bepaalde gebied en in de daarin vermelde periode toegestaan:

a) met demersale bordentrawls te vissen, op voorwaarde dat er geen ander soort vistuig aan boord is en dat:

i) de maaswijdte van de trawls tussen 70 en 79 mm, of tussen 80 en 89 mm bedraagt en

ii) ze alle behoren tot slechts één enkele van beide toegelaten maaswijdtebereiken en

iii) geen enkele maas, ongeacht waar ze zich in één van de betrokken trawlennetten bevindt, groter is dan 300 mm en

iv) de trawls slechts worden gebruikt in een gebied dat is afgebakend door achtereenvolgens de volgende geografische coördinaten met rechte lijnen te verbinden:

53°30'NB, 05°30'WL

53°30'NB, 05°20'WL

54°20'NB, 04°50'WL

54°30'NB, 05°10'WL

⁽¹⁾ PB L 35 van 10.2.2000, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 80 van 31.3.2000, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 365 van 31.12.1991, blz. 1.

54°30'NB, 05°20'WL

54°00'NB, 05°50'WL

54°00'NB, 06°10'WL

53°45'NB, 06°10'WL

53°45'NB, 05°30'WL

53°30'NB, 05°30'WL

Bovendien mogen vangsten die aan boord worden gehouden en die met inachtneming van bovengenoemde voorwaarden met bordentrawls zijn gevangen, slechts worden aangevoerd als de procentuele samenstelling ervan voldoet aan de voorwaarden die in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen ⁽¹⁾ zijn bepaald voor gesleept vistuig met een maaswijdte tussen 70 mm en 79 mm.

b) met trawls voorzien van een zeeflap te vissen, op voorwaarde dat er geen ander soort vistuig aan boord is en dat deze netten:

- i) voldoen aan de in punt i), onder a), b) en c) genoemde voorwaarden en
- ii) voldoen aan de technische voorschriften in de bijlage en
- iii) slechts worden gebruikt in een gebied dat is afgebakend door achtereenvolgens de volgende geografische coördinaten met rechte lijnen te verbinden:

53°45'NB, 06°00'WL

53°45'NB, 05°30'WL

53°30'NB, 05°30'WL

53°30'NB, 06°00'WL

53°45'NB, 06°00'WL

Bovendien moeten vissersvaartuigen die onder bovengenoemde voorwaarden met trawls voorzien van een zeeflap vissen, wanneer het totale gewicht van de kabeljauw aan boord groter is dan 18 % van het totale gewicht van de aan boord gehouden mariene organismen, het vissen in het betrokken gebied onmiddellijk staken en mogen ze de visserij in dit gebied niet binnen 24 uur hervatten.

c) met semipelagische trawls te vissen, op voorwaarde dat er geen ander soort vistuig aan boord is en dat deze netten:

- i) een maaswijdte hebben die gelijk is aan of groter dan 100 mm,
- ii) ten minste 500 afzonderlijke mazen hebben met een maaswijdte van ten minste 300 mm,

iii) alleen worden gebruikt in de periode van 14 februari tot en met 22 maart,

iv) slechts worden gebruikt in een gebied dat is afgebakend door achtereenvolgens de volgende geografische coördinaten met rechte lijnen te verbinden:

54°30'NB, 05°30'WL

54°30'NB, 04°50'WL

53°15'NB, 04°50'WL

53°15'NB, 05°30'WL

54°30'NB, 05°30'WL

Bovendien moeten vissersvaartuigen die onder bovengenoemde voorwaarden met semipelagische trawls vissen, wanneer het totale gewicht van de kabeljauw aan boord groter is dan 15 % van het totale gewicht van de aan boord gehouden mariene organismen, het vissen in het betrokken gebied onmiddellijk staken en mogen ze de visserij in dit gebied niet binnen 24 uur hervatten.

Artikel 3

De autoriteiten van de lidstaten waarborgen dat tijdens ten minste 50 visreizen waarnemers aan boord zijn van vissersvaartuigen die met inachtneming van de in artikel 2 genoemde voorwaarden semipelagische trawls of trawls met een zeeflap gebruiken.

Over de visserij-activiteiten onder de voorwaarden van artikel 2 verzamelen de waarnemers de volgende gegevens:

- a) het totale gewicht van alle mariene organismen die bij elk gebruik van het vistuig worden gevangen,
- b) het totale gewicht van de kabeljauw die bij elk gebruik van het vistuig wordt gevangen,
- c) de lengte in centimeters, afgerond naar beneden, van iedere gevangen kabeljauw,
- d) de totale hoeveelheid mariene organismen die wordt aangevoerd,
- e) de totale hoeveelheid kabeljauw die wordt aangevoerd,
- f) e lengte in centimeters, afgerond naar beneden, van iedere aangevoerde kabeljauw.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 14 februari 2001.

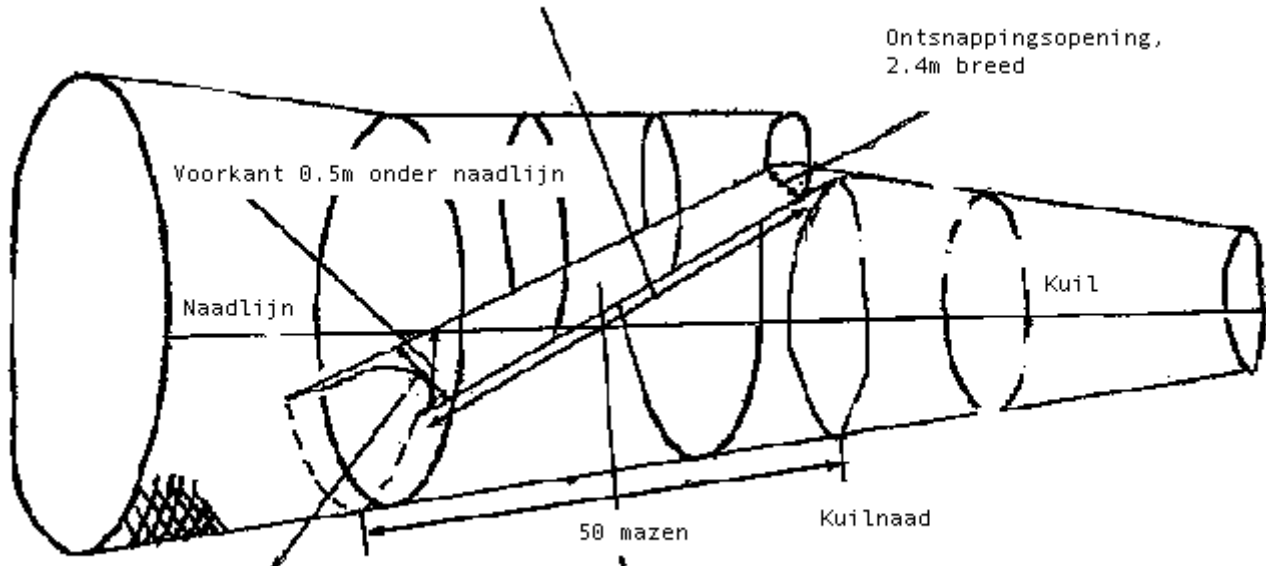
Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 125 van 27.4.1998, blz. 1.

BIJLAGE

TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN INZAKE TRAWLS MET EEN ZEEFLAP

Zeeflap, 3m lang, in een hoek van 30 graden t.o.v. naadlijn

Grootste opening een derde van de breedte van het net van naadlijn tot naadlijn met Maaswijdte 80mm V-vormige voorkant

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake ontbundelde toegang tot het aansluitnet ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/23)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 761 def. — 2000/0185(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 22 november 2000)

⁽¹⁾ PB C 365 E van 19.12.2000.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Schrappen

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Ongewijzigd

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In de conclusies van de bijzondere Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 wordt opgemerkt dat als Europa volledig wil profiteren van het potentieel voor groei en werkgelegenheid dat wordt geboden door de digitale kenniseconomie, het bedrijfsleven en de burgers toegang moeten krijgen tot een goedkope communicatie-infrastructuur van wereldklasse en tot een breed dienstengamma. De lidstaten worden opgeroepen om zich samen met de Commissie „te beijveren voor meer concurrentie op het gebied van lokale toegangsnetten vóór eind 2000 en voor het opsplitsen van het aansluitnet, om de kosten in verband met het gebruik van internet aanzienlijk te verminderen”. De Europese Raad van Santa Maria da Feira van 20 juni 2000 heeft het voorstel voor het actieplan eEurope ⁽¹⁾ onderschreven, waarin ontbundelde toegang tot het aansluitnet als een prioriteit op korte termijn wordt omschreven.

(1 bis) De ontbundeling van het aansluitnet is een aanvulling van de bepalingen van het communautair recht die universele dienstverlening en betaalbare toegang voor alle burgers in de Europese Unie garanderen door bevordering van de concurrentie, economische doelmatigheid en maximaal voordeel voor de gebruiker.

⁽¹⁾ COM(2000) 330 def.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(2) Onder het „aansluitnet” worden de koperdraden in het lokale toegangsnet verstaan die de ruimten van de klant verbinden met de wijkcentrale, concentrator of soortgelijke voorziening van de exploitant. Zoals opgemerkt in het vijfde verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van het pakket telecommunicatieregelgeving ⁽¹⁾ is het lokale toegangsnet nog steeds een van de onderdelen van de geliberaliseerde telecommunicatiemarkt waar de minste concurrentie bestaat. Nieuwe aanbieders beschikken niet over wijdverbreide alternatieve netwerkinfrastructuren en zijn niet in staat om met traditionele technologieën de schaalvoordelen en de dekkingsgraad te evenaren van exploitanten die zijn aangemeld als beschikkende over een aanmerkelijke marktmacht op het vaste netwerk („aangemelde exploitanten”). Dit is het gevolg van het feit dat de exploitanten hun oude koperen aansluitnetten hebben opgezet terwijl zij exclusieve rechten genoten, hetgeen zeer lang heeft geduurd, zodat zij hun investeringskosten konden financieren uit de opbrengsten van hun monopoliepositie.

(2) Onder het „aansluitnet” worden de getwiste metaaldraden in het vaste openbare telefoonnet verstaan die het netwerkaansluitpunt in de ruimten van de abonnee verbinden met het hoofdverdelingsraster of een gelijkwaardige voorziening. Zoals opgemerkt in het vijfde verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van het pakket telecommunicatieregelgeving ⁽¹⁾ is het lokale toegangsnet nog steeds een van de onderdelen van de geliberaliseerde telecommunicatiemarkt waar de minste concurrentie bestaat. Nieuwe aanbieders beschikken niet over wijdverbreide alternatieve netwerkinfrastructuren en zijn niet in staat om met traditionele technologieën de schaalvoordelen en de dekkingsgraad te evenaren van exploitanten die zijn aangemeld als beschikkende over een aanmerkelijke macht op de markt van vaste openbare telefoonnetten (hierna „aangemelde exploitanten” genoemd). Dit is het gevolg van het feit dat de exploitanten hun oude metalen lokale toegangsinfrastructuur hebben opgezet terwijl zij exclusieve rechten genoten, hetgeen zeer lang heeft geduurd, zodat zij hun investeringskosten konden financieren uit de opbrengsten van hun monopoliepositie.

(3) Het Europees Parlement heeft het in zijn resolutie van 13 juni 2000 over de mededeling van de Commissie over de herziening van de communicatiewetgeving 1999 ⁽²⁾ vooral belangrijk geacht dat de sector in staat wordt gesteld infrastructuur te ontwikkelen die de groei van elektronische communicatie en handel bevordert, en dat de regulering dusdanig is dat deze groei wordt gesteund. Het heeft daarbij aangestipt dat de ontbundeling van het aansluitnet op het ogenblik vooral van belang is voor de koperdraadinfrastructuur van een overheersende entiteit, en dat investeringen in alternatieve vormen van infrastructuur redelijke opbrengstmogelijkheden moeten bieden, zodat de uitbreiding van dergelijke infrastructuur in gebieden waar ze nog maar weinig voorhanden is, vergemakkelijkt wordt.

Ongewijzigd

(4) De levering van nieuwe lijnen met glasvezelkabel met een hoge capaciteit rechtstreeks aan grote gebruikers is een specifieke markt die zich in een concurrerende context met nieuwe investeringen ontwikkelt. Derhalve heeft deze verordening geen betrekking op ontbundelde toegang tot glasvezelaansluitlijnen.

(4) De levering van nieuwe lijnen met glasvezelkabel met een hoge capaciteit rechtstreeks aan grote gebruikers is een specifieke markt die zich in een concurrerende context met nieuwe investeringen ontwikkelt. Derhalve heeft deze verordening betrekking op toegang tot metalen aansluitnetten, onverminderd de nationale verplichtingen met betrekking tot andere vormen van toegang tot lokale infrastructuur.

⁽¹⁾ COM(1999) 537.

⁽²⁾ AS-0145/2000.

⁽¹⁾ COM(1999) 537.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (5) Het zou voor nieuwe aanbieders economisch niet haalbaar zijn om de volledige koperen infrastructuur van het aansluitnet van de gevestigde exploitant binnen redelijke tijd te dupliceren. Alternatieve infrastructuren, zoals kabeltelevisie, satellieten en draadloze aansluitnetten, bieden over het algemeen niet dezelfde functionaliteit of dekkinggraad.
- (6) Het is wenselijk dat ontbundelde toegang tot koperen aansluitnetten alleen verplicht wordt gesteld voor aangemelde exploitanten. De Commissie heeft reeds een eerste lijst gepubliceerd van exploitanten van vaste openbare telefoonnetten die door de nationale regelgevende instanties zijn aangemeld als beschikkende over een aanmerkelijke marktmacht⁽¹⁾.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (5) Het zou voor nieuwe aanbieders economisch niet haalbaar zijn om de metalen lokale toegangsinfrastructuur van de gevestigde exploitant volledig en binnen redelijke tijd te dupliceren. Alternatieve infrastructuren, zoals kabeltelevisie, satellieten en draadloze aansluitnetten, bieden vooralsnog over het algemeen niet dezelfde functionaliteit of dekkinggraad, hoewel de situaties in de lidstaten kunnen verschillen.
- (5 bis) De ontbundelde toegang tot het aansluitnet stelt nieuwe aanbieders in staat de concurrentie aan te gaan met de aangemelde exploitanten, door het aanbieden van snelle-datatransmissiediensten voor een permanente internettoegang en multimediatoepassingen op basis van digital subscriber line-technologie (DSL), alsmede van spraaktelefoniediensten. Een redelijk verzoek om ontbundelde toegang impliceert dat de toegang noodzakelijk is voor het verlenen van de diensten van de begunstigde, en dat weigering van het verzoek de concurrentie in deze sector voorkomt, beperkt of vervalst.
- (6) In deze verordening wordt ontbundelde toegang tot de metalen aansluitnetten alleen verplicht gesteld voor die netwerkexploitanten die door hun nationale regelgevende instanties krachtens de toepasselijke communautaire voorschriften zijn aangewezen als exploitanten met een aanmerkelijke macht op de markt van de levering van vaste openbare telefoonnetten. De lidstaten hebben aan de Commissie reeds de namen meegedeeld van de exploitanten van vaste openbare netwerken die een aanmerkelijke marktmacht hebben, uit hoofde van bijlage I, deel 1, van Richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) en Richtlijn 98/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 1998 inzake de toepassing van Open Network Provision op spraaktelefonie en inzake de universele telecommunicatiediensten in een door concurrentie gekenmerkt klimaat.
- (6 bis) Van een aangemelde exploitant kan niet worden verlangd dat hij vormen van toegang verleent die niet binnen zijn bevoegdheden liggen, bijvoorbeeld wanneer inwilliging van een verzoek een schending van de wettelijke rechten van een onafhankelijke derde partij zou betekenen. De verplichting om ontbundelde toegang tot het aansluitnet ter beschikking te stellen, impliceert niet dat aangemelde exploitanten een volledig nieuwe lokale netwerkinfrastructuur moeten opzetten om specifiek aan de verzoeken van ontvangers te voldoen.

⁽¹⁾ PB C 112 van 23.4.1999, blz. 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(7) Hoewel overeenstemming over de technische aspecten en tariefaspecten van de toegang tot het aansluitnet bij voorkeur wordt bereikt door commerciële onderhandelingen, leert de ervaring dat in de meeste gevallen door de regelgevende instantie moet worden ingegrepen in verband met ongelijke machtsverhoudingen tijdens de onderhandelingen tussen de nieuwe aanbieder en de aangemelde exploitant en het gebrek aan andere alternatieven. Aangemelde exploitanten moeten informatie en ontbundelde toegang aan derden leveren onder dezelfde voorwaarden en van dezelfde kwaliteit als die welke zij voor hun eigen diensten of diensten van hun dochterondernemingen of partners bieden. De publicatie door de aangemelde exploitant van een passend referentieaanbod voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet, binnen een korte tijd en bij voorkeur op internet, onder toezicht van de nationale regelgevende instantie zal in dit verband bijdragen tot het scheppen van transparante en niet-discriminerende marktvoorwaarden. Volgens het Gemeenschapsrecht kunnen de nationale regelgevende instanties in dat geval op eigen initiatief maatregelen nemen teneinde kwesties, waaronder tarieven, zo te regelen dat interoperabiliteit van diensten, een zo groot mogelijk economisch rendement en voordelen voor de eindgebruikers gewaarborgd zijn.

(8) Regels voor de kostentoerekening en tarifiering van aansluitnetten en bijbehorende faciliteiten (zoals collocatie en gehuurde transmissiecapaciteit) moeten transparant, niet-discriminerend en objectief zijn om een eerlijke behandeling te waarborgen. Regels voor de tarifiering moeten zo zijn dat de aanbieder van het aansluitnet de desbetreffende kosten kan dekken en een redelijk rendement kan hebben. Regels voor de tarifiering van aansluitnetten moeten eerlijke en duurzame concurrentie bevorderen en concurrentievervalsing uitsluiten, met name uitholling van de marges tussen de grootgebruikerstarieven en eindgebruikerstarieven van de aangemelde exploitant. In dit verband wordt het van belang geacht dat de mededingingsautoriteiten worden geraadpleegd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(7) Hoewel overeenstemming over de technische aspecten en tariefaspecten van de toegang tot het aansluitnet bij voorkeur wordt bereikt door commerciële onderhandelingen, leert de ervaring dat in de meeste gevallen door de regelgevende instantie moet worden ingegrepen in verband met ongelijke machtsverhoudingen tijdens de onderhandelingen tussen de nieuwe aanbieder en de aangemelde exploitant en het gebrek aan andere alternatieven. Volgens het Gemeenschapsrecht kunnen de nationale regelgevende instanties onder bepaalde omstandigheden op eigen initiatief optreden, teneinde te zorgen voor eerlijke concurrentie, economische doelmatigheid en een maximaal nut voor de eindgebruikers. Blijft de aangemelde exploitant wat betreft de doorlooptijden in gebreke, dan dient de begunstigde aanspraak te kunnen maken op vergoeding.

(8) Regels voor de kostentoerekening en tarifiering van aansluitnetten en aanverwante faciliteiten moeten transparant, niet-discriminerend en objectief zijn om een eerlijke behandeling te waarborgen. Regels voor de tarifiering moeten zo zijn dat de aanbieder van het aansluitnet de desbetreffende kosten kan dekken en een redelijk rendement kan hebben, om de ontwikkeling op lange termijn te verzekeren en de infrastructuur van het aansluitnet te moderniseren. Regels voor de tarifiering van aansluitnetten moeten eerlijke en duurzame concurrentie bevorderen, rekening houdend met de noodzaak van investeringen in alternatieve infrastructuur, en concurrentievervalsing uitsluiten, met name uitholling van de marges tussen de grootgebruikerstarieven en eindgebruikerstarieven van de aangemelde exploitant. In dit verband wordt het van belang geacht dat de mededingingsautoriteiten worden geraadpleegd.

(8 bis) Aangemelde exploitanten moeten informatie en ontbundelde toegang aan derden leveren onder dezelfde voorwaarden en van dezelfde kwaliteit als die welke zij aan hun eigen diensten of aan die van hun geassocieerde ondernemingen of partners leveren. De publicatie door de aangemelde exploitant van een passend referentieaanbod voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet, binnen een korte tijd en bij voorkeur op het internet, onder toezicht van de nationale regelgevende instantie zal in dit verband bijdragen tot het scheppen van transparante en niet-discriminerende marktvoorwaarden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (9) In Aanbeveling 2000/417/EG van 25 mei 2000 inzake „Ontbundelde toegang tot het aansluitnet: De voorwaarden scheppen voor een volledig gamma elektronische communicatiediensten waaronder breedbandmultimedia-diensten en snelle internetdiensten” ⁽¹⁾ en de mededeling van 26 april 2000 ⁽²⁾ heeft de Commissie gedetailleerde richtsnoeren neergelegd om de nationale regelgevende instanties bij te staan bij het op billijke wijze reguleren van verschillende vormen van ontbundelde toegang tot het aansluitnet en bij de toepassing van de bestaande communautaire wetgeving.
- (10) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag kan de doelstelling, de totstandbrenging van een geharmoniseerd kader voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet teneinde de concurrerende levering mogelijk te maken van een goedkope communicatie-infrastructuur van wereldklasse en een breed dienstengamma voor alle bedrijven en burgers in de Gemeenschap, niet door de lidstaten op een degelijke en geharmoniseerde wijze en tijdig worden verwezenlijkt en kan zij derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze verordening beperkt zich tot hetgeen minimaal vereist is om deze doelstellingen te verwezenlijken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (9) In Aanbeveling 2000/417/EG van 25 mei 2000 inzake „Ontbundelde toegang tot het aansluitnet: De voorwaarden scheppen voor een volledig gamma elektronische communicatiediensten waaronder breedbandmultimedia-diensten en snelle internetdiensten” ⁽¹⁾ en de mededeling van 26 april 2000 ⁽²⁾ heeft de Commissie gedetailleerde richtsnoeren neergelegd om de nationale regelgevende instanties bij te staan bij het op billijke wijze reguleren van verschillende vormen van ontbundelde toegang tot het aansluitnet.
- (10) In overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel als bedoeld in artikel 5 van het Verdrag kan de doelstelling, de totstandbrenging van een geharmoniseerd kader voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet teneinde de concurrerende levering mogelijk te maken van een goedkope communicatie-infrastructuur van wereldklasse en een breed dienstengamma voor alle bedrijven en burgers in de Gemeenschap, niet door de lidstaten op een degelijke en geharmoniseerde wijze en tijdig worden verwezenlijkt en kan zij derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. De bepalingen van deze verordening blijven beperkt tot hetgeen minimaal vereist is om deze doelstellingen te bereiken en gaan niet verder dan met het oog hierop nodig is. Zij worden aangenomen zonder afbreuk te doen aan nationale bepalingen tot naleving van deze verordening die meer gedetailleerde maatregelen, zoals maatregelen in verband met virtuele collocatie, behelzen.
- (10 bis) De bepalingen van deze verordening vormen een aanvulling op het regelgevingskader voor telecommunicatie, met name de richtlijnen 97/33/EG en 98/10/EG; het is de bedoeling dat het nieuwe regelgevingskader voor elektronische communicatie passende bepalingen zal bevatten om deze verordening te vervangen,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Ongewijzigd

Artikel 1

toepassingsgebied

Doel en toepassingsgebied

1. Het doel van deze verordening is het intensiveren van de concurrentie en het stimuleren van technologische innovatie op de lokale-toegangsmarkt door middel van het vaststellen van geharmoniseerde voorwaarden voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet, om het concurrerende aanbod van een breed scala aan elektronische telecommunicatiediensten te bevorderen.

⁽¹⁾ PB L 156 van 29.6.2000, blz. 44.

⁽²⁾ COM(2000) 237.

⁽¹⁾ PB L 156 van 29.6.2000, blz. 44.

⁽²⁾ COM(2000) 237.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

1. Deze verordening is van toepassing op de ontbundelde toegang tot aansluitnetten van netexploitanten die door de nationale regelgevende instantie overeenkomstig de toepasselijke communautaire voorschriften bij de Commissie zijn aangemeld als beschikkende over een aanmerkelijke marktmacht bij het aanbieden van vaste openbare telefoonnetten en diensten, hierna aangemelde „exploitanten” genoemd.

2. Deze verordening is van toepassing onverminderd de verplichting krachtens de communautaire voorschriften van aangemelde exploitanten om het non-discriminatiebeginsel in acht te nemen wanneer zij het vaste openbare telefoonnet gebruiken om derden snelle toegang en transmissiediensten te leveren onder dezelfde voorwaarden als aan hun eigen diensten.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „aansluitnet”: de koperdraden in het lokale toegangsnet die de ruimten van de klant verbinden met de wijkcentrale, concentrator of soortgelijke voorziening van de exploitant van het vaste openbare telefoonnet;

GEWIJZIGD VOORSTEL

Deze verordening is van toepassing op de ontbundelde toegang tot de aansluitnetten en bijbehorende faciliteiten van exploitanten van vaste openbare telefoonnetten die door de nationale regelgevende instantie zijn aangemeld als beschikkende over een aanmerkelijke macht op de markt van de levering van vaste openbare telefoonnetten uit hoofde van bijlage I, deel 1, van Richtlijn 97/33/EG of Richtlijn 98/10/EG.

2. Deze verordening is van toepassing onverminderd de verplichting voor aangemelde exploitanten om het non-discriminatiebeginsel in acht te nemen wanneer zij het vaste openbare telefoonnet gebruiken om derden snelle toegang en transmissiediensten te leveren die zij ook aan hun eigen diensten of aan hun geassocieerde ondernemingen leveren, in overeenstemming met communautaire voorschriften.

2 bis. Deze verordening laat de rechten van de lidstaten onverlet om, overeenkomstig het communautaire recht, maatregelen te handhaven of in te voeren die uitgebreidere voorschriften bevatten dan die welke in deze verordening voorkomen en/of buiten het toepassingsgebied van deze verordening vallen, onder meer ten aanzien van andere soorten toegang tot lokale infrastructuur.

Ongewijzigd

- a) „aangemelde exploitant”: exploitant van vaste openbare telefoonnetten die door de nationale regelgevende instantie is aangemeld als beschikkende over een aanmerkelijke macht op de markt van de levering van vaste openbare telefoonnetten uit hoofde van bijlage I, deel 1, van Richtlijn 97/33/EG of Richtlijn 98/10/EG;
- b) „ontvanger”: een derde die in overeenstemming met Richtlijn 97/13/EG naar behoren toestemming heeft verkregen of gerechtigd is om krachtens de nationale wetgeving communicatiediensten aan te bieden en die in aanmerking komt voor ontbundelde toegang tot een aansluitnet;
- a) „aansluitnet”: de getwiste metaaldraden die het netwerkaansluitpunt in de ruimte van de abonnee verbinden met het hoofdverdelingsraster of gelijkwaardige voorziening in het vaste openbare telefoonnet;
- a bis) „subnet”: een gedeeltelijk aansluitnet dat het netwerkaansluitpunt in de ruimte van de abonnee verbindt met een concentratiepunt of een nader aangeduid tussenliggend aansluitpunt in het vaste openbare telefoonnet;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- b) „ontbundelde toegang tot het aansluitnet”: volledig ontbundelde toegang tot het aansluitnet en gedeelde toegang tot het aansluitnet; dit begrip houdt geen wijziging in de eigendom van het koperen aansluitnet in;
- c) „volledig ontbundelde toegang tot het aansluitnet”: het verlenen van toegang tot het koperen aansluitnet van de gevestigde exploitant, waarbij de nieuwe aanbieder het exclusieve gebruik van het volledige frequentiespectrum van de koperlijn heeft en de eindgebruikers een volledig pakket spraak- en datadiensten kan aanbieden;
- d) „gedeelde toegang tot het aansluitnet”: het verlenen van toegang tot het niet voor spraak bestemde deel van het frequentiespectrum van een koperlijn waarop de basistelefoondienst aan de eindgebruiker wordt geleverd door de gevestigde exploitant die een nieuwe aanbieder de mogelijkheid biedt technologieën in te voeren, bijvoorbeeld ADSL-systemen (asymmetrical digital subscriber line), om de eindgebruiker bijkomende diensten aan te bieden, zoals snelle internettoegang;
- e) „collocatie”: het leveren van fysieke ruimte en technische voorzieningen die nodig zijn om de apparatuur van een nieuwe aanbieder behoorlijk te installeren en aan te sluiten voor toegang tot het aansluitnet.

Artikel 3

Verlening van ontbundelde toegang

1. Aangemelde exploitanten stellen uiterlijk op 31 december 2000 aan derden ontbundelde toegang tot het aansluitnet ter beschikking onder doorzichtige, billijke en niet-discriminerende voorwaarden. Aangemelde exploitanten stellen aan hun concurrenten onder dezelfde voorwaarden en binnen dezelfde termijnen dezelfde voorzieningen ter beschikking als die waarover zijzelf of de aan hen gelieerde ondernemingen kunnen beschikken.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- b) „ontbundelde toegang tot het aansluitnet”: volledig ontbundelde toegang tot het aansluitnet en gedeelde toegang tot het aansluitnet; dit begrip behelst geen wijziging in de eigendom van het aansluitnet;
- c) „volledig ontbundelde toegang tot het aansluitnet”: het verlenen van toegang aan een ontvanger tot het aansluitnet of het subnet van de aangemelde exploitant, waarbij toestemming wordt verleend tot het gebruik van het volledige frequentiespectrum van de getwiste metaaldraden;
- d) „gedeelde toegang tot het aansluitnet”: het verlenen van toegang aan een ontvanger tot het aansluitnet of subnet van de aangemelde exploitant, waarbij toestemming wordt verleend voor het gebruik van het buiten de spraakband liggende deel van het frequentiespectrum van de getwiste metaaldraden; de aangemelde exploitant blijft het aansluitnet gebruiken om het publiek de telefoondienst te leveren;
- e) „collocatie”: het leveren van fysieke ruimte en technische faciliteiten, nodig om het installeren en aansluiten van de betreffende apparatuur van een ontvanger onder redelijke voorwaarden mogelijk te maken, als genoemd in deel B van de bijlage;
- f) „bijbehorende faciliteiten”: de faciliteiten die behoren bij het verlenen van ontbundelde toegang tot het aansluitnet, met name collocatie, aansluitingskabels en de relevante informaticasystemen, waartoe een ontvanger toegang moet hebben om onder billijke concurrentievoorwaarden de diensten te kunnen verlenen.

Ongewijzigd

1. Aangemelde exploitanten publiceren per 31 december 2000 een referentieaanbod voor de ontbundelde toegang tot hun aansluitnet en bijbehorende faciliteiten, dat ten minste de in de bijlage genoemde punten omvat, en werken dit regelmatig bij. Het aanbod moet in voldoende mate ontbundeld zijn, opdat de ontvanger niet hoeft te betalen voor onderdelen of faciliteiten van het net die niet nodig zijn voor het verlenen van zijn diensten, en het moet een beschrijving bevatten van de aanbiddingen voor de verschillende onderdelen en de daarvoor geldende voorwaarden en tarieven.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Aangemelde exploitanten verlenen derden fysieke toegang tot elk technisch haalbaar punt van het koperen aansluitnet of subnet waar de nieuwe aanbieder zijn eigen netapparatuur en voorzieningen in collocatie kan plaatsen en aansluiten om diensten aan zijn klant te verlenen, hetzij in de wijkcentrale, hetzij in de concentrator of gelijkwaardige faciliteit.

3. Aangemelde exploitanten publiceren uiterlijk 31 december 2000 een referentieaanbod voor de ontbundelde toegang tot de aansluitnetten en bijbehorende voorzieningen, met inbegrip van in voldoende mate ontbundelde collocatie, dat een beschrijving van de aanbiedingen voor de verschillende onderdelen bevat alsmede de daarvoor geldende voorwaarden en tarieven. Zij houden daarbij rekening met de lijst in de bijlage bij Aanbeveling 2000/417/EG.

*Artikel 4***Toezicht door de regelgevende instantie**

1. Zolang het niveau van de concurrentie op het aansluitnet ontoereikend is om buitensporige tarieven te voorkomen, zorgen de nationale regelgevende instanties ervoor dat de door aangemelde exploitanten gehanteerde tarieven voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet het beginsel van kostenoriëntering volgen. De nationale regelgevende instanties zijn bevoegd in gerechtvaardigde gevallen wijzigingen in het referentieaanbod voor de ontbundelde toegang tot het aansluitnet voor te schrijven, ook ter zake van de tarieven. Bij het vaststellen van tariefvoorschriften en tariefbesluiten in verband met ontbundelde toegang tot het aansluitnet zorgen de nationale regelgevende instanties ervoor dat zij eerlijke en duurzame concurrentie bevorderen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De aangemelde exploitanten willigen per 31 december 2000, onder transparante, billijke en niet-discriminerende voorwaarden, redelijke verzoeken van ontvangers om ontbundelde toegang tot hun aansluitnet en bijbehorende faciliteiten in. Verzoeken worden uitsluitend afgewezen op grond van objectieve criteria die betrekking hebben op de technische haalbaarheid of de noodzaak om de integriteit van het netwerk te handhaven. Indien toegang wordt geweigerd, kan de benadeelde partij de zaak overeenkomstig de in artikel 4, lid 2, genoemde geschillenbeslechtingsprocedure voorleggen. Aangemelde exploitanten leveren de ontvangers onder dezelfde voorwaarden en binnen dezelfde termijnen gelijkwaardige faciliteiten als die welke zij aan zichzelf of hun geassocieerde ondernemingen leveren.

2 bis. Aangemelde exploitanten rekenen tarieven aan voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet en bijbehorende faciliteiten die op basis van kostenoriëntering zijn vastgesteld. De nationale regelgevende instantie verleent in overeenstemming met artikel 4, lid 1 c, ontheffing van de verplichting dat tarieven worden vastgesteld op basis van kostenoriëntering.

Schrappen

*Artikel 4***Toezicht door de regelgevende instantie**

1. De nationale regelgevende instantie zorgt ervoor dat de tarieven voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet bevorderlijk zijn voor eerlijke en duurzame concurrentie.

1 a. De nationale regelgevende instantie kan:

- a) in gerechtvaardigde gevallen veranderingen voorschrijven in het referentieaanbod voor de ontbundelde toegang tot het aansluitnet en bijbehorende faciliteiten, met inbegrip van tarieven;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De nationale regelgevende instanties zijn bevoegd, op snelle, billijke en doorzichtige wijze, geschillen tussen ondernemingen in verband met die onder deze verordening vallende aangelegenheden te beslechten.

*Artikel 5***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

GEWIJZIGD VOORSTEL

b) aangemelde exploitanten ertoe verplichten informatie te verstrekken die van belang is voor de uitvoering van deze verordening.

1 b. De nationale regelgevende instantie kan, indien zulks gerechtvaardigd is, op eigen initiatief optreden om niet-discriminatie, eerlijke concurrentie, economische doelmatigheid en een maximaal nut voor de gebruikers te waarborgen.

1 c. Wanneer de nationale regelgevende instantie bepaalt dat de lokale-toegangsmarkt in voldoende mate concurrerend is, verleent zij de aangemelde exploitanten ontheffing van de in artikel 3, lid 2bis, neergelegde verplichting dat tarieven op basis van kostenoriëntering worden vastgesteld.

2. Voor geschillen tussen ondernemingen in verband met kwesties die onder deze verordening vallen, gelden de overeenkomstig Richtlijn 97/33/EG vastgestelde nationale procedures voor geschillenbeslechting; zij worden op snelle, billijke en transparante wijze behandeld.

Ongewijzigd

BIJLAGE

MINIMUMLIJST VAN PUNTEN DIE MOETEN WORDEN OPGENOMEN IN EEN REFERENTIEAANBOD VOOR ONTBUNDELDE TOEGANG TOT HET AANSLUITNET, DAT DOOR AANGEMELDE EXPLOITANTEN MOET WORDEN GEPUBLICIEERD**A. Voorwaarden voor ontbundelde toegang tot het aansluitnet**

1. Netwerkelementen waartoe toegang wordt aangeboden, met daarin opgenomen de volgende elementen:
 - toegang tot aansluitnetten,
 - toegang tot het buiten de spraakband liggende deel van het frequentiespectrum van een aansluitnet, in het geval van gedeelde toegang tot het aansluitnet;
2. Informatie over de plaatsen van de fysieke aansluitpunten (om problemen met de openbare veiligheid te vermijden, is het mogelijk dat deze informatie alleen aan belanghebbende partijen ter beschikking wordt gesteld), beschikbaarheid van aansluitnetten op bepaalde delen van het toegangsnet;
3. Technische voorwaarden die verband houden met de toegang tot en het gebruik van aansluitnetten, waaronder technische kenmerken van getwiste metaaldraden in het aansluitnet;
4. Bestel- en leveringsprocedures, gebruiksbeperkingen.

B. Collocatiediensten

5. Informatie over de desbetreffende plaatsen van de aangemelde exploitanten (om problemen met de openbare veiligheid te vermijden, is het mogelijk dat deze informatie alleen aan belanghebbende partijen ter beschikking wordt gesteld);
6. Collocatieopties op de in punt B5 genoemde plaatsen (met inbegrip van fysieke collocatie en, in voorkomend geval, collocatie op afstand en virtuele collocatie);
7. Apparatuurkenmerken: eventuele beperkingen voor apparatuur die in collocatie kan worden geplaatst;
8. Veiligheidsaspecten: door aangemelde exploitanten getroffen maatregelen om de veiligheid van hun lokaties te waarborgen;
9. Voorwaarden voor de toegang van het personeel van concurrerende exploitanten;
10. Veiligheidsnormen;
11. Regels voor de toewijzing van ruimte wanneer de collocatieruimte beperkt is;
12. Regels voor ontvangers voor de inspectie van lokaties waarop fysieke collocatie mogelijk is of plaatsen waar collocatie is geweigerd in verband met ruimtegebrek.

C. Informatiesystemen

13. Voorwaarden voor toegang tot de operationele ondersteunende systemen, informatiesystemen of databases voor reservering, levering, bestelling, onderhoud en herstelverzoeken en facturering van de aangemelde exploitant.

D. Leveringsvoorwaarden

14. Termijn waarbinnen wordt gereageerd op verzoeken om de levering van diensten en faciliteiten; overeenkomsten inzake het niveau van de diensten, procedures om gebreken te verhelpen en escalatie te voorkomen, en parameters voor de kwaliteit van de dienstverlening;
 15. Standaard contractvoorwaarden, inclusief, voor zover van toepassing, voor niet-nakoming van termijnen geboden compensatie;
 16. Tarieven of tarifieringsformule: voor alle bovengenoemde aspecten, functies en faciliteiten.
-

Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad inzake de bestrijding van mensenhandel

(2001/C 62 E/24)

COM(2000) 854 def./2 — 2001/0024(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 januari 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op de artikelen 29, 31, sub e), en 34, lid 2, sub b),

Gezien het voorstel van de Commissie;

Gezien het advies van het Europees Parlement;

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Actieplan van de Raad en de Commissie met betrekking tot de beste tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid ⁽¹⁾, de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15-16 oktober 1999, de conclusies van de Europese Raad van Santa Maria da Feira van 19-20 juni 2000, de Commissie in haar scorebord ⁽²⁾ en het Europees Parlement in zijn resolutie van 19 mei 2000 ⁽³⁾ bevatten of roepen op tot wetgevende maatregelen ter bestrijding van mensenhandel, inclusief gemeenschappelijke definities, strafbaarstellingen en sancties.
- (2) Het gemeenschappelijk optreden van 24 februari 1997 betreffende de actie ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen ⁽⁴⁾ moet worden aangevuld met verdere wetgevende maatregelen in verband met het uiteenlopende karakter van de wetgevende benaderingen van de lidstaten, alsook om bij te dragen aan de ontwikkeling van een doeltreffende justitiële samenwerking en samenwerking op het gebied van rechtshandhaving ten aanzien van mensenhandel.
- (3) Mensenhandel komt neer op een ernstige schending van de fundamentele mensenrechten en menselijke waardigheid en behelst gewelddadige praktijken zoals misbruik en misleiding van kwetsbare personen, alsook gebruik van geweld, bedreigingen, verplichte dienstbaarheid om schulden af te betalen en dwang.
- (4) De belangrijke activiteiten van internationale organisaties, zoals in het bijzonder de VN, moeten worden aangevuld met werkzaamheden van de Europese Unie.

(5) Het is nodig dat de ernstige strafbare feiten op het gebied van mensenhandel worden aangepakt in het kader van een alomvattende benadering waarbij elementen van het strafrecht die alle lidstaten gemeen hebben, inclusief doeltreffende, evenredige en afschrikkende maatregelen, een integrerend deel uitmaken tezamen met een zo breed mogelijke justitiële samenwerking; overeenkomstig de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit blijft dit kaderbesluit beperkt tot de minimumvereisten die nodig zijn om die doelstellingen op Europees niveau te bereiken en gaat het niet verder dan wat daartoe nodig is.

(6) Het is nodig voldoende strenge sancties in te voeren ten aanzien van daders teneinde mensenhandel op te nemen binnen de reikwijdte van instrumenten die reeds werden goedgekeurd met het oog op de bestrijding van georganiseerde misdaad, zoals gemeenschappelijk optreden 98/699/JBZ ⁽⁵⁾ inzake witwassen van geld, identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten uit misdaad, alsook gemeenschappelijk optreden 98/733/JBZ ⁽⁶⁾ waarbij deelneming in een criminele organisatie strafbaar wordt gesteld.

(7) Dit kaderbesluit moet bijdragen tot de bestrijding en de voorkoming van mensenhandel door de aanvulling van de instrumenten die werden goedgekeurd door de Raad, zoals gemeenschappelijk optreden 96/700/JBZ ⁽⁷⁾ tot vaststelling van een stimulerings- en uitwisselingsprogramma ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen (STOP), gemeenschappelijk optreden 96/748/JBZ ⁽⁸⁾ tot uitbreiding van het mandaat van de Europol-Drugseenheid, besluit van de Raad en het Europees Parlement 293/2000/EG ⁽⁹⁾ inzake het Daphne-programma met betrekking tot preventieve maatregelen ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen, gemeenschappelijk optreden 98/428/JBZ ⁽¹⁰⁾ inzake de totstandbrenging van een Europees justitieel netwerk, gemeenschappelijk optreden 96/277/JBZ ⁽¹¹⁾ betreffende een raamwerk voor de uitwisseling van verbindingsmagistraten ter verbetering van de justitiële samenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie, alsook gemeenschappelijk optreden 98/427/JBZ ⁽¹²⁾ inzake goede praktijken bij wederzijdse rechtshulp in strafzaken,

⁽¹⁾ PB C 19 van 23.1.1999.

⁽²⁾ COM(2000) 167 def., blz. 2.4, beheer van migrantiestromen en blz. 4.3 bestrijding van bepaalde vormen van criminaliteit.

⁽³⁾ A5-0127/2000.

⁽⁴⁾ PB L 63 van 4.3.1997.

⁽⁵⁾ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 322 van 12.12.1996.

⁽⁸⁾ PB L 342 van 31.12.1996.

⁽⁹⁾ PB L 34 van 9.2.2000.

⁽¹⁰⁾ PB L 191 van 7.7.1998, blz. 4.

⁽¹¹⁾ PB L 105 van 27.4.1996.

⁽¹²⁾ PB L 191 van 7.7.1998.

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT GOEDGEKEURD:

Artikel 1

Misdrijven op het gebied van mensenhandel voor uitbuiting op arbeidsgebied

Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat werving, vervoer en overbrenging van een persoon, inclusief onderdak en daaropvolgende opneming en van de wisseling van de controle over hem of haar, strafbaar is. Hierbij is vereist dat de grondrechten van de betrokkene worden gesupprimeerd of gesupprimeerd blijven met het oog op de uitbuiting van hem of haar bij de productie van goederen of het verlenen van diensten, waarbij inbreuk wordt gemaakt op de arbeidsnormen inzake arbeidsvoorwaarden, loon, gezondheid en veiligheid op de werkplek, en:

- a) gebruik is gemaakt van dwang, geweld of bedreigingen, inclusief ontvoering, of
- b) gebruik is gemaakt van misleiding of fraude, of
- c) er sprake is van misbruik van gezag, invloed of druk, of
- d) er sprake is van een andere vorm van misbruik.

Artikel 2

Misdrijven op het gebied van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting

Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat het werven, vervoeren en overbrengen van een persoon, inclusief onderdak en daaropvolgende opneming en van de wisseling van de controle over hem of haar strafbaar is, en wel ingeval hij of zij wordt uitgebuit in het kader van prostitutie of bij pornografische voorstellingen dan wel bij de productie van pornografisch materiaal, en:

- a) gebruik is gemaakt van dwang, geweld of bedreigingen, inclusief ontvoering, of
- b) gebruik is gemaakt van misleiding of fraude, of
- c) misbruik is gemaakt van gezag, invloed of druk, of
- d) er sprake is van een andere vorm van misbruik.

Artikel 3

Instigatie, hulp, aanstoking en poging

Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat instigatie, hulp, aanstoking en poging om een misdrijf te begaan waarnaar wordt verwezen in de artikelen 1 en 2, strafbaar is.

Artikel 4

Straffen en bezwarende omstandigheden

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een misdrijf, zoals bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3 strafbaar is, en wel met daadwerkelijke, evenredige en afschrikkende straffen, inclusief hechtenis, met een maximumstraf die niet minder dan zes jaar mag bedragen.

2. Onverminderd bijkomende definities in de nationale wetgeving, moet elke lidstaat de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3 strafbaar is, en wel met hechtenis, met een maximumstraf die niet minder mag bedragen dan tien jaar, wanneer:

- sprake is van bijzondere ruwheid, of
- een en ander aanzienlijke opbrengsten meebrengt, of
- het misdrijf is begaan in het kader van een criminele organisatie.

Artikel 5

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor een misdrijf als bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3, dat te hunnen voordele werd begaan door een persoon die individueel optrad dan wel in het kader van de betrokken rechtspersoon, en die een leidende positie binnen deze rechtspersoon heeft, die gebaseerd is op:

- a) bevoegdheid van representatie van de rechtspersoon, of
- b) bevoegdheid om beslissingen te nemen namens de rechtspersoon, of
- c) de bevoegdheid heeft om in het kader van de rechtspersoon controle uit te oefenen.

2. Los van de gevallen bedoeld in lid 1 moet elke lidstaat de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld wanneer het gebrek aan supervisie of controle door een persoon zoals bedoeld in lid 1 een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3 mogelijk heeft gemaakt ten voordele van bedoelde rechtspersoon door een persoon die onder zijn gezag valt.

3. Aansprakelijkheid van rechtspersonen zoals bedoeld in de leden 1 en 2 sluit geen strafrechtelijke procedures uit tegen fysieke personen die optraden als daders, aanstokers of medeplichtigen bij een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3.

4. In het raam van dit kaderbesluit betekent rechtspersoon elke entiteit die in het kader van de toepasselijke wetgeving een dergelijk statuut heeft, met uitzondering van staten of andere openbare organen bij de uitoefening van hun staatsmacht, als ook internationale organisaties.

Artikel 6

Sancties betreffende rechtspersonen

Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon die overeenkomstig artikel 5 aansprakelijk wordt geacht, strafbaar is door middel van daadwerkelijke, evenredige en afschrikkende sancties, die criminele en niet-criminele boetes dienen te behelzen, naast andere sancties zoals:

- a) uitsluiting van aanspraak op openbare uitkeringen of steun, of
- b) tijdelijke of permanente uitsluiting van commerciële activiteiten, of
- c) plaatsing onder gerechtelijk toezicht, of
- d) gerechtelijke surseance van betaling, of
- e) tijdelijke of permanente sluiting van vestigingen die werden gebruikt voor het plegen van het misdrijf.

Artikel 7

Rechtspraak en vervolging

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om zijn rechtspraak af te stemmen op een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3, wanneer:

- a) het misdrijf geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied is gepleegd, of
- b) de dader een van zijn onderdanen is, of
- c) wanneer het misdrijf is begaan ten voordele van een rechtspersoon die is gevestigd op het grondgebied van die lidstaat.

2. Een lidstaat kan ertoe besluiten al dan niet slechts in specifieke gevallen of omstandigheden de regels inzake rechtspraak bedoeld in de leden 1, sub b), en c), toe te passen indien het misdrijf buiten zijn grondgebied is gepleegd.

3. Een lidstaat die in het kader van de eigen wetgeving eigen onderdanen niet uitlevert, moet de maatregelen nemen die nodig zijn om zijn rechtspraak om te werken en zonodig misdrijven zoals bedoeld in de artikelen 1, 2, en 3 te vervolgen wanneer deze door eigen onderdanen buiten zijn grondgebied werden gepleegd.

4. De lidstaten moeten het Secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie op de hoogte stellen wanneer zij ertoe besluiten lid 2 toe te passen, zonodig met vermelding van de specifieke gevallen of omstandigheden waarin het besluit van toepassing is.

Artikel 8

Slachtoffers

Elke lidstaat moet ervoor zorgen dat een slachtoffer van een misdrijf zoals bedoeld in het raam van dit kaderbesluit de nodige rechtsbescherming geniet en voor gerechtelijke procedures in aanmerking komt. De lidstaten moeten er vooral voor zorgen dat crimineel onderzoek en gerechtelijke procedures voor het slachtoffer geen bijkomende schade meebrengen.

Artikel 9

Samenwerking tussen de lidstaten

1. Overeenkomstig de toepasselijke conventies, multilaterale en bilaterale overeenkomsten en regelingen moeten de lidstaten elkaar zoveel mogelijk bijstaan met betrekking tot de gerechtelijke procedures in verband met de in dit kaderbesluit bedoelde misdrijven.

2. Wanneer verschillende lidstaten gerechtelijke bevoegdheid hebben met betrekking tot de misdrijven die in dit kaderbesluit zijn bedoeld, moeten die lidstaten mekaar raadplegen met het oog op de coördinatie van hun optreden om op doeltreffende wijze tot vervolging over te kunnen gaan. Daarbij moet passend gebruik worden gemaakt van de bestaande samenwerkingsmechanismen, zoals het netwerk van verbindingsmagistraten en het Europees Justitieel Netwerk.

3. Met het oog op de uitwisseling van informatie in verband met de misdrijven bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3, moeten de lidstaten contactpunten instellen of gebruik maken van de bestaande samenwerkingsmechanismen. De lidstaten moeten er vooral voor zorgen dat Europol, binnen de grenzen van zijn opdracht, daarbij ten volle wordt betrokken.

4. Elke lidstaat moet het Secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie op de hoogte stellen omtrent de aangewezen contactpunten met het oog op de uitwisseling van informatie in verband met mensenhandel. Het Secretariaat-generaal moet verder alle lidstaten op de hoogte stellen inzake de aangewezen contactpunten.

Artikel 10

Tenuitvoerlegging

1. De lidstaten dienen de maatregelen te nemen die nodig zijn om uiterlijk op 31 december 2002 aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. Tegen dezelfde datum moeten de lidstaten aan het Secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst toezenden van de bepalingen tot omzetting in hun nationaal recht van de verplichtingen die zijn opgelegd op grond van dit kaderbesluit. De Raad zal uiterlijk tegen 30 juni 2004 op basis van een verslag dat is opgesteld uitgaande van deze informatie en een door de Commissie toegezonden schriftelijk verslag, beoordelen in hoeverre de lidstaten de maatregelen hebben genomen die nodig zijn om aan dit kaderbesluit te voldoen.

Artikel 11

Opheffing van gemeenschappelijk optreden 97/154/JBZ

Het gemeenschappelijk optreden van 24 februari dat door de Raad werd goedgekeurd op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake een optreden ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen van 1997 wordt in het raam van dit kaderbesluit opgeheven.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie

(2001/C 62 E/25)

COM(2000) 854 def./2 — 2001/0025(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 januari 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op de artikelen 29, 31, sub e), en 34, lid 2, sub b),

Gezien het voorstel van de Commissie;

Gezien het advies van het Europees Parlement;

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Actieplan van de Raad en de Commissie met betrekking tot de beste tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid ⁽¹⁾, de conclusies van de Europese Raad van Tampere, de Commissie in haar Scorebord ⁽²⁾, het Europees Parlement in zijn Resolutie van 11 april 2000 ⁽³⁾ bevatten of roepen op tot wetgevende maatregelen ter bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en pornografie, inclusief gemeenschappelijke definities, strafbaarstellingen en sancties.
- (2) Het gemeenschappelijk optreden van 24 februari 1997 betreffende de actie ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen ⁽⁴⁾ en het besluit van de Raad ter bestrijding van kinderpornografie op internet ⁽⁵⁾ moeten worden aangevuld met verdere wetgevende maatregelen in verband met het uiteenlopende karakter van de wetgevende benaderingen van de lidstaten, alsook om bij te dragen aan de verdere ontwikkeling van een doeltreffende justitiële samenwerking en een samenwerking op het gebied van rechtshandhaving ten aanzien van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie.
- (3) Het Europees Parlement in zijn Resolutie van 30 maart 2000 ⁽⁶⁾ inzake de mededeling van de Commissie betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bestrijding van kinderseksstoerisme ⁽⁷⁾ herhaalt dat kinderseksstoerisme een strafbaar feit is dat nauw samenhangt met de seksuele

uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, waarbij het de Commissie verzoekt om bij de Raad een voorstel voor een kaderbesluit in te dienen met minimumregels betreffende de elementen van deze strafbare handelingen.

- (4) Seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie vormen ernstige schendingen van de mensenrechten en het fundamenteel recht van een kind om op harmonieuze wijze te worden opgevoed en tot ontwikkeling te komen.
- (5) Kinderpornografie, een zeer ernstige vorm van seksuele uitbuiting van kinderen, neemt altijd maar toe en raakt steeds meer verspreid door de gebruikmaking van nieuwe technologieën en internet.
- (6) De belangrijke werkzaamheden van internationale organisaties moeten worden aangevuld met die van de Europese Unie.
- (7) Het is nodig dat de ernstige strafbare feiten seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie worden aangepakt door een alomvattende benadering waarbij elementen van het strafrecht die alle lidstaten gemeen hebben, inclusief daadwerkelijke, evenredige en afschrikkende sancties, een integrerend deel vormen tezamen met een zo breed mogelijke justitiële samenwerking; overeenkomstig de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit blijft dit kaderbesluit evenwel beperkt tot het minimum dat is vereist om deze doelstellingen op Europees niveau te bereiken, en gaat het niet verder dan wat daartoe nodig is.
- (8) Het is nodig voldoende strenge sancties in te voeren ten aanzien van daders teneinde seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie op te nemen binnen de reikwijdte van instrumenten die reeds werden goedgekeurd met het oog op de bestrijding van georganiseerde misdaad, zoals gemeenschappelijk optreden 98/699/JBZ ⁽⁸⁾ inzake witwassen van geld, identificatie, opsporing, bevrizing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten uit misdaad, alsook gemeenschappelijk optreden 98/733/JBZ ⁽⁹⁾ waarbij deelneming in een criminele organisatie strafbaar wordt gesteld.

- (9) Dit kaderbesluit doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Europese Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB C 19 van 23.1.1999.

⁽²⁾ COM(2000) 167 def., blz. 4.3 (Bestrijding van alle vormen van misdaad).

⁽³⁾ A5-0090/2000.

⁽⁴⁾ PB L 63 van 4.3.1997.

⁽⁵⁾ PB L 138 van 9.6.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ A5-0052/2000.

⁽⁷⁾ COM(1999) 262.

⁽⁸⁾ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.

(10) Dit kaderbesluit moet bijdragen tot de bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie door de aanvulling van de instrumenten die werden goedgekeurd door de Raad, zoals gemeenschappelijk optreden 96/700/JBZ ⁽¹⁾ tot vaststelling van een stimulerings- en uitwisselingsprogramma ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen (STOP), gemeenschappelijk optreden 96/748/JBZ ⁽²⁾ tot uitbreiding van het mandaat van de Europol-Drugseenheid, Besluit van de Raad en het Europees Parlement 293/2000/EG ⁽³⁾ inzake het Daphne-programma met betrekking tot preventieve maatregelen ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen, gemeenschappelijk optreden 98/428/JBZ ⁽⁴⁾ inzake de totstandbrenging van een Europees justitieel netwerk, het Actieplan tegen illegale en schadelijke inhoud op internet ⁽⁵⁾, gemeenschappelijk optreden 96/277/JBZ ⁽⁶⁾ betreffende een raamwerk voor de uitwisseling van verbindingsmagistraten ter verbetering van justitiële samenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie, en tenslotte gemeenschappelijk optreden 98/427/JBZ ⁽⁷⁾ inzake goede praktijken bij wederzijdse rechtshulp in strafzaken.

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT GOEDGEKEURD:

Artikel 1

Definities

Met het oog op dit kaderbesluit:

- a) betekent „kind” elke persoon beneden de leeftijd van achttien jaar;
- b) betekent „kinderpornografie” pornografisch materiaal dat een visuele afbeelding inhoudt van een kind dat betrokken is bij uitdrukkelijk seksueel gedrag;
- c) betekent „computersysteem” elk apparaat of groep van onderling verbonden apparaten, waarbij een of meer ervan, overeenkomstig een programma, gegevens automatisch verwerkt;
- d) betekent „rechtspersoon” elke entiteit die een dergelijke status geniet in het kader van de toepasselijke wet, met uitzondering van staten of openbare organen bij de uitoefening van hun staatsmacht en internationale organisaties.

Artikel 2

Misdrijven op het gebied van seksuele uitbuiting van kinderen

Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat het hieronder bedoeld gedrag strafbaar is:

(1) PB L 322 van 12.12.1996.
 (2) PB L 342 van 31.12.1996.
 (3) PB L 34 van 9.2.2000.
 (4) PB L 191 van 7.7.1998, blz. 4.
 (5) PB L 33 van 6.2.1999.
 (6) PB L 105 van 27.4.1996.
 (7) PB L 191 van 7.7.1998.

- a) dwang, uitbuiting, aanzetting, voordeel halen uit de prostitutie van een kind of deze anderszins vergemakkelijken;
- b) een kind betrekken bij seksueel gedrag, wanneer:
 - i) gebruik wordt gemaakt van aanzetting of dwang, geweld of bedreigingen, of
 - ii) geld, andere artikelen met economische waarde of andere vormen van beloning aan een kind worden verstrekt voor seksuele diensten, of
 - iii) gebruik is gemaakt van gezag of invloed ten aanzien van de kwetsbaarheid van het kind.

Artikel 3

Misdrijven op het gebied van kinderpornografie

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat het volgende opzettelijk gedrag strafbaar is, en wel onverschillig of daarbij van een computersysteem gebruik wordt gemaakt of niet:

- a) vervaardiging van kinderpornografie, of
- b) verspreiding of toezending van kinderpornografie, of
- c) aanbieden van of anderszins kinderpornografie beschikbaar stellen, of
- d) verwerving en bezit van kinderpornografie.

2. Elke lidstaat moet ook de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat, onverminderd andere definities in dit kaderbesluit, het in punt 1 bedoeld gedrag strafbaar is wanneer sprake is van pornografisch materiaal dat een visuele weergave behelst van een kind dat bij duidelijk seksueel gedrag betrokken is, tenzij wordt vastgesteld dat de persoon die een kind voorstelde, ouder dan achttien jaar was op het ogenblik dat de afbeelding werd vervaardigd.

Artikel 4

Instigatie, hulp, aanstoking en poging

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de in de artikelen 2 en 3 bedoelde instigatie, hulp of aanstoking strafbaar zijn.

2. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat poging om het misdrijf te plegen dat is bedoeld in de artikelen 2 en 3, lid 1, sub a) tot c), strafbaar is.

Artikel 5

Straffen en bezwarende omstandigheden

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 2, 3, lid 1, sub a) tot c) en artikel 4 strafbaar is door middel van daadwerkelijke, evenredige en afschrikkende sancties, inclusief hechtenis met een maximumstraf van niet minder dan vier jaar; voor een misdrijf als bedoeld in artikel 3, lid 1, sub d), mag de gevangenisstraf niet minder dan een jaar bedragen.

2. Onverminderd bijkomende definities in de wetgeving van de lidstaten moet elke lidstaat de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 2, sub a) en 4 met hechtenis wordt bestraft met een maximumstraf van niet minder dan acht jaar, wanneer:

- het gaat om een kind van jonger dan tien jaar, of
- een en ander bijzondere ruwheid inhoudt, of
- een en ander aanzienlijke opbrengsten meebrengt, of
- een en ander is begaan in het kader van een criminele organisatie.

3. Onverminderd bijkomende definities in de wetgeving van de lidstaten moet elke lidstaat de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een misdrijf als bedoeld in de artikelen 2, sub b), en 4 wordt bestraft met hechtenis met een maximumstraf van niet minder dan acht jaar, wanneer:

- het gaat om een kind van jonger dan tien jaar, of
- een en ander bijzondere ruwheid inhoudt.

4. Onverminderd bijkomende definities in de wetgeving van de lidstaten, moet elke lidstaat de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een misdrijf als bedoeld in de artikelen 3, lid 1, a) tot c), en 4 strafbaar is, en wel met hechtenis met een maximumstraf die niet minder dan acht jaar mag bedragen, wanneer:

- sprake is van afbeeldingen van een kind van jonger dan tien jaar, of
- sprake is van afbeeldingen van een kind dat is blootgesteld aan geweld of dwang, of
- een en ander aanzienlijke opbrengsten meebrengt, of
- een en ander is begaan in het kader van een criminele organisatie.

5. Elke lidstaat moet ook in overweging nemen om fysieke personen te verbieden om tijdelijk of permanent activiteiten uit te oefenen die samenhangen met toezicht op kinderen, en wel wanneer zij zijn veroordeeld voor een van de misdrijven zoals bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4.

Artikel 6

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden geacht voor een in de artikelen 2, 3 en 4 bedoeld misdrijf dat ten voordele ervan is begaan door een persoon die individueel optreedt dan wel in het kader van de betrokken rechtspersoon, en die een leidende positie binnen de rechtspersoon bekleedt, welke gebaseerd is op:

- a) bevoegdheid van representatie van de rechtspersoon, of
- b) bevoegdheid om beslissingen te nemen namens de rechtspersoon, of
- c) de bevoegdheid heeft om in het kader van de rechtspersoon controle uit te oefenen.

2. Los van de gevallen bedoeld in lid 1 moet elke lidstaat de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld wanneer het gebrek aan supervisie of controle door een persoon zoals bedoeld in lid 1 een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 mogelijk heeft gemaakt ten voordele van bedoelde rechtspersoon door een persoon die onder zijn gezag valt.

3. Aansprakelijkheid van rechtspersonen zoals bedoeld in de leden 1 en 2 sluit geen strafrechtelijke procedures uit tegen fysieke personen die optraden als daders, aanstokers of medeplichtigen bij een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4.

Artikel 7

Sancties betreffende rechtspersonen

Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon die overeenkomstig artikel 6 aansprakelijk wordt geacht, strafbaar is door middel van daadwerkelijke, evenredige en afschrikkende sancties, die criminele en niet-criminele boetes dienen te behelzen, naast andere sancties zoals:

- a) uitsluiting van aanspraak op openbare uitkeringen of steun, of
- b) tijdelijke of permanente uitsluiting van commerciële activiteiten, of
- c) plaatsing onder gerechtelijk toezicht, of
- d) gerechtelijke surseance van betaling, of
- e) tijdelijke of permanente sluiting van vestigingen die werden gebruikt voor het plegen van het misdrijf.

*Artikel 8***Rechtspraak en vervolging**

1. Elke lidstaat moet de maatregelen nemen die nodig zijn om zijn rechtspraak af te stemmen op een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4, wanneer:

- a) het misdrijf geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied is gepleegd, of
- b) de dader een van zijn onderdanen is, of
- c) wanneer het misdrijf is begaan ten voordele van een rechtspersoon die is gevestigd op het grondgebied van die lidstaat.

2. Een lidstaat kan ertoe besluiten al dan niet slechts in specifieke gevallen of omstandigheden de regels inzake rechtspraak bedoeld in de leden 1, sub b), en c), toe te passen indien het misdrijf buiten zijn grondgebied is gepleegd.

3. Een lidstaat die in het kader van de eigen wetgeving eigen onderdanen niet uitlevert, moet de maatregelen nemen die nodig zijn om zijn rechtspraak om te werken en zonodig misdrijven zoals bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 te vervolgen wanneer deze door eigen onderdanen buiten zijn grondgebied werden gepleegd.

4. De lidstaten moeten het Secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie op de hoogte stellen wanneer zij ertoe besluiten lid 2 toe te passen, zonodig met vermelding van de specifieke gevallen of omstandigheden waarin het besluit van toepassing is.

5. Met het oog op de vaststelling van de rechtspraak over een misdrijf als bedoeld in artikel 3, moet het misdrijf worden beschouwd als geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van de lidstaat te zijn begaan, wanneer het misdrijf is begaan door middel van een computersysteem waartoe toegang werd verkregen vanuit zijn grondgebied, onverschillig of het computersysteem zich zelf op zijn grondgebied bevindt.

*Artikel 9***Slachtoffers**

Elke lidstaat moet ervoor zorgen dat een slachtoffer van een misdrijf zoals bedoeld in het raam van dit kaderbesluit de nodige rechtsbescherming geniet en voor gerechtelijke procedures in aanmerking komt. De lidstaten moeten er vooral voor zorgen dat crimineel onderzoek en gerechtelijke procedures voor het slachtoffer geen bijkomende schade meebrengen.

*Artikel 10***Samenwerking tussen de lidstaten**

1. Overeenkomstig de toepasselijke conventies, multilaterale en bilaterale overeenkomsten en regelingen moeten de lidstaten elkaar zoveel mogelijk bijstaan met betrekking tot de gerechtelijke procedures in verband met de in dit kaderbesluit bedoelde misdrijven.

2. Wanneer verschillende lidstaten gerechtelijke bevoegdheid hebben met betrekking tot de misdrijven die in dit kaderbesluit zijn bedoeld, moeten die lidstaten mekaar raadplegen met het oog op de coördinatie van hun optreden om op doeltreffende wijze tot vervolging over te kunnen gaan. Daarbij moet passend gebruik worden gemaakt van de bestaande samenwerkingsmechanismen, zoals het netwerk van verbindingsmagistraten en het Europees Justitieel Netwerk.

3. Met het oog op de uitwisseling van informatie in verband met de misdrijven bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4, en in overeenstemming met de regels inzake gegevensbescherming, moeten de lidstaten contactpunten instellen of gebruik maken van bestaande samenwerkingsmechanismen. De lidstaten moeten er vooral voor zorgen dat Europol, binnen de grenzen van zijn opdracht, daarbij ten volle wordt betrokken, en dat de medegedeelde contactpunten in het kader van het besluit van de Raad ter bestrijding van kinderpornografie ten volle worden benut.

4. Elke lidstaat moet het Secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie op de hoogte stellen omtrent de aangewezen contactpunten met het oog op de uitwisseling van informatie in verband met seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie. Het Secretariaat-generaal moet verder alle lidstaten op de hoogte stellen inzake de aangewezen contactpunten.

*Artikel 11***Tenuitvoerlegging**

1. De lidstaten dienen de maatregelen te nemen die nodig zijn om uiterlijk op 31 december 2002 aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. Tegen dezelfde datum moeten de lidstaten aan het Secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst toezenden van de bepalingen tot omzetting in hun nationaal recht van de verplichtingen die zijn opgelegd op grond van dit kaderbesluit. De Raad zal uiterlijk tegen 30 juni 2004 op basis van een verslag dat is opgesteld uitgaande van deze informatie en een door de Commissie toegezonden schriftelijk verslag, beoordelen in hoeverre de lidstaten de maatregelen hebben genomen die nodig zijn om aan dit kaderbesluit te voldoen.

*Artikel 12***Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.